

web
truyen

Chàng Kỵ Sĩ

Tác giả: St. John

Mục lục

[Chương 1: Lạc Thiên](#)

[Chương 2: Tà Môn](#)

[Chương 3: Nhân Xuyên Bi Thám Nhất Thời Đại](#)

[Chương 4: Quái Xà](#)

[Chương 5: Đản Sinh](#)

[Chương 6: Linh Tuyền](#)

[Chương 7: Sản Bản Vật Và](#)

[Chương 8: Nuốt Âm Dương Long Thung](#)

[Chương 9: Khác Loại](#)

[Chương 10: Lục NgạC \(1\)](#)

[Chương 11: Lục NgạC \(2\)](#)

[Chương 12: ĐáY Hồ Long Phú](#)

[Chương 13: Tiêu Lục NgạC](#)

[Chương 14: Trang Bị](#)

[Chương 15: Sản Bản Xa Nhà \(1\)](#)

[Chương 16: Sản Bất Xa Nhà \(2\)](#)

[Chương 17: Quái Thú](#)

[Chương 18: Chiên Song Ứng](#)

[Chương 19: HồNg Muội Muội](#)

[Chương 20: Con ĐườNg Yêu Tu](#)

[Chương 21: Siêu Cấp Phế Vật](#)

[Chương 22: ĐáNh Cấp Công Pháp](#)

[Chương 23: Không Cam LòNg](#)

[Chương 24: Ngoài Sức Mong Đợi](#)

[Chương 25: Ba Năm](#)

[Chương 26: Hoàn Mỹ Tổ Đội](#)

[Chương 27: Lại Chuyển Di](#)

[Chương 28: Đông Lộ ThàNg Tiên](#)

[Chương 29: Con ĐườNg Huyết Tinh](#)

[Chương 30: Truy Tung](#)

[Chương 31: Thiên Tài MạT Lô \(1\)](#)

[Chương 32: Thiên Tài MạT Lô \(2\)](#)

[Chương 33: Thiên Tài MạT Lô \(3\)](#)

[Chương 34: Thiên Tài MạT Lô \(4\)](#)

[Chương 35: Bồ Linh Đan](#)

[Chương 36: LạC ThuY Thiên QuyếT](#)

[Chương 37: Khế ƯớC BìNh ĐảNg](#)

[Chương 38: VạCh Ti Mi Phương HướNg](#)

[Chương 39: Trên BiếN](#)

[Chương 40: ChớP MắT](#)

[Chương 41: Than Tài Vong MạNg](#)

[Chương 42: HuyếT Đan Và HuyếT Lê](#)

[Chương 43: Cực Hạn](#)

[Chương 44: Càn Khí Môn](#)

[Chương 45: Tiến Hành](#)

[Chương 46: Giảng LướI](#)

[Chương 47: Bất Cá](#)

[Chương 48: LãNh Môn Chú](#)

[Chương 49: TiếU Thư, Công Tử](#)

[Chương 50: Thuế BiếN](#)

[Chương 51: Hải ChiếN](#)

[Chương 52: Thanh Vân Môn](#)

[Chương 53: DiệT Môn](#)

[Chương 54: Công Tử Phi HàNh](#)

[Chương 55: Thông Linh](#)

[Chương 56: LãO Phu LiếU MạNg](#)

[Chương 57: Tiên Xà Linh Khí Thông Linh Phế VậT NhấT ThờI ĐạI](#)

[Chương 58: Rung ĐỘNg](#)

[Chương 59: Lang BàY](#)

[Chương 60: TiếU Tử Thú Vậ](#)

[Chương 61: Gia Sự](#)

[Chương 62: Linh Thuyền Rời Bến](#)

[Chương 63: Chấp Pháp Đội Đèn Rời](#)

[Chương 64: Kim Đan Lạc Hồn](#)

[Chương 65: Mãnh Vụ N Kí Úc](#)

[Chương 66: Sư ThúC ... Công Chúa Đại Nhân](#)

[Chương 67: Ta Có Điểm Thác Mác](#)

[Chương 68: Tiêu Sư ThúC Không Đáng Tin](#)

[Chương 69: Ta PhụC Rời](#)

[Chương 70: Cự Giải](#)

[Chương 71: Chiến Cự Giải 1](#)

[Chương 72: Chiến Cự Giải 2](#)

[Chương 73: Chiến Lợi Phẩm](#)

[Chương 74: Phát Hiện Kinh Tâm](#)

[Chương 75: Phát Hiện Kinh Tâm 2](#)

[Chương 76: Thiên Vân Từ Chuyện Xưa](#)

[Chương 77: Công Bố 1](#)

[Chương 78: Công Bố 2](#)

[Chương 79: Yêu HoàNg ẨN ĐiCh Chức Năng](#)

[Chương 80: Kinh Thiên Nhất Kiếm](#)

[Chương 81: Lại Đen Rời](#)

[Chương 82: Treo Lên ĐáNh](#)

[Chương 83: Thủy Hệ Kinh MạCh](#)

[Chương 84: Đông Cung Đan Các](#)

[Chương 85: Chiến ĐườNg Con Nợ Toàn Tông](#)

[Chương 86: Môn Nhân Nổi LòNg](#)

[Chương 87: Nhân Tộc Thế MạNh](#)

[Chương 88: Ma Luyện](#)

[Chương 89: Mĩ Nhân Ngự](#)

[Chương 90: Càn Khôn Tông ĐiCh Quá Khứ](#)

[Chương 91: Ủy Lực Trận Pháp](#)

[Chương 92: Nhất Kiếm Hóa Tam Thanh](#)

[Chương 93: Ánh Đế Giải Đại KEM](#)

[Chương 94: HoàNg ThạCh Giải \(Cua Đá MàU VàNg\)](#)

[Chương 95: Tân Điều Hải Yêu](#)

[Chương 96: Thăm Dò ChiẾN](#)

[Chương 97: Kinh Thiên Kim NhậN - Sư ThúC Phát Uy](#)

[Chương 98: Lối Mòn Suy Nghĩ](#)

[Chương 99: BạNg Tộc](#)

[Chương 100: ỨNg Long XuấT Thế](#)

[Chương 101: LạC Thiên Trúc Cơ Rối](#)

[Chương 102: XáY Ra ChuyệN Rối](#)

[Chương 103: ChuyệN Linh Pháp TrậN](#)

[Chương 104: Linh HậM ĐiCh Cái TiỄN](#)

[Chương 105: Càn Khôn Tông](#)

[Chương 106: YếN Từ Tinh ChéP Tay](#)

[Chương 107: Tông Môn Phân Bó](#)

[Chương 108: Tam BảN ThiếT Kế](#)

[Chương 109: Âm Dương Long Thung CũNg Bó Tay](#)

[Chương 110: Rác Rối ĐỀN](#)

[Chương 111: TrườNg Bối ĐỀN Thâm](#)

[Chương 112: Long Châu HộP Khí](#)

[Chương 113: ĐỘNg Thiên PhúC ĐiA](#)

[Chương 114: Cái TậO](#)

[Chương 116: DiệT Môn HàNh ĐỘNg](#)

[Chương 117: LuyệN Khí Nan ĐỀ](#)

[Chương 118: Công nghiệP HóA Tu Chân GiớI](#)

[Chương 119: Kim Xà NhấT Tộc MạNh Mễ](#)

[Chương 120: SứC MạNh CúA HàNg Phế TháI](#)

[Chương 121: HồNg Giái NhấT Tộc](#)

[Chương 122: Tử ChiếN?](#)

[Chương 123: Kim Xà ThàNh](#)

[Chương 124: Hùng Bạo Hải](#)

[Chương 125: NgườI LừA Ta GặT](#)

[Chương 126: Linh Khí Phong BạO](#)

[Chương 127: TìNh RồI](#)

[Chương 128: Yêu Linh HạM Bà Yêu Linh ChiêN Xa](#)

[Chương 129: Tin BóNg Sợ Gió](#)

[Chương 130: ChiêN ThuậT Sai LầM](#)

[Chương 131: KháO Cố HọC](#)

[Chương 132: HiNh NgụC](#)

[Chương 133: ThiêN KhôNg Chi ThàNh](#)

[Chương 134: MáY TìNh BáNg? Ipad?](#)

[Chương 135: VậN HòA Sờn HáI VựC](#)

[Chương 136: Có PháN ỨNg](#)

[Chương 137: Quang NảO Khí Cự](#)

[Chương 138: F22 PhiêN BảN Tu ChâN GiớI](#)

[Chương 139: CướP ĐọạT](#)

[Chương 140: DiệT Kim Xà ThàNh \(1\)](#)

[Chương 141: DiệT Kim Xà ThàNh \(2\)](#)

[Chương 142: BáN TháO](#)

[Chương 143: ThiếT Kế MớI](#)

[Chương 144: NhậN ThâN](#)

[Chương 145: ThâN Gia](#)

[Chương 146: ViệN Trự TàI ChíNh](#)

[Chương 147: KiếM LờI Nhữ ChiêN Tranh](#)

[Chương 148: Đi Sứ](#)

[Chương 149: Tai Bay Vạ Gió](#)

[Chương 150: NguyêN ThấT Tú](#)

[Chương 151: TruyêN Tin ĐạI HiNh PháP BáO](#)

[Chương 152: MớI TớI Thanh Giao HoàNg TriêU](#)

[Chương 153: KháO ThiêN ThàNh](#)

[Chương 154: ThiêN Hạ ThươNg HộI PhâN ĐườNg](#)

[Chương 155: TớI HoàNg ThàNh](#)

[Chương 156: Khoa Mói MúA MéP \(1\)](#)

[Chương 157: Khoa Mói MúA MéP \(2\)](#)

[Chương 158: LạI NhậN ThâN \(1\)](#)

[Chương 159: Lại NhậN Thân \(2\)](#)

[Chương 160: NhượC Thu Lan](#)

[Chương 161: Nhân TộC PhụC KíCh](#)

[Chương 162: Nổ Tung](#)

[Chương 163: Truy Sát VạN DặM \(Dí VạN DặM\)](#)

[Chương 164: CáM Tử](#)

[Chương 165: ThứC TìNh](#)

[Chương 166: Yêu TộC "Ngu NgổC"](#)

[Chương 167: ĐạI Hoang MạC](#)

[Chương 168: TiếNg GọI](#)

[Chương 169: Chôn Sâu](#)

[Chương 170: BứC Tranh](#)

[Chương 171: ChuyệN Xưa \(1\)](#)

[Chương 172: ChuyệN Xưa \(2\)](#)

[Chương 173: ChuyệN Xưa \(3\)](#)

[Chương 174: HuyệT MạCh HóA Long CúA TộC ViệT](#)

[Chương 175: HóA Long TộC TrườNg Quá "Thong Manh"](#)

[Chương 176: VàO Cung ĐiệN Long SàO](#)

[Chương 177: Siêu Linh BàO HạM](#)

[Chương 178: Năm Năm](#)

[Chương 179: HóA HìNh](#)

[Chương 180: Rời Đi](#)

[Chương 181: Thoát KhốN - TiếU KẾT CỤC](#)

[Chương 182: LiếU ChếT Đế ViệT](#)

[Chương 183: Trí Tuệ Nhân TạO](#)

[Chương 184: A Ba Thâm ĐỘC](#)

[Chương 185: Vũ Trụ](#)

[Chương 186: Dương Đông KíCh Tây](#)

[Chương 187: Thâm NhậP](#)

[Chương 188: ThốNg LãNh SùNg LạC Thiên](#)

[Chương 189: DựC Nhân TộC Siêu CấP Tham VọNg](#)

[Chương 190: Đánh Lén](#)

Chương 191: A Ba Cũng Bị Bán

Chương 192: Lạc Đường

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Lạc Thiên

Trang bị tím, 9 dòng Lưỡi Gươm phán quyết.

BOSS cuối bị xử tử

Tỉnh lại đi tỉnh lại đi, bán cho ta lưỡi gươm... ùm... 100 củ nhá..... bán cho ta bán cho ta 120 củ.... không cho ta...cho ta.... hăh bâng hoàng chọt thức tỉnh.

Chọt “nhìn” xung quanh hăh đang bị nhốt trong một không gian hình ovan. Mặc dù ánh sáng lờ mờ nhưng lạ thay hăh vẫn “nhìn” ra đây là một không gian phong bế hình ovan. Cố gắng đứng dậy di chuyển. Hăh thấy mình như di động trong một khối dung dịch đặc sệt... rồi hăh chọt nhìn thấy bản thân vậy mà giờ đây hăh không còn tay chân, không còn cơ thể con người mà chỉ là một đám ánh sáng màu xanh nước biển đang lừng lơ trong khối dịch nhày nhụa này.

Trong cơn hoảng loạn hăh hồi ức về khoảng thời gian trước. Phải rồi hăh tên Lạc Thiên một trạch nam chính hiệu. 15 công việc chính là chơi game ăn, ngủ,... không bạn bè. Chỉ có các “đồng đội” cùng clan trên game online. Phải rồi ngày hôn đó hăh hẹn các đồng đội party đi phó bản Knut, một phó bản khó khăn mức độ SSS+, một tuần mới mở ra một lần.

Chớ trêu thay Lạc Thiên phải dời khu căn cứ địa của hăh theo mệnh lệnh bất khả kháng của Bu. Mẫu thân hăh phải đi chợ mua thức ăn, do đó Lạc Thiên phải thực hiện nghĩa vụ trông cửa hàng bán đồ lưu niệm cho khách Tây.

Nửa nằm nửa ngồi trên chiếc ghế đẩu hẵn ngựa đẩu nhìn trời than vãn. Mùa thu nhàm chán, mùa thu héo úa, mùa thu buồn tẻ. Thật ra nếu để đánh giá thì mùa thu Hà Nội Khá là nên thơ. Thế nhưng trong mắt một gamer đang bị “đình chỉ” tạm thời thì quả thật mùa Thu đẹp đẽ này trở nên xám ngoét. Bỗng nhiên một giọng nói cọt kẹt như tiếng bản lèn ngàn năm không tra dầu mỡ kéo hẵn về với thực tế.

- Tiểu Lão Bản. Nơi này có thu mua đồ cổ không a?.

Ngẩng đầu nhìn về phía âm thanh phát ra, đập vào mắt Lạc Thiên là một gã Khất cái lôi thôi đến mức không thể lôi thôi hơn. Đầu tóc bù xù kiểu như 1 tỷ năm chưa tắm gội, từng mảng tóc quện bám vào nhau như chổi lau nhà, chỗ vàng màu đất bám chỗ trắng màu vôi tô, chỗ xám xịt của tro bụi. Nhìn qua khá là thời thượng kiểu gầy line. Đôi mắt ti hí của lão kộm này đánh ngang đánh ngựa phải nói là không gian thì manh. Da mặt lão khộm nhăn đến không thể nhăn hơn được nữa, nếu lf lọc da lão rồi căng ra có khi phủ được cả con phố chả chơi. Lão Khất cái khoa một bộ đồ rách đến cỡ không tìm thấy chỗ lành, còn màu sắc hay chất liệu thì có lẽ phải nhờ đến máy quét lares mới có thể xuyên quá lớp nguy trang bằng bùn đất mới có thể phần nào hình dung ra được. Tay sách một cái túi, hay mô tả chính xác hơn cái bị, nó cũng thâm cảm thương không khác là bao so với bộ đồ không giống ai của lão. Ấy vậy nhưng tên khất cái này coi như không biết mà nhe hàm răng lưa thưa vàng khè nở ra một nụ cười ra vẻ ta đây nhân sĩ chuyên nghiệp hướng về Lạc Thiên mà hề hề.

- Lão trượng, hay là thôi đi nhà ta buôn bán nhỏ, lão có lẽ mang đồ cổ đi phách mại ở mấy đại điểm thì hơn a. Có lẽ khoa một điểm tài phú không tưởng ấy... Lão trượng không tiễn a.

Lãng Thiên không nghĩ nhiều mà ra lệnh trục khách luôn. Đùa ai vậy, đừng nhìn ca nhỏ con mà dễ gạt, trong thế giới game chỉ có ca đi gạt đồ của thằng khác mà thôi chưa có ai chiếm nổi tiện nghi của ca. Thầm nghĩ trong lòng Lãng Thiên nhún nhún cái mũi cố xua đi cái mùi khăm thum khó tả

bốc ra từ người tên khất cái. Ngày gì đâu đã không được đi phó bản lại phải chịu đựng cảnh này. Hấn ngán ngẩm kêu la trong lòng.

- Tiểu Lão Bản chớ vội a, nghe lão nhân giới thiệu qua đã nào. Đây là bảo vật gia truyền của lão....

Nói đến đây tên khộm già khất cái thò bàn tay xương xẩu vào trong cái bị rách của mình khua khoắng một hồi. Sau đó nhấc ra một vật nhỏ tầm 2 thốn. Nhìn kĩ thì đây là một pho tượng điêu khắc hình rồng gì đó, nhưng vì cấu bản và tàn phá quá mức nên cũng phải một lúc sau Lạc Thiên mới nhận ra. Qua một vài chỗ lộ thiên không cấu bản thì có thể xác định đồ chơi này không phải bằng nhựa, thế nhưng không thể là vật liệu quý giá như ngọc hay đá quý vì cái màu xanh quá đục và xỉn ấy. Lãng Thiên hung hấn nghĩ trong đầu quá bán là bột đá thêm vài keo và phẩm màu ép khuôn hàng loạt bán ở chợ đồng xuân cả lố. Cái mặt hàng này chả đáng vài xu, hình thù thì từ chó gà đến long, ly, quy, phượng đủ cả. Ấy vậy mà lão già mất nết này mua về đục đục đẽo đẽo, bôi bản tứ tung giả đồ cổ. Mẹ kiếp không biết từ bao giờ nhân sĩ lừa đảo lại xuống cấp như vậy a.

Không đợi Lãng Thiên mở lời, lão khộm hua hua pho tượng trước mặt hấn rồi tiếp tục thao thao bất tuyệt.

- Tiểu lão bản a, vật này là Âm Dương Long Thung được truyền từ đời ông cố của ông cố lão, nó là bảo vật mang lại vận khí cho chủ nhân, chỉ cần mang nó bên người và tâm bố thật tốt thì vận may bất tận sẽ đến với chủ nhân a.....

Lão khộm còn đang thao thao bất tuyệt thì một cánh tay nhỏ nhắn phất lên chặn ngang lời lão.

- Stop... cái quý gì đồ vật vận khí, nhìn lão là ta đủ hiểu “vận khí” nó mang lại như nào rồi. Thứ cho tiểu tử không thụ nổi cái vận khí của lão.

Lão mau mau mà té a... mù mù ta đi chợ sắp về, lão mà không né thì lên công an phường uống trà lạnh ngay đấy.

- Tiểu huynh đệ a. Không phải là ta không muốn mà cái bảo vật này cần điều kiện đặc thù mới trưởng khổng được a, hay thế này đi tiểu ca cầm nó một lần rồi sẽ biết a... Nói đến đây lão khom chợt lóe lên rồi xuất hiện ngay bên cạnh Lạc Thiên không chờ hẳn kịp phản ứng lão nhét ngay pho tượng vào lòng bàn tay của Lăng Thiên.

Ngay khi bàn tay chạm vào pho tượng thì Lạc Thiên như ngũ lôi oanh đỉnh, đứng như trời chổng, toàn bộ ý thức tán loạn. Một cảm giác huyết mạch tương liên xông lên não chiếm toàn bộ ý thức của hắn làm cho hắn không còn có thể trưởng khổng cơ thể của mình.

Đến lúc này thì Lão Khom mới thở hắt ra một hơi, nheo đôi mắt gian xảo, nhe hàm răng vàng khè cái có cái không nhoèn một nụ cười gian. Kiểu như con hồ ly già ăn trộm được một giỏ trứng gà vậy.

- Tiểu huynh đệ a. Cái này người nguyện ý làm giao dịch với lão đạo chăng.?

- Ta nguyện ý... Lạc thiên vô thức trả lời như một con rối vậy, ánh mắt của gã giờ đây thần thờ nhìn vô tiêu cự.

Lão đạo lại hí hửng:

- Tiểu huynh đệ a, cái này... ta khôn cần tiền bạc a, chỉ cần người thiếu ta một... à ừm không ba cái nhân tình, sau này giúp lão đạo làm ba việc là đủ... à ừm cái này... không yêu cầu người làm trái với đạo tâm là được... người nguyện ý không?

- Ta nguyện ý.... câu trả lời đều đều phát ra từ miệng Lạc Thiên.

- Cái kia nói không bằng chứng, lão đạo làm một cái kế ước... đây điểm chỉ vào đây đúng rồi... he he he... cuối cùng thì...

Lạ thay không gian ba động trước mắt trống rỗng hiện ra một kim bản chứa đầy chữ tối nghĩa loằng ngoằng. Lạc Thiên vô thức chạm tay vào chỗ lão đạo hướng dẫn, một giọt máu vô thức từ ngón tay hấn chui vào kim bản. Ánh sáng lóe lên kim bản biến mất, lão khát cái cũng vô tung. Mọi chuyện như chưa hề từng diễn ra, Lạc Thiên vô thức ngồi lại trên ghế bành, ngửa cổ nhìn trời miệng há hốc nước dãi nhều ra chảy cả xuống vạt áo.

Cộp cộp...

- Ai ui... đau.. thẳng nào... á á mẹ về.

Trước mặt Lạc Thiên là mù mù hấn đang nổi cơn tam bành, cái Iphone 7 hung khí gây án vẫn dứ dứ trong tay mù.

- Nhãi con a, nhờ người trông hàng chút xíu mà cũng ngửa cổ lên trời mà ngủ gật. Thâu tặc nhập nha khiêng cả người đi luôn chắc cũng không biết a.

Lạc Thiên bối rối vò đầu bứt tai. Mẹ nằm ngủ mơ gặp lão ăn mày, xui thấy mồ, hổ cha là bị bắt quả tang...

- Thôi vô nhà lầu cái mặt đi, nước dãi nhiều cả ra sàn nhà rồi. Tiện cầm giúp nường đồ ăn vào bếp.

Cu Thiên tội nghiệp dạ dạ vâng vâng xách túi đồ ăn chạy mất dạng. Vân thị đứng trống nạnh cười cười. Thứ gì đâu giống nhau thế không biết, đến cái tướng ngủ cũng đặc lão cha.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Tà Môn

Vò đầu bút tai Lạc Thiên quay về đại bản doanh ổ chuột của mình với ý đồ bỏ “cắm máy” nhảy vào đi phó bản vớt vát chừng nào hay chừng ấy... Ngồi ngay vào ghế vợ lấy con chuột click điên cuồng về thành, chạy bạt mạng đến NPC để nhận nhiệm vụ. Tổ đội đã xuất phát lâu rồi, chỉ còn lại mình hăn cái này thì hay rồi, phó bản exp max buff, đồ hồng rơi không giới hạn thi thoảng còn vớ được cả đồ tím 1, 2 dòng, nghe đâu có thằng sv xyz còn vớ được đồ tím max 7 dòng bán nón được gần chục củ. Thế nhưng quái và Boss phó bản này cứng vô đối, tổ đội siêu hạng của Lạc Thiên còn bị nê cho tơi bời, huống hồ lần này hăn solo. Đọc những dòng tin nhắn của tổ viên gửi cho hăn như sau..

“ con bitch kia sao lại afk. Dcm mà thiếu mà lán này bọn tao húp cháo à”... “ bố thằng ml tao cắm thù mà”..” con cờ hó này mà nhớ lấy bố”...

Đại loại là như vậy. Phó bản đặc biệt 1 tuần mới mở một lần, tuần này coi như đi tong, nó quyết định không reply lại mà tự đi solo, tìm máy con quái ghê kiếm chút exp vớt vát. Log in vào phó bản hăn chợt thấy túi quần con mẹ nó vướng vướng. Thò tay vào túi nắm lấy cái vật gì đó ném bừa lên bàn rồi vớ lấy chuột chuẩn bị tinh thần chiến đấu.

Thế nhưng hăn đứng hình ngay lập tức khi nhìn vào vật thể hăn quăng quật phía dưới màn hình máy tính. Con mẹ nó tà môn, đúng là bức tượng hình rồng chợ đồng xuân. Thế nhưng hăn chỉ thất thần 3 giây sau đó điên cuồng vớ vào chuột click loạn. Nhân sĩ chuyên nghiệp là vậy, dù trời có sập xuống cũng là chuyện sau khi đi xong phó bản, huống chi chỉ là chuyện bức tượng rồng vớ vẩn, chỉ còn 10 phút nữa là phó bản đóng cửa rồi.

Một con quái với dòng chữ màu trắng xuất hiện, không do tự một chiêu Phi thiên Mạn Vũ.

Uỳnh....

- Chúc mừng game thủ ThienPhat tiêu diệt Boss ẩn phụ bản Knut nhận 50k exp.

- Chúc mừng game thủ ThienPhat nhận được Liêm Dao Địa Ngục, tím trang bị, 5 dòng.

Nhìn dòng chữ thông báo trên kênh thế giới Lạc Thiên không thể tin vào mắt mình nữa. Mẹ nó hơn 3 tháng trời từ khi mở ra Knut phó bản, trên 20 serve làm gì thấy có ai oánh đưoch Boss ẩn bao giờ..quá tà môn.

Nhìn pho tượng rồng đang hơi lấp lóe quang mang hấn thăm nghĩ hay là lão khất cái nói thật, cái pho tượng nát này mang đến vận khí vô địch. Không tin tà Lạc Thiên liền trang bị ngay Liêm Dao Địa Ngục lao đến Boss cuối của Phó bản. Đây là điều hấn chưa bào giờ mơ tưởng trước đây. Vì con Boss cuối này thuộc loại quái thú ngoài hành tinh. Trước giờ chưa một tiểu đội nào xơi nổi.

Xuất hiện tại hang Boss cuối hấn không do dự nhảy vào. Mẹ nó cùng lắm bị đẩy ra phó bản là cùng, hôm nay được 50k exp cộng thêm một đồ tím 5 dòng chết ở đây được rồi.

Thế nhưng xuất hiện tại vị trí Boss cuối hấn ngỡ người, một tiểu đội tập hợp 5 vị top sv với full tím trang bị đang đề đánh Boss cuối túi bụi. Cột máu của tên trùm của trùm đang tụt một cách điên cuồng. Thế nhưng trước khi dây chết tên Boss này tung ra một đại chiêu khốc liệt vậy là 5 chàng dũng sĩ top sv “về làng”.

Không do dự Lạc Thiên lại nhảy lên tung ra chiêu thức bá đạo nhất của hấn, Phi Thiên Mạn Vũ...

UỶNH.....

Chúc mừng game thủ ThienPhat tiêu diệt Boss cuối.

Chúc mừng game thủ ThienPhat nhận được Thanh Gươm Phán xét, tím trang bị, đồ cừu dòng.

Con mẹ nó thế này thì quá... quá.... quá tà môn rồi. Trước giờ đồ trong Game chỉ có 7 dòng là cao nhất, để đâu ra 9 dòng. Thật không muốn chửi bậy cũng phải văng ra một câu. Quá là hổ cha nó rồi....

Lạc Thiên ngây ngốc nhìn màn hình, các khung chat từ bạn bè, đối thủ,... kể cả không quen biết cứ thế mà hiện ra che lấp cả màn hình. Có chúc mừng, có chửi bậy kêu gào, có ầm ức thế nhưng nhiều nhất là các đại gia ngỏ ý mua lại trang bị. Có kẻ nâng giá tới cả trăm củ, thật sự là kẻ xem tiền như rác đâu đâu cũng có.

Niềm hạnh phúc ủa lên não, xúc động quá mãnh liệt Lạc Thiên run run tay sờ vào pho tượng, thế nhưng cơ thể yếu đuối của hắn không thể chịu nổi kích động lớn đến vậy. Hắn xịt một bụng máu mũi rồi ngất đi cái gì cũng không biết. Thế rồi khi tỉnh lại hắn ở nơi đây.

Trong một không gian hình ôvan bày nhày chất lỏng sền xệt, Lạc Thiên với một hình thái là điểm sáng màu xanh đang lơ lửng trong đó. Thế rồi hắn “nhìn” thấy một đám ánh sáng màu đỏ cũng đang thần thờ lơ lửng lơ trong khối dịch này. Đám ánh sáng kia to lớn hơn hắn rất nhiều thế nhưng bộ dáng thì ngờ nghệch không tả xiết. Bỗng nhiên đám ánh sáng màu đỏ truyền đến một dao động thông tin mà Lạc Thiên có thể hiểu được.

- Người... người là ai a?

Mặc dù quái dị khó hiểu vì kì quặc thế nhưng Lạc Thiên quyết định trả lời, hắn muốn mở miệng nói nhưng hắn làm gì có miệng mà chỉ là một lỗ

ánh sáng màu xanh mà thôi. Thế nhưng thành linh hấn cũng có thể phát ra được sóng dao động.

- Ta... là Lạc Thiên. Thế ngươi là ai?

Đám ánh sáng đỏ quẩn quýt không thôi...

- Ta... ta là ai a... ta là ai a.... vậy mà ta là ai..

Hóa ra là một thằng điên không biết mình là ai. Thế nhưng đám ánh sáng màu Đỏ bông dao động kịch liệt... run run như mất khống chế..

- Đói a... thức ăn a.... đến đến đến...

Nói dứt lời lũ ánh sáng màu Đỏ lao đến bên Lạc Thiên bấn hóa ra miệng rộng cắn một phát. Một cảm giác đao xé gan xé phổi truyền đến ý thức của Lạc Thiên, bản năng sinh tồn để cho hấn làm ra phản ứng là vùng ra rồi bỏ chạy. Thế nhưng lũ ánh sáng màu Đỏ vụt theo không dứt.

- BỐ thằng phong cầu...tao làm gì mà mà mà ăn tao... vừa chạy trốn Lạc Phong vừa thét gào

Đáp lại gã chỉ có âm thanh... Đói a... thức ăn... đến đến...

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Nhân Xuyên Bi Thảm Nhất Thời Đại

Thế là trong không gian ôvan tầm nửa bộ (tầm 60cm) diễn ra một màn dượt đuổi hai đám ánh sáng xanh và đỏ quẩn quýt và truy tung. Chạy trước là đám ánh sáng xanh vừa chạy vừa chửi loạn. Phải nói là con nhà thương nhân, chửi rất có bài bản, chửi như hát hay. Phía sau là đám ánh sáng màu đỏ miệng hô thức ăn quẩn quít không rời.

Nhiều một hồi Lạc Thiên bình tĩnh lại, ồ cái con hàng ghê tởm này chạy không phải chậm bình thường mà là quá chậm so với hăn. Nhiều một lúc hóa ra Lạc Thiên đã vòng ra phía sau con hàng này. Thế nhưng chạy hoài không phải là cách, không gian chật hẹp như vậy không sớm thì muộn cũng bị bắt lại.

Bố khi hăn căn mình chả nhẽ mình không biết căn lại, mới nghĩ đến đây đám ánh sáng xanh của Lạc Thiên bỗng nhiên hóa ra một cái miệng đầy răng lờm chờm. Không do dự hăn đớp luôn một đớp vào mông lũ ánh sáng đỏ. Tất nhiên lũ ánh sáng hình cầu làm gì có mông chẳng qua la căn phía sau nên Lạc Thiên tưởng tượng ra đó là cái mông thôi.

Một ngụm nuốt xuống, bỗng nhiên Lạc Thiên cứng đờ “người”. Mỹ vị a, sung sướng a, phê a, hăn không biết hút ma túy phê như thế nào cơ mà phê đến như thế này là cùng mà thôi. Một ngụm nuốt xuống kích thích triệt để bản năng của Lạc Thiên, giờ đây trong tâm trí hăn chỉ có một ý niệm. Đói a, ăn a, mỹ vị đến miệng... phê càng thêm phê.

Đám ánh sáng màu đỏ cũng biết đau chứ, nó rít gào dao động sóng bản ra khắp nơi. Hung tính của nó đã bị triệt để kích thích lao vào quyết sống

mái với... thức ăn của mình.

Thế nhưng bi ai thay, trí khôn của nó chỉ cỡ tầm trẻ em ba tuổi, nói đúng hơn nó chỉ là một kẻ khờ, mang theo sức mạnh, mà tốc độ thì không dám khen tặng. Còn Lạc Thiên đây, hẳn đầy đủ trí khôn của kẻ chuyên đi train quái trong game online, mặc dù yếu hơn nhưng tốc độ thì không phải bàn.

Một màn công thủ chiến diễn ra trong cái không gian kì dị này. Người một đớp ta một cắn loạn xí ngẫu.

Không biết thời gian đã qua bao lâu. Đến một ngày Lạc Thiên bỗng thấy mình trở nên cường đại rất nhiều, trước đây chỉ biết vòng vòng cắn trộm rồi dở bài ù té quyền. Thế nhưng thời gian này hẳn có thể cứng đối cứng với đám ánh sáng màu đỏ mà vẫn chiếm thượng phong.

Nếu so về thể tích thì đám ánh sáng hỗn hợp hai màu của Lạc Thiên to hơn hẳn một vòng ao với đám ánh sáng màu đỏ trước kia. Thế nhưng hẳn cũng thấy mình tốc độ chậm lại rất nhiều.

Nếu đám ánh sáng màu đỏ có linh trí biết lợi dụng tốc độ của mình thì có lẽ cuộc chiến là Lạc Thiên bị cắn trộm. Rồi thì mọi thứ lại trở lại cân bằng chả ai làm gì được kẻ kia. Thế nhưng đám ánh sáng màu đỏ này chỉ biết một đường xông lên quyết chiến, vậy thì bi thảm rồi. Bắt đầu từ đây đám ánh sáng màu đỏ bị đè ra, treo lên mà đánh, không có một tí hi vọng sống sót nào. Đến một ngày chỉ còn một đám ánh sáng hỗn độn gồm 4 thành màu xanh 6 thành màu đỏ lừng lơ trong khối dịch. Đám ánh sáng này lại là Lạc Thiên, kẻ chiến thắng sau cùng. Nhưng giờ đây trong tâm trí hẳn đang ba đào dậy sóng, đám ánh sáng hỗn độn ấy đang đứng yên tại chỗ mà run rẩy.

- Con mẹ nó, vậy mà thực sự xuyên, mà bi thảm là xuyên vào một quả trứng với vận mệnh trú định là không nở nổi, kết quả cuối cùng là chết hoặc

bị tâm thần. Kon mẹ nó đây tính là cái gì a. Người khác xuyên toàn là anh hùng vĩ đại. Ta đây xuyên thành mẹ nó cái đàn tử chết non a..... a.....a.....

Lạc Thiên thét gào trong lòng, sóng ba động tỏa ra tứ phía. Đúng là su khi đánh chén hết đám ánh sáng màu đỏ thì một loạt thông tin truyền vào trong não bộ Lạc Thiên, vậy mà cái tử đàn này lại là long đàn. Mặc dù là tạp chủng không thuần huyết long đàn nhưng khu khu cũng có một chữ long. Tưởng đâu được món hời, nói gì thì nói xếp hạng đỉnh cấp của chuỗi thức ăn lúc nào cũng có một chữ long. Thế nhưng theo thông tin còn sót lại từ đám hồn phách của long đàn thì vận mệnh của nó quá bi ai.

Nó được sinh ra cùng lúc với rất nhiều long đàn khác, theo cảm nhận của nó thì cứ cách vài năm thì một vị anh em của nó đả phá vỏ trứng mà xuất sinh, rồi được ba ba mẹ mẹ đón đi. Thế nhưng đến một ngày bỗng nhiên không gian ba động năng lượng cuồng phóng, số trứng còn lại chỉ là trên chục quả. Rồi nó nghe thấy tiếng ba ba vắng vắng, quát mắng rồi tiếng ba động va chạm âm âm. Hẳn được một luồng năng lượng bọc lấy, rồi tiếng mẹ mẹ nước nở.

- Con của ta, nương dùng hết tiên khí còn lại phong ấn ấu đàn. Đợi một ngày ba ba sẽ tới đón con.

Rồi hẳn cảm giác bị ném vào trong một không gian liệt phùng, khi tỉnh lại thì bị phong ấn trong cái vỏ trứng của chính mình. Nó nghe lời mẹ mẹ chờ ba ba tới đón, thế nhưng một láng chờ là chờ đến mấy vạn năm. Để rồi nó phát điên và quên mình là ai. Tất cả kí ức đều chôn sâu trong một ngăn bí mật, để rồi đến lúc này đây Lạc Thiên tiện nghi mà chiếm hữu sau khi thôn phệ lũ ánh sáng màu đỏ.

Thế nhưng nghĩ đến đây Lạc Thiên bi ai mà nước mắt lưng tròng, tên Long tử kia bị nhốt mấy vạn năm mà trở nên điên dại. Có lẽ đó cũng là kết quả của Lạc Thiên.

Thế nhưng theo một số thông tin vụn vặt thì trong vài vạn năm đó các chất dinh dưỡng của long đản đã thoái hóa cả rồi. Chả bao lâu nữa cái long đản này sẽ chết cm nó triệt để, trở thành đản tử. Mà thôi chết cũng tốt còn hơn sống vạn năm cô đơn trong không gian chật hẹp mà phát điên.

Buông một hơi thở dài Lạc Thiên chấp nhận số phận. Giờ đây kẻ hăn căm thù nhất là lão khất cái, cuộc sống của hăn trước đây không phải là vương công bá tước gì thế nhưng hăn hài lòng a. Ít nhất ngày ngày được chơi game, được ba ba mụ mụ cưng chiều. Mặc dù ti thoảng cũng bị đòn roi thế nhưng hăn nhớ những trận đòn ấy a. Giờ đây mà được trở về thì hăn tình nguyện mỗi ngày ăn một trận roi cũng ok. Hăn nhớ nhà a... mới có 15 tuổi đâu này.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Quái Xà

Vận mệnh bi thương chú định, ngoài cam chịu ra thì cũng không biết làm gì hơn. Lạc Thiên nhận mệnh rồi, hăn ngủ, dù sao ngủ thiếp đi đến chết vẫn hay hơn là thức tỉnh trong không gian khủng bố này để rồi chết di trong khinh khủng tội độ của dày vò.

Ngày qua này hăn yên lặng ngủ say, không biết bao lâu hăn chợt tỉnh giấc, bởi vì chất lỏng trong long đản đang sôi trào mà trở nên đậm đặc hơn bao bọc lấy hăn.

Choàng tỉnh, không gian trở nên trong sáng hơn rất nhiều, hăn cảm thấy điều đó. Một trận năng lượng mỏng manh đến không thể mỏng manh hơn đang tràn vào long đản liên miên không dứt. Phải nói là Lạc Thiên quá ngạc nhiên khi mình có thể cảm nhận được sự khác biệt nhỏ bé này.

Cũng tại hân vô tri mà thôi. Thứ nhất tinh thần lực của hăn giờ đây khá mạnh đầu tiên là thần hồn hăn bị hút vào trong Âm Dương Long Thung và được tẩm bổ biến chất, thứ hai hăn thôn phệ thần hồn của một ấu Long thế nên việc hăn nhạy cảm mà dò ra được một tia năng lượng mỏng manh tràn vào long đản đó là chuyện bình thường.

Quái lạ dĩ nhiên năng lượng lạ lẫm này là từ bên ngoài tràn vô. Mà lại nói theo thông tin từ thần hồn của ấu long thì mục mục của nó phong ấn triệt để cơ mà. Phong ấn này có hai mục đích, một là để trợ giúp long đản vượt qua không gian phong bạo, thứ hai là che lại khí tức nếu không thì sẽ thành mồi ngon cho các động vật khác. Đây là lý do long đản tồn tại cả vạn năm mà không bị phát hiện. Chỉ có bí pháp của ba ba long đản mới có thể tìm ra nó.

Không chần chừ Lạc Thiên kéo dài cảm giác của mình ra lần mò đến ngọn nguồn của tia năng lượng tràn vào. Một lỗ hổng tầm 1 ngón tay rộng hiện ra trong cảm giác của hắn. Không chần chừ hắn điều khiển cảm giác của mình vọt qua khe hẹp này. Một thời gian dài tranh đấu cùng ấu long hồn để cho Lạc Thiên có thể thuận thực điều khiển “cảm giác” của mình một cách trơn chu.

Khung cảnh bỗng trở nên sáng tỏ trước mắt Lạc Thiên, một cảm giác kì dị như chính mình nhìn thấy vậy. Đây thực ra cũng là một nơi tối tăm. Thế nhưng có hai vật bắt mắt đang lập lòe để cho Lạc Thiên cảm nhận rõ ràng.

Phải rồi đó chính là pho tượng hình rồng tàn phá của lão khất cái đang tỏa ra ánh sáng lờ mờ màu xanh, bên cạnh đó là một cái cự đàn cao nửa thước đang lập lòe quang hoa màu bạc. Hai luồng ánh sáng như đang tranh đấu với nhau. Lặng yên quan sát Lạc Thiên có thể thấy rằng mặc dù nhỏ bé nhưng thanh sắc quang mang của Âm Dương Long Thung đang chiếm ưu thế, và khe hẹp của ánh sáng bạc đang dần mở rộng.

Lúc này có đui mù thì Lạc Thiên cũng hiểu rằng Âm Dương Long Thung đang trợ giúp mình phá giải phong ấn. Là một trạch nam thì ngoài chơi game Lạc Thiên tất nhiên cũng đọc qua Tiên Hiệp, hắn suy đoán ra cái năng lượng mỏng manh truyền qua khe mở của phong ấn chính là Linh khí. Có linh khí thì mới giúp “vật chất” trong long đàn tổ hình.

Nghĩ đến đây Lạc Thiên vui mừng quá đỗi. Vậy là có hi vọng, không phải chết là tốt nhất, còn sống so với cái gì cũng cường. Tiếp theo là hắn hưng phấn, hắn sắp trở thành Long, một linh vật bá đạo, là bá chủ một phương, long uy bát diện, sức mạnh vô địch, uy phong lẫm lẫm. Đến một độ cao nào đó hắn sẽ có thể biến thành hình người, kiếm một cô bạn gái xinh tươi... à không phải là vài cô mới đúng.... hắn la Long kia mà. Nghĩ đến đây hắn hưng hăng nhảy nhót mà cổ vũ Âm Dương Thung.

Mà Âm Dương Long Thung cũng không làm Lạc Thiên thất vọng. Hắn dựa vào cảm nhận mà thấy rằng Âm Dương Long Thung đang hút lấy linh khí mỏng manh đang tràn ra từ một phía nào đó tròn không gian đen tối này sau đó biến nó thành thanh sắc quang mang mà bào đi bạch sắc đang bao vây vô trùng.

Ngày qua ngày, tháng qua tháng, năm qua năm. Đến một ngày kia toàn bộ bạch sắc bị bào biệt tằm. Đến lúc này thì trong long đản đã hình thành một tiểu xà hai màu xanh đỏ lẫn lộn. Phải đó rõ ràng là xà mà không phải là long. Tiểu xà xấu xí có một cái mào xương nhỏ trên đầu, lúc này quang mang hỗn độn hai màu thanh hồng biểu trưng cho Lạc Thiên nằm gọn trong não bộ tiểu xà dài tầm một xích này (33,3 cm).

Giờ đây Lạc Thiên không hề còn một chút nào cảm Âm Dương Long Thung mà là hận thù, là kẻ địch không đội trời chung với nó. Số là sau khi tiêu diệt màng phong ấn thì cái quái tượng này không hề định chỉ hút lấy linh khí mỏng manh ở đây. Cảm thấy linh khí ngày càng thưa thớt Lạc Thiên lòng rối như tơ vò, bố khí đây là cướp miếng ăn trong miệng a. Không có Linh khí thì tiểu xà không phát triển nổi, không phát triển thì lấy đâu ra sức mà phá vỏ chui ra. Không phá vỏ chui ra thì chỉ có con đường chết mà thôi.

Vừa hết đại nạn này lại qua tiểu nạn khác. Giờ đây trong bóng tối hai đối thủ đàn dành dật từng giây cướp đoạt miếng ăn lẫn nhau.

Ngày qua ngày, thời gian như thoi đưa, cuối cùng thì sau 3 năm thời gian linh khí xung quanh đã khô cạn. Trong long đản giờ này đang quấn tròn một quái xà mà không phải long tử. Quái xà nhìn qua cũng khá mập mạp, dài tầm gần trượng cuộn tròn trong long đản, nó đã chiếm hết diện tích của long đản rồi. Lân phiến chỗ hồng chỗ thanh nói chung lẫn lộn, xấu không thể tả. Cái đầu mười phần là xa hình không có một chút xíu nò đặc điểm của long hình. Trên đỉnh đầu là một chiếc mào nhỏ bao phủ bởi lân phiến

màu xám. Nhưng vì sao gọi là quái xà đó là bởi vì quái xa này có bốn cái chân nhỏ dài tầm hai thốn với 3 móng vuốt.

Giờ đây Lạc Thiên đang buồn rầu vì vỡ mộng. Hãn đang hận chết Âm Dương Long Thung. Gã cho rằng mình không thể biến thành Long hình tất cả tội lỗi là do Âm Dương Long Thung tham lam tàn bạo tranh ăn của hãn. Nhìn nó giờ đây đã bớt đục ngầu thì biết, đến 7 phần linh khí là bị nó nuốt trôi a.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Đản Sinh

Giờ đây Lạc Thiên lòng đầy lo lắng nằm quặt tròn trong Long đản. Hẳn lo lắng quẩn quýt cũng phải thôi mặc dù thể hình của quái xà khá là to chiếm hết diện tích của long đản thế nhưng xà thì vẫn là xà mà không phải long. Việc đánh vỡ vỏ trứng mà chui ra được không sẽ là vấn đề đau đầu. Nghĩ đến đây hẳn hận chết Âm Dương Long Thung, thứ gì đâu hại hẳn thể thảm đến dường này.

Giờ đây việc duy nhất Lạc Thiên có thể làm là xúc tích hết lực lượng bỏ ra một kích, nếu không thoát được thì cũng đành mặc cho số phận mà thôi. Theo suy nghĩ này hẳn lập tức không do dự mà dùng thần thức điều động toàn bộ linh khí mong manh hẳn có được trong kinh mạch dồn vào hai chi trước nhỏ xíu dài hai thốn của mình.

Nghĩ tới cũng kì lạ, mặc dù chưa trải qua chỉ bảo nhưng Lạc Thiên có thể dễ dàng điều động linh khí trong kinh mạch của bản thân, điều này hẳn đã thử nghiệm nhiều lần trong ba năm vừa qua. Điều này cũng dễ hiểu mà thôi, chẳng qua Lạc Thiên là con hoang không ai chỉ bảo nên không biết mà thôi.

Tấu thú khác mặc dù có linh căn nhưng không mở ra linh trí nên không thể điều khiển linh khí trong cơ thể, chỉ có thể tự động hấp thu linh khí tán loạn ngoài tự nhiên sau đó để mặc chúng vận chuyển tự nhiên trong cơ thể. Mười phần thì trôi mất chín còn lại một phần thì chủ yếu là tẩm bổ cơ nhục, xương cốt, nội tạng. Chỉ còn lại một phần nhỏ xíu là đọng lại trong kinh mạch mà thôi.

Chính vì vậy yêu thú tu hành bước đầu kém xa nhân loại, nhân loại có công pháp, có thể lợi dụng khổng chế linh khí đi theo lộ tuyến nhất định với mục đích là tối ưu hóa việc hấp thu linh khí, nhiều đỉnh cấp công pháp có thể tận dụng đến cừu thành linh khí hấp thu.

Vậy nên phải nói đến thời gian tu luyện của yêu thú quả thật rất rất lâu, cùng cấp bậc có khi lâu hơn gấp cả chục lần nhân loại. Thế nhưng điểm mạnh là yêu thú cơ nhục được phần lớn lượng linh khí hấp thu tẩm bổ, thế nên cùng cấp bậc thì bản thể yêu thú quá cường đại. Nói chung cùng cấp thì nhân loại không phải là đối của yêu thú. Thực tế thì ai cũng hiểu chuyện này, vậy sao nhân loại không tu luyện theo đường của yêu thú đó là luyện thể. Thực tế là tuổi thọ của nhân loại kém yêu thú quá nhiều, vậy nên có chút thiên tư thì nhân loại sẽ chọn đi theo con đường tăng pháp lực, mỗi lần thăng cấp sử kéo dài một đồng thọ nguyên. Khi đó mới có tiền vốn mà tiêu xài. Tất nhiên nhân loại cũng có một bộ phận thể tu, nhóm thứ nhất là mặt hàng rác rưởi không có hi vọng thăng cấp, pháp tu chán nản quay sang thể tu, nhóm thứ hai là siêu cấp thiên tài thuộc mặt hàng quái thai, pháp thể song tu mà không ảnh hưởng chuyện thăng cấp.

Thế nhưng câu nói cùng cấp yêu thú hơn thì cũng không hẳn chính xác, vì nhược điểm thể phách không mạnh như yêu thú thế nên nhân loại có thể tu thì vẫn kém yêu một bậc. Thế nên các phương án thiên kì bách quái được nhân loại sáng tạo ra để bù đắp nhược điểm, đó là luyện pháp bảo, pháp khí, luyện đan dược, pháp trận, phù chú... tất cả chỉ nhằm một mục đích viển công mà mài chết yêu thú. Vậy nên nếu tính cả hỗ trợ vật thì yêu thú và tu sĩ phần thăng tương đối ngang nhau.

Nói về phần quái xà Lạc Thiên thì hẳn là trường hợp hi hữu và đặc biệt. Linh hồn nhân loại thân xác quái xà, từ khi bắt đầu thu nạp linh khí thì quái xà đã có linh trí cao dọa người, thần thức thì khá mạnh, thế nên hẳn có thể điều khiển dễ dàng linh khí trong cơ thể. Có thể nói đây là may mắn cũng là bi ai, hẳn có thể điều khiển nhưng lại không có pháp môn tu luyện, cuối

cùng Lạc Thiên vẫn là chịu mệnh mà thụ động tu luyện như bao tấu thú có linh căn khác, đó là hao phí phần lớn linh khí hấp thu vào cơ thể.

Thật ra thì Lạc Thiên cũng trách nhầm Âm Dương Long Thung, cái bảo vật này thật ra là thông linh tiên khí thể nhưng nó đã tàn tạ đến mức không thể tàn tạ hơn được nữa, khí linh thì không biết chết ở chỗ nào, thế nên mọi việc Âm Dương Long Thung làm lúc này chỉ là bản năng mà thôi.

Cũng phải kể đến sự may mắn của Lạc Thiên, Long đàn này mang tiếng một chữ long thể nhưng đã thoái hóa đến mức tột cùng rồi, thế nên một chút linh khí cũng có thể tổ hình cho long đàn, nếu để vào lúc toàn thịnh thì với lượng linh khí mỏng manh nơi đây có lẽ không tổ nổi một cái móng trong long đàn. Bi ai ở chỗ ấu long sinh ra đã có thực lực yêu thú cấp 6 cấp 7 tương đương kim đan sơ kì hoặc trung kì của nhân loại, thế nhưng Lạc Thiên đây này, long đàn thoái hóa đến độ đàn sinh ra một quái xà cấp bậc bất nhập lưu. Tức là có chút linh khí trong kinh mạch nhưng chưa đủ để tiến vào yêu thú cấp bậc thấp nhất, tính ra chỉ là dã thú đang tu luyện mà thôi.

Tóm lại một chữ phế vật không thể phế vật hơn được nữa. Thế nhưng những điều này Cu Thiên không biết, hăn mặc nhiên nghĩ ai cũng vậy cả, chỉ cần thoát ra chăm chỉ tu luyện một ngày nào đó hăn lại hóa long... bi ai cho việc thiếu hiểu biết thật là đáng sợ.

Mà cách vận dụng linh lực của quái xà cũng quá là tà môn. Theo lý thuyết thì xà mạnh nhất là bộ hàm kia cùng cơ thể để quấn, triền, đập. Thế nhưng Lạc Thiên theo tư duy của nhân loại mà điều khiển cỗ thân thể này, thế nên lựa chọn đầu tiên của hăn là dùng ” tay”. Theo tư duy của nhân loại thì chả thằng ngu nào mà dùng đầu phá cửa cả, thế nên chi trước mập mập ngắn tũn của quái xà co lại rồi tung ra một trào.

Crắc.... loẹt xoẹt....

Thế mà một tiếng nứt vỡ vang lên, ánh mắt quái xà mông lung chảy ra một hàng lệ nóng, phải hấn mừng đến phát khóc rồi. Vậy mà có hiệu quả, vậy mà phá vỡ được đản bì. Chớp mắt hồi thần, Quái xà cuồng khiêu mà vung hai chi trước mập mạp ngấn tũn tung liên hoàn đâm vào vết nứt trên đản bì.

Tiến crack trong bóng tối cứ thế đều đặn vang lên, rồi chuyện gì đến cũng phải đến, một cái đầu xà hoa văn loang lỗ màu xanh đỏ chui ra khỏi vết nứt, rồi lần lượt hai chi trước chui ra, cố gắng bám lấy mặt đất gồ ghề mà kéo thân thể quái xà khỏi vỏ trứng. Nếu một con rắn nước nhỏ bé xuất hiện nơi đây có lẽ nó sẽ ngoác miệng ra mà kinh ngạc, đây tính là cái giống gì. Xà là phải dùng thân thể mà trườn à, đằng này thân xà béo mập thế kia không dùng để trườn mà lại dùng hai cái chi bé tí thế kia gắng sức kéo, mà kéo căng cho cơ thể xà thành một đường thẳng tắp. Thật quá con mẹ nó tà môn.

- Cuối cùng thì cũng thoát ra, Lạc Thiên ta đã hàng lâm thế giới này chờ ta chinh phục đi.

Trong không gian đen tối quái xà ngửa cổ mà tê hống. Thế nhưng âm thanh phát ra từ miệng quái xà lại là tiếng tê tê zzzit zzit đặc trưng của xà loại.

Phải rồi, thế gian này đã chào đón sự xuất hiện của một phệ vật, mà phệ vật này đang chuẩn bị trình phục và thống trị phương thiên địa này, vô tri quả là đáng sợ biết bao

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Linh Tuyền

Ngơ ngác nhìn quanh không gian đen kịt, chỉ có một chút tia sáng lờ mờ thoát ra từ Âm Dương Long Thung, sau một hồi hưng phấn thoát ra khỏi đản bì thì Lạc Thiên đang đối mặt với tình hình là tiếp theo mình phải làm gì. Nếu như hần đoán không nhầm thì chính mình đang ở sâu trong một hang động nào đó, nếu hang động này có đường thông ra ngoài thì tốt rồi. Nếu không có thì quá là bi ai. Chả nhẽ vận mệnh của hần gắn liền với bị phong ấn và bị lao tù.

Nhớ tới Âm Dương Long Thung thì Lạc Thiên lúc này thật là quẩn quýt. Nếu nói nó không mang đến vận khí thì không đúng vì chính nhờ có quái tượng này mà Lạc Thiên trúng số độc đắc không tưởng tròn game, thế nhưng cũng chính con hàng này vác Lạc Thiên xuyên không đến thế giới này, đẩy hần vào hoàn cảnh thừa sống thiếu chết. Nhưng xét lại thì cũng coi như đây là kì ngộ, ít nhất Lạc Thiên cho rằng nhờ có Âm Dương Long Thung mà giờ đây hần không còn là nhân loại thuần túy, hần có được thân phận long tộc, ít ra là Lạc Thiên nghĩ vậy. Nếu như hần biết được sự thật rằng hần đã trở thành yêu thú cấp bậc phệ vật gần như dã thú thì có lẽ Lạc Thiên sẽ đập tan tành cái quái tượng này không biết cũng nên.

Dựa theo tư tưởng giết nhầm hơn bỏ sót Lạc Thiên dùng đuôi quăn lấy quái tượng rồi ngهن ngang dùng tứ chi ngăn ngúi cào cào trên đất di chuyển. Sau một khắc thời gian Lạc Thiên đầu đây hắc tuyến, dùng 4 cái chi mập mạp ngăn tũn cào cào lê cái thân xác béo tròn dài đến một trượng (3,3 m) thì hiểu rõ là gian nan cỡ nào. Tốc độ có lẽ sánh ngang lão ô quy, đúng là không dám khen tặng.

Theo thói quen thò tay gãi đầu thế nhưng cái nay ngẩn thế kia thì sao mà với tới, thành ra kiểu như thành gãi cổ.

Đúng rồi mình toàn dùng thói quen tư duy của nhân loại mà quên mất giờ đây ta là long tộc. Phải là long tộc thì di chuyển như nào ta. Cái đầu rắn nghiêng nghiêng suy ngẫm nhìn thực là quái tai. Tập hợp tư liệu từ xem phim thần thoại, đọc truyện tiên hiệp Lạc Thiên toàn thấy Long tộc đằng vân giá vũ, thôn hải nuốt vân mà thôi, không hề có tư liệu di chuyển trên cạn.

Cúi đầu nhìn cơ thể hãn tự nhủ, cái cơ thể này khá giống xà. Có khi di chuyển kiểu xà lại là lựa chọn hay. Quả thật nếu yêu thú nào nghe thấy lời tự nhủ này của hãn không biết có cười sái quai hàm không. Hãn không phải giống xà mà chính là xà, chỉ có bản thân hãn vẫn cho rằng mình là long mà thôi. Chẳng qua là quái xà này có thêm 4 chi bé tí, thế nên nó mới là quái xà a.

Quả thật những việc gì liên quan đến bản năng đều là vô sự tự thông. Vươn bốn thành thân mình lên trên sáu thành thân sau uốn éo mà trườn tốc độ của Lạc Thiên tăng lên theo cấp độ nhân. Tốc độ này đã ngang người trưởng thành chạy hết sức rồi. Một tay hãn hái cầm quái tượng Lạc Thiên bò về phía trước, không phải hãn bò vô căn cứ mà dựa theo phương hướng tia linh khí trước đây phát ra mà bò tới. Trong quá trình trườn đi càng ngày hãn càng bắt được một vài yếu quyết, nếu càng hạ thấp phần đầu thì tốc độ của hãn càng tăng, tốc độ cao nhất khi hạ thấp đầu thì nhanh hơn ngựa phi nước đại. Đây là hãn chỉ mới nhập môn chưa có luyện tập đâu đấy.

Hãn hái trườn trong hang tối thần thức của hãn tản ra tầm gần 30 trượng (gần 100m) hãn cũng không biết rằng thần thức của mình đã so sánh cùng trúc cơ trung kì bình thường của nhân loại và cũng tương đương yêu thú cấp 4. Nhờ có thần thức mà trong bóng tối hãn tránh hết chướng ngại trườn đi như bay. Chẳng mấy chốc hãn đã đi được hơn 2 dặm khi này thì hang động bắt đầu hướng lên trên một chút rồi.

Đúng lúc này thì Lạc Thiên “bắt” sóng trong không khí một tia linh lực mong manh đến khó phát giác. Cuồng hỉ hấn hạ thấp hết đầu rần mà điên cuồng bò về phía trước. Lại đi thêm 2 dặm thì linh khí ngày càng nồng hơn một chút. Cuối cùng thì cũng đã bước vào khu vực có linh khí nồng nhất, nói là nồng để so sánh cùng nơi thiếu thốn mà thôi linh khí tại đây vẫn quá mong manh.

Tới lui tán loạn trong khu vực Lạc Thiên phát hiện ra được linh khí ngọn nguồn phát ra từ một vũng nước lóng lánh. Đọc qua Tiên hiệp nên hẳn cũng có suy đoán của mình, có lẽ đây là linh tuyến. Thế nhưng cái linh tuyến này nhỏ đến thảm thương. Linh khí sản sinh thì ít ỏi đến hộc máu. Thế nhưng đối với kẻ ăn mày khố rách như Lạc Thiên thì đây là kho báu sáng lóa như mặt trời.

Bỗng nhiên cái vũng nước nhỏ kịch liệt run dấy. Mực nước trong cái vũng bé xíu này đang giảm xuống điên cuồng. Mặc dù cũng có linh thủy từ đáy vũng phun lên nhưng không bù kịp một thành tiêu hao.

Giật mình nhìn xuống Âm Dương Long Thung đang điên cuồng hấp linh khí Lạc Thiên đầu đầy hắc tuyết. Con mẹ nó thứ gì không chỉ toàn phá. Đây là mạng sống của ca, là hi vọng để ca trở nên cường đại, thứ gì đâu mà hấp hết thì ca húp cháo à.

Vội vàng ôm lấy Âm Dương Long Thung hẳn điên cuồng theo đường cũ mà bò về. Sau khi ước chừng 2 dặm thì không còn cảm giác có tia linh khí Lạc Thiên dừng lại tìm một khe đá ở thành hang nhét Âm Dương long Thung vào. Làm dấu cẩn thận cho khỏi quên hẳn vệt và trở lại linh tuyến.

Chứng kiến linh thủy chỉ còn hai phần ba Lạc Thiên Khóc không còn nước mắt, hẳn quyết định chỉ hấp thu hàng ngày một nửa chỗ linh thủy phun trào. Còn lại để cho linh tuyến khôi phục, là một người hiện đại, ca thủ chơi game hẳn không ngu là làm việc mổ gà lấy trứng. Còn việc linh tuyến ở cái giới này để kiếm hay không thì đó là chuyện sau này. Vật trong

tay mình mới là an toàn nhất. Tìm một miếng đá có vẻ trơn nhẵn bên linh
tuyền hắt nắng xuống nghỉ ngơi. Kịch liệt vận động hồi lâu Lạc Thiên cũng
thấy oải oải.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Săn BẮN VẬT VÀ

Trong động huyệt tối om này việc khó phân biệt nhất đó chính là thời gian. Không biết đã trôi qua bao lâu cuối cùng thì Lạc trôi ý quên Lạc Thiên tỉnh dậy. Không phải hấn muốn tỉnh mà là bị cơn đói dày vò mà tỉnh giấc. Nhân loại tu luyện đa số là pháp tu thế nên dựa vào pháp lực trèo chống cơ thể yếu đuối thì cần bổ xung ít thực phẩm thôi, thế nên nhân loại tu sĩ có thể tích cốc dễ dàng. Ngược lại cấp thấp yêu thú thì tu luyện bị động thế nên phần lớn linh khí dành cho luyện thể, nhu cầu bổ xung thực vật là cực lớn, mà thực vật càng chứa nhiều linh khí càng tốt. Đây chính là nguyên nhân khiến yêu thú tìm cách thôn thực nhau, mà cũng chính là nguyên nhân yêu thú nhìn thấy tu sĩ như mèo thấy mỡ

Cổ nen cơn đói cồn cào trong bụng quái xà trương về phía trước, hang động đang ăn lên thế nên có mù cũng biết đường này thông đấy. Quả thật ngoắt ngoéo một đường cuối cùng sau 3 dặm thì cửa hang cũng xuất hiện trước mắt. Thật ra là xà không có mi mắt chỉ có đồng tử hình () mà thôi, ánh sáng mạnh thì co vào, ánh sáng yếu thì dãn ra, thế nhưng quái tai là Lạc Thiên Xà có mí mắt, hấn giờ đây đang nheo nheo hai con mắt màu lục ngắm nhìn cửa hang. Giờ đây nội tâm hấn đang ba đào dậy sóng, bước một bước ra thế giới kia thì hấn sẽ không còn là trạch nam Lạc Thiên nữa mà là “long tộc” Lạc Thiên. Không cần hướng dẫn thì hấn cũng đoán ra đây không thể là Địa cầu thân yêu của hấn mà là dị giới ma quái khắp nơi. Mặc dù tự tin với thân phận long tộc của mình thế nhưng hấn lại càng lo lắng hơn khi đối diện với một thế giới hoàn toàn mới mẻ này. Thật ra hấn rất cuộc lại là một trạch nam chưa bao giờ đi xa một mình, giờ đây phải cô đơn

đối diện với một thế giới xa lạ nếu nói không lo lắng thì quả là không bình thường.

Bên cạnh lo âu thấp thỏm lại là một chút hưng phấn khó giải thích. Dò dẫm trong khối hang tối đối diện với ánh nắng mặt trời Lạc Thiên vươn cao đầu rắn mà ngó nghiêng xung quanh. Hang động nằm dưới một vách đá dựng đứng được phủ đầy bởi cây leo co vẻ như độ ẩm nấp khá cao. Xung quanh toàn là đại thụ che trời, những thân cây phải đến hai ba vòng tay người trưởng thành đầu đầu cũng có, phía dưới là một tầng lá rụng và mùn đất, còn có từng khóm cây bụi chằng chịt khắp nơi. Tiếng kêu của dã thú văng vẳng đâu đó vang vọng trong không gian.

Lạc Thiên rón rén di chuyển một vòng phạm vi gần trăm trượng xung quanh cửa hang, thần thức cường đại tỏa ra bốn phía đề phòng nguy hiểm. Kinh nghiệm chơi game lúc này phát huy triệt để, tâm thủ lúc nào cũng phải cẩn thận đề phòng soi map, nếu không vớ nhầm boss khủng là về thành ngay lập tức. Thế giới trần thực này không phải trò chơi, tử vong là triệt để không thể phù thành như game được.

Tiếng lạo xạo vang nhẹ trong không gian, một con quái xà hoa văn rực rỡ đang nhẹ nhàng lướt trên tầng lá khô mục nát của khu rừng. Thần thức nhạy bén tỏa ra bán kính gần 30 trượng giúp cho Lạc Thiên “quan sát” rõ ràng như chính mắt mình nhìn thấy. Thoáng dò xét trong trăm trượng phạm vi hẳn thấy được trên chục con mồi có thể xơi được trừ sâu bọ ra thì có một số thú thú trên mặt đất cũng như trên cây, ví dụ như hình dáng khá giống sóc, thỏ và gà rừng của địa cầu. Nói chung là tương tự thôi vì chúng thường có thể hình lớn hơn loài tương tự ở địa cầu rất nhiều. Sự khác biệt tiếp theo là ở móng sừng và răng nanh, đặc điểm chung của các loài thú ở đây là không có con nào là đơn giản hết, ví dụ như loài mà Lạc Thiên coi là thỏ chẳng hạn khi chúng ngồi thì cũng cao để gần 1m, ngoài đôi tai dài là cặp sừng cong, hai răng cửa sáng bóng khá dài.... rõ ràng đây là loài có thể chiến đấu chứ không hiền lành gì, còn mấy con kê thì càng khó xử lý, mỗ

khoằm kiểu mở ửng, nhìn cái cựa thô to sắc như dao thế kia Lạc Thiên gian nan nuốt nước miếng cười khỗ, muốn no cái bụng thì không hề đơn giản a.

Thế nhưng tin vui là không gian xung quanh không hề có một tia linh khí, do vậy Quái xà đoán chắc rằng tẩu thú xung quanh đây mặc dù nhìn hung ác nhưng không phải là yêu thú mà chỉ là dã thú bình thường mà thôi. Đó lại đồng thời là tin buồn, vì thiếu linh khí tất nhiên là hẳn chỉ có thể dựa vào linh tuyền tu luyện mà thôi. Thật là mấy cái tiêu thuyết tiên hiệp không thể tin cậy, trong các truyện tiên hiệp thì đâu đâu cũng có linh khí hoặc nhiều hoặc ít mà thôi. Thầm nhủ trong đầu mình thật mình thật may mắn là phát hiện linh tuyền nếu không thì thảm rồi.

Sau vụ việc này Lạc Thiên càng kiên định cho rằng Âm Dương Long Thung có tác dụng tăng vận khí. Hẳn thềm nhủ phải tìm cách đưa quái tượng này ra ngoài và mang theo bên người, có vậy thì vận may mới có thể tiếp tục viếng thăm gã. Đóng lại mạch suy nghĩ Lạc Thiên tập trung vào công việc chính đó là đi săn. Thần thức tỏa ra hẳn dễ dàng tập trung mọi con thỏ màu xám đang nhớn như gập lá ở một đám cây bụi.

Rón rén nhẹ nhàng hạ thấp đầu quái xà trường lại gần thôi thố. Thế nhưng ngay khi còn cách năm trượng thì đôi tai dài của Thôi Thố dựng ngược lên, nhanh như chớp nó bật nhảy bỏ chạy. Cũng phải thôi tẩu thú săn mồi thì tứ chi có miếng đệm bước đi nhẹ nhàng trên tầng lá rụng thì ít gây tiếng động, nhưng quái xà là bò sát a, khi trườn đi dù nhẹ nhàng mấy thì cả thân mình đều quăn quại mà đè ép tầng lá khô tạo nên tiếng sần sạt không thể giảm thiểu dù nhẹ nhàng, rón rén cách mấy. Huống chi Lạc Thiên chỉ mới làm quen thân thể, kiểu như mới nhập môn thì làm gì có kinh nghiệm.

Thấy thôi thố bỏ trốn thì quái xà cũng không vừa vọt lên đuổi theo không dứt. Nếu so về tốc độ thì quái xà nhanh hơn thôi thố một bậc nhưng đây là so sánh kiểu vận động viên điền kinh, chạy thẳng một hướng. Thôi thố chạy theo kiểu bật nhảy lúc đông lúc tây, quái xà là kiểu em bé mới tập đi làm sao có thể thực hiện những động tác linh xảo như vậy, thêm vào đó là thôi

thổ có thể bật nhảy đến một trượng gặp bụi cây là nó nhảy qua luôn. Quái xà gặp bụi chỉ thể tránh đi hoặc chui vào, tốc độ giảm đến thảm thương. Qua một khắc thời gian thì thôi thổ đã mất hút trong bụi rậm.

Thở dài sườn sườn Lạc Thiên ôm cái bụng lép kẹp đi phục kích con mồi khác, lần này hẳn chọn là một con Ngũ sắc Kê, thế nhưng tình hình cũng không khác biệt là bao. Bị phát hiện sớm Ngũ Sắc Kê vỗ cánh bay cao 3 trượng lướt đi chạy trốn. Tuy rằng Ngũ sắc Kê không thể bay như điều nhưng bay tầm ba trượng thì là chuyện nhỏ. Nhìn Ngũ sắc Kê biến mất dần trong tầm mắt Lạc Thiên có cảm giác muốn khóc. Đường đường là “long tộc” săn mấy con dã thú mà khó vậy sao.

Lần lượt chuyển đổi mục tiêu Lăng Thiên nhận ra rằng hẳn không thể săn bắt được bất kì thứ gì ngoài sâu bọ. Hoa quả thì không dám ăn vì không biết loại nào cả sợ trúng độc. Quan sát những loại quả mà chim và tâu thú ăn có lẽ là một phương án an toàn hơn. Thế nhưng cơ thể quái xà lúc này cần nhất lại là thức ăn mặn a.

Hậm hực nuốt mấy trái quả dại chua ngoét vào bụng Lạc Thiên quay về động quật của mình. Sau cả một ngày bôn ba nhặt quả dại mà hẳn quan sát kĩ là điều trùng có thể ăn rất cục cũng chỉ lấp đầy non nửa cái dạ dày. Phải nói rằng sức ăn của quái xà rất là lớn.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Nuốt Âm Dương Long Thung

Nằm trong bóng tối cạnh linh tuyến Lạc Thiên ngủ thiếp đi lúc nào không hay biết. Từng tia linh khí mong manh từ linh tuyến dũng tiến vào theo nhịp hô hấp của quái xà. Đây là quá trình tu luyện thụ động của yêu thú. Lạc Thiên cũng không dám ở cạnh linh tuyến quá lâu hẳn sợ rằng mình hút khô cái vũng bé nhỏ linh thủy này thì khóc không còn nước mắt. Thế nhưng chẳng ngủ được bao lâu hẳn lại bừng tỉnh, cơn đói lại kéo đến hành hạ tâm linh yếu ớt của Lạc Thiên. Cũng phải thôi nằm cạnh linh tuyến hấp thu linh khí, linh khí cải tạo thân thể, thân thể đòi hỏi bổ xung thức ăn theo nhu cầu, cái vòng luẩn quẩn này đã làm quái xà đói càng thêm đói.

Gian nan suy nghĩ về cuộc đi săn ngày hôm trước Lạc Thiên Thấy mình thật là quá xui xẻo. Nghĩ đến hai từ xui xẻo thì hẳn chợt bừng tỉnh.

- Không phải mình có Âm Dương Long Thung tăng thêm vận khí ư. Nếu nói mang nó bên người sẽ may mắn hơn có lẽ đi săn sẽ hiệu quả hơn nhiều a.

Thế nhưng đến đây thì vấn đề lại nảy sinh, chỉ cần mang cái quái tượng kia lướt qua linh tuyến một chút là lại đi tong thêm một phần ba linh thủy. Nếu như vậy thì bù chả được mất, phải làm cách nào ngăn cản Âm Dương Long Thung hấp thu linh khí khi đi ngang qua linh tuyến mới được.

Vậy là hẳn hì hục tìm các loại vật liệu bao bọc lấy Âm Dương Long thung nhằm mục đích cách ly nó hấp thu linh khí. Thế nhưng đá, đất, vỏ cây cỏ bện, dây leo đều vô dụng. Tiến vào phạm vi có linh khí là quái tượng vẫn hấp thu bình thường.

Bần cùng bất đắc dĩ hần há mồm nuốt quái tượng vào bụng, quái thai thay cái long tượng này lại trở nên yên ổn. Vậy là Lạc Thiên mừng như phát hiện tân thế giới. Hần hăng hái lướt qua linh tuyến mà không sao. Ra đến cửa hang thì Lạc Thiên liền ọe Âm Dương Long thung ra, mặc dù hơi tởm nhưng mà không sao, không có tổn thất gì là được rồi.

Nghĩ tới nghĩ lui hần lại một lần nữa nuốt Âm Dương Long Thung vào bụng. Quái xà cả người lân giáp trơn bóng biết treo quái tượng ở đâu. Trong quá trình đi săn vật lộn mà rơi mất thì hần hồi chẳng kịp. Đường kính quái xà chỗ nhỏ tầm 3 thốn, chỗ bụng lớn nhất đến tận gần 5 thốn thế nên nuốt quái tượng chỉ cao chưa đầy một thốn dài 2 thốn thì không hề ảnh hưởng vận động của cơ thể. Hần ung dung lần mò vào cánh rừng tìm kiếm mục tiêu săn bắt. Lần này kế hoạch của Lạc Thiên là phục kích chứ không phải là săn đuổi.

Để phục kích thì đầu tiên phải là nguy trang. Thứ hai phải chọn địa điểm. Dã thú phải uống nước mới có thể tồn tại. Hần dùng thần thức cảm nhận tinh tế hơi nước trong không khí. Rất nhanh đã tìm được mục tiêu phương hướng. Di chuyển theo hướng hơi nước dày đặc hơn sau hơn 5 dặm trước mắt hần xuất hiện một cái hồ nước xanh thẳm rộng chừng năm mẫu cũng coi như khá là lớn. Rộng gần bằng hồ Hoàn Kiếm ở Hà nội còn gì. Lượn lờ một vòng xung quanh cái hồ này thì hần đã tìm được một vài bãi nông dày đặc vết chân tẩu thú. Chui dưới nước rồi phục kích dã thú là phương án tối ưu nhất. Thế nhưng mặt hồ phẳng lặng này lại cho hần một cảm giác nguy cơ, hần là xà thế nên nhìn thấy mặt nước là thấy thân cận. Kiểu như nếu hần xuống nước thì sức chiến đấu sẽ tăng gấp bội. Thế nhưng vừa nghĩ đến chuyện xuống nước hần liền giật mình. Một tia cảnh báo nguy hiểm như có như không truyền đến từ Âm Dương Long Thung làm Lạc Thiên từ bỏ ngay suy nghĩ này, thà tin là có còn hơn, cẩn thận thuyền đi vạn năm a.

Địa điểm thì có rồi thế nhưng nghĩ đến chuyện vật lộn cùng con mồi thì hần lại thấy tê răng, cái sừng kia, cái mỏ kia, cái móng kia không biết có

xuyên qua được lớp lân phiến của mình không, mà không khéo chúng kéo cả đàn đến đánh hội đồng thì khổ. Nói gì thì nói Lạc Thiên cũng chỉ là một thiếu niên địa cầu 15 tuổi, lấy đầu dưng khí vật lộn cùng dã thú. Chẳng qua hăn đỏi quá phát cuồng lên mà thôi. Bình tĩnh nghĩ lại hăn lấy đầu ra lá gan nhục thân bác đấu cùng dã thú.

Ta là một sinh vật trí tuệ a, dùng trí đấu sức mới là vương đạo. Cận thân bác đấu là chuyện của bọn vũ phu ngu si a. Tự an ủi cho việc tâm linh yếu đuối Lạc Thiên nghĩ đến phương án đặt bẫy. Thế nhưng để chế tạo bẫy đập thì ít nhất phải có dụng cụ cắt gọt là một con dao, thật ra thì độ sắc bén của móng vuốt quái dao rất là khủng bố, đá xanh bình thường hăn móc một cái là thủng thôi. Thế nhưng nó quá bé nếu dùng móng để làm bẫy thì không biết đến khi nào mới xong.

Nghĩ đến móng vuốt Lạc Thiên lại nghĩ đến vỏ trứng. Cái con hàng này khá là cứng lúc trước hăn dùng hết khí lực mới mở được một lỗ chui ra. Chỉ cần cắt vỏ trứng thành hình con dao rồi mài sắc thì có khi còn bền ngang sắt thép. Thật nếu để cho tu tiên giới biết suy nghĩ này của quái xà có lẽ hăn bị phanh thây xé xác luôn và ngay. Phải biết rằng đây là vỏ long đàn a. Dùng nó luyện pháp bảo còn được nữa là, mặc dù cái đàn bì này bị thoái hóa đến tận cùng rồi nhưng dùng để luyện pháp khí thì dư sức.

Lạc Thiên sao biết chuyện này, hăn vẫn đang nhăn nhó cho rằng mình rất thông minh đâu này. Nói đến cũng quái, từ khi hăn nuốt Âm Dương Long Thung thì suy nghĩ trở nên linh hoạt hơn nhiều, ngộ tính cũng cao hơn, như có một lực lượng gì đó từ mình minh hướng dẫn cho hăn vậy. Bỏ đi quán quýt suy nghĩ Lạc Thiên chú ý đầu vào tìm quả đại lấp cổ lấp một phần cái bụng lép kẹp của mình sau đó mò về hang động chuẩn bị tài liệu.

Sau một hồi mày vắn vò đến nửa đêm thì hăn cũng đã dùng móng vuốt khoét ra được một thanh tiểu đao cong cong từ vỏ trứng. Để làm được điều này hăn phải điều động linh khí đến móng vuốt mới được. Nếu không dùng linh khí thì móng vuốt tồi ngọc nát thạch của Lạc Thiên cũng không thể đả

động được vỏ trứng. Lại thêm một hồi công phu dùng linh khí và móng vuốt mài cọ cuối cùng thì lưỡi đao sắc lém cũng hoàn thành.

Chi trước mập mạp ngăn tũn của quái xà cầm lấy chuôi đao dài một xích rộng một thốn hoa hoa trước mặt. Không có hàn quang um ùm, nhìn như một cốt đao mỏng manh mà thô thể nhưng thử chặt vào vách đá thì lưỡi tiểu đao ngập lút. Trong bóng đêm một con quái xà dị hợm cầm thanh tiểu đao cuồng tiếu. Thế nhưng âm thanh phát ra lại là tiếng zít zít hà hà của xà loại.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Khác Loại

Mặt trời chiếu rọi, trong một góc rậm rạp của khu rừng có một con quái xà khác loại đang hưng phấn bùng bùng múa may thanh tiểu cốt đao dài một xích chặt đông chém tây. Thi thoảng còn văng vẳng tiếng zzit zzit hà hà....

Đây chính xác là Cu Thiên của chúng ta rồi. Mới sáng tinh mơ hãn đã chạy đến chỗ cây leo sinh trưởng nhiều nhất này rồi. Không ngoài nơi nào khác đó chính là vách đá dựng đứng ngay cửa hang của nó. Chọn mấy dây leo bền chắc nhất hãn chặt bỏ rồi bện vào nhau thành một cái lưới đơn sơ. Phải nói rằng hai chi trước của quái xà quá là linh hoạt. Nó chỉ nhỏ thôi thế nhưng nếu xét về độ linh xảo thì không hề kém nhân loại. Hì hục đến giữa trưa thì tấm lưới ba trượng ngang dọc đã được bện thành công.

Vo thành một đoàn Lạc Thiên buộc cẩn thận rồi kéo xềnh xệch thành quả lao động về phía hồ nước. Hãn còn 3 canh giờ để chuẩn bị vì theo thói quen thì sau một ngày kiếm ăn tẩu thú sẽ tụ tập uống nước vào lúc hoàng hôn bên bờ hồ.

Cuối cùng cũng đến nơi, quái xà chọn một con lộ dẫn đến bến uống nước khá thuận tiện. Vùi tấm lưới xuống dưới tấm lá khô, mùn mục để che dấu vết. Hãn dùng dây lên một thân nhánh cây cự đại ven đường. Khua khoảng tiểu đao lúc này Lạc Thiên đang đục đẽo một phiến đá tầm hai trăm cân. Mọi việc hoàn thành khá thuận lợi, tiểu cốt đao đẽo đá như cắt đậu phụ.

Nhìn quái xà chỉ dài hơn 4m tứ chi chỉ xấp xỉ 15cm thế nhưng khí lực cực kì mạnh. Nhìn quái xà nhẹ nhàng trên thân cây kéo cục đá 200 cân lên

thì biết. Cẩn thận vùi cục đá vào một chạc cây quái xà rung rung đặc ý chui vào tán lá che khuất thân hình. Chiếc bẫy đơn sơ đã thành hình, công việc giờ đây chỉ là chờ con mồi mà thôi.

Cũng chẳng phải lâu la gì, trong phạm vi thần thức của Lạc Thiên hiện ra một con Bạch Thổ đang di chuyển đến bờ hồ. Bạch thổ rất cảnh giác, vừa đi vừa nghe ngóng tiếng động xung quanh, chỉ cần có chút cây lay gió động là nó sẽ ù té quyền. Thế nhưng nó có chết cũng không nghĩ đến nguy hiểm lại là tử vật nằm dưới lớp mùn khô trên đường đi.

Chả mấy chốc Bạch thổ đã đập vào trung tâm của bẫy lưới, bỗng nhiên xoẹt một tiếng Bạch thổ thiên mã hành không bị nhắc bổng lên không trung. Nó dẫy dựa kịch liệt, thế nhưng càng dẫy càng cuốn vào lưới mà mắc lại.

Uỳnh một tiếng tảng đá 200 cân chạm đất, té ra là lúc con Bạch thổ đập vào tâm võng thì quái xà đá bay tảng đá xuống đất. Vậy là sức nặng của tảng đá kéo bay cả võng và Bạch thổ lên không trung. Bị treo lửng lơ trên cành cây Bạch thổ không có điểm tựa dùng lực, nó chỉ có thể chít chít méo méo kêu loạn và dẫy dựa trong vô vọng. Sau đó ánh mắt Bạch Thổ kinh hoàng khi nhìn thấy một quái xà ban hoa lòe loẹt đang trườn trên thân cây bò về phía nó. Thật ra thì Lạc Thiên tính dùng đoản đao kết thúc con mồi, thế nhưng nghĩ đi nghĩ lại hần bỏ qua. Đơn giản là đao thì sẽ thấy máu, có máu thì các con mồi sau này sẽ thêm đề phòng, vậy thì khó khăn rồi. Ngoài ra hần cũng muốn thực chiến, vì là game thủ hần hiểu một điều nếu không tự mình đi train thì dù thăng cấp cao đi chăng nữa mà không có kỹ năng thì vẫn bị đồ sát như thường.

Vật lộn trực tiếp thì hần không dám thế nhưng con mồi đã bị vây chặt trong võng thì lá gan quái xà bành trướng không biên giới. Nó bò đến bên cạnh lưới võng chứa bạch thổ, một phát vươn mình nhanh như chớp hần há miệng đớp vào cổ bạch thổ, sau đó thân xà gấp trườn quẩn quanh con mồi.

Chiêu này là xà triển hẳn đã xem quá nhiều trên tivi rồi, với lại như bản năng hẳn thực hiện chiêu này thiên mã hành không, mây bay nước chảy...

Sau một khắc đồng hồ Bạch Thổ ngạt thở mà tử vong, không một giọt máu rơi ra đất. Thực hiện được mục đích quái xà vội tháo vông, đưa con mồi lên cây. Dấu vào trong một chạc cây nhiều tán lá. Kéo tảng đá về vị trí cũ, bố trí lại lưới vông dưới mặt đất, quái xà vui vẻ trở lại tán cây chờ đợi con mồi tiếp theo.

Cuối buổi thu hoạch quái xà ngần ngợ nhìn chiến lợi phẩm, ba con thỏ béo múp, một con Ngũ sắc Kê, một con Xuyên Sơn Giáp. Bỏ đi các bộ phận không ăn được chỗ thức ăn này đủ để hẳn 2 ngày không phải đi săn bắt gì cả. Qua mấy lần dùng xà triển với xon mồi quái xà cho ra một kết luận, sức mạnh của hẳn là tuyệt đối. Khi con mồi bị bắt dính thì không có khả năng chống cự. Kể cả không có sự giúp sức của lưới vông thì hẳn cũng có thể dễ dàng tiêu diệt mấy con dã thú này, chẳng qua phí thêm chút khí lực mà thôi.

Điều này là hiển nhiên, Lạc Thiên lá gan quá bé thôi, hẳn đâu biết rằng sau một thời gian hấp thu linh khí trong long đàn quái xà đã tiếp cận Yêu thú cấp 1 rồi. Trong khu rừng thiếu thốn linh khí như thế này, yêu thú cấp 1 đã là bá chủ một vùng. Đẳng này hẳn lại đi sợ cận thân bác đấu với mấy con tiểu dã thú. Nếu để nhân sĩ giang hồ biết được có lẽ sẽ cười rơi nước mắt.

Kéo đám chiến lợi phẩm đến một mặt khác của hồ nước hẳn dùng tiểu cốt đao phân thân con mồi, hai chi trước ngăn tũn nhưng đây linh hoạt đang múa may quay cuồng. Thoạt đầu do không quen việc nên còn lúng túng thê nhưng sau cùng hẳn đã hoàn thành công việc của mình, ba bộ da thỏ được lưu lại làm đệm chăn. Bộ da của xuyên sơn Giáp hẳn tính chế biến làm vỏ của tiểu cốt đao. Thịt thú được lọc ra xếp thành mảng, cân của chúng cũng được dỡ lại. Hẳn tính phơi khô cân thú bện thành thừng chế tạo lưới vông tốt hơn thì có thể bắt được dã thú cường đại hơn. Việc cuối cùng là rửa sạch

thịt thú để mang về hang động. Hãn bản chất tâm linh vẫn là nhân loại a, không thể ăn lông ở lỗ như thú vật được, tóm lại là phải có chút văn minh.

Đến bên bờ hồ rửa sạch thịt thú hãn không hề còn cảm nhận thấy tia uy hiếp như ngày hôm qua. Thế nhưng thần thức của hãn vẫn luôn duy trì xuyên thấu mặt hồ 5 trượng nhằm ứng phó mọi tình huống. Trên mặt đất thần thức của hãn trải rộng 10 trượng bán kính thế nhưng xuyên vào nước thì lực cản lớn chỉ còn lại 5 trượng mà thôi.

Hoàn thành công việc Lạc Thiên dời đi hồ nước, khệ nệ vác theo đồng chiến lợi phẩm bò về hang động. Hãn đâu biết rằng ngay khi hãn rời đi một đôi mắt xanh lục hiên ra ở mặt nước nhìn theo hãn đầy kiêng kị, nhất là khi nhìn về cốt đao đang ve vẩy trong tay quái xà.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Lục NgạC (1)

Thời gian như thoi đưa ngày qua ngày tháng qua tháng... gần 5 năm trôi qua. Trong thời gian này tại khu rừng vô danh này xuất hiện một tên bá chủ đó chính là con quái xà ban hoa hai màu xanh đỏ, đặc điểm nhận dạng thì rõ như ban ngày, đầu có mào, dài hơn 5 trượng, lân phiến hai màu xanh đỏ lẫn lộn, quái xà mọc thêm tứ chi. Đặc biệt một phần ba thân trên của quái xà đeo lưng lủng rất nhiều đồ đạc quái đản.

Phải rồi đây là Lạc Thiên quái xà, giờ đây với tạo hình khác loại của mình bá chủ một khu rừng rậm đang ngửa mặt nhìn trời tê tê zzit zzit. Dã thú xung quanh cuống quýt lo sợ, thầm nghĩ bá vương tạo hình thật uy mãnh. Chúng nào biết rằng giờ đây vương đang chảy dài hai hàng lệ nóng, quái xà đang tâm can phế liệt mà khóc a.

Chuyện kể thì phải nói lại từ cách đây 10 năm, ngày đầu tiên săn mồi quá thuận lợi rồi quái xà tê hồng mà khệ nệ mò về hang tối. Tất nhiên nó sẽ không ăn sống thức ăn rồi. Trong khi chế tác tiểu cốt đao thì có một chi tiết nhỏ làm hấn vui vẻ đó là cọ hai mảnh vỏ long đàn thì sẽ tóe ra quang hoa. Cái này đúng là buồn ngủ gặp chiếu manh, mặc dù trong cơ thể có linh lực nhưng ngoài điều khiến linh khí đến các bộ phận cơ thể nhằm tăng cường độ công kích thì hấn không có một pháp môn nào khác để sử dụng. Nên việc tạo ra lửa có thể phải dùng phương pháp của người tiền sử Địa cầu đó là đập hai tảng đá lại với nhau. Nghĩ đến đã thấy tê rãnh, cái phương pháp này quá là hao tổn thần kinh đi, thế nhưng hai mảnh long đàn cọ vào nhau là quang hỏa bắn ra tứ phía chỉ cần chuẩn bị ít cỏ khô là tốt rồi.

Vậy là một thân cây cổ thụ chết già héo khô bị chặt bỏ không thương tình mà kéo vào “động phủ”. Bên cạnh linh tuyến quái xà đang dùng tiểu đao mà xẻ gỗ dùng nhóm lửa. Chả mấy chốc hang động bừng sáng không con âm u cảm giác.

Tình cảnh giờ đây là một con quái xà dị hợm đang nướng thịt bên đồng lửa. Bên cạnh là một đồng đồ vật linh kinh quái thai.

Ăn no được cái bụng, quái xà lê cái bụng căng tròn tiến về tảng đá trơn nhẵn quen thuộc bên linh tuyến mà ngủ. Kế đó là một đồng lửa bập bùng phía trên dăng đầy từng tảng thịt đang bị “hun khói”.

Ngày kế tiếp mặc dù có đủ thức ăn nhưng quái xà vẫn thức tỉnh mà mò ra ngoài đi săn bắn, nguyên nhân thì có hai. Thứ nhất hẳn là người gan bé lo xa, nên tiến hành tích trữ thức ăn. Thứ hai nếu hẳn ở lì cả ngày trong động thì linh tuyến cạn khô mất. Thế nên dã thú xung quanh nhận mệnh rồi.

Thời gian trôi qua một tháng thì mười mấy giá thịt hun khói dăng đầy trong động. Dã thú xung quanh đã thừa thốt lắm rồi, thi thoảng lắm mới có vài con tiểu thú đến bên bờ hồ uống nước. Lạc Thiên biết hẳn đã khai thác gần cạn kiệt khu vực này rồi. Thông qua một tháng thời gian bổ xung khuyết thực và tẩm bổ linh khí cơ thể của hẳn đã dài thêm nửa trượng, to thêm một vòng. Tứ chi mập càng thêm mập, nói chung lại thì nó là một con quái xà mập mạp.

Nhưng thông qua một tháng săn giết các loại kỹ năng của quái xà ngày càng phát triển, từ di chuyển, ẩn núp, bắn ra đớp con mồi đến chiêu xà triển chứ danh đều thuần thực. Một tháng trời giết đến gần 200 tiểu thú cũng biến đổi một trạch nam nhu nhược mười lăm tuổi địa cầu thành một huyết tính quái xà.

Cái võng dài rộng ba trượng được kết bằng dây leo đã được mở rộng đến 5 trượng nhằm bắt những dã thú thể hình lớn hơn. Lúc đầu Lạc Thiên không dám đụng những thú ăn thịt hay thú có thể hình lớn, thế nhưng những ngày cuối trong tháng này thì hẳn bắt chấp. Dã thú hình sói, hình hổ, hình báo giống địa cầu đều bị hẳn tận diệt. Vẫn là chiêu xà triền chứ danh hiệu quả không thể chê, kể cả hung dữ như lão hổ dài gần ba trượng cũng phải tắt thở mà chết.

Gặp con thú nào quá dữ dội thì hẳn bồi cho một đao xuyên não ngoáy một phát thì chết sỗch thẳng tứ chi. Cứ như vậy mà huyết tinh tẩy lễ trong ba mươi ngày hẳn đã vô ý mà thuế biến tâm cảnh, không còn e ngại chiến đấu vật lộn.

Có đi săn cũng không còn con mồi tiếp theo một tháng trời hẳn chỉ lờn vờn bên động phủ. Ban ngày bò lên vách đá phơi nắng ban đêm mò vào linh tuyến hấp thu linh khí, chén thịt hun khói. Cũng không thể để ý mỹ vị hay không mà chỉ cần no cái bụng là đủ rồi. Thế nhưng một tháng này hẳn buồn bực rằng cơ thể không phát triển nhanh như lúc đầu nữa. Lạc Thiên nghĩ đến truyện tiên hiệp đoán rằng đây là “bình cảnh” trong truyền thuyết. Con hàng này quả thật là kẻ bơ vơ không ai dạy dỗ nên không biết gì là phải. Thật ra trong ba năm liên tiếp ở trong long đản hấp thu linh khí thế nên trong cơ nhục quái xà tích lũy linh khí đủ nhiều, cái này gọi là hậu tích bạc phát. Vậy nên một tháng trước khi được bổ xung huyết thực thì cơ thể quái xà phát triển như tên bắn. Nhưng lúc này đây sau khi tích lũy không còn thì hẳn chỉ có thể tiến hành theo kiểu phổ thông, tức là hấp thụ từng tí một linh khí từ linh tuyến sau đó bổ sung huyết thực để phát triển cơ thể mà thôi. Nói chung yêu thú lớn lên sẽ rất chậm tốc độ. Quanh đi quần lại hẳn quyết định đánh chủ ý lên vật nằm trong hồ nước, lần đầu gặp mặt Lạc Thiên còn có cảm giác nguy cơ, nhưng giờ thì cảm giác tiêu biến không còn. Huyết quang tẩy lễ đã làm hẳn không còn lo ngại vật đang ẩn núp dưới đáy hồ. Cơ mà nếu bảo hẳn chui xuống đáy hồ để tìm hiểu thì lá gan không đủ, vì dù sao tác chiến không đúng địa bàn vẫn có nguy cơ.

Tiếp theo một tháng trời Lạc Thiên lúi húi chuẩn bị cho “trận chiến” gian nan của mình mà đối thủ là vật không biết trong đáy hồ. Đầu tiên hẳn dùng cân của gần hai trăm con thú bện thành một tấm lưới 5 trượng bền chắc thay cho tấm lưới vông bằng dây leo. Tiếp theo là chọn mấy khúc xương rắn chắc nhất của con Hắc Hồ mà hẳn tiêu diệt trước đây rồi dùng tiểu cốt đao đục đẽo thành một lưới câu có ngạnh sắc lém. Mọi việc đã thành chỉ thiếu gió đông.

Mấy tháng gần đây quái vật ở hồ nước buồn bực không thôi. Thức ăn của nó giảm một cách không dự tính nổi. Đến ngày hôm nay đã qua nửa tuần trăng mà không có gì nhét bụng. Nó đã đói đến sắp phát cuồng rồi.

Lí do là quái xà điên cuồng săn giết bên bờ hồ. Dã thú mặc dù mu muội nhưng cũng có bản năng sinh tồn mà, xung quanh hồ nước thành cấm khu với chúng, thà rằng liếm sương đêm trên lá đờ một phần khát còn hơn mò đến hồ uống nước thỏa thuê rồi nạp mạng. Do đó hồ nước thành nơi an tĩnh không một bóng sinh vật.

Nhưng ngày hôm nay bên bờ hồ một con quái xà lén lén lút lút kéo theo xác một Hôi Trư béo mập đi tới. Tìm một bụi cây khuất bóng bên hồ quái xà đẩy hôi trư xuống mặt nước. Nổi liền từ bụng hôi trư là một đoạn thừng được bện từ cân thú.

Thời gian nặng nề trôi qua, một đôi mắt xanh lục lạng lẽ tiên đến bên cái xác Hôi Trư đang nổi lênh bênh, trong một tán cây có con quái xà ban hoa đang run rẩy kích động. Thần thức xuyên thấu mặt nước hai 1 trượng của nó đã bắt được hình ảnh của “quái vật”. Chính vì khoảng cách từ tán cây đến mặt nước tầm tám trượng nên thần thức của quái xà chỉ xuyên mặt nước một trượng mà thôi.

Vậy cũng đủ rồi, hiện ra trong thần thức Lạc Thiên là một con Lục Ngạc dài 3 trượng hơn. Lục Ngạc có ngoại hình khá giống cá sấu ở Địa cầu, chỉ có một điểm khác biệt là mắt màu lam, trên đầu có một sừng. Quan trọng

nhất là Lạc Thiên cảm nhận được một tia linh khí nhàn nhạt tỏa ra từ Lục Ngạc.

Điều này nói lên rất nhiều thông tin, thứ nhất dưới đáy hồ chắc chắn có vật gì đó phát ra linh khí. Thứ hai Lục Ngạc cấp độ kém hơn Quái xà một chút nếu dựa vào linh khí tản mát ra. Cả hai thông tin này đều làm Lạc Thiên hưng phấn đến run run trong miệng thầm hô cản đi, cản đi.

Lục Ngạc rất cẩn thận quan sát con mồi, nó cảm thấy một tia nguy cơ khó hiểu, thế nhưng dù sao nó vẫn chưa mở ra linh trí thế nên sau một hồi do dự nó không thể kháng cự lại cơn đói mà mở miệng rộng nuốt lấy con mồi. Đến lúc này thì nó mới phát hiện điểm không đúng ở đâu, con mồi của nó có nối với một sợi dây. Sợi dây bỗng căng ra kéo tuột nó đi một đoạn trên mặt nước. Một cảm giác đau đớn từ cổ họng truyền đến, hóa ra là lưỡi câu xương đã chọc được chiếc ngạnh sắc lém vào cổ họng nó. Hai chi trước quá ngắn không thể với đến miệng để cắt sợi dây đang kéo nó lên bờ, Lục Ngạc chỉ đành cố gắng nhịn đau dũa kịch liệt. Sức của nó quá lớn thế mà đành chỉ được sức kéo của tảng đá một ngàn cân. Phải nói là Lạc Thiên vì đảm bảo hiệu quả nên vận dụng hết sức bình sinh mới di chuyển được cự đại tảng đá này làm bầy đập. Nếu so sánh ra thì sức mạnh cơ bắp của Lục Ngạc có khi ngang cơ quái xà.

Càng dũa dũa càng đau nên Lục Ngạc không thể dùng hết sức. Thế nhưng sức mạnh của nó cũng làm cho sợi dây bằng cân thú sắp đứt rồi. Ngay lúc tưởng như chuẩn bị thoát khỏi bầy rập thì một tấm lưới cự đại được quăng về phía Lục Ngạc đã bị kéo lên đáy hồ.

Với những đối tượng chưa hoàn toàn mở ra linh trí mà nói vướng phải lưới võng là tai nạn chết người. Càng dũa dũa càng mắc vướng. Và Lục Ngạc cũng phạm sai lầm tương tự. Đúng lúc này một quái xà ban hoa sặc sỡ dài gần 2 trượng như chớp giạt lao về phía Lục Ngạc đang rối tung vì mắc trong lưới võng.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Lục Ngạc (2)

Cái chiêu cơ người búng mạnh xà đầu tấn công chớp nhoáng này Lạc Thiên tự đặt tên là Thiểm Xà. Với hàng trăm lần thực chiến trước đây trong cá cuộc săn giết thì chiêu này đúng là Lạc Thiên đã luyện được bách phát bách trúng, nhanh như thiểm điện. Tất nhiên cái miệng bé tí của quái xà chả gây được tổn thương gì cho các đối tượng to xác cả. Thế nhưng xà có độc a, mặc dù không hiểu tại sao độc của quái xà rất yếu nhưng thực sự là có độc, nó gây cho đối thủ cảm giác tinh thần bị công kích, một vết cắn nhỏ mà gây nên sự đau đớn tâm can phế liệt, chính sự công kích thần kinh này làm cho quá trình chiến đấu của đối thủ tạm thời gián đoạn. Thế nhưng độc chỉ là phần phụ, chính thức tác dụng của việc cắn một miếng là tạo điểm tựa để quái xà thực hiện chiêu xà triển xoắn chết đối thủ.

Một vết cắn xuyên da cổ phần bụng dưới của quái xà làm cho Lục Ngạc đờ hình trong hai giây vì đau đớn. Khi Lục Ngạc định thần lại thì toàn thân quái xà đã quấn hai vòng quanh cổ Lục Ngạc và tiến hành xiết mạnh. Thế nhưng Lục Ngạc cũng không phải dạng vừa đâu, nó vùng vẫy dữ dội cuối cùng cũng xé rách được một đoạn lưới thò được một chi trước lên cổ cào mạnh nhằm ý đồ gỡ ra quái xà đang xiết chặt cổ nó.

Quả thật sức Lục Ngạc khá lớn móng vuốt của nó đã cào tung một đoạn lân giáp của quái xà, máu chảy đầm đìa. Đau đớn ập tới kích phát triệt để hung tính của quái xà. Nó buông lỏng vòng xiết cổ Lục Ngạc, chi trước ngấn tũn cầm tiêu cốt đao cắm liên tục vào cổ Lục Ngạc máu tươi phun ra như suối, đổ đậm cả một vùng bờ nước.

Quái xà lợi dụng tứ chi nhỏ bé và cơ thể linh hoạt có thể xoay chuyển mọi góc độ mà tránh đi bốn cái móng của Lục Ngạc. Chuyên nhằm phần bụng với lớp lân phiến yếu đuối của Lục Ngạc mà đâm, không biết bao nhiêu nhát đâm dù Lục Ngạc sinh mệnh lực cường ngạnh cũng ô hô ai tai mà lật ngửa lênh phênh trên mặt nước.

Mặc kệ vết thương sâu hoắm trên lưng Lạc Thiên vội vàng phân thân con Lục Ngạc này, bởi hẳn cảm nhận được rằng linh khí mỏng manh trong cơ thể con cá sấu này đang trôi đi khá nhanh sau khi nó tử vong.

Không có thời gian mà nhóm lửa nướng thịt, với lại hẳn lo lắng lửa sẽ làm tan biến linh khí trong thịt cá sấu. Cố nhịn cảm giác buồn nôn Lạc Thiên mồm vừa nuốt lấy từng tảng thịt Lục Ngạc tay không dừng phân thân nó, tìm kiếm những vị trí có nhiều linh khí nhất để ăn trước tiên. Quái xà có bụng đàn hồi cực đại, nếu bạn nào xem thế giới động vật sẽ hiểu một xon trăn đường kính 20cm có thể nuốt cả một con bê con, mặc dù vậy quái xà cũng chỉ có thể ăn một nửa số thịt Lục Ngạc mà thôi. Mà mục tiêu ăn của hẳn là những bộ phận dày đặc linh lực như tim, đả, thịt đuôi, thịt tứ chi, và thịt của cơ hàm lục Ngạc.

Lúc này cái bụng của quái xà căng phình cảm giác như quả bóng, một cơn mê muội ập đến Lạc Thiên biết rằng hẳn sắp lâm vào cảnh ngủ mê để tiêu hóa thành quả. Ngủ ở đây là lựa chọn không hề sáng suốt, đáy hồ cũng không, vì mặc dù tiêu diệt Lục Ngạc nhưng không thể loại trừ còn quái thú dưới hồ. Cố nén cơn buồn ngủ, lên cái thân xác phình tổ chẳng của mình, còn tham lam kéo theo một nửa cự Ngạc, Lạc Thiên gian nan bò về động quật.

Không biết bao lâu hẳn đã tỉnh dậy. Có lẽ là khá lâu đi, nhìn linh lực của đám thịt Lục Ngạc không còn là bao quái xà lắc đầu tiếc nuối. Chợt hẳn giật mình, ta ngủ lâu như vậy bên linh tuyến không có hút cạn linh thủy đi, nếu như vậy thì hẳn có cảm giác muốn tử tử luôn cho xong.

Bò đến bên linh tuyến kiểm tra rất may là không có gì tổn thất, mà linh tuyến còn hồi phục gần như trước khi bị Âm Dương Long Thung mút một lần. Thật ta môn... hãn theo thói quen gãi đầu thế nhưng lại thành gãi cổ. Vứt suy nghĩ vẫn vơ sang một bên quái xà lao đến bên chỗ thịt còn lại của Cự Ngạc.

Méo mó có hơn không, dù còn lại ít linh lực thế nhưng là đại bổ a, kể cả không có linh lực thì thịt Lục Ngạc vẫn bổ hơn cả trăm lần dã thú. Điên cuồng thôn phệ chỗ thịt còn lại của lục ngạc sau đó di chuyển ra xa Linh tuyến mà chuẩn bị ngủ ngon. Cẩn tắc vô áy náy, không cần thận làm hỏng linh tuyến thì chết, giờ đây ngoài Âm Dương Long Thung thì linh tuyến cũng là mệnh căn của Lạc Thiên vậy.

Phải nói ra sự lựa chọn của Lạc Thiên là chính xác. Lần trước do linh khí dư lại trong thịt lục Ngạc quá đầy đủ nên cơ thể hãn không hề hấp thu linh khí từ ngoại giới, thế nhưng lần này thịt cự ngạc không còn nhiều linh khí, nếu hãn ngủ say bên linh tuyến thì chắc chắn linh thủy sẽ bị hút cạn.

Lần ngủ này của Lạc Thiên cũng không quá lâu, hãn tỉnh lại chợt cảm nhận xung quanh. Cử động thân thể và tứ chi hãn thấy một luồng sức mạnh cự đại bùng cháy trong cơ thể, nội khán bằng thần thức Lạc thiên thấy rằng bảy phần kinh mạch của mình chứa đầy linh khí. Lại quan sát thân thể hãn cuồng tiểu giờ đây quái xà đã dài đến bốn trượng (hơn 13m) thân to gấp rưỡi bát tô rồi. Tứ chi ngắn tũn giờ cũng tráng kiện mập mạp thế ngưng độ dài cũng chỉ tầm một xích mà thôi (hơn 30cm). Trước kia chi trước cầm cốt đao như cánh tay trẻ em cầm trường kiếm thì giờ đây cốt đao lại thành như trùy thủ mà thôi. Lân phiến hai màu to bản phủ kín đây cơ thể giờ đây quái xà đã thành quái mãng rồi. Gật gù cái đầu hài lòng ưng ý Lạc Thiên bò về phía Linh tuyến, kể cả lần ngủ thứ nhất và lần này thì thời gian trôi qua đã là hai năm mà hãn không hay biết. Lần này thu hoạch phải nói là cự đại, với thể hình to lớn như vậy thì hãn dễ dàng xoắn chết tươi cự ngạc trước đây mà không cần mưu lợi dùng tiểu cốt đao

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 12: ĐÁY HỒ Long Phủ

Chỉnh lí qua loa lại động quật Lạc Thiên tay nắm tiểu cốt đao lao nhanh về phía hồ nước. Tốc độ của hắn tăng lên gấp 2 có thừa. Trên đường cũng chẳng phải tránh né cây bụi, tất cả bị thân thể quái Mãng đè dẹp lép, tận hưởng sức mạnh bành trướng, lòng tự tin lên cao chưa từng có quái mãng lao nhanh trên mặt đất.

Bên bờ hồ Lạc Thiên hơi do dự một chút rồi cũng trầm mình xuống nước. Một cảm giác thư thái chưa từng có òa vào trong tâm lĩnh của hắn, kiểu như long hồi đại hải cảm giác, quá là con mẹ nó phê. Từ đây hắn mới nhận ra rằng lẽ ra môi trường thích hợp cho long tộc sống là thủy à... không thấy trong truyện Tây Du Ký thì long vương toàn ở biển là gì.

Đè nén cảm giác sung sướng quái mãng tỏa thần thức bán kính 5 trượng ra tứ phía nhằm phát giác nguy hiểm. Quả thật trong nước quái mãng như về nhà vậy, cũng chẳng vất vả như học trườn trên cạn, uốn éo vài vòng thì Lạc Thiên đã vũng vẩy thư sướng mà bơi. Tốc độ bơi ít nhất là gấp đôi trên cạn, ngoài ra tứ chi của hắn còn ngư bánh chèo vừa coa thể thẳng tốc, giữ cân bằng, chuyển hướng thật là diệu dụng vô cùng. Chẳng bù lại trên cạn khi trườn đi thì hai chi sau coi như phế, mà đôi khi còn gây vướng, hắn thầm nghĩ mình ở dưới nước mới là vương đạo.

Cả một mảng thủy vực không một động vật sống, có lẽ vị tên gia hỏa tham ăn Lục Ngạc chén hết rồi. Đây hồ tối tăm hiện ra trước mắt Lạc Thiên, thế nhưng không làm khó được hắn, thần thức của Lạc Thiên thuộc dạng bá đạo trong cấp bậc yêu thú bất nhập lưu.

Vậy nhưng phải mất cả một ngày quần tảo đáy hồ thì Lạc Thiên mới tìm thấy một hang động khá bí ẩn. Hang động quá là rộng lớn chắc chắn không phải do con hàng Lục Ngạc làm ra. Ngoằn nghèo vắn vèo một hồi thì hang động cũng đi đến điểm cuối. Ấy vậy mà nơi này lại như một hội trường rộng lớn và khô ráo. Lạc Thiên ước lượng phương hướng và khoảng cách thì Hang Động này ăn thông bề phí Hang động trong núi đá của hẻm. Thế nhưng khác lạ là nơi này lại là phong bế chỉ có một đường ra từ đáy hồ, cảm giác như cái Hang này nằm gọn trong núi đá vậy. Quan sát xung quanh Lăng Thiên Ngạc nhiên khi nơi đây khá sáng sủa. Trên vách đá có gắn chi chít dạ minh châu chiếu ra ánh sáng lờ mờ khắp hang động. Quan trọng hơn là trung tâm nơi hang là một linh tuyến nhưng quái lại là đứng gần như vậy mà Lạc Thiên không hề cảm nhận được một tia linh khí tràn đến.

Chứng kiến linh tuyến phải to gấp 3 lần trong động quật của mình lại đầy ắp linh thủy thì Lạc Thiên cảm thấy khó hiểu. Cẩn thận điều động thần niệm quan sát thì hẻm thấy được một màn sáng như có như khôn bao vây lấy linh lực trong khoảng 5 trượng bán kính không cho nó thoát ra. Bên cạnh linh tuyến là 5 quả trứng to chừng 1 xích, cảm nhận bằng thần thức thì tất cả đều còn sinh mệnh khí tức. Lạc Thiên chắc chắn đây là đàn Ngạc thể nhưng không phải do con lục Ngạc mà hẻm đã giết để mà là do cái bộ xương trắng nhờn dài 10 trượng trong góc động quật để ra. Đúng thể con Lục Ngạc mà Lạc Thiên xử là một con ấu ngạc còn chưa phát dục đâu này, lúc “giải phẫu” thì Lạc Thiên đã biết điều đó. Còn tác giả của quả trứng cũng như Lục Ngạc có lẽ là bộ cốt Ngạc cự đại nằm trong góc kia.

Lẳng lẳng quan sát một hồi Lăng thiên dùng tiểu cốt đao muốn chặt bỏ chiếc độc giác cong cong kia của Cự cốt Ngạc thể nhưng quang hoa tóe ra bốn phương tám hướng mà độc giác vẫn trơ ra không có gì chuyển biến, một vết xước cũng không có. Không hề thất vọng trái lại còn mừng rỡ Lạc Thiên biết rằng Cự Cốt Ngạc phẩm chất cực cao hiện nay hẻm chưa đủ năng lực sử dụng, thế nhưng sau này đâu nào.

Vui vẻ trong lòng hấn lảng mình bì đến bên Linh tuyền, cũng may mắn là màn bảo vệ chỉ ngăn cản linh tuyền chứ không hề ngăn cản Lạc Thiên tiến vào. Thử hấp thu linh khí thì Lạc Thiên kinh ngạc cảm nhận Linh khí hấn hấp thu lại không bằng linh thủy phun trào bổ xung. Nói cách khác hấn toang lực nằm đây hấp thu linh khí cũng không làm hỏng cái linh tuyền này. Trong bóng tối quái Mãng cuồng hống, đã không còn chỉ là tiếng zzit ziit hà hà... mà thi thoảng con xen vào một chút thanh âm grào của long loại.

Sau một hồi kích động Lạc Thiên cố lấy lại bình tĩnh nằm thử ra bên cạnh Linh Tuyền suy nghĩ về phương hướng tương lai. Bất chi bất giác hấn ôm túm lấy một quả Ngạc đàn bỏ vào miệng nhồm nhoàm. Cái này thật là con mẹ nó mỹ vị... Ngạc đàn chứa đầy linh khí mà lại còn thơm ngon, ít nhất một quả Ngạc đàn tiết kiệm cho hấn 2 tháng công phu hấp thu tự động linh khí. Vậy là ngựa không dừng vó Lạc Thiên liên tục túm lấy Ngạc Đàn bỏ vào miệng, càng ăn càng thư sướng... thế nhưng khi nhìn viên đàn cuối cùng thì hấn trầm ngâm. Mẹ nó chứ game thủ nào chả biết party mạnh hơn solo nhiều. Một thân một mình cuối cùng khó mà làm nên một phan sự nghiệp, hấn cần mấy cái tiểu đệ... thế nhưng thu thập tiểu đệ cực khó đó là do hấn sợ bị phản bội. Nhớ kiếp trước chơi game dòng dã cả năm trời bị lừa lên lừa xuống trăm cay ngàn đắng mới tìm được một tổ đội tin tưởng được.

Nghĩ đến đây Lạc Thiên hối hận không thôi, năm tay dấm miễn phí a, năm con cự Ngạc nếu mà ấp nở thì sẽ cho ra một tiểu đội mạnh cỡ nào. Lần nọ đánh nhau với Lục Ngạc thì hấn đã hiểu rõ căn bản không nhờ mưu lợi cùng tiểu cốt đao thì Lạc Thiên hoàn toàn không thể thắng nổi. Mà tiểu cự Ngạc nếu bồi dưỡng từ bé thì độ trung thành khỏi cần phải bàn cãi. Nước mắt rơi a, mấy tháng linh khí giờ có linh tuyền thì chỉ là chuyện nhỏ nhưng Cự Ngạc đàn nuốt rồi thì không cách nào sống lại. Nhẹ nhàng đặt Cự Ngạc Đàn lại nguyên vị trí Lạc Thiên bước ra khỏi linh tuyền hấn phải trở về hang động cũ của mình để sắp xếp lại.

Đứng trước vũng nước bé nhỏ linh tuyến của mình Lạc Thiên dang xoắn xuýt, vẫn biết là thỏ khôn phải có ba hang. Hãn không muốn bỏ lại hang động cũ này chút nào nhưng mà linh tuyến tại đây quá nhỏ bé rồi, kiểu như gân gà vậy.

Với lại hãn có một suy nghĩ táo bạo. Linh tuyến tại đây và tại hang động cự ngục là chung gốc bởi vì chúng quá gần nhau rồi. Nếu là chung một gốc thì phá hủy sự phun trào linh thủy tại đây sẽ làm cho cái “gốc” kia chăm chút nhiều hơn cho linh tuyến tại Động phủ Cự Ngạc. Thế nhưng đó cũng chỉ là suy đoán thôi. Nếu không phải thì mất cả chì lẫn chài a. Dẫn đo một hồi hãn quyết định lưu lại tiểu linh tuyến này. Mang tất cả những thứ cần thiết như vỏ long đàn, da, xương Lục Ngạc hãn chuyển động phủ về Ngạc Động mà lúc này hãn đặt tên mới là Long phủ. Trước khi đi Lạc Thiên còn tốn khí lực vận một tảng đá khổng lồ ba ngàn cân lấp cửa hang tránh dã thú xâm nhập làm hỏng linh tuyến. Phủ đầy dây leo lên tảng đá hãn vỗ tay gật gù rồi rời đi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Tiểu Lục Ngạc

Nằm phưỡn bụng trong “Long phủ” là một con quái mãng. Công việc của nó giờ đây chỉ là ăn và ngủ, hấp thu linh khí dồi dào tỏa ra từ linh tuyến bên cạnh. Bên cạnh đó là một quả cự Ngạc đàn cao hơn một xích cũng đang lấp lóe quang hoa hấp thu linh khí. Lạc Thiên không hề có kinh nghiệm gì về chăm sóc trứng yêu thú nên chỉ có thể bỏ mặc nó nằm đó thôi.

Thế nhưng người ta nói nhà cư vi bất thiện cấm có sai. Không có việc gì làm, thức ăn thì có sẵn thịt hun khói, không phải đi săn, phần lớn thời gian rảnh quái mãng không biết làm gì nên đánh chủ ý lên quả Cự Ngạc Đàn. Do tò mò nên hẳn dùng thần niệm thăm thấu vào bên trong quả trứng xem có giống như mình hình thành lúc trước hay không.

Bên trong quả trứng hẳn thấy được một con tiểu ngạc màu xanh lục bé tí tằm 2 thốn mà thôi, cho thần niệm tiếp xúc cùng tiểu ngạc thì hẳn thấy được một luồng quang hoa yếu ớt trong đầu cự ngạc. Thần niệm của quái Mãng hùng hậu chừng nào tí nữa thì đánh tan cả linh hồn của tiểu ngạc, hẳn vội vàng thu lại phần lớn thần niệm chỉ để lại một chút thôi quẩn quýt cùng linh hồn tiểu ngạc đang run rẩy. Có kinh nghiệm “giao lưu” trước đây cùng linh hồn ấu long Lạc Thiên truyền đến giao động thần niệm cho tiểu ngạc nhằm trấn an sự sợ hãi của nó, đại loại nội dung là:

- Tiểu Ngạc Ngạc a, ta là người thân của mi, ta đến thăm mi,..... rồi thì yên tâm ta sẽ bảo vệ ngươi.... rồi thì mau lớn chui ra đi ta cho ngươi ăn ngon.... dẫn đi chơi. Dẫn đi bắt nạt người khác.

Nói chung là sau đó một tuần trời chả có việc gì làm cả Lạc Thiên cả ngày độc thoại với tiểu Ngạc. Chuyện trên trời dưới biển vân vân..... mà tiểu ngạc cũng không còn e dè nữa mà bơi theo quần quýt cùng quang hoa thần niệm Lạc Thiên, cho đến một ngày trong lúc quái Mãng đang thao thao bất tuyệt cùng tiểu Ngạc thì một dao động từ tiểu ngạc truyền đến.

- Ba ba...

Đứng hình vài giây, quái mãng cuồng khiêu thét gào.... đây là lần đầu tiên hẳn được đối thoại một cách “tử tế” với một sinh vật ở thế giới này. Lần trước cùng con Ấu Ngọc Long cũng có đối thoại nhưng là chửi nhau rồi xông vào tiêu diệt nhau mà thôi, cái đó không tính. Nước mắt hạnh phúc chảy dài, tính ra đã gần chục năm chịu cảnh cô đơn rồi thế nên có thể tưởng tượng Lạc Thiên vui vẻ ra sao.

- Không phải ba ba mà là đại ca rồi chưa... ta chưa có vợ đâu này... nói cho người nghe..... bla bla bla

- Ba ba....

- Không phải ba ba là ca ca....

- Ba ba....

- Không phải....

- BA ba..

- Thôi tùy người thích gọi thế nào thì gọi..... ta kể người nghe chuyện này....

- Ba ba....

- Hôm nay trời đẹp a...

- Ba ba...

Vậy là cuộc sống nhàm chán của quái mãng đã không còn, công việc chính của hắn lúc này lại là nói chuyện cùng tiểu ngạ. Đã bao lâu rồi chỉ có nghe được âm thanh Ba ba thôi nhưng hắn vẫn hạnh phúc vô ngần.

Một tháng qua đi, nói chuyện mãi cũng mệt mỏi, tốc độ tiểu ngạ hấp thu linh khí lớn lên chậm đến kinh người. Với tốc độ này để tiểu ngạ hút hết dịch trong trứng có lẽ mất hai ba năm nữa, lại lần nữa nhân cơ hội bất tiện quái mãng truyền một tia linh lực mỏng manh từ kinh mạch của mình qua Ngạ đản. Bỗng nhiên dịch nhày trong ngạ đản quay cuồng dữ dội như ăn thuốc lắc, Lạc thiên vội vàng thu tay, hắn hối hận chết rồi... nếu vì hành động đại dột của hắn mà làm cho Ngạ đản tử vong thì chỉ còn nước ăn cái ngạ đản này cho đỡ phí mà thôi. Thế nhưng một tia dao động lại truyền đến cho Quái Mãng.

- Ba ba.... sướt... sướt...

Ô con mẹ nó tà môn, vô tâm trồng liễu liễu xanh um tùm a. Không ngờ linh lực lại có thể giúp cho tiểu ngạ. Vậy là trong hang động có một con Đại quái mãng vận linh lực ôn nhuận một quả Ngạ đản. Một con tiểu Ngạ đản quẩn quýt trong trứng thần niệm dao động bô lô ba la.

- Ba ba sướt... nữa... sướt..... nữa.

- Từ từ, mệt đói.. phải đi ăn...

- Ba ba sướt.... sướt... nữa

- Cho mày cho mày ăn tham chết đi..

- BA ba...

Thật là trong hai tháng tiếp theo tiểu ngạc lớn nhanh như thổi. Vèo một cái đã hút gần hết dịch nhày trong trứng, giờ đây nó nằm cuộn tròn trong trứng chiều dài toàn thân phải đến 2 xích ròi (70cm).

- Ba ba.. no... dừng...

- Tiểu tử cuối cùng cũng biết no a. Mệt chết ta rồi...

Quái mãng mệt là thật, gần mười năm tích góp linh khí hẩn lấp đầy 9 phần kinh mạch toàn thân ấy vậy mà tiểu ngạc ngốn của hẩn hẩn một thành liền. Phải nói rằng yêu thú muốn có linh khí trong kinh mạch thật rất khó khăn vì toàn là tu luyện thụ động thôi nên phần lớn linh khí tản vào cơ nhục. Linh khí tại kinh mạch đại biểu pháp tu là do cơ thể chắt lọc biến thành linh lực. Chính vì vậy đem linh lực nuôi dưỡng ấu ngạc mới xa xỉ làm sao. Thường thường chỉ có bố mẹ mới đối xử với con cái như vậy mà thôi.

Sau ba tháng thì cuối cùng thời khắc trọng đại đã đến.

- Ê tiểu tử chuẩn bị kĩ chưa.... đôn linh lực vào tay cào hết sức một cái nghe chưa....

- Ba ba... nhớ... nhớ

Quả là một tháng nay Lạc Thiên dựa vào kinh nghiệm bản thân mà giáo tiểu ngạc làm sao phá vỏ trứng. Cũng chả quản tiểu ngạc nghe hiểu hay không hẩn giáo hết lần này đến lần khác. Tất nhiên hẩn bóp vỡ vỏ trứng giúp tiểu ngạc cũng được, nhưng nếu vậy kiểu như đẻ mỗ ở địa cầu vậy, không khỏe bằng đẻ tự nhiên. Thế nên Lạc Thiên muốn “đẻ thường” trước đã, không xong thì bác sĩ quái mãng sử giúp “ đẻ mỗ”.

Crắck..... cách cách crắck... roẹt roẹt... không phụ sự kì vọng của Lạc Thiên tiểu Lục Ngạc cuối cùng cũng đã phá vỡ hoàn toàn vỏ trứng mà chui ra....

Nhìn quái mãng khùng bố trước mặt tiểu ngạc không hề sợ hãi mà bò tới dùng tứ chi nhỏ bé bám rịt lấy lân phiến cự mãng leo lên. Quái mãng cười ha ha tóm lấy tiểu ngạc dơ lên trước mặt xem xét kỹ càng, rất khỏe mạnh rất béo mập a... có tiềm năng làm tay đấm tốt... tiếng zitz zitz ha hà vang vọng trong động quật.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Trang Bị

Trong Long phủ một con Đại quái mãng đang cầm một khúc xương không biết của loài nào khoa khoảng, bên cạnh đó là một con tiểu ngạ dài một trượng rưỡi đang điên cuồng tấn công bằng mọi cách. Há miệng táp, giơ chi trước cào, dùng ngạ vĩ quật.... đã gần 6 tháng trôi qua thức ăn dự trữ đã sắp cạn kiệt việc ra ngoài săn mồi là tất yếu thể nên từ ba tháng trước Tiểu Ngạ đã bị lôi ra huấn luyện chiến đấu.

Nói chung cách chiến đấu của ngạ và xà khác hẳn nhau. Cũng may mà Lạc thiên còn nhớ kiếp trước xem thế giới động vật cá sấu săn mồi như thế nào. Thế nhưng giờ không dùng được a, động vật quanh hồ nước bị hấn thịt cả rồi. Muốn săn mồi bắt buộc phải hành tẩu tròn rùng rờ. Nói thật thì với năng lực của Quái Mãng bây giờ thì lượn một vòng là săn được một đồng thức ăn, với thể hình dài đến bốn trượng to bằng hai bát tô thì mấy con dã thú sẽ bị đo ván ngay lập tức với một tát của quái Mãng.

Cái chương mục huấn luyện của thầy trò nhà Lạc Thiên quả thật là chả cho chương pháp gì cả, thế nhưng hung hăng và huyết tính thì có đấy. Nhìn mấy cục u trên đầu tiểu ngạ thì biết. Quái mãng xuống tay không lưu tình a, hấn cần là cần một tay đấm tiểu đệ chứ không cần một sủng thú chỉ ăn rồi ngủ, vậy nên huấn luyện rất là... nghiêm túc. Mà cũng thật may mắn chiến đấu dường như là bản năng của tiểu ngạ vậy, sau ba tháng huấn luyện nghiêm ngặt thì quái Mãng cũng đào ra được bản năng chiến đấu rất toàn diện của con cá sấu bé tí này, cắt dăng xé, cào, quật bằng đuôi các chiêu thức ngày càng thuần thục.

Mà nhìn tiểu Ngạc vật lộn thì Lạc Thiên cũng ngộ thêm một chiêu cho bản thân đó là quật, vĩ xà của hãn cũng rất chiến a, không trơn nhẵn như vĩ xà cùng loại, vĩ xà của lạc Thiên có hai ba hàng lân phiến nhô lên sắc bén như dao. Hãn thử chiêu quật vĩ của mình vào một bên thạch động kết quả là xụp một mảng trơn sống cả hãn và tiểu Ngạc, phải chặt vật một phen mới chui ra được. Chiêu này lợi hại a.

Việc tiếp theo là chế tạo vũ khí, vốn dĩ tính chế tạo một thanh tiểu cốt đao cho tiểu ngạc thế nhưng chi trước của nó không linh hoạt như của Lạc Thiên, không thể cầm nắm đồ vật được mà chỉ có thể dùng để cào mà thôi. Lạc thiên dự định lúc nào đó rảnh rỗi tìm được nhiên liệu thì sẽ làm cho tiểu ngạc một bộ găng tay, tha hồ mà cào...

Bộ da của Lạc Ngạc trước đây bị Lạc Thiên xử lực phòng ngự rất mạnh nhất là phần lưng, chỉ có phần da bụng là yếu kém mà thôi. Nếu chỉ dùng tiểu cốt đao thì không cắt nổi. Lạc Thiên phí sức chín trâu mười hổ dùng linh lực truyền vào móng tay cắt khoan đủ kiểu rồi dùng cân động vật xuyên thành hai bộ áo một cái áo yếm cho tiểu Ngạc che phần bụng mềm yếu, một cái áo khoác ngăn tay hình ống cho bản thân che dọc từ cổ xuống dưới chi trước. Cái áo khoác Ngạc bì này che được vị trí 7 tắc yếu hại của loài xà, từ đây trở đi hãn sẽ khá an toàn. Đối thủ nào muốn xuyên qua cả Ngạc Bì và lân giáp của hãn thì cũng phải phí công vô kể.

Vũ khí cận chiến thì vẫn là tiểu cốt đao sắc bén nhất, thật ra có thể lựa chọn độc giác của bộ Cự Ngạc cốt nhưng Lạc Thiên vẫn chưa có năng lực sử dụng nó a.

Vũ khí tầm xa thì hãn quyết định chế một cái nỏ bắn xa. Là một game thủ thì chả xa lạ gì với mấy cái vũ khí kiểu này cả. Ngày nào chả nhìn thấy cung và nỏ, đao kiếm thương. Mặc dù tạo hình trong game mang tính giải trí và làm cho đẹp mắt thế nhưng nó cũng được thiết kế theo nguyên lý sử dụng được. Cung tên thì hãn không chế tạo rồi thứ nhất thứ này dùng thì

cần kĩ năng, tập luyện cực nhiều mới được. Thứ hai hai cái tay ngắn tũn của hắn thì dương được cái cung dài bao nhiêu cơ chứ, thôi bỏ đi.

Thân nỏ làm bằng xương đùi của Lục Ngạc. Cánh nỏ làm bằng xương sườn, dây nỏ làm bằng gân Lục Ngạc. Mũi tên thì bằng móng vuốt và độc giác của Lục Ngạc. Nói chung chiếc cốt nỏ hai cánh có thể bắn được hai mũi tên một lần này làm hoàn toàn bằng Lục Ngạc tài liệu.

Bắn thử thì độ chính xác không phải tuyệt đối nhưng chấp nhận được. Luyện tập lâu một thời gian là có thể bách phát bách trúng tròn phạm vi 30 trượng, bởi hắn nhắm bắn bằng thần niệm chứ không phải bằng mắt thường. Về phần uy lực thì không phải bàn, cái mũi cốt tiễn làm bằng móng của Lục Ngạc mài dũa thành tam lăng thứ có thể dễ dàng xuyên lút bảy phần mũi tên dài 15 xích vào vách đá. Còn mũi tên đặc biệt bằng độc giác của Lục Ngạc thì đến cả Lạc Thiên cũng chống không được. Bị nó bắn trúng thì xuyên lân giáp là chắc chắn.

Chuẩn bị mọi thứ cẩn thận Lạc Thiên dắt theo Tiểu Ngạc lần mò theo thủy đạo tiến ra ngoài. Lần đầu tiên được thực sự đi ra chứng kiến thế giới Tiểu Ngạc hưng phấn líu ríu không ngừng. Trước đây nó chỉ được tập bơi quanh quần ở thủy đạo thôi, không được ra ngoài. Nhắc đi cũng rất lạ, yêu thua mở ra linh trí mới có thể giao tiếp dễ dàng, thế nhưng mấy tháng nay Tiểu Ngạc học rất nhanh nó có thể truyền thần niệm lên tới 3 trượng và biểu đạt được những câu ngắn, đơn giản.

Lúc này Tiểu Ngạc đang bơi tung tăng quanh Quái Mãng mà truyền thần niệm không dứt. - Ba ba... nhanh.. nhanh... chậm chạy mất..

- Ba ba bơi thích... Tiểu Ngạc thích bơi...

- Ba ba..sắp tới chưa..

- Ba ba nhanh.... nhanh.... mồi chạy hết...

Đúng là tiểu lăm mồm, Lạc Thiên bị quấy đến nỗi phải đóng lại linh giác. Từ một chỗ cô đơn không ai nói chuyện cùng... đến bây giờ tình thế lại là có một tiểu đệ cực kì lăm mồm miệng ba ba không dứt. Bực mình Lạc Thiên cho tiểu Ngạc một vả.

-Im mồm... mồi nghe thấy chạy hết bây giờ...

Tiểu ngạc quay cuồng bắn đi xa mười trượng, nhưng ngay lập tức nó xoay người vọt đến rồi lại phát thần niệm.

- Ba ba... tiểu ngạc nghe ba ba.... truyền thần niệm... con mồi nghe không thấy.... tiểu Ngạc Ngạc không mở miệng nha....

- Ba ba không tin.... nhìn đi... Ngạc Ngạc... vẫn ngậm miệng này...

Nói rồi con tiểu ngạc khua khoảng một chi như chỉ vào miệng mình ánh mắt vô tội nhìn quái mãng. Quái mãng ngửa đầu không nói một lời....

- Ôi zời ơi ta tạo cái nghiệp gì đây.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Săn BẮN Xa Nhà (1)

Tiến lên bờ mặc kệ Tiểu Ngạc tung tăng bì bạch khắp nơi khi thì chui vào bụi cỏ khi thì ngoạm một thân cây, Lạc Thiên tỏa thần niệm khắp nơi đánh giá tình hình. Bất ngờ thay có dấu vết hoạt động uống nước trở lại của dã thú, thế nhưng Lạc thiên vẫn muốn đi săn xa. Thứ nhất hẳn và Tiểu Ngạc tu luyện không thể thiếu được Linh tuyền, vậy nên phải đi kiếm những con thú có thể hình lớn hơn nhằm dự trữ tròn hang ăn dần. Thứ hai hẳn để lại dã thú ở gần hồ nhằm mục đích dự trữ lương thực nhờ may một lúc nào đó đói bụng mà chưa kịp đi săn còn có cái mà chén. Nằm vững mục tiêu hẳn tiến về phía đông, tại sao tiến về phía đông thì lí do là hên xui.... vượt qua tầm 50 dặm rừng rậm quang cảnh xung quanh đã thoáng đãng hơn nhiều.

Cặp đôi xà ngạc đã tiến vào khu rừng thưa. Lúc này trên lưng tiểu Ngạc dài 5m là túi đồ to hơn người nó rất nhiều, túi đồ này được làm bằng da chaps vá của đủ loại dã thú khác nhau. Bên trong chứa thịt đã hun khô bằng khói, xương thú sừng thú linh tinh, kể cả mấy cái móng thú cũng có. Đây là chiến lợi phẩm của con tiểu sấu này trên đường di chuyển đến nơi đây, để rèn luyện thực chiến cho Tiểu Ngạc thì mỗi khi gặp tấu thú trên đường Lạc Thiên đều bỏ thời gian hướng dẫn tiểu đệ của hẳn làm sao tiếp cận, làm sao tấn công.

Tiểu ngạc thật ra còn khá nhỏ, mới dài có hơn một trượng tức là hơn 4m gần 5m mà thôi, đó là kể cả chiều dài của đuôi. Tốc độ trên cạn của cá sấu trong cự ly ngắn không hề thấp thế nhưng không bì được với mấy con dã thú có thiên khiếu tốc độ, vậy nên khi gặp thỏ hoặc lộc thì quái xà tiến một

mũi tên vào chân chúng. Không còn chạy được lúc đó Tiểu Ngạc xông lên thực chiến.

Nói không phải ngoa con hàng cá sấu con này ý thức chiến đấu và bản năng chiến đấu hơn hẳn Lạc Thiên lúc trước. Có thể là thành quả huấn luyện cũng nên. Tứ chi ngắn nhưng tráng kiện của tiểu Ngạc có sức bật khoảng cách ngắn rất tốt giúp nó thành công tiếp cận con mồi. Cú tấp của cá sấu uy lực quá khủng khiếp, hơn hẳn xà loại về tính sát thương trong việc cắn. Một cú cắn đủ làm đứt gãy chi, rời cột sống hoặc nát sọ não con mồi. Ngoài ra cái cổ thô to của Ngạc loại giúp nó dăng xé, quật con mồi sau khi cắn một cách dễ dàng. Chi trước của tiểu ngạc có thể cào, vồ gây tổn thương rất lớn cho con mồi. Vĩ quật của Ngạc loại thì bá đạo không kém hai hàng xương gai lờm chớm giúp một cái quật đuôi xé rách con mồi, ngoài ra sự va đập còn làm con mồi vỡ nát nội tạng mà chết. Chứng kiến cảnh săn mồi của Tiểu Ngạc thì chỉ có hai chữ để hình dung đó là máu tanh và thảm thiết.

Thế nhưng con sấu con này lại có một đặc tính rất khó chịu. Đó là tham tài... cũng không biết nó học từ đâu ra cái tính này, Lạc Thiên đổ cho là trời sinh đi. Dưới yêu cầu mãnh liệt của tiểu Ngạc Lạc thiên bất đắc dĩ phải trở tài may vá làm một chiếc túi to tổ chảng vá chằng vá chịt từ các loại da thú và cân thú. Bên trong thì tiểu Ngạc nhét đầy đủ thứ linh tinh từ con mồi mà nó cho là đáng giá. Đến cả lông gà nó còn trữ hàng thì đủ biết con này tham tài đến mức nào. Nhìn tiểu Ngạc hứng trí bưng bưng vác bao bố to gấp 3 thân nó khệ nệ di chuyển thì Lạc Thiên đầu đầy hắc tuyến.

- Tiểu tử, người vác mấy thứ rác rưởi đi cả chặng đường mà không thấy mệt sao?

- Ba ba.... Ngạc Ngạc thích.... bảo bối... của Ngạc ngạc..

- Ôi zời... cái nghiệp gì đâu này...

Rừng thưa thì cây cối nhỏ hơn, ánh nắng chiếu rọi khá tốt thế nên mặt đất thảo căn phát triển mạnh mẽ. Cũng do là rừng thưa vậy nên tẩu thú có thể hình lớn có bề ngoài tương tự như Ngưu, mã, lộc rất nhiều đây mới đúng là vương quốc của săn bắn, một con ngưu có thể hình dài đến gần ba trượng nặng cả vài ngàn cân thịt đủ để hai con hàng này ăn cả chục ngày đấy.

Nói là giống ngưu nhưng thực tế là phải to gấp đôi một con ngưu ở địa cầu. Mà động vật ở đây là đi theo đoàn đội... không cần thận gần trăm con ngưu to như thế kia mà lao vào thì yêu thú cấp 2 còn tử vong chứ đừng nói là hai con hàng bất nhập lưu Ngạc Ngạc và Lạc Thiên.

Vậy nên đối sách là phải nghĩ đấy, đầu tiên bãi săn này cách rất xa nhà, thế nên một lần đi săn phải kiếm đủ thức ăn cho mấy tháng mới được, nếu như vậy thì một cơ sở tạm thời là không thể thiếu. Dùng một tay cầm đuôi kéo lê xon tiểu Ngạc đang hoa chân múa tay muốn xông về bày Ngưu, Lạc Thiên không khỏi lắc đầu thảm thán. Vô tri thật đáng sợ a, mà bên tai hẳn vẫn chít chít méo méo thần niệm của tiểu Ngạc.

- Ba ba... thịt... thịt... thật nhiều thịt a.... ba ba... thịt bên này.... đi đâu đó...

Lớn vồn hồi lau cuối cùng cũng tìm được một hang động của một con cự đại gấu xám trên một tiểu Sơn. Gặp nhau là phải chiến thôi. Mặc dù cự hùng cao đến hai trượng rưỡi cơ bắp cuộn cuộn thế nhưng dù sao vẫn là dã thú. Móng vuốt, răng nanh đều không thể đã thương được lớp lân phiến của một con đại mãng tiếp cận vô hạn linh thú cấp một này.

Đầu tiên là một mũi tên xuyên họng, sau đó là một mũi tên xuyên đùi, sinh mệnh lực của mấy con dã thú thế giới này rất cường nên Lạc thiên chọn hai nơi này xuống tay. Bắn vào đầu chưa chắc đã xuyên qua, bắn vào tim thì nhìn cơ nhục cuộn cuộn thế kia không biết có tới nơi hay không.

Vậy thì bắn vào cổ, máu chảy khiến sặc hô hấp không còn khí lực, bắn vào khớp chân để hạn chế vận động.

Sau đó là vút nỏ đi vác tiểu đao lao vào, một phát mổ đã cắm trúng tai gấu, sau 2 giây hồi tỉnh thì con cự hùng bị quấn mấy vòng rồi, kể cả cai cự chưởng của Hôi Hùng cũng bị khóa chặt. Xiết mạnh vài vòng tiếng rắc rắc vang lên toàn bộ xương khớp của Cự Hùng vỡ nát, xương cổ bị bẻ gãy không thương tiếc, tim bị ép đến nhão nhoét rồi. Buông tha con mồi đã chết không thể chết hơn được nữa... Lạc Thiên nhìn xuống thì thấy Con tiểu cá sấu đang quất vĩ liên hồi vào các bộ phận không bị quái xà quấn, máu me be bét khắp nơi, miệng thì gầm gừ kêu rít đại lộ là.

- Chết này... chết này... Ngạc Ngạc quất này, cắn này.... quất này...

- Dừng dừng...đủ rồi.. mồi chết...

Đúng là ở lâu với nhau bị nhiễm tính, giờ đây Lạc Thiên bị nhiễm cách nói nhát gừng của Tiểu Ngạc Ngạc mất rồi. Một phen sử lý qua loa Lạc Thiên kéo Tiểu Ngạc vào động quét dọn dẹp xú uế một phen, chỗ dã thú ở bao giờ cũng bẩn thỉu và bừa bộn. Là nhân sĩ hiện đại Lạc Thiên không chịu được cảnh mất vệ sinh như vậy.

Hôi Hùng đã bị đem ra cách xa hang động xẻ thịt vớt đi những bộ phận không ăn được như nội tạng, xương, thịt thì mang về nướng và hun khói. Bên đồng lửa trong hang động một con tiểu Ngạc đang hau háu nhìn tảng thịt khổng lồ treo trên giá quay của đồng lửa, nước miếng nhễ nhễ tong tong chảy ra rơi xuống đất theo nhịp rơi của giọt mỡ trong tảng thịt xuống than hồng. Bên cạnh đó là một con đại Mãng đang chăm chú khâu khâu vá vá, nó đang may tấm da cự Hùng thành một cái túi tốt hơn cho Tiểu Ngạc. Vì mục đích là đi săn rồi mang thức ăn về thế nên không thể nằm lì trong hang ăn hết thịt cự Hùng mà ngày mai cần phải tiếp tục kiếm mồi thế nên túi dự trữ thức ăn là cần thiết.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Săn BẮT Xa Nhà (2)

Sáng ngày tiếp theo Tiểu Ngạc đang mơ màng mộng đẹp thì bị đá bay khỏi hang chuẩn bị một ngày đi săn mới. Lồm cồm bò dậy quần quỳ chạy đến bên cự măng hì hì hà hà. Con hàng ngày con việc bị hành hạ là một biểu hiện của tình yêu hay sao vậy, tâm lý tự ngược khá rõ ràng.

Mục tiêu đi săn hôm nay là đàn lộc thể hình nhỏ hơn Ngưu sức chiến đấu yếu hơn, và cũng nhát gan hơn. Chỉ có cái là tốc độ của chúng nhanh vô cùng. Mặc dù tiến hóa đến lúc này thì cự măng có thể dễ dàng đuổi kịp một hai con, thế nhưng như vậy không đảm bảo được mục tiêu kiếm nhiều mồi, mà lại rất mệt, nói chung là Lạc Thiên hẳn lười chạy đua.

Vận một tảng đá tầm 2 ngàn cân che lấy miệng hang tránh cho dã thú đánh hơi mà trộm thịt khi mình đi vắng Đại quái măng xoa tay bắt đầu chuyển đi săn. Thần thức 30 trượng tỏa ra rất nhanh đã tìm thấy một đàn lộc, đón rên hai con hàn hạ thấp đầu trong bãi thảo mộc mà tiếp cận.

Chú chú hai tiếng xé gió vang lên. Tiếng oa oa thất thanh của một con lộc nào đó cả đoàn lộc tán loạn bỏ chạy thế nhưng có hai con lộc béo múp bị bắn xuyên khớp chân đang cà nhắc không chạy nổi. Trong bụi thảo cách đó 20 trượng (tầm 70m) một cái bóng màu lục lao đến nhan như chớp giật.

Crăck Crăck... hai tiếng vang lên. Tiểu Ngạc với một phát tấp mỗi con hoàn toàn bẻ gãy cổ của chúng. Thật ra thì Lạc Thiên với sự hỗ trợ của thần niệm có thể bắn xuyên não con lộc, bắn xuyên khớp còn khó hơn ấy chứ. Thế nhưng hẳn muốn rèn luyện sự phối hợp với tiểu Ngạc. Sau này có khi

gặp đối thủ đáng sợ hơn nhiều thì sự phối hợp ăn ý là mấu chốt của thành công và sinh tồn.

Bốn cũ xoạn lại với mấy đàn lộc khác một ngày hẳn thu hoạch đến tận gần chục con lộc tính ra phải gần sáu ngàn cân thịt chả chơi. Tiểu Ngạc hứng thú bưng bưng nó chưa bao giờ nhìn thấy nhiều thịt tươi như vậy. Thịt hun khói ở hang động nó ăn phát ngán rồi, lần này đi ra ngoài giới săn bắn được thưởng thức thịt nướng thì nó mê tít rồi. Cái chi trước không thể làm những việc tinh tế thế nhưng việc xoay xiên thịt nướng trên giá là chuyện quá bình thường với nó. Và nó cũng bị phân đi làm việc này... không biết mệt.

Thế nhưng đêm hôm đó phiến toái cũng mò đến. Một đàn động vật ăn xác thối có hình dáng như linh cầu của địa cầu mò đến hang động.. Thế nhưng thay vì da lông thì người chúng lại phủ đầy lân giáp. Ngoài 30 trượng thì Lạc Thiên đã phát hiện ra chúng, bất ngờ là con đầu đàn đứng thẳng lên thể hình cao tới trượng rưỡi, quan trọng là nó tỏa ra linh khí mặc dù khá là nhạt. Cấp bậc có lẽ bằng tiểu Ngạc mà thôi, nhưng đây cũng là một phát hiện kinh hi. Nơi đây vậy mà có bảo vật tỏa ra linh khí, có thể là linh tuyền đó.

- Tiểu tử... người quần lấy mười tám con chó nhỏ, để ca sử lý con cầu lớn rồi quay lại giúp người.

- Ba ba.... nhớ rồi. Tiểu Ngạc đánh chó nhỏ... ba ba thịt chó lớn...

Mẹ cái nghiệp gì đâu nhức cả đầu, trả lời vâng một câu thôi là được vậy mà dài dòng văn tự. Lạc Thiên hậm hực bò ra khỏi hang, nỏ tên chuẩn bị kĩ càng, tiểu cốt đao dắt bên hông áo choàng ống, nai nịt gọn gàng.

Số là đàn linh cầu này đánh hơi được nội tạng vứt đi của mười con lộc, sau đó nhờ vào khứu giác vô địch của chúng mà tìm được cái hang của Lạc Thiên và Tiểu Ngạc đang ngụ. Mùi thịt nướng bay ra từ hang lại càng hấp

dẫn chúng. Nên nhớ rằng đàn linh cầu này có một con đã bước chân vào tu luyện, chúng có tư cách đi ngang khu rừng thưa này. Chúng chưa từng ngăn đối thủ nào cả. Đàn Sư tử còn bị chúng lừa như cầu nữa là.... thế nhưng ở đời không ai đoán được chữ ngờ hôm nay chúng mệnh chung là đụng phải thiết bản.

Trong bóng đêm tối đen như mực chỉ có những cặp mắt là lập lòe mà thôi. Xíu xíu lại hai tiếng xé gió vang lên. Vì dùng thần niệm dẫn đạo nên dù đêm tối không thấy gì cũng không hề cản trở việc Lạc Thiên xạ tiễn. Vì linh cầu đầu đàn cũng tiến vào tu luyện nên đối đãi nó là mũi tên làm từ Độc giác của Lạc Ngạc, tính xuyên thấu của mũi tam lăng thứ tiễn này rất cường đại. Vì độc giác to hơn móng vuốt nhiều nên một chiếc độc giác chế được ba mũi tên.

Lại nói hai mũi tên xé gió vang lên xuyên thấu hai đuôi của con linh cầu đầu đàn. Thật ra thì Lạc Thiên hoàn toàn có thể xạ tiễn ở nơi yếu hại hơn để hạ gục đối thủ. Thế nhưng vì con linh cầu này có linh khí nên nó cần phải sống để đưa Lạc Thiên đến hang ổ của nó, vậy nên từ mục tiêu giết sạch đàn linh cầu biến thành đánh lui quân địch mà thôi.

Tiếng oang oảng thất thanh của con linh cầu đầu đàn làm cả bầy linh cầu bồn chồn sao động. Nhưng không chờ chúng định hồn thì hai tiếng rít gào từ cửa hang vang vọng trong đêm, mang theo tính trấn nhiếp thần hồn rất mạnh.

Hai bóng đen lao vào giữa bầy linh cầu, vĩ quật là chiêu mà cả hai đều sử dụng. Đối với quần chiến thì vĩ quật rất là diệu dụng. Kiểu như đuôi vĩ của Đại quái mãng quất một vòng thì đã có năm con linh cầu lên bàn thờ ngấm gà khóa thân. Ba hàng phiến gai của mãng vĩ xé toạc cơ thể chúng trước khi chúng bị đập tan nội tạng bắn ra xa. Vĩ quật của Tiểu Ngạc có vẻ kém hiệu quả hơn nó chỉ đập chết tức thì một con linh cầu mà thôi, ngoài ra hai con khác bị đập bay bất tỉnh.

Bỏ qua đàn cầu nhỏ Lạc Thiên lao vào con đầu đàn, với nó thì mấy con tiểu cầu không đáng chú ý, kể cả nó bất động để mấy con tiểu cầu này cắn xé thì cũng chẳng thể xuyên qua được lân giáp của nó.

Một quất nhẹ nhàng khiến con linh cầu đầu đàn văng xa mười trượng đập nát mấy cái cây mới dừng lại. Nhìn thì thảm thiết nhưng đó là Lạc Thiên đã thu lại năm thành sức mạnh, khiến cho tên linh cầu chỉ bị trọng thương mà thôi.

Quay đầu lại quái xà nhìn thấy cảnh con sấu nhỏ đàn tả xung hữu đột giữa bày linh cầu, Lạc thiên hài lòng mà gật đầu khen tốt, con hàng này rất nhiều tật xấu, tham ăn, nói nhiều, tham tài thế nhưng bàn về chiến đấu thì rất có triển vọng. Ý thức chiến đấu của con sấu con này rất mạnh mẽ, mặc dù có thể dựa vào da dày thịt béo kệ cho lũ linh cầu cắn xé rồi tiến hành phản giết, thế nhưng nó không làm vậy mà tiến hành chiến đấu như với đối thủ cân sức vậy. Tiểu Ngạc nhảy tưng tưng, di chuyển không ngừng, đông một tấp, tây một quẫy đuôi, nam một tát, bắc một đập. Nhìn bóng ảnh xanh lục của nó trong lớp bụi mù mịt bạn có thể tưởng tượng như cầm một chiếc khăn mặt màu xanh phất đi phất lại liên tục...không một con linh cầu nào có thể chạm vào người con tiểu Sấu trái lại xác chết la liệt khắp nơi số lượng ngày càng giảm.

Gật đầu yên tâm Lạc Thiên vận dụng quái lực đẩy cự thạch lấp cửa hang sau đó mới lao vào kết liễu nhanh chóng mấy con tiểu cầu còn lại.

Việc tiếp theo chắc chắn là phải rời xa căn cứ mà bám theo con linh cầu đầu đàn. Nếu cửa hang không phong bế thì lúc quay về đảm bảo thức ăn trong hang không còn một cọng. Phải biết lúc này cách cửa hang mười trượng là xác gần 20 con linh cầu ngổn ngang máu thịt bày nhày, rất nhanh thôi sẽ có lượng lớn thú ăn thịt tụ tập về đây.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Quái Thú

Phải nói là con linh cầu đầu đàn này linh trí cũng thuộc hạng bắt đầu khai mở đi, trí thông minh năm cỡ con Lục Ngạc khi xưa. Vậy mà nó biết giả chết nằm im lìm không nhúc nhích, chờ đến khi Lạc Thiên đẩy cự thạch đóng cửa hang thì nó mới lén lút bò nhẹ đi xa. Lạc Thiên cười gằn mà thôi, nằm trong khoảng cánh 20 trượng thì làm sao thoát khỏi thần niệm của hắn, vờ như không biết Lạc Thiên lao vào tiêu diệt mấy con linh cầu còn lại. Nhưng thực tế thì thần thức của hắn tập trung khóa chặt con linh cầu đầu đàn.

- Tiểu tử nhẹ nhàng bán theo ta, ngậm miệng... cấm nói nhiều.

- Ba ba... Ngạc Ngạc bò nhẹ.... Ngạc Ngạc không nói nhiều.... di... ánh mắt di vậy... ba ba không tin.... nhìn xem... miệng vẫn ngậm này...

Vừa truyền thần niệm con tiểu Ngạc vừa giơ giơ cái móng chỉ vào cái mồm cá ngão của nó. Lạc Thiên hắc tuyến đầy đầu, thế nhưng hắn không thể đóng linh giác lại vì còn phải theo dõi con linh cầu trọng thương đang lê lét cách đó 30 trượng. Vậy là quãng đường đau khổ của ba kẻ nhập môn yêu thú bắt đầu, kẻ thứ nhất là linh cầu với cặp giò trúng tên đau nhức không thôi cùng xương sườn đứt lìa đang gian nan bò về phía trước. Kẻ thứ hai là linh thức bị tra tấn bởi vì ai đó nói nhiều không thể tưởng tượng, kẻ thứ ba thì thoảng bị ăn một gõ vào đầu vì tội nói lảm.

- Ba ba.... con chó to... thịt ngon nhất.... sao ba ba... không bắt...

-.....

- Ba ba... ánh mắt gì vậy.... ba ba chưa ăn... đói không có lực?... để Ngạc Ngạc lên... một đớp... xong...

- Ái ui... đau... ba ba sao đánh... Ngạc Ngạc..

Con linh cầu này cũng rất là cẩn thận, trên đường đi quẹo đông ghé tây rất nhiều lần, có thể là xóa dấu vết truy tung, cũng có thể là đang tránh nguy hiểm vì giờ đây nó một thân một mình cộng thêm bị thương rất nặng.

Một đường vằn vò đến tận bình minh thì con linh cầu mới về tới hang động của mình, đó là một hang động nằm rất khuất trong một khe núi hẹp. Nếu không để ý thì quá khó phát hiện. Đoán là đã đến nơi mục đích cần đến, Lạc Thiên quyết đoán dẫn Sấu con xông lên.

- Tiểu tử, xông lên tiêu diệt con chó to.

Lạc Thiên quyết định không nhúng tay thêm vào trận chiến. Một con yêu thú bất nhập lưu cùng cấp bậc với Sấu con mà còn lại bị thương nặng nếu còn không thể chiến thắng thì loại tiểu đệ vô dụng này vứt đi cho xong.

Mặc kệ tiếng đánh nhau âm âm ở cửa hang Lạc Thiên cúi đầu mà bò vào trong động quạt xem như thế nào. Phải nói cái hang này rất rộng rãi cao đến 3 trượng rộng 4 trượng hơn, càng đi vào sâu càng to lớn đến cuối cùng là một đại sảnh rộng dài mười trượng, ở trung tâm đại sảnh là một cái cây trụ lúi không lá màu bạc đang tỏa ra linh khí bàng bạc. Thần thức chạm vào thì đây là một thân cây sống hoàn toàn không phải tử vật, sinh khí bừng bừng. Thật là thế giới thần kì, cây trong động sâu không lá cây không ánh nắng mặt trời, không quang hợp mà vẫn sống vui vẻ a... tà môn hết sức.

Mật độ linh khí cái cây tỏa ra đã tiếp cận linh tuyến trong Long phủ của Lạc Thiên và gấp ba lần tiểu linh tuyến trong hang ban đầu nơi hãn sinh ra. Kỳ quái Lạc thiên tò mò lượn quanh cái cây kì lạ này mấy vòng. Thần thức tỏa ra xung quanh để tìm hiểu bí mật của nó. Ngoài mật độ linh khí khá dày thì chất lượng linh khí ở đây rất tốt, có một cái gì đó khác biệt hoàn toàn

linh khí phát ra từ linh tuyến làm cho tốc độ hấp thu thụ động linh khí của cơ thể quái Mãng tăng gấp đôi ao với việc hấp thu từ linh tuyến.

Thần thức của hãn cố gắng xuyên xuống bộ rễ cây xem sao. Nói ra thì thần thức xuyên đất rất khó khăn. Thứ nhất nếu trong không khí thì Lạc Thiên có thể tỏa thần thức bán kính 30 trượng, nhưng trong nước thì giảm một nửa chỉ có 15 trượng mà thôi, còn xuyên đất thì cố lắm được một trượng năm, xuyên đá thì chỉ có 3 xích mà thôi.

Thần thức xuyên xuống đất nơi rễ cây bám vào thì hai mắt quái xà bỗng cuồn hỉ mà sáng long lanh. Tất cả bí mật là đây.... phía dưới quái thụ là một linh tuyến cỡ nhỏ.. cỡ như trong hang động mà Lạc Thiên sinh ra, thế nhưng linh khí tỏa ra từ quái thụ lại bằng với đại Linh tuyến ở Long Phủ. Điều này chứng minh một chuyện, quái thụ có thể khuếch đại khả năng linh tuyến tới ba lần. Mà quan trọng hơn là chất lượng linh khí quái thụ nhả ra tốt hơn hẳn linh tuyến. Lạc Thiên đang lo lắng chuyện con Tiểu Sấu lớn lên thì cái linh tuyến ở Long Phủ có đáp ứng nhu cầu cho cả hai hay không, nếu không lúc đó phải tách ra ở riêng, bắt con sấu đi vào hang động tiểu linh tuyến cũng nên.

Nhưng giờ thì hay rồi, nếu có thể di thực cái cây này về động phủ thì quá tốt, gấp ba lần linh khí của cái cỡ trung Linh Tuyến trong Long Phủ thì nhiều thế nào, nghĩ tới đây thôi thì Quái Xà cuồng tiểu không thôi. Quá là buồn ngủ thì gặp chiếu manh, hãn vỗ vỗ bụng nơi vị trí Âm Dương Long Thung, cái quái tượng này rất là đáng tiền nha. Càng ngày hãn càng tin vận khí của mình rất tốt đó, đúng lúc này thì một chấn động thần niệm kéo hãn ra khỏi mơ mộng.

- Ba ba... xong.... chó cắn đau phải biết....

Thì ra là con Tiểu Ngạc đang cắn một chân con Linh cầu đã chết dứ dừ lôi kéo đi về phía Lạc Thiên, mũi của Tiểu Ngạc có hai vết răng nanh sâu

hoắm, máu đã dừng chảy ra. Nói chung là một kích quyết tử của yêu thú bất nhập lưu cũng không phải chuyện thường.

Nhìn ánh mắt đáng thương của Ngạc Ngạc lòng quái mãng nhũn ra. Miệng Mãng há ngoác ra nhìn kinh tởm, thế nhưng trong mắt con Sấu con lại là nụ cười “dễ thương” của ba ba nó:

- Tiểu Ngạc làm tốt, đau không.... ăn thôi... ăn xong... khỏi.

Vừa truyền thần niệm động viên vừa dùng móng vuốt xoa xoa đầu Tiểu Ngạc. Con sấu con nháy cặp vui vẻ khoa chân múa tay.

- Ăn ăn... Ngạc Ngạc đốt lửa....

- Không nướng.... ăn sống... bổ hơn...

Vậy là chẳng để ý bản thiu hay không, quái mãng thành thạo rung tiểu Cốt Dao như múa. Công việc phân thây xẻ thịt quá quen với hăn rồi, trước đây thể hình bé lúc ăn Lạc Ngạc thì Lạc Thiên phí hơn phân nửa thịt thể nhưng lúc này thì khác, với thể hình gấp 4 lần ngày trước thì hăn có thể ăn gọn con Linh cầu này hưởng chi còn có một cái tàu há mồm Ngạc Ngạc.

Lúc này đây Lạc thiên có số linh khí trong kinh mạch gần như lấp đầy cửu thành mà của Ngạc Ngạc chỉ là hai thành, thế nên mặc dù nói là chia đôi thịt linh Cầu nhưng hăn vẫn nhường phần nhiều linh khí nhất cho sấu con.

Cứ thế trong hang động người một miếng ta một miếng, cốt đao tung hoành. Một lát sau không ngoài dự đoán Tiểu Ngạc cấp bậc thấp hơn ôm cái bụng căng tròn như quả bóng kê buồn ngủ, rồi lăn ra ngủ luôn. Lạc thiên cẩn thận ôm nó vào bên cạnh quái thụ rồi thu dọn khắp nơi. Với cơ thể của hăn lúc này thì chừng đó thịt linh cầu không khiến hăn quá buồn ngủ, Lạc Thiên còn rất nhiều chuyện phải làm. Việc chuyển căn cứ địa từ

hang Hôi Hùng qua nơi đây là cần thiết, vì nơi đây rộng lớn hơn mà còn có quái thú cần bảo vệ.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Chiến Song Ưng

Vì bắt buộc Sáu con rèn luyện nên Lạc Thiên mới bắt buộc nó mang vác nặng nề, chứ nếu với sức lực của quái Mãng lúc này thì vác mười mấy ngàn cân vẫn chạy băng băng bình thường. Việc di chuyển trận địa rất là nhẹ nhàng, nhìn Tiểu Ngạc ngủ gật khò khò làm tâm tình Lạc Thiên cũng buồn ngủ lây. Hắn lấy đá chặn cửa hang rồi cũng ngủ giấc. Thế nhưng hắn ngủ không lâu, chừng này thịt Linh cầu chưa đủ để hắn lâm vào mê muội sâu. Nội thị bản thân hắn thấy linh khí trong kinh mạch đã tràn đầy quá cỡ phân, thân thể cũng dài ra hơn một chút vào khoản 4 trượng ba, bốn trượng bốn gì đó.

Bò khỏi hang động, hắn lại đi săn, nhưng lần này là một mình, tiểu Ngạc ngủ say không biết lúc nào mới tỉnh. Hắn không thể phí thời gian được, một mình hắn đi săn thì hiệu suất cao hơn vừa đi săn vừa giáo tập sáu con rất nhiều. Thường thì một mũi tên xuyên đầu là một coi mỗi đi tong, một tuần trời hắn săn được gần 150 con mỗi. Dù là hong khô thịt rồi giảm trọng lượng rất nhiều cũng lên đến mấy vạn cân thịt rồi. Lạc Thiên quyết định thu tay, vì có sẵn nữa cũng chả có sức mà mang về. Mấy ngày nay hắn chặt gỗ lột vỏ cây phơi khô, sấy khô các kiểu dự định tạo một cái xe. Đến khi nào đi về thì bắt Tiểu Ngạc làm cu ly kéo xe. Thế nhưng phiền phức lại lần nữa tìm đến cửa.

Hai con yêu điều bất nhập lưu xuất hiện, Lạc thiên cảm thấy một tia uy hiếp nhạt nhạt từ chúng. Hình dáng của yêu điều khá giống ưng hay bằng của địa cầu. Chúng khá lớn sải cánh rộng đến bốn trượng hơn, móng sắc lấp lòe hàn quang, mỏ khoằm nhọn hoắt ánh lên tia sáng âm u chết chóc.

Điều xà vốn là thiên địch của nhau, thế nên nhìn thấy đã nóng mắt rồi, một luồng thần niệm truyền đến cho Lạc Thiên.

- Địa bàn.... của Ủng gia.... bước vào... chết...

Chưa dứt lời hai con ửng khổng lồ chia làm hai hướng gọng kèm xòe móng vuốt sắc lém lao xuống tấn công quái Mãng. Quả thật chúng phối hợp quá ăn ý hai mặt tấn công không khe hở, bị tấn công bất ngờ quái Mãng luống cuống mà che đông chắn tây cuống trốn. Ủng loại có ưu thế tiên thiên là biết bay, tốc độ cao, tấn công thì chả với được chúng, mà phòng thủ thì che đông hở tây hai con đại Ủng phối hợp quá nhuần.

Chỉ lát sau thì quái Mãng trên lưng đã da tróc thịt bong. Thế nhưng ánh mắt tím của nó không hề có chút hoảng sợ hay tuyệt vọng nào mà chỉ ánh lên vẻ quyết tuyệt. Lúc này vì đi săn thú bình thường nên mũi tên hẳn dùng là mũi tên thường, làm từ móng của Lục Ngạc, mũi tên kiểu này hẳn không chắc là gây được tổn thương cho Đại Ủng hay không. Thế nên lúc vừa rồi trốn đông né tây là tranh thủ đổi thương tích lấy thời gian thay mũi tên đặc biệt. Giờ đây hẳn có cả thảy 7 mũi đặc biệt, gồm ba mũi làm từ độc giác của lục Ngạc và bốn mũi làm từ bốn cái răng nanh của Linh cầu.

Lại một lần nữa hai con Quái Ủng xà xuống theo thế gọng kìm tấn công đầu đuôi quái Mãng, nhưng lần này quái Mãng không tránh né, chỉ thất tên khác loại này giơ một vật kì cục về phía con Ủng tấn công đầu.

Chúu chúu hai tiến xé gió vang lên.... phụt.... greeettt greeettt tiếng kêu thất thanh của một con quái Ủng vang lên vì tốc độ con quái Ủng quá nhanh thế nên chỉ một mũi tên trúng đích xuyên luôn qua cánh của nó. Con quái Ủng kêu lên đau đớn lão đảo rơi xuống đất.

Con Ủng còn lại quá sợ hãi, thế nhưng kinh Nghiệm xa trường của nó không tồi. Thấy quái Mãng mãi đối phó sự tấn công của đồng bạn nó mà lộ ra chỗ yếu hại là phần bảy tấc. Quái Ủng cuống khiếu mà giơ móng vuốt

quắp lấy phần bảy Tấc của quái Mãng xiết chặt kéo lên không trung. Phải nói chiêu này quá độc, không biết quái Ưng này đã giết không biết bao nhiêu mãng mới có được một thân công phu hoàn hảo như vậy. Thường thì chiêu này trước đây thành công mười thành. Bất kì một con mãng xà nào bị xiết chặt mệnh môn nơi 7 tấc đều mất hết sức chiến đấu. Lại bị kéo lên không trung mất điểm tựa thì không hề còn lực phản kháng. Chỉ cần bồi thêm vài mỗ là mất mạng ngay. Cách đây không lâu đôi Ưng này vừa làm thịt một con Đại hồng mãng cũng bằng vào chiêu này, kí ức rõ ràng làm cho hùng Ưng phẫn chấn. Nhìn thư Ưng đang dấy dựa tít phía xa ánh mắt hùng Ưng lóe lên sát khí.

Thế nhưng sự việc bất ngờ lúc nào cũng có. Đúng là vuốt sắc của hùng Ưng xuyên qua được một tầng Bì giáp, thế nhưng đó là lớp áo ngoài chế từ da Lục Ngạc, vẫn còn một lớp áo lót từ lân phiến linh cầu mà Lạc Thiên vừa bổ xung chưa nói đến còn lớp lân phiến siêu cường nơi bảy tấc mà ngày ngày Lạc Thiên dùng Thần thức viễn siêu cấp bậc của mình điều khiển linh lực đến nuôi dưỡng. Thành ra sức chiến đấu của quái Mãng ban hoa vẫn nguyên vẹn Mười thành.

Đây cũng là sự chênh lệch giữa trí khôn và cơ bắp. Có thể hồng mãng mà đôi quái Ưng tiêu diệt trước đây mạnh hơn cả Lạc Thiên thế nhưng trí khôn vẫn còn thấp các biện pháp bảo vệ mệnh môn nghèo nàn thế nên tức tưởi mà ra đi.

Ngoài ra nên nhớ quái mãng ban hoa còn có tứ chi linh hoạt như người, đây mới là điểm mạnh chết người của nó. Trong lúc bất ngờ bị kéo lên không trung thì nó đã rời tay thay vào đó là rút ra tiểu cốt đao, nói đến quái mãng này rất là nhân cách hóa. Tiểu cốt đao được cột trong bao bằng da lục ngạc sau đó cố định thiếp thân lên áo khoác bên hông, vậy nên rất dễ lấy ra trong bất kì hoàn cảnh chiến đấu nào.

Một tia sáng lóe lên... tất cả chỉ có vậy. Máu phun xối xả.... tiếng Ưng kêu thảm thiết vang vọng khắp không gian. Một con quái mãng tay cầm cốt

đao đang rơi tự do từ hơn trăm trượng xuống đất, ánh mắt tiếc nuối nhìn con Đại Ưng bay lảo đảo thiếu đi một chân máu tuôn xối xả. Nếu như tay nó đủ dài để chặt đứt một cánh hay chặt cổ Ưng thì tốt biết bao... tay quá ngắn a.

Uỳnh một tiếng mặt đất chấn động, bụi mù bốc lên. Lạc Thiên cảm thấy khí huyết như bốc ngược, đầu choáng váng cực kì. Tiếp đất từ hơn trăm trượng với thể trọng gần hai ngàn cân thì đủ biết là như thế nào. Cũng may mà cơ thể hãn cường hoành nếu không thì nội tạng nát như rời, thế nhưng nội tạng cũng lệch vị nội thương không nhẹ.

Cổ đè nén khí huyết sôi trào và cơn mê muội hãn nhìn lên trời cao nơi bóng một con Ưng mất một chân bay ngả nghiêng đang dùng chiếc chân còn lại quắp một con Ưng khác. Lắc đầu tiếc nuối, lần này thắng thảm a, nếu không có vũ khí hỗ trợ thì hãn teo là chắc chắn. Thế giới này thật con mẹ nó quá nguy hiểm cần phải cẩn thận hơn. Rút kinh nghiệm lần này hãn quyết định bỏ hết mấy mũi cốt tiễn loại hai, lúc nào cũng lên dây sẵn mấy cốt tiễn loại một ứng phó tình hình nguy hiểm.

Đút cốt đao vào bao bên người hãn thu thập mọi thứ xung quanh một hồi. Mũi cốt tiễn loại xịn bắn trượt khi nãy cần thu hồi, nỏ tiễn cũng thu hồi và lên dây hai cánh cung. Mất một mũi tiễn vẫn nằm trên cánh của thư Ưng nhưng thu lại là một cái đuôi hùng Ưng với linh khí Bức người, bốn cái móng đủ chế bốn mũi tam lăng thứ tiễn hạng A++, vừa vặn bù lỗ.

Ngay khi vừa thu dọn xong chiến trường chợt quái Mãng ban hoa giật mình âm trầm nhìn về một phía. Cốt nỏ giơ lên đề phòng như lâm đại địch. Trong thần thức của hãn hiện ra một con Hồng mãn thân dài bốn trượng đang dần tiếp cận bản thân.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 19: HỒNG MUỘI MUỘI

Con Hồng Mãng từ từ tiến về phía Lạc Thiên không hề che dấu hành tung, đầu ngẩng cao ánh mắt tò mò. Con Hồng mãng này tuyền một màu đỏ rực lân giáp, phía bụng thì đỏ nhạt hơn một thành lưỡi răn thò ra thụt vào di chuyển về phía trước đáng vẻ rất là.... thướt tha.

Lạc Thiên ngạc nhiên khi nhìn Hồng Mãng không che dấu hành tung mà đến, linh lực tỏa ra từ nó cũng chỉ ngang bằng Lạc Thiên mà thôi. Hay nó chứng kiến từ đầu đến đuôi trận chiến phát hiện mình bị thương nên cho rằng có thể ăn chắc không cần che dấu ẩn núp. Lạc Thiên cười gằn nắm chặt cốt nỏ, mẹ nó lão hổ không ra oai chúng mày tưởng mèo bệnh, đến đây đi ông mày thụt hết, hung hăng hấn nghĩ thầm.

Thế nhưng còn cách mười trượng thì Hồng Mãng xì xì zít zít truyền âm.

- Đại ca hảo a.

Ô kon mẹ nó shock, hóa ra không phải đến đánh nhau mà đến chào hỏi a. Thế nhưng cái thế giới này bố không tin ai cả trừ tiểu tử Sấu con, vì nó coi Lạc thiên là ba ba thế nên không bao giờ phản bội. Biết đâu con Hồng Mãng này tươi tươi cười cười chờ mình buông lỏng phòng bị thì hạ cho mình một kích... chả biết đâu mà lần... giữ địch ý mười phần, vẫn chĩa nỏ về phía Hồng Xà Lạc Thiên đáp lời.

- Hảo, người là ai, đến đây muốn làm gì.

Hồng Mãng nghiêng đầu đáng yêu, lưỡi thụt thò.

- Người ta tên Tiểu Hồng Hồng... đuổi theo... song Ưng báo thù cho đại ca là Đại Hồng hồng... cơ mà đánh không lại... còn suýt chết. Thấy đại ca cường đại Hồng Hồng đến hỏi thăm... không ác ý...

Con Hồng Mãng này thần niệm truyền đi ý tứ có vẻ trúc trắc, thế nhưng ý nghĩa thì đầy đủ và khá phức tạp, chứng tỏ linh trí của nó cao hơn Tiểu Ngạc rất nhiều. Mà nhìn kĩ thì toàn thân lân phiến của nó lỗ chỗ bong, vết thương rõ rành do Ưng loại gây nên cũng chỉ mới lành mà thôi.

- Ô thế người sống ở đâu, ca ca người chết thế nào, người còn người nhà không..?

Một loạt câu hỏi được đặt ra, nhưng địch ý của Lạc Thiên đã giảm khá nhiều.

- Nhà Hồng Hồng ở hỏa sơn phía đông bắc cách đây một ngày đường. Nhà Hồng Hồng có hai anh... giờ còn mỗi Hồng Hồng thôi. Chuyện cách đây ba tháng.....

Qua thần niệm trúc trắc của con Hồng Mãng thì Lạc Thiên hiểu được chuyện ba tháng trước đây hai con hồng Mãng ra ngoài kiếm ăn gặp thiên địch là song Ưng khủng bố vừa rồi. Không địch lại, con Hồng Mãng anh bị bắt mệnh môn 7 tấc rồi bị mổ chết trên không trung. Con Hồng Mãng em tranh thủ chạy trốn nhưng cũng trọng thương. Ngay khi bình phục nó tìm hành tẩu cách đánh lén song Ưng nhưng một con trườn dưới đất một con bay trời nên vô kế khả thi. Ngày hôm nay nó bất ngờ thấy được trận chiến đấu của Lạc Thiên trong lòng thật rung động. Việc mà hai anh em nó không làm được vậy mà Lạc Thiên thiếu chút nữa giết cả song Ưng, vì sùng bái mà nó đến đây học tập.

Lạc Thiên đầu đây Hắc tuyến không phải biết nói gì với con Hồng Mãng này, một là nó quá khờ và ngây thơ ngu ngốc, hai là nó giả heo ăn thịt hổ. Nên biết thế giới dã man này là mạnh được yếu thua, quan hệ của sinh vật

nơi đây là con mồi hoặc kẻ đi săn. Chả nhẽ con Hồng Mãng này không biết nó chính là thức ăn ngon trong mắt Lạc Thiên. Ăn nó xong Lạc Thiên sẽ bay vọt cả đại cấp độ... để thử xem con Hồng Mãng này ngu thật hay đóng kịch Lạc Thiên nhin đau cắt một nửa thịt đùi Ưng linh khí bức người vút cho nó.

- Ăn đi, coi như trả thù cho ca của người.

Ánh mắt Hồng xà nhìn miếng thịt Ưng nồng đậm thống hận, không do dự mà nuốt vào. Sau một hồi lắc lư quả như dự đoán con Hồng Mãng lăn ra ngủ như chết. Lạc Thiên choáng mẹ rồi, nếu là đóng kịch thì quá nhập vai rồi. Hắn quyết định thử lần cuối cùng, sát ý dày đặc tỏa ra từ cơ thể hắn tay cầm cốt đao đâm thẳng vào mệnh môn bảy tấc của Hồng Mãng.... Phụp một tiếng, tiểu cốt đao ngập lút toàn thân trong đất chỉ cách mệnh môn Hồng Mãng 1 thốn mà thôi. Đến lúc này thì Lạc Thiên hoàn toàn tin tưởng mình gặp được một con rắn ngu si chính hiệu.

Khệ nệ vác Hồng Mãn lên Quái Mãng lê cái thân be bét máu bò về phía hang động nơi tiểu Ngạc đang ngủ. Vận đại thạch chặn cửa hang hắn vút bừa Hồng Mãng một bên rồi nuốt chỗ thịt còn lại của Ưng đùi, hắn cũng cần ngủ, cần ôn dưỡng vết thương. Lần này bị thương quá nặng rồi.

Không biết hắn ngủ bao lâu cơn đói bụng khiến hắn bừng tỉnh giấc. Mở mắt ra đập vào mặt là một cái đầu đại mãng đỏ dục, hai mắt chớp chớp ngây ngô, cái lưỡi đỏ thò ra thụt vào. Tiếp theo là một luồng thần niệm truyền vào não bộ của hắn.

- Ba ba tỉnh.... tử tử dẫn đi chơi... vui cực.... nhà tử tử to.... đẹp hơn Long Phủ... nhưng nóng... Ngạc Ngạc không ở lâu được...

- Tử tử nào... ở đâu ra.... nhà ở đâu... người mới cái gì vậy.

Con tiểu Ngạc cũng đã tỉnh rồi giờ đây nó dài đến ba trượng rưỡi, bập thịt cuồng phát thô to, cái hàm lồm chồm răng. Cái áo yếm của hắn giờ

thành tiểu yểm rồi, chỉ che được chút phần ngực, bụng lòi cả ra. Thế hình của nó đã gần to bằng Lục Ngạc trước kia rồi.

- Ba ba... là Hồng Mãng tử tử... dẫn đi chơi rất vui... đánh ngau với Tích Dịch... Ngạc Ngạc thắng.... nhưng nó chạy nhanh.... mất rồi... ba ba bắt... Ngạc Ngạc ăn.... thềm....

- Im miệng... nói từ từ... lộn xộn... không hiểu...

- Ba Ba.... im miệng sao nói.... không nói... không hiểu... ai ui đau.... đánh nói càn... lộn xộn.

Hai mắt quái xà trợn Ngược có xu thế bạo tẩu. Tay hãn cầm một khúc xương không biết của hung thú nào, chính là hung án kí đầu con Sấu con, à mà giờ nó khá to rồi, cơ mà tròn mắt phụ huynh con em lúc nào cũng bé cả. Bỗng tiếng thần niệm truyền đến bên tai Lạc Thiên.

- Đại Ca hảo. Hồng Hồng ngủ dậy thấy đại ca vẫn chữa thương ngủ say..... chờ một thời gian thì Tiểu Ngạc tỉnh.... Tiểu Ngạc hiểu nhằm Hồng Hồng muốn làm hại đại ca... thế nên.....

Qua lời kể mạch lạc của Hồng Mãng thì Lạc Thiên hiểu rõ phần nào câu chuyện. Hãn ngủ phải đến 4 tháng vì chữa lành thương thế. Trong thời gian này Tiểu Ngạc tỉnh lại hiểu nhằm Hồng Hồng muốn làm hại ba ba của nó nên lao vào tấn công. Khuyên bảo không được Hồng mãng dùng xà triền khóa cứng Sấu con lại, sau đó thuyết phục. Giờ đây Hồng Mãng muốn giết sấu con dễ như ăn cháo sau đó sẽ giết cả ba ba nó đang ngủ say, đến lúc này thì có mù thì Sấu con cũng nhận ra là Hồng Mãng không ác ý. Hai con hàng ngày thơ rất dễ thân quen. Thế là dẫn nhau đi chơi quên trời đất, Hồng Mãng là Đại đầu xà nơi đây nên biết ổ của mấy con bất nhập lưu yêu thú. Theo yêu cầu mãnh liệt của tiểu Ngạc Hồng Hồng dẫn nó đi đánh nhau, Ngạc loại da dày thịt béo lực lớn vô cùng lại thêm Hồng mãng đỉnh tiêm yêu thú bất nhập lưu đánh đâu thắng đó nhưng vì kinh nghiệm thấp nên đều

bị con mồi bỏ chạy. Hai kẻ ngu ngốc này lại bò về nhà Hồng Mãng chơi, thế nhưng chơi không được lâu thì Ngạc Ngạc khó chịu vì hẳn không quen ở nơi nóng bức như núi lửa, thế là cả hai kéo nhau về đây. Cũng đúng lúc Lạc thiên thức tỉnh. Trao đổi nửa ngày mới ra kết quả Lạc thiên đầu đầy hắc tuyến nổi gợn bưng bưng cầm cốt thứ toàn lực dánh vào đầu Tiểu Ngạc.

- Ái ui đau... ba ba sao đánh... ái ui..

Con tiểu sấu lồm cồm bật dậy chạy mất dép nấp sau Hồng Mãng.

- Người người cái đồ ngu ngốc không thuốc chữa.... người ngu thì thôi đi không tính.... tình dậy trước ta hẳn hai tháng mà bỏ đi chơi. Người biết lúc đó nếu có yêu thú nào mò đến thì lúc này ta không đứng đây mà nằm bụng yêu thú rồi.... cái thằng tiểu tử này tức chết ta... lại đây ngay để ta kí đầu.... nhanh...

- Là tại Hồng Hồng không tốt.... rừ tiểu Ngạc đi chơi... đại ca đừng đánh Ngạc Ngạc... đánh Hồng Hồng được rồi.

Nghe đến đây Lạc Thiên tức xì máu mũi, không dạy bảo hai con hàng khờ này một cách bài bản thì có ngày gây họa. Thế là trong động tình cảnh lạ diễn ra, một con quá Mãng cầm cốt thứ gõ gõ trì triết hai con yêu thú khác, một con tiểu Ngạc thì cúi đầu lấm lét, một con Đại Hồng Mãng thì hai mắt mê ly sùng bái.

Lạc thiên giảng giải về mưu kế mình thắng song Ưng, lại giảng giải về thủ Hồng mãng như thế nào.... lại lấy rất nhiều mẫu chuyện xưa của địa cầu thay nhân vật chính bằng yêu thú để dạy sự cẩn thận, gian kế cho hai kẻ khờ. Càng nghe hai con hàng khờ càng mê ly, sùng bái.

- Hai đứa nghe rõ hay chưa...

- Nghe rõ... đại ca thật là gian tính vô địch.

- Ba ba lưu manh.... vô đối...

Kon mẹ nó tạo nghiệp gì đây, khen ta hay chửi ta a.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Con Đường Yêu Tu

Vậy là cuộc sống của Lạc Thiên lại có thêm một thành viên nữa, sau khi khảo sát trôi qua thì hắn quyết định nạp thêm con Hồng Mãng này vào danh sách tổ đội tương lai của hắn. Lần này cả Hồng Hồng và Lạc Thiên đều cảm nhận thấy linh lực sôi trào triệt để, họ đã tiếp cận vô hạn đến đẳng cấp đại viên mãn để chính thức thoát khỏi thân phận yêu thú bất nhập lưu mà bước vào yêu thú cấp 1. Lạc Thiên chưa bao giờ mong muốn có được sức mạnh như lúc này bởi vì Hồng Mãng đã đưa đến cho hắn rất nhiều tri thức mà hắn không biết trước đây.

Thứ nhất vùng đồi núi hoang vu rộng lớn này gọi là Man Hoang Yêu Lâm chi địa, nơi đây hết sức rộng lớn, nhưng linh khí thưa thớt đến đau răng. thi thoảng mới tìm thấy vài đầu linh tuyến bé nhỏ. Còn nói đến các loại như Linh mạch hay kinh thạch thì hay là thôi đi, đó chỉ là mơ mộng thôi.

Thứ hai phía tây Man Hoang Yêu lâm chi địa là Yêu Quốc nơi tập trung rất tài nguyên và linh khí dồi dào thế nhưng cách đây vài chục năm nơi này đã bị công chiếm. Mà những kiến thức này Hồng mãng có được là do Mẹ nàng giáo cho, thật ra mẫu thân của Hồng Mãng là một đại yêu cấp Bạc 7 tương đương Nguyên Đan sơ kì của nhân loại thế nhưng trong trận chiến bảo vệ yêu quốc trước sự xâm lược của Ma giới thì bà đã trọng thương. Cố gắng chạy đến Man Hoang Yêu Lâm chi địa chỉ để đản sinh ra hai quả trứng. tìm tòi hồi lâu mới thấy được một Linh tuyến hỏa hệ trong Hỏa Sơn mạch bà trông xuống một Hỏa Linh Thụ rồi qua đời, Không có sự ôn dưỡng bằng linh lực của mẫu thân hai anh em nhà Hồng Mãng hơn 50 năm sau mới có thể đản sinh ra đời, tiếp theo là Mười năm ngây ngô tu luyện tự

động mới sinh ra linh trí. Mẫu thân lưu lại thần niệm trong bộ cự Mãng cốt cũng yếu đuối lắm rồi, chỉ giáo thụ hai anh em một chút tri thức căn bản rồi tan biến.

Thứ ba là phía đông của Man Hoang Yêu Lâm là biển rộng tên Vô tận Hải, đây lại là vùng lãnh địa của Hải yêu và nhân loại cộng đồng chiếm lĩnh. Từ vùng Vô Tận Hải này đi lui xuống phía nam đó chính là lục địa của nhân Loại hoàn toàn.

Thứ tư điều quan trọng thông tin mà mẫu thân Hồng Mãng đưa lại đó là con nhân loại và Yêu Tộc cùng Hải yêu cộng đồng kháng chiến Ma giới. Thế nhưng Nhân tộc lật lọng trở giáo một kích làm cho Hải tộc tổn thất thảm trọng, chính vì thế nhân loại dễ dàng tiến vào chiếm đóng các hải đảo màu mỡ tại vô tận hải. Không có hậu thuẫn từ Hải tộc, Yêu tộc một mình phấn chiến cùng ma giới cuối cùng đại bại mà vong. giờ đây tại yêu quốc rộng lớn yêu tộc bị săn bắn bị nô dịch. Man Hoang Yêu Lâm chi địa sở dĩ vẫn an toàn vì nó quá căn cố, toàn dã thú mà thôi, yêu thú cũng có nhưng ít đến đáng thương mà toàn là đẳng cấp yêu cả. Nếu không thì cũng bị tận diệt rồi. Thế nhưng ma tộc đã tâm tưng bừng sau khi chiếm Yêu Giới địa chắc chắn sẽ tiến công nhân tộc địa và hải tộc địa. Vấn đề chẳng qua chỉ là thời gian mà thôi, Ma tộc đang tiêu hóa thành quả tại yêu giới địa bàn nên dừng lại. Đến lúc Ma tộc tiến vào Man Hoang Yêu Lâm thì máu sẽ chảy thành sông. Đây mới là nguyên nhân khiến Lạc thiên tìm mọi cách tăng thực lực của bản thân và đồng đội.

Thứ năm cũng là những điều Lạc Thiên quan tâm nhất hiện nay, đó là những thưởng thức trong tu luyện của yêu tộc. Yêu thú bắt đầu cảm nhận được Linh khí và hấp thu nó thì gọi là bất nhập lưu, cửu thành linh khí hấp thu vào cơ thể yêu thú sẽ bị tán ra bên ngoài vì không có công pháp. Thế nhưng nếu được giáo dục cẩn thận từ phụ huynh thì ngay khi nở yêu thú đã có thể có linh trí khá tốt và có thể học công pháp từ cha mẹ. Tiểu Ngạc là một ví dụ điển hình cho linh trí phát triển rất sớm, so với vợ Hồng Mãng

thì mạnh hơn nhiều về xuất phát điểm. Nếu được giáo dục sớm thì yêu thú tu luyện không hề kém tốc độ của nhân loại, nhưng đa số yêu thú đều chọn thể tu nên về pháp lực có hơi yếu kém. Loại yêu thú thứ hai là dã thú có linh căn tự tu hành, loại này chậm chạp đến tê răng, vì 9 thành linh khí vào cơ thể lại tản ra, chỉ sử dụng được một thành. Mà trong một thành đó thì phần lớn là tẩm bổ cơ nhục theo hướng thể tu chỉ một phần là lưu lại trong kinh mạch.

Việc mở ra linh trí và pháp lực lại hoàn toàn dựa vào số lượng linh khí trong kinh mạch của yêu thú, thế nên việc tăng cấp và mở ra linh trí của yêu thú tự tu hành chậm đến không thể chậm hơn. Thế nhưng yêu thú lại có một cách tăng thực lực theo đường tắt đó là thôn phệ lẫn nhau, hoặc thôn phệ đối tượng tu hành của tộc khác... điển hình là nhân loại. Việc này cho thấy mẹ tự nhiên khá công bằng.

Đa phần yêu thú tự tu đến khi nào linh lực chiếm 8 thành kinh mạch thì linh trí bắt đầu mở ra, mười thành kinh mạch là bão hòa lúc này chỉ cần áp súc linh lực là sẽ tạo ra thuế biến bước vào yêu thú cấp 1 mà không có bình cảnh. Sau khi bước vào yêu thú cấp 1 thì lực lượng huyết mạch sẽ mở ra, có công pháp theo huyết mạch để tu luyện tiếp. Cũng có những trường hợp huyết mạch quá loãng nên không có chút công pháp nào... thế nhưng truyền thừa bao năm của Yêu Đình có phương án giải quyết đó là khảo nghiệm huyết mạch xem có thể thích ứng loại nào thì vào Tàng Kinh các tìm công pháp tương ứng. Thế nhưng đây là mặt hàng rác rưởi không có tương lai, cùng lắm là tăng lên đến yêu thú cấp 3 là hết.

Nhưng có một điều chắc chắn khi tăng lên đến yêu thú cấp 1 đó là có thần thông thức tỉnh. thần thông thì tương đương với nhân loại pháp thuật nhưng cường hoành hơn nhiều. Vì một yêu thú thức tỉnh có thể được một hoặc vài thần thông dựa vào tư chất, thế nhưng thần thông này có tính phát triển đó là càng lên cấp cao thì thần thông càng mạnh. Nói thần thông mạnh hơn pháp thuật của nhân loại thì cũng không hoàn toàn chính xác vì trải qua

hàng vạn năm phát triển nhân loại tu sĩ đã phát triển rất nhiều đỉnh cấp pháp thuật có khi còn vượt cả thần thông. Thần thông của yêu thú có điểm mạnh là tự động tăng cấp theo sự tăng cấp pháp lực của yêu thú còn nhân loại muốn có pháp thuật lợi hại thì không ngừng phải học tập pháp thuật mới. Nhưng Yêu Thú chỉ có 2 cơ hội nhận được thần thông mà thôi, lần đầu tiên là bước vào cấp một yêu thú và lần thứ hai là toái yêu đan tạo thành yêu Anh. Mà lợi thiên tài yêu thú cộng cả hai lần thì số lượng là 5 coi như tuyệt thế, đại bộ phận là hai mà thôi.

Vậy chả nhẽ ra yêu thú pháp thuật đơn sơ đến vậy sao, mỗi con chỉ có vài thần thông trong khi đó nhân loại tu sĩ tầng tầng lớp lớp pháp thuật? tất nhiên là không phải rồi, ngoài thần thông bẩm sinh mang tính cường đại ra yêu thú cũng có thể học tập thần thông của nhau theo cùng hệ, ví dụ yêu thú hệ thủy có thể học tập thần thông hệ thủy từ yêu thú khác. Thế nhưng đó là hậu thiên thần thông không có tính chất tự động thăng cấp, nếu muốn thăng cấp thì học hỏi đi, lĩnh ngộ đi. thế nhưng phần lớn yêu thú năng lực lĩnh ngộ không dám khen tặng. Thế nên đa phần yêu thú tu luyện thể tu, pháp lực thì đã có thần thông thiên tiên do đó Yêu thú cường hoành thật nhưng chúng cũng khá đơn giản và dễ bị bắt bẻ.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Siêu Cấp Phế Vật

- Thiên ca... ca là giao long à tại sao lại có tứ chi...

Hồng Mãng chớp chớp mắt nghiêng đầu đáng yêu hỏi Thiên ca đang hùng hục ăn thịt nướng.

- Ta không phải giao mà là Long... hiểu không... là Long tộc chứ không phải giao long vớ vẩn....

Hồng Mãng chớp chớp mắt nghi ngờ.

- Thế nhưng Thiên ca rõ ràng là đầu xà... mà lại không có long tức... không giống long tộc nha...

Lạc Thiên cứng đờ người, nghĩ đến chuyện này hãn hận chết Âm Dương Long Thung phá đám trong quá trình của hãn. Ồm ờ hãn e hèm.

- Là Ca trúng độc.... tu luyện thêm thời gian là bình phục thành Long... yên tâm lúc đó Ca bao người....

- Ba ba... là Long sao đẻ con là Ngạc....

- Do trúng Độc...

- Thiên Ca không có râu...

- Trúng độc....

- Ba ba sừng đâu....

Bộp bộp bộp.... - Trúng độc...

- Ai uii... ba ba sao đánh.... vô lý...

Bộp...

Cảnh ba yêu thú bất nhập lưu ngồi bên nhau trong động quật không lồ với dung nham cháy bỏng chảy dưới chân. Ở đây nướng thịt không cần lửa nha, kể từ khi đến nhà của Hồng Mãng chơi thì hẳn phát hiện hấp thu linh khí từ Hỏa Linh Thụ tại đây cơ thể hẳn cực thoải mái, tốc độ hấp thu còn nhanh gấp 2 lần hấp thu Linh Khí từ Vô căn Linh thụ chỗ hang con Linh cầu. Thế nhưng tiểu Ngạc thì xong rồi ở đây hẳn bị áp chế rất mạnh không thể ở lâu, lần này Lạc Thiên quyết định bế quan tại Hỏa quật của Hồng Mãng vì hẳn lờ mờ đoán ra mình là hỏa yêu thú giống như Hồng mãng thế nên rất nhạy bén với hỏa Linh Khí ở đây, còn con hàng Sáu con thì tám chín phần là Thủy hệ thú nên bị áp chế trong Hỏa quật.

Yêu thú dạng xà như Lạc Thiên và Hồng mãng tiến cấp sẽ tiến hành lột da thuế biến, trong quá trình này chúng ở đáy của sức chiến đấu rất dễ bị tổn thương nên cần bảo vệ chu toàn. Mà cả hai pháp lực đã lên đến đỉnh điểm không thể áp chế lâu hơn được nữa, thường xuyên cả hai rơi vào tình trạng mê muội, phải cố lắm mới tỉnh táo được.

Con hàng Ngạc Ngạc thì chỉ có năm phần pháp lực trong kinh mạch chưa đủ để bảo vệ hai người à quên hai yêu bế quan, điều quan trọng nhất là Lạc thiên và Hồng Mãng đặc tội triệt để song Ưng. Mà Hai con hàng này cực cường hoành khả năng truy tung của chúng là vô đối., bay cao cả ngàn trượng chúng khuất trong đám mây vẫn có thể nhìn thấy đối thủ mà truy tung. Việc cần kíp bây giờ là trong mấy tháng còn có thể chưa mê muội phải tăng năng lực của Ngạc Ngạc lên mức có thể một hai chống đỡ Song ưng. Tiểu Ngạc không thể như Lạc THIÊN có thể chính diện đối chiến với Song Ưng nhưng chỉ cần thủ cửa hang thì dư sức nếu nó có bảy hay 8 phần pháp lực trong kinh mạch. bay lượn tấn công là thế mạnh của Song Ưng

chứ nếu bộ chiến thì Ngạc sáu chấp hai con một lúc, nhất nữa là con hùng Ưng bị cụt một chân.

Vật là Tích dịch quái trở thành đối tượng săn bắt của tiểu đội ba yêu. lần trước tích dịch có thể bỏ chạy là do Hồng Mãng và Tiểu Ngạc non tay mà thôi. Lần này có thêm cáo già Lạc Thiên và chiếc nỏ tiễn bá đạo thì sau một hồi phục kích con Tích Dịch đã nằm gọn trong bụng của Tiểu Ngạc. Chả mấy chốc nó lăn ra mà ngủ say.

Cả Hồng Mãng và Lạc Thiên cố gắng áp thế mê muội mà chờ đợi từng ngày Tiểu Ngạc thức tỉnh bảo vệ cho họ thăng cấp. Sau hai tháng chờ đợi do tinh thần lực yếu kém Hồng Mãng lâm vào ngủ say chờ đón tăng thành yêu thú cấp 1. Lạc Thiên với tinh thần lực siêu cường đang chèo chống từng ngày một. Cho đến một ngày sau đó 6 tháng thấy dấu hiệu thức tỉnh của Tiểu Ngạc thì Lạc Thiên cũng không thể kiên trì hơn được nữa mà khoanh tròn bên Hỏa Linh Thụ ngủ say.

Một ngày sau ba năm cũng chính là cái khoảnh khắc là Quái mãng ngửa đầu nhìn trời rơi nước mắt. Phải rồi đây là Lạc Thiên quái mãng, giờ đây hắn đã thức tỉnh lột xác thành công và là một con yêu thú cấp một bá vương Sâm Lâm. Chiều dài lên đến 6 trượng thân thể thô to như thùng nước cuộn đầy cơ bắp tứ chi khá ngắn tầm hai xích hơn thế nhưng to khỏe hữu lực, hai cái mào sừng trên đầu nhô cao hơn một chút, lân phiến to bản dày cộp trải rộng toàn thân màu sắc lân phiến vẫn là xanh đỏ lẫn lộn. cái đuôi mãng thì hơi khác trước rồi, nó tạo thành hình dẹt như mai chèo với ba hàng lân phiến hai trên một dưới nhô ra hết sức sắc lém. nhìn tạo hình khung bố cường hoành như vậy tại sao hắn khóc. Nếu so sánh cùng Hồng mãng chỉ dài 5 trượng nhìn thon thả bên cạnh thì hắn phải mạn hơn rất nhiều và thỏa mãn mới đúng chứ.

Bất kể hiện tượng nào cũng có nguyên nhân của nó, sau khi lên cấp 1 yêu thú thì mọi sự thật phơi bày. Trước đây hắn đổ tội cho Âm Dương Long Thung làm loạn trong quá trình tổ hình của hắn thế nhưng sự thật tất

cả hiện tượng là do huyết mạch của hãn thoái hóa trong quá trình lâu dài bị phong ấn. Thông tin huyết mạch đưa lại như sau, hãn là Long tộc nhưng do thoái hóa đến tận cùng lại còn xung đột với một nửa huyết mạch từ mẫu thân quả trứng mang lại nên thực sự không biết phân hãn vào loại nào. Một loạt danh sách các công pháp cao thâm của long tộc hiện ra khi huyết mạch thức tỉnh, nhưng chỉ có tên cà xếp hạng thôi chứ không có nội dung. Mà công pháp dưới Long tộc dành cho á long thì hoàn toàn không có trong huyết mạch cao quý của phụ thân hãn. Thế nên giờ đây hãn không có công pháp tu luyện. Con đường tiến cảnh trước mắt mờ mịt.

Tin tốt là hãn thức tỉnh đến 3 thần thông, đây là maximum trong yêu thú, thuộc loại siêu cấp thiên tài. Thế nhưng ba loại thần thông của hãn lại có đến hai là phế vật, ấn nạp khí tức cùng tàng hình la hoại thứ nhất, loại thứ hai là thu nhỏ thân thể... hai cái loại gân gà này chỉ dành cho bỏ trốn mà thôi, trong Yêu tộc bá đạo thì chúng được xếp hạng bét trong phế thải. May mắn thay có một thần thông khá hữu dụng là độn thuật tăng cấp đến tận cùng la thuận di nói chung vẫn là chạy trốn mà thôi.

Thử hỏi tại sao hãn không hi vọng thật nhiều rồi thất vọng thật nhiều, không chảy nước mắt mới lạ.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 22: ĐÁNH CẤP CÔNG PHÁP

Một tháng trời nằm quán quanh thành một đồng chán nản bên Hỏa Linh thụ Lạc Thiên không biết phải chấp nhận sự thật như thế nào. Hãn đã lỡ bốc phét mình là Long tộc rồi giờ biết làm sao, chả nhẽ nói trúng độc đến độ huyết mạch thức tỉnh cũng không có công pháp truyền thừa huyết mạch sao. Đến hãn còn chả tin nổi ai mà tin cho được. Đến Hồng Mãng còn nhận được công pháp Xà Giao Phiên Thiên Hỏa kia mà, nghe nói là đỉnh cấp trong xà tộc đấy nhưng lại là bất nhập lưu trong Long tộc, cái loại công pháp này còn không được xếp vào truyền thừa trong Long tộc kia mà. Tu cái công pháp này cuối cùng mới mọc ra tứ chi, song giác và giao mãng, mà giao long thì vẫn chưa phải là Long nha.

Lạc Thiên cũng đánh chủ ý lên Công pháp này của Hồng Mãng mặc dù hãn biết là sẽ ăn thiệt thòi lớn, thứ nhất hãn đã ăn ần ần mọc song giác trên đầu, thứ ai là tứ chi hãn toàn kiện, giờ đây khi lên yêu thú cấp 1 hãn đã có bốn móng càn là linh hoạt như chi của nhân loại. Nếu tu công pháp này của Hồng Mãng hãn sẽ bỏ qua rất nhiều ưu thế của bản thân ví dụ như kinh mạch tứ chi và Lân giác. Hãn không dám tự khai thác bậy bạ mấy cái vùng này vì chỉ cần làm không đúng thì hãn sẽ hoàn toàn hủy đi tứ chi và lân giác của bản thân.

Còn vì sao hãn tự tin có thể tu luyện được công pháp của Hồng Mãng đơn giản ví cùng là xà loại và cùng là hỏa hệ thể nên tu luyện được là cái chắc... Cuối cùng hãn quyết định méo mó có hơn không, Chả biết mùa nào mới gặp được long tộc mà hỏi han. mà có gặp được thì với bộ dáng tiểu tạp chủng của hãn ai thèm nhận mà chỉ giáo. Thở hắt ra một hơi Lạc Thiên trấn định lại tâm thần hãn cần bình tĩnh hơn, giờ đây hãn không còn là trạch

Nam 15 tuổi nữa, kể cả thời gian trong trứng thì hẳn ần ần gần 50 rồi. Rất nhiều chuyện cần chín chắn xử lý.

- Hồng Muội a.... người tu luyện thế nào rồi... gặp khó khăn gì không.... hay là người nói công pháp ra có gì khó khăn ta chỉ giáo cho.... ít ra ta cũng là Long tộc a... sau khi truyền thừa thì hiểu biết hơn người nhiều lắm....

Lạc Thiên mở một nụ cười tiêu chuẩn xà hình trên hàm răng lồm chồm của mình mà thực hiện kế hoạch trộm cắp công pháp. Hắn không dám nói thật vì lòng người dễ đổi thay, nếu nhờ Hồng Mãng giáo cho hắn công pháp thì không biết sau này ai là chính ai là phó đây. Với lại sự tự kiêu của đại nam nhân khiến hắn phải dờ dề trò mèo này lừa gạt một cô bé ngây thơ... tội lỗi a...

- A may quá Thiên Ca đúng là nhiều thứ khó hiểu lắm... ví dụ như dặt linh lực vòng qua đoạn kinh mạch này trong truyền thừa nói lad xoáy vòng xung kích, thế nhưng làm sao để xoáy vòng a... còn chỗ này nữa... chỗ này nữa....

Tiểu Hồng ngây thơ mà cho rằng Thiên Ca của nàng quan tâm giúp đỡ, mặc dù Thiên ca Không quá giống Long nhưng trăm phần giống Giao. Mà Giao đã là mơ ước lớn nhất của nàng. Chắc chắn truyền thừa của Thiên Ca cực kì cường đại thế nhưng mình không thể lãnh giáo được vì cơ thể cấu tạo của mình không quá thích hợp a. Thế nhưng được Thiên ca giải đáp trong tu hành thì đã là thiên đại hạnh phúc rồi. Hóa ra mấy ngày này Thiên Ca trầm mặc là chuyện khác chứ không phải ghét bỏ thân phận hạ tiện của mình. Hồng Mãng sợ nhất là Lạc Thiên thức tỉnh huyết mạch sẽ trở nên cao ngạo mà khinh thường đời xa mình. Nàng ần ần coi Lạc thiên là thân nhân duy nhất của mình lúc này rồi. Hai mắt long lanh chớp chớp chứa chan tình cảm Hồng Mãng nhìn Thiên Ca cường đại của mình. - Khụ khụ đầu tiên muội nói chi tiết công pháp theo truyền thừa từ đầu đến cuối không bỏ sót chi tiết cho ta... sau đó mới thử vận chuyển công pháp một lần... sau đó mới nói đến khó khăn như vậy thì ta giải thích mới hiệu quả chứ.

Lạc Thiên ho khan tỏ ra đạo mạo và nhiệt tình dẫn đạo Hồng Tiểu Muội, chính hẳn trong lòng cũng còn cảm thấy xấu hổ không thôi thế nhưng vẫn phải cố diễn a.

-Ồ ra là vậy.... công pháp chi tiết của Tiểu Hồng là..... THIÊN ca nội thị vào cơ thể Tiểu Hồng xem muội tu luyện đúng không.... mấy chỗ vướng mắc là....

Cứ thế mà diễn biến sau một ngày trời thì Lạc Thiên cũng thu hết được bộ công pháp Xà Giao Phiên Thiên Hỏa và nhập môn thần thông Tam Muội Chân Hỏa. Đây là môn thần thông bá đạo của bá đạo rất ít yêu thú có được. Tất nhiên từ cấp 1 đến cấp 3 yêu thú chỉ có thể phun ra hỏa cầu như hỏa cầu thuật của luyện khí kỳ tu sĩ nhân loại mà thôi. Thế nhưng lên cấp 4 tức là yêu thú đã hình thành yêu hạch tương đương trúc cơ kỳ của nhân loại tu sĩ thì Thần thông này lột xác thành Nhất muội Chân Hỏa mạnh gấp nhiều lần chân hỏa của trúc cơ nhân loại. Đến cấp 7 khi yêu thú hình thành yêu Đan thì thần thông biến thành Nhị Muộn chân Hỏa lúc này mạnh nhất của Nhân loại tu sĩ là Đan Hỏa chỉ có nước chạy xa. Cuối cùng nếu HỒNG Mãng có thể đột phá Yêu anh hóa Giao thì Hóa thành chính thức Tam Muội Chân Hỏa lúc này đây khả năng độc tôn hạ giới là rất cao chỉ với một môn thần thông này.

Có đi có lại mới toại lòng nhau, Lạc Thiên hết sức truyền thụ thần thông độn thuật của mình cho Hồng Mãng thế nhưng mãi mà con mãng này không thể lĩnh ngộ nổi. Trong khi đó chửi nghe một lần công pháp, nội thị vài lần xem Hồng mãng vận dụng linh lực thi triển thần thông thì Lạc Thiên đã có thể nắm vững hai pháp môn này. Ngoài ra hẳn lại công có thể giáo tập Hồng mãng tu luyện những chỗ khó khăn. Đến lúc này hẳn mới hiểu thế mạnh thực sự của bản thân là lĩnh ngộ và học tập.

Năng lực đặc biệt này hẳn đổ thừa cho 2 việc, thứ nhất hẳn là nhân loại đã ngoài năm mươi mà trí khôn của Hồng Mãng chỉ tầm 12, 13 tuổi nhân loại mà thôi. Nhưng hẳn không biết được rằng đây là năng lực đặc thù mà

Âm Dương Long Thung dành cho hẳn. chả có nhân loại nào mà nghe công pháp xà tộc một lần đã ngộ, đã thế công chỉ điểm cho kẻ chình thức được truyền thừa cách tu luyện. Nghe thấy đã rợn người...

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Không Cam LòNg

Được chỉ điểm rất nhiều chỗ tối nghĩa Hồng mãng thư sướng bò đến một góc mà tu luyện. Cái cây Hỏa Linh Thụ này và Linh Tuyền đại bự trong Hỏa Quật thừa sức duy trì hai con yêu thú tu luyện. Đây là Mẫu Xà chuẩn bị cho hai con của mình, thế nhưng ca ca đã tử Vong, giờ đây Lạc Thiên mặt dày mà ở lại luôn đây tu luyện. Thế nhưng Hồng Mãng chẳng những tức tối mà còn hạnh phúc vô ngần. Lúc nào rảnh không tu luyện thì uốn éo ra dáng đáng yêu thướt tha "động lòng yêu" bò tới trườn lui trước mặt Quái Mãng ban hoa. Thế nhưng vô công rồi, cái con quái Mãng này là cuồng nhân tu luyện, à không là cuồng yêu tu luyện làm gì mà để ý đến Hồng Mãng "đáng yêu".

Kẻ bực bội nhất đó là Ngạc Ngạc, ba ba nó ở lý trong Hỏa quật nó thì không chịu nổi ở đây lâu, chỉ có thể ngày ngày đi săn qua thăm ba một chút thôi. Nhưng dạo này có một chuyện làm hấn bực mình. Đại Hồng Mãng gọi hấn ra một góc nói là từ giờ trở đi không được gọi là Hồng tử mà chuyển thành Hồng Di, không được loạn bối phận. Tiểu Ngạc hấn gọi Lạc Thiên là ba ba, mà Hồng Mãng gọi Lạc Thiên là Thiên Ca cứ thế suy ra thì Ngạc Ngạc phải gọi Hồng mãng là Di Di.

- Gọi gì mà chả được... đối tới đối lui nhưc đầu...

Ngạc Ngạc làu bàu, sau khi lấp 8 phần kinh mạch bằng linh lực thì trí lực của Ngạc Ngạc phải mạnh ngang Hồng Mãng đã là yêu thú cấp 1, lý do đơn giản là nó được Lạc Thiên Khai trí từ trong trứng mà ra.

- Tiểu Ngạc a... lúc Hồng Di cùng phụ thân người bề quan Song Ưng mấy lần xông vào động đề người ra đánh, có muốn báo thù không, có muốn ăn thịt ưng không.... ngoan gọi một tiếng Hồng Di coi nào.

Hai mắt Ngạc Ngạc sáng quắc, nghĩ đến mấy vết thương vừa mới lành sẹo trên lưng đây này hằn vẫn đang còn ấm ức.

- Di Di hảo, tiểu Ngạc có lẽ à....

- Hảo hảo hảo.... chúng ta đi nào.... Hồng Di làm chủ báo thù cho con... ha ha ha

Hồng Mãng tê zit há ngoác miệng xà cười gian...

Không để ý mấy con yêu khờ giờ đây Lạc Thiên chìm đắm trong nghiên cứu và tu luyện. Công Pháp Xà Giao Phiên Thiên Hỏa quả thật không tồi có thể tận dụng 7 phần linh khí mà cơ thể hấp thu để tiến hành tu luyện. So với công pháp chính thức của Long tộc toàn là tận dụng từ 8 phần đến chín phần rưỡi linh khí thì có vẻ khá rác rưởi. Nhưng nếu so sánh công pháp hậu Long thì nó lại xếp vào nhóm đỉnh cấp. Làm người phải biết đủ. Bảy phần này Lạc Thiên Phân 3 phần cường hóa thân thể 4 phần chuyển thành pháp lực, đa phần yêu thú đều dành đến bảy tám thành linh khí cường hóa thân thể nhưng Lạc Thiên Thì khác hẳn biết mình không có thời gian mà đi dăng co tu thể. Ma tộc có thể tới bất kì lúc nào hẳn muốn mau chóng tu thành yêu hạch có thể phi hành, lúc đó hẳn sẽ chạy tuốt ra phía Đông mò vào biển Lớn ẩ núp. Chờ cho nhân loại và yêu tộc lưỡng bại câu thương rồi tính.

Một chuyện nữa Lạc Thiên đã đoán đúng, tu luyện Xà Giao Phiên Thiên Hỏa đúng là đã bỏ lỡ rất nhiều lợi thế của hẳn. Theo như công pháp thì xà loại phải vừ tu hành vừa khai thác thêm kinh mạch cho phù hợp lộ tuyến hóa giao, tu đến tận cùng sẽ mọc thêm song giác, song tu và tứ chi. Đem so sánh kinh mạch bản thân và mạch đồ cuối cùng của Hỏa Giao trong công pháp thì Lạc Thiên thấy rằng kinh mạch của bản thân còn phức tạp hơn một

phần nhất là phần tứ chi hoàn thiện hơn nhiều trong bản công pháp, chỉ thiếu là hãn không có song tu mà thôi.

Mấy ngày nay hãn mất ăn mất ngủ là ngòi sửa đổi bản công pháp này cho phù hợp bản thân. Nghe chuyện một thái điều mới tu hành đòi sửa công pháp chưa, nếu bạn chưa thấy thì bây giờ đã thấy.

Thế nhưng vận may của hãn là vô địch, không bị tẩu hỏa nhập ma mà chết đã là may mắn lắm rồi. Nếu Xà loại bình thường tu công pháp này thì sẽ vướng phải bình cảnh là khai thác kinh mạch đơn giản của mình để mô tả lại kinh mạch phức tạp của giao. Thế nhưng kinh mạch của Lạc Thiên còn phức tạp hơn của giao thế nên dù hãn thử nghiệm vẫn không bị ảnh hưởng quá nặng nề.

Nếu dựa theo nguyên bản công pháp Xà Giao Phiên Thiên Hỏa mà tu luyện thì từ giờ đến lúc hóa anh hãn hoàn toàn bỏ qua cường hóa tứ chi và song Giác đó là một sự lãng phí không thể nào chịu nổi. Còn nếu chỉ tầm bổ theo kiểu phổ thông thì Linh khí thất thoát là kinh người. Vậy nên hãn đang thử nghiệm thay đổi đường đi một chu thiên linh lực vào kinh mạch, ý tưởng của hãn là một chu thiên của yêu thú xà loại cấp một bắt đầu từ não bộ đi một dọc xuống và quay về não bộ. với nguyên lý này phần lớn Kinh mạch nằm ở Não bộ sau này hình thành yêu hạch cũng tại phần đầu, yêu đan thoát thai tud yêu hạch cũng vậy, yêu anh cũng không khác lắm. Mà nhân loại tu luyện kinh mạch tụ tại đan điền cái này thông qua Mẫu thân của Hồng mãng thì biết, hóa ra tiểu thuyết tiên hiệp địa cầu không hãn là đối trá.

Việc sửa đổi của Lạc Thiên là khi vận linh khí một vòng chu thiên thì đến tứ chi rẽ vào đó nhưng chỉ dựa theo hình đồ cuối cùng của Hỏa Giao trong công pháp Xà Giao Phiên Thiên Hỏa mà rẽ chắc hãn không sao, và quả thật hãn không sao. Vận may đến học máu.

Thế nhưng công pháp là do không biết bao nhiêu thế hệ thử sai mới sáng tạo ra nó mang tính toàn vẹn rất cao chỉ một chút thay đổi sẽ dẫn đến tẩu hỏa nhập ma chứ chả chơi, mà nếu không tẩu hỏa nhập ma thì cũng mất đi tính toàn vẹn mà chức năng đại giảm.

Lạc Thiên rơi vào tình trạng sau, chức năng đại giảm... tỉ lệ tận dụng linh khí hấp thu chỉ còn lại bốn phần. Thế nhưng hãn lại phẫn trấn không thôi vì hãn đã hiểu mình sai chỗ nào. Bởi vì hãn cho chu thiên đi vòng tới mười đường kinh lạc trong tứ chi của hãn thế nên mới dẫn đến chậm trễ và thất thoát.

Để ý đến kinh mạch dọc thân thì mỗi cấp yêu thú sẽ khai thác một đường kinh lạc đến cấp 10 thì có tới mười đường kinh lạc dọc được vận hành cùng lúc trong một chu thiên tương ứng chiếu cố mười đường kinh lạc tứ chi, mười đường kinh lạc song giác, mười đường kinh lạc song tu. Giờ đây hãn hiểu được mình chỉ có thể chọn một trong mười đường kinh lạc của tứ chi và Song giác để vận hành, còn về song tu là nhiệm vụ hãn phải khai thác vì hãn không có sẵn. Vấn đề là chọn đường nào trước trong mười đường cho hiệu quả cái này đành dùng phép thử sai mà thôi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Ngoài Sức Mong Đợi

Quá trình thử sai nhàm chán đến cực điểm và không thể sai lầm hay bị quấy nhiễu. Hãn dùng móng vuốt tự cào một thạch động rồi nhốt mình trong đó khổ tu. Sau sáu tháng thời gian với sự tỉ mỉ siêu cường của thần thức hãn đã tìm ra pháp môn tầng một của riêng mình. Và kết quả làm cho hãn hạnh phúc đến hai mắt ướt nhòa gục mặt vào bụng Hồng Mãng mà khóc rống. Sau đó là dùng hai chi trước ôm lấy Hồng Mãng mà lăn lộn một hồi, chỉ là phản ứng phát tiết vô ý thôi nhưng làm cho Hồng Mãng ngỡ ngơ nguyên một tháng trời không ăn uống tu luyện gì. Ngày nào miệng cũng há ngoác, trườn đi trườn lại vật vờ như bóng ma.

Số là một trong những lần thử nghiệm thì hiệu xuất công pháp tăng lên tới bảy phần chín phân tiếp cận vô hạn với công pháp kém nhất của Long tộc hay những tộc thần thú khác như phượng hoàng hay Bạch Hồ thần thú.

Kể từ nay hãn có công pháp của riêng mình, mà chất lượng không hề tồi, có thêm 9 phân linh khí hấp thu được hãn đập luôn vào tu thể, vậy là gần như tu thể và pháp tu ngang nhau. Hãn sở dĩ dám làm vậy vì hãn không hề có bình cảnh đáng kể trừ khai thác mạch của song tu bé tí (tu ở đây là râu của giao nhé).

Quay lại với Hồng Mãng đang ngỡ ngơ thì bị Lạc Thiên đánh thức.

- Rắn đỏ, rắn đỏ tình tình... người làm sao vậy... tu luyện có đường rẽ sao...

Hồng Mãng run rẩy, hai mắt ướt nhoẹt chuẩn bị khóc.

- Rắn... rắn... đỏ.... đỏ.... Thiên Ca ghét bỏ Tiểu Hồng sao??.....

- Người tu luyện ra vấn đề thật rồi, ai ghét người mặc ai trong đó không có Thiên Ca a. Tiểu Ngạc đâu rồi. Sao không thấy mặt nó vậy.

- Ô ô hu hu Thiên ca không ghét bỏ ta a..... hu hu...

Hồng Mãng vui quá đến phát khóc...

- Dừng... ăn nói lộn xộn.... Tiểu Ngạc đâu rồi. Hả không vấn đề gì chứ.

- Ô ô... Tiểu Ngạc không sao, sáu tháng trước hẳn ăn liền hai con Ưng rồi lăn ra ngủ bên cạnh Vô căn linh thụ rồi...

Lạc Thiên trầm ngâm. Vì hẳn đang tính tìm cách tăng tiểu Ngạc lên yêu thú cấp 1 để dò công pháp của nó. Bởi vì ngoài hệ thống kinh lạc màu đỏ có 8 phần tương tự giao thì hẳn lại có thêm một phần kinh lạc nhỏ bé hơn màu xanh nước biển và hoàn toàn độc lập với hệ kinh mạch màu hồng của Giao loại.

Đây cũng là bản khoản của hẳn, chả nhẽ hẳn có thể tu hai loại công pháp, đối với thủy hẳn rất ưa thích mặc dù hẳn là hỏa hệ thể nên hẳn suy nghĩ có thể bộ kinh mạch này là thuộc hệ thủy. Tất cả đều phải chờ đến lúc tiểu Ngạc thức tỉnh mới có thể chứng minh.

- Ê tiểu Hồng, người biết bơi không đó.

- Muội không biết nữa, chưa thử bao giờ.

- Kiểu gì thì ta cũng phải chạy về phía đông chui ra biển rộng tránh ma tộc, nếu tiểu Hồng người muốn đi cùng thì phải học bơi a.

- Muội đi theo muội đi theo.....

- Được rồi đi theo ta thăm tiểu Ngạc xong Ca dẫn người thăm nhà Ca rồi tập bơi một thể a.

Việc tiếp theo thì đơn giản rồi, đi thăm con hàng cá sấu đang ngủ say như chết bên Vô căn linh thụ khuyến mãi cho nó mấy đập vào đầu vận một tảng cự thạch gần hai vạn cân che cửa hang lại, đảm bảo không phải yêu thú cấp một thì không thể khai ra được. Chàng và nàng "du sơn, ngoạn thủy" đi về phía đại hồ. Thần thức của hắn bắn ra tứ phía sau khi hắn tăng lên yêu thú cấp một thì thần thức của hắn đã kéo dài bán kính đến 50 trượng rồi, còn mạnh hơn trúc cơ trung kỳ của nhân loại một đoạn dài.

Lúc trước đi săn vì phải huấn luyện con sấu con, tiếp đó thực lực chỉ có yêu thú bất nhập lưu thế nên mất cả tuần mới đến rừng thưa, giờ đây hai con yêu thú cấp 1 dù có nhớn như thì cũng chỉ mất một ngày là tới nơi. Nhìn thấy mặt hồ Hồng mãng ngư gác mà đạo.

- Nếu Muội chiến đấu trong hồ nước chắc chắn thực lực giảm đi hai đến ba thành.

Lạc thiên trầm ngâm, hắn không hề cảm thấy áp lực khi ở trong nước bởi vậy suy nghĩ về song linh mạch trên cơ thể của hắn lại càng bành trướng, nếu đúng là vậy thì hắn sẽ mạnh gấp đôi cùng cấp. Mặc dù công pháp của hắn chỉ xếp hàng bét trong Long tộc nhưng nếu có thêm thủy công pháp thì hắn có tiền thêm tiền vốn để đối ứng rồi.

- Xuống nước thôi, thử xem người bơi lội như thế nào. không được thì ta sẽ giáo người sau...

Nói cũng kì Hồng Mãng xuống nước vẫn bơi được tự nhiên, mặc dù tốc độ và linh hoạt kém lạc Thiên không phải một cấp độ nhưng rõ ràng không phải vệt cạn. Sau khi nghe nàng trình bày thì Lạc Thiên cũng đầu đầy hắc tuyến, số là nàng vẫn thường bơi lội ở tầng dung nham nguội sau khi thăng lên yêu thú cấp 1 thế nên cũng không quá xa lạ bơi dưới nước, thế nhưng

không được siêu như Lạc thiên Thôi. Yên tâm một mảng Lạc Thiên dẫn Hồng xà tiến vào Long Phủ.

Mục đích quay về đây là để hấp thu hết luôn chỗ linh tuyến tại đây và cả linh tuyến ở chỗ hang nơi lạc Thiên đản sinh. Đẳng nào hãn cũng di chuyển về Vô tận Hải chỗ Linh tuyến này để nuôi dưỡng Âm Dương Long Thung đi. Đến bây giờ hãn vẫn rất tin tưởng vào quái tượng này.

Nôn ra Âm Dương Long Thung để vào trong Linh thủy cho nó hấp thu, chỉ sau một canh giờ thì linh thủy cạn đáy linh khí hư không. cái linh tuyến này không có mấy chục năm là không thể hồi phục nổi. tiếp theo là rời đi bộ xương của Mẫu Ngọc mẹ của Tiểu Ngọc, đây ít nhất là một đại yêu cấp 7 nha chờ đến khi hãn biết luyện khí thì có thể chế ra linh khí không biết chừng. vỏ trứng cũng vụn rời đi. Thế nhưng ngay khi nhắc lên bộ xương Cụ Ngọc thì lộ ra một tấm ngọc bản che dấu dưới chi trước của nó.

Cầm lên Ngọc bản Lạc Thiên Thẩm thấu Thần thức vào trong thì thấy chữ viết chi chít đồ hình 3D như thật hóa ra đây là phương pháp ghi chép của các bậc tu sĩ cũng như yêu tu. Ngôn ngữ trong này thuộc về yêu Ngữ cũng may có yêu thú truyền thừa nên Lạc Thiên có thể đọc được thoải mái. Ngọc giản nói về cách bố trí trận đồ nhằm giam lại linh lực không cho phát tán. Rất có giá trị tham khảo, dựa theo hình đồ Lạc Thiên bói mọc một lúc lên được bảy bảy bốn chín trận kỳ bố chí các phương diện giam lại linh lực của Linh tuyến. hãn dự định sẽ học tập rồi bố trí tại Hỏa Quật.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Ba Năm

Sau khi thu thập hết chút xíu linh thủy tại tiểu Linh tuyến thì ohi quái tượng Âm Dương Long Thung cảm giác như bớt đục một chút, không do dự Lạc Thiên quyết định quay trở lại Hỏa quật tu luyện. Thời gian không chờ đợi hần a, không hề trì hoãn hần đắm chìm trong tu luyện, Hồng mãng rất biết chuyện chạy đi chạy lại giữa nơi tiểu Ngạc ngủ say và Lạc Thiên bế quan, không còn cách nào khác nàng phải đi săn mỗi, yêu thú tu luyện cần huyết thực, càng lên cao thì đẳng cấp huyết thực càng cần tốt hơn, lúc này không thể lấy số lượng mà bù vào được. Cả nàng và Lạc Thiên đều cần ăn các loại huyết thực và thực vật chứa linh khí, công việc khổ cực này bao hết lên đầu nàng. Thế nhưng Hồng mãng chưa một lần kêu than, nên biết cái vùng Man Hoang Yêu Lâm này linh khí thừa đến phiến muộn, yêu thú bất nhập lưu thừa đến đau răng, sẵn được một yêu thú bất nhập lưu có khi phải đi đến cả vài tuần lễ, mà không thể đánh chết nếu vậy sẽ làm linh khí bên trong tiêu hao. Mặc dù khó khăn là vậy nhưng Hồng mãng vẫn vui vẻ hạnh phúc khi Lạc Thiên như lang như hùm thôn phệ con mồi nàng đưa lên.

Lạc Thiên hần trơ trên đến mức độ như vậy sao, câu trả lời là không. Hần thực coi Hồng Mãng là muội muội của hần, nếu cả hai cùng tu luyện cùng đi săn rồi nhớn nhor qua ngày thì cũng được thôi, nhưng quá tốn thời gian. Khi có chuyện xảy ra thì cả hai cùng yếu xìu như nhau, lấy ai ra mà gánh vác. Hần nhìn hành động vô tư mà chăm sóc của Hồng mãng mà cảm động rồi tinh rồi mù, hần thề khi có năng lực phải trợ nàng tiến giai, khi có năng lực phải bảo vệ nàng không tổn thương.

Thời gian cứ thế trôi qua thấm thoát đã ba năm, Hồng Mãng dành hết nửa thời gian cho việc kiếm tìm linh thực còn lại mới dành cho tu luyện bản thân. Linh khí nàng hấp thu theo công pháp chỉ đủ cho nàng đả thông đường kinh mạch đầu tiên hoàn toàn, mà chưa hề tổ được một chút nào linh hạch cả thế nên vẫn dậm chân ở yêu thú cấp 1. Lạc Thiên thì khác linh thực được bổ xung đầy đủ, toàn tâm toàn ý hấp thu Linh khí từ Hỏa Linh Thụ, lại không hề tốn thời gian vào việc đả thông kinh mạch, cộng với việc hẳn không trú trọng mấy vào Thể tu như Hồng Mãng vậy nên Pháp lực của hẳn tiến bộ một cách kinh khủng yêu hạch của hẳn đã đúc đầy đến hai phần rưỡi bước vào yêu thú bậc 3 trung kỳ.

Mà nội thị so sánh thì không gian yêu hạch của hẳn to gấp đôi của Hồng Mãng. đây là tiên thiên khác biệt, do bản chất hẳn là Long nhưng bị thoái hóa. Lạc đà gầy còn hơn ngựa béo, tiên thiên của hẳn hơn hẳn Hồng Mãng. Thế nên việc tập trung tài nguyên để hẳn lên cấp trước sau đó trợ giúp đồng bọn mới là vương đạo. Cái chế độ bồi dưỡng tinh anh trong tông phái của nhân loại tu sĩ cũng theo đạo lý này mà không khác là bao.

Ngày hôm nay hẳn phải cường hoành xuất quan vì hai nguyên nhân, thứ nhất Tiểu Ngạc Thức tỉnh, thứ hai Hồng Hồng bị thương. Số là trong lúc đi kiếm ăn thì Hồng Hồng đụng vào lãnh địa của một yêu thú cấp 2 là Ban Lan Hồ thức tỉnh thần thông tạt Phong Dao. Cũng may là thời gian qua Hồng Mãng có lãnh ngộ được da lông thần thông độn thuật của lạc Thiên truyền cho thế nên mới có thể may mắn mà thi triển Hỏa Độn thần thông trốn thoát, thế nhưng nàng cũng ăn mấy đao gió vết thương sâu đến lòi xương trắng. Bên cạnh Vô căn linh thụ giờ đây là ba con yêu thú với tâm trạng khác nhau. Quái xà thì vẻ âm trầm ánh mắt lóe lên đầy sát khí, Lục Ngạc dài hơn năm trượng cơ bắp cuộn cuộn thì giận dữ keeo gào, Hồng Mãng thì ủy khuất nước mắt chảy dài nhưng ánh tia hạnh phúc. - Mọi chuyện để sau bàn.... các người đi theo ta.... đi ăn thịt hổ yêu.

- Phải Phụ thân... ăn thịt hổ.. ăn thịt hổ...

- Cám ơn Thiên ca...

Tay sách độc giác của Mẫu Ngọc, Lạc Thiên hăm hè tiến lên phía trước. Kế hoạch thịt hổ đã đề ra rõ ràng. Hồng Mãng bị thương chỉ làm nhiệm vụ dẫn đường, tham chiến là đôi cha con không ra huynh để chẳng giống, quái Mãng và Lục Ngọc. Thằng này vậy mà cũng thức tỉnh đến hai thần thông cũng thuộc vào dạng có số có má. Một là Băng Tiễn thần thông hai là Băng giáp thần thông. Hai cái loại này không phải cao cấp gì nhưng lại thực dụng đến không chịu nổi. Loại thứ nhất đó là Băng tiễn bắn bao chùm sức xuyên thấu khá lớn tiến hóa đến tận cùng là Vạn tiễn Huyền Băng, huyền Băng độ bền chắc còn ngang cả pháp bảo trong thời gian ngắn, ngoài tác dụng xuyên thấu đả thương địch thủ quan trọng nhất là vỡ tung ra đóng băng địch thủ tạo nên sự hạn chế vận động linh lực cũng như cơ năng của địch thủ. Loại thứ hai là băng giáp, điển hình của da dày thịt béo chịu đòn, Sấu loại đã nổi tiếng là lý đòn với lớp da dày đến nghẹn ngào rồi, thêm vào thần thông này thì là chuẩn xác khiên thịt siêu cấp. Cái Thần Thông này tăng đến tận cùng là Huyền Băng giáp, lúc này ai muốn đả thương nó có lẽ là phải mài cho nó hết linh lực may ra mới có thể a.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Hoàn Mỹ Tổ Đội

Đội ngũ tam yêu xuất phát về phía Đông mười ngày thời gian thì đến khu vực lần trước gặp nạn của Hồng Mãng, theo thông tin thì con Hồ Yêu này có một thần thông là tạt phong đao gió thổi, thế nhưng nó là phong hệ yêu thú nên tốc độ rất nhanh. Đối thủ này mới là loại khó dây dưa. Hồng Mãng tìm vị trí bên ngoài nghỉ ngơi Lục Ngạc nghênh ngang đi vào địa bàn của Hồ yêu rêu dao kêu hống, kiểu như bố mày đang ở đây con mèo bệnh ra chịu chết.... Nhưng không một ai biết được một con Yêu Mãng cấp ba đang sử dụng thần thông tiềm hành thuật thu liễm khí tức và hòa màu sắc bản thân vào cảnh vật xung quanh luôn theo sát bên cạnh Cự Ngạc như hình với bóng, cái thần thông tưởng như gân gà này đối với yêu thú lại là trí bảo đối với Lạc Thiên, vô hình chung các thần thông này đã hình thành nên phong cách chiến đấu đặc biệt của hắn.

Cũng Không phải đợi lâu đối thủ đã xuất hiện nhưng không phải một mà là hai con Yêu Hồ cấp 2 Ban Lan hệ Phong thì biết rồi nhưng phiền toái là có thêm một con Hắc hổ cấp 1 đi theo giờ thành hai đánh hai. Thế nhưng Lạc Thiên vẫn giữ nguyên kế hoạch, chỉ cần chớp nhoáng tiêu diệt Ban Lan Hồ thì con còn lại không còn đáng lo.

Kẻ thù gặp nhau là chiến, yêu thú không hề dài dòng kể lể như nhân loại. Đến cả kẻ lắm lời như Lục Ngạc cũng không nói một lời mà lập tức thi triển Băng giáp phủ toàn thân, đây là kế hoạch đã bàn định sẵn, yêu thú cấp thấp có hai thần thông quả là hiếm, nhất là yêu thú cấp 1 đến 3 trí thông minh chưa đủ để lĩnh ngộ thần thông hậu thiên, Hồng Mãng là trường hợp đặc biệt vì nó được Lạc Thiên giáo tập rất chi tiết và tận tình. Thần thông

bản mệnh thứ hai của Lục Ngạc là át chủ bài chỉ dùng khi ăn chắc nhất mà thôi.

Hai Con Yêu Hồ rống giận một tiếng ầm vang cả khu rừng lao tới, thể lao của chúng hoàn toàn cắt đứt đường lui của đối thủ, nhìn ra thì đây cũng là tổ đội hết sức ăn ý. Con Hắc hổ lập tức thi triển thần thông bản mệnh trước, một loạt dây leo bất ngờ từ mặt đất chui lên xoắn chặt lấy Lục Ngạc xiết mạnh, đây là một con yêu Mộc hệ khá là khó dây dưa với thần thông trói buộc như vậy. Thế nhưng sức của Lục Ngạc quá mạnh, phòng thủ Băng giáp quá tốt, thể hình toàn là cơ bắp da dày thịt béo thế nên một hồi vùng vẫy nó đã thoát được ra và lao đến hai con Yêu Hồ. Mặc dù không phải yêu thú phong hệ nhưng với tứ chi tráng kiện đầy cơ bắp đã tạo cho sức bật của Lục Ngạc rất khủng khiếp, trong khoảng cách ngắn thì sức tốc độ của nó không hề kém yêu thú phong hệ chút nào. Khoảng cách còn 3 trượng thì con Ban Lan Yêu hồ ánh mắt như châm chọc Lục Ngạc, nó dừng hẳn lại chẳng thèm né tránh, bất ngờ một đám dây leo bùng lên trói chặt Cự Ngạc, hóa ra con Hắc Hồ đã bố trí bẫy đập tại đây một đạo thần thông. Ngay chớp mắt ba lưỡi đao gió xé không gian mà đến. Ba lưỡi đao này cùng đánh vào một chỗ, phân trước sau mà đến cắt vào cổ cự Ngạc.

Không phải nói chiêu này không thâm độc, hai con yêu thú này thật sự là phối hợp thiên y vô phòng. Nếu chỉ có một mình cự Ngạc thì hôm nay chính là ngày tàn của nó, chỉ cần thêm vài lần tấn công như vậy thì dù cự Ngạc phòng ngự mạnh đến đâu cũng bị mài chết.

Hai lưỡi đao gió trước sau xé tan băng giáp, lưỡi đao thứ ba cắm sâu vào cổ cự Ngạc, máu tươi phun tung tóe. Thiếp theo đó là hai thêm một bụi dây leo trói chặt cự Ngạc thêm lột lần nữa. Ban Lan Yêu Hồ vẫn đứng yêu chuẩn bị phát thế công lần hai, thế nhưng dị biến nổi lên. Mười mũi băng tiễn lẳng không xuất hiện như chớp giạt bắn về phía Ban Lan Hồ, tiếp theo đó là chúng nổ tung tạo nên một lớp Băng lạnh cóng trong phạm vi mười trượng. Mặc dù Ban Lan Yêu Hồ phản ứng rất nhanh dùng tốc độ né tránh

Băng tiễn xuyên thấu cơ thể nhưng không thể tránh lớp hàn khí bao trùm xung quanh mộ vùng rộng, linh lực của nó và cả cơ nhục thoát chốc như đình chỉ hoạt động. Thế nhưng nó ngay lập tức vận Linh lực đối kháng hàn khí tạo trực xuất nó ra ngoài, nhưng trong chiến đấu một chớp mắt thôi cũng là mạng người hưởng hồ tận một giây đồng hồ.

Một tia lửa chớp lóe nhanh hơn cả đao gió, gần như thuận di một con Quái xà Ban hoa trống rỗng xuất hiện phía sau lưng Ban Lan Yêu Hồ. Một vết đớp trí mạng vào tai Hồ nọc độc làm cho Ban Lan Hồ đứng hình thêm hai tức thời gian. Nói thì chậm dị biến thì quá nhanh, đến khi Hai con Yêu Hồ kịp hồi thần thì Cự Quái Mãng dài 6 trượng thân to như thùng nước đã quấn chặt Ban lan Hồ không khe hở vừa xiết chặt vừa dùng một quái chi cầm thanh giác thứ sắc lém đâm tới tấp vào vùng tim của Yêu Hồ, vừa đâm vừa ngoáy tít thanh cốt thứ. Cánh tay của Quái Mãng mặc dù ngắn nhưng độ cơ bắp thì không kém gì vuốt Hồ yêu.

Con Hắc Hồ lúc này Lao đến cào tới tấp thân yêu Mãng, nhe răng định cắn xé đầu yêu Mãng kéo ra, thế nhưng chỉ mới vừa lao đến phụ cận cào một miếng trên cơ thể Yêu Mãng thì Hắc Yêu Hồ cứng đờ người, nếu tinh mắt thì có thể thấy rõ một lớp sương băng nhạt đọng trên toàn bộ lông của nó.

Yêu Ngạc đã hồi thần thông sau mấy giây xúc tích, bốn mũi băng tiễn xuyên vào cơ thể Hắc Hồ, cho dù không nông và không trí mạng nhưng nó lại có tác dụng đóng băng linh lực và cơ nhục một cách cường liệt, tác dụng gấp nhiều lần hàn băng khí khi băng tiễn nổ tung.

Giật tung giây leo quanh người cong Yêu Ngạc cự đại lao tới cận chiến, để Yêu Ngạc cắn trúng và cận chiến thì coi như là xác định, cận chiến mới một núi cơ bắp với lớp vỏ dày cộp cộng móng vuốt răng nanh, đại vĩ thì có thể đoán trước kết quả.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Lại Chuyển Di

Đẳng cấp cao hơn, chiến lược tốt hơn, vũ khí khá hơn, thần thông nhiều hơn... nhân số ngang nhau thì suy ra kết quả không có gì bất ngờ. Ban Lan Yêu Hồ bị chọc thủng tim ma chết Lạc Thiên không chủ tu cơ thể nên mặc dù hơn một cấp so với Ban Lan Yêu nhưng cơ thể chỉ mạnh ngang nhau. Tất nhiên khi Mãng xà đã quán được con mồi thì Yêu Hồ thua là chắc thế nhưng Lạc Thiên sẽ tốn khí lực và tốn thời gian, có tay sao không dùng để làm cảnh à. Kết thúc đối thủ sớm là lựa chọn tối ưu. Còn việc cắn vào vùng tai hồ đó là để dễ dàng tiết độc, những vùng khác lông dày da béo chắc gì đã hiệu quả, đây là cái lợi của trí tuệ cao hơn.

Chỉ sau mười tức đồng hồ với nhiều phát đàm chí mạng thì Ban Lan Hồ yêu Không còn dây dưa, nó đã chết không thể chết hơn được nữa. Cong về Phía Hắc Hồ và Cự Ngạc thì máu tanh hơn nhiều, cái cổ của Hắc hồ gần như bị vụn rời ra, khi Cự Ngạc lao vào cận chiến thì Hắc Hồ vẫn bị đóng băng, một vết cắn vào cổ và hai cái lắc mạnh thủ cấp của Hắc hồ gần như chia lìa cùng thân thể, chỉ dính lại là lớp da co dãn mà thôi.

- Tiểu tử làm tốt lắm.... bị thương có nặng không....

- Kế hoạch của phụ thân đủ gian xảo... Ngạc Ngạc thích.... không có thương đến xương phụ thân yên tâm da rất dày thịt rất béo ha ha..

- Nói nhiều.... đứng đây chờ ta đi tìm Tiểu Hồng...

Chỉ một lát sau Lạc Thiên đã quay lại dẫn theo Hồng mãng, số là rất tự tin với năng lực của hai cha con nhà không giống ai này nhưng Hồng mãng vẫn lo lắng mà mò tới chiến trường tìm cách hỗ trợ hai cha con. Do đó lạc

Thiên rất nhanh tìm thấy cô nàng đang rón rén trở lại với thần thức kéo dài đến 80 trọng của hãn thì phát hiện Hồng Mãng lén lút là quá bình thường. Lạc Thiên cũng rất cảm động vì Hồng mãng không ngại đang trọng thương mà mò đến hỗ trợ... với cõi đời bạc bẽo thì tình cảm như vậy thật rất đáng quý a.

Việc tiếp theo là để Lục Ngạc đánh hơi là theo dấu vết của hai con Yêu Hồ tìm về hang ổ của chúng, hang ổ này chắc chắn có bảo Bối sinh ra linh khí, mà chất lượng phải rất cao thì mới có thể cung cấp đủ hai con Yêu này, ít nhất phải bằng Hỏa linh thụ ở Hỏa quật.

Một đường lần theo dấu vết đến bình minh thì phát hiện Hang hồ. Với Thần thức ngang với trúc cơ hậu kì thì Lạc Thiên phát hiện trong hang có ba con ấu Hồ đã mở ra linh trí tu luyện đến yêu thú bất nhập lưu. Đã mở ra linh trí thì không thể thu phục vậy thì chỉ có thể tàn sát mà thôi. Đạo lý diệt cỏ tận gốc thì yêu thú làm càng triệt để hơn nhân loại.

Quả thật trong hang hồ rộng lớn là một Linh tuyến kích cỡ lớn hơn rất nhiều ở Hỏa quật, nó còn chia nhánh ra thêm hai linh tuyến nhỏ khác thông vào trong hai ngách hang động quả thật là cự đại phú hộ. Lạc Thiê Quyết định di chuyển luôn đại bản doanh về đây, dù sao cũng theo đường về phía đông, không sớm thì muộn cũng phải di chuyển về đây, đi đi lại lại phức tạp.

Mọi việc coi như đã xác định, cuối cùng là mở tiệc thịnh hồ mà thôi. hai con Yêu hồ Phần lớn những thứ bổ dưỡng nhất Lạc Thiên Đều dành cho Hồng Mãng và Lục Ngạc, ví dụ như yêu hạch gần như ngưng tụ được hai phần ba thì dành cho Hồng mãng tin chắc sau khi hấp thu thì Hồng Hồng sẽ tiến cấp hai, những phần bổ béo và yêu hạch mới ngưng tụ một phần thì dành cho Ngạc Ngạc con hàng này cần rất nhiều thứ kể cả pháp lực và huyết nhục, nó vừa là khiên thịt vừa là máy bản tên di động a.

Lạc Thiên thì chén bạc con tiểu yêu và một phần huyết nhục không mấy bổ dưỡng của Hai con Hồ yêu. Sau trận thực chiến với yêu Hồ lần này Lạc Thiên đã rút ra rất nhiều bài học thấm thía. Chủ tu pháp lực của hắn có lẽ nên thay đổi một chút, cuối cùng xét đi xét lại hắn vẫn là yêu thú. Vẫn phải cận thân bác đấu là chính. Cái chính là hắn không có thần thông viễn công xa cường hoành, Có Tam muội hỏa của Hồng Mãng đấy thế nhưng cái mặt hàng này lại tăng lên theo cấp bậc của hồng Mãng, mà Hồng Mãng thăng cấp thì lạc hậu hắn quá nhiều, thế nên cái món này thành gân gà đối với Lạc Thiên, uhmm thôi thì chờ Hồng Mãng lên cấp cao rồi học tập.

Phong cách chiến đấu của Lạc thiên cuối cùng lại là kiểu thích khách cận chiến, ẩn núp, hỏa độn, tấn công chớp nhoáng, triền xà con mồi, dùng giác thứ kết thúc. kiểu chiến đấu này thuần túy lại là nhục thân, chỉ có một ít pháp lực dùng vào việc hỏa độn và việc đâm Giác thứ mà thôi.

Hồng Mãng và Lục Ngạc bế quan ngủ say do thần thức không đủ trèo chống sự nỗ tung linh lực khi thôn phệ yêu thú đẳng cấp cao hơn mình, cái này cũng là tệ hại mà cũng là thiên phú của yêu tộc, tệ hại ở chỗ lúc này chúng rất dễ bị tổn thương bởi kẻ thù, thiên phú bởi vì ngủ vẫn vận hành tu luyện nhue bình thường, mà hiệu quả còn cao hơn.

Lạc Thiên không cần thiết phải ngủ, chừng ấy huyết nhục chưa thể làm hắn lâm vào mê muội được, điều chỉnh bảy phần linh khí dành luyện thể, ba phần tố yêu hạch pháp lực hắn tiếp tục chuỗi ngày dài dằng dặc.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Đông Lộ Thả Ng Tiến

Tu luyện năm tháng tuế nguyệt như thoi đưa, thời gian đã qua đi hai năm trời, hai tháng trước đây Lục Ngạc đã thức tỉnh con hàng này vậy mà một chân bước vào cấp hai yêu thú, da dày thịt béo không phải hỏi, lúc này toàn thân hằn treo lủng lẳng đủ thứ, cổ đeo bốn cái răng nanh Hắc Hồ Yêu tứ chi đeo một loạt vuốt hồ đã đục lỗ sau đó dùng cân xâu chuỗi, dưới bụng thì mặc một chiếc yếm bằng da hắc hồ che phần yếu hại của nó. Đây là sau khi nó tỉnh dậy mãnh liệt yêu cầu Lạc Thiên chế tạo với lý do Hắc Hồ là Yêu thú đầu tiên nó tiêu diệt nên giữ làm kỉ niệm. Nhưng ai cũng biết là nó hám tài mà thôi, mấy thứ ấy giờ là gân gà. Hồ yêu nổi tiếng là phòng thủ không mạnh, phủ cái tấm da hồ lên chỉ để làm cảnh mà thôi.

Giờ đây thì Hồng Mãng cũng tỉnh rồi, nàng đúng là đã độ phá cấp hai yêu thú, thần thông bản mạng phun hỏa cầu mạnh lên gấp đôi có thừa. chiến lực của tiểu đội tăng lên một mảng lớn.

Còn về phần Lạc Thiên thì hẳn đã là cấp ba hậu kỳ rồi, hẳn chỉ dùng một tháng đã dò ra công pháp thích hợp cho tầng thứ ba của mình sau đó dùng gần hai năm chủ yếu rèn đúc nhục thân, thế nhưng pháp lực vẫn cứ đều đều mà tăng trưởng, yêu hạch to lớn của hắn được lấp đầy đến cửu phần rồi, chỉ cần chút xíu nữa thôi là tiến Bướ đại viên mãn và thử trùng kích cấp 4 yêu thú.

Ngày hôm nay tất cả thành viên đã đầy đủ hẳn quyết định thông báo hướng đi tương lai của tiểu đội..

- Có lẽ chúng ta phải rời hướng phương Đông sớm trước thời hạn, một tháng nay đã xuất hiên hai lần thú triều từ tây hướng đông, chắc chắn phải có thứ gì xua đuổi chúng thì mới có hiện tượng này.

- Tất cả nghe theo Thiên Ca.

- Nghe phụ thân là chuẩn nhất, không ai gian xảo như phụ thân... chuẩn chuẩn chuẩn.

Cộp cộp.... Ui da... đau... Ngạc Ngạc lớn rồi không gõ đầu..

Lạc Thiên Trầm trọng, vấn đạo hai con yêu thú ngờ nghệt.

- Lần này rời đi chắc khó có ngày trở lại, ta nghĩ nên trôn xương cốt của Mẫu thân hai đứa đi không để cho yêu ma làm hỏng, còn một số bộ phận có ích của xương cốt đó thì mang đi dù sao các lão tiên bối cũng muốn dùng bản thân bảo vệ hải tử của mình.

Lạc thiên nêu Một đồng lý do lý trấu để tháo gỡ mấy phần hữu ích của bộ cốt xà và bộ Cự Cốt Ngạc. Hãn không muốn động tay vì theo suy nghĩ của nhân loại là trả đũa tôn nghiêm của người đã mất. Hãn sợ tình cảm trong tiểu đội dạn nứt. thế nhưng hãn đánh giá quá sai lầm về tư duy của Yêu thú rồi, căn bản là khác hoàn toàn nhân loại.

- Ngạc Ngạc quên mất... phụ thân giúp Ngạc ngạc xuyên bộ móng của mẫu thân thành găng tay, ta chiến đấu thuận tiện.

- Răng nanh của mẫu thân là tốt nhất Thiên ca tính chế tạo cái gì.

Lạc Thiên đúng là hắc tuyến đầy đầu, nếu một ngày mình gặp nạn không biết hai con hàng này có ăn luôn mình không đây, trường hợp này tỉ lệ khá là cao.

- Uhm... cứ thu hồi lại đã... lần này đi đến Vô tận hải sẽ có nhân loại lúc ấy ta học luyện khí, luyện thành pháp khí, linh khí thì dùng tốt hơn.

Nói là làm, tam yêu ngựa quay đường cũ tiến về Hỏa quật ở nơi đó có rất nhiều đồ phải mang đi. Trên đường về với thần thức đến 90 trượng xa Lạc Thiên vô tình phát hiện một Hang động phía trên một vách đá dựng đứng cách mặt đất 80 trượng có linh khí nhàn nhạt tỏa ra, chân muỗi cũng là thịt dựa vào bốn vuốt sắc bén hấn bám vào vách đá mà leo lên như thằn lằn, bất ngờ phát hiện trong hang có một linh tuyến loại nhỏ và hai quả trứng tầm một xích cao, thẩm thấu thần niệm thì phát hiện đó lại là hai con tiểu ưng. Đây chính là trứng của Song Ưng đã bị Hồng Mãng thiêu chết. Phấn chấn tinh thần Lạc thiên quyết định thu thêm hai tiểu đệ, sức chiến đấu của hai con Ưng khi xưa Lạc thiên đã chứng kiến, khá là mạnh mẽ.

Mặc dù nói Ưng xà là thiên địch thế nhưng cái này là hai Ưng đàn nha, chỉ cần chăm chỉ dùng thần thức khai trí cho chúng và dùng linh lực ôn dưỡng trứng thì khi ưng non mở mắt lại coi xà là cha mẹ. Không tin hả nhìn Lục Ngạc thì biết.... chính lạc thiên thịt đại ca của nó đấy.

Vậy là trên đường về tam yêu thay nhau thẩm thấu linh thức khai trí tiểu Ưng, sau đó là thay nhau dùng linh lực bản thân ôn dưỡng, khi sinh ra thì chúng sẽ thân cận cả tam yêu.

Về đến Hỏa quật thì công việc lu bù hấn lên, lấy những thứ cần mang đi, nói là cần thiết cho có văn vẻ, dường như chổi cùn rẻ rách đều bị Lục Ngạc đóng gói mang đi hết, giờ đây nó dài tiếp cận 6 trượng, lưng to bè như tấm phản phía trên là túi túi bị bị. nếu nhìn từ trên cao xuống thì không thấy người nó đâu chỉ thấy một chồng túi di chuyển mà thôi. Hai linh tuyến bị Âm Dương Long Thung hút cạn, cả Linh tuyến ở Hồ quật cũng bị nó ăn không còn rồi. Hai cây linh thụ bị bứng gốc mang đi, dù không có linh tuyến chúng vẫn có thể tồn tại một thời gian, lúc nào tìm được nơi định cư thì lại gieo trồng cũng không muộn.

Từ đây ba con yêu thú cấp thấp cùng hai quả trứng bước đi trên con đường hành hương Phía Đông xa xôi mù mịt, tương lai không hề quá khả quan... thế nhưng chúng không có lựa chọn bởi vì ở lại chỉ có con đường diệt vong mà thôi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Con ĐờNg HuyếT Tinh

Hành trình của nhóm yêu tu Lạc Thiên không thể nói là nhanh được, yếu tố an toàn được đặt lên hàng đầu. Thường thường Lạc thiên với thần thông độn thuật và thần thông ẩn núp cộng với cường hoành thần thức 90 trượng sẽ đi trước tầm mười dặm để dò đường. Nếu gặp nguy hiểm hẳn sẽ tức tốc dùng độn thuật né thoát và quay về thanh đối phương hướng, nếu gặp đối tượng có thể chiến thắng thì hẳn cũng ngay lập tức có thể bố trí kế hoạch vây công. Chính vì vậy một đoàn Yêu thú nhỏ bé có thể hữu kinh vô hiểm mà di chuyển dọc theo Man Hoang Yêm Lâm chi địa gần hai năm trời.

Lúc này đoàn Yêu thú đã đi được gần sáu mươi vạn dặm đường, con đường này tam yêu vẽ ra một mảng huyết tinh, chỉ cần gặp yêu thú lẻ loi là tam yêu sẽ tiến hành săn giết ngay lập tức, nếu gặp yêu thú theo bày đàn dù chỉ là hai con chúng cũng vòng qua. Lạc Thiên không muốn vì bị thương mà phải nghỉ ngơi lấy sức như vậy quá tốn thời gian bù không được mất. Tuy rằng vậy nhóm yêu thú Lạc Thiên cũng đã tiêu diệt hơn chục đầu yêu thú cấp một, ba con cấp 2 và đặc biệt là một con đỉnh tiêm cấp ba. còn yêu thú bất nhập lưu thì tiện đường mới giết. Chiến thuật thì không hề thay đổi nhiều vẫn là Lạc Thiên Ẩn núp, cự Ngạc khiêu khích, đột kích bất ngờ kết thúc đối thủ nhanh nhất có thể, lượng linh khí trong linh hạch và huyết nhục của yêu thú do tiểu đội săn được quá dồi dào thế nên chẳng cần hấp thu linh khí từ linh tuyến cả ba yêu thú vẫn tăng cấp đều đặn.

Tất nhiên họ cũng bỏ phí rất nhiều huyết thực do trong quá trình di chuyển việc ngủ say vài tháng là không thể nào, chỉ cho phép ngủ say vài tuần thôi, mà Hồng mãng và Lục Ngạc là thay phiên nhau ngủ chứ không thể để cả hai ngủ say cùng lúc. Gần đây Lạc Thiên dùng toàn bộ Linh Khí

để rèn luyện nhục thân, yêu hạch của hắn đã gần như đầy tràn rồi, âm âm cảm giác mê muội đã tới, chỉ cần hắn ngủ say một lần lột xác là có thể tiến vào cấp 4 mơ ước. Yêu hạch thành hình phải dùng linh lực kích hoạt để nó xoay tròn tự động thì mới chính thức thành yêu hạch, chính thức bước vào một đẳng cấp mới. Do một thời gian dài chỉ cường hóa nhục thân với lượng huyết nhục thừa thãi từ yêu thú nên dù chưa lột xác thì bản thể của Lạc Thiên cũng rất cường đại, thử đấu tay đôi không dùng thần thông với Lục Ngạc thì chỉ sau một khắc thì Lục Ngạc đã bị khóa hoàn toàn, chỉ cần xiết chặt là có thể nghiền nát xương cốt tên da dày thịt béo này.

Hồng Mãng sau một quá trình bổ xung thừa thãi yêu hạch từ các yêu thú săn được cũng tiến lên cấp ba trung kì, giờ đây hỏa cầu thần thông bản mệnh của cô nàng mới là công kích tầm xa bá đạo nhất trong tiểu đội. Lạc Thiên cố gắng truyền thụ thần thông ẩn núp cho cô nàng thế nhưng cô nàng chỉ lãnh ngộ được da lông mà thôi. Dù vậy trong lúc chiến đấu cũng hiệu quả rất tốt, chủ yếu là cự Ngạc luôn thu hút được sự chú ý của đối thủ, có lẽ do bề ngoài của nó quá đáng ghét.

Nói đến Lục Ngạc thì phải nói đến cái tài há mồm, tên này được trọng điểm bồi dưỡng vì hắn quá quan trọng với cả đội. Khiên thịt thêm vào đó là làm chậm đối thủ, có thể chiến đấu trên cạn dưới nước, có thể viễn công cận chiến... đây là một mẫu chiến binh toàn năng và sự quan trọng là vô đối. Huyết thực, yêu Hạch cứ thế mà nhồi nhét cho hắn. Sau hai năm cố gắng Lục Ngạc cũng là yêu thú cấp ba sơ kì rồi. Nếu để nó solo cùng Hồng Mãng thì Hồng Mãng chắc chắn đo ván không thể khác được. Vậy nhưng nếu Hồng Mãng có thể thăng lên cấp 4 có được thần thông Nhất Muội chân hỏa thì tình thế lại khác, lúc ấy có hai Lục Ngạc cũng không phải đối thủ, cái này gọi là sức mạnh của đỉnh cấp thần thông. Lạc Thiên cũng rất mong chờ ngày ấy, hắn thêm khát thần thông này thăng cấp lâu rồi.

Ngoài ra tiểu đội còn chào đón hai thành viên nhí đó là Song Phong Xí Ưng, Hai con Yêu điều này mới chỉ hai tuổi thôi nhưng đã là yêu thú bất

nhập lưu chứa 7 phần linh khí trong kinh mạch rồi. kết quả trên là do chúng ăn quá nhiều đầu thừa đuôi theo thịt yêu thú cấp bậc hàng thật giá thật. Nói về sức mạnh thì hai con hàng này không biết một chút gì về chiến đấu cả, Không phải Lạc Thiên chiều chúng sinh hư, mà lỗi là tại Lục Ngạc, lần săn Bạch Sư yêu thú cấp 3 đỉnh phong sau khi thôn phệ linh hạch và huyết thực thì còn dư lại rất nhiều, vì cả ba không được phép ăn đến mê muội, vậy thì quá nguy hiểm. Lục Ngạc tiếc của zời vậy là đút cho hai con ấu Ưng căng tròn một bụng thịt yêu thú cấp ba đỉnh phong, đến bây giờ chúng nó còn chưa chịu tỉnh giấc. Vì sự việc này mà Lục Ngạc bị Lạc Thiên tấn cho một trận như tử.

Ngày hôm nay đội ngũ yêu thú dừng lại vì phía trước họ đã có linh khí mong manh tràn đầy trong không gian. Điều này chứng tỏ rằng họ sắp tới đích, thế nhưng cũng báo rằng nguy hiểm trước mắt, vì nơi có linh khí tốt thường là nơi sinh ra sinh vật cường đại. Không thể đem Man Hoang ra so sánh với ở đây được, với lý niệm an toàn là trên hết Lạc Thiên yêu cầu cả nhóm lui lại một ngàn dặm tìm nơi bí mật tạm thời trú ẩn. Hắn sẽ đi tiên trạm tìm hiểu một mình, bởi vì hắn có ba thần thông bản mạng đều là chạy trốn siêu hạng.

Thu nhỏ thần thông bản mạng hắn biến thành một con quái xà chỉ dài một thước, vận dụng thần thông ẩn hình liễm tức hắn gần như hòa mình vào môi trường xung quanh, tiếp theo là thần thức một trăm trượng bán kính tỏa ra hắn cứ như vậy mà tiến hành do thám.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Truy Tung

Tiến vào sâu hơn một vạn dặm đường thì linh khí du lãng trong không khí ngày càng gia tăng đáng kể, trái với suy nghĩ yêu thú đầy đất tu sĩ đầy đường của Lạc Thiên hẳn mất hơn mười ngày trời vất vả vẫn chưa hề nhìn thấy một yêu thú cấp 4 nào, phải nói lúc này cường độ thần thức của hắn đã ngang yêu thú cấp 6 thế nên để hắn dùng thần thức tìm tòi một con yêu cấp 4 cũng không có gì là quá nguy hiểm. Yêu Thú cấp 4 không thấy nhưng yêu thú đê giai thì mật độ có vẻ cao hơn mang hoang một chút, vậy nhưng chúng hoạt động cực kì cẩn thận và ẩn núp chứ không ngang tàn bá đạo như Man Hoang Yêu Lâm Chi Địa.

Cũng không thể trách Lạc Thiên bị giả tượng của Man Hoang Chi địa đánh lừa cảm giác, năm đó chiến bại nhiều yêu thú nhịn thương thế cuối cùng chạy đến Man Hoang để lưu lại huyết thống thế nên mật độ Yêu Thú bất nhập lưu và đê giai của Man Hoang mới cao dọa người như vậy. Yêu thú muốn tu luyện được thì cũng cần có Yêu căn, giống như nhân loại muốn tu luyện cần Linh căn vậy. Không phải a miêu a cầu nào cứ hô hấp trong linh khí là cũng thành tiên cả. Thứ hai, Yêu thú đê cấp ở Man Hoang không có thiên địch, nhân loại không có, yêu thú vượt lên cấp 4 là không nên mỗi con yêu thú đê giai đều là đi ngang, hoạt động bá đạo không kiêng dè. Yêu thú tại vùng này thì ngược lại, tồn tại mạnh mẽ hơn chúng nhiều lắm, cúi cái đầu mà sống là chuyện cần thiết, việc ẩn núp và cẩn thận hoạt động là nên làm.

Một điểm nhấn nữa trong lần dò xét địa hình của Lạc Thiên đó là sự xuất hiện của nhân loại tu sĩ. Những tu sĩ này cũng chỉ nằm vào Luyện khí kỳ đỉnh phong đồ xuống, Lạc Thiên chưa từng thấy một Trúc Cơ tu sĩ nào

trong suốt thời gian hẩn dò xét quanh đây. Với thần thức lên tới 100 trượng, cộng thêm thần thông thu nhỏ và thần thông ẩn núp hẩn không hề e ngại bị các thái điều này phát hiện. Nhân loại tu sĩ tạo thành tổ đội xuất hiện không có quy luật nhất định, có tổ đội là ba người năm người, nhưng có những tổ đội nhân số lên tới hơn chục người.

Nhân tộc tu sĩ quả thật Lạc Thiên rất hướng tới bởi hai nguyên nhân. Thứ nhất là kỹ thuật luyện khí, chế bùa chú, pháp trận vượt trội Yêu tộc đây cũng là điểm mạnh của chủng tộc nhỏ bé này. Thứ hai Lạc Thiên muốn chứng thực một chuyện của bản thân, số là sau khi Lục Ngạc thức tỉnh huyết mạch thì nó thu được công pháp là Băng Giao Tam Biến quyết, không có gì bất ngờ là Lạc Thiên đã lừa lấy toàn bộ nội dung của bản công pháp này. Vậy nhưng Lạc Thiên hoàn toàn tắt tiếng khi so sánh nhìn đồ kinh lạc của công pháp này với kinh lạc màu xanh biếc của bản thân, nói không quá thì chúng hoàn toàn không cùng hệ thống. Công pháp của Lục Ngạc nguyên lý không khác nhiều lắm với công pháp của Hồng xà đó là từng bước khai mở kinh lạc nhằm đến mục đích mô tả lại kinh lạc của Băng Giao, tu luyện đến tận cùng thì Lục Ngạc sẽ biến thành một đầu băng giao ngạo nghễ.

Dựa theo kinh lạc băng giao mô tả trong công pháp thì cũng giống hỏa giao đó là tập trung từ yêu hạch tại vùng sọ não sau đó tản đi toàn thân, nhưng đám kinh lạc màu xanh biếc của lạc Thiên thì đầu mỗi tập trung kinh lạc lại là bụng dưới nơi Âm Dương Long Thung đang yên vị, sau đó kinh lạc lại tỏa đi toàn thân. Lạc Thiên nghi ngờ đây là kinh lạc của một loài yêu thú khác không liên quan gì Long loại, hoặc đây cũng có thể là kinh lạc của nhân loại. Vì yêu thú toàn bộ yêu hạch đều nằm ở phần sọ não là đầu mỗi còn nhân loại thì là đan điền... phát hiện này làm cho Lạc Thiên xoắn xuýt bấy lâu và rất muốn chứng thực.

Giờ đây một tổ đội săn yêu thú gồm ba nam một nữ đang cẩn thận bước đi trong sâm lâm, một kẻ nam tử dáng người nhỏ thó gày gò khuôn mặt

quắt hình lưỡi cày đang đâm một góc tây một người. Hẳn chính là người có chức năng truy tung trong tổ đội. Nhân loại rất am hiểu phối hợp tác chiến, dùng thế mạnh để bù sở đoản, trong tổ đội có viên công cận chiến, truy tung, dụng độc v.v... Nhưng tổ săn tu sĩ này không biết rằng ẩn sâu trong đám lá trên cây cổ thụ kia có một tia thần thức như có như không đang theo dõi chặt chẽ từng cử động của họ.

Lạc Thiên đã theo nhóm tu sĩ nhân tộc này gần mười ngày có dư rồi, nguyên nhân để Lạc Thiên bám theo là có ha, thứ nhất đó chính là nhân số tổ đội này ít, thứ hai nữ nhân duy nhất trong tổ đội tu luyện thủy quyết. Lạc Thiên muốn chiếm lấy công pháp của ả để thực hiện đối chiếu với bản thân một phen. Thật ra với độn thuật và ẩn núp thần thông hẳn tự tin có thể nháy mắt đánh chết hai tu sĩ, sau đó một mình đối diện với hai tu sĩ còn lại. Nhưng đó cũng là phương án cuối cùng mà thôi, nhân tộc tu sĩ át chủ bài rất nhiều, chính hẳn là một nhân tộc nên hiểu quá rõ. thường thường thì mấy cái câu như lật bàn trong mương rất hay diễn ra trong Tiên Hiệp truyện. Biết đâu vận xui gặp phải đá cứng trong truyền thuyết giả trụ ăn thịt cọp thì hỏng, cần thận đi thuyền vận năm vẫn là phương châm nhất quán của hẳn.

Trong tổ đội này có một thanh niên khá trẻ, nhìn bề ngoài chỉ tầm 20 tuổi, tu vi đã là Luyện Khí đỉnh phong, hẳn rất am hiểu thảo mộc, thi thoảng lại làm ra phán đoán sau đó cả nhóm ào ào chuyên hướng rồi tìm ra một loại cây, cỏ nào đó. Mỗi lần như vậy cả tổ đội đều ào ào vui vẻ.

Nữ thành viên trong đoàn có vẻ ái mộ và rất chăm sóc thanh niên này, Nàng có tu vi Luyện Khí hậu kì... cũng là một tiểu cao thủ.

Ngoài tên nhỏ thó dò đường thì thành viên còn lại là một tráng hán thô hào cao lớn đến một thước rưỡi (cao hơn 2m), cơ bắp cuộn cuộn, trên tay luôn cầm một tấm khiên to lớn che đến gần hết thân hình của gã, Với tạo hình như vậy cộng với tu vi Luyện Khí đỉnh phong thì Lạc Thiên đoán chắc

chấn hấn là chiến lược chủ yếu của đoàn đội này, và cũng mang tính chất khiên thịt như Lục Ngạc trong tiểu đội của Lạc Thiên.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Thiên Tài Mặt Lộ (1)

Lúc này tên nhỏ thỏ mặt chuột bên trong tổ đội lĩnh nhiệm vụ đi trước một khoảng dò đường, đây là công việc của một truy tun thủ. Không bao lâu vác vẻ mặt sung sướng tên mặt chuột quay trở lại đoàn đội.

- Đại ca, phía trước là một hỏa quật bên trong có một yêu thú tam cấp đỉnh phong thủ hộ một nhánh Tham Hỏa Liên ước tính 300 năm... chúng là làm chứ.

Tên tráng hán râu ria có vẻ trầm ngâm một chút rồi làm ra quyết định.

- Liễu muội thủy hệ có tính áp chế hỏa yêu thú cao, thế nên lần này chúng ta sẽ thay đổi chiến thuật một chút.... Tất cả dán ấn thân phù vào Liễu muội lên trước tung hết sức Băng Trùy thuật vào Hang động áp chế yêu thú. Ta sẽ vọt vào tiến hành cận chiến. Triệu đệ theo sau hạ độc toàn bộ khu vực, đưa thuốc giải cho ta dùng trước. Bao tiểu tử người nhảy vào sau cùng kết liễu yêu thú... tất cả có ý kiến không?

Tên thanh niên tên họ Triệu mặt mày hưng phấn:

- Cảm ơn Đại ca quan hoài, đệ còn một viên Trúc Cơ đan... cộng thêm lần này thu hoạch Tham Hỏa Liên 300 năm thì đệ có thể luyện thêm 4 viên trúc cơ đan nữa, phân mỗi người một viên... đệ lần này hoàn toàn tự tin có thể thử trúc cơ lần nữa. Bốn tờ ấn thân phù trân quý nhưng rất đáng bỏ ra.

Cô gái duy nhất trong tiểu đội cũng hưng phấn không kém.

- Triệu ca yên tâm, muội sẽ cố hết sức, chắc chắn sẽ hạ được yêu thú. phần trúc cơ của muội chưa cần thiết huynh dùng trước cho thêm chắc chắn...

Tên thanh niên họ Triệu ngẩn ngơ nhìn nữ tu nửa ngày không nói nên lời.

- Thôi quyết định vậy, ngẩn ngơ làm gì nữa, nếu hai người muốn thì tối nay chúng ta đi xa cho hai người tha hồ "tâm sự".

Tên mặt chuột cười xấu xa trêu gẹo. Cô nương họ Liễu vội vàng ôm khuôn mặt hơi bầu bĩnh, giờ đã đỏ ửng mà chạy trước, nàng vẫn chưa quên dán ấn thân phù vào người và kích hoạt.

Cả bốn tu sĩ nhân loại như hư không biến mất. Lạc Thiên tặc lười than thầm, nhân loại thủ đoạn tầng tầng a. Cái ấn thân phù này hiệu quả gần bằng cả thần thông ấn thân của Lạc Thiên hẳn, cũng may họ vẫn tỏ ra giao động linh khí mờ nhạt, bằng thần thức siêu cường của mình Lạc Thiên vẫn có thể bắt được hành tung của họ.

Trước một hỏa quật khá ấn núp thân hình họ Liễu hư không hiện ra năm mũi Băng trùy cự đại xúc tích từ lâu được bắn vào hỏa quật nơi Yêu thú ẩn núp, tiếng ầm ầm vang vọng cả không gian, trong động quật vang lên tiếng kêu đau đớn thống khổ của một con Yêu thú.

- Sao lại là yêu thú cấp 2... Họ Liễu giật mình nghi ngờ, bản năng tu sĩ khiến nàng vội vàng đề khí lách qua một bên

Thế nhưng di biến nổi lên quá đột ngột, một tia sáng lóe lên, máu tươi phun tung tóe, mặc dù phản ứng cực nhanh thoát khỏi nhát kiếm trí mạng đâm vào tim thể nhưng nàng vẫn bị thanh phi kiếm tiện đứt đến vai cánh tay trái máu tươi văng tứ phía. Đau đớn tâm can phế liệt, linh lực tán loạn nàng mất đi năng lực đề khí trong chốc lát. Đúng lúc này một cự thuẫn hư

không hiện ra đập tan nốt phần linh khí bảo hộ còn lại của nàng đánh cho nữ tu họ Liễu phún máu va vào vách động quật.

Nói thì lâu nhưng dị biến chỉ là chớp mắt. Cùng với tiếng kêu đau đớn của họ Liễu là một tiếng va chạm linh lực kịch liệt, tiếng rống giận bất lực của một nam tử, thanh niên họ Triệu bay như điều đứt dây trong không gian, toàn thân máu tươi dòng dòng.

Lúc này đây tên tráng hán đại ca và tên mặt chuột họ Bao đã hiện thân từ từ ép sát hai người trọng thương.

- Khoách An, Bao Khấu hai kẻ vô sỉ nhà ngươi đang làm gì, sao phải ám hại chúng ta.

Thanh niên họ Triệu miệng tràn máu tươi, thân thể ta tươi nhưng vẫn đứng lên được. Một thanh phi kiếm màu hồng sắc đang lượn lơ trước mặt hắn như một con tiểu ngư đang bơi lội trong nước.

- Triệu lão đệ a triệu lão đệ... à không phải là Triệu tiên bối mới đúng a... không ngờ thần thức ngươi vẫn còn cường đại đến vậy, Kim kiếm phù cấp ba một kích mà ngươi vẫn có thể né tránh được yếu hại a... vẫn đánh giá ngươi quá thấp rồi.

- Triệu huynh cơ thể còn chèo chống được bao lâu a, ha ha ha... chỉ cần giao trúc cơ đan ra là mọi chuyện dễ bàn dễ bàn a.

Hai tên kẻ tung người hứng diều cợt thanh niên Họ Triệu.

- Hai kẻ vô sỉ các ngươi, Triệu mỗ đã đáp ứng tìm đủ nguyên liệu sẽ luyện trúc cơ đan cho các ngươi tại sao phải làm vậy? Ta tự nghĩ không có gì làm sai với các ngươi... các ngươi... các ngươi quá vô sỉ.

Lời thanh niên họ Triệu nói ra làm cho Lạc Thiên đầu đầy hắc tuyến, con hàng này quá là ngây thơ. Liễu nữ tu cũng lắc đầu ngán ngẫm, hai tên nhân

loại tu sĩ thì cười ha ha không ngớt.

- Ha ha ha... cười chết ta... Triệu tiền bối không hổ xuất thân danh môn không nếm khói lửa nhân gian. Tu đến Trúc cơ rồi mà vẫn ngây thơ đến không thể tưởng. Người biết Tham Hỏa Liên 300 năm khó kiếm đến chừng nào... nếu dễ kiếm thì trúc cơ như cầu chạy đầy đường a. Người đã dùng bao nhiêu viên trúc cơ để cố hỏi tu vi người cong nhớ không? Nếu để chúng cho ta thì giờ không biết ta đã trúc cơ bao nhiêu lần rồi. Cong một viên cuối cùng người cũng tính bồi lên cái thân phế vật của người, lão tử nhin đủ rồi.

- Thế nhưng đây là của ta mang từ tông môn đi ra khi trốn chạy, không hề liên quan đến người.

Lúc này thì Lăng Thiên quả thật hộc máu luôn rồi, không lời nào có thể miêu tả con hàng này nữa. Đúng lúc này tên họ Khoách và họ Bao phát động tấn công, chúng đã không thể tiếp tục nói nhảm với gã thanh niên này nữa.

- Giết a...

Hai đánh một, cùng là Luyện Khí kì đỉnh phong.. thế nhưng thần thức của gã họ trúc cao hơn hẳn hai tên kia. Hỏa kiếm của gã rất linh động, chém tây đờ đông. Thế nhưng hiện ra trong mắt của Lạc Thiên thì gã họ Triệu này căn bản không biết tranh đấu. Rất nhiều cơ hội có thể dùng thần thức vượt trội đả thương hoặc kết liễu đối thủ nhưng gã bỏ qua hết thảy, chỉ biết luống cuống tránh đông né tây.

Dù chéo chống được ba khắc thời gian nhưng do bị thương khá nặng linh lực trôi qua thật nhanh và do không biết tiết chế trong chiến đấu nên gã họ Triệu đã luống cuống tay chân do cạn linh lực. Oành một tiếng nổ vang tên họ Triệu đau đớn bị cự thuẫn đập tan linh lực hộ thân đập vào vách động ngay gần tu sĩ họ Liễu. Miệng máu cuồn phun mất đi kahr năng cử động.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Thiên Tài MạT Lộ (2)

Lúc này đây coi như là ăn chắc tên họ Khoách và họ Bao từ từ tiến lại chuẩn bị ra đòn kết liễu. Ánh mắt tên họ Triệu ngấn ngơ, bi thống, bất lực...

Nhưng lúc này không biết lấy khí lực từ đâu ra nữ tu họ Liễu cố gắng bò dậy quỳ gối trước hai người.

- Khoách ca, cầu xin người tha cho Triệu lang một mạng, trúc cơ đan có thể lấy đi rồi nhưng tha cho huynh ấy một mạng, cầu xin Người nể tình chúng ta tổ đội đã năm năm thời gian. Chỉ cần người buông tha Triệu lang cái gì ta cũng đáp ứng người....

Nghe thấy vậy đầu tiên gã họ Khoách ngấn ngơ, sau đó là ngửa mặt cười ha ha cuồng tiếu không dứt.

- Liễu muội a, người tội tình gia ép uống bản thân. Người ta đã bao giờ để ý đến người quá. Trong mắt hãn người chỉ là ti tiện tán tu mà thôi... hãn chỉ nhớ thương con gái tông chủ Vạn Đan Tông mà thôi.... Được rồi, người thừa biết tình cảm ta dành cho người bao năm qua người không hề động lòng, vậy mà chỉ trong vài tháng tên mặt trắng này gia nhập người đã trao tình cảm cho hãn...

Ngẫm nghĩ một lát hãn tiếp đạo...

- Họ Liễu Người nghĩ rằng mình còn có thể gia điều kiện sao. Người đã tàn phế như vậy thì sao có thể xứng với Khoách mỗ sắp trúc cơ, lúc ấy Khoách mỗ muốn nữ tu như hoa như ngọc nào mà chả có. Ta không điên mà giữ người bên người để rồi một ngày nào đó người chọc ta một dao.

Thế nhưng nể tình bao năm qua lát nữa ta sẽ cho người ném qua mùì vị thành đàn bà sau đó tiễn người đi gặp họ Triệu dưới cửu tuyền a.

Nói dứt lời hẳn chuẩn bị động thủ kết liễu họ Triệu tu sĩ, đúng lúc này dị biến nổi lên...

Một bóng đại Quái Mãng ban hoa trống rỗng xuất hiện sau lưng hai gã tu sĩ nhân tộc. Linh giác của hai gã mới kịp bắt được hình bóng ấy thì một luồng cự lực đè ép khủng bố đập lên vòng linh tráo hộ thể của chúng. Linh tráo vỡ như bong bóng thủy tinh, một chiếc đuôi vĩ cự đại như thùng nước quét qua bên trên đầy lân phiến nhô ra nhọn hoắt hào quang um tùm. Máu tươi cuồn phun tràn ngập không khí, cả hai bắn về phía vách hang động tình cảnh không khác mấy họ Liễu và họ Triệu, đúng là nhân nào quả ấy.

Thế nhưng không kịp hồi khí thì năm hỏa cầu thô to sức nóng khủng khiếp theo sát phía sau hai gã tu sĩ nhân tộc bao trùm lấy chúng, đây là một đòn liên hoàn không có khe hở cho địch thủ. Lạc Thiên rất là ghét nói nhiều khi chiến đấu, nhân loại luôn mắc phải chứng bệnh này mà không biết sửa. Có lẽ lúc nào họ cũng muốn khoe khoang với địch thủ sao. Vòng linh lực bị đập vỡ, đây là thần thông hỏa cầu thuật mà Hồng Mãng lên cấp ba có được. Lạc thiên từ đó cũng nhanh chóng học xong, uy lực không hề tầm thường, chỉ một khắc thời gian hai tu sĩ nhân tộc cạn bà không còn. Đây mới là ý thức chiến đấu cần phải có trong thế giới này, tất sát không dây dưa.

Dị biến khủng bố xảy ra quá đột ngột, khi họ Liễu và họ Triệu định thần lại thì trước mắt họ là một quái xà thân to như thùng nước dài gần 7 trượng, tứ chi cơ bắp to khỏe, miệng mãng đang thò ra rứt vào cái lưới chẻ đôi đỏ tía. Tọa hình cửa Lạc Thiên rất là khủng bố, mang tính trấn nhiếp rất cao.

Cả hai chất đặng, thoát khơi đồng bạn phải bội lại sắp rơi vào bụng yêu thú... nói chung là đối với họ Liễu thì kết quả này tốt hơn bị làm nhục rồi thủ tiêu. Cả hai nhắm mắt lại đợi mệnh rồi... sẽ không còn bất ngờ nào cả.

Đợi chờ một lát không có gì xảy ra cả, cả hai từ từ mở mắt thì đập vào thị giác của họ là con quái xà đang nghiêng đầu quan sát họ ánh mắt rất là nhân tính hóa. Một luồng thần niệm truyền đến hai người.

- Cho các người một lựa chọn, hôm nay Long gia chỉ ăn một người thả một người. Hai người quyết đấu ai thắng được rời đi...

"Long gia" cả hai nghe thấy từ này đều ngẩn ra bất ngờ... cái thế giới này không còn Long nha vậy mà có một con Mãng xưng là Long gia, chuyện kỳ khôi đâu đâu cũng có. Thế nhưng nghĩ lại câu nói của con quái mãng này hai người cuống hỉ lập tức dùng thần niệm trả lời gần như cùng lúc.

- Long gia ta lưu lại người ăn ta, để cô nương này rời đi... cầu xin người..

- Cầu xin Long gia không làm hại Triệu lang, ta tình nguyện vị ăn...

Quái mãng nghe đầu kinh ngạc, vẻ mặt lại càng nhân tính khéo miệng như cười đểu vì gian kế thành. Còn hai vị nhân huynh bị thảm thì ngẩn ngơ nhìn nhau...

- E hèm. cái nữ tu này đòi chết ta có thể hiểu được... Họ Triệu ta hỏi người, chẳng phải lúc này tên râu ria nói người kinh thường họ Liễu mà chỉ có tình cảm với cái gì con gái môn chủ Vạn Đan Tông sao? sao giờ người đòi chết vì ả.... quái thai..

Tu sĩ họ Triệu mặt tái nhợt vì mất máu và cạn linh lực thế nhưng lúc này lại hồng tía lên, nhìn thật kì khôi.

- Long gia minh giám, trước đây Trệu mỗ mu muội đến lúc sắp thân tử đạo tiêu mới nhận ra cái gì đối với mình là quan trọng nhất.

Sau khi truyền âm thì gã cầm lấy cánh tay phải còn lại của Liễu thị:

-Liễu muội, thâm tình của muội không phải là Triệu mỗ không biết, thế nhưng quái tật quái thân, tiên đồ vô vọng không muốn làm lỡ người, ta đại thù chưa báo không thể làm khác.... tình cảm của muội nếu có kiếp sau ta xin lấy báo đáp.

Họ Liễu nước mắt cuồn cuộn, lao vào lòng họ Triệu mà nức nở.

- Không, Triệu lang không thể chết để ta hiến thân quái Mãng... Liễu Thu Thủy thành tâm mà tình nguyện, Triệu Lang sống hảo.... nếu có kiếp sau xin lại bên người nâng khăn sửa túi.

- Liễu muội để ta.....

- Triệu ca để ta...

.....

- Dừng.... mệt não, hai con hàng câm miệng.... nhưc đầu... ai cho ôm nhau... tách ra.

Lạc Thiên đầu đầy hắc tuyến, mặc dù đây cũng là gian kế để thành toàn cho hai con hàng này thế nhưng hai con hàng này thật là thần kinh quá thô, tình cảnh này còn ôm nhau chàng chàng tiếp tiếp... thật quá là con mẹ nó phún máu chó.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Thiên Tài MạT Lộ (3)

Bình tĩnh cả hai tách nhau ra, thẹn thùng lúng túng mặt đỏ bừng. Quái xà lại truyền thần niệm...

- Thôi thấy hai người Long gia lại nghĩ đến Long nữ a, tưởng niệm a... tình yêu ôi... Long gia lại mềm lòng. Thế này đi không ăn ai cả hai người mỗi người giao ra một đạo tinh hồn cùng một giọt tinh huyết. Phục vụ ta trăm năm lúc ta toái đan thành anh sẽ thả tự do cho cả hai thế nào.

Lưu một đạo tinh hồn cùng một giọt tinh huyết là thủ đoạn khống chế cao nhất của tu sĩ, cái này Lạc Thiên đã học được từ trong truyền thừa của Hồng Mãng và Lục Ngạc. Khi dung nhập một đạo tinh hồn và tinh huyết của đối phương vào thần thức của mình thì Lạc Thiên nắm được sinh tử của họ trong tay, chỉ cần một ý niệm thì họ sẽ hồn tiêu phạc tán, quan trọng là nếu họ có ý niệm phản loạn thì ngay lập tức Lạc Thiên sẽ biết rõ. Thế nhưng cách này có tệ đoan là nếu thần thức của đối phương mạnh mẽ hơn thì mình sẽ bị phản phệ thế nhưng thần thức là thế mạnh thiên tiên của Lạc Thiên nên hẳn không hề sợ hãi. Tệ đoan thứ hai đó là khi dung nhập tinh hồn đối phương sẽ làm hồn phách của bản thân không thuần khiết, lúc toái đan thành anh sẽ làm trở ngại không nhỏ, thế nên giai đoạn này tu sĩ sẽ giải trừ hết linh hồn khống chế nhằm chăm chút cho linh hồn thuần khiết của bản thân.

Cả hai ngần ngại, tìm được đường sống trong cõi chết thật quá hạnh phúc. Thế nhưng trăm năm làm nhân sủng cho yêu thú cũng là quá bi ai. Nhân loại thu yêu thú làm sủng vật thì Yêu thú cũng bắt nhân loại làm nhân sủng, trường hợp này không thiếu nhất là khi Yêu quốc còn toàn thịnh. Dẫn

đo suy nghĩ hồi lâu cả hai quyết định giao ra một đạo bản mạng tinh huyết cùng một tia hồn phách.

Trầm ngâm dung hợp hai đạo hồn phách hồi lâu Lạc Thiên vui vẻ gật đầu. Hắn thu lại thân thể còn ba trượng hơn hai chi trước chấp lại hành lễ tiêu chuẩn nhân sĩ nhân tộc.

- Tại hạ Lạc Thiên ra mắt hai vị đạo hữu, vì lí do an toàn nên mới khống chế tinh phách và tinh huyết hai vị, nhưng Lạc Thiên ta lấy đạo tâm ra thề sẽ đối xử hai vị như đồng bạn mà không phải là chủ tớ, nếu vi phạm lời thề tâm ma toàn diệt hồn phi phách tán.

Lời thề này ở tu chân giới là kinh khủng nhất, có tác dụng cả nhân tộc và yêu tộc, chỉ có Ma tộc là vô tác dụng vì chính mấy con hàng này là bậc thầy đùa dỡn cùng tâm Ma.

Hai vị nhân huynh tu sĩ nhân tộc của chúng ta vẻ mặt quá đặc sắc, ngày hôm nay quả thật quá đủ màu sắc của cuộc sống rồi, tâm trạng của họ vị dày vò biến đổi thăng trầm cứ gọi là lên thiên đàng và xuống địa ngục trong chốc lát. Nửa ngày vừa qua biến đổi tâm tình của họ phải bằng cả quãng đời phái trước của họ gom lại. Ngăn ngại hồi lâu cả hai cũng bàng hoàng thức tỉnh.

- Triệu Vô cực xin có lễ Long gia.

- Liễu Thu Thủy xin có lễ Long đạo hữu, Thu thủy ta cũng dùng tâm ma phát thệ thành tâm đối đãi Long đạo hữu như đồng bạn nếu không tâm ma tru diệt hồn phi phách tán.

Họ Liễu tinh tế hơn Vô Cực nhiều, nàng giờ đây ẩn ẩn đã cảm giác được Lạc Thiên thi kế tác thành nàng cùng họ Triệu thế nên cực kì cảm kích Lạc Thiên.

Triệu Vô Cực nghe họ Liễu phát thệ thì cũng bối rối mà đạo.

- Triệu Vô cực ta cũng dùng tâm ma phát thệ thành tâm đối đãi Long gia như đồng bọn nếu không tâm ma tru diệt hồn phi phách tán.

Lạc Thiên rất vui vẻ mà tán thành, tổ đội của hắn cần hai đồng bọn như vậy, nói về sức chiến đấu thì chả ra sao, nhưng bàn về kiến thức và những diệu dụng khác thì cực mạnh.

- Gọi ta là Thiên ca được rồi, Triệu lão đệ, Liễu muội, không cần khách sáo, sau này là người nhà cả. Ta một bó tuổi dày mặt nhận làm Đại ca có được chẳng.

- Lạc Đại ca...

- Thiên ca...

- Ở đây vừa tranh đấu không ở lâu, con yêu thú trong kia chết rồi, chắc chắn là yêu thú của hai gã khi nãy, chủ nhân vừa chết nó cũng tử vong, ta thu thập chiến lợi phẩm một chút rồi tìm nơi chữa thương cho hai người.

Lạc thiên thu lấy Pháp khí, túi trữ vật, túi linh thú của hai gã xấu số sau đó hiện nguyên bản thể to lớn tóm lấy hai người đồng bọn mới lướt đi, không thể làm khác hai kẻ này thương thế quá nặng di chuyển khó khăn. Dựa theo thần thức siêu cường hắn né hết nguy hiểm mà tiến về nơi hội họp của bà yêu.

Một đường thuận lợi hắn đã thoát ra khỏi khu vực có linh khí, trở lại vùng man hoang căn cõi thì độ an toàn cao hơn nhiều, mặc dù không có linh khí tốc độ dưỡng thương của hai người nhân tộc hạ thấp thế nhưng an toàn vẫn là trên hết. Hắn tìm đến một thung lũng căn cõi có một hang động ẩn núp tạo nên căn cứ địa tạm thời cho cả ba người.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Thiên Tài Mặt Lộ (4)

Thời gian thấm thoát hai tháng trôi qua, giờ đây thạch động đã bị khai mở rất lớn bởi vì tháng trước Lạc Thiên đã mò về vị trí tập kết đón tiểu đội Yêu thú đến đây. Bước đầu làm quen hai bên khá lúng túng thế nhưng có cầu nối là Lạc Thiên nên mọi thành viên đều rất nhanh hòa hợp. Thật ra yêu thú luôn không tin nhân tộc thế nhưng Lạc Thiên đã nói cho mọi người biết họ Triệu và Họ Liễu bản mạng linh hồn trong tay, ngoài ra còn thẻ độc bằng tâm ma. Khi sự nghi ngờ không còn thì rất nhanh tình cảm sẽ đứng lên.

Bàn về chiến đấu thì tên họ Triệu là phế vật đến không thể phế hơn được, ý thức chiến đấu của hắn rất tồi, không hề có thiên phú trong mặt này, dù Lạc Thiên có giáo tập chu đáo cùng không thành. Bất đắc dĩ hắn xuôi tay, thế nhưng tên họ Triệu này lại là một bác học chính thức cổ kim, đông tây thông ass hết. Qua đối thoại thì Lạc Thiên cũng hiểu rõ về quá khứ của gã.

Triệu Vô Cực cô nhi được trưởng lão Kim Đan trung kỳ Triệu Thành Văn của Vạn Đan Tông phát hiện thiên phú và lôi về nuôi dưỡng như nhi tử. Lão Triệu Thành Văn không có nối dõi nên coi Triệu Vô Cực như con trai mà bồi tài bồi lý lão biết thọ nguyên sắp cạn. Cái tên Triệu Vô cực cũng được lão ban cho, không phụ sự kì vọng của nghĩa phụ hắn đã thể hiện ra thiên phú của mình trong tu luyện và luyện đan. là một trong mười tinh anh được trọng điểm bồi dưỡng của Vạn Đan Tông. Hắn Thâm mê đấp sư tỷ Doan Uyển Nhi là con gái của Tông chủ Vạn Đan Tông Doan Trùng Khánh và bên cạnh là hảo huynh đệ Âu Dương Vân Thiên cháu trai của đại trưởng Lão Âu Dương Hùng, Âu Dương Vân Thiên cũng là một trong những thiên tài được bồi dưỡng của Vạn Đan Tông.

Cuối cùng thì cách đây 3 năm khi Triệu Vô Cực bước vào Trúc cơ kì cũng là người trẻ tuổi nhất bước vào trúc cơ kì của Vạn Đan Tông trong trăm năm qua, Đao Tông chủ đã đồng ý gả con gái là Đao Uyển Nhi chi gĩa, tưởng như mọi chuyện đi vào quỹ đạo tương lai rộng mở hạnh phúc vậy gọi thì bất ngờ lão Triệu Thành Văn thọ tận là vong, quá đau thương máu huyết nghịch chuyển suýt chút tẩu hỏa nhập ma. Hảo bằng hữu Âu Dương Vân Thiên vội vàng đến thăm tặng cho một viên cổ đan cấp 4 cực kì trân quý giá trị liên thành nhằm vào ổn định tâm ma và bồi bổ kinh mạch tổn thương, đáng thương thay Triệu Vô Cực không biết thế thái nhân tình cả ngày chìm đắm trong luyện dược và tu luyện nên không nghi ngờ mà uống vào. Quả thật cổ đan hiệu quả cực cao, ổn định ngay thương thế, loại bỏ tâm ma lòng Triệu Vô cực cảm kích hảo bằng hữu không thế nào cho dứt.

Thế nhưng chuyện vui chóng tàn, sau khi nghĩa phụ qua đời hẳn tu luyện không hề tinh tiến mà lại còn giảm sút, sau sáu tháng hẳn tụt về Luyện Khí đỉnh phong. Tài sản Triệu Thành Văn để lại cho hẳn rất nhiều trong đó có nhiều trúc cơ đan trân quý, hẳn dùng trúc cơ đan trùng kích trở lại nhưng ba lần đều thất bại kinh mạch tổn thương nghiêm trọng, từ thiên tài lại thành phế vật, chịu mọi sự đả kích.

Ngày Đao Uyển Nhi thành thân cùng Âu Dương Vân Thiên cũng là ngày hẳn tra ra được trong cổ phương mà nghĩa phụ để lại rằng viên thuốc mình uống là Bế Linh đan, có tác dụng khóa lại linh căn của cơ thể tu sĩ từ đó sẽ trở thành phế linh căn tu vi không tiến mà lui. Hẳn tức giận mà báo cáo cao tăng Vạn Đan Tông thế nhưng chẳng những không đòi lại được công bằng mà còn vị trách phạt là vu khống đồng môn trục xuất sư môn. Trước khi trục xuất Âu Dương Trưởng lão yêu cầu hẳn giao ra cổ phương mà Sư phụ hẳn để lại... cuối cùng thì trân tướng cũng lộ ra.

Hẳn được phát cho một ít tài phú từ nghĩa phụ để lại rồi đuổi khỏi tông môn, phần lớn tài sản của nghĩa phụ bị cao tăng tông môn chia cắt, trát đả trong lòng thiên tài mặt lộ hẳn di chuyển từ trung nguyên lên phía bắc

muốn tiến về Vạn Tinh Hải tìm cơ duyên. Bế Linh đan có thốc giải trong cổ phương ghi rõ hẳn đã thuộc lòng toàn bộ cổ phương nên giao nộp cũng không sao, các vị thốc giải đều có nhưng thiếu Long huyết là vị thuốc chính. Mà Long thì tuyệt tích thế gia rồi nên Bế Linh đan thành tuyệt độc không thuốc giải. Tuyệt vọng hẳn cố tìm cơ duyên biết đâu ngoài biển rộng bao la còn có Long tộc. Thế nhưng hẳn ngây thơ a, Long tộc yếu nhất cũng là Kim Đan hẳn một cái luyện khí bé bé muốn xin huyết long tộc khác gì chịu chết.

Nghe đến đây thì Lạc Thiên đúng là đầu đầy hắc tuyến, cái chuyện cầu huyết tinh trường như này đời nào cũng gặp a.

- Triệu Lão đệ nghe ta nói một câu, Long huyết không đi đâu xa tìm kiếm lấy máu của ta được rồi..... di... ánh mắt gì đây... người không tin tưởng....

- Đại ca a, ta biết người đối tốt ta muốn ta không tuyệt vọng... mà ta cũng không muốn xúc phạm người.... nhìn người kiểu gì cũng là giao không tu... không phải Long a...

Bộp... Ai ui sao đánh người... ta Vô Cực ăn ngay nói thẳng.... Bụp... ai ui... quân tử động khẩu không động thủ.... bụp... bộp bộp....

Lục Ngạc ngoạc mồm như chậ máu ra cười, cuối cùng cũng có thằng mồm thối hơn mình chịu đòn, cảm thấy nhân sinh thật là đồng cảm. Hồng mãng cũng vui vẻ. Liễu thị thì mỉm cười... tính cách của Lạc Thiên rất gần gũi, đáng tin cậy... còn đáng tin hơn lũ nhân tộc bại hoại nhiều. Hai con ưng thì mắt tròn mắt dẹt đang bình thường cứ sao oánh nhau nhĩ, khó hiểu, vẫn là ba ba bá đạo gặp ai cũng tương.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Bồ Linh Đan

- Im lặng trật tự nghe ta nói... ca đúng là Long huyết mạch mười phần, thế nhưng trong quá trình đản sinh vì bị phong bế quá lâu nên bị thoái hóa một phần... tu luyện một hồi sẽ khôi phục... thế nhưng chảy xuôi huyết mạch của ta chuẩn xác là Long huyết..... thoái hóa.

Mặt Mãng hơi đỏ một chút, hấn tiếp tục đạo..

- Thế nhưng Bế Linh đan của người cũng không đúng, theo cổ phương mag người kể thì bây giờ người phải tụt xuống phạm nhân rồi, cứ sao vẫn là Luyện Khí đỉnh phong thế nên Thiên Ca thiên tài có một suy đoán. Bế Linh đan mà người uống là cổ đan... mà cổ đan thì để lâu rồi... linh lực tiêu tán... thành đan thoái hóa..

Nói đến đây mặt Mãng hưng phấn bừng bừng...

- Dùng long huyết thoái hóa luyện bồ Linh đan đối phó Bế Linh đan thoái hóa có gì mà không được.... nhỉ.... tất cả võ tay nào.. Hồng muội không có tay không cần đập đuôi, ê Liễu muội có mỗi một tay không cần vũ đài, ê hai con tiểu ửng không được vũ cánh tán loạn... bụi. Ngạc Ngạc ai cho người nắm giữa vũ tay...

Khuôn mặt Triệu Vô Cực đỏ au kích động:

- Đại ca người nói là thật... người thực sự là Long tộc.... ta được cứu rồi... trời không tuyệt ta... Vạn Đan Tông chờ đó... Âu Dương.. họ Âu Dương chờ đó cho ta...

Liễu Thu Thủy hưng phấn bồng bồng như nàng được cứu vậ, vội vàng đứng lên chấp một tay vái lạy Lạc Thiên.

- Đại ca nghĩa cả, tiểu muội cảm tạ... thề đời này theo đại ca không phụ.

Chúng yêu thì loạn cả bày, lúc trước Lạc Thiên có nói qua hẳn là Long nhưng tất cả đều cho la hẳn khoác lác thôi vì hẳn giống giao mà chả giống long gì cả. Nhưng chuyện lần này thì khác, liên quan tính mệnh Triệu Vô cực nên Lạc Thiên sẽ không ba hoa. Hồng Mãng đang mơ mộng làm thê tử của một chân Long thì vinh dự cỡ nào. Chúng yêu thì đang suy nghĩ có ba ba làm chân long thì bắt nạt thẳng nào chả được, từ giờ bố mày vênh mặt đi ngang.

- Ba ba là Long sao đẻ ra ta là Ủng... quái tai... Một cong Ủng giờ là Yêu thú bất nhập lưu với tám phần linh khí trong kinh mạch đã mở linh trí rất cao bi bô truyền thần niệm.

Bộp... ai ui ca sao đánh ta... đừng tưởng lớn bắt nạt... bộp ai ui... ngon mày chờ... búp..

- Ngu ngốc không thấy phụ thân đẻ ra tao là Ngạc sao... đẻ ra chúng mày là Ủng có gì lạ... tiểu ngu ngốc...

Lục Ngạc thừa cơ bắt nạt hai con Ủng ung dung mà đạo.... Cả hang động Vang tiếng cười nhưng nghe ra toàn la tiếng rít gào Ủng hét, có hai tiếng cười nhân loại thì lai quá bé.

Sự việc được xác định thế nên tìm chỗ luyện đan là cần thiết, muốn có hỏa phòng luyện đan phải tiến vào thành thị loài người. Triệu Vô cực đã không còn là Trúc cơ nên không có chân hỏa luyện đan mà chỉ có thể nhờ địa hỏa thôi.

Ngày hôm sau như kế hoạch đã bàn bạc Lạc thiên mở túi linh thú thu Hồng mãng, Lục Ngạc, song ưng vào sau đó dùng thần thông biến thành

một tiểu xà nhỏ một trượng quần quanh người Triệu Vô Cực đầu Mãng thì lấp ló tên búi tóc của họ Triệu. Họ Triệu thì mặc áo choàng dài chùm cả đầu, Lạc thiên thì triển thần thông ẩn núp đảm bảo ít nhất thần thức phải cường đại hơn hẳn ba cấp mới nhìn thấy, tức là Kim đan hậu kỳ mới phát hiện ra.

Nhân tộc tu luyện ra linh lực trong cơ thể gọi là Chân Linh khí, yêu thú tu luyện ra linh lực trong cơ thể là Yêu Linh Khí. Bản chất hai thứ hoàn toàn khác nhau, thế nên pháp khí của nhân tộc yêu tộc dùng không được, yêu khí của yêu tộc nhân tộc bó tay. Cớ sao Lạc Thiên có thể dùng được túi trữ vật cũng như túi linh thú của nhân tộc tu sĩ. Đáp án chính là hẳn bản chất có thể tu luyện là Chân Linh khí của nhân tộc.

Chuyện này nói ra lại kể đến tiểu sử của Liễu thị, Liễu Thu Thủy tên thật là không có tên, một cô nhi ở làng nhỏ chài ven biển Vô Tận hải, không biết phụ mẫu là ai, tuổi nhỏ trôi dạt trên biển đến làng chài được một đôi vợ chồng già nhặt về nuôi, trên người có một tấm ngọc bội khắc chữ Liễu. Thế nên gọi là Liễu oa nhi, Liễu oa cứ thế lớn lên trong sự chăm sóc của nghĩa phụ nghĩa mẫu, đến năm nàng 12 tuổi thì đôi vợ chồng già lần lượt qua đời. Nàng tự lực gánh sinh bằng cách trèo thuyền nhỏ câu cá. Năm mười bốn tuổi trong lúc đánh cá xa bờ gặp sóng lớn nàng bị chìm thuyền những tưởng mạng ô hô ai tai thì ngọc bội phát sáng bao bọc nàng vào trong, từ ngọc bội một loạt thông tin truyền vào đầu nàng, đó là một bộ công pháp hệ thủy tên Lạc Thủy Thiên quyết cấp bậc Địa cấp. Mà công pháp nhân loại chia làm Thiên, Địa, Huyền, Hoàng, Nhân... Địa cấp đã là quá khủng bố pháp quyết đây là bí mật nàng dấu kín trong lòng. Địa cấp công pháp là bảo bối trấn phái của đại tông môn rồi. Với môn địa cấp này có thể tận dụng gần 7 phần năm lượng linh khí hấp thu vào cơ thể. Công pháp này còn mạnh hơn của Lục Ngạc và Hồng Mãng nửa phân. Nhờ vào công pháp mà nàng mãnh tiến tự tu đến năm 22 tuổi đã là cao cấp Luyện khí kì, dung nhập vào giới tán tu, sẵn thú mua linh đan sẵn pháp khí đến năm nay 25 tuổi nàng đã là Luyện Khí đỉnh phong. Bàn về tư chất nàng không thể kém

thiên chi kiêu tử của các đại tông môn như tên họ Triệu vậy. Mà nói cách khác nàng mạnh hơn vì nàng tụi dĩa dựa mà lên chứ không phải loại ngồi không ăn sẵn như Vô Cực.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Lạc Thủy Thiên Quyết

Thân thể Liễu Thu Thủy là mê đề, cái tên thu thủy là nàng tự đặt theo tên pháp quyết nàng tu luyện mà thôi, thế nhưng dẹp chuyện thân thể một bên ma đề cập đến Lạc Thiên. Khi hấn yêu cầu công pháp của Thu Thủy mặc dù nàng rất bất ngờ nhưng vẫn giáo tập kĩ lưỡng cho hấn. Theo thường thức thì công pháp nhân tộc yêu tộc không thể tu luyện và ngược lại, bởi vì kinh lạc của hai tộc hoàn toàn khác nhau, kể cả như hầu yêu có hình dáng rất giống người nhưng cũng không thể tu luyện công pháp nhân tộc, vì kinh lạc bên trong cơ thể chúng tiên thiên sinh ra là để tạo nên yêu hạch ở phần đầu. Nhân tộc thì tiên thiên sinh ra kinh lạc để tạo nên đan điền tại phần bụng dưới, kim đan cũng sẽ nơi đây mà nguyên anh cũng không thay dời vị trí.

Công pháp Lạc Thủy Thiên quyết vào tay Lạc Thiên thì hấn ngay lập tức tiến hành so sánh với hệ kinh mạch màu xanh biếc của mình. Và đáp án chính xác đó là hệ kinh mạch giống loài người nhưng phức tạp hơn rất nhiều, giống như trong đó một phần là nhân tộc kinh mạch và một phần thừa ra. Thế nhưng Lạc Thiên dùng nó để tu luyện công pháp nhân tộc thì là chuyện khả thi.

Vậy nhưng để Lạc Thiên nghẹn họng trân trối là sau khi thử nghiệm vận chuyển theo công pháp thì có hai tin tức dành cho gã, một tin cực tốt đó là hệ kinh mạch xanh biếc này đúng là thủy linh căn phù hợp công pháp Lạc Thủy Thiên quyết, bên cạnh đó kinh mạch của gã căn bản không tồn tại yếu mạch hay đại huyết gì cần trùng kích vì nó đã thông suốt hoàn toàn không có gì để gã phải trùng kích, thêm vào đó kinh mạch gã thô to, mạnh mẽ đến tình trạng nhân tộc không thể tưởng đấy là tin vui, nhưng tin buồn thì cực tàn khốc, kinh mạch phụ của Lạc Thiên đúng bản chất là nhân tộc thế

nhưng nó có thêm một chữ quái. Vì thế hình của Lạc Thiên kéo dài tít tắp, tứ chi ngắn tũn cổ dài ngoẵng thế nên kinh lạc bản chất nhân tộc bị bóp méo một cách quái dị. Tuy rằng vận hành bình thường thế nhưng một chu thiên tổn thời gian gấp 2 nhân tộc, ngoài ra tính toàn vẹn của công pháp bị giảm thiểu thế nên đẳng cấp Lạc Thủy Thiên quyết từ địa quyết giảm thẳng xuống đáy của hoàng quyết, tức là chỉ hấp thu được 4,5 phần linh khí vào cơ thể mà thôi, lại thêm thời gian vận hành gấp đôi tính ra từ Địa cấp công pháp tụt thẳng xuống hoàng cấp công pháp...

Đây là thiếu hụt thiên tiên Lạc Thiên không thể làm gì khác là chấp nhận, thôi thì vẫn còn một an ủi đó là tuy rằng tu luyện siêu chậm nhưng không có bình cảnh. trong cái rủi có cái bớt rủi hơn.

Trong hai tháng vì không có bình cảnh gì mà lại có ủng hộ của đan dược, linh thạch của hai vị nhân huynh Triệu Vô Cực và Liễu Thu Thủy nên Lạc Thiên một đường mãnh tiến tu luyện nhân tộc công pháp đến luyện khí tầng ba, tám phần linh khí của linh thạch và đan dược đi đời nhà ma đau lòng a. Thế nhưng giờ đây hẳn có thể song bút cũng vẽ, sử dụng pháp khí, học tập pháp thuật của nhân loại như thường. Tuy rằng tốc độ về sau sẽ càng ngày càng chậm và hao phí đến ghê rợn, tám phần hao phí a. Lần đầu tiên Triệu Vô Cực và Liễu Thu Thủy nhìn thấy Lạc Thiên Đại quái măng bốn móng bắt pháp quyết thủy tiễn bay ào ào thì chút nữa nuốt đầu lưỡi vào cổ họng, nhân sinh chuyện gì cũng có thể nhưng quá đả kích sẽ làm con người thất thố.

Trong Sâm lâm một đôi thanh niên nam nữ đang cẩn thận dò đường, thi thoảng họ dừng lại như hỏi ý kiến ai đó. Thì ra là Triệu Vô Cực và Liễu Thu Thủy, họ truyền âm hỏi hướng đi tránh nguy hiểm từ Lạc Thiên, nên nhớ thần thức của lạc thiên là trúc cơ đại viên mãn 100 trọng a. Phải nói là an toàn trên hết giờ đây không phải lúc sẵn bản đánh nhau, tranh cường hào thắng mà cần là an toàn về tới thành thị của nhân tộc tiến hành luyện đan. Vậy nên một đường vòng vòng vo vo đến khổ sở gần hai tháng thời gian họ

mới về tới Hùng Bi thành một tu chân thành thị gần Vạn yêu sâm lâm nhất. đây là nơi tiếp tế và cũng là nơi trao đổi mua bán cho các tu sĩ tiến vào Vạn Yêu Sâm Lâm thám hiểm.

Tường thành cao lớn hai mươi trượng bằng đá xanh dày cộp lấp lóa quang hoa pháp trận. Nghe Triệu Vô Cực nói ở đây vài năm sẽ có một lần thú triều do các lão đại yêu thú trong sâu thẳm Sâm lâm chỉ đạo tiến hành, thời gian đó rất nguy hiểm nhưng cũng đầy kì ngộ vì yêu thú đầy đất không phải săn tìm, thế nhưng cũng phải có mạng mà hưởng a. Ngoài ra ngôi thành này rất gần biển nên có bến tàu đi Vô tận hải, thế nhưng cũng vì thế ngôi thành này thi thoảng hải yêu tộc cũng hội thăm đấy.

Nộp hai linh thạch mỗi người để vào thành hai người Triệu Vô Cực và Liễu Thu Thủy vội vàng tìm điểm giao dịch để tiến hành bán tháo những thứ không cần thiết quy đổi thành linh thạch. Cuối cùng sau mấy chục năm xa rời văn minh thig Lạc Thiên cũng trở lại với thế giới loài người hiện đại, đầu rần lấp ló trong búi tóc của Triệu Vô Cực đang trào lệ nóng vì hạnh phúc. Lạc Thiên không dám tản thần thức ở nơi này mà tận lực vận chuyển thần thông thu liễm khí tức, hãn chỉ dám quan sát hiếu kì xung quanh bằng mắt thường mà thôi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Khế Ước Bình Đẳng

Việc buôn bán khá thuận lợi vì có Liễu Thu Thủy là tay tán tu già trẻ rất quen với công việc này, nếu giao cho tên Triệu khờ có khi bị bán đi cả quần lót không biết chừng.

Lúc này đây mấy pháp khí của hai tên họ Khoách và họ Bao bị bán sạch, cộng thêm chổi cùn rẻ rách của Lục Ngạc sưu tầm cũng bị bán sạch tuy đẳng cấp không cao nhưng thắng ở số lượng. Khi đưa phương án bán hết ra ngoài thì Lục Ngạc lăn lộn khóc lóc không đồng ý, tất cả đều là của hắn cố gì lại bán. Thuyết phục dọa dẫm không được cuối cùng Lạc Thiên xuất huyết tung ra một đòn.

- Ta trích thêm tinh huyết chế thêm một viên bổ linh đan cho người để huyết mạch người có thêm long huyết chứ không phải long giao được chưa.

Than tài thì tham tài nhưng yêu thú mê mẩn nhất là sức mạnh. Nhất là những con thú có huyết mạch giao thì lại càng ham muốn có được long huyết, long và giao là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

Không nói ra thì không sao, nói ra thì thảm rồi hai con tiểu ửng quàng quạc không thôi.

- Ba ba ửng ửng muốn... ửng ửng cũng muốn... Ngạc ca hư không cho... cho ửng ửng...

Bốp... chát... ai ui... ca sao đánh... ai ui... mẹ... chờ ông lớn... ái...

Lục Ngạc hùng hổ bắt nạt hai tiểu đệ, Hồng Mãng cũng hai mắt lấp lánh nhìn Lạc Thiên cầu xin....

- Thôi thôi, đều có phần, cùng lắm ta năm bẹp mấy tháng... ôi... Liễu muôi cũng một viên tăng tư chất đi... ôi... tạo cái nghiệp gì đâu.

Giờ thì đúng là hãn xuất huyết thật rồi. Phen này không năm liệt giường vài tháng là không xong.

Sau giao dịch không ngờ linh thạch bạo tăng đến 3 ngàn viên. Bỏ ra thuê một khuôn viên động phủ năm năm chỉ hết một ngàn còn lại hai ngàn dùng tu luyện và làm vốn lưu động.

Khuôn viên hai mẫu có cả hồ nước để nuôi linh thú hệ thủy, ở đây gần vô tận hải thể nên thiết kế như vậy là cần thiết, hai tháng trong túi linh thú bị uất nghẹn mới thả ra thì Lục Ngạc kêu loạn chạy khắp nơi rồi nhảy ùm xuống hồ nước vẫy vùng, nói gì thì nói hãn vẫn là trẻ con a, vì đi theo Lạc Thiên được vỗ béo nên lớn nhanh, không thể như Hồng Mãng một đường khổ tu. Nói để trẻ con thì không ai bằng hai con Tiểu Ưng, cả ngày không đánh nhau thì trêu chọc Ngạc ca của chúng, tất nhiên sau đó là bị đập toi bời, tâm lý tự ngược của gia đình này rất là cao.

Hộ trận của động phủ trang viên được mở ra toàn bộ để tránh né bên ngoài xem xét thế nhưng tiêu phí linh thạch kinh người, một trăm viên hạ phẩm một tháng.

- Đại ca, ta có chuyện bàn riêng đại ca một chút.

Liễu Thu Thủy nghiêm trọng mà đạo cùng Lạc Thiên.

- Liễu muôi đừng ngại cứ nói... là người nhà cả, đến công pháp bí mật nhất người còn chia sẻ cho ca kia mà.

- Là thế này Đại ca. Yêu tu như đại ca và mọi người nhân tộc gọi là yêu thú.... nói vậy xin đại ca chớ giận nhưng đây là thực tế, mà yêu tu có khế ước cùng tu sĩ thì lại coi là linh thú.

Trầm ngâm một lát Liễu Thu Thủy quan sát sắc mặt của Lạc Thiên rồi đạo tiếp.

- Yêu thú thì nhân loại tu sĩ nhìn thấy sẽ là hô đánh, đuổi giết. Thế nhưng linh thú thì khác nhân tộc coi như cùng trận doanh, đụng đến sẽ rất phiền phức. trừ những linh thú đặc biệt gây cho tu sĩ muốn cướp bảo ra thì những linh thú khác không ai đánh chủ ý cả. Đại ca có thần thông liêm khí và ẩn nấp đến tận cùng, thần thức cường đại không sao, thế nhưng Hồng Mãng, Lục Ngạc, song Ưng đầu này, cha nhẽ cả đời trong túi linh thú. Nhất là những lúc tổ đội chúng ta săn bắn bên ngoài đụng chạm tổ đội khác thì sao.

Lạc Thiên khẽ biến sắc...

- ý của ngươi là...

Liễu Thu Thủy vội vàng giải thích.

- Mong đại ca chớ hiểu nhầm, ý của muội là để Lục Ngạc, Hồng Mãng tử tử, cùng song Ưng kế khế ước bình đẳng với ta và Triệu Vô Cực. một bên tử vong thì bên kia cũng tử vong, ấn kí trên trán của yêu tu không hề khác biệt khế ước chủ tớ. Lúc ấy có hành tẩu bên ngoài cùng không lo. Mà phòng ngự trận toàn trang viên có thể thu lại chỉ cần duy trì phòng ngự động phủ thôi, rất tiết kiệm. Mà thật ra phòng ngự trang viên cũng không ngăn được thần thức Trúc cơ tu sĩ, Đại ca có thể thử.

Lạc Thiên nghiêng đầu đánh giá kĩ Liễu Thu Thủy, can đảm, có tình nghĩa, suy nghĩ cẩn thận kín đáo, chiến lược không tồi, thiên phú tốt, công pháp tốt... quả thật rất toàn năng. Chỉ tiếc là cụt một cánh tay, thế nhưng tên Triệu Vô Cực đã chắc chắn khi hấn Trúc cơ được thì sẽ dễ dàng chế

sinh cơ đan phục hồi cho nàng. Liễu Thu Thủy không thể trúc cơ khi bị cụt vì sau trúc cơ là cố hình như vậy sẽ mãi mãi cụt tay.

-Tiểu muội nghĩ nhiều, không những Lục Ngạc, Hồng Mãng, Song ưng kí khế ước mà ta cũng kí, ta cũng cần một cái ấn kí hoạt động cho tiện... nhưng mà kí là kí với người a.... ta còn rất yêu đời. kí với tên TRIỆU KHỜ không biết đánh đấm kia ta ngỏm lúc nào không biết.

Mọi thứ đã chuẩn bị xong xuôi, việc kí khế ước thuận tiện, từ nay trở đi đồng bạn lại sâu thêm một bước, sinh tử gắn liền nhau.

Ngày hôm sau Lạc Thiên nhìn đầu xuất ra 6 giọt tinh huyết gần như chiếm một phần ba của hãn đế Triệu Vô Cực luyện đan. Sau khi xuất ra tinh huyết thì Lạc Thiên đo ván ngay lập tức, thều thào mà nằm trong động phủ. Triệu Vô Cực bế quan luyện đan.

Liễu Thu Thủy muốn dẫn Hồng Mãng, Lục Ngạc, Song ưng đi săn yêu thú bổ sung huyết thực cho Lạc Thiên thế nhưng hãn ngăn lại, có đan dược bổ xung khí huyết của Triệu Vô Cực hãn còn cầm cự được một thời gian. Hãn muốn Hồng Mãng và Lục Ngạc luyện thật tốt hai môn thần thông của hãn thì Lạc Thiên mới yên tâm để họ ra ngoài. Hai môn này là độn thuật và thần thông ẩn nặc.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 38: VạCh Ti Mi Phương HướNg

Quả thật có giáo tập vag không có giáo tập lài hai khái niệm khác hẳn nhau, còn trường hợp ăn gian nhờ Âm Dương Long Thung thì không thể tính vào đây. Hai thàng hết sức ép uống và giáo tập hết lòng thì cả HỒNG MĂNG và LỤC NGẠC đều có thể thi triển ra độn thuật cự ly hai mươi trượng cái này ngang bằng với Lạc Thiên cấp độ yêu thú nhất cấp. Phân biệt là hỏa độn thuật của HỒNG MĂNG và thủy độn thuật của LỤC NGẠC. Thần Thông ẩn nặc thì không hiểu sao hai kẻ này rất khó phát huy, chỉ khi nào trong môi trường nhiều lửa thì HỒNG MĂNG mới có thể thi triển tốt, phân biệt thì LỤC NGẠC dễ thi triển trong nước, còn ở môi trường bình thường thì hai kẻ này chỉ thi triển được một nửa đó là khí tức thu liễm mà thôi chứ không che dấu được thân ảnh. Nhưng thế cũng tốt rồi, Liễu Thu Thủy là Luyện khí đỉnh phong mang theo linh sủng là bốn con yêu thú bất nhập lưu sẽ không gây sự chú ý, ngoài ra có tác dụng giả heo ăn thịt hổ rất cao.

Ngoài ra còn một niềm vui khác là hai con hàng lại có năng khiếu với thần thông thu nhỏ, mặc dù không thể thu nhỏ một phần sáu như Lạc Thiên thể nhưng thu lại một nửa thể hình lại làm được. Đôi lúc thể hình to không phải rất có lợi, nhất là đánh lén hay chiến đấu trong môi trường chật hẹp.

Vì LỤC NGẠC có thể thi triển thần thôn ẩn nặc khoảng tầm nửa canh giờ dưới môi trường nước nên Lạc Thiên đưa ra ý kiến mọi người thuê hải thuyền ra biển đi săn. Mặc dù sẽ ảnh hưởng lớn đến HỒNG MĂNG thế nhưng chiến lược LỤC NGẠC lai tăng cấp số nhân trong biển. Tư tưởng nhất quán của Lạc Thiên là thà để một kẻ mạnh đến giữa rừng còn hơn cả lũ tầm tầm, cái này cũng nhất quán với ý kiến của Liễu Thu Thủy, ngoài biển với thủy công pháp thì nàng cũng mạnh mẽ hơn nhiều.

Vậy là mọi người đi hết chỉ còn lại mình Lạc Thiên quanh quẽ, hẳn có thời gian yên tĩnh để tính toán thêm cho tương lai, giờ đây tổ đội của hẳn có thể nói là thành hình rồi, cận chiến, viễn chiến, không chiến, phụ trợ có đủ... mặc dù còn nhỏ yếu nhưng đầy tiềm năng phát triển.

Cái hẳn quan tâm bây giờ là trang bị. Ngay khi hẳn bình phục thì tổ đội phải bước vào một thời kì săn bắn điên cuồng, săn cả yêu thú, nhân tộc và hải thú... nói chung mọi đối tượng trong mắt hẳn giờ đây đều là linh thạch. Lúc này đây hẳn đang nắm quần quanh cây Vô căn linh thụ, cái cây linh thụ này là vô thuộc tính thế nên hệ linh căn nào cũng dùng được, với thần thức cường đại hẳn hoàn toàn có thể hai bút cùng vẽ đồng thời vận hành cả hai hệ linh mạch tu luyện. Nếu nắm cạnh cây Hỏa Linh thụ thì hẳn chỉ có thể yêu tu mà thôi.

Vì ở đây năm năm thời gian thế nên hai cây linh thụ được lôi ra trồng ở hai cỡ trung linh tuyến trong động phủ. Cây hỏa linh thụ thì cung cấp cho Hồng Mãng và Triệu Vô Cực tu luyện còn cây Vô căn Linh thụ này thì là chỗ dựa vào của tất cả thành viên còn lại. Ngay thi lôi hai cái cây này ra thì Liễu Thu Thủy và Triệu Vô Cực sém chút là ngã lăn ra sàn nhà, đây là mặt hàng độc chỉ có ở yêu quốc, chỉ có một lượng quá ít ỏi tuồn vào nhân tộc thì bị cao tầng chiếm hết, giá của chúng tính bằng phương linh thạch. Chính vì lí do hoài bích hữu tội Lạc Thiên vội vang bố trí cấm linh trận pháp học được từ Mẫu Ngọc. Vấn đề trang bị cho các thành viên rất là nhức đầu, Lạc Thiên, Triệu Vô Cực, Liễu Thu Thủy có thể dùng nhân tộc pháp khí, linh khí nên chỉ cần có linh thạch là có thể mua sắm thoải mái. Nhóm còn lại là yêu tộc cần dùng Yêu pháp khí, Yêu linh khí... mà mấy thứ này là mặt hàng không thể có. Yêu tộc chỉ có yêu Bảo là nhiều tại sao lại vậy thì rất đơn giản. chờ con Lục Ngọc hay Hồng Mãng trở về bảo nó đi luyện khí thì biết, với cơ thể thô kệch thiếu tứ chi hoặc tứ chi không linh hoạt thì có luyện bằng răng. Yêu tộc tu đến Kim đan kỳ sinh ra yêu đan thì có thể một lần sơ cấp hóa hình với nửa thân biến thành nhân loại hình thái tùy theo lựa chọn của chúng. Lần triệt để hóa hình là lúc sinh ra yêu anh khi ấy chúng

có thể hóa hình thành nhân loại. Vì lý do này yếu tố tiếp cận luyện đan, luyện khí, chế phù rất là muộn. Ít nhất phải có yếu tố mới bắt đầu tiếp xúc mấy món phụ trợ kia. Mà nhân loại thì từ luyện khí kỹ đã đặt nền móng rồi.

Vì yếu tố có yếu tố mới luyện khí nên chúng luyện ra là Yêu Pháp bảo và cao hơn là Yêu Linh Bảo. hai món này thì chả món nào tiểu đội dùng được, đẳng cấp quá cao. Tiểu đội hợp chúng của Lạc Thiên cần là Yêu pháp khí và yêu Linh khí dùng cho yếu tố cấp thấp.

Còn việc thuê người luyện yếu tố trang bị hay là thôi đi nhân loại không thể luyện ra yêu pháp khí vì nhân tộc tu luyện là chân linh khí, muốn luyện chế yếu pháp khí thì chỉ có yếu tố mới làm được. Thế nhưng yếu tố giờ đang lâm than ở Yêu quốc thành Ma tộc nô lệ biết đi đâu mà nhờ.

Thế nhưng tên Triệu Vô Cực đúng là một cái đầu yếu tố bác tài ba, hẳn có tí tuổi thôi nhưng tập trung hết vào tìm hiểu và tu luyện nên nhân tình thế thái cái gì cũng không hiểu chỉ mỗi liên quan đến tu luyện là rất rành mạch. Theo lời tên một sách này đạo thì thủ pháp luyện chế Yêu Pháp khí, Nhân pháp khí, Ma pháp khí chả có gì là khác nhau mấy. Chỉ khác nhau là dùng yếu hỏa, linh hỏa và ma hỏa để luyện chế. Thành phần vật liệu không hề khác nhau, các bước không khác nhau, mà nhân tộc trong lĩnh vực này mạnh nhất vì tinh thần lực của họ tỉ mỉ có thể pha trộn các loại tài liệu cực tốt cho ra phù khí chất lượng cao hơn tộc khác. Cuối cùng là việc khắc pháp trận lên pháp khí, yếu tố có yếu tố văn dùng yếu tố khí khắc lên, nhân tộc có Linh văn nhờ chân linh khí khắc lên, còn ma tộc là ma văn.

Hiểu bản chất thì có hướng giải quyết, chỉ cần Lạc Thiên kiếm được Yêu văn pháp trận cho Yêu pháp khí là hẳn có thể tự mày mò chế tạo. Nhờ sự ăn gian của Âm Dương Long Thung thì hẳn tự tin mình sẽ thành công. Vấn đề nghe ngón Yêu Văn hẳn vớt cho Liễu Thu Thủy, cô nàng này rất cẩn thận và tỉ mỉ nên hẳn yên tâm rất nhiều.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Trên Biển

Lênh đênh trên biển lớn là một chiếc pháp khí chu thuyền dài mười lăm trượng rộng bốn trượng. Chu thuyền hình giọt nước luyện bằng Thiết mộc 3 trăm năm, bền chắc như kim loại, nhẹ như mộc. Loại chu thuyền này không thể phóng to thu nhỏ, chạy bằng linh thạch có rất nhiều pháp trận được bố trí trên thuyền như phòng ngự, thủy lực để chạy trên nước, phong trận để có thể vọt lên không tầm 10 trượng trong khoảng thời gian ngắn. Giá thuê pháp thuyền là một trăm linh thạch một tháng đặt cọc hai ngàn, hồng hóc tính theo giá trị bồi thường. Lúc này trên pháp thuyền chỉ có một con Ưng yêu thú bất nhập lưu đang chán nản ngheo đầu ngheo cổ rĩa lông. Rút thăm không thần thức nó bị bắt trông thuyền. Mà rút thăm chỉ có hai thành viên là nó và em trai nó. Hai kẻ này không có chiến lực nên bị bắt làm cu ly. Thằng anh thì Lạc Thiên đặt tên là Lạc Thiên Ưng, thằng em đặt tên Lạc Địa Ưng. Nhớ lại lúc đặt tên thì con cá sấu cũng đòi họ Lạc. Lạc Thiên quát ầm lên bảo nó chả nhẽ gọi Lạc Ngạc, đọc lên là thấy méo cả mồm. Con cá Sấu háms tài này lập tức cự lại nói nó lấy Tên là Lạc Linh Thạch, Lạc Thiên ầm ầm tức giận đập cho một trận mới thôi.

Cách đó hai dặm là một cuộc chiến đang diễn ra. Vì không có linh thức siêu cường của Lạc Thiên nên việc đi săn vất vả hơn nhiều. Lần này là Hồng Mẫn làm mồi, nó biến hóa nhỏ một nửa thân thể liễm khí còn lại là yêu thú bất nhập lưu hệ hỏa, tung tăng vui vẻ bơi đi bơi lại trong nước. Một con yêu thú bất nhập lưu ở biển sâu tung tăng thì không khác gì ngọn đèn trong đêm là mấy, nếu là yêu thú cấp cao thì không để ý bất nhập lưu làm gì, nó đi săn yêu thú đê giai ăn a, ăn một trăm con bất nhập lưu chả bằng ăn

một con cấp 2 yêu thú. Nhưng Hồng Mãng lại là môi ngon trong mắt Hải yêu từ cấp 1 đến cấp 3.

Một con độc giác hải Sa yêu thú cấp 2 đang từ từ tiếp cận. Còn cách ba mươi trượng thì nó âm âm tăng tốc lao đến. Còn cách con môi 5 trượng thì mùi mũi băng tiến bên hông nó xuất hiện âm âm tiến đến. Đòn tấn công quá khủng bố cây băng tiến thô như cánh tay trẻ em đâm thấu thân thể nó đóng băng lại ngay lập tức.

Hồng Mãng hiện ra chân thân 5 trượng rưỡi của nó cắn chặt mang cá quấn quanh cơ thể nó mà xiết khiến cho xương cốt con hải yêu vỡ vụn đứt gãy. Ở dưới biển bản mạng thần thông của Hồng Mãng bị áp chế mạnh nên nó chơi cận chiến.

Lục Ngạc xông lên bồi một phát đóp vào đầu nghiền xương sọ con sa yêu không còn hình, chết không thể chế hơn được nữa. Lần này cũng như bao nhiêu lần khác trong tháng này, hải yêu số lượng nhiều lắm, nhiều không hết. Thế nhưng trong nước là thiên đường của hải yêu, mấy con hàng nhân tộc mà mò vào thì không biết ai ăn ai. Nhân tộc tu sĩ chỉ chơi theo kiểu thả huyết thực câu hải thú dụ nó lên mặt nước rồi tiến hành chiến đấu, hiệu quả không hề cao, vì Hải yêu dù hơi ngốc hơn hải thú nhưng đã mở ra linh trí rồi thì lừa chúng không phải dễ. Còn các loại thuốc thôi tình thì khá là nguy hiểm vì chúng có thể đưa đến hải yêu cường đại, cần phải tổ đội rất đông rất cường đại mới dám chơi cách này.

Thành ra một tháng lênh đên trên mặt biển tiểu đội đánh chết cả thầy 36 con hải yêu, trừ đi huyết nhục để cho Lạc Thiên hồi phục và tinh hạch để dành cho tu luyện thì da và các bộ phận có thể luyện khí cộng lại cũng tới cả hai ngàn hạ phẩm linh thạch. Nếu các tiểu đội khác nghe thấy thu hoạch này chắc phải ghen tị đến chết.

Lục Ngạc kéo Sa yêu lên Mặt nước, phía trên là Liễu Thu Thủy với pháp khí phi hành linh lá đang chờ sẵn. Công việc của nàng là thu con môi vào

túi trữ vật mà thôi. Để chuẩn bị cho lần này nàng sắm hẳn mười cái túi thể nhưng thể hình hải yêu quá lớn giờ chật hết cả rồi.

Lục Ngạc thì giờ đã biết linh thạch quý giá, hẳn chuyên từ đự chữ rác qua sưu tầm linh thạch, nghe Liễu Thu Thủy báo giá xong hẳn nước dãi nhoét mồm.

Liễu Thu Thủy đi săn lần này thật nhàn, số lần nàng tham chiến đếm trên đầu ngón tay. Chỉ khi gặp cấp ba hải yêu vì đảm bảo an toàn tổ đội không bị thương thì nàng mới lao xuống nước dùng phi kiếm tham gia viễn công, còn dưới cấp 3 thì đơn giản là thuận sát như vừa rồi.

Lạc Địa Ưng Trên bầu trời bay một vòng, nhận được tín hiệu trên mặt biển thì nó như gió bay về phía Pháp thuyền. Trên pháp thuyền Con Lạc Thiên Ưng thấy em nó thì vui vẻ điều khiển thuyền đi theo, chỉ lát sau cả tiểu đội lại tập trung. Lục Ngạc thì không lên thuyền, nó bơi ngay phía dưới đáy thuyền một là để bảo vệ hai là nó thích dưới nước a, cảm giác thật là Yomost.

Hồng Mãng tự nhiên không thích nước, có điều kiện nàng sẽ lên thuyền nằm phơi nắng, hai con ửng thì bay tít trên cao làm nhiệm vụ hoa tiêu. Nếu gặp thuyền của tổ săn khác sẽ tránh, nếu gặp hải yêu nào đó sẽ hướng dẫn tàu đi qua., cấp bậc hải yêu tính theo hình thể nên không sợ gặp phải đối không chơi được.

Lần này đi săn thành công thì kinh nghiệm già zơ của Liễu Thu Thủy là quan trọng bậc nhất. Thế nhưng bỗng ngay lúc này một Lạc Thiên Ưng xà nhanh xuống.

- Liễu Di... có thuyền... hướng kia... nhanh... đang đến.... cách 3 dặm.

-Trên thuyền đó có bao nhiêu người....

- Một người.....

Thôi xong trúng bẫy, Liễu Thu Thủy thầm nhủ trong lòng lập tức truyền âm phân phó hành động cho Lục Ngạc và Hồng Mãng cùng Lạc Thiên Ứng.

Ngay lập tức Lạc Thiên Ứng bay vút lên trời, Liễu Thu thủy thì bật phòng ngự pháp trận tế ra phi kiếm chuẩn bị chiến đấu, Lục Ngạc tiến vào trạng thái ẩn nặc dưới nước.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 40: ChỚP MẮT

Liễu Thu Thủy phản ứng không hề sai ngay khi màng bảo hộ bật lên thì xung quanh hư không xuất hiện 5 nhân ảnh, quang hoa phép thuật đủ màu lóe lên đập cho màng bảo hộ lung lay không ngớt, may mà vẫn chèo chống được.

- Ha ha đúng là chỉ có một mình con nhóc cụt tay với mấy con tiểu Yêu bất nhập lưu là cũng dám ra khơi đi săn... hảo a ... hảo a.... Người có biết từ khi nhận được tình báo ở bến cảng thì chúng ta vất vả tìm người đến thế nào hay không....

Một trong Bốn tên tu sĩ nam lên tiếng, tên này béo lùn để hai chòm ria mép như râu cá chê, dáng người ngũ đoản. Còn lại là hai tên giống nhau như đúc mặc áo choàng đen dáng người dài ngoẵng như cây gậy có lẽ chúng là song sinh. Người tiếp theo là một tráng hán da đen màu tóc hung đỏ cơ bắp cuồn cuộn, nữa tu duy nhất trong đám này là một phụ nhân đầy đà ăn mặc hở hang hết sức, trên mặt alf một lớp phấn dày đến như tường thành của thành Hùng Bi.

Vậy mà nhóm này lại đến có ba nhân vật luyện khí đỉnh phong, hai tên còn lại là cao cấp luyện kì kỳ đội ngũ như vậy mà đi vây bắt một nữ Luyện khí kỳ đỉnh phong cụt tay cùng mấy con tiểu yêu bất nhập lưu thì thành ra đao mổ trâu cắt tiết gà.

Tên béo Ngũ đoản nhìn lên bầu trời, nheo mắt.

- Hóa ra là mấy con súc sinh này phát hiện chúng ta... lần nào cũng tới muộn một bước.. Mẹ kiếp lần này phải tổn đến 5 lá ấn thân phù tiềm hành

tới trước mới bắt được người... mẹ kiếp.

Liễu Thu Thủy bình tĩnh vấn:

- Chư vị đạo hữu, tiểu nữ tử một thân tần tật thực lực thấp, mấy linh sủng lại còn thấp nữa... ra biển chỉ mong lấy công làm lãi kiếm ít linh thạch vụn. Làm gì có thu nhập mong chư vị nể tình tu luyện gian nan mà bỏ qua cho tiểu nữ được chăng...

Cả nhóm năm người cười ha ha không ngớt, tên béo lùn xấu xí lại đạo. - Ta đánh chủ ý lên người thì có cái gì mà ăn, cái pháp thuyền này đặt cọc 200 linh thạch di, đưa giấy đặt cọc đây, tắt phòng ngự.... uhmm cụt tay cũng có hương vị riêng a, chiều bốn huynh đệ ta vài đêm thì có thể tha người một mạng...

Nhìn nữ tu cụt tay trên thuyền mặt hoa da phấn, tuy hai má hơi phính phính nhưng càng thêm đáng yêu kiểu loli bốn gã thú vật nhộn nhạo cả lên. Nhìn nàng cắn môi đến bật máu gian nan gặt đầu, còn con linh thú xà hình chưa vào cấp một đang run bần bật trốn vào một góc thì cả bốn tia tâm hoa nô phóng.

Gian nan quảng Phi kiếm xuống sàn thuyền Liễu Thu Thủy quay đầu tắt quang tráo phòng hộ của pháp thuyền. Lúc này thì cá nằm trên thớt, không thể có bất ngờ sảy ra nữa rồi. Bọn này đã dùng thần niệm quét đi quét lại mấy trượng xung quanh rồi. Hai con tiểu ưng thì không cần nhắc đến. Lúc này cả năm tên cùng thở phào nhẹ nhõm bởi vì chúng bỏ thuyền dán linh phù tiềm hành phía trước tiến hành bao vây vậy nên linh lực tiêu hao không còn nhiều, kéo dây kéo dứa cũng chiếm được thuyền thôi nhưng một a. Không đánh mà hàng là tốt nhất, chỉ duy trì một tầng linh lực hộ thân cho tiết kiệm bốn tên nam tu tiến về phía trước chuẩn bị hành sự.

Bỗng nhiên hai tên cao ngất anh em song sinh tu sĩ đột nhiên chớp nhoáng rồi biến mất tại chỗ, dị biệt sảy ra quá nhanh đến ba tên đồng bọn

không hề dự đoán được. Mà ngay tâm tư tỉ mỉ như Liễu Thu Thủy cũng không kịp phản ứng.

Tiếp theo một chớp mắt là một loạt hành động xảy ra. Một con Cự Ngạc hư không xuất hiện bên cạnh nữ tu đẩy đà há miệng cắt nát vòng bảo hộ linh lực và cũng cắn đứt đoạn thân thể của ả, ngay lúc đó là một thanh kiếm màu đen kịt đâm xuyên thần thông Băng giáp của Lục Ngạc, đâm xuyên qua lớp phòng ngự yếu trước ngực của nó thẳng tiến vào tim. Mà cũng cùng lúc đó cái đuôi khổng lồ của cự Ngạc cũng quét trúng một bóng đen làm nó đập mạnh vào biển sâu tung bọt trắng xóa.

Cũng cùng cái chớp mắt ấy là một con cự Mãng khổng lồ lẳng không xuất hiện căn lấy đầu lâu ngà béo lùn tu sĩ kèm theo là liệt hỏa như dung nham tuôn chảy của từ mồm Cự Mãng phun thẳng ra ngoài, cái đuôi của nó thì chắn trước ngực của Liễu Thu Thủy. Trên đuôi cắm một thanh kiếm màu đen vẫn đang rung run tỏa đầy sát khí băng lãnh.

Chỉ trong chớp mắt một loạt các hành động cùng lúc làm cho những người thần kinh không vững không thể bắt được hành động tiếp theo sẽ càng loạn. Người phản ứng nhanh nhất trong chớp mắt thứ hai là Liễu Thu Thủy. Họ liễu vút linh kiếm xuống sàn tàu là có mục đích của mình, đó là một cái bẫy, nhìn thì như cam chịu đầu hàng thế nhưng nàng vẫn duy trì khống chế với nó. Một tia sáng màu lam lóe lên đâm thẳng đến bóng đen cách mình mười trượng. Vì nàng bỏ kiếm làm bẫy nên từ vị trí kiếm đến bóng đen chỉ là năm trượng mà thôi, chớp mắt là tới. Phản ứng thứ hai là gã tu sĩ da đen như thiết tháp, hấn tể lên song thuẫn bảo vệ trước sau bản thân. Tiếp theo là một bóng đỏ đánh thẳng lên cự thuẫn, Hồng Mãng đã bất chấp thương thế tại đuôi mà tấn công tu sĩ da đen.

Chớp mắt thứ ba Lục Ngạc biến mất, trắng hán da đen tuy không bị công phá phòng thủ nhưng sức mạnh va chạm đập bay hẳn vào biển. Cùng lúc đó là một cái đầu lâu bay lên, phi kiếm đã cắt đứt đầu cái bóng đen máu tươi cuồn phun hai vật thể một lớn một nhỏ rơi tòm xuống biển.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Than Tài Vong MạNg

Ngay lập tức Hồng Mãng bắt chấp thương thế lao vào trong biển, Liễu Thu Thủy theo sát phía sau. Ngay lập tức nàng nhận được thần niệm từ Hồng Mãng truyền đến.

- Đối phó tên tu sĩ da đen, ta đi xem Tiểu Ngạc...

Không nói hai lời cả hai chia nhau ra hành động. Tráng hán cơ thể như thiết tháp là một thổ hệ tu sĩ, hẳn bị đánh bay khỏi pháp bảo phi hành rơi xuống biển đúng là không còn gì để nói tiếp theo. Mặc dù ra biển thì phải học kỹ năng dưới nước, thế nhưng một tu sĩ hệ thổ chỉ còn một nửa linh lực quần nhau với một tu sĩ hệ thủy ngang cấp, linh khí xung mãn trong biển sâu thì kết quả có thể đoán được.

Khi Liễu Thu Thủy sách túi trữ vật của tên tráng hán ngoi lên mặt nước thì đã thấy Lục Ngạc đang nằm ngửa trên thuyền, từ ngực nó máu tươi chảy đầm đìa, trong mồm vẫn gậm gừ không ngớt. Thế nhưng nhìn thế nào cũng thấy nó đang cười và nước dãi chảy dòng dòng a.

Liễu Thu Thủy vội vàng lấy thuốc cầm máu loại tốt nhất sau đó năm bảy bốn tám nhét một mớ to tướng vào vết thương Cự Ngạc. Bị đụng vết thương đau cự Ngạc kêu la dữ dội. thế nhưng người không động vì sợ vết thương nặng thêm. Thuốc cầm máu do Triệu Vô Cực chế rất hiệu quả và có tính dính rất cao nên không phải băng bó gì cả. Đến lượt Hồng Mãng thì vết thương nhẹ hơn nhiều vì khiếm đâm trúng phần không trọng yếu, với lại đuôi mãng quả thật là phòng ngự rất kinh khủng. Chỉ một lát là cầm máu ngay. Nhưng lúc này Hồng Mãng đang nhìn Lục Ngạc bằng ánh mắt giết

người. Liễu Thu Thủy về mặt thắc mắc thì nghe được giải thích, nghe xong nàng cũng có xúc động chạy lên đá Lục Ngạc nó hai cái.

Số là con Hàng này trọng thương nếu không vận động mạnh mà chìm xuống rồi chờ đồng bạn cứu vớt thì không đến nỗi nào. Thế nhưng nó biết túi trữ vật tu sĩ bên trong nhiều linh thạch thế nên tính tham tài nổi lên nó thủy độn về phía bóng đen bị nó dùng đuôi quật bay. Chính xác khi bị đâm thì phi kiếm chỉ còn cách tìm nó 1 xích thôi thế nhưng hăn kịp quật bay đối thủ, chính cái quật này đã cắt đứt linh lực và thần niệm gia trì của đối phương lên phi kiếm. Sau đó đối tên tu sĩ áo đen bị bay quá 20 trượng nên phi kiếm nằm ngoài thần niệm của hăn không thể điều khiển được, đúng lúc hăn sắp ngất đi vì thương thế do cái quật đuôi của Lục Ngạc thì hăn lại cảm nhận được phi kiếm đang đi về phía mình vậy là hăn dùng chút linh lực cuối cùng thúc đẩy phi kiếm tiến lên. Lúc này thì hay rồi, Lục Ngạc cuống cuống bắt chấp lấy chân gạt phi kiếm ra, thế nhưng chân của nó rất vụng về không thể như móng vuốt của Lạc Thiên, phi kiếm bị đẩy xéo hất văng ra ngoài đồng thời vết thương cũng to ra theo cơ số nhân, tiêu diệt xong tên hắc y nhân này thì trong miệng nó có hai cái túi trữ vật.... Cái này còn chưa hết, đúng lúc này một thân thể không đầu rơi xuống nước hiện ra trong thần niệm con Cá sấu tham tài ngu ngốc này thế là nó lại mặc kệ thương thế bơi lại căn lấy túi trữ vật của cái xác, sau đó là Hồng Mãng chui xuống nước kéo hăn lên thuyền.

Nằm trên thuyền hai mắt nhắm nghiền nhưng bỗng nhiên Lục Ngạc mở bừng hai mắt, thều thào truyền âm cho Liễu Thu Thủy và Hồng Mãng.

- Hồng di và Liễu di thương thế có đáng ngại không?

Hai người mặt hơi dãn ra, con hàng tham tài không muốn mạng này ít nhất cũng có mặt tốt, bị thương vậy rồi mà vẫn quan tâm người khác.

- Ta không thương thế gì cả, cảm ơn người nghỉ cho tốt là được rồi..

- Hồng di bị thương nhẹ thôi không việc gì... cảm ới tiểu Ngạc hỏi thăm.
- Ở hai người khỏe mạnh a, khỏe còn đứng đây mà không đi cướp cái pháp thuyền của bọn họ 2000 linh thạch a.

Cái này gọi là đứng hình toàn tập không thể chịu nổi nữa rồi. Liễu Thu Thủy chứng kiến sự đời cũng nhiều nhưng mà ham tài vong mạng đến trình độ như tên cá sấu này thì lần đầu tiên mới thấy, quả thật là không còn gì để nói... thế nhưng ngẫm lại.... tên này nói chính xác.

Hai chiếc bóng lao ra khỏi pháp thuyền thế nhưng là lao xuống nước mà tìm hành về phía Pháp thuyền đối phương. Kẻ làm nhiệm vụ trông coi pháp thuyền đối phương là một tên chạy việc vặt chỉ có Luyện khí sơ kì, đã thế tính cảnh giác rất tồi, không hề bật quang tráo phòng hộ của thuyền. Khi phát hiện có biến thì muộn rồi, một thanh phi kiếm màu lục đã xuyên thấu người hắn, kẻ này chết không thể chết hơn được nữa.

Vậy là Hồng Mãng điều khiển một chiếc thuyền, Liễu Thu Thủy điều khiển một chiếc, Lục Ngạc nắm thuyền của Liễu Thu Thủy để tiện bề chăm sóc. Trên đường về mục tiêu ai toang là chính tránh xung đột thế nên tác dụng trinh sát của song Ưng là quan trọng không thể tả, chỉ cần cây bay gió thổi là chuyển hướng đi vòng. loằng ngoằng nửa tháng thời gian mới về đến bến cảng. Lục Ngạc thương thế đã đỡ nên cho vào túi linh thú dưỡng thương. Hồng Mãng thu liễm lại thể hình một nửa, cấp bậc yêu thú cấp 3 dù sao cũng phải có sức trấn nhiếp ngoại giới.

- Lão bản ta giao trả Pháp thuyền đây là giấy đặt cọc, xin lấy lại tiền 2000 linh thạch .... còn chiếc này đặt cọc tiền là 2500 linh thạch ta muốn mua lại thì thế nào, tiền bến bãi và bảo trì là bao nhiêu.

-Ồ tiểu thư muốn mua lại chiếc Pháp tru này sao. Chiếc này là chiếc lớn nhất dành cho tiểu đội tốc độ rất tốt hệ thống phòng ngự cũng mạnh, thế nhưng phải nói trước là vận dụng thì khá hao linh thạch... umm chiếc này

bán ra 2200 linh thạch, tiền bến bãi thì 50 linh thạch một năm, bảo trì hay sửa chữa thì tính chi tiết mỗi lần.

Lão bản quản lý bến tàu quả là chuyên nghiệp nói năng rõ ràng thao thao bất tuyệt... cái giá này đưa ra hẳn đã lời được 200 linh thạch rồi. Ở đây giết người cướp thuyền như cơm bữa thế nên luật bất thành văn là nhận thuyền không nhận người, có giấy đặt cọc, có thuyền trả về là tiến hành giao dịch.

-Ồ tốt vậy thì ta lão bản chỉ cần trả lại cho ta 50 linh thạch là đủ ta thuê bến bãi năm năm.

-Tốt, đây là thẻ bài hạnh tâm pháp trận của thuyền, từ nay nó là của tiểu thư rồi...

Vậy là tiểu đội có riêng một chiếc thuyền thuộc về mình, việc này rất quan trọng, vì nếu đã là của bản thân thì hoàn toàn có quyền sửa chữa chức năng của tàu, tốn thêm một ít linh thạch thì có thể an toàn hơn nhiều. Theo như dự định thì sau Lạc Thiên sau khi hồi phục cũng tiến hành bế quan trừng kích cấp 4, Triệu Vô Cực sau khi giải độc cũng sẽ cố gắng tiến hành hồi phục tu vi trúc cơ... sau đó mọi người lại phải ra biển lần nữa, phải đi xa hơn đến vùng Miên Hoa đảo săn tìm Huyết san hô. đây là linh dược khuyết thiếu luyện chế Sinh Cơ đan mọc lại cánh tay cho Liễu Thu Thủy.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Huyết Đan Và Huyết Lệ

Khi mọi người về tới động phủ thì Triệu Vô Cực đã xuất quan được gần mười ngày, nhìn cái bản mặt kích động như ăn xuân dược của hắn là biết đan thành hoàn hảo. Hắn cũng không ngại mọi người nữa mà chạy đến ôm chặt lấy Liễu Thu Thủy, Lạc Thiên đầu đầy hắc tuyến ... cô nương tốt như vậy mà đi yêu một tên khờ, cầu huyết thật.

Nhìn đến Lục Ngạc nhào nhoét được lôi ra từ túi linh thú thì Lạc Thiên lo lắng không thôi, trong sâu thẳm thì nó coi đây là hài tử của mình, tình cảm của Lạc Thiên dành cho con cá sấu lắm mồm, tham tài này rất thâm hậu. Thế nhưng sau khi nghe tường thuật lại sự việc thì Lạc Thiên vừa giận vừa lo lắng. Hắn lập tức gõ cho Lục Ngạc mấy phát vào đầu mặc dù tên này đang bị thương.

- Đàn ông trượng phu lại mắc bệnh hám tài, người nhìn người chỗ nào giống nam tử... nói lắm, hám tài toàn là tính cách đàn bà... sau này ra đường đừng có xưng là nhi tử của Long gia ta... mất mặt...

- Thì Ngạc Ngạc là nữ mà... đâu phải là nam đâu... không mất mặt... nói cũng không nhiều, linh thạch bao nhiêu cũng thiếu. phụ thân là Ngạc Ngạc giữ tiền cho người. Long gia bước chân ra đường mà không có linh thạch mới là xấu hổ... bla..bla ... bla...

Ôi bỏ mẹ ... scandal lớn nhất năm hóa ra con cá sấu da dày thịt béo cơ bắp cuồn cuộn này là Thư Ngạc, mà Không phải Hùng Ngạc ... ôi thảo nào... Tất cả mọi người đều chăm chú nhìn Cự Ngạc cơ bắp cuồn cuộn

không thể liên hệ đến giống cái này sau đó há hốc miệng đủ nhét đủ thứ vào trong, nhất là hai con Cự Mãng há mồm thì biết rồi.

- Mọi người sao ngạc nhiên... sao nhìn Ngạc Ngạc.... ôi xinh đẹp là có tội... xấu hổ quá đi...

Lạc Thiên xoa đầu Lục Ngạc ...

- Biết người là Thư Ngạc thì đã không đánh người, thôi từ nay không kí đầu người nữa... mạng sống mới là quan trọng, nhớ đấy có mạng mới kiếm được nhiều linh thạch... mà tên Lục Ngạc thì không hợp với con gái. Từ nay gọi là Lạc Tiểu Thanh đi....

- Ô ô...Tiểu Thanh biết, mà sao phụ thân không đặt tên Lạc Thiên Tiểu Thạch trong chữ linh Thạch ấy, thế mới ngẫu..

Bộp.... ai ui ... vừa nói không đánh nữa.... chát... ai ui... Tiểu Thanh đang bị thương.... hu hu

Tiếp theo là mọi người lu bù với thống kê chiến lợi phẩm, năm chiếc túi trữ vật pháp khí một đồng, công pháp toàn hoàng giai nên vô dụng đem bán hết. linh thạch tổng cộng được 2300 viên... một khoản lợi quá xù. Ba mươi sáu con hải yêu được lọc hết ra phân chia thành tài liệu và huyết nhục. Sau đó là buổi họp của toàn tiểu đội. Lạc Thiên vẫn là người nói trước tiên, vô hình chung mọi người đều xây dựng ý kiến dựa trên nền tảng kế hoạch của Lạc Thiên. - Giờ đây chúng ta có rất nhiều việc phải hoàn thành trong thời gian ngắn, mọi người phải phối hợp phân công nhau để tiến hành. Thứ nhất đó là đan dược Triệu Vô Cực chỉ luyện hỏng một lô, một giọt tinh huyết được hai viên đan vị chi chúng ta có 8 viên, thành viên thường mỗi người một viên. Riêng Triệu Vô Cực ba viên vì hãn trùng độc nên cần nhiều cho chắc. Nếu lần này các người phục dụng đan dược có hiệu quả nâng cao huyết mạch thì cách một khoảng thời gian ta sẽ trích ra tinh huyết luyện đan cho các người, dù sao chỉ cần ta khỏe mạnh, bổ xung huyết thực đầy đủ

thì tinh huyết hồi phục bình thường, chỉ yếu một thời gian cần các người bảo vệ.

- Đại ca, việc mọi người yêu tu trực tiếp hãm huyết thực thì ai cũng biết, và cũng là cách tăng pháp lực cũng như rèn luyện cơ thể tốt nhất của yêu tu thế nhưng đó là dành cho yêu tu hoang dã a, yêu tu tông môn, hoặc ở yêu quốc sẽ luyện chế huyết thực thành Huyết đan. Huyết đan loại bỏ được hết tác dụng mặt trái của huyết thực như mê muội, cần bài xuất chất có hại v.v.. thế nên huyết đan sẽ được hấp thu nhanh và triệt để hơn.

- Ô Triệu đệ biết luyện Huyết đan?

- Dĩ nhiên biết, đệ là thiên tài Vạn Đan Tông mà, Thiên thú Tông chuyên nuôi linh thú đặt hàng luyện đan số lượng lớn ở Vạn Đan Tông mà. Chỉ là sắm được đỉnh loại lớn mà thôi, luyện loại đan này dễ.

- Sao trước người không nói...

- Ai hỏi đâu nói..

Bốp.... ai ui.... làm gì.. tự nhiên đánh người.... chát.... ai ui phụ thân người đánh ta thì được tiểu tử người dám mỗ ta...

Triệu Vô Cực hãm giờ đây là bao cát của chúng yêu. Đồ tốt như vậy mà không lôi ra, nếu hôm nay không nói chuyện chắc là chẳng bao giờ hãm lộ ra mất.

Mặt thâm tím ngời một bên, Triệu Vô Cực rất là ủy khuất, Liễu Thu Thủy chỉ có thể ngán ngẫm là vượt trán. Tình lang của nàng nhiều lúc rất thông minh nhưng nhiều lúc thì chịu không nổi.

- Người còn mặt hàng gì dấu ta thì nói ra luôn đi không đến lúc lộ ra sẽ bị quần công đấy...

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Cực Hạn

Triệu Vô Cực đắm chiêu suy nghĩ một lát rồi hỏi Lạc Thiên

- Ủm.. không biết đại ca nghe nói qua về tu luyện cực hạn chưa.

- Người giải thích coi.

- Đại ca biết ta đạt được Luyện khí kì đỉnh phong năm mười 8 tuổi không? thế nhưng tại sao đến tận 23 tuổi ta mới trùng kích Trúc cơ. Không phải ta không thể trùng kích năm 18 tuổi mà là ta dùng thời gian 5 năm đánh bóng pháp lực, trùng kích cực hạn pháp lực ở thời kì luyện khí. Mỗi đại cấp thì có một lần đại viên mãn đó là cơ hội để vươn đến cực hạn. Yêu tu thể mạnh là nhục thân thể nên tại yêu quốc mỗi đại đẳng cấp họ sẽ dừng lại để trùng kích cực hạn nhục thân rồi mới đột phá..... bla... bla.... bla...

Phải nói rằng con hàng này là thiên tài tinh anh đại tông môn không có sai, pháp môn tu luyện mà Lạc Thiên mày mò khả năng sẽ đi đường vòng rất nhiều. Dã tu thường chịu thiệt thòi ở chỗ thiếu hệ thống.

Theo Triệu bác học trình bày thì yêu tu hay, nhân tu, ma tu, quỷ tu, tà tu thì bản chất đều là khai phá bản thân theo một khuôn mẫu xác định nào đó. Ví dụ như nhân tộc thì họ tìm mọi cách đả thông kinh mạch khai thác kinh mạch mô tả theo tiên tộc, với hi vọng thành tiên. Những kẻ có tư chất thiên tài của nhân tộc thì có kinh mạch gần giống tiên tộc nhất, không mất công khai phá hay mô tả chỉ cần tích tụ linh khí vậy nên tốc độ tu luyện nhanh, không bình cảnh.

Điều tương tự xảy ra với yêu tộc là mô tả kinh mạch các loại thần thú. Như xà, tích dịch, mãng, ngạc hay cá chép mô tả kinh mạch của giao.... hồ thì mô tả bạch hổ, các loại chim thì mô tả phượng hoàng, chu tước v.v...

Ma tộc thì mô tả kinh mạch các loại Thiên ma khác nhau.

Nói chung thiên tài sinh ra là có thể chất gần giống nhất với đối tượng sinh vật bậc cao cần mô tả.

Thế nhưng sức người, hay sức yêu đều có hạn, không thể ôm đồm tất cả vào bản thân được. Việc lựa chọn và cân đối giữa thể tu và pháp tu luôn là vấn đề nhức đầu.

Như Triệu Vô cực và phần lớn nhân tộc tu sĩ chọn pháp tu vì có áp lực tuổi thọ. Chờ đến kim đan, nguyên anh có thêm thời gian thì họ mới dền bù việc thể tu. Thế nhưng họ đã bỏ qua 2 cơ hội cực hạn thể tu tại Luyện khí và Trúc cơ kỳ nên dù đạt cực hạn ở nguyên anh vẫn là không viên mãn.

Nhưng nếu tài nguyên dồi dào không có áp lực thì đạt được cả thể và pháp cực hạn là tốt nhất. Ví dụ như các thiên tài của siêu cấp tông môn thừa thãi tài nguyên họ đủ sức làm như vậy.

Vấn đề là nếu thể tu đạt cực hạn trước thì lại sinh cản trở pháp tu, bởi khi thân thể quá mạnh mẽ thì kinh mạch cũng mạnh mẽ theo, việc khai thác kinh mạch, mô tả theo công pháp trở nên khó khăn hơn nhiều. Thế nên con đường nên đi là mô tả kinh mạch hoàn tất đạt đỉnh phong pháp lực, đánh bóng pháp lực đạt đến cực hạn sau đó tiêu sài tài nguyên đạt đến cực hạn thể tu đó mới là cường giả.

Nghe thấy vậy Lạc Thiên như thề hồ quán đỉnh, hấn không sao cả vì kinh lạc của hấn thông cả. Đánh bóng yêu hạch đến cực hạn rồi, giờ đây chỉ cần cực hạn nhục thể mà thôi. Kể cả đường kinh mạch phụ màu xanh cũng không lo ngại vì vốn dĩ hấn không phải mô tả. Đối với Lạc Thiên thì cái gì trước hay sau đều không quan trọng. Thế nhưng Hồng Mãng, Tiểu Thanh,

Song Ưng đầu này. Chúng đang liều mạng tu nhục thể đấy, như vậy là đi ngược nguyên lý thành cường giả.

Nhưng không thể trách dã tu, một là không ai dạy bảo, hai là không ai bảo vệ, yêu thú mà cơ thể yếu ớt thì sao tồn tại tròn tự nhiên được. Thế nhưng giờ chúng có Lạc Thiên mọi chuyện phải thay đổi từ đây.

- Từ nay nghiêm cấm tăng cường độ nhục thể, tập trùn hết vào đột phá pháp lực và đánh bóng yêu hạch đạt cực hạn yêu hạch sau đó mới tăng lên nhục thân cực hạn. Trong thời gian đó nếu sợ nhục thân yếu mà bị tổn thương thì đã có yêu pháp khí hỗ trợ. Ta sẽ bắt đầu học luyện Yêu pháp khí từ lúc này. Mỗi đứa cầm một viên Bồ Linh đan đi bế quan, nhớ rõ phải đạt cực hạn pháp lực trước.

Chúng yêu dạ vang mà đi, chúng có ngây ngô cũng nghe ra lợi hại tròn việc này. Tất cả đều phấn chấn hết sức vì con đường tương lai rất ràng.

Còn về Triệu Vô Cực giờ là Luyện Khí đỉnh phong nhưng thực tế hẳn đã trúc cơ rồi, đã bỏ lỡ cơ hội cực hạn thân thể giai đoạn luyện khí, Liễu Thu Thủy vẫn còn cơ hội.

- Liễu muội giờ linh thạch còn gần 5000 thời gian gần sẽ không quá thiếu. Trích một phần cho Triệu lão đệ mua thảo dược luyện Huyết đan. Tài liệu lần này đi sẵn đừng bán, ta muốn luyện tập luyện Yêu Pháp khí. Triệu lão đệ có cách nào xuyên mấy bộ luyện khí của nhân loại và tài liệu Yêu Văn của Yêu Tộc không.

Triệu vô cực khá là xoắn xuyết.

- Yêu Văn ngược lại đơn giản vì nó chỉ có tính tham khảo với nhân tộc nên dù có sưu tầm được cũng không có bảo mật gì. Thế nhưng Luyện khí thì lại khác, thủ pháp thô giáp thì nhiều nhưng thủ pháp tinh mỹ thì toàn cấp bậc trấn phái tính bảo mật rất cao.

- Ra vậy. Liễu muội và Triệu đệ tạm thời không bế quan vội, giúp ta tìm càng nhiều tài liệu Yêu văn càng tốt. Còn vấn đề luyện khí thủ pháp thì cũng mua một ít thủ pháp bình thường về. Ta phải ra ngoài một chuyến. Tâm hai tháng sau Liễu muội đến vị trí này đón ta về thành.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 44: CÀN KHÍ MÔN

Liễu Thu Thủy đưa Lạc Thiên ra khỏi thành Hùng Bi hẹn vị trí cũng như ngày đón hẳn trở về. Những ngày dưỡng thương Lạc Thiên cũng không phải ngồi không hẳn đọc hết các sách giới thiệu về Hùng Bi thành và phụ cận do Triệu Vô Cực mua về cho hẳn.

Thế giới này rất lạ, không phải cứ là tông môn cự đại mới là tốt. Nếu nói đến luyện khí mặt hàng tại Hùng Bi Thành thì các mặt hàng đỉnh tiêm như Pháp Bảo và Linh Bảo thì chỉ có mấy tông môn lớn như Thiên khí tông, Thiên Cơ Tông, Vạn Khí Tông là có thể chế tạo. Thế nhưng mặt hàng pháp khí linh khí thì có đến cả mấy chục nhà lớn nhỏ có mặt hàng bán tại nội thành khu giao dịch. Trong đó có thô ráp, có tinh tế, chất lượng có cao có thấp. Trong đó một số môn phái nhỏ có mặt hàng không thua gì Tông phái lớn, một trong các môn phái đó là Càn Khí môn. Một môn phái luyện khí nhỏ bé chỉ có mấy chục đệ tử, trường môn tu vi trúc sơ trung kì, mặt hàng làm ra khá chất lượng tiêu thụ rất tốt tại Hùng Bi thành.

Lạc thiên đánh chủ ý lên pháp môn luyện khí của môn phái nhỏ bé này. Theo như tên Triệu Vô Cực thông báo thì các tông môn có hệ thống bảo mật rất kinh khủng, thứ nhất trước khi đệ tử học quyết độc môn thì phải thề tâm ma không lưu ra ngoài. Tiếp theo là gieo cấm chế vào thần thức nếu bị sưu hồn thì thần thức ngay lập tức tan vỡ. Còn phương pháp truyền đạt lại là trực tiếp 1 vs1, những công pháp trong ngọc giản ở tầng kinh các chỉ là hàng chợ mà thôi. Có tiền thì ở đâu cũng mua được.

Càn Khí Môn nằm trên một ngọn Hỏa sơn nhỏ cách Hùng Bi thành gần 5000 dặm về phía Tây Nam. Thật ra Tông môn nhỏ bé này có một lịch sử

cũng không tầm thường mà ngoại nhân không hề biết được, thế nhưng vì một biến cố trong tông môn mà tất cả trở thành phù vân chia năm sẻ bảy từ cả ngàn năm trước, đến nay thì ngoại giới không ai còn nhớ đến cái tên gốc của Tông môn đã từng rất cường đại này. Môn nhân chỉ có mấy chục tài sản không hề nhiều phải nói là khá nghèo nếu so sánh với chức nghiệp luyện khí của họ. Nên biết rằng hai nghề giàu có nhất tu chân giới là luyện đan và luyện khí, tiếp đó mới là chế phù và trận sư...

Càn Khí Môn tầng ngoài phòng ngự khá sơ sài chỉ là pháp trận cảnh báo mà thôi. Chỉ có một số khu vực nhỏ hạnh tâm là có cấm chế lợi hại hơn một chút bảo vệ. thật ra thì họ cũng chả có gì để bảo vệ ngoài tàng kinh lâu bên trong chứa đầy hàng chợ.

Môn chủ Càn Khí Môn đời này Khúc Khang Xung, hẳn cũng chỉ là tư chất tầm tầm, được sư phụ hẳn là tiền nhiệm trưởng môn Càn Khí Tông bồi dưỡng và lão cũng tư chất tầm tầm. Nói chung những thiếu niên có tư chất tốt đã bị đại tông môn vơ vét hết cả rồi bọn hắn chỉ có thể nuốt cơm thừa canh cặn, nhận đê tử tư chất xấu. Cái vòng luẩn quẩn này gây nên một thực trạng là tông môn mạnh càng mạnh mà yếu thì lại càng cong, cong đến oằn tà là vẫn thì tự diệt vong. Thế nhưng Khúc Khang Xung hẳn đang hưng phấn mà ngồi đó, đời này của hắn có lẽ làm ra được một chuyện oanh liệt. Trong lúc vô tình hắn làm ra một chuyện nhân thần công phẫn nhưng lại là cơ hội triệt để trở mình của Môn phái, hắn sẽ có cơ hội trở mình triệt để thay đổi tư chất, biến thành cường giả và quan trọng là trên con đường luyện khí mà hắn đam mê cũng có cơ hội trở thành đỉnh cao tông sư.

Nhìn vào một bóng dáng trong thiên lao bí mật tại động quật tu luyện của mình gương mặt hắn vặn vẹo trở nên kinh khủng hơn bao giờ hết. Trong tay hắn là một đệ tử của Càn Khí môn đang bất tỉnh, một đao hạ xuống vô tình, máu tươi chảy ra ồ ồ thấm ướt một hình đồ án phức tạp trên mặt đất, sau đó huyết quang bốc lên dữ dội rồi nhanh chóng lao về phía địa lao.

Lúc này thì Lạc Thiên đang tìm cách đột nhập Càn Khí Môn, trước mặt hắn là một con yêu Thử bất nhập lưu bị thương, hắn xua đuổi con thú này lao về Càn Khí tong ngoại vi, mồn biết đối phương bố trí thì phải ném đá dò đường. Thần thức của hắn tỏa ra theo dõi nhất cử nhất động trong phạm vi 100 trượng có dư, phải nói là mưa gió không lọt. Con yêu Thử dễ dàng lọt vào phạm vi Càn Khí Môn mà không bị công kích hay ngăn cản bởi pháp trận, sau một khoảng thời gian thì có nhân tộc tu sĩ tới tập xuất hiện.

- Mẹ nó... là một con Yêu bất nhập lưu... tuần này không biết là lần thứ mấy rồi... còn để người ta sống hay không... - Sư huynh thôi đừng kêu ca nữa... tông môn nghèo không thể kích hoạt trận pháp ngăn cách yêu thú... quá tốn kém. Làm nhanh còn về tu luyện..

- Ôi... sao ta xui xẻo vậy... các nhóm khác đến phiên tuần tra đâu có mệt như vậy... người nhớ đây là lần thứ mấy không..

- Lần thứ 13 trong tuần rồi, có lẽ xung quanh xuất hiện một con yêu thú lợi hại chuyên săn đuổi những con yếu... sư huynh cẩn thận a... có 5 đệ tử mất tích không rõ trong Môn rồi đấy.

Kẻ xua đuổi yêu thú cấp thấp là Lạc Thiên, chính hắn đã làm việc này không biết mệt mỏi trong tuần qua, hành hạ cho đội tuần sơn này mệt mỏi không thể tả. Tại sao hắn phải lập lại nhiều lần như vậy. Vì hắn đang tinh tế tìm con đường không có cấm chế bảo động.

Sau mười ba lần thử nghiệm với thần thức tinh tế thì hắn cũng đã tự vẽ ra một con đường an toàn để tiềm nhập. Thu nhỏ thành một con quái xà gài một trượng, đây đã là cực hạn của hắn, Lạc Thiên thi triển đến tận cùng thần thông ẩn nặc sau đó tỏa ra thần thức khắp nơi tìm hiểu thông tin. Theo tình báo thì môn chủ Càn Khí Môn chỉ có Trúc Cơ trung kỳ, thần thức kém hắn một mảng lớn, không thể khám phá ra thần thông ẩn nặc của Lạc Thiên được trừ khi Lạc Thiên hắn vướng vào cấm chế.

Tốn đủ một tháng tiếp theo đêm nào hãn cũng mò vào Càn Khí Môn tìm hiểu tin tức, đến khi thần thông sắp hết hiệu quả thì hãn sẽ rút khỏi và ra ngoài nghỉ ngơi. cứ như vậy một tháng thời gian với thăng thức bá đạo hãn đã nghe trộm gần như toàn bộ mấy chục môn nhân của Càn Khí Môn.

Có một chuyện kì lạ là trong thời gian này có 3 đệ tử của Càn Khí Môn bị mất tích không rõ nguyên do. Lạc Thiên dù có thần thức 100 trượng cũng không thể bao hết cả Môn phái này được nên hai đệ tử đầu tiên mất tích thì hãn không chứng kiến, chỉ là mấy hôm sau nghe chuyện đồn thổi mà thôi. Lạc Thiên hãn là đang đau đầu chuyện làm sao cứu tầm pháp môn luyện khí, hơi đâu lo chuyện bao đầu. Kể cả Càn Khí Môn chết hết cũng chẳng quan hệ gì hãn cả.

Nhưng đệ tử thứ ba trong tháng bị hại lại nằm trong phạm vi quan sát của Lạc Thiên, môn chủ Càn Khí Môn không hề phát hiện mình bị theo dõi. Hãn xâm nhập động phủ một nam đệ tử đánh ngất đi rồi tiềm hành về đỉnh núi nơi động phủ trưởng môn tọa lạc.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Tiến Hành

Lại thêm một tháng theo dõi các hoạt động của Càn Khí Môn Lạc Thiên gần như năm dỡ từng chân tơ kẽ tóc của mấy chục môn nhân này. Tổng cộng là có 3 Trúc cơ kì chứ không phải riêng mình Môn chủ là trúc cơ. Thế nhưng hai trưởng lão của môn phái này quá chìm đắm trong luyện khí mà không để ý sự vụ của bình thường, hai lão này gần như bế quan trong địa hỏa quật để luyện khí, rất ít môn hạ đề cập đến họ. Phải mất hai tháng Lạc Thiên mới tìm hiểu được thông tin này.

Lúc này hẳn đã trở lại điểm hẹn với Liễu Thu Thủy để thông báo bình an và hẹn thêm một tháng nữa, Lạc Thiên đã quyết định hành động rồi.

Hai tháng đã có 8 môn nhân bị gia hại. Từ người thứ 3 tận mắt chứng kiến thì Lạc Thiên ần ần có cảm giác nếu tìm hiểu thiên đại âm mưu của gã trưởng môn này sẽ mang lại kì ngộ cho mình, cảm giác này như từ mình mình mách bảo. Hẳn lại rất tin tưởng vào cảm giác này, vì nó liên quan đến Âm Dương Long Thung bảo vật mệnh môn mà Lạc Thiên dựa dẫm vào.

Từ tháng thứ 2 mục tiêu trọng điểm trinh sát của Lạc Thiên là trưởng Môn Càn Khí Môn, hẳn tối nào cũng tiềm phục gần động phủ của Lão để theo dõi quy luật hành động. Không hề thất vọng, tên này đã lộ ra đuôi vết, cách một khoảng thời gian 7 đến mười ngày gã này sẽ bí mật gia hại một đệ tử, mà mục tiêu thì không hề có tính liên hệ, chỉ có một điểm chung duy nhất là Luyện khí cao tầng trở lên, trong 7 người bị gia hại chưa có một ai dưới tầng bảy Luyện khí kỳ cả.

Hiện nay môn phái chỉ còn hai Luyện khí cao cấp mà thôi, thế nên Lạc Thiên có thể đoán trúng một nửa mục tiêu tiếp theo của gã trưởng môn họ Khúc. Mà kể cả đoán sai thì cũng chỉ phải đợi thêm mấy ngày mà thôi.

Lần đột nhập này Lạc Thiên đến vào ban ngày, vì một trong hai gã Luyện khí cao giai xuất quan, hẳn muốn thực hiện kế hoạch sớm một chút càng có nhiều thêm chuẩn bị.

Với thần thức quá khác biệt và thần thông ẩn nặc đặc biệt hẳn bám theo tên luyện khí tầng bảy này vào động phủ một cách dễ dàng khi gã mở cấm chế.

Nhân lúc gã luyện khí tầng 8 này đang tiến hành luyện khí trong phòng địa hỏa mất cảnh giác thì Lạc Thiên tiến hành đột kích, một căn tiêm độc sau đó tung chiêu triển xà quấn chặt, phá vỡ vận hành linh lực của hắn.

Tên Luyện khí này sợ đến ngất đi, hẳn không ngờ quái vật gia hại hơn chục đồng môn là con quái xà kinh khủng này, thậm chí mạng ta xong rồi... sau đó là ngất đi.

Thời khắc tên môn nhân Càn Khí Môn tỉnh lại đã không biết bao lâu sau đó. Ngơ ngác nhìn xung quanh... vẫn là động phủ quen thuộc của mình mà không phải là quỷ giới, hẳn chưa bị ăn thịt... nội tại cơ thể hẳn thấy pháp lực bị khóa cứng không thể vận hành. Đây là thủ đoạn khống chế thời gian ngắn của những tu sĩ cao cấp hơn đối với tu sĩ cấp thấp. Truyền linh lực của bản thân vào đối phương, phong bế đan điền, vì chất lượng cũng như số lượng linh lực tu sĩ cấp thấp không thể đột phá gây nên tình trạng tạm thời mất khả năng vận chuyển linh lực trở thành phàm nhân.

- Người tỉnh a.. Long gia chờ người tỉnh đến là lâu.... Người tên gì nhỉ, Lãnh Sơn Thứ luyện khí tầng tám 32 tuổi, coi như có tương lai, muốn chết hay sống... sáng khoái một câu.

Tên tu sĩ này run bắn nhìn vào một góc của Động quật, một con Cự quái Mãng ban hoa xanh đỏ to như thùng nước dài đến gần 7 trượng đang truyền âm cho hắn....

- Long.... long....gia??... tiểu nhân muốn sống... muốn sống... không ăn ta... cầu xin long.... gia gia.

Tên này sợ đến rồi tinh rồi mù, nói chuyện không cong trật tự.

-Vớ vẩn.. ai là gia gia người, Long gia không có dạng tôn tử như người... đưa ra một lũ thần hồn và một giọt tinh huyết... nhanh, nếu không thì giao mệnh đây.

Công việc tiếp theo thì đơn giản, tên này không hề có tiết tháo gì cả vì mạng sống đã giao ngay thần hồn và bản mạng tinh huyết.

Lúc này trong Địa hỏa phòng, một mãng một nhân đang ở đó, Mãng lười nhác quần mình trên bệ đá, nhân quỳ gối khúm núm ở bên.

- Nói như vật chủ nhân vì luyện khí pháp môn mà đến, nói thật pháp môn cơ sở tiểu nhân giáo ngay cho ngài cũng được, còn làm mẫu cặn kẽ. Thế nhưng pháp quyết độc môn đã bị gieo cấm chế, chỉ cần động ý niệm truyền thụ là thần hồn tan nát, chắc chủ nhân đã thử với hơn mười sư huynh đệ của tiểu nhân trước đây nên đã biết rõ.... xin chủ nhân thương xót tiểu nhân trung tâm cần cần.... tha cho tiểu nhân mạng sống...

- Ăn nói hàm hồ, người là người thứ nhất ta bắt, những người kia là do trường môn của các người làm. Ta đoán là hắn tu luyện Tà pháp nào đó cần Luyện Khí cao cấp sinh mạng. Mà cả môn phái của người chỉ còn lại người và một kẻ nữa phù hợp điều kiện, vậy nên ta mới đi trước một bước bắt người lại để khám phá cái bí mật này.... tiểu tử người may mắn a, không có ta thì... ha ha ha

Nghe đến đây thì tên tu sĩ này mồ hôi lạnh đầy lưng, giờ thần hồn đã vào tay đối phương sống chết không do mình, thế nên quái mạng không cần lừa dối, chuyện này chín phần là thật rồi. Cái mạng nhỏ này phải làm sao đây phải làm sao đây.

- Tiểu nhân... căn rơm căn cỏ xin chủ nhân thương tiếc.... cứu cái mạng nhỏ tiểu nhân, Tiểu nhân biết luyện khí a.... biết... chiến đấu đi đầu xung phong liều chết.... mong chủ nhân cứu giúp a.

Cái mặt hàng rác rưởi này tư chất có hạn, chiến lực thấp kém cho làm người hầu còn lo chiếm mất vị trí. Nên nhớ hãn đã thu hai luồng thần hồn rồi thêm của gã này là cực hạn. Thế nên Lạc thiên dự định là vứt bỏ hãn sau khi xong chuyện, nhưng giờ đây vẫn cần an định cho gã này.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Giảng Lưỡi

- Người yên tâm... có ta ở đây người muốn chết cũng khó khăn a. Kế hoạch là như thế này... rồi làm như vậy... tiếp theo đó là... người còn chỗ nào không rõ.

Tên tu sĩ ngỡ hết cả ra, hấn liền thật thà mà hỏi lại Lạc Thiên:

- Xin hỏi chủ nhân... người chắc chắn là yêu tu sao?

Thật ra hấn hỏi rất có lý, vì yêu thú thường là dùng sức mạnh giải quyết vấn đề, không hề chít chít méo méo như Lạc Thiên, xem ra hấn còn âm hiểm hơn cả nhân tộc. Đúng là dị loại của yêu tu.

Dù sao thì Khúc môn chủ cũng vừa thốt một tên vậy ra Lạc Thiên còn mấy ngày để chuẩn bị. Kèm vào đó là hấn ép tên Lãnh Sơn Thứ giáo tập hấn kiến thức cơ bản của luyện khí, không học thì thôi học thì mới biết con mẹ nó bác đại tinh thâm. Căn bản là không thể học trong vài ngày, kể cả có Âm Dương Long Thung ăn gian. Luyện khí không phải cứ nhét lung tung đồ vật vào bát hộp quẹt lên châm lửa rồi khua khua tay kiểu tiểu thuyết tiên hiệp đầy máu chó của địa cầu.

Việc đầu tiên là tinh luyện đơn tài liệu, tức là tạo nên đơn chất tài liệu thông qua các thủ thuật luyện khí khác nhau. mà trên thế gian thì có hàng vạn tài liệu khác nhau, kèm theo đó là có cả ngàn loại thủ thuật để tinh luyện. Đây mới chỉ là giai đoạn chuẩn bị mà thôi. Rất may là các thủ thuật này đều khá phổ biến và công khai, riêng tàng kinh các của Càn Khí Môn cũng có gần như đầy đủ vì chúng thuộc hàng chợ trời mà thôi, cái chính là nó rất tốn khí lực và thời gian. Mà mỗi loại đơn nguyên liệu lại cần những

chú ý khác nhau để có thể đạt được hiệu quả tốt nhất, rất may là các nguyên liệu để chế pháp khí và linh khí thid thông thường cũng chỉ xoay quanh một số nhóm đơn giản như nhóm chất sừng, nhóm chất xương, nhóm thuộc da, nhóm kim loại, nhóm mộc... mà thôi... tất nhiên mỗi nhóm lại có tiếp tục phân chia nhưng không quá khác nhau nhiều. riêng một nhóm tài liệu là thiên tài địa bảo thuộc loại rất quý hiếm có thể tạo ra những vũ khí cường đại năng lực thì cần thủ thuật rất chuyên biệt. Các tông phái lớn lũng đoạn các pháp quyết này và bảo mật cực cao nhằm đảm bảo sức mạnh thống trị của họ.

Tiếp theo là đến giai đoạn tạo phôi của Pháp khí, giai đoạn này là tập hợp lại những đơn nguyên liệu tạo thành hợp chất bù đắp những thiếu sót của đơn nguyên liệu tạo nên thân thể của pháp khí, tùy theo yêu cầu mà gia giảm để có các tính năng khác nhau như, cứng, sắc, mềm dẻo, đàn hồi v.v.... Cái này mới là độc môn của mỗi môn phái chế khí và luôn bị gieo cấm chế bất ngoại truyền.

Cuối cùng là vẽ Linh văn lên Phôi khí tạo nên những chức năng đặc thù, như phòng thủ, công kích, phi hành v.v...

Nghe tên Lãnh Sơn Thứ giới thiệu nửa ngày thì Lạc Thiên đã có hình dung cơ bản về quá trình luyện khí, mơ ước bản thân từ A đến Z luyện chế pháp khí hoàn toàn tan vỡ, tông môn chính là một dây truyền sản xuất, cấp thấp tu sĩ tinh luyện đơn nguyên liệu tập hợp lại, cấp cao hơn dùng độc môn tạo nên phôi khí, cấp trưởng lão bổ xung linh văn... quy trình bộ máy rất hoàn mỹ như nhà máy sản xuất của địa cầu vậy.

Lạc Thiên chú ý là sau khi hoàn thành sẽ thủ tiêu luôn tên vô dụng này, thế nhưng giờ hãn đối ý ngay lập tức... tên này lại là hữu dụng, đơn nguyên liệu bao trên đầu hãn rồi, có cu ly như vậy là tốt nhất. Cùng lắm là giao đoạn thần hồn của hãn cho người khác để bớt gánh nặng cho bản thân, có lẽ Lạc Ngạc sẽ rất vui khi có tiểu người hầu a. - Đi tàng kinh các, ta muốn lưu

lại hết các thuật pháp luyện khí cơ sở ở đây, dù sao cũng không thể quay lại. Sau đó đi bái phỏng tên xui xẻo kia...

- Vâng thưa chủ nhân...

Lạc Thiên mà ẩn núp trong quần áo rồi thi triển ẩn nặc thần thông thì may ra có Kim đan tu sĩ mới nhìn ra, một ngày trời sử dụng toàn bộ điểm cốt hiến của Lãnh Sơn Thứ sau đó nhờ sự ăn gian của Âm Dương Long Thung mà Lạc Thiên bê trợn 113 cái ngọc giản luyện khí cơ bản vào đầu. Về sau có thời gian nghiên cứu sau. Tiếp theo đó là đi bái phỏng vị nhân huynh luyện khí kỹ cao cấp công lại của Càn Khí Môn.

- Lãnh sư đệ hảo, hôm nay sao rảnh rồi mà đến động phủ của sư huynh ta vậy...

- Lo lắng a... Môn hạ mất tích quá nhiều... sư đệ muốn bế tử quan một thời gian không ra ngoài. Đến đây hỏi han tình hình sư huynh thôi..

- Ra vậy a... cũng không biết làm như thế nào, nhưng toàn môn mãnh liệt yêu cầu mở ra hết phòng ngự pháp trận nên có lẽ cũng an toàn a. Mặc dù khá tổn linh thạch.. thời gian tới lại thêm khó khăn rồi.

- Cũng không biết cách nào khác, cũng xin cáo từ sư huynh... chúc sư huynh pháp lực tinh tiến sớm ngày trúc cốt a..

Về đến động phủ Lãnh Sơn Thứ tuyên bố bế tử quan, ba tầng cửa đá bốn tầng cấm chế mở cả ra. Tin chắc rằng làm như vậy môn chủ họ Khúc kia sẽ tìm sư huynh gã mà làm phiền trước.

Lúc này trong bế quan phòng một mảng một nhân đang chăm chú quan sát một mặt gương. Cái này là một pháp khí truyền hình ảnh, như camera và màn hình truyền tín hiệu không dây vậy. Khác nhau về công nghệ mà hiệu quả giống nhau kinh người. Thì ra lúc Lãnh Sơn Thứ bái kiến sư huynh là để Lạc Thiên ẩn nặc bí mật bố trí mấy pháp khí thu hình nhỏ như

hạt ngô, linh lực ba động yếu ớt này. Khi Lãnh Sơn Thứ luyện chế chúng thì Lạc Thiên đưa ra yêu cầu càng nhỏ càng tốt, càng ít linh lực ba động càng tốt, chất lượng hình ảnh không cần cao, bí mật mới là quan trọng.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 47: BẮT CÁ

Cũng không phải chờ lâu năm ngày sau trong một đêm tối thì động phủ của gã sư huynh này có dị động. Thông qua pháp khí thu hình thì thấy được Hắc y nhân dùng một tấm lệnh bài dễ dàng không một giao động mà mở ra động khẩu của tên sư huynh.

- Đúng là tên chó má họ Khúc, chỉ có trường môn Lệnh bài mới có chức năng này... con mẹ nó...

Ngã Lãnh tu sĩ chửi ầm lên tức giận.

- Im lặng xem kì biến...

- Vâng chủ nhân.

Tên Khúc trường môn móc ra một bình nhỏ từ túi trữ vật. Mở nắp bình ngọc thì một làn sương màu xanh thẫm bốc lên sau đó tan biến trong không gian, một lúc sau nữa là cảnh tên họ Khúc xách vị sư huynh như xách gà đi ra rồi biến mất trong đêm tối.

- Lại dùng chiêu đê tiện Mê Hồn tán... mẹ kiếp đồ chó âm hiểm.

- Nếu đã biết đối phương cách gây án thì ứng đối lại không hề khó khăn chút nào.... chúng ta làm như vậy...như vậy..

- Chủ nhân hảo thủ đoạn. Hảo tâm cơ....

- Dễ nói dễ nói... ha ha ha... Rồi cái gì đến cũng sẽ đến, như hẹn giờ, bảy ngày sau Hắc y nhân xuất hiện ở động phủ họ Lãnh. Lại chiêu bài cũ là hạ

độc... họ Lãnh tu sĩ nhìn vào trong gương pháp khí mặt âm trầm theo dõi hành động của tên Hắc y nhân, đợi sau khi gã đứng tại động khẩu mở bình độc được một khắc đồng hồ thì họ Lãnh cất gương pháp khí, sau đó bế khí toàn thân như rơi vào trúng độc mà mê man vậy. Quấn quanh eo gã là một con quái xà dài một trượng. Để che dấu chắc chắn hẳn mặc thêm hau lớp pháp bào, nhìn có vẻ béo hơn một chút mà thôi.

Địa lao âm u, một hắc y nhân đang xách theo một gã môn nhân Càn Khí Tông giáo bước. Gã dừng trước một tế đàn kì quái rồi lăm bẫm.

- Chỉ cần 7 giọt tinh huyết bản mệnh nữa thôi là đản sinh rồi. Không biết tên này đủ hay thiếu. Nếu không đủ thì phải ra ngoài tìm kiếm luyện khí hậu kì tu sĩ rồi....

Tên trưởng môn họ Khúc tay cầm trùy thủ dơ lên chuẩn bị kết liễu Lãnh Sơn Thứ thì dị biến chợt nổi. Một bóng đen lóe lên từ tay áo Lãnh Sơn Thứ lao thẳng vào cổ họng tên họ Khúc, do không hề phòng bị, không có hộ thân linh lực... mà bóng đen lại chọn đúng khoảnh khắc hãn buông lỏng nhất nên họ Khúc trúng chiêu.

Độc của Lạc Thiên có lẽ rất có tác dụng với luyện khí tu sĩ nhưng tác dụng với trúc cơ thì rất yếu. Tên họ Khúc gầm lên tỏa ra vòng linh lực bảo vệ, thế nhưng một luồng sức mạnh cự đại ập đến đè ép luồng linh lực của gã dính sát vào da không thể thoát ra. Lúc này Lạc Thiên hiện ra bản thể quái mãnh khổng lồ chiến đấu hoàn toàn dựa vào bản thể. Tu sĩ mà để yêu thú cận chiến thì rất nguy hiểm, cái này là thiết luật của tu chân giới, chỉ có tu sĩ luyện thể có thể chống lại một hai và họ Khúc không nằm trong số này.

Nhưng chuyện không hề đơn giản, dù sao cấp bậc của họ Khúc là cao hơn Lạc Thiên một đại cảnh giới, chất lượng của linh lực tu sĩ trúc cơ cũng như số lượng và sự bùng nổ của chúng thì không phải luyện khí kì có thể so sánh. Mặc dù họ Khúc không có tiến hành cực hạn tu luyện, mặc dù Lạc

Thiên là cực hạn pháp lực yêu thú cấp ba thế nhưng nếu chỉ thuần so sánh pháp lực thì Lạc Thiên không phải đối. Rất may là Quái mạng còn có thể phách cường đại để đối kháng lại tên trúc cơ này. Trong một tích tắc pháp lực của họ Khúc bùng nổ hơn mười lần nhằm trấn bay quái mạng nhưng vô dụng. Dựa vào sức lực vô cùng lớn của cơ bắp cùng răng chắc của lân phiến gia trì thêm pháp lực cực hạn của bản thân Lạc Thiên thành công đối kháng đẳng co cùng họ Khúc. Cả hai trong chốc lát không thể làm gì nhau. Gã họ Khúc không thể phân tâm mà lấy ra linh khí hay bất kì thứ gì khác từ trữ vật để hỗ trợ, vì trong tình thế đẳng co này chỉ cần hơi phân tâm là bị quái mạng nghiền nát. Lạc Thiên cũng không khác là bao, hấn mà phân tâm sẽ bị trấn bay, lúc đó thì để hấn đối phó là một trúc cơ trung kì với linh khí trên tay. Phần thắng sẽ là không mà tử vong là mười phần.

Nếu tình trạng này kéo dài thì kết quả trận chiến sẽ là xem ai cạn lực trước, thế nhưng còn một nhân tố cần nhắc đến, đó là Lãnh Sơn Thứ. Nếu như bình thường thì sự trợ giúp của Lãnh Sơn Thứ sẽ là không hề đáng kể, nhưng trong tình trạng cân bằng vi diệu này thì hấn chính là gọng rơm cuối cùng đè chết lạc đà. Một thanh phi kiếm hồng sắc lóe lên xuyên thấu thiên linh cái của Khúc trưởng môn, một trúc cơ trung kì lại nghẹn uất mà chết như vạ dưới tay hai thái điều, không cam lòng thay không cam lòng thay...

Thở hắt ra một hơi Lạc Thiên quả thật là đang sợ hãi trong lòng, lần này hấn quá xung động rồi, chỉ cần tên họ Khúc mạnh hơn một chút xíu thì hôm nay có lẽ kẻ nằm kia là hấn, lân giáp cân xương sẽ biến thành pháp khí không biết chừng. Sự việc lần này đi ngược lại với quy tắc vạn an của Lạc Thiên. Hấn tự nhủ từ nay nên cẩn thận tiết chế hơn, không nắm chắc tuyệt đối không làm.

Kiểm tra một hồi xung quanh thì đây chính xác là một bí động cửa vào cực kì ẩn núp được pháp trận cường đại che lại. Trung tâm bí phòng là một tế đàn với pháp trận kì lạ mà Lạc Thiên không biết chức năng. Bên cạnh đó là một nhà giam âm u tĩnh mịch. Nằm trên giường đá bên trong nhà giam là

một người phụ nữ có khuôn mặt xinh đẹp đến yêu nghiệt, hai mắt nhắm nghiền. Điều đáng nhắc đến là những đặc điểm phi nhân loại của người phụ nữ này. Nàng có mái tóc màu tím rất đặc biệt, hai sừng nhỏ cũng màu tím mọc ra từ trán mà cong ra phía sau gáy như sơn dương, bụng nàng nhô lên rất lớn có vẻ là mang thai. Thế nhưng khi quét thần thức đến thì Lạc Thiên phát hiện đây là một xác chết không hề một tia sinh khí.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 48: LãNh Môn Chủ

Quét thần thức kĩ càng toàn thân người phụ nữ này thì Lạc Thiên chắc chắn nàng không thể là nhân loại. Mà càng không thể là yêu thú, vì trong truyền thừa thông tin thì Lạc Thiên không thấy có loại yêu thú nào như vậy. Có thể đoán ra nàng là một loại ma tộc nào đó, hoặc có thể là quỷ tộc.

Điều gây bất ngờ tiếp theo là trong bụng nàng vậy mà có một quả trứng. Hoa văn sắc sỡ, thê nhưng có một góc của nó trơn nhẵn không có hoa văn, nhìn rất mất cân đối hài hòa như kiểu bị thiếu đi vậy.

Việc tiếp theo là dò xét túi trữ vật của tên họ Khúc, một trúc cơ trung kì cộng thêm là chưởng môn một phái. Dù là nhỏ nhưng chim sẻ có nhỏ cũng đầy đủ ngũ tạng, thân gia chắc chắn phong phú.

Ba vạn hai ngàn linh thạch hạ phẩm, cộng thêm bốn mươi viên linh thạch trung phẩm, một loạt tài liệu luyện khí, rất nhiều loại là dành để chế linh khí, một phi kiếm cấp bậc linh khí, một linh khí dạng khiên, một linh khí phi hành dạng phi chu khá rộng lớn. Tổng cộng ước lượng 8 đến mười vạn linh thạch. Lạc Thiên cũng bị con số này dọa hồng luôn, hẳn không ngờ giết một trúc cơ đưa đến tài phú khinh người như vậy.

Ngoài ra là Lạc thiên quan tâm đến hai chiếc ngọc giản khá quái lạ nằm trong góc của túi trữ vật. Một cái là Hắc ngọc giản, một cái là ngọc giản cổ xưa tàn phá.

Ép hai chiếc ngọc giản vào đầu mà tìm hiểu thì Lạc Thiên thành ra phần khởi như điên như dại. Hắc Ngọc giản là ngọc giản pháp môn chế khí, từ pháp khí đến tận linh bảo... đúng là buồn ngủ gập chiếu manh. Thế nhưng

đáng tiếc đây là pháp môn chế tạo Ma khí cho ma tộc, thế nên nửa phần sau là các loại ma văn, ma pháp trận mà Lạc Thiên dùng không được. Nhưng như vậy đã quá tốt rồi, hẳn không cần phải vì tìm kiếm độc môn luyện chế phôi khí mà phát rầu nữa còn phần Yêu văn thì cứ từ từ bổ xung không sao cả.

Đọc đến ngọc giản thứ hai lại là một thủ đoạn của cố tu sĩ tên Giá Huyết Di Linh thuật. Ngọc giản đã thiếu nửa phần sau đó là Di linh, nhưng phần Giá Huyết thì khá đầy đủ. Theo công pháp này thì nếu đầy đủ toàn bộ pháp quyết thì có thể lợi dụng tế đàn cướp đoạt linh căn cũng như thiên tư của người khác thành của mình.

Nhìn vào bố trí của tên họ Khúc thì có thể thấy được hẳn dùng tinh huyết của nhiều tu sĩ nhằm duy trì cũng như hoàn thiện quả trứng kia thông qua tế đàn, nhưng mục đích để làm gì, xoa thể là nuôi dưỡng cũng có thể là đoạt xá trở thành ma tộc. Nói chung không phải vấn đề Lạc Thiên quan tâm.

Bây giờ cái hẳn cần quan tâm là đối xử ra sao với quả trứng kia, hủy nó đi, hay hoàn thiện nó. Lạc Thiên nhìn về họ Lãnh ánh mắt bất thiện, nhưng nghĩ kỹ một hồi hẳn lại thôi. Giá Huyết Di Linh sẽ làm đối phương có được huyết mạch của bản thân đấy. Nếu muốn ấp ra con tiểu Ma tộc này thì việc đầu tiên là phải nghe lời mình, mà không có gì thân cận hơn là chảy xuôi máu huyết giống nhau. Nhưng tận 7 giọt tinh huyết đấy. Mặc dù yêu thú thể phách cường đại hơn nhân tộc nhiều, nhưng 7 giọt tinh huyết chiếm đến bốn phần tinh huyết của hẳn, gần như đụng chạm vào mấu chốt tồn tại căn cơ. Lần này sẽ rất rất lâu mới có thể bình phục, nhưng nghĩ đến Ma giới thế hung mà đến, nếu lại có thêm một “đứa con” Ma Tộc có khi mạng nhỏ được bảo đảm hơn nhiều.

Quyết định là làm bảy giọt máu huyết văng ra rơi vào tế đàn. Quang mang hồng sắc ánh lên chói lòa, không ngờ huyết mạch của hẳn cường đại vậy, mặc dù là Long thoái hóa nhưng rốt cục vẫn có một chữ Long, tồn tại thần thú sánh ngang thiên Ma.

Nội thị bụng nữ nhân nơi quả trứng nằm đó thì thấy rằng hoa văn màu đỏ nhanh chóng hiện ra ở vùng trống hoa văn của quả trứng nó đè các hoa văn có màu đỏ nhạt khác và tiến đến chỗ hoa văn màu đen. Mãi đến đây nó mới dừng lại, quả trứng bây giờ không còn nhiều màu mà chỉ có hoa văn hai màu đen và đỏ phủ kín hoàn toàn, tròn đó hoa văn màu đen chiếm 7 phần.

Hiện tượng quái dị này Lạc Thiên hẳn không giải thích được, có lẽ về nhà hỏi Triệu Bác học xem sao.

Lạc Thiên thu quả trứng và xác chết lại, sau đó là lấy hết mọi thứ xung quanh động phủ Lão Trường môn. Cây Linh quả hẳn cũng lấy hết, lò luyện khí, tài liệu v.v hẳn cũng không tha.

Lạc Thiên lúc này khí sắc hơi bại đến cực điểm, kiểu như đánh mất nửa cái mạng. Được họ Lãnh đưa về động phủ, chỉ có thể kiên trì dặn dò Lãnh Sơn Thứ gặp gỡ Liễu Thu Thủy vị trí, ám hiệu để thông báo tình cảnh của hẳn. Để mọi người mau đến hỗ trợ, hẳn muốn muốn mưu đồ môn phái này. Chỉ cần hỗ trợ Lãnh Sơn Thứ lên ngôi Môn chủ thì nhóm của hẳn sẽ thực sự có một chỗ đặt chân trên thế giới này. Linh mạch của môn phái này bé đến đau răng, thế nhưng dù sao cũng là linh mạch nha, không phải chỉ là mấy cái linh tuyến con con. Tiếp theo là môn phái còn lại hai trúc cơ sơ kì, 12 luyện khí trung kỳ 20 thái điều vừa bước vào luyện khí. Đây là một lực lượng nha, mặc dù bé tí nhưng gộp lại thì làm được khá nhiều chuyện mà tiểu đội không thể làm. Hai trúc cơ là phải tìm cách tiêu diệt không còn phương án thứ 3.

Nghe thấy kế hoạch cho mình làm trưởng môn quản lý Càn Khí Tông còn thiếu chút nữa làm họ Lãnh động kinh, lại còn có thứ tốt như vậy rơi xuống đầu. Quả là tái ông mất ngựa chưa chắc là chuyện xấu. Giờ đây hẳn đang trên đường đến vị trí hẹn của Lạc Thiên và Liễu Thu Thủy, trong lòng thì vui phơi phới... như ăn xuân được.

Rất nhanh Lãnh Sơn Thứ đã tìm thấy Liễu Thu Thủy, sau một hồi khúc triết giải thích và lôi ra ngọc giản so Lạc Thiên chế tạo, kiểu như thư tay vậy rồi cuộc Liễu Thu Thủy tin tưởng tên này. Nhận một lô huyết Đan từ Liễu Thu Thủy cả hai chia tay thực hiện mỗi phần mình công việc.

Trở về tới Càn khí môn thì đã là chuyện của nửa tháng sau. Họ Liễu thực hiện bước một kế hoạch đó là công bố tội danh của trưởng môn mong hai vị trưởng lão thay trời hành đạo.

Lòng người bàng hoàng, rối loạn hết sức, hai gã trưởng lão ham mê luyện khí không quản sự đời cũng phải xuất quan mà lãnh đạo chúng đệ tử xem xét thực hư.

Đứng trước động phủ trưởng môn cầu kiến cả mấy ngày mà không có hồi đáp, hai gã trưởng lão phá cửa mà vào. Bằng vào bằng chứng như thép trong mật thất bao gồm tế đàn huyết tinh, xác chết của mười mấy vị đồng môn. Thêm vào nhà lao, nữ ma tộc với bụng bị xé rách thật hết sức rùng rợn. Tất cả đều chứng minh Khúc môn chủ là một tên cuồng ma biến thái, còn việc hẩn đi đâu rồi thì không ai quan tâm, đi là tốt, chưa đi sẽ bị toàn môn vây công đến chết.

Môn Phái không thể một ngày không chưởng môn, hai gã trưởng lão phẩy ống tay, Lãnh tiểu tử người làm a.... chúng ta không rảnh.... Quyết định này được toàn tông ủng hộ, ngoài hai vị trưởng lão ra thì, luận tu vi, luận công lao, luận danh vọng ai... ai vào đây có thể vượt qua Lãnh Sơn Thứ hẩn. Mọi chuẩn bị thanh toán hai gã trúc cơ như năm đấm rơi vào không khí. Hai gã si nhân này hoàn toàn vô hại trước kế hoạch chiếm lấy Càn Khí môn, kể ra còn có lợi nếu biết sử dụng đúng cách.

Lễ đăng của Lãnh môn chủ diễn ra ngay sau đó, dù không quá hoành tráng nhưng cũng đầy đủ lễ nghi các kiểu. Lãnh môn chủ sau khi long nhan hưng phấn vì quyền lực tới tay thì lập tức phong cấm sơn môn tăng mạnh phòng ngự, pháp lệnh đầu tiên truyền ra như sau.

“ ĐỀ PHÒNG LÀ ĐỀ PHÒNG TÊN CUỒNG SÁT MA ĐẠO ĐÁNG CHẾT VẠN ĐAO KHÚC KHANG XUNG QUAY LẠI TÀN SÁT ĐỒNG MÔN...”

Nghe đến đây lòng người vừa ổn định lại lo lắng không thôi, bởi không ai biết tên biết thái tiên môn chủ đi đâu. Hẳn mà quay lại báo thù thì....

Thế nhưng nội dung thông báo chưa hết...

“ Mọi người chớ nên lo lắng, ta đã liên hệ hai vị bằng hữu cường đại đến trợ lực, ít lâu sau họ sẽ tới, lúc đó có hai tên Khúc Khang Xung cũng tìm chết mà thôi”.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Tiếu Thư, Công Tử

Pháp lệnh này của Lãnh Sơn Thứ là do Lạc Thiên thông qua hãn mà đưa ra, hãn cần danh chính ngôn thuận mà đưa tổ đội vào quản lý môn phái này. Pháp lệnh rất cáo xảo diệu, đầu tiên là xây dựng một mối nguy hiểm tiềm tàng gây sức ép tâm lý cho mọi người, khiến cho các môn nhân tuyệt vọng, sau đó thì mới tung ra một tin tức boom tấn khiến lòng người có chỗ dựa vào, nếu không thì nhóm ngoại lai Lạc Thiên sẽ bị môn nhân cũ bài xích, dùng sức mạnh mà đàn áp cũng được nhưng hiệu quả không bao giờ cao bằng lòng người sở hưởng.

Ba tháng sau Lãnh Sơn Thứ ra lệnh bỏ phong cấm môn phái, lệnh cả tông môn chuẩn bị nghi thức đón tân trưởng lão. Ngày hôm sau là cờ xí ngập trời, đèn hoa khắp nơi, lòng người náo nức xếp thành hàng ngay ngắn chờ đón viện quân.

Từ phương xa một linh khí phi hành từ từ tiến đến Càn Khí Sơn, môn nhân náo nức xì xào... điều khiến linh khí tức là trúc cơ, viện quân vậy mà có trúc cơ. Càn Khí tông sau khi họa tông chủ đi qua thì chiến lực cao đoạn gần như mất hết, là thời kì suy yếu nhất của môn phái, người có tâm tư đều tìm lối đi riêng cho mình. Thế nhưng nếu bổ xung một trưởng lão trúc cơ không phải si nhân như hai vị lão nhân của Càn Khí tông thì mọi việc sẽ biến chuyển.

Linh khí phi hành này cũng không phải cái của Khúc Khang Xung mà là một chiếc mới toanh rộng lớn hơn một chút... nếu dùng của họ Khúc thì dễ bị phát giác thế nên nhóm Lạc Thiên đã phụ thêm 3 ngàn linh thạch đổi một chiếc to hơn.

Từ Phi Chu bước xuống dẫn đầu là Triệu Vô Cực đã hồi phục tu vi Trúc Cơ, tiếp theo hai bên là Hồng Mãng đã hồi phục kích thước 6 trượng tu vi cũng là yêu thú cấp 3 đỉnh phong, Liễu Thu Thủy cũng là luyện khí đại viên mãn, tiếp theo là Lục Ngạc cấp 3 đỉnh phong, bản thể dài gần 7 trượng cơ bắp cuộn cuộn, giờ đây đang nhìn đông ngó tây các môn nhân Càn Khí Môn đầy tò mò. Có một chi tiết không hài hòa là hai anh em Song Ứng trên bầu trời đang choảng nhau tới tấp vì tranh vị trí ai đi trước, chúng vậy mà vọt một cái lên yêu thú cấp 2 quả thật là không còn gì để nói, Nguyên nhân rất dễ hiểu, chúng ăn bổ linh đan khi chưa thức tỉnh huyết mạch, sau đó thức tỉnh thì lại không phải ứng loại mà là phi Long, một loại á long kết hợp giữa thanh điều và long, công pháp chúng thu được là Phi Long Phong Thiển có thể tận dụng 8 phần linh khí hấp thu, đây đã thuộc vào phạm trù đỉnh cấp công pháp, thức tỉnh hai thần thông là Đao Phong và Liệt Thiểm. Hai tên này đúng là vận cầu phú không thể hơn. Lục Ngạc và Hồng Mãng thốn thức không thôi nếu chúng có thể ăn Bổ Linh đan trước khi thức tỉnh huyết mạch thì giờ đây chúng sẽ cường đại hơn rất nhiều.

Đội hình không nói là kém khủng bố, nhất là tạo hình trấn nhiếp của hai con yêu thú khổng lồ Lục Ngạc và Hồng Mãng. Nếu nói về kích thích thị giác thì hai con yêu này có tác dụng mạnh gấp mấy lần Triệu Vô Cực với tu vi Trúc Cơ.

Lãnh Sơn Thứ là người thứ nhất bình tĩnh lại, trong thư hãn đã nhận được thông tin từ trước, thế mà chứng kiến đội hình hãn còn choảng vậy thì không nói đến các môn nhân. Ra dáng môn chủ hãn làm một thủ thế tiêu chuẩn.

- Cung nghênh hai vị trưởng lão và các vị tiểu thư công tử...

Ai là tiểu thư ai là công tử... mệt mỏi nghĩ ra. Biết thông tin mình sắp được làm bề trên trong một tông môn Lục Ngạc lẫn lộn đòi danh xưng tiểu thư, hai con Ứng hòa theo đòi danh công tử... hết cách rồi vậy là định ra như vậy, quá là trò cười.

Môn nhân thì chả biết ai là tiêu thư ai là công tử thế nhưng thấy trường môn hô vậ cũng ào ào mà theo. Khí thế của mấy chục tu sĩ hô lớn cũng có vẻ khá là hoành tráng. Chưa bao giờ được hưởng sự đãi ngộ này Lục Ngạc thư sướng mà vênh mặt bò đi vào quảng trường. Hai con Ưng cũng đáp xuống đi bằng chân, cái đầu ngựa ra đến độ gần như vạt ra phía sau. Môn Nhân nhìn thấy muốn cười mà không dám, ai cũng mặt đỏ tía tai cố nhín nhín trong bụng, thật là khổ sở không thôi.

Chào đón đã xong đến phần nhập tiệc. Tu sĩ nhân loại thường là tích cốc không ăn khói lửa nhân gian, thế nhưng những buổi lễ trọng đại cũng tổ chức chút tiệc tùng, là linh tửu, linh quả và vài món linh thực. Mấy con yêu thú thì được chuẩn bị bàn riêng vid chúng thể hình quá lớn, thức ăn của chúng là gia súc nướng vang ươm hoặc chế biến kì công, đặc điểm chung là số lượng nhiều.

Nhập tiệc xong, linh tửu qua ba tuần thì Triệu Vô Cực đứng dậy phát biểu. - Chư vị đệ tử, ta tên Triệu Vô Cực là trúc cơ tu sĩ đan sư cấp 5, vậy nên từ nay các người đan dược không phải quá vất vả ra bên ngoài, chuẩn bị tài liệu mang đến, ta chỉ thu một thành thù lao. Từ nay Càn Khí Môn mở thêm Đan phong, ai muốn luyện đan thì có thể theo học...

Lời nói như nước lũ ném vào vạc dầu sôi, đan sư cấp năm là bảo bối của trung giai tông môn đấy, mà Càn Khí Môn chỉ là môn phái bất nhập lưu mà thôi. Đan sư cấp 5 thì có thể luyện trúc cơ đan, từ nay đệ tử Càn Khí Môn hoàn toàn có hi vọng trúc cơ rồi. Quan trọng là vị đan sư này chỉ thu một thành phần tài liệu, nghĩa là người muốn luyện đan thì chuẩn bị hai phần một phần coi như thu phí phần kia đem luyện cho người nhưng đan thành hay không thì xem vận khí. Mà luật thép tu chân giới của đan đạo là 3 phần tài liệu không đảm bảo, bảy phần tài liệu đảm bảo cho người. Vậy là giá của Triệu Vô Cực rẻ đến 60% thi trường rồi. Tin tức như búa tạ đập não, tất cả môn nhân ào ào đứng dậy vội vàng cảm ơn.

Nghe thấy Triệu Vô Cực uy phong, Lục Ngạc vội vội vàng vàng lao ra.

- Chào các người ta là Lạc Thiên Tiểu Thanh, gọi ta Thanh tiểu thư, ta có sức lực lớn giỏi đánh nhau, các người ai bị bắt nạt thì bao trên đầu bản tiểu thư....

- Bao trên Đầu ta.... Bao trên ta... gọi ta Thiên công tử.... gọi ta Địa công tử.... bao cho ta.... người cút biết danh nhau là gì không.... người cút... người đánh thắng được ta a..... a mẹ thằng này.... hôm nay bố cho mày biết ai là ca ai là đệ.... nhào vô...

Hai con hàng Song ưng lao vào nhau túi bụi, nhóm Triệu Vô Cực, Hồng Mãng nhìn quen rồi thì kệ. nhóm môn nhân thì há hốc mồm đến nhét được cái bát tô. Thứ nhất mấy yêu thú này nói tiếng người... cái này là do Triệu Vô Cực hồi phục tu vi luyện mấy viên Phá thiết Đan cho họ làm cho yêu thú có thể nói tiếng người, mặc dù âm thanh không uyển chuyển mấy. Cái thứ hai là mấy yêu thú này rất nhân tính hóa... Mấy vị nhanh trí trong tông môn nhận ra một việc mấy yêu thú này địa vị ẩn ẩn không kém vị Triệu Vô Cực trúc cơ, đó là thông qua tỉ mỉ quan sát hành động lời nói và ánh mắt. Một vị cáo già vội vàng cầm ly rượu thu hết đi đến bên Lục Ngạc:

- Thanh tiểu "xinh đẹp" thư hảo... tiểu tử Hoa Anh xin có lễ... tiểu thư có việc gì cứ căn dặn tiểu tử hết sức phụng bồi...

Xinh đẹp? các môn nhân nhìn tên Hoa Anh hết sức buồn nôn, lời này cũng có thể nói ra đúng là da mặt quá bá. Lục Ngạc chớp chớp cái mắt to bằng nắm đấm ngọc nhiên sau đó ngoác miệng cá sấu cười ha ha.

- Ngại chết lại có người khen xinh... tiểu tử người rất khá... phi thường khá... uhhh người tên Hoa Anh.... ta nhớ rồi, lần tới Phụ thân ra biển tìm bảo cho người một suất... vậy đi... à tay ta không tiện phiền người lấy thùng tửu rót ta một ít...

Lục Ngạc này giờ muốn uống tửu mà thử thế nào cũng không xong nay có tên sai vặt thì hứng trí bưng bưng... Còn tên Hoa Anh thì tâm nô hạo

phóng vội vang bê một thùng tửu rót vào miệng đang mở ngoác của Lục Ngạc.

Người nói vô tâm người nghe hữu tình... cái gì phụ thân, cái gì ra biển tầm bảo... lại một tin động trời. Con sấu này đã cường đại đến rồi tinh rồi mù phụ thân nàng là tồn tại gì, lại còn ra biển tầm bảo... mẹ nó đây mới là con đường phát tài. Việc nhân đức không nhường ai môn nhân ào ào đứng dậy mò mẫm nịnh hót vây quanh Lục Ngạc. Phải nói là Lãnh Sơn Thứ ngại thân phận chứ hãn cũng muốn xông lên gạt lũ kia ra mà nịnh hót vì hãn biết đây là nhi nữ mà chủ nhân hãn cưng chiều nhất. Mà con mẹ nó chủ nhân là giao lại để ra cá sấu và ửng, cái lão chủ nhân này ăn quá tạp, Lãnh Sơn Thứ hung hăng nghĩ.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Thuế Biễn

Thấy tình cảnh lộn xộn phía dưới hai con Ưng đang đập nhau trên bầu trời cuối cùng chú ý.

- Thanh tử xấu xa. Phụ thân là của chung... sao người lôi ra dùng cho mỗi mình bản thân.

- Đúng là xấu xa... ta mách phụ thân kí đầu người.

Lục Ngạc nheo mắt nhìn lên trời.

- Hai đứa chúng mày ngứa đòn hả, muốn tỉ dây gãi cho không...

Lại tin tức bạo tạc. Ưng với sáu vậy mà chung phụ thân, cái này quá là cấu huyết. Thế nhưng phản ứng nhanh nhất lần này lại là Lãnh Môn chủ.

- Ha Ha, hai vị công tử pháp lực cao cường, anh tuấn bất phàm... nào nào nào... tiệc vui không nên động thủ cước, xuống đây chúng ta làm vài chén.

- Nói rất hay anh em ta xuống.

- Xuống nào...

Hai con ưng yêu nhanh như chớp giạt đã xuất hiện tại bàn tiệc của cao tầng. Đây là thần thông Liệt Thiểm của chúng, tăng tốc bá đạo, tuy rằng không thể như độn thuật nhưng dùng cho bay đường trường thì quá là bá. Hai con Ưng thể hình cũng là cự đại đấy, đủ để chở hai người trưởng thành phi hành, sải cánh rộng đến 7 trượng rồi.

- Trường môn người hảo... lần tới cướp nhà nào giàu có ta bảo phụ thân để phần người một suất.

- Phải cho người một suất... nhìn thuận mắt..

Mẹ nó mọi người triệt để đầu hắc tuyến, tầm bảo thì thôi lại còn thổ phi đi cướp, cơ mà thích, xưa nay Càn Khí tông chỉ mãi mê luyện khí mà thiếu đi huyết tính, chuyên gia bị bắt nạt. Giờ thì hay rồi có nhóm bá vương này nhập tông thì mọi chuyện có chuyển cơ. Liễu Thu Thủy và Hồng Mãng đều khiêm tốn mà giới thiệu qua thôi. Nhưng không ai dám đánh giá thấp họ vì hai vị Ưng công tử và Ngạc tiểu thư đều xưng hô cung kính hai người này là Hồng Di và Liễu Di.

Nhân sinh như chớp nhắm mắt đã qua hai năm trời, lần này Lạc Thiên bế quan thực sự vì uống một lúc mấy chục viên Huyết Đan to như đầu người thế nên không những thành công bù lại tinh huyết mà nhục thân gần cực hạn của hắn đã bị kích hoạt đến cực hạn. Cổ đan của Triệu Vô Cực rất hiệu quả, sau đó là không thể áp chế nổi mà tiến vào ngủ say lột xác. Hắn đã tỉnh ở một tháng trước, nhưng không xuất quan vì muốn củng cố cảnh giới. Thế nhưng môn phái sinh biến, hắn không thể không xuất quan rồi.

Nếu nói đến biến đổi lớn nhất của Lạc Thiên trong lần lột da tiến hóa này đó là ngoại hình. Tuy chỉ dài thêm một trượng, đạt đến 9 trượng độ dài thế nhưng cơ nhục cuồn cuộn thân hình bề ngang đến một bộ. Tứ chi quá cường tráng thô to. Giờ đây không thể gọi hắn là Mãng hay xà nữa rồi, chắc chắn phải là giao. Nhưng lại không quá giống giao nên gọi là quái giao. Cái đầu thì đầy đặc điểm của Giao, đó là miệng thuận dài cùng bề ngang vừa giống miệng Sư vừa giống miệng Ngạc. Răng nanh không còn mảnh khảnh của loài Xà, Mãng với chức năng tiết độc là chín nữa, giờ đây răng nanh của gã trở nên thô hào với chức năng xuyên thấu, nghiền nát và tiết độc chỉ là phụ thôi.

Hai bên mang tai lại mọc ra một loạt sừng nhọn che lấp, đây là đặc điểm mà giao không có đấy. Hai sừng trên trán nhọn hoắt sáng ngời hàn mang khá thô to, sừng giao nhỏ bé hơn nhiều.

Điểm khác với giao nhất là tứ chi, mặc dù nói giao mọc tứ chi nhưng rất nhỏ và không có mấy tác dụng thực tiễn, nhưng nhìn tứ chi thô to cuộn bấp thịt với bốn móng sắc bén thì không ai dám khinh thường khả năng gây sát thương của chúng.

Mặc dù vậy mũi hăn vẫn không có tu của Giao. Vậy nên nói hăn là một con Quái Giao không ngoa chút nào.

Đây chỉ là hình dáng thay đổi mà thôi, nội tại mới là một sự thay đổi nghiêng trời lệch đất, lúc này đây hăn mới rõ ràng sự khác biệt như trời và đất giữa tu sĩ luyện khí và trúc cơ, giữa yêu thú luyện mạch và yêu thú tinh hạch. Hăn thầm cảm thán mình quá may mắn không bị Khúc Khang Xung giết chết, quả thật ghé con không sợ cọp là vậy. Khi đã đạt được đẳng cấp này rồi thì Lạc Thiên mới biết, lúc này nếu một hăn khác của hai năm trước đứng trước mặt thì chỉ một móng vuốt Lạc Thiên cũng có thể đè chết tiểu tử kia. Tinh hạch xoay tròn tạo cho hăn có pháp lực cao cấp hơn trước kia nhiều lần, mà số lượng gần như gấp 5 lần, sức bùng nổ thì lại là con số nhân khủng khiếp. Giờ đây Lạc Thiên cũng không thể hiểu tại sao trước đây hăn có thể giằng co cùng Khúc Khang Xung, có lẽ Càn Khí môn không thuộc môn phái chiến đấu. Môn nhân ở đây quá phụ thuộc vào ngoại lực như pháp khí linh khí, khi không có chúng thì thực lực của họ sẽ hạ tới đáy.

Còn về mạch phụ hệ thủy của Lạc thiên thì thôi hay bỏ qua cho rồi. Tốc độ tu luyện chậm không thể tả, lãng phí nhiều không kể hết. Bao nhiêu năm rồi mà chỉ mới bước chân vào tầng 7 luyện khí kì thôi. Không biết đến mùa nào mới có thể đánh bóng pháp lực, tu thành cực hạn, sau đó trúc cơ.

Lại quay về nguyên nhân khiến Lạc Thiên xuất quan. Trước đây khi nhóm cường viện chưa đến, môn nhân lòng bàng hoàng không ngớt, tự tìm

đường ra. Bởi vậy thông tin chiến lược thượng tầng Càn Khí Môn tiêu thất không còn bị lộ ra. Cái bất nhập lưu linh mạch ở nơi khi ho cò gáy này các tông môn có tiếng một chút là lười để ý. Họ có cả tá việc khác quan trọng cần quan tâm. Vậy nhưng ở đâu có giang hồ ở đó có tranh đấu, các thế lực môn phái bất nhập lưu nhiều vô kể. Trong mắt họ linh mạch bất nhập lưu lại là báu vật. Vậy nên khi thông tin cao tầng Càn Khí Môn chết tuốt thì những môn phái tằm cua ốc cá xung quanh mài dao xoay.

Linh mạch là có thể dùng pháp trận di dời, mười đầu bất nhập lưu sẽ thành một đầu tiểu hình linh mạch. Mười đầu tiểu hình linh mạch sẽ thành một đầu trung hình, cứ thế mà suy ra đến siêu cấp linh mạch. Một tông môn lớn hay không, mạnh hay không thì nhìn vào chất lượng và số lượng đầu linh mạch họ khống chế. Điều này là quan hệ nếu thì rất rõ ràng. Nếu muốn bảo vệ linh mạch thì cần năng lực cường đại, nếu muốn thành cường nhân thì cần linh mạch uẩn dưỡng. Đây là luật thép của tu chân giới không thể khác đi.

Từ khi có cường viên giá đáo thì mấy môn nhân có liên hệ đường lui bên ngoài cũng quên bég đi luôn. Họ vui quên trời đất. Liễu Thu Thủy bỏ tiền ra mua thêm một chiếc pháp thuyền nữa, sau đó lại bỏ hơn 15 ngàn linh thạch mua tài liệu cải tiến thuyền, nhân lực sửa chữa không đâu xa lạ chính là môn nhân Càn Khí Tông. Họ chính là chuyên gia trong lĩnh vực này. Yêu cầu là tìm mọi cách tăng tốc độ, tăng an toàn, lắp thêm phù pháo công kích, không quan tâm linh thạch tiêu hao khi vận hành. Với yêu cầu mang tính cực đoan như vậy hai lão trúc cơ Càn khí tông sướng, hạnh phúc a... gặp được chi kỉ rồi. Thế là trong 6 tháng trời cả Môn phái lao động hết công suất để cho ra sản phẩm là hai cái mồm nuốt linh thạch, với cực đoan phòng ngự một canh giờ trúc cơ trùn cấp tấn công liên tục. Tốc độ tối đa bằng pháp khí phi hành trung phẩm, hai ụ pháp pháo mỗi thuyền khởi động bằng trung cấp linh thạch có thể gây tổn thương trúc cơ tu sĩ. Hai cái pháp thuyền này quá xa xỉ chỉ có tư nhân thuyền mới làm như vậy, thuyền cho

thuê nếu trang bị giống thế giá thuê có thể lên mấy chục lần, ai mà thuê cho được.

Có thuyền rồi lập tức Liễu Thu Thủy, Triệu Vô Cực, Lục Ngạc, Hồng Mãng, Song Ủng dẫn môn nhân ra biển săn hải thú, và săn cả tu sĩ. Ở đây không có vấn đề nhân đạo hay không, thế giới này là thế giới của năm đấm và răng nanh.

Từng tốp từng tốp thái điều Cang Khí Môn ra khơi, khi trở về lại là từng tốp từng tốp sói non với răng nanh nhuộm máu.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Hải Chiến

Một năm trước sau nhiều lần ra khơi tìm kiếm thì cuối cùng Lục Ngạc may mắn tìm được một bãi huyết san hô trong biển sâu, Sinh cơ đan được luyện chế không phải là 2 con số, Liễu Thu Thủy thành công hồi phục cánh tay. Pháp lực của nàng từ lâu đã là cực hạn nhưng vì cụt tay mà không dám trùng kích trúc cơ, phục dùng trúc cơ đan sau ba tháng thì nàng đã thành công đột phá. Nếu nói Triệu Vô Cực chỉ được cái danh hảo không có chút nào khả năng đánh đấm thì Liễu Thu Thủy ngược lại hoàn toàn, ý thức chiến binh của nàng cực cao. Không thương tiếc bỏ ra bốn vạn linh thạch trang bị một phi kiếm cấp bậc linh khí trung phẩm, một nội giáp kinh khí hạ phẩm, một hộ thuẫn hạ phẩm sức mạnh của Liễu Thu Thủy tăng vọt theo cấp số nhân.

Tâm hoa nội phóng, môn nhân Càn khí Môn giờ này không bàn về việc nguyên liệu này luyện chế thế nào, pháp khí kia nên vẽ ra sao mà gần như bảy phần bàn bạc rằng nên phối hợp như thế nào để giết tu sĩ, nên tung ra đòn nào để hạ yêu thú hiệu quả. Rồi lại bàn về chiến lợi phẩm ra sao... đại loại như câu chuyện của A tam với lý Tứ.

- Sư huynh làm gì mà hớn hở.?

- Lần này đến phiên ta ra khơi, lần trước cụt mẹ một chân thu nhập kém lần này bù. Sư đệ vừa về có gì hot.

- Ha ha ha... nói sư huynh không tin... Liễu trưởng lão thăng cấp trúc cơ, lần này sẵn là sẵn trúc cơ yêu thú.. sẵn là sẵn trung cấp pháp thuyền.... thu nhập thì... ha ha ha... ta đi Luyện Khí các mua hẳn một bộ Phi Phong

thượng giai pháp khí tặng Hà sư muội.... có khi tối nay song tu luôn ha ha ha... sư huynh người chậm. tiếc a, tiếc a... ha ha ha.

- Con mẹ nó xui... cạnh tranh công bằng thua thì thôi vậy... con mẹ nó xui xui xui... mà chiến Pháp thuyền trung cấp là sao kể nghe coi.

- Cũng khiếp đấy nhìn đây này....

Tên sư đệ vạch pháp bào ra một vết thương kéo dài từ vai đến bụng chỉ vừa khép miệng.

- May ma có Triệu Vô Cực trưởng lão, không thì lên bàn thờ rồi... là Thanh tiểu thư và Song Ứng công tử nhất quyết đòi chiến. Bên địch có hai trúc cơ sơ kỳ hai mươi luyện khí kì. Hai pháp thuyền của ta ép hai bên áp sát, đại chiến nổ ra nhanh như chớp luyện khí tu sĩ của chúng đông gấp đôi mà cũng rất hung hăng. Cơ mà nguy hiểm nhất là việc chiến lược của Triệu Vô Cực trưởng lão đúng là....

- Là thế nào... rất cường đại sao... chưa bao giờ thấy Triệu Lão ra tay... mong chờ a kể đi...

Một tên môn nhân cụt tay mặt xám ngoét đi qua nghe thấy thì xà vào chém gió.

- Kể con mẹ gì... hai chiêu bị đập bay xuống biển... ôi lão nhân gia đan dược vô địch nhưng mà chiến lược thì.... ôi nhân vô thập toàn...

- Mà im để tao kể tiếp.... may mắn là không biết con heo nào chó ngáp phải ruồi cầu phí bắn một phát pháp pháo trúng ngay tên trúc cơ đối phương.

bốp... ai ui thằng nào đánh bốp... bốp... ai ui con...m... á à Sư huynh hảo.

- Thằng heo bắn trúng là tao đấy...

- Á à, sư huynh hữu lễ... sư đệ bồi tội ha ha.... lại kể tiếp do Toàn sư huynh pháp lực tinh thâm, nắm bắt thời cơ dùng tu vi Luyện khí tầng 7 cùng rất ít sự hỗ trợ từ pháp pháo đả thương trúc cơ của đối phương... sư huynh xem ta biên như vậy được chưa..

- Khá tốt... rất có phong phạm thi nhân. Tạm tha... người nhanh mồm nhanh miệng kể tiếp cho bọn hần.

Lúc này xung quanh đã vây đầy môn nhân của Càn Khí Môn, có Chiến đường, có đan các, có Luyện Khí các. Ngày xưa chỉ có luyện khí mà thôi, nhưng Liễu Thu Thủy đã cải biến tất cả. Một số thật sự có đam mê luyện khí và luyện đan thì mới ở lại trong Môn Phái mà tu luyện. Còn lại đều là chiến đường... lôi ra ngoài đánh nhau săn bắn tăng huyết tính, tăng năng lực chiến đấu.

- Lại nói tiếp... Liễu Thu Thủy Trưởng lão thấy tình lang bị đánh nổi đóa tung một kiếm cực mạnh đánh văng phi kiếm của đối thủ sau đó là một đòn Long Thủy Phong vùi dập tên vừa bị Toàn sư huynh đả thương. Tiếp theo Liễu Trưởng Lão đè đánh hai tên trúc cơ bất phân thắng bại. Về phần Luyện Khí kì chiến đấu cũng rất gay cấn. Ta một mình cân năm tên tả xung hữu đột....

Bốp... ai ui...

- Mẹ cầu phí... ta chính mắt thấy người bị đánh bay khỏi pháp khí phi hành xém chết. May mà có Địa công tử cứu kịp...

- Đây là người thấy đoạn sau khi ta độc chiến năm người pháp lực tiêu hao...

- Im đi để ta kể... Luyện khí kì chiến đấu rất khốc liệt, đối Phương không hề kém, chỉ kém ở chỗ phối hợp mà thôi....họ ba bè bảy mảng mà chiến không như chúng ta cùng tiến cùng lui.... Ngạc tiểu thư vì bạn giúp Liễu Trưởng Lão nên áp lực của chúng ta rất lớn. May mà có Song Ứng công tử

tốc độ siêu phàm nhập thánh là vua không trung trợ giúp lúc nguy hiểm. Hồng Di là hấp dẫn hỏa lực đối phương thế nên chúng ta có thể chiến thắng mà không có tử vong. Thế nhưng bị thương thì nhiều lắm, lần này phát ra rất nhiều sinh cơ đan.

- Thu Nhập lần này thế nào? một tên dò hỏi.

- Tùy theo cống hiến nhưng mà thấp nhất cũng được 3 ngàn linh...

Hít hà... hít hà... ba ngàn... gấp hẳn ba lần trước đây. Con mẹ nó tà môn.

- Đây là chưa bán cái Trung cấp pháp thuyền dài 40 trượng đấy. Liễu Trương Lão nói Môn phái sẽ mở rộng cần có thêm pháp thuyền lớn.

- Lần này Triệu Trương Lão bị thương khá nặng nên phải tĩnh dưỡng một đoạn mới ra khơi a....

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Thanh Vân Môn

Cuộc sống hơn một năm qua tại Càn Khí Môn như là mơ với các môn nhân. Mặc dù sống trên cảnh đầu đao liếm máu nhưng chính vậy lại kích thích huyết tình tu sĩ, rất nhiều người đột phá bình cảnh trong chém giết khốc liệt. Nói là nguy hiểm nhưng thực sự tử vong chỉ có một người mà thôi. Đám công tử, tiểu thú yêu thú quá là cường đại họ lược trận rất tốt tránh để môn nhân tử vong. Ngoài ra đan dược của Triệu Vô Cực như bùa cứu mạng vậy. Thu nhập thì như trong mơ, giết hải yêu như chơi đùa, cướp tu sĩ như ăn cơm. Họ vừa là thợ săn vừa là thổ phỉ, công pháp, thuật pháp trong Kinh các ngày càng nhiều, có linh thạch là có pháp khí tốt hơn, có đan dược tăng thực lực thế nên chiến đường chìm đắm trong việc ra biển. Không còn để ý xung quanh. Chính lý do này nhìn bề ngoài thì Càn Khí Môn như đang quan môn với ngoại giới vậy.

Chính hành động này của Càn Khí Môn gây nên giả tượng với tông môn xung quanh rằng Càn Khí Môn đã không còn cao đoan chiến lược co đầu rút cổ trong sơn môn. Thanh Vân Môn cách Càn Khí Môn 100 dặm về phía bắc có 4 đại trúc cơ tu sĩ, hơn 150 môn nhân Luyện khí kỳ thuộc hàng mạnh mẽ trong môn phái bất nhập lưu, họ đã đánh chủ ý lên Càn Khí Môn suy yếu. Thế nhưng để công phá hộ trận thì thương vong khá lớn nên họ đang tìm cách câu kéo Càn Khí Môn môn nhân ra ngoài để tiêu diệt. một năm qua các tu sĩ Thanh Vân Môn lượn lờ quanh Càn Khí Môn tìm cách gây hấn nhưng đến ma cũng chả gặp. Tu sĩ Càn Khí Môn đặt hết tâm tư ra biển nên để Thanh Vân Môn thất vọng rồi.

Nhưng hôm nay là ngày nhàn rỗi của Càn Khí Môn, Triệu Trường Lão vì bị thương nên một thời gian sẽ không ra biển. Lao động cực nhọc cũng phải

giải lao. Bản sự lớn túi tiền đầy Càn Khí Môn môn nhân rủ nhau đi Hùng Bi Thành chơi bời. Tất nhiên chỉ những tên không có nhiệm vụ thì mới được xuất môn. Cái này thì hay rồi tại Hùng Bi Thành môn nhân Càn Khí Môn bị phát hiện và bám theo trên đường về và phục kích. Phải nói bản sự của Càn Khí Môn tu sĩ bây giờ cực trưởng, phù lục là một năm vứt ra, pháp khí là tự bạo, coi như lấy tiền đê người... Hơn hai mươi nhân phục kích bảy nhân thất thất bát bát chết, thương hơn một nửa, chỉ giết được một tên luyện khí tầng bốn của Càn Khí Môn sáu tên còn lại chạy mất.

Sáu tên về đến môn phái thì người đầu tiên chúng cầu kiến không phải trưởng môn, cũng không phải trưởng lão mà là tiểu thư và công tử, sáu tên máu me đầy người không thèm tẩy rửa giữ nguyên hiện trạng thảm thương mà báo cáo. Hiện tại là hình ảnh mấy tu sĩ nhân loại khóc lóc thảm thương ôm chân cá sấu mà rên hừ hừ.

Thanh tiểu thư và Song Ứng Công tử lửa giận bay lên ngàn trượng, thế nhưng trước hết là tấn cho sáu tên một trận vì tội... làm mất mặt bản tiểu thư và công tử... sau đó là tập hợp 15 môn nhân chiến lực cao nhất, giỏi tranh đấu nhất xuất phát hướng Thanh Vân Môn. Cao tăng biết được đã muộn, nhóm trẻ trâu đã xuất phát được 2 canh giờ. Trúc cơ Càn Khí Môn ra hết, cao tăng ra hết kể cả bị thương Triệu Vô Cực cũng xuất phát hướng Thanh Vân Môn. Chỉ có Lạc Thiên đang lột da thì không biết mà thôi. Cao tăng Thanh Vân Môn do phán đoán sai lầm chiến lực cao đoạn của Càn Khí Môn đã mất nên chỉ phái 2 trúc cơ và bốn mươi môn nhân làm nhiệm vụ thăm dò gây hấn. Lúc này đây chỉ có một tên trúc cơ kì dẫn mười luyện khí kì bao vây nhóm trẻ trâu vì chúng chơi chính sách Vô nguy cứu triệu. Một tên dẫn hai mươi luyện khí kì còn sót lại đánh chặn nhóm cứu viện của Càn Khí Môn. Vì theo tình báo thì hai tên Trúc cơ còn lại của Càn Khí Môn chỉ biết luyện khí mà thôi, chiến lực treo ở đó.

Nhóm cao tăng gồm Hồng Mãng, Liễu Thu Thủy, Triệu Vô Cực, hai lão trúc cơ, Lãnh Sơn Thứ chưởng môn nói thật trong này biết đánh đấm chỉ có

Hồng Mãng và Liễu Thu Thủy mà thôi, nhưng chỉ cần hai vị này đã là không đơn giản rồi. Xuất phát hai canh giờ thì gặp đội đánh viện binh của Thanh Vân Môn. Không nói nhiều Liễu Thu Thủy xông lên tấn công trúc cơ của đối phương. Còn lại Hồng Mãng và ba gã trúc cơ bình hoa di động thì bắt nạt hai mươi tên luyện khí kỳ. Nói họ bình hoa là bình hoa trong giới trúc cơ kỳ thôi chứ dùng họ đi bắt nạt mấy tiểu bối luyện khí kỳ thì quá là lấy dao mổ trâu cắt tiết gà. Gã trúc cơ kỳ Thanh Vân Môn bị đê đánh không phải đối thủ, mắt thấy môn nhân bị giết như thái rau thì mặt cắt không còn giọt máu thi triển bí thuật tránh đi Liễu Thu Thủy tâm tư chạy trốn. Thế nhưng Hồng Mãng độn thuật cao thủ bắt được thời cơ đón đầu thống một kích, tuy rằng không thể giết đối phương nhưng trọng thương là không tránh khỏi. Trận chiến chớp nhoáng toàn quân thắng lợi chỉ có trúc cơ kỳ đối phương thoát được một mạng, thế nhưng không ai quan tâm chiến lợi phẩm mà tức tốc tiến lên cứu viện đội trẻ trâu.

Cuối cùng cũng đuổi đến nơi nhưng trận chiến ở đây cũng kết thúc, xác người la liệt Lục Ngạc toàn thân đẫm máu, Song Ưng long bay tán loạn, mười lăm môn nhân không một ai chết thật là quá kì tích.

Số là Lục Ngạc và song Ưng quyết đoán quần lấy trúc cơ kỳ đối phương tạo cơ hội cho đồng đội. Mười lăm luyện khí kỳ của Càn Khí Môn chiến lược cao hơn hẳn Thanh Vân Môn, pháp khí nhiều hơn, tốt hơn, phù lục tung ra tính bằng năm, tiến thối nhất quán phối hợp thiên ý vô phùng, nhân số nhiều hơn. Những lý do trên cùng tập hợp tạo nên cảnh đồ sát trong thời gian ngắn. Thế nhưng chừng đó thời gian thì Lục Ngạc và Song Ưng đã gần như sắp bại rồi, thương thế đầy người. Mười lăm môn nhân Càn Khí Môn quyết định chơi bài cùng nhau bạo pháp khí. mười lăm thanh phi kiếm như cầu vồng lao đến tên trúc cơ kỳ bao vây cả một vùng rồi tự bạo, uy lực lớn vô cùng.... bao trùm cả Lục Ngạc và Song Ưng trong đó. Cái này thì hay rồi cả bốn đều trọng thương. Đúng lúc này gã trúc cơ kỳ đi đánh chặn huyết độn bay tới chỉ còn một hơi thở, gã trúc cơ kỳ còn lại nén bị thương

mà ôm đồng bạn bay đi.... chuyện đến đây thì nhóm cao tầng Cà Khí Môn đến nơi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Diệt Môn

Sự việc tiếp theo thì hay rồi, Thanh Vân Môn hai trúc cơ bị thương nặng, bốn mươi Luyện khí bị tận diệt thù này không báo không làm người. Càn Khí Tông tiểu thư và công tử bị thương đến thoi thóp, thề không tận diệt Thanh Vân Môn không xong. Thế nhưng Thanh Vân môn khiếp chiến với cao giai chiến lực của Càn Khôn Tông, bởi họ không biết họ mọc từ đâu ra hai trúc cơ chiến lực khủng bố, đây là do họ chưa đối chiến cùng Triệu khờ mà thôi, nếu đối chiến rồi sẽ phát hiện đây là một cọng bún. Thế nhưng số lượng môn nhân Càn Khí Môn chỉ vền vện 48 nhân trong đó 18 nhân thuộc nhân viên phi chiến đấu chỉ luyện đan và luyện khí. Nhân số quá ít dù dũng mãnh có thừa cũng không thể tấn công sơn môn người ta.

Những tháng ngày tiếp theo là thăm dò và va chạm nhỏ, lấy đơn vị tiểu đội mà tham chiến, Càn khí Môn chiếm thượng phong. Thế nhưng Thanh Vân Môn đưa giá 10 vạn linh thạch mời Hạc Xuân Môn đánh Càn Khí môn. Liễu Thu Thủy không kém cạnh bỏ ra 15 vạn linh thạch mời Thiên Xảo môn xuất thủ đồng thời cam đoan chia đều linh mạch của hai môn phái kia cho Thiên Xảo Môn, hứa hẹn cung cấp đan dược tiêu hao trong chiến đấu. Đồng thời bày ra đội hình 4 trúc cơ để cho đối phương quan khán bà hứa sẽ có thêm một hoặc hai yêu thú tinh hạch kỳ trong thời gian ngắn. Vì Hồng Mãng tinh thần lực không đủ để áp chế tu vi nên nhục thân chỉ mới chạm vào đến cực hạn thôi đã phải ngủ say thẳng cấp rồi. Thời gian này săn hải thú quá nhiều huyết đan là không thể đếm xuể.

Thiên Xảo Môn tham chiến với tư cách là chủ lực vì họ được chia phần nhiều chiến lợi phẩm và có được hỗ trợ bao thầu đan dược. Còn Hạc Xuân Môn chỉ là lính đánh thuê mà thôi tính chất khác hẳn. Thế nhưng chiến lợi

phẩm linh mạch mà Càn Khí Môn đưa ra lại bao gồm cả Hạc Xuân môn vào, vậy là thành thế không chết không thôi đánh ra chân hỏa. Sau đó là vận dụng quan hệ có mời có thuê xó hứa hẹn đủ kiểu... từ bốn môn phái tham chiến kéo lên thành 15 môn phái tham chiến chỉ tròn thời gian 6 tháng. Phạm vi cuộc chiến đã mở rộng đến hai vạn dặm chu vi, vền vền ban đầu chỉ là mấy chục tu sĩ hai phái đánh nhau giờ thành hơn hai ngàn tu sĩ tham chiến đánh đến thiên hôn địa ám. Trận doanh từ lúc chỉ có hai giờ thì hay rồi có tới 5 trận doanh đan xen khắp nơi đánh đến không biết ai là ta ai là địch. Mà nguyên nhân khơi mào là thắng nào đã sớm quên bởi vì đã có 3 môn phái bị tiêu diệt từ 18 hạ xuống mười lăm. Mà thu hoạch của việc tiêu diệt một môn phái làm ai cũng đỏ mắt không thể kiềm lòng. Trong đó kẻ khơi mào sớm nhất là Thanh vân Môn là một trong ba môn phái bị diệt môn. Nói là diệt môn thôi chứ thật ra là diệt cao tăng còn bình thường đệ tử bị hấp thu vào môn phái thắng.

Trận doanh của Càn Kí Môn gồm thêm hai môn phái là Thiên Xảo Môn và Kim Kiếm Môn. Họ đã công phá được Thanh Vân Môn, chiến tướng nổi danh trong trận doanh là Liễu Thu Thủy, nhưng độ nổi danh của nàng kém tình lang Triệu Vô Cực Triệu Đan sư một bậc. Trúc cơ trong trận doanh mà gặp hẳn sẽ khách khí nịnh nọt một câu Triệu Đại Sư, hẳn chính là một nửa chiến lược của trận doanh. Đan dược cấp 5 khó tìm như kim đáy bể vì bó thuộc mặt hàng lũng đoạn của đại tông môn. Thế nhưng ở trận doanh này thì là người xoa nguyên liệu ta luyện cho người.

Thông thường đánh nhau với trận doanh này phải hết sức chú ý 3 thứ, một là pháp khí tự bạo, hai là Pháp pháo bắn tứ tung 3 là không kéo dài tiêu hao chiến với họ, vì sao ư. Đơn giản là cả hai cùng cạn linh lực người ta uống một viên đan lập tức hồi khí 6 phần ngay lập tức, còn đan của người cho vào bụng chỉ hồi được ba phần mà lại chậm hơn cả chục nhịp, đánh dầm gi nữa.

Thanh Vân Môn đúng là bị mài chết như vậy đó, tông môn giờ bị chia cắt, bốn đầu bất nhập lưu linh mạch bị chia mất, Kiếm môn ra nhập sau nên chỉ được chia một đầu nhưng đã cười đến tắc thở, vì họ mới ra nhập chưa làm gì mấy, Càn Khí Môn nhường một đầu cho Thiên Xảo môn không tranh dành điều kiện là lấy hết 23 tu sĩ luyện khí kì còn lại về môn mình. Thiên Xảo môn đồng ý ngay, hấp thu tù binh rất lâu mới khiến họ trung thành được, mọi người nghĩ lần này Càn Khí môn quá ngốc.

Thu nhập sau khi công phá Thanh Vân là gần trăm vạn kinh thạch không kể linh mạch. Có linh thạch thì lại có thể thuê thêm người, mua thêm pháp khí, phù lục, linh thảo để luyện đan. Lấy chiến tranh nuôi chiến tranh là đạo lý đó.

Ý thức được điểm lợi hại, mình tiểu đả tiểu nháo giết vài tu sĩ chiếm vài cái pháp khí và túi trữ vật so ra là trò trẻ con, không thấy người ta sao, dồn toàn lực, thống khoái một kích bốc cả sào huyết. Đây mới là chiến tranh trần chính việc cần làm, thế là au thế mới diệt môn phương pháp bắt đầu tiến hành. Liên tiếp hai nhà bị diệt lòng người bàng hoàng, không ai biết tiếp theo sẽ là ai đây.

Càn Khí Tông mua dây buộc mình, trong trận doanh thì vị trí của Môn phái này khá bất lợi cách xa hai đồng minh 5000 dặm, nếu có biến thì rất bị động. Cao tầng họp hành lên xuống không hề cho ra được phương án nào ra hồn bất đắc dĩ cầu Lạc Thiên xuất quan.

Lạc thiên xuất hiện trước mặt mọi người nhưng không gây nên xung động gì, cao tầng đều biết Lạc Thiên có long huyết mạch, biến hóa một chút vẫn là bình thường. Vậy nhưng nghe quyết định của hãn ban bố thì tất cả ngớ người ra.

Tư tưởng của hãn là một chữ chạy trốn, không phải chạy trốn mấy môn phái bất nhập lưu này mà là chạy trốn tương lai ma tộc lai đáo.

- Tiến về phía đông 4000 dặm là có thể dựa sát vào Kim Kiếm môn và Thiên Xảo môn tạo nên thế gọng kiềng ba chân. Khu vực này có ba môn phái khác.... đánh dẹp cả ba, Địa hỏa linh mạch di chuyển sẽ bị tổn hao rất nhiều cần linh mạch vô thuộc tính bổ xung....

Trầm ngâm suy nghĩ một lát hắt vạt kế hoạch...

-Hồng muội sắp xuất quan, chờ nàng xuất quan thì các người toàn lực tấn công, không cần kinh động đồn minh... lần này chúng ta tự làm... ta đi trước giải quyết cao tăng Vô Không Tinh Môn các người phụ trách công phá pháp trận bảo hộ.

Lạc Thiên quay sang hại vị trúc cơ trưởng lão si nhân luyện khí. Lão họ Tiền cơ thể quắc thước nước da đỏ au, râu tóc bạc màu, lão còn lại là họ Mã thân thể cao gầy nhìn qua gương mặt già nua của lão có thể đoán ra phần nào trước đây lão đã là một soái ca.

- Tiền trưởng lão, Mã trưởng lão. Ta tính luyện chế một thanh phi nhận cấp bậc linh khí thượng phẩm, tài liệu cực giai đã có, yêu văn cũng là ta ra tay, thế nhưng trình độ chế tạo phôi khí thì xem như ta còn chưa cả nhập môn. Ta muốn nhờ hai lão xuất thủ giúp ta tổ hình phôi khí được chăng.

Họ Tiền mắt sáng lên hưng phấn rồi lại ảo não.

- Long gia, tổ hình linh khí thì pháp môn của Tông ta cũng có, thế nhưng chỉ dừng ở trung cấp linh khí mà thôi.. thật là chúng ta bao năm nghiên cứu mà vẫn nửa bước không tiến được a.

-Ồ chuyện này sao... ở đây ta có một pháp môn độc truyền có thể tổ hình đến cực phẩm linh khí và vài hình đồ linh khí từ cực phẩm trở xuống cấp hai lão nghiên cứu, như vậy thời gian có thể bao lâu thì các lão thấu triệt....

Nói dứt lời Lạc Thiên tung ra hai ngọc giản về hai vị lão nhân. Không nói hai lời cả hai si nhân lao vào nghiên cứu ngầu ngẩn kiến thức bên

trong.

- Hai vị thấy thế nào, có thể lúc nào thì bắt tay vào tiến hành luyện chế.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Công Tử Phi HàNh

Lão họ Mã buông tay khỏi ngọc giản nghi ngờ mà nhìn Lạc Thiên.

- Thứ cho lão phu thắc mắc phải chăng đây là độc môn luyện khí của ma tộc... mà phần này là một loại thủ thuật rất cao minh... sơ bộ đoán là có cả phần độc môn luyện chế Pháp Bảo và Linh Bảo?

- Đúng là của ma tộc, và đúng là trong tay ta có cả phần luyện chế Pháp Bảo và Linh Bảo, thế nhưng hai vị chưa đột phá Kim Đan thì cũng vô dụng mà thôi.

Nghe nửa vế đầu hai lão trúc cơ hạnh phúc đến rối tung. Thế nhưng nghe nửa phần sau thì ảm đạm không ngớt. Không thể không lắc đầu mà thầm than, tư chất của họ mà muốn đột phá Kim Đan thì khó hơn cả lên trời. Hít một hơi sâu đè nén tâm tình họ Tiên trưởng lão nhìn Lạc Thiên thâm sâu mà đạo.

- Luyện Pháp khí thì chỉ cần địa hỏa là đủ, do đó tam tộc pháp khí gần như nhau chỉ khác ở phần khắc trận văn. Nhưng từ linh khí thì bắt buộc phải phân ra dùng Yêu Hỏa, Chân Linh hỏa, Ma hỏa mà luyện mới có thể tạo nên Linh khí có độ phù hợp nhất với mỗi tộc, dùng Chân Linh hỏa tạo ra phôi khí sau đó khắc Yêu linh văn thì hiệu quả Yêu Linh khí sẽ giảm rất nhiều.

Lão dừng một chút rồi thâm ý nhìn Lạc Thiên đạo tiếp...

- Nếu như vậy thì bản chất của Yêu linh khí này ít nhất phải là cực phẩm, nhưng vì xung đột giữa Yêu và Chân nên hạ xuống thượng phẩm. Không

biết Tiên mỗ đoán đúng chẳng.

Đúng là nhân sĩ chuyên nghiệp cái này nói ra là đúng bản chất của vấn đề. Lạc Thiên rất là hài lòng với biểu hiện chuyên nghiệp này của họ... Lạc Thiên lôi ra Độc giác của mẫu thân Hồng mãng, cộng thêm đủ thứ linh ba tinh vật liệu...

- Đây là sừng của Độc giác hỏa máng đã đạt đến Kim đan thượng giai. Dù để chế pháp bảo hạ phẩm.... thêm một chút các đồ mà ta cho là trân quý...

Nhị lão ánh mắt sáng ngời mà lao vào không xem xét đồ vật Lạc Thiên lôi ra.

-Ồ cái này là vỏ trứng loài nào mà rất lạ, lại có tính chất không gian... không biết đàn của loại quái vật nào nhỉ.... khó hiểu... lại có thuộc tính hỏa nữa... chất lượng rất là cao cấp

Lạc Thiên tím mặt nó mặt lại.

- Là vỏ trứng của ta...

- Khụ... khụ...

- Khắc... khắc... khắc... Nhị lão mặt đỏ bừng bối rối sặc nước bọt ho khan không ngớt.

- Thứ cho lão nói thẳng, Linh khí kiểu như Long gia muốn luyện tuy rằng có thể đạt đến Thượng giai, nhưng tính ra chỉ là hạ giai mà thôi. Vì rèn luyện bằng Chân Linh hỏa nên khi Long gia dùng yêu khí quán trú thì sẽ bị xung động cực lớn không hề thông suốt phí tài liệu... không nên luyện a....

Hai con hàng này bệnh cũ tái phát, tiếc tài liệu mà không đồng ý luyện chế.

- Ta cũng biết vậy, nhưng làm gì còn cách nào. Ta không biết luyện phối khí, mà giờ ta không có thời gian mấy năm học luyện chế... tình thế bây giờ hai vị rõ nhất. Chiến tranh bùng nổ bất kì lúc nào...

Lạc thiên cũng dầy dựa mà quyết định, hẳn biết làm vậy tài liệu sẽ cực kì lãng phí.

- Lão lại có một cách quá phận... nếu Long gia tin tưởng hai chúng ta buông lỏng tinh thần, chỉ phát yêu hỏa thiêu đốt nguyên liệu, chúng ta thì coi yêu hỏa của Long gia như địa hỏa mà luyện chế Linh bảo vậy thì có thể đạt đến Yêu Linh khí thượng giai mà không có ám tật.

- Lại còn có cách này, hay... ta tin nhị vị... có gì mà không thể.

Buông bỏ Yêu hỏa khống chế mà phát nó ra trước mặt người khác chỉ cần người ta có ý đồ xấu phát tay diệt Yêu hỏa của người thế thì tiền đồ vô vọng trọn đời không Kim Đan. Thế nhưng Lạc Thiên không chậm chể mà đồng ý, hẳn tính toán rồi, mấy lão si nhân này hoàn toàn không có lý do nào đi ám hại hẳn cả. Với lại họ cũng không dám, vì nếu làm vậy sau đó sẽ chịu lửa giận ngập trời của Lăng Thiên hẳn thân thể tan nát hồng xiêu phách tán.

Nhìn lại đồng vật liệu cực giai năm đó hai gã si nhân chẹp miệng lắc đầu... lẩm bẫm.

- Tiếc a.. tiếc a... vật liệu siêu giai đem đi luyện thượng giai... phí a... thật tâm không muốn luyện chút nào... con mẹ nó phá gia chi tử..

Lạc Thiên hắc tuyến đầy đầu rồi. Với thần niệm ngang kim đan của mình thì truyền âm còn bị phá nữa là lẩm bẫm. Mấy lão bất tử này đúng là ai nhân, vì tài liệu mẹ nó dám chửi cả hẳn.

Thế là Lạc thiên những ngày này chìm đắm trong công việc phối hợp luyện chế Yêu Pháp khí. Để sự phối hợp hoàn toàn nhuần nhuyễn thì hai

lão giả và một con quái giao bắt đầu từ luyện Yêu pháp khí đơn giản trước. Giờ đây Lục Ngạc, Song Ứng đã sung sướng như nguyện có được túi trữ vật mà bản thân có thể sử dụng. Ba đũa quán quýt cho đồ ra cất đồ vào liên tục. Tài liệu hệ thủy quá nhiều, nhất là đi săn Hải yêu dư ra một đồng lớn, Lạc Thiên cùng nhị lão chế cho Lục Ngạc một bộ giáp bằng da cá mập trúc cơ kỳ, là pháp khí cực phẩm đấy, lại thêm một cái khiên mà mai Quy trúc cơ hải thú, thượng phẩm pháp khí. Cả ngày nằng đeo cái ma I rùa khổng lồ trên lưng đi khắp mọ nơi khoe khoang. Song Ứng cũng có phần, tài liệu phong hệ hơi khó kiếm ở khu vực này, thế nhưng có tiền là có hết. Bỏ ra tận 2 vạn linh mua được một thân Phong Trúc 500 năm hỏa hầu chế ra hai thanh Phi kiếm phong hệ cực phẩm pháp khí. Vậy là hai tên này thu bé bản thể theo thần thông học được của Lạc Thiên sau đó chấp cánh đứng trên phi kiếm phi hành khắp cả tông môn.

Hai con chim, có cánh hăn hoi, không dùng phi hành mà lại chấp cánh phi hành bằng phi kiếm, sự việc độc nhất vô nhị thế giới yêu thú này lại được Môn nhân Càn Khí Môn nhiệt liệt tung hô. Nào là công tử uy vũ, công tử tiêu sái, công tử anh tuấn vv.vv...

Một tháng sau Lạc Thiên và nhị lão bắt tay luyện chế Yêu linh khí đầu tiên, đó là một Yêu linh xà tiên khí cấp bậc trung phẩm linh khí. Cái xà tiên này là xương cột sống của Mẫu thân Hồng Mãng. Trước khi bắt tay vào luyện chế tài liệu đỉnh cấp độc giác Hỏa xà thì Lạc Thiên và cả nhị lão đều muốn thử với tài liệu kém hơn một chút, nếu có hỏng thì đỡ lãng phí còn có thể rút kinh nghiệm.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Thông Linh

Xương sống của Độc giác hỏa Xà yêu thú bậc chín cũng là một tài liệu thượng giai, nên nhớ xà loại luôn có độc chiêu xà triển. Mà muốn dùng chiêu này thì cần có một bộ cột sống vững chắc, vậy nên đa số xà loại đều cường hóa cột sống của mình đến rồi tinh rồi mù.

Việc luyện hóa phôi khí chỉ khá thuận lợi mà thôi chưa thể hoàn mỹ, nếu Lạc Thiên tự điều khiển yêu hỏa của mình thì chất lượng sẽ tốt hơn nhiều, vì lúc ấy Yêu hỏa sẽ như chân tay hăng mà làm việc. Thế nhưng gã lại không có một chút kinh nghiệm nào trong việc luyện chế phôi khí vậy nên phải thả ra khống chế Yêu hỏa để hai gã lão si điều khiển, tất nhiên không thể hiệu quả như ý. Tuy vậy sau gần một tuần thì phôi pháp khí cũng hình thành, ngoài xương sống của Độc giác Hỏa Xà thì Lạc Thiên đã bổ xung nhiều những nguyên liệu quý hiếm khác mà họ kiếm được trong các khu giao dịch ngầm ở Hùng Bi thành.

Điều này rất dễ hiểu, vừa chiếm được hơn ba phần toàn bộ tài nguyên của Thanh Vân Môn nên Càn Khí tông giàu chảy mỡ so với các môn phái bất nhập lưu khác. Nếu so sánh với các Tông môn hạ cấp trung cấp hay các đại tông môn thì chỉ là hạt cát, thế nhưng Lạc Thiên tư duy rất là khác người, một trăm vạn linh thạch hăng vung tay ra tiêu hết, trong khi Thiên Xảo môn và Kim Kiếm Môn chiếm xong linh thạch thì nhập kho môn phái dẫu như mè�o dẫu...c.

Cao tầng môn phái cũng ý kiến về chuyện Lạc Thiên quyết định về chuyện vét sạch cả kho của Càn Khí môn chuyển thành tài liệu luyện khí,

thảo dược và các tài liệu khác. Thế nhưng khi nghe Lạc Thiên giải thích thì tất cả vỡ òa.

- Thứ nhất, học mấy môn phái khi đào linh thạch lên rồi cất vào kho thì khác gì là cứ để linh thạch trong mỏ cho ròi. Ta quyết định sử dụng hết linh thạch mua nguyên liệu, tông môn luyện khí, luyện đan nâng cao năng lực của đan các và khí đường, sản phẩm sẽ phục vụ chiến đường tăng chiến lực, sử dụng chiến lực đó đi cướp bóc, săn bắn thì hiệu quả kiếm linh thạch tăng nhiều lần, tuần hoàn vài vòng thôi thì hiệu quả ra sao các người tự nghĩ.

- Thứ hai trong, mười đến hai mươi năm chắc chắn Ma tộc sẽ vượt qua Man hoang tiến về nhân tộc, đến lúc đó các người không có năng lực, không có tu vi thì các người trừ linh thạch là may áo cho Ma Tộc à.

Vậy là Đan các thừa nhiên liệu để học tập luyện đan, khí đường thừa nguyên liệu để tàn phá rồi tích lũy kinh nghiệm. Trình độ của hai phong môn nhân trình độ tăng lên theo cấp số nhân theo thời gian ngắn. Địa vị của họ trở nên phi thường siêu nhiên trong môn phái, Chiến đường luôn có nhân sĩ tập trung tại hai phong này nịnh nọt tạo quan hệ.

Trong một thời gian ngắn Chiến đường cũng thay đổi nghiêng trời lệch đất, pháp khí bổ xung rớt xuống từ môn phái như không cần tiền, mỗi người dư ra đến vài kiện. Phù lục thì tính bằng năm, đan dược phát không phải hỏi.

Tất cả đều được phân phối kèm theo một mệnh lệnh làm Chiến đường nhân sĩ rơi nước mắt. “ Công lao của các người Môn phái không thêm chiếm tiện nghi, môn phái cao tầng còn hỗ trợ thêm các người. Mệnh lệnh chỉ có một, phải sống sót, có sống thì so với cái gì đều cường. Thế nhưng không phải vì vậy mà tham sống sợ chết, làm hại đồng đội trong chiến đấu. Nếu có kẻ như vậy, dù trốn xa tí dặm chúng ta cũng đuổi giết bằng được. Các tiểu tử, các người không tiếc pháp khí, phù lục trong chiến đấu, đan

được trong tu luyện, chúng ta sắp làm một võ lớn, đến lúc đó ngàn vạn tài nguyên lại đến với các người...”

Chiến đường 30 thành viên cũ của Càn Khí Môn thì quen rồi, họ hưng phấn bồng bồng nhưng lại nghiêm túc mà tu luyện. Những tù binh Thanh Vân Môn sau khi thông qua vấn tâm thuật được 20 nhân thì ngạc nhiên đến phát ngốc. Ở Thanh Vân Tông trước đây làm nhiệm vụ thì cống hiến đến 8 phần cho môn phái. Mà môn phái chỉ quan tâm đầu tư vài tinh anh mà thôi, nói đến chuyện “xả hàng” như Càn Khí Môn đó là nằm mơ. Nếu như môn phái này cứ như vậy không đổi, chính sách nhất quán như cao tăng tuyên bố vậy thì là thiên đường của họ, Thanh Vân Môn là cái thứ gì họ sớm ném đi đâu rồi. Cuối cùng vẫn là câu lợi ích là vĩnh cửu... tình cảm tông môn gì đó quá hư vô, Lạc Thiên dùng suy nghĩ của người hiện đại mà thành công khống chế nhanh nhất Thanh Vân Môn tù binh thành chiến lực. Phải biết rằng những kẻ còn lại tồn tại trong một cuộc chiến thì không phải là tinh anh thì cũng có điểm hơn người.

Quay lại với việc luyện chế, vì không tiếc vốn nên cái Tiên xà này được sung nhập Bí Ngân, Tinh Hỏa Thiết, Tinh Thần cương và rất nhiều loại nguyên liệu quý hiếm khác... ngoài ra còn có một miếng nhỏ vỏ trứng hi vọng nó có thể có đặc tính không gian.

Linh khí phôi của Xà Tiên đã thành công ở mức trung phẩm, với cường độ đủ để khắc vào 5 cấm chế để trở thành chính thức khí linh mà không còn chỉ là phôi khí. Nhưng chuyện bất ngờ đâu đâu cũng có, cái phôi khí này thành hình thì tự động rung lên bần bật.

Hai lão si nhân luyện khí trợn mắt há mồm, sau đó run run cánh tay chỉ trỏ, miệng đớp đớp nhưng không nói nên lời. Thế nhưng chỉ một khắc sau thì Phôi Khí Tiên Xà rung lắc nhẹ dần... nhìn cảm giác như một đứa trẻ bị kiệt sức.

Hai lão già hô lớn, nước mắt dòng dòng, Lão họ tiêu còn uất ức mà phun ra một ngụm máu. Lạc Thiên sợ hãi vội vàng đỡ lão dậy dò hỏi:

- Tiêu Lão, Mã Lão các người làm sao vậy... có gì không đúng?

Tiêu lão mặt xám như tro lắc đầu mà than thở.

- Không thể hiểu được do nguyên nhân gì mà cái phôi khí này gàn như sinh ra thông linh vậy... nếu là linh khí thông linh thì sẽ cường đại hơn cả cực phẩm linh khí đó... thế nhưng “ thông linh” quá yếu... sắp chết rồi.... nếu có tinh huyết thần thú bổ xung thì may ra... thế nhưng tinh huyết thần thú thì kiếm đâu ra... ôi... cơ hội ngàn năm. Phí của trời.... ôi... ta không muốn sống nữa....

- Ta cũng không thiết sống nữa.

Phải nói thông linh là một loại đẳng cấp khác của pháp khí, pháp bảo. Nó lại không hề liên quan sự người là Pháp khí, linh khí, pháp bảo, hay linh bảo, nó sinh ra mang tính ngẫu nhiên, may mắn. Giống như kiểu trí thông minh của pháp khí vậy, không hề liên quan người mạnh hay yếu. Một pháp khí có thông linh, tức là đã có trí tuệ của mình, và có thể làm được những hành động đơn giản như tự hộ chủ, tự công kích địch nhân.

Do vậy nó mạnh hơn nhiều pháp khí bình thường cùng đẳng cấp, và có chức năng tiến hóa. Vì xoa trí tuệ của mình nên chúng khát vọng mạnh thêm, khi gặp những gì phù hợp để tăng lên sức mạnh của mình trong phạm vi nhất định chúng phát hiện. Nếu chủ nhân của chúng giúp đỡ chúng luyện hóa thì có thể nói các thông linh pháp khí sẽ tăng trưởng vô hạn. Điều này thật kinh khủng, trong vạn vạn lần luyện chế may ra mới có một pháp khí thông linh ra đời và trở thành bảo vật trấn phái của các đại tông môn, siêu cấp tông môn. Bảo sao hai lão ai nhân kích động đến vậy, khi không thể thành công thì thất vọng đến thổ huyết.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Lão Phu Liễu MạNg

Máu thần thú, mẹ nó long huyết không phải mâu thần thú sao... Ummm mặc dù xó hơi thoái hóa một chút. Nhưng vẫn là Long huyết đấy, không tin thì nhìn Triệu Vô Cực thì biết... không phải hăn ăn hàng fake Bồ Linh đan luyện từ máu của Lạc Thiên Mà bình phục sao. Chứng tỏ tinh huyết của hăn có tác dụng nhất định của Long huyết thần thú. Ngoài ra Song Ứng còn thức tỉnh huyết mạch Phi Ứng Long khi dùng Bồ linh đan chế tạo từ tinh huyết của hăn, mặc dù đó là Á long mà thôi.

Trước khi trúc cơ hăn đã có 20 giọt tinh huyết trong khi đó số lượng tinh huyết của tu sĩ xùng cấp chỉ khoảng từ 6 đến 9 giọt thôi, điều này là vì thân thể yêu thú cường hoành hơn tu sĩ nhân tộc quá nhiều nên tinh huyết toàn là gấp mấy lần nếu cùng cấp. Mà Lạc Thiên lại tu luyện cực hạn thể phách nên tinh huyết sung túc hơn mức bình thường. Đó là trước kia, giờ đây sau khi tăng cấp Yêu thú tinh hạch hăn có tận 40 giọt tinh huyết có thể cung cấp cho hăn đủ phung phí một chút.

- Mẹ kiếp, thoái hóa Long huyết vẫn là Long huyết, một giọt không đủ ông chơi vài giọt. Không tin là không bả người thành thông linh Yêu Linh Khí..

Thầm nghĩ như vậy Lạc Thiên ép một giọt tinh huyết lỏng lánh như tinh thạch màu đỏ sậm bay vào Tiên Xà Yêu Linh Phôi Khí.

Xoẹt một tiếng, Tiên Xà Yêu Linh Phôi Khí triệt để hấp thu giọt tinh huyết đỏ lỏng lánh của Lạc Thiên. Huyết quang bùng lên dữ dội, Tiên Xà

Yêu Linh Phôi Khí rung lên bần bật tầng số cực cao, nhưng..... chỉ kéo dài vài tức lại ảm đạm vô quang... yếu đuối mà run nhẹ.

Lạc Thiên không tin tà, lại ép một giọt tinh huyết lóng lánh từ tâm mi ra, kết quả không khác mấy, hi vọng rồi thất vọng Tiên Xà Yêu Linh Phôi Khí vẫn không thể hoàn toàn thức tỉnh.

Tội nghiệp nhất là hai lão si nhân, trái tim bị dày vò đến chảy máu, may là tu sĩ nên thân thể cường hoành, nếu là phàm nhân thì với mức độ xúc động và đả kích như vậy có thể dẫn đến vỡ tim mà tử vong mất.

Đến giọt tinh huyết thứ 4 được ép ra thì Lạc Thiên hoàn toàn tuyệt vọng rồi. Mẹ nó lần này không được thì thôi, tinh huyết không phải củ cải trắng.

Thế nhưng kì tích lại xảy ra, Tiên Xà Yêu Linh Phôi Khí sau khi nhận giọt tinh huyết thứ tư thì như sống lại tự động lượn xung quanh Lạc Thiên như kiêu con cún con mừng chủ nhân vậy.

Lạc Thiên ngây ngổ tại chỗ như bị trúng định thân thuật, không kịp phản ứng gì cả. Thế nhưng hải lão giả trúc cơ ai nhân thì khác, gần như đồng thanh nhị lão hét lên:

- Đồ ngu... đồ con lừa... mau vẽ Yêu linh văn cấm chế... nhanh.....

Bừng tỉnh đại ngộ Lạc thiên vội vàng cố định Tiên Xà Yêu Linh Phôi Khí lại và tiến hành dùng Thần thức khống chế yêu khí khắc cấm pháp vào bản thể Tiên Xà Yêu Linh Phôi Khí, công việc này quan trọng không kém rèn đúc phôi khí vì các loại cấm pháp khác nhau sẽ tạo nên những tác dụng khác nhau của pháp khí.

Việc khắc cấm pháp Yêu Linh Văn, Chan Linh Văn, hay Ma văn đều phụ thuộc trực tiếp vào cường độ thần niệm và sự khống chế linh xảo của thần niệm. Đối với Lạc Thiên thì trong 5 năm từ khi có các loại tài liệu Yêu

Linh Văn mà Triệu Vô Cực và Liễu Thu Thủy sưu tầm thì hẳn chưa bao giờ dừng quá trình mô phỏng hư không khắc họa các Yêu Linh văn này.

Trong giới khắc Yêu Linh Văn thì thủ thuật luyện tập hư không khắc họa là cao nhất và khó khăn nhất vì nó cần thần niệm cực kì bá dục trì cộng thêm đòi hỏi sự khống chế thần niệm tỉ mỉ đến tận răng... Thành quả của là mấy pháp khí cho Lục Ngạc, Song Ưng Lạc Thiên hẳn khắc Yêu Linh Văn chưa hề thất thủ. Hẳn khá tự tin về khả năng khắc linh văn của mình với cường độ thần niệm gần như bằng với kim Đan tu sĩ nhân loại.

Việc khắc linh văn rất thuận lợi năm cấm chế Yêu Văn được hẳn dễ dàng khắc vào Tiên Xà Yêu Linh Phôi Khí. Đang mỉm cười thỏa mãn “chiêm ngưỡng” kiệt tác của bản thân thì bất ngờ xảy ra.

Hai lão si nhân luyện khí tập kích bất ngờ, tay đâm chân đá, răng cắn... Để tiện cho việc luyện khí thì Lạc Thiên thu nhỏ bản thể còn 2 trượng thôi. Chính vì vậy hai các lão lao vào cận chiến khá hiệu quả. Nhất là Tiên Lão tranh thủ vớ được một cái lò luyện khí úp lên đầu của quái Giao, sau đó không hiểu hai gã điên này lấy đâu ra khí lực mà tay đâm chân đá cuồng loạn.

Mặc dù thân thể của quái Giao quá cường hoành, hai trúc cơ lại không dùng linh lực, chỉ dùng hung khí tù mà đập nên không hề gây tổn thương hẳn. Đau đớn thì không thể tránh khỏi. Mắt thấy nhị lão không dùng linh lực, tức là không có ác ý Lạc thiên cũng lười chấp nhất, tung ra mấy chưởng đánh lui hai lão.

- Hai lão điên này muốn làm gì... còn đánh nữa là ta không khách... khí... ái úi... mẹ kiếp... dừng... mấy tên điên...

- Lão quyết liều cái mạng già này... tên ngu ngốc nhà ngươi... cái gì Long gia ta phi.... một thông linh linh bảo cả trăm năm mới dẫn sinh mà ngươi

khắc loại rác rưởi Yêu văn vào.... lão phu liều mạng với người... kiaaaa...
xem chiêu.

- Thêm lão phu.... đỡ chiêu...

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Tiên Xà Linh Khí Thông Linh Phế Vật Nhất Thời Đại

Bình tĩnh ngồi đối thoại thì Lạc Thiên mới ngộ ra rằng hắc đã khắc họa toàn cấm chú cấp bậc “phế vật” cho Tiên Xà linh khí thông linh.

Tiên Xà linh khí thông linh là linh khí trung cấp bản thể có thể chịu được 5 cấm pháp Yêu Văn, chính vì thế Lạc Thiên chọn hai vị trí để khắc Yêu Văn Hệ hỏa, tăng phúc 20% thần thông của chủ nhân Tiên Xà linh khí thông linh nếu dùng linh khí này để thi triển hỏa hệ thần thông. Hai vị trí tiếp theo để khắc cấm pháp cố hóa giúp cho bản thể linh khí tăng thêm 40% sự bền chắc bởi vì xà tiên chiêu dùng chủ yếu là quất và trói buộc vậy nên hắc tăng lên sự bền chắc cho linh khí. Còn lại một phần hắc khắc họa Yêu Văn về không gian, do nhập thêm một miếng vỏ trứng nên Tiên Xà linh khí thông linh có thêm tính chất không gian bên cạnh hỏa thuộc tính vốn có của nó.

Nhưng vấn đề là các Yêu Văn này chỉ là hàng phế phẩm trong hàng cấm pháp yêu văn cho Linh Khí. Ví dụ như tăng phúc thì nếu một trung cấp linh văn của nhân tộc đã tăng phúc từ 16 đến 18%. Nếu so sánh ra thì Yêu Văn tăng phúc 10%, lại phải hai cái mới đạt được 20% thật quá phế vật. Điều tương tự xảy ra với cấm chú yêu Văn cố hóa. Thế nhưng đó chỉ là bức xúc nhỏ thôi, điều khiến nhị lão liêu mạng tấn công Quái Giao nằm ở việc tài liệu thuộc tính không gian quá hiếm vất vả lắm Tiên Xà linh khí thông linh mới có một chút phẩm chất thuộc tính không gian vậy mà Lạc Thiên đem khắc vào cấm chú phóng to thu nhỏ tương tự cấm chú của túi chữ vật rác rưởi. Không liêu mạng thì chờ đến lúc nào, hai lão già tức giận đến dựng ngược hết râu tóc rồi.

Lạc Thiên chỉ biết cười khố, Yêu Văn của hắn là sư tầm mà có, chẳng theo hệ thống nào, có thể luyện đến chừng này đã là quá siêu rồi. Mà đó là hắn còn nhờ tính chất của Âm Dương Long Thung tăng lên khả năng lĩnh ngộ để ăn gian đấy....

- Nói này hai lão già... dừng tay. Các người đều biết Yêu Quốc bị Ma tộc diệt vong, đạo thống bị mặt sát, đây là Yêu Văn ta sư tầm từ trong tay Nhân tộc lấy đâu ra hàng cao cấp.

Ngẫm nghĩ một lát hắn trầm ngâm..

- Mặc dù có vẻ phí phạm nhưng thời buổi phi thường thì phải làm những việc phi thường.... chiến tranh nổ ra mà ta không có linh khí thuận tay thì.... còn mạng sống đều la cường nhất.

Nhị lão chán nản mà gật đầu chấp nhận lý luận của Lạc Thiên, cả ba lại bắt tay vào luyện chế tiếp theo Độc Giác của Độc Hỏa Xà cấp chín. Đây mới là nhân vật chính của buổi biểu diễn, nhưng giờ đây lại hạ xuống nhân vật phụ vì Tiên Xà linh khí thông linh đã hấp thu hết mọi vinh quang của nó.

Việc luyện chế Hỏa Yêu Nhận này cũng khá thuận lợi với những nguyên liệu cho vài không khác mấy Tiên Xà linh khí thông linh. Khi Phôi khí thành hình với chất lượng lên tới linh khí thượng phẩm có thể chịu tải 6 tầng cấm chú thì cũng không ai ngạc nhiên, vì nó nằm trong dự kiến.

Cái ngoài dự kiến khiến cả ba tên, hai nhân một giao này trợn mắt, há mồm, không nói nên lời là hiện tượng Thông Linh thức tỉnh lại diễn ra. Lạc Thiên sau khi thất thần thì vội vàng ép ra tinh huyết ném vào phôi khí, thế nhưng thông linh hiện tượng ngày càng yếu, đến lúc giọt tinh huyết thứ 5 thì hiện tượng thông linh ngừng hẳn, Lạc Thiên hậm hực nằm bệt xuống đất, thất vọng không nói nên lời.

Thanh yêu nhận cong cong như ánh trăng non, màu đỏ đậm với lưới nhận sáng bóng ánh lên từng tia sát khí lạnh lẽo. Ngoài tăng phúc, cố hóa, không gian cấm chú nó được bổ xung thêm Yêu văn cấm chú tăng 15% sắc bén, nói chung đây là một hung khí bao quát cả cận chiến và viễn công.

Lúc này đây Lạc Thiên đang nhìn lên đỉnh của Hỏa sơn, hấn trầm trở mà ghen tị. Trên đỉnh núi Hồng măng đang bay múa vui đùa cùng Tiên Xà linh khí thông linh nhìn như hai dải lụa đỏ khổng lồ đang quấn quýt lấy nhau vui đùa trong gió, rất là tinh xảo và linh động, nhưng không kém sức mạnh và cường đại.

Tiên Xà linh khí thông linh là hấn luyện cho Hồng Mãng, nó hoàn toàn không phù hợp phong cách chiến đấu của Lạc Thiên. Nhưng Tiên Xà linh khí thông linh lại hoàn toàn phù hợp cùng Hồng Mãng, chỉ cần Tiên Xà linh khí thông linh bắt được đối thủ thì nó sẽ quấn chặt như nêm, cộng với Hồng Mãng thi triển Nhất muội chân hỏa thì vòng bảo hộ lính rất khó chống đỡ. Môn thần thông hệ hỏa này sau khi Hồng Mãng tăng lên tinh hoạch yêu thú thì cũng tự tấn cấp thành Nhất muội Yêu hỏa cường đại gặp nhiều lần hỏa cầu trước đó.

Lạc Thiên thềm nhỏ dãi mà học lóm môn thần thông này, thế nhưng Nhất Muội chân hỏa quá phức tạp, kể cả Âm Dương Long thung cũng không giúp được hấn lĩnh ngộ. Hậm hực khi chỉ học được chút da lông lúc này Lạc Thiên hiểu rằng Âm Dương Long Thung cũng có giới hạn của nó. Nghĩ đến đây Lạc Thiên hung hăng mà nắm chặt nắm đấm mà thầm nghĩ.

- Mẹ nó... phải tìm mọi cách tăng lên hiệu quả của Âm Dương Long Thung nếu không thì sẽ không theo kịp sự phát triển của mình.... chỉ có thể đánh cướp khắp nơi mới có thể để Âm Dương Long Thung hấp thu “đủ no”.

Tinh Không Môn, một môn phái nhỏ bất nhập lưu nằm trên dãy Ngũ Tinh sơn mạch, trên dãy sơn mạch này có tổng cộng 5 môn phái chia cắt

chiếm hữu bao gồm: Kim Kiến Môn, Thiên Xảo Môn, Tinh Không Môn, Viên Không Môn, Khí Không Môn.

Trong đó ba môn phái Tinh Không Môn, Viên Không Môn và Khí Không Môn từ rất lâu trước đã từng là một môn phái hạ phẩm với 3 kim đan tu sĩ tồn tại. Thế nhưng cách đây hơn 100 năm thì môn phái này gặp biến cố lớn mà phân liệt thành 3 môn phái nhỏ, cao tầng gần như mất hết, họ chạy từ trung bộ di chuyển tới gần Vô Tận hải mà lập môn. chèn ép cực đại tới hai môn phái bản địa là Kim Kiếm Môn và Thiên Xảo Môn. Ngũ Tinh Sơn mạch trước đây chỉ thuộc quản lý của hai môn phái này mà thôi, thế nhưng sự việc đã thay đổi khi ngoại nhân tam môn di chuyển đến, họ bị đẩy tới rất gần bờ Vô tận hải và xa rời ngọn núi chính trong Ngũ Tinh Sơn Mạch. Cũng may mắn là Kim Kiếm Môn và Thiên Xảo Môn quyết định cùng tiến lui, bên cạnh đó Kim Kiếm môn là kiếm tu, sức chiến đấu cực đại nên mới có thể bám trụ trước sức ép đến từ tam tông ngoại lai.

Nhưng nếu không có chuyển cơ thì chắc chắn hai môn phái Thiên xảo và kim Kiếm vẫn từ từ bị đánh bật khỏi Sơn mạch. Ý thức điểm này Cao tầng hai môn phái quyết tìm đường ra, thế nhưng các môn phái xung quanh đều biết tình hình thực tế hai môn phái này nên không chịu hợp tác. Đúng lúc này Càn Khí Môn gặp khó cầu viện khắp nơi, cũng không ai đáp lại, chỉ có Thiên Xảo Môn với tâm lý ăn may mà kết minh với minh hữu “ tàn phế” này. Thế nhưng sau khi chứng kiến toàn bộ nội tình của Càn Khí môn thì họ quyết tâm hợp tác toàn diện, bên cạnh đó còn kéo theo Kim Kiếm Môn vào tạo thành một trận doanh.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Rung ĐộNg

Kim Kiếm môn, một môn phái thuần kiếm tu, ngoài kiếm ra họ không có dùng thêm bất kì pháp khi nào khác, đến cả phù lục cũng không dùng. Slogan của họ là “nhất kiếm phá vạn pháp” trong các môn phái bất nhập lưu thì họ rất nổi danh với lực công kích cường đại và... lực phòng thủ như giấy...

Mặc dù họ bị đẩy ra khỏi trung tâm sơn mạch gần 100 năm, phải xây dựng lại sơn môn tại đây thế nhưng không ai dám khinh thường những phong tử kiếm si tại đây. Sừng sừng tại môn khẩu của Kim Kiếm môn là một thanh Đại Thạch cự Kiếm chĩa thẳng lên trời khí phác bề ngỗ. Hôm nay xuất hiện tại môn khẩu là Môn chủ Kim Kiếm Môn Tây Môn Tuyệt cùng cao Tăng, bên cạnh đó còn có Thiên Xảo Môn chủ Lệ Hồng Vân cùng hai đại trưởng lão môn phái này. Họ tập trung tại đây để đón một nhân vật đặc biệt của Càn Khí Môn.

Xuất hiện trong vùng trời thấp trên đỉnh Kim Sơn là hai vạch Hồng Mang đang dùng tốc độ viễn siêu Trúc cơ bay đến. Tây Môn Tuyệt khẽ nhíu đôi mày bạc, tốc độ này đã ngang sức hẳn dùng phi kiếm thúc dục hết sức. Theo thông tin đây là hai vị sau mà của Càn khí môn, kẻ thực sự chi phối Càn Khí Môn chứ không phải mấy tên bù nhìn kia.

Nhưng khi hồng quang đáp xuống, quang mang tản đi thì cao tăng nhị môn mặt mũi rất đặc sắc. Kẻ thì trợn mắt hà mồm, tên thì nhíu mày suy ngẫm, có vài đồng chí vội vàng tế lên vòng bảo hộ như lâm đại địch. Xuất hiện trước mặt họ là Triệu Vô Cực Triệu Đan Sư hết sức quen thuộc, sự quan trọng của tên này thì tam môn không ai phủ nhận nhưng nếu nói hẳn

là chủ sự sau màn thì không thể nào. Vậy chủ sự sau màn hẳn là “hai vị” bên cạnh rồi, nhưng hai vị này tạo hình quá khác loại rồi. Một cự đại hỏa mãng hồng sắc dài đến 9 trượng đang nhu thân bên cạnh Một quái Giao khổng lồ cơ bắp cuộn cuộn với thân thể ngoại cỡ dài hơn 9 trượng, thân to hơn hai lần thùng nước. Xung quanh quái Giao còn đang linh động bay lượn một Hỏa Nhận khổng lồ dài đến 2 trượng hơn nhìn như một con chó nhỏ đang vờn quanh chủ nhân.

Quái Giao ánh mắt sắc lém nhìn qua một vòng cao tầng nhị môn, ánh mắt như kim châm chiếu đến đâu là khiến nhân tộc tu sĩ cúi đầu né tránh. Chỉ có Tây Môn Tuyệt ánh mắt như hình thành kiếm khí trực tiếp ngạnh kháng Lạc Thiên.

- Sao rồi nhị Môn minh hữu nhân tộc không chào đón Yêu Tộc minh hữu sao.

Âm thanh trầm thấp hữu lực của quái Giao vang lên, mặc dù không quá lớn nhưng như búa tạ đánh vào tâm hồn nhị môn cao tầng tu sĩ. Lạc Thiên đã dùng thần niệm khủng bố của mình tỏa ra khí thể trấn nhiếp toàn trường làm một đòn hạ mã uy.

Tây Môn Tuyệt kiếm tu tuyệt đối là hảo thủ cường đại trong cùng cấp, có thể đối kháng một hai cùng Lạc Thiên, thế nhưng khi Quái Giao bùng phát toàn bộ sức ép thì hẳn cũng không chịu nổi mà lui lại hai bước. Thần thức tiếp cận Kim đan không phải chuyện đùa.

Không hổ danh là chủ lực cao đoạn của tam phái Tây Môn Tuyệt hừ lạnh một tiếng bùng phát khí thể tiếp tục ngạnh kháng Lạc Thiên.

- Các hạ mặc dù là chủ sự của đồng minh Càn Khí tôn thể nhưng đây cũng không phải là nơi đạo hữu có thể làm càn...

Khí tràng như vạn thanh kiếm khí từ Tây Môn Tuyệt bùng phát, cắt xé liên tục vào khí tràng như thực chất của Lạc Thiên trong tay hẳn không biết

lúc nào đã xuất hiện một thanh kim sắc Kiếm sáng lạnh sát khí. Nhưng đúng lúc này nhiệt độ đột nhiên không báo trước mà mãnh bạo, bên cạnh Lạc Thiên Hồng Mãng bạo phát khí tràng thô nóng của mình. Tuy thần niệm của nàng không biến thái như Lạc Thiên nhưng tính chất của Nhất Muội chân hỏa rất bá đạo, như muốn đốt cháy hết tất cả những gì cản đường nó, như muốn nung hải nấu thiên quả thật rất cường hoành. Bên cạnh đó Tiên Xà Thông linh như cá nhỏ bay múa xung quanh Hồng Mãng như một con hỏa mãng thứ hai đầy linh tín đang uốn lượn trong không khí mềm mại, nhẹ nhàng nhưng lại tỏa ra cảm giác nguy hiểm đến tột độ.

- Các người muốn như thế nào... Hồng Mãng nhìn chăm chăm Tây Môn Tuyết ánh mắt bất thiện, sẵn sàng ra tay bất kì lúc nào. Lần này Tây Môn Tuyết thực sự phải lui lại rất xa, mặt trắng bệch, hai tay nổi gân xanh chần chịt nắm chặt chuôi kiếm đang rung lên bần bật chực như muốn phá không mà bay đi.

Lạc Thiên mặt tràn đầy dị sắc, ra tay cản Hồng Mãng lại.

- Hồng Hồng không được làm càn, thu lại khí tràng...

- Các vị đạo hữu hảo a.... là Lạc Mỗ đường đột. Vì muốn chứng minh bản thân Càn khí môn đủ năng lực làm minh hữu của hai vị mà lỡ mãng thể hiện, mong các vị không chấp Yêu tu chúng ta quá ngang ngược a. Hồng hồng bồi lỗi các vị đạo hữu.

Lạc thiên hai tay chấp một lễ kiêu nhân tộc tu sĩ chuyên nghiệp mà hướng cao tăng nhị môn thoáng một cái. Hồng Mãng cũng thu lại khí tràng rồi hơi cúi chiếc đầu Mãng khổng lồ coi như hành lễ.

- Tiểu nữ Lạc Hồng Hồng ra mắt chư vị đạo hữu... vừa rồi có chút xung động Hồng Hồng xin bồi lễ a...

Tất cả tu sĩ nhân tộc đều rất rung động. Thứ nhất đó là rung động vì sự cường đại của hai yêu tu mang lại cho họ, mà càng rung động hơn là việc

Yêu Tu này khác hẳn với thường thức về yêu tu trong suy nghĩ của họ. Trong mắt họ Yêu tu chính là cường hoành ngang ngược, bá đạo, không nói đạo lý như một tên Man Hoang không giáo hóa, không hiếu lễ nghi. Thế nhưng hai Yêu tu này thì lại giống như nhân tộc tu sĩ vậy, họ vẫn kiêu ngạo Ngang ngược nhưng lại không thiếu lễ nghi và hiếu biết. Lúc này thì Triệu vô cực vội vàng đứng ra ho khụ khụ... hóa giải sự lúng túng của đôi bên.

- Triệu Vô Cực ra mắt chư vị đạo hữu.

Chúng tu sĩ như bưng tỉnh vội vàng đáp lễ qua lại. Sau đó cao tăng cùng ngồi lại bàn bạc về vấn đề kết minh sâu của trận doanh.

- Tây Môn Đạo hữu và Lệ đạo hữu nghĩ sao về Yêu tu chúng ta, phải chăng chúng ta là Yêu tu thì việc kết minh trở nên khó khăn.

Trong hội nghị Lạc Thiên không vòng vo mà vào thẳng vấn đề.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Lang BàY

Tây Môn Tuyệt mắt như thực kiếm âm trầm mà đạo.

- Trong mắt Tây Môn Tuyệt ta chỉ có kẻ mạnh và kẻ yếu hoàn toàn không có cái gì mà nhân tộc, cái gì mà Yêu tộc. Lạc đạo hữu và Hồng đạo hữu thực sự..... rất mạnh thẳng được sự tôn trọng của ta.

- Lạc đạo hữu và Hồng đạo hữu đối nhân hữu lễ là xuất thân danh gia Yêu tộc không phải dã tu không hiểu đạo lý, việc nhân tộc và yêu quốc hợp tác cả ngàn năm đã có tiền lệ chúng ta không ý kiến.

Lệ Hồng Vân môn chủ Thiên Xảo môn cũng có chủ kiến của mình.

Tiếp theo những bàn bạc về vấn đề hợp tác ba bên đều lần lượt được đưa ra bàn bạc và quả thật là khá thuận lợi. Thế nhưng đến màn chiêu đãi tiệc tùng thì Lạc Thiên lại cáo từ mà muốn gặp riêng Tây Môn Tuyệt.

- Tây Môn Môn chủ, vốn dĩ trước khi tới đây ta mang ý nghĩ không quá coi trọng các vị mà tự tay giải quyết cao tăng Tinh Không Môn, Vô Không Môn, Càn Không Môn. Vậy nhưng giờ đây tình báo rõ ràng hơn, với sức mình ta khó mà thành hiện thực. Ngoài ra Tây Môn chưởng môn thẳng được sự tôn trọng của ta, ta có ý nghĩ quá phận muốn sâu hơn hợp tác giữa hai môn phái không biết Trưởng môn nghĩ sao.

Tây Môn Tuyệt nhú mày kiếm suy nghĩ rồi đạo.

- Thiên Xảo Môn là nữ nhân môn, lực chiến kém, thế nhưng cả trăm năm qua chúng ta nương tựa vào nhau. Nếu bảo bây giờ ta gặp Lệ Thiên đạo

hữu mạnh mẽ hơn mà kết minh gạt bỏ họ thì thứ cho Tuyệt mỗ không làm được, thất vọng Lạc đạo hữu rồi....

Nói đoạn hấn chấp tay mà rời đi... thế nhưng Lạc Thiên hà hà cười mà cản hấn lại.

- Tây Môn đạo hữu chê cười.... ha ha... xin đừng bước... thật ra là ta đã có mời Lệ đạo hữu tham gia cùng.... chỉ là ta muốn xác minh chút suy nghĩ của đạo hữu về chuyện còn lại rất quan trọng... kính xin Tây Môn đạo hữu thứ lỗi.

Tây Môn Tuyệt quả thật là người rất ngay thẳng, kiêu cong cong vẹo vẹo của Lạc Thiên hấn cực ghét, nếu không phải tôn trọng Lạc Thiên là cường giả hấn đã bỏ đi rồi... Cũng không chờ lâu Lệ Hồng Vân đã đến, thế theo yêu cầu của Lạc Thiên thì cả ba cùng tiến vào một căn phòng với đầy dãy cấm chế che đậy tiến hành mật đàm.

- Việc thứ nhất Lạc mỗ muốn tiến hành là “ mượn nhờ” sơn môn của Kim Kiếm môn một thời gian. Như hai người cũng biết tuy ba phái chúng ta kết minh nhưng Càn Khí Môn ở quá xa, nếu có đột biến thì căn bản mấy tông môn không thể phản ứng kịp.

- Ta biết rằng để cho môn phái khác tiến vào ở chung là một việc cực khó khăn dễ dẫn đến hiểu nhầm, nhưng Càn Khí Môn tình cảnh rất ác liệt, hiện nay trong 2 vạn dặm chu vi rất loạn, môn phái khá lẻ loi cô độc dễ bị vây công. Mong rằng nhị môn minh hữu giúp đỡ chúng ta xin ra một cái giá như ý.

Ngoài dự đoán của Lạc Thiên đang tính chít chít méo méo chảy máu một hồi thì ngay lập tức Tây Môn Tuyệt phất tay.

- Lạc Đạo Hữu nói phải, tam môn đã kết minh thì gom lại. Muốn đối kháng Tinh Không Môn, Vô Không Môn và Càn Không Môn thì nên tụ lại một chỗ. Thiên Xảo Môn của Lệ môn chủ là nữ nhân môn không thích hợp

tiếp đón, nhưng Kim Kiếm Môn không sao, cả đỉnh núi to như vậy chúng ta chỉ có hơn 50 nhân. Chúng ta co lại phòng hộ nhường 1 phần phía đông Sơn Phong cho Càn Khí Tông, thế nhưng quý tông phải tự bố trí cấm chế phòng ngự cho mình.

Rất bất ngờ với tính cách của tên trưởng môn này vậy nên Lạc Thiên cũng chẳng che che lấp lấp nữa mà đạo trực tiếp. Giải thích việc hãn chạy từ Man Hoang Yêu Lâm chi địa đến, việc Ma Tộc xâm lấn trong thời gian ngắn, việc hiên tượng thú triều thường xuyên hơn.... tất cả tạo nên một bức tranh mô tả về nguy cơ chưa từng thấy.

- Vậy nên ta quyết định hướng đi của Càn Khí Tông là Vô Tận Hải. Nơi đây rất gần hải vực nên ta sẽ kiến tạo bến thuyền tạo nên thoái lộ khi Ma tộc xâm lấn. Vì nếu tiến về phía Nam là Trung Nguyên, con đường này quá nguy hiểm vì nó nằm trên hướng tấn công chính của Ma Tộc.

- Tuyệt Mỗ sẽ không đi, ta sẽ cùng môn nhân đối kháng Ma tộc đến cùng, góp một phần sức cho Nhân Tộc.

Tây Môn Tuyệt nắm chặt tay, rang cắn chặt mà rít qua kẽ răng. Thế nhưng Lệ Hồng Vân thì mặt mày trắng bệch.. lấp bắp mà đạo...

- Lạc Đạo Hữu ra biển liệu có...

Lạc Thiên vội khoa tay cản lại mà nói.

- Tây Môn Đạo hữu nghĩa cả, dũng khí khiến Lạc Mỗ hổ thẹn, đường là do người chọn. Nếu lúc đó tình hình có biến thì vẫn có vị trí của nhị vị tông môn trong hạm đội ra biển của Lạc Mỗ. Nhưng giờ chúng ta khoan hãy nói chuyện đó, việc trước mắt là làm sao ứng phó với tình hình đang ngày càng loạn xung quanh, việc của Ma Tộc có lẽ nhanh nhất cũng la mười hai mười năm....

- Việc tấn công Ngũ Tinh Sơn là bắt buộc đối với Kim Kiếm Môn chúng ta, ở chính phong có Tây Kiếm Trì, thiếu nó môn nhân Kim Kiếm môn một bước khó tiến không thể lĩnh ngộ kiếm ý. Nếu được Càn khí Môn hỗ trợ khẳng khái thì ta yên tâm sẽ thành công.

Ít khi thấy Tây Môn Tuyệt vòng vèo như vậy, tây kiếm trì với Kim Kiếm Môn mà nói thì quá sức quan trọng. Chính vì thế hẳn đã phải cố gắng mà chít chít méo méo mời mọc sự giúp sức của Càn Khí tông, việc này quả thực là làm khó hẳn rất nhiều.

- Tây Môn Chương môn yên tâm, việc này Càn Khí Môn nghĩa không lui bước. Thế nhưng trước đó ta có thể mượn phi kiếm của chương môn vài ngày.... ta muốn tặng ngài một phen tạo hóa.... Tây Môn Tuyệt ngần ngại, Thanh phong kiếm là vật bất ly thân của hân cả mấy chục năm qua, gần như máu thịt tương liên, giờ đây Lạc Thiên hỏi mượn thì Tây Môn hẳn quá sức xoắn suất rồi.

- Không biết ý Lạc đạo hữu là....

- Tiếp theo đây sẽ là chiến tranh trường kì, chiến lược cao đoan tam môn tại Ngũ Tinh Sơn không yếu, chúng ta cần chiến lược cực đoan mà dùng sét đánh thống kích tiêu diệt cao tầng của họ mới mong dành chiến thắng.....

Ngừng lại một chút Lạc Thiên nhìn thẳng vào mắt Tây Môn Tuyệt sâu sắc mà đạo.

- Phi kiếm của Tây Môn chương môn đã có một chút linh tính nhưng còn rất yếu ớt rất lâu sau mới có đủ sức để tiến thành thông linh phi kiếm... mà cũng có thể không bao giờ tiến giai. Thế nhưng ta có bí pháp độc môn có thể giúp đỡ cỗ linh trí này tăng cơ hội tiến giai, nhưng vì là độc môn nên không muốn ai chứng kiến.... làm điều này cũng gây tổn hao cho tại hạ khá nhiều thế nhưng để báo đáp sự khẳng khái của Tây Môn đạo hữu thì đáng giá.....

- Thật... thật có thể thành thông linh.... mong... mong Lạc đạo hữu giúp đỡ.

Tây Môm Tuyệt kích động âm âm mà lăm bấp dăng lên phi kiếm, hai tay run rẩy không thể khống chế nổi.

- Đạo hữu yên tâm, xin bố trí ta một chỗ bế quan chỉ cần vài ngày xin trả lại đạo hữu một môn tạo hóa. Việc di chuyển Càn Khí Môn không thể chậm trễ kính xin nhị vị giúp đỡ an bài.

Độc môn của Lạc Thiên là vấy mấy giọt tinh huyết vào phi kiếm mà thôi. Thế nhưng hẳn phải giữ bí mật, nếu lộ ra thì không có gì nghi ngờ là tất cả tu chân giới sẽ sẵn giết hẳn rồi chích máu tạo Thông linh pháp khí. Lạc Thiên Bế quan trong Kim Kiếm môn còn Hồng Mãng hộ tống Triệu Vô Cực về lại Càn Khí môn thực hiện công tác di dời tông môn.

Nghe thấy tông môn chuyển dời đến gần Hải Vực, lại kiến thiết bến tàu cho riêng mình, mua thêm Pháp Tàu, dự định đóng linh Thuyền thì tất cả lão binh Càn Khí Môn đều mừng như tết đến. Thắc mắc vì sao lại vậy mấy tên lính mới thuộc Thanh Vân môn trước đây vội vàng hỏi thăm khắp nơi...

- Sư tử... tại sao di dời tông môn các người lại phấn khởi vậy...?

...

- Sư huynh.... dừng bước.. tiểu đệ có lẽ... kính xin sư huynh chỉ giáo đang yên ổn tông môn kị nhất là di chuyển, đến nơi mới khó khăn chông chắt tại sao các sư huynh sư tử lại vui vẻ như vậy.

- Ô... hảo tiểu tử đủ lễ phép... để sư huynh dạy cho người một bài về chiến đường và Càn Khí Môn. Theo người sói thảo nguyên và chó nhà con nào mạnh hơn.

- Là sói... sư huynh hỏi trẻ nít à có liên quan gì....

- Vậy người bắt một con sói về nhà nuôi béo, to cao hơn sói thảo nguyên sau đó cho đánh nhau thì con nào thắng.

- Cái này khó dự đoán mà lại chẳng liên quan tông môn di dòi.... quá là... sư huynh đừng thừa nước đục....

- Thế thì ta nói cho người nghe, một con sói được nuôi và một con sói hoang đánh nhau thì khó đoán. Vì con sói nuôi có nhiều chất dinh dưỡng không lo kiếm mồi nên cường tráng. Nhưng sói thảo nguyên thì ngược lại, phải vật lộn thiên nhiên mà tồn tại thế nên gày gò, thế nhưng nó bản lãnh chiến đấu, ý thức chiến đấu, liều mạng chiến đấu lại là đẳng cấp trên. Do đó hai con này chiến đấu là ngang nhau không phân biệt.

Lúc này đã có một lũ Thanh Vân Môn hàng binh nhao nhao tụ tập bên cạnh gã lão binh Càn Khí Môn.

- Chả liên quan, sư huynh quá câu giờ..

- Phải sư huynh khi dễ chúng ta người mới...

- Yên lặng, trật tự... nghe ta nói tiếp. Nếu như một đấu một thì cơ hội là ngang nhau, nhưng 2 sói nhà cùng hai sói thảo nguyên thì sao. Nửa canh giờ hai con sói nhà sẽ bị xé xác. Nếu là 3 đấu 3 đây, chỉ trong 2 khắc thời gian là ba con sói nhà bị phân thân, nếu là 4 đấu bốn hoặc nhiều hơn thì sao? Thì biến thành tàn sát một phía, sói nhà biến thành bữa cơm rồi thành Lang thí a. Haha ha.

- Các người đừng bảo không liên quan....sói thảo nguyên chính là chúng ta Càn Khí môn chiến đường, mà sói nhà là các người trước đây Thanh Vân Môn môn hạ. Chúng ta quanh năm đi săn cùng nhau, săn tu sĩ, săn hải thú cường đại, chúng ta như sói thảo nguyên không ngừng đi săn không ngừng phối hợp, không ngừng ma luyện. Chúng ta tin tưởng lẫn nhau giao lưng cho đồng đội mà lao lên phần chiến, vì chúng ta biết sau lưng mình có một con sói anh em sẵn sàng đỡ cho ta một kích trí mệnh. Các người nếu so ra

chỉ là các bình hoa không chịu một nỗi một kích... ha ha ha.. nhưng không lo rồi các người cũng sẽ giống như chúng ta mà trưởng thành, biến thành những con sói hung tợn.

Nói đến đây thì một số môn nhân hàng binh Thanh Vân môn cũng hiểu phần nào.

- Bình tĩnh... đây mới là phần quan trọng nhất liên quan đến việc di chuyển.... Các người biết bầy sói là luôn di chuyển, không có mảnh đất tốt nhất đối với chúng mà chỉ có mảnh đất tốt hơn. Chỉ cần bảo vệ về sói nọ và sói mẩu thì bất kì nơi nào có thức ăn màu mỡ đều là nhà. Chúng ta cũng vậy, tìm nơi có thể săn bắn ra nhiều linh thạch hơn, nhiều nguyên liệu hơn, linh mạch tốt hơn thì đó là nhà, nếu kẻ khác đã chiếm thì giết chúng mà cướp lại. Sói mẩu và sói non của chúng ta là Đan các và luyện khí các, chúng ta chiến đường có nhiệm vụ bảo vệ họ, săn giết cướp đoạt tài nguyên mang về cho họ để họ biến nó trở thành sức mạnh của Chiến Đường, giúp chúng ta ngày càng mạnh hơn và cướp được nhiều hơn.... các người minh bạch...????

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Tiếu Tử Thú Vị

Đạo lý thì ai cũng hiểu thế nhưng để diễn giải được thì khó, để diễn giải hay lại càng khó gấp nhiều lần. Tên sư huynh này chính là Chu Bát một tên chuyên kể chuyện trong tông môn, cái mồm của hắn đúng là dẻo như kẹo. Hắn nói hay đến độ cả Chiến đường lão binh cũng gào thét inh ỏi. Giờ đây chiến đường số lượng cả cửa và mới đạt gần 60 người đang khản cổ mà kêu la...

- Chúng ta là sói thảo nguyên....
- Cướp hết....
- Giết hết...
- Chúng....ta là....
- Bảo vệ mỹ nhân của Đan các...
- Bảo vệ huynh đệ luyện khí các..
- Cướp... giết...

Đây nào phải là môn phái gì nếu nghe khẩu hiệu kêu la của họ. Đây rõ ràng là hang phi đến không thể phi hơn được nữa. Thế nhưng tiệc vui chóng tàn, chỉ nghe oành một tiếng tên Chu Bát cắm mặt xuống đất tư thế chó gặm c...

- Một lũ không tiền đồ, Lang thì có gì hay ho. Ngạc bày mới là nhất, theo ta hô ngạc bày....

- Chúng ta là ngạc bày.... cướp... giết.... phóng hỏa...v.v...

- Ê ê Ưng bày mới uy phong, tất cả hô theo ta

- Ưng bày....

Vậy là chiến đường bị chia cắt làm ba phần nhỏ, Lục Ngạc dẫn một vài tên có tiềm chất da dày thịt béo chịu đòn lập nên Ngạc doanh, có hẳn cờ hiệu là pháp khí hắc hoi, thêu một con cá sấu béo ị. Song Ưng cũng chả kém mà thành lập Ưng Doanh toàn những thằng nhanh nhẹn tốc độ cao, tiềm chất đánh lén giỏi.

Còn lại Liễu Thu Thủy thành lập Giao Long Doanh là xương sống đảm bảo an toàn của Càn Khí Môn. .Chỉ sau vài ngày thì công tác di rời rất nhanh được hoàn thành, linh mạch đã được bố trí Dẫn linh thuật di chuyển đến phía đông bắc của Kim Kiếm sơn trước, nhân viên sẽ được bố trí theo sau. Một đoàn gần 80 nhân rông rảnh chạy về phía đông để lại Càn khí Sơn trống không rách nát.

Đúng như lời gã Chu Bát kia đã từng chém gió trước đây. Đội ngũ Càn Khí Môn đang di chuyển gồm hơn 80 nhân thế nhưng có có một nhóm nhỏ người được bao bọc rất cẩn thận, họ chính là các mãnh nhân thuộc Đan các và các huynh đệ Luyện Khí các. Bay ở vòng ngoài là gần 60 nhân sĩ thuộc Chiến Đường vũ trang sẵn sàng, có thể phản ứng lại bất kì dị biến nào có thể diễn ra.

Vì đảm bảo an toàn và tránh đụng độ cùng tam tông tại Ngũ Tinh Sơn đội ngũ Càn Khí Môn diễu một vòng lớn đến Thành Hùng Bi sau đó lại từ bến tàu nhận lấy tất cả Pháp Thuyền của Môn Phái sau đó tuyệt trần mà đi đường biển vòng về phía bờ biển phía đông Kim Kiếm Môn.

Lúc này đây thì Lạc Thiên đang bế quan tại Kim Kiếm Môn nên không biết gì, thật ra việc đánh thức linh tính của Thanh Phong phi kiếm chỉ tốn vài ngày công phu nhưng hẳn thích tỏ ra nguy hiểm nên bế quan cả tháng

không ra. Ngày hôm nay rốt cuộc Càn Khí Môn cũng đến vị trí mà Kim Kiếm Môn dọn ra chuẩn bị cho họ thế nên Lạc Thiên cũng không thể mãi dây dưa. Một giọt lại một giọt tinh huyết như hồ hách của Lạc Thiên bắn vào bản thể của Phi kiếm Thanh Phong, quả thật Lạc Thiên cũng chẳng tốt đẹp gì, hình thức mưu lợi này có một hạn chế rất lớn đó là thông linh pháp bảo sau khi thành hình khó có thể làm tổn thương đến Lạc Thiên, nếu có một ngày Mộ Dung Tuyệt kiếm chỉ Lạc Thiên thì chỉ với một ý niệm hẳn có thể bóp chết linh tính của Thanh Phong Kiếm. Nhưng điều này là bí mật mà chỉ có Lạc Thiên hẳn mới biết, sau khi Xà Tiên thành hình thông linh thì Lạc Thiên đã có thể cảm nhận được điều này.

Sau khi hấp thu đủ 3 giọt tinh huyết của Lạc Thiên thì Thanh Phong kiếm chính thức biến hóa trở mình, Phi kiếm tỏa ra quang hoa chói mắt tự động bay lượn trong mật thất như một con tiểu ngư đang vui đùa trong nước. Thế nhưng khi Lạc Thiên liếc mắt ghé nhìn nó thì thanh phi kiếm cảm thấy như độc thú nhìn chằm chằm chuẩn bị chén nó, thế nên thanh phi kiếm run lên bần bật rồi trốn vào trong một góc tường mà im lìm. Kiểu như đang mặc niệm, ta không thấy người người cũng không thấy ta. Thấy tiểu tử này thật có chút đáng yêu Lạc Thiên cười ha ha mà khai mở cấm chế động phủ dự định đi ra ngoài, đúng lúc này một tia sáng nhanh như chớp lóe lên vượt qua cả Lạc Thiên chạy đi. Đó chính là Thanh Phong kiếm vận hết mười thành sức lực phá không mà bay, Lạc Thiên giật mình kinh ngạc, mình đã mất 3 giọt tinh huyết mới đào tạo được hẳn thành Thông linh phi kiếm giờ mà tiểu tử này chạy mất thì biết ăn nói sao với Tây Môn Tuyệt, thật là tức phun máu chó, đầu đầy hắc tuyến Lạc Thiên truyền ý niệm đến phi kiếm.

- Tiểu tử người giỏi thì chạy a, chạy một bước ta cắt chân người, chạy thêm một bước ta diệt sát người... giỏi a... chạy đi xem nào.

Như trúng định than thuật, Thanh Phong kiếm phanh đến kết một cái dừng lại ở giữa không gian ru run không dám vọng động. Đúng lúc này Tây

Môn Tuyệt từ xa bay đến mặt mày hớn hờ xoay quanh Thanh Phong Kiếm, xờ một cái, mó một cái, vuốt vuốt ve còn áp cả má vào kiếm. Sau đó là nước mắt lưng tròng mà ôm thanh phi kiếm rất không hình tượng mà lăn ra đất cười ha ha. Thế nhưng Thanh Phong kiếm thì như chó nhỏ bị ăn hiếp quay về mách chủ nhân, hết nhót bên này lại nhót bên kia thi thoảng còn chĩa chĩa mũi kiếm về Lạc Thiên như kể tội. Như hiểu được Phi Kiếm tâm sự mặt Tây Môn Tuyệt đen lại sau đó lấy tay gõ cho Thanh Phong một cái.

- Tên tiểu tử vong ân phụ nghĩa này không có Lạc Thiên đạo hữu giúp đỡ thì người giờ vẫn chit là một thanh kiếm ngốc mà thôi. ai ăn hiếp người... còn không mau bồi tội Lạc Thiên đạo hữu.

Lạc Thiên cười ha ha phát tay..

- Thôi thôi Tây Môn Tuyệt đạo hữu cần phải ôn dưỡng kiếm, ta không chấp tiểu tử đáng yêu này... ha ha.. không quấy rầy đạo hữu Lạc mỗi phải về nơi trú đóng của tông môn xem xét tình hình.

Tây Môn Tuyệt chấp tay mà bái tạ.

- Lạc Thiên đạo hữu nghĩa cả, Tuyệt mỗi không biết lấy gì báo đáp, không dám nấn ná công việc của đạo hữu... sau này có việc sai khiến Tuyệt mỗi tuyệt không từ nan.

Hắn cũng chả có lòng dạ nào mà ngồi đôi co cùng Lạc Thiên, giờ đây Tây Môn Tuyệt hẳn đang hận cha mẹ không sinh thêm hai chân để chạy cho nhanh về động phủ mà bế quan ôn dưỡng kiếm. Có thanh thông linh kiếm khí này trong tay thì chiến lực của Tây Môn Tuyệt hẳn sẽ bay lên theo cấp số nhân là ít.

Phía xa là lít nha lít nhít môn nhân Kim Kiếm Môn đang chấp tay chúc mừng môn chủ, ánh mắt hâm mộ ghen tị bắn tứ phía. Tây Môn Tuyệt cười ha hả vênh râu tuyệt trần mà đi, hẳn là kẻ thắng lợi lớn nhất trong vụ này a.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Gia Sự

Lạc Thiên xuất hiện tại công trường xây dựng Càn Khí Môn không hề gây nên sự chú ý nào. Hắn dùng thần thông ẩn nấp tuyệt trần mà đi, quan sát khí thế hùng hực của môn nhân Lạc Thiên gật đầu hài lòng, đây mới là khí thế cần có của tu sĩ, ngôi hang động tu luyện không bao giờ cho ra được tu sĩ kiệt suất. THử hỏi trong hàng vạn vạn tu sĩ có được mấy thiên tài, tầng lớp nhiều nhất lại là tư chất bình bình như đám này, người ta có câu thiên tài cửu phần do nỗ lực mà thành. Các tông môn vì tài nguyên hạn chế mà tập trung bồi dưỡng một lượng nhỏ tinh anh thôi, thế nhưng Lạc Thiên hẳn thì khác, hẳn muốn xây dựng một đạo quân đội à nắm giữ trong tay. Bồi dưỡng những kẻ tư chất bình bình này cực tốn tài nguyên, nhưng tài nguyên là kiếm mà ra, cướp mà ra, không đủ thì đi giết người cướp của. Ý nghĩ đơn giản của Lạc Thiên là tạo nên một lũ hải tặc tu sĩ, đến vô tung đi vô ảnh trên biển. Thành viên hải tặc muốn thăng cấp? muốn thành cường giả? tự mình đổ máu mà cướp lấy, không có năng lực thì nằm xuống. Ý niệm của hắn đi ngược lại với hầu hết tông môn của giới này và cả các tiểu thuyết tiên hiệp của Địa cầu.

Thật ra bồi dưỡng nhóm này chả tốn gì của Lạc Thiên cả, hắn chỉ cung cấp cần câu, còn lũ thổ phỉ tu sĩ này thì tự mình mà đi câu cá rồi ăn. Câu nhiều một chút thừa ra một chút thì cung phụng hắn, quan trọng là tư tưởng đánh hội đồng ở kiếp trước quen rồi, va chạm xe là rút điện thoại gọi tới tấp, an hem tập hợp lấy nhiều đê ít. Nếu hắn thành công tạo nên một lũ tay chân cứng thì kể cả Ma tộc có đến thì hắn vẫn có thể lách trong khe hẹp mà sinh tồn.

Công trình to lớn nhất của Càn Khí Môn lúc này lại không phải là xây dựng tông môn. Vì biết mình chẳng có nơi có định nên các môn nhân Càn Khí Môn chỉ xây qua loa mấy cái đình đài vớ vẩn, nhà chả ra nhà lâu chả ra lâu, đào mấy cái hang viết vài chữ ngoài cửa là thành động phủ. Công trình mà họ chú ý là Linh Thuyền khổng lồ dài 140 trượng rộng 45 trượng, cái Linh thuyền này đã ngốn hết tài nguyên khổ sở đánh cướp bấy lâu nay của họ. Các môn nhân không cần ai thúc dục cũng vét đến hạt linh thạch cuối cùng trong túi trữ vật của mình để đóng góp. 60 vạn linh thạch hạ phẩm đủ để mua 20 kiện trung phẩm linh khí bị đổ vào con thuyền này. Nhị Lão hưng phấn bừng bừng vừa luyện chế những bộ phận khó khăn vừa thúc dục môn nhân làm việc. Dự kiến cái Linh thuyền không giống ai này sẽ là pháo đài di động trên biển, không có 5 kim đan trung cấp hoặc hai kim đan hậu kì thì đừng mong phá vỡ phòng ngự của nó. Linh Pháo cũng được trang bị tứ tung, tạo nên một Linh Thuyền Không góc chết, ngay cả đáy thuyền cũng trang bị pháo để đối chọi với tu sĩ thủy hệ hoặc hải yêu thú.

Công việc vất vả nhưng nghĩ đến lúc ra khơi săn bắn thì tất cả thành viên Càn Khí Môn lại hưng phấn bừng bừng, tiền tài là đây, sức mạnh là đây, tương lai cũng là đây. Các người cứ đánh nhau cho chán đi, ông ra ngoài tầm bảo, đánh cướp, ông khỏe rồi thì về làm thịt chúng bây... đó là suy nghĩ của phần lớn Càn Khí Môn tu sĩ.

Cuộc sống của Càn Khí Môn thời gian này rất yên ả, họ có lá chắn từ Kim Kiếm Môn. Ai muốn làm phiền họ thì phải vượt qua khu vực Kim Kiếm Môn và Thiên Xảo Môn đã. Những ngày này quan hệ giữa tam môn khá tốt, Thiên xảo môn toàn nữ nhân xinh đẹp, tuy chiến lực yếu ớt thế nhưng ăn ở chỗ pháp thuật phụ trợ của các nàng khá cường đại. Mấy ngày nay đã có không ít nhân sĩ Càn Khí Môn cho rằng mình soái ca mà lớn vờn làm quen với nữ tu Thiên Xảo Môn, sau đó tung ra toàn những lời có cánh lừa đảo con nhà người ta song tu.

- Nào là lần này ra khơi ta cầu trưởng lão mang theo nàng một xuất.... chỉ cần an ổn trên Linh thuyền lo hậu cần là đủ, thu nhập khổng lồ.... nguy hiểm thì muốn có cũng chẳng được... thôi chúng ta tiếp tục chuyện chính.... chụt chụt... ba ba.. ba

- Nào là nàng không phải sợ, ở lại tông môn... ta lần này ra khơi liệu cái mạng này kiếm cho nàng một bộ pháp khí thượng phẩm... à mà còn đan dược tăng tu vi nữa... nói chung ở nhà hảo... nào chúng ta tiếp tục... Các cô gái Thiên Xảo Môn ngây thơ trong trắng không biết mình đang giao dịch với một lũ thổ phỉ mang bộ mặt soái ca. Các nàng cả trăm năm chỉ dính đến Kim Kiếm Môn, mà cái tông môn này toàn cường nhân kiếm tu khô khan đến cực điểm, ngoài kiếm ra họ chỉ biết đến... kiếm mà thôi. Nay Càn Khí Môn CHIẾN ĐƯỜNG như một luồng mưa xuân tưới tắm ruộng đồng khô khốc của họ, chịu sao thấu hấp dẫn.

Thế nhưng chuyện không dừng lại ở đó, Môn chủ Lệ Hồng Vân lại động phạm tâm với Triệu Vô Cực lúc này thì to chuyện rồi, Liễu Thu Thủy máu ghen không phải nhỏ. Lợi dụng thỉnh giáo luyện đan, Lệ Hồng Vân lân la năm lần bảy lượt dây dưa với Triệu Vô Cực, mà thằng cha này cũng hoa tâm củ cải. Tuy rằng không dám sau lưng Liễu Thu Thủy ăn vụng nhưng mà liếc mắt đung đưa, tay chân thì thoảng thừa thãi mà đụng chạm là có. Vậy là chiến thần Liễu Thu Thủy nổi cơn tam bành gào thét giữa đỉnh Càn Khí Sơn thề san bằng Thiên Xảo Môn.

Triệu Vô Cực sợ đến không giám ra mặt một phát trốn chui vào động phủ Tây Môn Tuyệt lấy cớ là luyện đan giúp Môn chủ mình hữu tăng tu vi. Trong lúc đó Liễu Thu Thủy dẫn 60 nhân CHIẾN ĐƯỜNG, Lục Ngạc, Song Ưng, Hồng Mãng trùng điệp tiến về Thiên Xảo Sơn " nói chuyện phải trái". Đến nước này thì không thể trốn được nữa Triệu Vô Cực mò ra cầu cứu Lạc Thiên, Quái Giao Lạc Thiên đầu to như cái đầu, hắc tuyến đầy trán. Mẹ nó chiến tranh sát đít mà chỉ vì mấy vị yêu đương lằng nhằng gây nên rạn nứt liên minh. Vậy là một cuộc họp cao tầng tam môn diễn ra... Lạc Thiên

hùng hổ đạo, Triệu Vô Cực tên hoa tâm củ cải đáng ngàn đao, lừa dối Liễu Thu Thủy chưa xong còn bưng bít Lệ Hồng Vân môn chủ. Lạc Thiên hẳn quyết rat ay thanh toán môn hộ, nói là làm hẳn đấng đấng sát khí đuổi giết Triệu Vô Cực, nhị nữ quá hoảng vội vang lao theo cầu xin Lạc Thiên. Thế nhưng quái Giao cang nổi bão đánh cho Triệu Vô Cực máu tuôn ngàn bước, nói chung là bên bờ sinh tử. Liễu Thu Thủy quỳ xuống xin tha không xong thì chấp tay lạy dài Lạc Thiên, ý là vì bất đắc dĩ mà rat ay với Lạc Thiên sau khi cứu Triệu Vô Cực thì tự vẫn tạ tội với Lạc Thiên hẳn. Thế nhưng Liễu Thu Thủy chả được mấy chiêu thì bị đánh văng vào vách núi, thất Liễu Thu Thủy không địch lại thì Lệ Hồng Vân cũng xông lên. Nhị nữ từ chỗ chuẩn bị choảng nhau lại vì Triệu Vô Cực mà bắt tay phối hợp. Đánh qua đánh lại tam nhân bị Quái Giao đè ra bạo hành, mắt thấy không xong Vô Cực xin chết để Lạc Thiên bỏ qua nhị nữ, hẳn khóc lóc mà đạo nhị nữ ai bị tổn thương thì hẳn sống không nổi. Tam nhân nước mắt dòng dòng nhìn quái Giao Hung thần ác sát đang từ từ tiến đến, sức mạnh của Lạc Thiên quả là không thể địch. Lúc này thì Quái Giao bỗng thu tay:

- Tình cảm đến vậy thì về ở cùng nhà thôi, phân ra lớn bé la được có gì hành hạ nhau... ài tình là gì... kiến bao kẻ mù quáng a.

Đến lúc này thì mọi người với ngỡ ra là quái Giao làm việc rất có thâm ý. Triệu Vô Cực thì mừng như mở cờ trong bụng, Liễu Thu Thủy hung hăng cho hẳn một véo đau đến nhe răng trợn mắt, Lệ Hồng Vân mặt đỏ tới mang tai cúi đầu như đà điêu rúc cánh rồi. Chuyện lớn hóa bé chuyện bé hóa không, Triệu Vô Cực cùng Liễu Thu Thủy chưa làm lễ thành hôn thế là Lạc Thiên đứng ra làm luôn một lần với kiểu một chú rể 2 nàng dâu, còn việc động phòng kiểu gì thì để cho Triệu Vô Cực mệt óc.

Trong đám cưới rộn rã của nhân tộc thì có một ánh mắt ao ước của ai đó nhìn về Lạc Thiên, thế nhưng hẳn hồn nhiên không biết mà đang bàn tán cùng Song ưng và Lục Ngạc mở bàn cá cược xem Triệu Vô Cực động phòng cùng ai trước. Thật là hết biết, ấy vậy mà môn nhân tham gia cá

cực cực kì sôi nổi, đến cả Kim Kiếm môn nổi tiếng nghiêm túc mà cũng có mấy mạng tham gia vào trò này.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Linh Thuyền Rời Bến

Ngoại giới đánh nhau ngút trời, từng tông môn bị diệt, lại không ít tông môn bất nhập lưu trở nên cường đại do hưởng được chiến lợi phẩm. Nhưng còn có một tông môn khác lạ chuyên đi vơ vét tu sĩ chiến bại chạy trốn khắp nơi. Lạc Thiên không giống các tông môn khác ý niệm của hắn trong việc bồi dưỡng lực lượng cực kì khác người. Ai cũng thu nhận sau đó vứt vào lò thổ phi, tồn tại thì sẽ thành cường nhân, không tồn tại thì chỉ có con đường hồn phi phách tán. Trong ba tháng thời gian đội ngũ thành lập do 3 trúc cơ kỳ và 20 luyện khí hậu kỳ lượn lờ khắp các mặt trận tìm cách thu nạp các tu sĩ lẻ loi. Môn nhân của Càn Khí Môn từ từ tăng lên đến con số gần 250 người rồi, trong đó phần lớn là Chiến Đường lên đến 200 người. Những tu sĩ mới thu nạp nếu có phát hiện thiên phú về luyện đan chế phù, luyện khí đều được cho vào Đan các, Phù các, và Luyện khí các. Trước đây Phù các chưa có thành lập vì thiếu người chủ trì thế nhưng từ khi Triệu Vô Cực lừa được Lệ Hồng Vân thì đây không còn là vấn đề, vì Thiên Xảo môn toàn môn chơi phù vậy nên giúp đỡ nhà chồng xây dựng một Phù các là chuyện nhỏ. Nhiều nữ tu Thiên Xảo môn còn tình nguyện "ngủ lại" qua đêm tại Càn Khí Môn để "hướng dẫn" môn nhân Càn Khí Môn luyện phù, quả thật là thượng bất chính hạ tất loạn. Môn chủ còn yêu đương lăng nhăng tới độ người ta đến tận cửa đánh ghen thì môn nhân à ời một chút có sao.

Vô tận Hải bờ hải vực phía Tây chi chút những đảo nhỏ, nơi đây tuy không nhiều tài nguyên như trung tâm Vô Tận Hải thế nhưng so với khu vực Đông Bộ Châu thì giàu có hơn nhiều. Hải vực gần bờ là thiên đường săn bắn của mạo hiểm giả với những đoàn đội cỡ nhỏ và cỡ trung. Nhưng

ngày hôm nay Hải vực đón chào một vị khách khổng lồ, một đội ngũ hơn 300 nhân mạng ngự trên một hạm đội gồm một Linh thuyền khổng lồ dài đến 140 trượng, đi theo hai bên là ba chiếc pháp thuyền đã cải tạo cường hóa trung bình dài 20 đến 25 trượng. Chuyển ra khơi lần này đúng là Càn Khí Môn đã bốc cả tông mà đi, cơ sở tạm thời Kim Kiếm môn cho mượn hiện giờ không một bóng người. Giữ đúng lời hứa nhiều nam nhân của Càn Khí Môn thỉnh cầu cao tăng phái mình tạo điều kiện cho Thiên Xảo Môn nữ tu đi cùng., và thỉnh cầu của họ được cao tăng Càn Khí Môn đồng ý. Nói đùa sao, có them cu ly lao động miễn phí ai mà không cần cho được.

Lần đi săn này sẽ khá tốn thời gian vì mục tiêu của Càn Khí Môn môn cao tăng là kiếm lại bằng đủ những đầu tư bỏ ra trong việc chế tạo Linh Thuyền. Vậy là cuộc tàn sát hải thú, cướp bóc tu sĩ nhân loại bắt đầu.

Vì thừa đủ nhân số, kể cả cao đoan chiến lược cũng không ít thế nên lần này Càn Khí Môn chơi thuốc Thôi Tình, vùng hải vực này rất hiếm khi có Hải Yêu Thú Yêu Đan Kỳ. Mà kể cả có yêu thú Yêu Đan cấp thì nhóm này cũng chẳng ngại, hơn 20 Linh Pháo trên chủ hạm không phải để cho vui.

Thôi Tình phần công năng thực sự quá không hợp thói thường, cái này tình huống có lẽ là do khả năng luyện chế của tên Triệu Vô Cực hoa tâm của cải quá mạnh đi. mỗi lần tìm thấy một bãi san hô đá ngầm thì toàn bộ "hạm đội" sẽ dừng lại sau đó bố trí nhân thủ xung quanh, tiếp theo đó chính là thả Thôi Tình đan lên tiểu đảo san hô. Cái đan dược này rất lạ, chỉ cần một hai viên thôi khi chạm nước sẽ phát tán mùi vị ra cả vài ngàn dặm kích thích hải yêu thú tìm đến để giao phối. Tất nhiên nó không chỉ có tác dụng với hải yêu mà cả nhân tộc, yêu tộc, ma tộc đều có tác dụng nhất định. Nhưng hải yêu bị ảnh hưởng nặng nề nhất vì linh trí của chúng thuộc hạng thấp, kể cả tu thành trúc cơ thì linh trí cũng không nói là cao như thế nào. Ngoài ra đoàn người đi săn luôn luôn phải sử dụng giải dược của Thôi Tình phần trước khi tung ra cái dược liệu kì ba này.

Trên Một tiểu đảo san hô căn cứ diện tích chỉ có 2 dặm vuông một đàn hải thú đủ loại đang nhảy chồm lên nhau mà ba..ba.. ba.. phạch phạch. Ước chừng phải có hơn trăm đầu cấp một đến cấp ba hải yêu các loại và đặc biệt là tám đầu thể hình to lớn vượt trội so với bầy hải yêu xung quanh đó chính là tám con hải yêu cấp bậc yêu hạch tương đương trúc cơ kỳ của nhân tộc. Trong một tháng nay Lạc Thiên đã nhìn cảnh này không biết bao nhiêu lần thế nhưng hấn vẫn động dung, số lượng hải yêu quả thật con mẹ nó đại, tính ra thì cả yêu tộc và nhân tộc tu sĩ cộng lại sau đó nhân lên 10 lần cũng chưa chắc bằng được số lượng hải Yêu. Nếu không phải cái chủng tộc này thần trí mơ mơ màng màng thì có lẽ thống trị giới này chính là bọn chúng rồi. Sống trong biển có ít thiên địch, không gian sinh tồn rộng lớn, tài nguyên dồi dào đã tạo cho hải yêu thú một môi trường phát triển quá thuận lợi.

Mãi mê ba ba.. phạch phạch hơn trăm đầu hải thú không phát hiện ra nguy hiểm đang tiến tới. Linh Thuyền khổng lồ cùng bốn Pháp thuyền nhỏ hơn đang từ từ tếp cận đảo san hô, năm chiến hạm từ bốn hướng mà bủa vây không một khe hẹp cho con mồi chạy thoát. Trên Pháp Thuyền cũng như linh thuyền chúng tu sĩ đang run lên kích động, đã không phải lần đầu thực hiện công việc vây bắt này nhưng họ vẫn không thể kiềm chế nổi tâm tình.

Nhìn những hải thú hung thần ác sát, lít nhít đặng xa trong mắt họ không hề có sợ hãi hay do dự mà là đang ánh lên vẻ tham lam. Trong mắt môn nhân Càn Khí Môn thì đây là linh thạch, đan dược, pháp bảo đang nhảy nhót trước mặt họ. Kể từ lần đầu tiên tham gia vây công hải thú vào đầu tháng trước thì đây là lần thứ 9 tiến hánh săn bắn quy mô khủng bố rồi, có những lần số lượng hải yêu còn vượt qua cả hai trăm nhìn không thấy đầy cả một vùng biển nhỏ. Các cự binh thì không sao cả họ quen rồi, thế nhưng những tân binh của Càn Khí Môn sợ vãi cả ra quần... có người lâm chiến rút lui bị chấp pháp đội do Lạc Thiên Ứng quản lý đuổi theo chém bay đầu không thương tiếc. Sau khi kinh hoàng đi qua chính là máu tanh

tây lễ, những tân binh dần dần hòa nhập vào cỗ máy chiến tranh của Càn Khí Môn CHIến Đường, từng con từng con hải yêu bị hạ gục rồi xẻ thịt lọc xương, moi ra tinh hạch.

Trong nhóm tân thủ của Càn Khí Môn không ít tu sĩ đã ra khơi sẵn bản trước đây thế nhưng họ chỉ có thể tham gia những tiểu đội quy mô từ vài người đến hai ba chục người mà thôi. Đôi lúc họ cũng có thể đi cùng đoàn đội có trúc cơ nhưng những lần như vậy gần như tám chín thành thu nhập đều bị trúc cơ tu sĩ thu nhận, thu nhập của nhóm luyện khí kỳ cực kì không như mong muốn. Đây là lý do tại sao dù nguy hiểm nhưng tổ đội toàn luyện khí kỳ vẫn rất nhiều. Bất quá lúc này tình thế hoàn toàn thay đổi, dẫn đầu nhóm khủng bố đơng đội Càn Khí Môn có tận sáu trúc cơ thế nhưng họ hoàn toàn không để ý đến thu nhập của luyện khí kỳ, người giết được bao nhiêu hải yêu thú là của người, cống hiến 2 thành xây dựng môn phái công lại tự mình tiêu xài, đây là hạnh phúc đến cỡ nào... chỉ những người trải qua bóc lột mới hiểu rõ. Vậy nên môn nhân Càn Khí Môn mới cũng như cũ gặp yêu thú, gặp tu sĩ là đỏ mắt giết tới, trong một hai lần vây công đầu còn có tân thủ không quen thuộc phong cách chiến thuật mà ngã xuống, bất quá giờ đây sau quá nhiều lần phối hợp cùng nhau thì họ như thành một thể, bị thương là không tránh khỏi thế nhưng tử vong là cực hiếm. CHIến Đường tổng cộng 212 nhân sau một tháng phấn chiến còn sống sót là 203 nhân, mà trong 5 lần vây công quy mô gần nhất không hề có người tử vong.

Linh thuyền to lớn trở thành đại bản doanh trên biển, ở đây có thể luyện đan, luyện khí, luyện phù. CHIến đường đi săn đa phần tài liệu vớt vào đây đổi thành đan dược, pháp bảo, phù lục tiêu hao... việc đại bản doanh có thể cung cấp tất cả nhu yếu phẩm tiêu hao trong chiến tranh ngay bên cạnh làm cho lá gan CHIến Đường nhân sĩ banh trưởng vô hạn, tranh đấu máu tanh không hề sợ hãi. Thế nhưng nhân viên Đan Các, Phù các và Luyện Khí Các không phải là không công phục vụ cho người. Muốn luyện đan chuẩn bị 3 phần tài liệu, muốn luyện khí hai phần, phù lục thì 5 phần... mức thu này không hề cao một chút nào, so với thị trường rẻ hơn nhiều. Quan trọng là

cung cấp ngay tại chỗ, nhanh gọn, chất lượng cao, không lừa người. Chiến Đường cũng hài lòng vui vẻ mà ra máu, bởi nhân viên mấy Các này không thể tham gia chiến tranh, thu nhập của họ hoàn toàn dựa vào kiểu làm công ăn hoa hồng như thế này.

Tu sĩ nhân tộc không thể như Yêu thú có thể trực tiếp thôn phệ máu thịt, tinh hạch mà thăng cấp nhưng họ có một vũ khí cường đại đó là luyện thành đan dược. Huyết đan không chỉ có tác dụng cường đại với yêu thú mà với tu sĩ cũng có tác dụng tương tự, mặc dù hiệu quả không thể mười phần như đối với yêu thú thể nhưng bốn năm phần xem ra cũng đủ. Mà Hải Yêu to lớn không thiếu nhất là gì... đó là huyết nhục, nguyên liệu dồi dào thể nên từng vốc từng vốc huyết đan ra đời nhân sĩ Càn Khí Môn ăn huyết đan như ăn cơm, dù không phải thể tu thì thể phách của họ vô thanh vô thức mà tăng một mảng lớn. Tiếp theo là tinh hạch đang thành hình của yêu thú cấp một đến cấp 3 bị luyện chế thành Càn Khôn Bồ Khí Đan đây là một loại đan dược trong cổ phương mà Triệu Vô Cực cố gắng hiến cho môn phái. Với tình trạng đan dược không thiếu, tranh đấu sinh tử liên miên bất tận thì tỉ lệ đột phá của môn nhân Càn Khí Môn cực kì cao. Thường xuyên có người xin về Linh Thuyền bế quan vài ngày củng cố tu vi sau khi đột phá trong tranh đấu.

Nói đến Linh Thuyền thì lại có rất ít nhân viên Chiến Đường, toàn bộ là nhân viên phụ trợ và cao tầng môn phái. Ngoài ra còn có gần 50 nữ tu Thiên Xảo Môn ngày ngày dựa mạn thuyền theo dõi chiến trận, chờ đợi người trong lòng mang chiến lợi phẩm trở về. Lần này được chấp thuận cùng ra khơi nhóm nữ tu Thiên Xảo Môn này thực sự là quá phấn khích rồi, cuộc sống tu luyện nhằm chán trên núi lám sao có thể so sánh cùng kích thích của máu huyết, răng nanh cùng nắm đấm. Nam nhân của họ đang phấn khởi tranh đấu ngoài kia để mang lại vô tận tài nguyên cung phụng họ đây, chỉ là chờ nam nhân trở về cũng là một hồi song tu đại pháp.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 63: ChấP PháP ĐỘI ĐẾN RỒI

Không có gì bất ngờ xảy đến, hơn một trăm hải thú bị tàn sát không còn một mảnh, sáu hải thú cấp bậc yêu hạch bị Lạc Thiên, Hồng Mãng, Liễu Thu Thủy nhẹ nhàng tiêu diệt. Nói đi cũng phải nói lại, hải thú thể hình cực đại, thể phách rất mạnh thế nhưng linh trí thì u u mê mê, Thần thông thì cũng quanh quẩn không ngoài thủy hệ thế nên rất dễ bị bắt bài. Tuy nói Hồng Mãng hệ hỏa nên chiến đấu tại đây ăn thua thiệt, thế nhưng là mấy tên to xác này lại bị Thôi tình đan thu hút lên bãi cạn mà giao phối, đang ba ba.. phạch phạch thì bị tấn công bất ngờ ai mà chịu cho thối.

Lại nói đến sức chiến đấu của Hồng Mãng và Lạc Thiên giờ đã thoát khỏi phạm trù yêu thú, mới chỉ là tinh hạch kỳ thể nhưng cả hai đều có linh khí mà tiến hành công kích, trong khi đó vào giai đoạn này thì yêu tu chỉ dùng nhục thể và thần thông để tiến hành chiến đấu mà thôi. Xà Tiên thông linh của Hồng Mãng rất cường đại, Hồng Mãng sử dụng nó nhẹ nhàng như điều khiển chân tay vậy, đến cả Lạc Thiên sử dụng thần niệm gấp cả chục lần Hồng Mãng để điều khiển Yêu Nhận cũng lắc đầu tán thán mình không thể bằng. Có linh khí hỗ trợ lại cộng thêm bản thể chẳng thua kém gì hải yêu Hồng Mãng và Lạc Thiên giết vào đám yêu như chém rau cắt chuối, Liễu Thu Thủy chỉ làm nhiệm vụ phụ kích mà thôi.

Trong một tháng nay với chín lần phục kích hải yêu tổng số lượng hải yêu bị tàn sát lên tới con số gần hai ngàn đầu, trong đó có đến hơn năm mươi đầu hải yêu tinh hạch cấp. Tính ra linh thạch quy đổi có lẽ vượt quá 50 vạn rồi, thế nhưng đó chỉ là một phần thu nhập. Hạm đội khổng lồ nên tính cần quét cực mạnh, hơn năm mươi nhóm thu sĩ bị cướp bóc hoặc giết

hại số linh thạch pháp khí, đan dược thu được quá nhiều, chỉ riêng tính 46 cái pháp thuyền đã là một con số thiên văn linh thạch rồi.

Hoạt động không kiêng rè này của Càn Khí Môn đã phá vỡ tính ổn định của một bộ phận hải vực và dẫn đến sự lưu ý của một số thế lực lớn, trong đó phải kể đến thành chủ Hùng Bi Thành, đảo chủ Tử Dương đảo, Thương hội Thiên Hạ và một số thế lực hạng hai khác.

Vô Tận Hải nhìn như hỗn loạn vô trật tự, chỉ có luật rừng là chém giết cướp bóc và săn bắn. Nhưng sự thật thì không hoàn toàn như vậy. Nếu để mặc nhiên không ai quản thì thử hỏi tu sĩ nào còn dám ra khơi săn bắn, nếu không có ai ra khơi săn bắn thì lấy đâu ra giao dịch tại Hùng Bi Thành, lấy ai bán nguyên liệu cho Thiên Hạ Hội, ai đến đảo Tử Dương mà tiến hành tiếp tế, lại càng không có ai thuê Pháp THuyền ra khơi. Vô hình chung sẽ ảnh hưởng lợi ích rất nhiều người, việc tàn sát cướp bóc cũng có nhưng tiền đề là không ảnh hưởng đến cân bằng chung, vậy nên không ai dám ra tay một cách không kiêng rè.

Lạc Thiên vốn là thái điều, tìm hiểu thông tin của tu chân giới hẳn cũng làm, nhưng lối mòn suy nghĩ bị ảnh hưởng bởi Tiên Hiệp truyện ở Địa cầu đã làm hại hẳn. Giờ đây một đám chấp pháp đội của Hùng Bi Thành đã lên đường truy tung của "hạm đội" Càn Khí Môn, chấp pháp đội được dẫn đầu bởi phó thành chủ Hùng Bi Thành tu vi Kim Đan sơ kì, 10 tên trúc cơ các cấp. Không thể nói đây là đội hình khá cường đại tại Nam Chiêm Bộ Châu hoang sơ căn cõi này.

Càn Khí Môn vẫn không hay biết gì mà vui vẻ ngất trời tiến hành săn giết, càng đi càng xa lục địa giờ đây họ đã cách lục địa gần ba mươi vạn dặm sau hai tháng chiến đấu thì thu hoạch quá nhiều khiến họ không thể không dừng lại tại một đảo vô danh căn cõi không người ở mà tiến hành chinh lý chiến lợi phẩm.

Hơn 46 pháp thuyền thu được không thể mang đi hết được, dù biết nếu cầm giấy đặt cọc thì chỗ thuyền này cũng đáng giá tới gần mười vạn linh thạch, nhưng để dẫn chúng tham gia vào cuộc săn bắn này thì phải tiếp nhiên liệu, đó là linh thạch a. Số lượng linh thạch hiện tại dùng để duy trì Linh Thuyền đã vất vả lắm rồi, cộng thêm 46 chiếc thuyền này thì bắt buộc Càn Khí Môn phải dừng lại chuyển đi săn này mà quay về. Chỉ chọn 5 chiếc tốt nhất để sau này cải tạo còn lại 41 chiếc lôi hết lên đảo hoang che lấp, biết đâu đấy có lúc cần dùng đến a.

Thật ra chuyển ra khơi đến lúc này có thể gọi là mỹ mãn về mặt thu nhập, nhưng Lạc Thiên không muốn dừng lại ở đó, nguy cơ ngày càng đến gần hẳn lại càng muốn ma luyện thêm quân đội của bản thân. Thế giới này không thể có kiểu một mình một người đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, ít nhất lúc này Lạc Thiên chưa thể làm được điều đó. Do đó có một đội ngũ pháo hôi là cần thiết nhất lúc này. Môn nhân Càn Khí Môn dồn dập thay nhau bế quan tại đảo hoang này thời gian như trôi đi đã hơn hai tháng, lúc này đây chỉ có 50 thành viên Chiến Đường thay nhau tuần tra chu vi một ngàn dặm xung quanh đảo hoang. Đội trinh sát này do Song Ứng dẫn đoàn canh giữ không phạm, còn phía dưới lại là do Lục Ngạc tiêu thư với khả năng tiềm ẩn trong nước tiến hành rà quét.

Lại nói về Chấp pháp đội hai tháng nay quá vất vả, biển cả mênh mông biết đâu mà tìm kiếm. Giả như Càn Khí Môn vẫn tiếp tục gây án thì còn có chút dấu vết mà lần theo, nhưng đúng lúc này Lạc Thiên lại ra lệnh thu tay thế nên Chấp pháp đội như ruồi bay không đầu tán loạn trong Hải vực. Vương Thủ Nhân phó thành chủ Hùng Bi thành, cũng là lãnh đạo của lần hành động này, cho dù hẳn là Kim Đan sơ kỳ nhưng hai tháng phi hành tìm kiếm cũng làm hẳn ăn không tiêu hưởng hồ trúc cơ nhóm đi theo. Vậy nên chấp pháp đội bắt buộc phải chưng dụng một Pháp thuyền của tiểu đội săn bắn tiếp tục tiến hành truy tung kẻ làm loạn Hải phận. Do di chuyển bằng pháp thuyền để giảm bớt tiêu hao mà tốc độ truy tung của nhóm Chấp Pháp hạ xuống thê thảm. Vương Thủ Nhân lúc này đang nghiêng răng nghiêng lợi

lôi cửu đời tổ tông nhóm giặc cướp ra mà chửi rửa, công việc Chấp pháp truy giặc trên biển đúng là khổ sai mà. Ai bảo trong hàng ngũ ba phó thành chủ hãn căn cơ nông cạn nhất, tu vi yếu nhất... do đó cái công việc không chịu nổi này mới rơi vào tay hãn như vậy.

Buồn bực trong lòng Vương Thủ Nhân thở hắt một hơi mà chui ra khỏi phòng tu luyện, tính toán là ra tới sàn thuyền hít thở không khí một hai. Thế nhưng dị biến xảy ra, trong thần thức 400 trượng của hãn xuất hiện một đám khí tức cường đại đang tức tốc di chuyển về phía pháp Thuyền khí thể hung hung. “Nhìn” đội ngũ người ta kẻ yếu nhất tu vi cũng ngang ngửa mình, Vương Thủ Nhân gian nan nuốt khan một cái, tình huống này nếu không cẩn thận đối đãi người ta phất tay một cái mà mình thân tử đạo tiêu. Vương Thủ Nhân giờ đây đang than trời trách phật, chửi giặc cướp, chửi cả tổ tông nhóm cao tăng Hùng Bi thành đẩy hãn đi làm công việc này.

Rất nhanh đội ngũ cường đại kia đã tiếp cận pháp thuyền của Vương Thủ Nhân, dẫn đầu là một nam nhân tu sĩ trung niên, để râu ba chòm vẻ mặt không giận mà uy, tu vi thì Vương Thủ Nhân không thể xét ra, chỉ có thể nói một câu sâu không lường được.

“Người là chủ sự tại đây? Gần đây 1 vạn dặm chỉ có người là Kim Đan kỳ, nói cho bản nhân nghe mấy ngày nay các người trên biển có thấy hiện tượng lạ nào không” Nam tử tu sĩ bề ngoài mà truy vấn Vương Thủ Nhân kiểu như bề trên hỏi tiểu tử vậy. Thế nhưng Vương Thủ Nhân không hề dám có một chút phật ý nào mà cẩn thận từng ly từng tí mà trả lời.

“ Khái tiền bối vẫn bối tên Vương Thủ Nhân phó thành chủ Hùng Bi thành tại biên giới Nam Chiêm Bộ Châu và Vô tận Hải bờ, lần này vẫn bối ra khơi truy tung nghịch tặc đã qua hai tháng, vậy nhưng chỉ gặp qua một lần phong bạo cách đây 10 ngày, còn lại hoàn toàn không có hiện tượng đặc biệt nào”. Vương Thủ Nhân một hai mà đạo rõ chi tiết không dám che lấp.

“ Hùng Bi Thành.. Nam chiêm bộ châu... cái này là lục địa nhỏ bé hoang vu một vùng? Vậy đi.. đây là hình ảnh của ma nữ chúng ta đang lùng bắt... thế này đi dừng lại hành động truy bắt giặc cướp của các người lại, toàn lực lan truyền hình ảnh của ả ma đầu này cho toàn bộ tu sĩ trong hải vực, tiến hành bủa lưới vây tìm.” Nam tử tu sĩ nói như thương lượng nhưng quả thật nếu Vương Thủ Nhân nói một chữ không thì... ngừng một chút Nam tử Tu sĩ lại đạo.” Ả ma nữ này đã bị trọng thương, lại thi triển huyết độn thuật để bỏ chạy nên giờ không hề nguy hiểm, cái ta cần là người sống, các người làm việc cho ta thì bản thân cũng không bạc đãi. Ai bắt sống ả hoặc cung cấp chính xác vị trí thì bản thân sẽ trọng thưởng... như vậy đi, một pháp bảo thượng phẩm, một bình Xung Khiếu Linh Đan, 100 vạn linh thạch, cứ thế mà thông báo ra...”

Vương Thủ Nhân bị cái giá này đập hoảng mất rồi. Pháp Bảo hạ phẩm tại Đông khu của Nam Chiêm Bộ Châu căn cõi này còn là mặt hàng khan hiếm huống hồ đối phương vớt ra là thượng phẩm Pháp bảo như kiểu vớt rác không thành. Đã vậy lại bồi thêm Xung Khiếu Linh Đan, đan dược chuyên dành đột phá bình cảnh của Kim Đan Tu sĩ, cái này là vật ngộ không thể cầu của tu sĩ vùng hải vực này. Xét về độ quý giá thì nó trên cả Pháp bảo và 100 vạn linh thạch hạ phẩm.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Kim Đan Lạc Hôn

Cùng lúc này cách Pháp thuyền của Vương Thủ Nhân 20 vạn dặm chính là đảo hoang với cao tầng của Càn Khí Môn đang chau mày cau mặt mà hội họp. Nằm chính giữa đại sảnh là một người thiếu nữ đang nằm bất tỉnh. Mặc dù có chút tái nhợt do thiếu huyết sắc nhưng không thể che lấp vẻ đẹp siêu việt phàm nhân của nàng. Mặt như trứng ngỗng, đôi mày liễu rủ, mũi cao nhỏ nhắn, bờ môi cong mọng... mặc dù mắt nhắm nghiền nhưng cũng không thể khóa lấp vẻ yêu tinh hại nước hại dân của nàng.

" Theo như ta xem xét thì đây rõ ràng là một tu sĩ Kim Đan kì nhưng bởi vì trọng thương mà hôn mê, vả lại cơ thể cực kì suy nhược do mất quá nhiều máu, việc mang về một Kim Đan tu sĩ cũng không biết là phước hay họa, nếu người này mang ý xấu thì một mình nàng cũng có thể tiêu diệt hết thầy chúng ta lúc này" Lạc Thiên ở chính vị nghiêng nghiêng đầu giao mà đạo. Quả thật Lục Ngạc đã mang về một bài toán khó giải cho Càn Khí Môn lúc này. Số là trong lúc đi tuần tra xung quanh đảo vô danh thì tiểu đội do Lục Ngạc thống lãnh bỗng phát hiện một tảng băng trôi trên mặt biển, trong đó có đóng băng một nữ tu sĩ, vì tò mò nên con Sấu này mang theo Tảng Băng này về trình cho Lạc Thiên. Như vậy thì hay rồi, một kim đan kỳ bị thương phải tự phong ấn mình trong băng, hay do đối thủ phong ấn nàng thì cả hai đối tượng đều không phải thứ mà Càn Khí Môn có thể gây vào lúc này.

Thế nhưng muốn vứt bỏ một Kim Đan cũng ka một phen dẫn đo, nếu cứu nàng thì nhân tình của một tu sĩ cấp bậc cao cũng là phen kì ngộ đối với cả môn phái. Nhưng đả thương Kim Đan đến mức độ này thì chứng

minh một điều nếu cứu nàng thì rước lấy kẻ thù còn hùng mạng gấp nhiều lần a.

" Trước tiên nên cứu tỉnh lại, sau đó sẽ tìm hiểu thêm tin tức, nếu có thể thì tiếp nhận một cái nhân tình của kim Đan tu sĩ, nếu sự việc quá phức tạp thì chúng ta phải tay cũng còn kịp" Liễu Thu Thủy ngồi một bên đăm chiêu mà đạo, thật sự bỏ qua một cái nhân tình của Kim Đan kì khiến nàng không thể không xoắn xuýt.

" Ta đồng ý cứu tỉnh, nhưng tổn thương kinh mạch thì không nên cứu trị, có lòng phòng bị vẫn hơn, nếu thực lực của nàng hồi phục không biết chừng lại ra tay diệt khẩu a" Lạc Thiên cũng nhất trí với Liễu Thu Thủy thế nhưng lòng phòng bị vẫn phải có, nhiều trường hợp cứu tỉnh xong người đã không được báo ân lại rước thêm tai họa, bài học này quá nhiều người vướng phải rồi.

" Triệu Vô Cực động thủ đi, mà nhắc nhở người đừng thấy người ta diễm lệ mà hoa tâm củ cải động tay chân, nhớ lấy người ta là Kim Đan tu sĩ đó" Lạc Thiên không quên nhắc tên Triệu Vô Cực hoa tâm nộ phóng hai tay kích động run run đang tiến về phía kim đan nữ tu.

" Ách.... Long gia, ta nào bại hoại đến cỡ đó chứ" Triệu Vô Cực như trúng đinh thân thuật cứng đờ tại chỗ. Mặt méo mó cười gượng mà đạo.

" Hừ... không hoa tâm củ cải thì làm sao có chuyện... Lệ Hồng Vân " Liễu Thu Thủy bên cạnh hừ nhẹ một tiếng yêu kiều, nói chung là chuyện Lệ Hồng Vân vẫn là vướng mắc trong lòng nàng, tuy sau cùng định danh phận nàng là lớn Lệ Hồng Vân là bé. Nhưng kiểu như bát cháo mình đang ăn tự nhiên bị tranh mất một phần, dù là mình ăn phần nhiều nhưng ức chế là không thể chối cãi.

Việc cứu tỉnh Kim Đan tu sĩ cũng không quá khó khăn, không phải nói rằng tên Triệu Vô Cực này về mặt tạo nghệ đan dược rất có tài, mặc dù

đánh đấm dở tệ lại còn hoa tâm củ cải nhưng lam người mà phải có điểm mạnh điểm yếu thôi.

Ngơ ngác tỉnh dậy nhìn xung quanh, Kim Đan biểu hiện đúng như một... thiếu nữ rơi vào phi động. Đầu tiên là giơ hai tay túm chặt ngực áo, sau đó là hét toáng lên, quái vật... quái vật... rồi ngất đi. Sự việc xảy ra làm tất cả mọi người trong khán phòng đầu đầy hắc tuyến ngẩn ngơ không thôi. Mẹ nó chuyện gì xảy ra... Kim đan tu sĩ sợ yêu thú tinh hạch đến ngất đi, người ra ngoài loan báo chuyện này có lẽ khiến cả tu chân giới cười rụng hàm răng.

Sự việc rất bất thường khiến cho Lạc Thiên phải tiến hành tìm hiểu sâu hơn, mặc kệ mạo phạm hay không mạo phạm một tu sĩ Kết Đan kỳ hẳn tiến hành dùng thần thức của mình để dò xét thần hồn đối phương. Nếu là một Kim đan tu sĩ nếu bị ai đó dò xét thần hồn thì kết quả sẽ là không chết không thôi, thế nhưng biểu hiện của Nữ tu Kim Đan này rất lạ thường. Nếu không tiến hành dò xét thì làm cho con sâu tò mò trong bụng Lạc Thiên không chịu nổi, có câu tò mò hại chết Miêu, và Lạc Thiên đang chính là con Miêu này.

Việc dò xét thần hồn đối phương là cách nói mê Miêu thực sự ra đó là Sư hồn thuật, một bí pháp khá tà ác của các Tu Sĩ. Thông thường chỉ có cấp cao hơn với thần thức mạnh hơn mới có thể tiến hành sư hồn thuật đối với tu sĩ nhỏ yếu hơn. Nhưng Thần thức của Lạc Thiên mạnh đến rồi tinh rồi mù đã ngang ngửa cùng Kim Đan sơ kì. Và lại hẳn đoán ra rằng thần hồn của nữ tu Kim Đan này đang bị tổn thương nên mới dám tiến hành Sư hồn thuật mà không sợ bị cản trở.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Mảnh Vụn Kí Ức

Quả thật đúng như Lạc Thiên dự đoán, sau khi tiến hành đưa thần thức của mình vào thức hải của đối phương tiến hành dò xét thì một khung cảnh khủng bố diễn ra kiến hấn choáng váng. Trong thức hải thần hồn của nữ tu Kim Đan giống như một khối pha lê bị cường kích đập vỡ, mảnh vụn to nhỏ âm ỉ bay tán loạn.

Một vùng thức hải quả thật âm ỉ vô quang, không biết nữ tu này đã chịu đả kích kinh khủng đến nhường nào. Nhưng Lạc Thiên bỗng chú ý đến một hiện tượng, đó là thi thoảng có một mảnh vụn kí ức triệt để tan vỡ sẽ biến thành một luồng thần hồn tinh khiết bay về một phía trong không gian thức hải mênh mông này. Lạc Thiên hấn vội vàng điều khiển thần thức lao theo những luồng tàn hồn này.

Không bao lâu trước mặt hấn hiện ra một viên châu màu bạc lóng lánh đang hấp thu những luồng tàn hồn bay đến. Nhìn kĩ bên trong Ngân Châu là một bé gái đang ngủ say, mỗi luồng tàn hồn dung nhập sẽ khiến nàng lớn hơn một chút.

“ uây... uây... tỉnh nào đến giờ ăn cơm” Lạc Thiên thử câu thông với đứa bé gái nằm trong Ngân Châu.

Thật bất ngờ bé gái tỉnh dậy mở hai mắt nhìn chăm chăm Lạc Thiên sau đó lại hét to quái vật... nhưng không giống như lần trước bất tỉnh, lần này bé gái do thần Hồn ngưng tụ này vắn vẹo kinh khủng, trạng thái cực kì bất ổn có thể tan biến bất kì lúc nào. Dù không biết chuyện gì thế nhưng Lạc

Thiên đoán chừng nếu cô bé này tan biến thì đảm bảo nữ tu này sẽ tử vong triệt để.

“ Không phải quái, không phải quái vật, là thần thú, thần thú đến bảo vệ người.... là người thân, bằng hữu... là cùng phe....” Lạc Thiên vội vàng câu thông trấn an đối phương. Sau một thời gian khá dài lắm nhằm không làm giảm mấy hiện tượng bất ổn của bé gái Lạc Thiên cuối cùng tung ra chiêu át chủ bài, đó là truyện cổ tích, và chuyện hài thiếu nhi rẻ tiền có đầy trên mạng ở kiếp trước. Lần này hiệu quả rõ ràng cao hơn nhiều so với trấn an lời.

“Người có thể ra ngoài không?” Lạc Thiên dò hỏi bé gái trong Ngân Châu.

“ Ra ngoài không được, nhưng ta tự nhiên có một thông tin trong đầu rằng nếu hấp thu hết mấy cái mảnh vỡ đang bay ngoài kia thì ta ra ngoài được”. Bé gái nghiêng nghiêng cái đầu ngây thơ mà đạo cùng Lạc Thiên.

Đúng lúc này lại một làn tàn hồn bay đến bị Ngân Châu hấp thu sau đó bồi bổ cho bé gái lớn thêm. Lạc Thiên bên cạnh chăm chú quan sát nhiều ngày nay rồi, luồng tàn hồn này cực kỳ tinh thuần không hề có một chút kí ức nào. Để thử nghiệm hẳn đã lén bắt cóc rồi ăn vụng một đám nhỏ để xem hiệu quả ra sao. Đúng là chỉ có thể tăng lên thần hồn mà không chứa bất kì thông tin nào. " Ta có một cách giúp người nhanh lớn lên thoát khỏi Ngân Châu, nhưng người nhớ chú ý xem có thể nhớ lại chút gì không nhé" Mấy ngày qua Lạc Thiên và cô bé cả ngày kể chuyện rồi lại đàm thoại cùng nhau quả là than thiết vô cùng. Cô bé như tờ giấy trắng không có than nhân nên vô tình trong tâm khảm đã coi Quái Giao như thân nhân của mình mà không còn sợ hình dạng cái hắc. Nàng luôn mong muốn được thoát ra để chứng kiến cái thế giới muôn màu mà Quái Giao đã vẽ ra cho nàng thấy.

Nói đoạn hẳn tìm đến những mảnh vụn nhỏ dung thần niệm của mình trực tiếp đánh tan chúng để biến chúng thành những hồn thể tinh khiết bay

về phía Ngân Châu. Những mảnh vụn này quá nhỏ quá yếu ớt Lạc Thiên không thể sưu được bất kì thứ gì trong đó, chỉ cần hơi đụng vào chúng sẽ tan giã ngay thế nên thông tin về nữ Kim Đan này vẫn là một mê ẩn.

Tinh hồn thuần khiết mãnh liệt tiến về Ngân Châu sau đó tâm bồ cho cô bé khiến nàng lớn nhanh còn hơn thổi. Chỉ trong vài ngày từ một nhóc tí 6 bảy tuổi giờ nàng đã lớn thành thiếu nữ mười hai mười ba tuổi rồi. Tâm tính nàng thì cũng chả lớn hơn được bao nhiêu, những thứ trong đầu nàng giờ đây toàn là Lạc Thiên bơm vào mà thôi. Toàn là tiểu thuyết tình yêu lãng mạn, chuyện cổ tích công chúa hoàng tử, lại còn cả cầu đầu huyết tiên hiệp truyện, thế nhưng nhân vật toàn bị biên thành nữ chính. Giờ đây trong lòng nàng toàn là những suy nghĩ đại loại như vung kiếm đọan thù, khoái trí ân thù, giang hồ tung hoành vô địch thủ... lại thêm công chúa trong lâu đài chờ hoàng tử bạch mã vv.vv... toang một đồng thứ hổ lốn như nồi lẩu thập cẩm.

Ngoại giới đã trải qua gần một tháng thời gian, cái đầu gian manh của Lạc Thiên đang suy tính mọi kế hoạch để tận dụng tốt nhất cơ hội này. Vẫn biết rằng nữ tu này giống như một tờ giấy trắng không biết gì cả thế nhưng không thể bảo đảm nàng ta sẽ không bao giờ thức tỉnh kí ức, kí ức đó là một thứ rất siêu nhiên kể cả tu sĩ có nghiên cứu thâm sâu về mặt thần thức cũng khó có thể nói là có thể khống chế hoàn toàn. Chính vì thế Lạc Thiên đã có mấy lần thoát ra khỏi thức hải của nữ Kim Đan này để an bài mọi chuyện bên ngoài tránh cho việc lòi móng ngựa.

Đến một ngày sau khi đã thanh toán hết các mảnh vụn kí ức nhỏ của nữ tu Kim Đan trong thức hải của nàng thì Lạc Thiên đánh chủ ý lên ba khối tàn hồn cực lớn đang lửng lơ trong không gian thức hải.

Ba miếng tàn hồn này hoàn có thể chịu được thần niệm dò xét của Lạc Thiên, biết đâu may mắn trong ba miếng tàn hồn này hẳn có thể tìm được thông tin quan trọng nào đó.

Tiến vào miếng tàn hồn thứ nhất Lạc Thiên cảm thấy như cảnh chiếu phim 3D trong rạp ở Địa cầu. Hình ảnh nữ tu chạy trốn hiện ra rõ ràng, rồi nàng bị bắt lại, hình ảnh một nam tu trung niên với tu vi sâu không thể tả đang tra hỏi nàng về một viên Ngân châu chứa bí mật tiến vào bí cảnh của một Thiên Tôn đã hơn năm ngàn năm trước, rồi hình ảnh đứt quãng cứ như vậy hiện ra. Nữ tu bị sáu hồn thuật linh hồn vỡ tan, không biết tại sao lúc đó một Ngân quang lóe lên bao bọc nàng sau đó vùng thoát khỏi Nam tu sĩ kinh khủng kia mà độn không biến mất. Đến đây thì trí nhớ bị gián đoạn, có lẽ là do nàng ngất đi, cũng có thể độn trí nhớ tiếp theo bị vỡ vụn.

Miếng tàn hồn thứ hai lại chiếu về hình ảnh một cô bé đang trốn trong phòng tối run rẩy, rồi hình ảnh bị bắt nạt diễn ra liên tục ngày qua ngày tháng qua tháng. Mà hành hạ nàng không phải ai khác chính là người thân của nàng, là anh em tử muội của cô bé. Thì ra cô bé này là do một tì nữ sinh ra, không may trong một lần gia chủ say rượu cưỡng hiếp người tì nữ mà sinh ra cô bé này. Vậy nên, cô bé từ nhỏ đã bị chính huynh đệ, tử muội hà hiếp, đánh đập. Thế cũng chưa là gì, phụ thân nàng chỉ coi mẹ con nàng là hạ nhân mà đối đãi. Trong cái thế giới cổ hủ này việc danh chính rất quan trọng, vậy nên việc mẹ con cô bé đáng thương bị đày đọa âu cũng là hợp lý. Phụ thân của cô bé rất cường đại là gia chủ của gia tộc Hạ Hầu một trong 5 đại gia tộc quản lý vùng trung tâm của Vô Tận hải với tài nguyên xung túc giàu có được xưng là thế ngoại đào nguyên tại hải ngoại. Đến cả trung nguyên cũng mơ ước thèm khát không thôi. Tuy gia tộc cường đại nhưng cô bé khốn khổ lại không được tu luyện tiên pháp, hay nói đúng hơn là nàng chỉ được tu luyện công pháp rác rưởi của hạ nhân... thế nhưng tư chất của nàng khủng bố vô cùng, dù tu luyện công pháp rác rưởi nhưng vẫn có thể tiến giai lên đến luyện khí đại viên mãn. Để lo cho mẫu thân được có cuộc sống tốt đẹp hơn, kể từ năm 13 tuổi cô bé đã bắt đầu tiếp nhận nhiệm vụ cực kì nguy hiểm của gia tộc để đổi về chút ít tài nguyên cho mẫu thân nàng. Tuy tư chất là cực cao nhưng do giới hạn của công pháp nên đến năm 16 tuổi nàng vẫn không thể đột phá trúc cơ kì. Lúc này mẫu thân nàng chợt lâm bệnh bất ngờ, cầu cạnh khắp nơi không tìm được giúp đỡ nàng cuối

cùng phải nhận nhiệm vụ đi vào Loạn Tinh Mê Vụ, là một trong những cấm địa nguy hiểm nhất của Vô Tận Hải để tìm kiếm Thiên Niên Huyết Liên. Nó là thành phần chủ chốt để chế trúc cơ đan, tìm được huyết Liên thì nàng mới có thể đổi đan dược cứu mẫu thân.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Sư ThúC ... Công ChúA ĐạI Nhân

Trong Loạn Tinh Mê Vụ thế mà Hạ Hầu Uyển Vân (tên của cô bé) lại có thể hữu kinh vô hiểm tìm thấy Huyền Liên Thiên Niên, mà kì ngộ hơn là nàng loạn nhập một động phủ của Thiên Tôn hơn năm ngàn năm trước. Động phủ này chính là một bí cảnh phong bế với ngoại giới, tại đây trồng rất nhiều linh thảo. Tuy không có ai chăm sóc thế nhưng cây chết hạt rụng cứ thế mà tự nhiên phát triển thành một hệ thống riêng. Trong này có rất nhiều linh thảo quý hiếm, mà số lượng nhiều nhất lại là Hyết Liên hiếm có với mấy trăm đầu Thiên niên hảo hầu. Quả thật là bảo tàng hiếm có. Ngoài ra trong bí cảnh còn có động phủ của vị Thiên Tôn kia tu luyện, tại đây Hạ Hầu Uyển Vân tìm thấy được công pháp và pháp thuật cao cấp mà cải tu. Thế nhưng quan trọng nhất là một viên Ngân Châu Linh bảo đỉnh cấp có tác dụng bảo vệ Linh thức và cũng là chìa khóa ra vào bí cảnh này không hạn chế.

Tuy kì ngộ làm nàng hoa cả mắt nhưng mẫu than lâm trọng bệnh như là gánh nặng đè lên vai. Hạ Hầu Uyển Vân vội vàng phản hồi gia tộc mang theo một nhánh Hyết Liên thiên niên để đổi đan dược cho mẫu thân, thế nhưng tất cả đã trễ, Người mẹ khốn khổ đã không chờ đợi được đến lúc con gái mang thuốc trở về mà ra đi. Quá đau khổ vì mất đi mẫu thân, quá hận phụ thân và gia tộc bất nhân tính Hạ Hầu Uyển Vân thề rằng sẽ hủy hoại triệt để Hạ Hầu gia. Nàng ấn nhẫn tu luyện đến Kim Đan trung kỳ thì bị phát giác, kẻ sừu hồn khiến nàng vỡ tan thức hải không ai khác chính là huynh trưởng của nàng Hạ Hầu Thiên Phong.

Mảnh vỡ thứ 3 thì Lạc Thiên vừa kịp tiến vào đã vỡ tan hoàn toàn quả thực không thu được chút thông tin hữu ích nào.

" Người ruốt cục có nhớ chút nào về quá khứ không vậy?" Lạc Thiên sau khi thu được một bộ phận trí nhớ của Hạ Hầu Uyển Vân thì quay lại vấn đề nữ tu kim đan, giờ đây trong thức hải của nữ tu này không còn là bé gái vài tuổi nữa mà là một nữ nhân trưởng thành xinh đẹp vô ngần đang đứng đó tay cầm Ngân Châu.

Nữ tu sĩ trong thức hải ngăn người ngây ngốc đạo: " Không nhớ.."

" Tiểu sư thúc a, lão nhân gia ngài đúng là bệnh nặng quá mà, ngài tên là Hạ Hầu Uyển Vân cũng là đại trưởng lão của Càn Khí Môn chúng ta. Tiểu Thiên chính là Sư điệt của ngài đây, mà ngoài kia còn hai đệ tử của ngài là Liễu Thu Thủy sư muội và Triệu Vô Cực sư đệ....." Lạc Thiên miệng như nở hoa biên ra một câu chuyện đầy máu chó, Hạ Hầu Uyển Vân là sư thúc của Lạc Thiên mà Sư huynh của Hạ Hầu Uyển Vân cũng chính là sư phụ của Lạc Thiên chết ngóm rồi. Lần này Hạ Hầu Uyển Vân ra ngoài là tìm động phủ của tiên nhân kiếm linh dược về chế trúc cơ đan cho môn nhân, không may bị kẻ xấu ám hại trọng thương mà lạc hồn. Đến cả Lạc Thiên là chủ biên của câu chuyện mà cũng không tin nổi, vừa kể vừa như có kiến bò trong bụng. Ấy thế mà Hạ Hầu Uyển Vân nghe thấy thì hứng trí bừng bừng.

" Uầy thế ra người là sư điệt, mà ta còn có đệ tử, lại có một đồng đồ tử đồ tôn?... cái này hay... giống gì ta... giống cái bang trong chuyện người kể... uy phong... đủ uy phong... uầy uầy... ngăn ra làm gì dẫn ta đi gặp bọn họ." Vậy là trên đại sảnh tạm thời của Càn Khí Môn tại đảo hoang diễn ra một cảnh tượng tất cả hơn 300 môn nhân kể cả của Càn Khí Môn và Thiên Xảo Môn đều xì xụp quỳ lạy một thiếu nữ diễm lệ đang thượng vị trên cao. Bên cạnh nàng là một con quái xà lúc này mặt mũi ngơ ngác, hắc tuyến đầy đầu.

" Cái này không đúng, xưng hô Lão tổ quá là.... già. ta không thích. Ta thích làm công chúa chờ hoàng tử kìa..... từ nay đối xưng hô là Công Chúa đi. Tiểu Thiên người thấy sao?" Hạ Hầu Uyển Vân thượng vị nhìn môn

nhân lít nhín phía dưới quỳ lạy mà thư sướng vô hạn, thế nhưng nàng thích làm công chúa a... không thích làm Lão tổ Tông gì đó. Cao tăng Càn Khí Môn là người biết tất cả mọi chuyện thế nhưng cũng đành chịu. Thôi thì nhin đủ đường kiếm về một Kim Đan làm bảo tiêu nên chịu đựng hết... muốn làm Công Chúa chứ gì... chuyện nhỏ.

" Công chúa pháp lực vô biên, xinh đẹp vô song, vũ nội hoành tảo....." Một loạt môn nhân hô lớn theo câu nói mớm của Lạc Thiên, Hạ Hầu Uyển Vân phía trên mặt cười đã híp hạp như trăng non gặt đầu khen phải. Ra bộ rất là thỏa mãn....

" Đồ nhi Triệu Vô Cực, Liễu Thu Thủy ra mắt Sư tôn.... Công chúa đại nhân" Mẹ nó cái cách xưng hô này quả thật là quá sức cầu đầu huyết, phía trên Lạc Thiên tí nữa nôn tại chỗ, hai vị nhân tộc tu sĩ phía dưới cũng buồn nôn không thôi.

"Ồ Tiểu Cực và Tiểu Thủy đã thành than kia a, cái này Tiểu Thiên có nói cho ta thế nhưng mà sư tôn đây bị ám toán đến thảm, toàn than không còn cái gì làm quà mừng, thôi để sau này tìm lại cái bí cảnh ta sưu quà cho hai đứa." Hạ Hầu Uyển Vân làm một bộ nghiêm trang mà đạo, phối hợp với khuôn mặt trẻ măng búng ra sữa của nàng đúng là không biết nói gì cho phải. Quá đả kích người nghe rồi.

" Môn nhân giải tán cả đi, cao tăng ở lại tiếp tục bàn công việc" Lạc Thiên hô một tiếng để môn nhân tản ra ai làm chuyện người đó, Cao tăng phải ngồi lại bàn bạc hướng đi, bởi vì có thêm một cao thủ Kim Đan Kỳ thì mọi tính toán trước đây coi như ngâm nước hết.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Ta Có ĐIỂM THẮC MẮC

Sảnh đường của Càn Khí Môn hiện tại tình huống khá quái dị. Thượng vị giờ đây là vị Sư Thúc tổ cao cao tại thượng đang hết nhìn đông lại ngó tây hưng phấn bưng bưng. Bên dưới sảnh đường thì nhộn nhạo cả yêu thú lẫn nhân tộc, không hề giống một tông môn bình thường chút nào.

" Theo ta thấy chắc chắn kẻ thù của sư thúc sẽ không bỏ qua mà sẽ tìm cách truy đuổi, hiện tại quan trọng nhất là tìm kiếm thông tin của đối thủ, mọi người ngồi đây cùng nghĩ cách" Lạc Thiên đảm chiêu mà đạo, tay hấn thì đang vân vê thanh Yêu nhận hồng sắc yêu dị.

" Điểm này thì sư muội cũng đồng ý, thế nhưng việc phục hồi thương thế của sư phụ cũng quan trọng không kém, chỉ cần cần lão nhân gia ngài hồi phục chiến lực thì chúng ta mới đảm bảo một phần, Triệu ca theo người thì khả năng bình phục của sư phó ra sao?" Liễu Thu Thủy nổi danh tâm tư tinh tế cũng vạch ra mấu chốt của vấn đề. Từ khi Hạ Hầu Uyển Vân ra nhập trận doanh thì để cho phù hợp thân phận thì tất cả đều dùng sư huynh đệ mà xưng hô, âu cũng thuận miệng hơn đạo hữu mà xưng, theo đó thì sự gắn kết lại tăng thêm một điểm.

Lúc này thì Hạ Hầu Uyển Vân ngồi trên thượng vị cau có suy nghĩ, sau đó như táo bón mồm rặn ra một câu " Ta có một thắc mắc, không biết Lạc Thiên sư đệ có thể giải thích hay không?".

" Xin sư thúc ngài chỉ giáo" Lạc Thiên không ấm không lạnh khách khí mà đạo.

" Lạc Thiên sư diệt người rõ ràng là Giao nha.... nhi tử nhi nữ của người có cả Ngạc, cả Ủng.... rốt cục ta muốn hỏi người quan hệ lằng nhằng như thế nào mà ra được như vậy?..." Hạ Hầu Uyển Vân nghiêng đầu ngậy ngốc mà vấn một câu lamf cả căn phòng như going bão thổi qua mà nghiêng ngả.

" Sư phụ lão nhân gia... chính sự quan trọng, chính sự quan trọng a.."
Thấy Lạc Thiên đầu đầy hắc tuyết như sắp nổi bão, Triệu Vô Cực vội vàng trấn an. Hạ Hầu Uyển Vân tuy than thê đúng là trưởng thành, mà lại là Kim Đan tu sĩ, thế nhưng suy nghĩ lại cỡ như mười hai mười ba tuổi cái gì cũng tò mò. Mà nói đi cũng phải thuận lại, linh tinh bát quái trong đầu nàng giờ đây chính là do những tiểu thuyết vài xu mà Lạc Thiên nhét vào. Nói chung là nhân nào quả ấy, Lạc Thiên gây ra thì hẳn hưởng đầu tiên. " Khụ khụ... nói về thương thế của lão nhân gia thì cũng không có ngại lắm, chủ yếu là do mất máu quá nhiều tổn hao bản mạng tinh huyết gây nên, mà chúng ta không thiếu nhất chính là huyết đan. Tính ra nếu an tâm tĩnh dưỡng tầm một hai tháng là có thể an ổn bình phục" Triệu Vô Cực phân tích tình trạng của Hạ Hầu Uyển Vân rõ ràng hơn cho mọi người tham khảo. Nói đến đây thì toàn trường thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng thì Càn Khí Môn cũng có cơ hội triệt để trở mình. Nếu không có gì thay đổi chỉ cần nằm im một thời gian tránh cho kẻ thù của Hạ Hầu Uyển Vân bỏ đi thì đến lúc đó Càn Khí Môn sẽ đương trường quật khởi. Một môn phái có Kim Đan tu sĩ thì không còn là bất nhập lưu nữa mà chuyển mình thành hạ cấp tông môn rồi. Kể cả có tiến vào Trung bộ của Nam Chiêm bộ châu cũng có chỗ đứng vậy.

Tiếp theo là công việc lu bù của các môn nhân, họ chia chẵn thành lẻ hóa thân thành các tiểu đội săn bắn tầm chục người một nhóm, sau đó dùng các pháp thuyền bình thường loại vừa cướp được mà tỏa ra tứ phía tìm hiểu tin tức. Không tìm hiểu thì thôi nhưng tìm hiểu rồi thì khiến toàn tông Càn Khí Môn bị dọa sợ đến choáng luôn. Có hai thông tin truyền về làm cho cao tầng Càn Khí Môn lắc đầu mà ngán ngẫm. Thứ nhất là Chấp Pháp đội của hùng bi thành đang truy tung một nhóm hạm đội rất đặc thù gồm một Linh Thuyền khổng lồ và bốn Pháp thuyền rất lạ và cường đại. Nhóm này rat ay

tàn sát thu sĩ tại hải vực Hùng BI thành và Tử Dương Đảo làm sáo trộn cân bằng khu vực. Hai thế lực này đang bắt tay truy quét. Thứ hai là tất cả các nhóm mạo hiểm giả, săn bắt giả trong hải vực đều nhận được tin tức truy tung một nữ Kim Đan trung kỳ, hình ảnh được khắc họa trong ngọc giản không phải là của Hạ Hầu Uyển Vân lão tổ tông mà Càn Khí Môn vừa nhận thì là ai. Các Pháp thuyền của môn nhân đi dò la tin tức vội vàng phản hồi vô danh đảo, ai đấy đều khá là lo lắng bất an. Niềm vui có một ngọn núi lớn để dựa dẫm biến mất không còn, thay vào đó là lá bùa đòi mạng a.

" Lần này chơi võ lớn a, cả Hải vực bủa vây dăng lưới như vậy sớm muộn gì cũng tìm ra chúng ta. Nếu không chúng ta rời xa hải vực thêm chút nữa đợi sóng êm biển lặng thì lại mò về" Liễu Thu Thủy cau mày liễu mà đạo. Tình cảnh của họ lúc này thật không mấy lạc quan. Về không được mà tiến không xong, với số linh thạch còn lại chỉ có thể duy trì Linh thuyền di chuyển thêm 100 vạn dặm mà thôi. Khoảng cách đó vẫn là chưa thực sự vươn tới trung tâm của vô tận hải.

" Điều quan trọng là chúng ta không có chỗ trú chân. Nên biết rời thêm vài chục vạn dặm nữa sẽ rơi vào khu vực cao cấp Hải Yêu. Thứ đến chúng ta không thể mãi ở trên thuyền vài năm được, theo hoàn cảnh này có thể cuộc càn quét này sẽ tiến hành rất lâu" Lạc Thiên cũng phân vân, giờ chạy đi vào vùng biển sâu cũng là một cách, thế nhưng đối tượng truy tung họ cũng rất cường đại. Nhất là nhóm Hạ Hầu gia tộc, nếu để tóm được thì đảm bảo rằng cả Càn Khí Môn hồn phách không còn.

" Ô... nơi trú chân... hình như có một cái để ta xem..." Hạ Hầu Uyển Vân nghiêng nghiêng cái đầu rất đáng yêu mà suy tư. Bỗng nhiên nàng vỗ đầu Hồng Mãng một cái bụp " Có.. có rồi... cách đây 70 vạn dặm có một cái biệt viện của Ngân Giao Thiên Tôn trong truyền thừa Ngân châu có ghi a." Khổ than Hồng Mãng từ lúc bị Hạ Hầu Uyển Vân phát hiện thì đã bị bắt đến bên người vị Kim Đan càn quấy này, lí do là Hạ Hầu Uyển Vân cho rằng Hồng Mãng đủ đẹp, đủ uy phong nên bắt làm... thiếp than cận vệ. Đùa

gì chứ một Kim Đan cần trúc cơ sơ kì làm cận vệ, đây rõ ràng là cần quấy cực điểm mà.

" Sư thúc ngài chắc chắn chứ.... cái kia sao ngài biết được chính xác cách đây 10 vạn dặm" Lạc Thiên cẩn thận mà hỏi, vị sư thúc này thực sự rất không đáng tin cậy, trong đầu nàng chỉ toàn những thứ thiên kì bách quái mà thôi. Đạo này còn làm bạn với một lũ tử tôn là Lục Ngạc và Song Ưng. Cái tốt không học cái xấu học đủ điều. quả thật là chịu hết nổi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Tiểu Sư ThúC Không Đáng Tin

" Sư ThúC ngài chắc chắn chứ" Lạc Thiên đạo lại thêm một lần. Hắn quả thật không dám đặt cược tính mạng của cả trăm môn nhân vào vị Kim đan không mấy đáng tin này.

" Cái này ta chắc chắn vị trí, Ngân Châu truyền thừa lại như một cái bản đồ vậy. Vị trí của chúng ta là chỗ này.... sáng lấp lánh một chút.... biệt phủ nằm chỗ này...xuyên qua Phong Bạo hải 10 vạn dặm là tới.... nơi này chính là một chỗ để nghỉ mát của Ngân Giao Thiên Tôn vậy. Ta nghĩ đặt chân tại đây tạm được" Hạ Hầu Uyển Vân ngây thơ mà đạo, nàng khoái lăn lộn "giang hồ" lắm rồi cả ngày chết dí trên đảo, mà dám tử tôn ngại nàng gặp nguy hiểm nên quyết không cho xuất đảo. Sớm nghe mấy chuyện cướp bóc, săn giết từ Lục Ngạc và Song Ứng nàng thèm đến nhỏ rãi ra rồi. Trong truyền thừa Ngân châu là chỉ ra hướng đi rõ ràng, nhưng đây là con đường của Thiên Tôn đi ma ít nhất cũng là đệ tử của Thiên tôn quá bộ. Và lại còn qua năm ngàn năm thương hải tang điền thử hỏi sẽ thay đổi đến ra sao. Mẹ nó dẫn một đám thái điều đi qua nàng không biết là đi nạp mạng sao.

" Sư thúc lão nhân gia ngài có biết Phong Bạo hải đại diện cho cái gì sao? vùng này quanh năm là Bão lớn, đến cả Kim Đan đi vào trở than ra còn khó nói, ngài bảo chúng ta một lũ trúc cơ kỳ và luyện khí kỳ đi vào không phải là nạp mạng sao" Lạc Thiên đầu đầy hắc tuyến mà vẫn Hạ Hầu Uyển Vân, cái con hàng này đầu óc mộng mị toàn chuyện cổ tích không đáng tin đến cực điểm.

" Tiểu Thiên a. Cái này biệt viện của Thiên Tôn toàn là bảo bối, toàn tong ta đến nơi dùng là không hết. Thứ nữa Ngân Châu chỉ điểm lối đi an

toàn, rõ ràng là không nguy hiểm sao mà lá gan của người bé vậy. Nghe nghi tử người kể về quá khứ tranh đấu của người hóa ra là bịa đặt a" Vì được ra ngoài đi chơi mà Hạ Hầu Uyển Vân dẫu mỗ yêu lên thuyết phục mọi người, đến cả chiêu khích tướng ấu trĩ của trẻ nít cũng dùng quá luôn.

" Sư thúc không cần khích tướng... chiêu này quá xưa... ngài chỉ muốn là ra ngoài dạo chơi thôi, ta biết thừa" Lạc Thiên đúng là đi guốc trong bụng nàng, dù gì những thư trong đầu nàng cũng là do hấn tiêm nhiễm vào ma thành.

"Ta nói thật mà, tại biệt viện có quá nhiều linh thảo, Tiểu Cực có thể luyện đan a. có nhiều tài liệu luyện khí, nhất là cơ quan thuật Tiểu Mã, Tiểu Tiêu sướng rồi tha hồ mà luyện khí, còn có công pháp cả nghìn môn nhân Càn Khí Môn tha hồ lựa chọn... ta nói có đúng không??? hả hả hả" Nghe Lạc Thiên bóc mẽ Hạ Hầu Uyển Vân vội vội vàng vàng giải thích, nàng cang nói càng hăng hai mắt đã híp lại cong như mảnh trăng non vậy.

" Khụ Khụ... Long gia, ta nói cái này nha... chạy cũng khó mà lui về lục địa cũng không xong... hay là ta mạo hiểm đi biệt viện. Không có bữa ăn nào là miễn phí cả, mọi người nói có phải không nào" Lúc này thì Lão Tiêu nghe thấy được luyện khí sáng khoái thì trong bụng như có sâu bò khó chịu không dẫn được rồi.

" Sư huynh hay là nghe Sư Phụ lão nhân gia người nói a.... có lộ tuyến của Thiên Tôn để lại có lẽ không nguy hiểm đâu" Triệu Vô Cực lại để thêm vào, với kẻ si mê đan đạo như hấn thì có gì quý hơn là có được thật nhiều linh dược quý để luyện đan đây.

" Tiểu Cực người có tiền đồ, sư phó nhìn trúng người, rất là thuận mắt, Thiên Nhi nhìn mà học tập nha.... người bề ngoài hùng hổ nhưng lá gan thì quá bé rồi" Hạ Hầu Uyển Vân ha ha mà cười híp cả mắt... trong tâm trí nàng đang bay lên cùng suy nghĩ sắp được chơi đã rồi đây.

“Mọi người cùng nhất trí di chuyển đi biệt viện tạm lánh thời gian thì ta cũng không có ý kiến nhiều. Đạo lý cầu phú quý trong hiểm nghèo ta cũng hiểu. Nhưng chuyển đi này khó khăn trùng trùng nên cần bàn bạc cẩn thận các phương án.” Lạc Thiên cũng không xoắn xuýt nữa, để đi được đến bước này thì xó lúc nào hãn không mạo hiểm mà tiến, thôi thì bồi thêm một lần đánh cược vào vận may của Âm Dương Long Thung vậy. Vậy là cỗ máy chiến tranh Càn Khí Môn lại lao vào vận hành chuẩn bị cho một chuyến đi xa. Tất cả Pháp thuyền kể cả bốn chiếc đặc chế đều bị trôn trên đảo hoang. Chuyến đi này hành trình quá xa mang theo một hạm đội chỉ càng thêm tiêu hao linh thạch, ngoài ra lại quá rầm rộ trở thành mục tiêu lớn. Cái tiếp nữa là phòng ngự của pháp thuyền có cao đi nữa thì không thể như Linh thuyền, tốc độ thì chậm hơn. Chính vì thế hơn 300 nhân của Càn Khí Môn chen chúc trên một chiếc Linh Hạm rời bến tiến về phía Phong Bạo Hải.

Khoảng cách 70 vạn dặm thì có đi hết tốc độ của Linh Hạm cũng phải mất đến 3, 4 tháng có dư.

Đầu mũi hạm rẽ sóng đập gió dũng mãnh mà tiến nhanh, tiểu sư thúc đứng đó lưng thẳng như thương, dáng như tùng bách... Môn nhân Càn Khí Môn Thi thoảng lại dừng chút công tác trên Linh Hạm mà ngắm nhìn vị tiểu sư thúc trời giáng xuống, trong lòng sùng bái vô hạn. Là Kim Đan kỳ nha, cao cao tại thượng, là mục tiêu phấn đấu cả đời này của không biết bao nhiêu tu sĩ.

Giờ đây họ không biết rằng Tiểu sư thúc là đang chịu khổ, vì được đi chơi nên nàng đáp ứng sẽ nghe theo lời phân phó của Lạc Thiên mà không cần quấy. Vậy thì hay rồi, mệnh lệnh đầu tiên của vị Quái Giao sư diệt gan bé như muỗi này đó là:” Sư thúc lão nhân gia, linh thạch không còn nhiều, tiết kiệm chút điếm.... phòng hộ không thể bật.. thế nên ngài đứng mũi thuyền dùng thần niệm ra soát dưới mặt nước nguy hiểm. Song Ưng lập tức

bay lên 2 ngàn trượng tiến hành cảnh giới trên không và trên mặt biển.... gặp biển thì linh tráo mạnh nhất mở ra.”

Không có phòng hộ linh tráo thì Linh Hạm không khác phàm phạm là bao, nắng mưa, gió táp nhân sĩ ngoài trời là hưởng hết. Thật ra Càn Khí Môn không thiếu Linh Thạch đến mức độ linh tráo cấp thấp nhất là tránh gió mưa, nóng bức cũng không có, mà mục đích là Lạc Thiên muốn buồn nôn Hạ Hầu Uyển Vân. Con hàng này vì chơi bời mà bất chấp hậu quả cái gì cũng dám làm, vậy thì Lạc Thiên “thiết kế” cho nàng chơi đủ thì thôi.

Hơn chục ngày rồi, môn nhân trầm trồ thán phục khi thấy Tiểu sư thúc tổ vẫn nghiêm túc thực hiện chức trách. Ai nấy đều phấn chấn tinh thần ra hết mọi phần sức lực tiến hành công tác của riêng mình, quả thực là cả tông môn khí thế từng bừng. Tất cả mọi người đều nghe thông báo rồi, sư thúc tổ vì ra ngoài kiếm chỗ tốt trong bí cảnh nhằm phát triển tông môn, vậy nhưng bị kẻ gian ám hại. Lũ khốn không biết xấu hổ mà còn truy tung đến đây.... cơ mà chúng mạnh quá thế nên Càn Khí Môn lui một bước biển rộng trời cao. Lần này đây tiểu sư thúc sẽ dẫn đường chúng ta đến cái bí cảnh, linh đan diệu dược vô số, pháp bảo như vân tha hồ mà lựa chọn. Chỉ cần nghĩ đến đây thôi thì môn nhân ai cũng hứng trí bừng bừng, tương lai là đây, hạnh phúc là đây. Đùa gì chứ gia nhập Càn Khí Môn là lựa chọn sáng suốt nhất trong quãng đời họ, môn phái cũ trước đây họ đã sớm quên bồng đi đâu rồi. Năm mươi nữ nhân Thiên Xảo Môn càng là hạnh phúc bất ngờ, quyết định song tu với môn hân Càn Khí cũng giúp họ có được cơ duyên này. Đúng là khi vận may tới thì năm ngũ vàng bạc cũng đưa đến trước giường, mà đúng là năm ngũ thật, song tu đại pháp không năm thì là gì..

Mặt biển Vô Tận Hải hiếm hoi một ngày dâm mát, những đám mây lững lờ che khuất ánh mặt trời chói chang, bỗng nhiên một tiếng hét chói tai phát ra từ khoang thuyền của cao tầng Càn Khí Môn phá vỡ hoàn toàn khung cảnh nhàn nhã của môn nhân trên Linh Hạm. Lòng người bàng hoàng, tiếng hét này rõ ràng là của Tiểu sư thúc cường đại nhất môn phái, có thứ gì có

thể làm cho Lão tổ tông có thể thất kinh đến vậy. Một thời gian sau khi nhắc lại chuyện này thì môn nhân Càn Khí Môn vẫn thốn thức không thôi. Con mẹ nó thật là quá cầu đầu huyết đã kích tế bào não mà.

Thôi không nhắc chuyện tương lai mà quay về hiện thực, trong khoang cao tầng Càn Khí môn không khí quái dị cực điểm. Tiểu Sư thúc kim đan chân nhân đang úp mặt mà khóc bù lu bù loa. Bên cạnh là một Hồng mãng và một nữ tu sĩ khác đang hết lòng an ủi nhưng không xong. Xa hơn một chút là ba nam tu nhân tộc đang xoắn xuýt đi lại đăm chiêu suy nghĩ. Còn tí ngoài cửa là một con Quái Giao vẻ mặt gian manh cười đều kiêu như mưu kế đã hoàn công, quái lạ là tư thế con Giao này giống như chuẩn bị vọt té nếu tình huống có biến. Ngoài ra còn một con cá Sấu to đùng đang ngơ ngác không hiểu. Hai con quái Ứng chân đạp phi kiếm thì nghiêng đầu ngoẹo cổ xen kịch vui.

Số là tu sĩ phơi nắng phơi gió chỉ cần bỏ ra chút pháp lực hộ thể thì không sao. Bất quá tiểu sư thúc chân nhân quên bég mắt, thê nên hay rồi, giờ đây da dẻ đen nhem như Châu Phi nhân. Lúc phát hiện ra thì đã quá muộn, đúng ra thì cơ thể tu sĩ rất cường hoành khó bị thời tiết ảnh hưởng, nhất là người đã tu đến Kim Đan Chân nhân. Song nắng gió của Vô Tận Hải cũng không phải loại bình thường mà là do linh khí cuồng bạo, tử dương triết xạ mà thành, tại đây phàm nhân không chịu nổi nửa ngày đã vong mạng. Tiểu Sư thúc ngâm mình tận gần 20 ngày dưới ánh nắng tử dương kia, không đen nhem mới lạ. Mà đen thì xấu, công chúa xấu hoàng tử không yêu, mộng đẹp tan vỡ thế là khóc lóc ăn vạ, dỗ dành kiểu gì cũng không tác dụng.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Ta PhụC Rồi

" Sứ phụ... sứ phụ ngày yên tâm đi... cái này hai ba tháng sẽ bình phục như cũ... lúc đó ngài lại lag đệ nhất mỹ nhân tu chân giới rồi" Cái danh xưng đệ nhất mỹ nhân tu chân giới này là do Hạ Hầu Uyển Vân tự biên ra, nàng dựa theo điển tích Giang hồ đệ nhất mỹ nữ mà ép uổng môn nhân Càn Khí Môn xưng theo, ngoài trừ danh xưng Công Chúa thì có thêm danh xưng Tu Chân giới đệ nhất mỹ nhân. Càn Khí Môn giờ đây chướng khí mờ mịt có Tiểu thư, công tử, Long đại gia, Công chúa, Đệ nhất mỹ nhân... nhìn đi nhìn lại môn phái này quả thật rất quái đản khác người.

" Tận ba tháng.... nếu lúc này hoàng tử bạch mã xuất hiện thì ta tính làm sao.... ta đi chết đây... hu.. huu... huu" Tiểu sư thúc vùng vằng rồi ngã lăn ra giường tiếp tục giãy đành đạch ăn vạ.

" Là do người cả thôi... ngay cả việc thi triển chút linh lực hộ thể mà cũng không nhớ a... ta giờ hoài nghi ngài chiến lược là hư không... quên hết cả cách chiến đấu rồi... hắc... hắc hắc" Quái Giao đứng ngoài cửa không mặt không nhạt âm dương quái khí mà đạo. Cái vẻ mặt Giao hình cộng thêm miệng rắn đang cười đều nhìn hắc càng thêm gian xảo. Lần này hắc quyết phải rũ bỏ trách nhiệm trong việc làn da của Hạ Hầu Uyển Vân trở nên đen không thể tả.

" Hay nha Tiểu Thiên.... ra là người mưu kế... có bản lĩnh nha.... cáo cho người rõ... mặc dù mất đi trí nhớ thế nhưng Kim Đan chân nhân là gì... là khắc hết sở học quan trọng nhất hình thành phù văn trong Kim Đan... Kim đan chưa toái thì chiến lược vẫn dựng lên ở đó..... á.....á.... chớ chạy..... mọi người bắt lấy tiểu tặc." Nói rồi Hạ Hầu Uyển Vân than hình như chớp lóe

lên rồi biến mất đuổi theo hướng quái giao vừa thi triển độn thuật chạy trốn.

Đúng là Lạc Thiên chạy, hẳn không chạy mới là đầu óc có bệnh. Vị tiểu tổ tông này tuy rằng ham chơi, tính như trẻ con, trong đầu toàn những thứ ba linh tinh. Thế nhưng cũng không ít mưu kế thâm hiểm độc ác do Lạc Thiên cài vào trong khi kể chuyện. Nói chung là nàng diễn hình là một tiểu ma nữ ham chơi làm việc tùy tiện, thế nhưng có một chữ Ma a. Mà cái chữ này chính là do Lạc Thiên dạy dỗ mà thành, nói một cách khác nếu dựa trên cơ sở đối nhân xử thế thì Lạc Thiên hẳn chính là một nửa sự phụ của Hạ Hầu Uyển Vân rồi. Mà có câu không ai hiểu trò bằng thầy cả, vậy nên nghe thấy giọng điệu bất thiện của Hạ Hầu Uyển Vân là Lạc Thiên co giò độn thuật mà trốn. Vậy nhưng một tinh hạch yêu thú sơ cấp có trốn nổi một Kim Đan chân nhân trung giai không. Đáp án dĩ nhiên là không thể nào, toàn môn nhân và cao tăng Càn Khí Môn trợn mắt há mồm khi chứng kiến một thiếu nữ nhỏ nhắn xinh xắn xách theo một Quái Giao trở về. Nhưng khi nhìn thăm trạng của quái giao thì ai đấy đều hít một ngụm khí lạnh. Thân thể quái Giao dài đến gần mười một trượng giờ đây như một cuộn dây thừng bị thắt nút hết chỗ này đến chỗ khác. Mặt mũi tím bầm thở ra thì nhiều hít vào thì ít. Hình ảnh một cô gái nhỏ xách theo một quái vật to như tòa nhà quả thật rất đã kích thị giác.

Lục Ngạc và Song Ứng linh trí cực cao nên cũng biết đây chỉ là đùa vui chút chút méo méo thôi, vậy nên chúng cũng không xông lên cứu phụ thân đại nhân mà lại nháo thêm một phần. Nếu như Hồng Mãng mà bị thắt nút như Lạc Thiên lúc này thì với thân thể dẻo quẹo trơn tuột của nàng rất dễ dàng tự mình chui ra, thế nhưng Lạc Thiên có thêm tứ chi vô hình chung lại là mấy cái gai đâm vào nút thắt bằng thân thể hẳn, giờ đây nằm rên hừ hừ trên boong tàu Quái giao chết cứng không thể di chuyển nửa bước. Lục Ngạc bò xung quanh phụ thân của nàng sau đó thử vạy vẹo xem có tự thắt nút được như phụ thân hay không. Sau một hồi loay hoay không được nàng liền giơ ngón cái lên mà khen phụ thân cao minh, mình không thể sánh

bằng. Song Ưng thì đáp phi kiếm lượn lơ xung quanh khối " dây thừng " thắt nút ra điều rất là kinh ngạc. Cao tăng và môn nhân nhìn Lạc Thiên muốn cười mà không dám mặt mũi đỏ bừng rất là khốn khổ. Hồng Mãng có ý muốn giúp nhưng nàng không có tứ chi chỉ có miệng thôi thế nên công việc gỡ ra nút thắt rất là khó khăn, trắc trở.

" Sư thúc đại nhân... Tiểu Thiên phục rồi... không ngờ người lại là pháp thể song tu.... nhìn nhăm... nhìn nhăm... bội phục a..." Lạc Thiên thều thào mà đạo, quả thật hấn hận mình vô cùng, chỉ vì muốn thử bản lãnh của vị Tiểu ma nữ này mà thân thể bị hành hạ đến mức độ này đây. Hạ Hầu Uyển Vân không biết tu loại công pháp gì mà thân thể mạnh như ma thú, không hề kém yêu thú tu luyện thân thể cực hạn. Bảo sao nàng không dùng linh bảo, linh khí gì cả, chỉ nguyên năm đấm đã khiến Lạc Thiên đau đớn không thôi. Phải nói rằng lần này Lạc Thiên được tẩm quất từ đầu đến chân một lượt, xương cốt đúng ra rã rời. Quái Mãng lúc này nghiêng răng nghiêng lợi " Đúng thật là gian nan mới rõ lòng người, chỉ có Hồng muội người tốt với ta... không khóc...không khóc... ta không sao.... gỡ nhanh điếm... gỡ nhanh điếm" thoát rồi Quái giao quay đầu chùng mắt với hai con Ưng gốc và con Sáu ngố: " Nghịch tử còn không mau đến hỗ trợ.... ngựa xương muốn ăn đòn hả"

" Sư phụ... người bỏ qua cho sư huynh đi... cái này khắc phục không phải dễ sao, nữ tu Thiên Xảo Môn có rất nhiều đồ trang điếm... ngài chỉ cần phủ thêm một lớp phấn thì lại xinh đẹp như xưa thôi..." Liễu Thu Thủy đứng một bên chịu không nổi mà giải thích giúp Lạc Thiên, vị sư phụ nhật được này quả thật quá cường đạo.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Cự Giải

Công việc tiếp theo của đoàn người Càn Khí Môn khá là nhẹ nhàng, ngay từ đầu họ đã nằm ngoài vùng dò xét của phần lớn nhân thủ thuộc lực lượng mới chưng dựng của Hạ Hầu gia. Kể ra thì không có gì lạ lắm, vì Hạ Hầu Uyển Vân bất ngờ nhờ Ngân châu lực lượng mà thoát khốn làm cho Hạ Hầu Thiên Phóng quá bất ngờ, không thể chuẩn bị lực lượng mà chỉ có thể đem theo 5 tên cận vệ mà tức tốc đuổi theo Hạ Hầu Uyển Vân nếu không đến khi mất dấu vết thì không biết truy tung ra sao. Nhưng đến vùng Duyên Hải thuộc HÙNG BI THÀNH và Tử Dương đảo quản hạt thì thực sự bọn họ rơi vào tình cảnh lạ nước lạ cái, kể cả Kim đan đại viên môn Hạ Hầu Thiên Phóng thì thần thức cũng chỉ có thể phát ra 700 trượng mà thôi tương đương hơn 50 dặm mà thôi. Nếu so sánh con số đó với hơn 40 vạn dặm hải vực thuộc HÙNG BI THÀNH thì thật là muối bỏ biển không khác là bao. Kể cả 6 người pháp lực thông thiên thì cũng đừng mong mà lục soát hết được khu vực này. Do đó chưng dựng nhân lực bản địa, dùng phần thưởng treo giá để truy tìm Hạ Hầu Uyển Vân là phương án tốt nhất. Vậy nhưng các đối tượng trưng dụng tạm thời ở hải vực này quả thật là con mẹ nó long ngư hỗn tạp, loại gì cũng có không hề có kết cấu. Tất cả không hề có tổ chức bủa vây, mạnh ai nấy tìm giống như một lũ ruồi nhặng không đầu bay trong hải vực tìm kiếm. Nhìn thì đông đảo và hoành tráng nhưng lỗ hổng thì lỗ chỗ khắp nơi.

Công việc dò đường cảnh báo giờ đây lại do Song Ứng tiến hành, hai con quái ứng này bay cao đến 5,6 dặm sau đó quan sát tứ phía, nếu có phát hiện tu sĩ thì sẽ cảnh báo cho Linh Hạm tránh đi. Đừng khinh chúng mắt thường mà nhầm. Trong hoàn cảnh đủ cao và trống trải mắt thường nhìn xa

hơn thần thức rất nhiều. Ví như mắt phàm nhân khi trời quang mây tạnh còn có thể nhìn xa 20 dặm nếu không có vật cản, mà để thần thức đạt tới 20 dặm thì đó phải là Kim Đan sơ giai rồi. Mà hai con Ưng này lại là loài tinh mắt nhất trong các loài yêu thú, thị lực của chúng đạt tới hơn 200 dặm nếu thời tiết đẹp và bay đủ cao. Chính vì thế Kim Đan tu sĩ chưa phát hiện ra chúng thì chúng đã thấy bọn họ rõ mồn một rồi.

Thành tử ra đoàn người của Càn Khí Môn cong cong vẹo vẹo tránh các toán tu sĩ khác mà một đường hữu kinh vô hiểm đi được hơn 50 vạn dặm trong vòng hai tháng thời gian. Khoảng thời gian này họ cực kì ít tranh đấu cùng hải yêu. Chỉ có những đối tượng nào đui mà mà tấn công Linh Hạm thì Hạ Hầu Uyển Vân lập tức rat ay diệt trừ trong chớp mắt. Đanh nhanh rút gọn không dây dưa không gây động tĩnh lớn đó là sách lược hiện nay của Càn Khí Môn. Nói đùa a, chạy trốn chối chết lại còn muốn gây động tĩnh lớn hóa ra ông thợ ngại sống quá lâu sao.

Càng rời xa hải vực vùng duyên hải Hùng Bi thành thì tỉ suất gặp các nhóm tu sĩ ngày càng giảm thiểu. Thả thật vài ngàn tu sĩ cấp thấp cưỡi Pháp thuyền loại cho thuê tung vào trong hải vực 40 vạn dặm thì không khác nào muối bỏ vào biển cả. Lúc này đây Hạ Hầu Thiên Phóng cũng đang biệt khuất không thôi, nếu đây là trong vùng đất của gia tộc hắn thì chỉ cần hô một tiếng cả vạn tu sĩ sẽ được triệu tập. Mà tối quan trọng là họ phối hợp nhuần nhuyễn theo sự chỉ đạo của con em trong gia tộc, đừng nói bủa vây một hải vực nhỏ nhỏ 40 vạn dặm kể cả giăng lưới hải vực vài trăm vạn dặm thì cũng sẽ thiên y vô phùng. Con mẹ nó quá biệt khuất, thời gian càng kéo dài lâu thì việc tìm kiếm ra Hạ Hầu Uyển Vân càng vô vọng rồi. Nhưng bí mật của động phủ thiên tôn chứa bí mật đột phá Nguyên Anh trở thành Hợp thể kỳ, cái này là tồn tại cao nhất của giới này rồi.... dù hoặc này không tu sĩ nào có thể cưỡng lại. Do đó dù có tốn thời gian hơn nữa hẳn dẫu lòng sẽ quyết tâm tìm kiếm đứa con hoang Hạ Hầu Uyển Vân kia để đoạt tạo hóa của ả.

Con đường an nhàn của Càn Khí Môn để đây là chấm dứt rồi. Giờ đây hải vực nơi họ đặt chân là thuộc vào vùng biển của cao cấp hải yêu. Ở đây tỉ lệ gặp Hải Yêu cấp Yêu Đan thực sự là con mẹ nó cao lắm. Cũng chính vì lý do này mà có rất rất ít pháp thuyền mò vào khu vực này để săn bắn. Đùa gì chứ, cả khu Đông Bắc của Nam Chiêm Bộ châu có được bao nhiêu kim đan tu sĩ. Mò vào vùng biển này khác gì nạp mạng chứ đi săn cái nổi gì.

Cái gì không mong chờ nhất thì thường thường sẽ ngay lập tức xuất hiện. Vào ngày thứ 3 từ khi tiến vào khu hải vực này thì Linh Hạm đã gặp sự công kích mãnh liệt từ một đám cự giải, trong đó có một con Hải Yêu cự giải đạt cấp bậc Yêu Đan sơ kì dẫn theo một đám lít nha lít nhít 8 con tinh hạch kì cự giải và cả trăm con từ cấp 1 đến cấp 3 yêu hải thải cự giải. Nếu ở địa cầu nói đến Si phút (seafood) thì ngay lập tức bạn nghĩ tới con nào ăn ngon nhất. Rõ ràng nà nghĩ tới cua biển mà thèm nhỏ rãi rồi. Nhưng nhìn đám cự giải đang nhe nanh múa vuốt xung quanh Linh Hạm thì Lạc Thiên quả thật không dậy nổi khẩu vị trong lòng.

Thế công của quân đoàn cự giải cực kì mạnh mẽ, hải yêu ở trong biển không khác mấy đá bóng trên sân nhà. Từng đợt băng tiễn gào thét mà đập vào hộ quang tráo của Linh Thuyền vang lên tiếng bang bang đến nhức óc váng đầu. Cũng may là Linh Thuyền đủ vững chắc, hộ linh quang tráo vẫn vững như bàn thạch. Thật là đáng giá gần 70 vạn linh thạch bỏ ra của Càn Khí Tông, ngay cả Con Cự Giải Yêu Đan công kích cũng chỉ làm cho Quang tráo chớp lóe chút thôi. Để đạt đến phá vỡ quang tráo thì còn khoảng cách rất xa. Vậy nhưng vấn đề là linh thạch tiêu hao thì là con số thiên văn, nếu cứ mặc cho đàn cự giải này tấn công thì chả mấy chốc mà Linh Hạm bị mài cho không còn chút linh thạch nào.

Phản công từ Càn Khí Môn mở ra, lũ thổ phỉ chuyên nghiệp này quả thực là chém giết đến nghiện rồi. Nhìn thú đoàn cường hoành đến cực điểm mà không có một tên nào trong Chiến Đường sợ hãi. Tốp năm tốp ba tổ đội phân công mà chiến, hàng loạt phù lục, pháp khí, pháp thuật như mưa bụi

bay đầy trời âm âm mà phủ lên đoàn yêu thú. Đến cả môn nhân của Thiên Xảo Môn cũng đứng trên sàn thuyền mà thực hiện công kích mà họ am hiểu nhất đó là ném phù lục.

Trói buộc phù, hỏa cầu phù, băng tiễn phù, Phong nhận phù, thổ thuần phù.. nói chung là một chữ ném. Mấy tháng qua nam nhân của họ phấn chiến mà mang về không biết bao nhiêu xác hải yêu, thừa thãi da hải yêu, máu huyết hải yêu các nữ tu Thiên Xảo Môn ngoài việc song tu thì đó là chế phù. Họ chế đến nhuyển cả tay, có lẽ nhiều hơn tổng toàn bộ phù lục mà họ đã chế trước đây vậy. Quá nhiều nguyên liệu tốt, thực hành quá nhiều, thật là không tiến bộ cũng khó. Ngoài một bộ phận chất lượng cao các nàng dúi vào tay nam nhân của mình, một phần bán cho mấy tên Chiến Đường xấu trai không có bạn gái ở Thiên Xảo Môn, còn lại là thủ một lô trong người. Giờ thì hay rồi đất dụng võ đã đến, phù lục như bão táp mưa xa mà dội xuống đầu đám Cự giải. Quang hoa thì đủ màu tán loạn, may mà tu sĩ chiến đấu phần lớn là nhờ thần thức, nếu chỉ nhìn bằng mắt thì phen này không choảng nhằm quân ta cũng rất là khó đấy.

Nhìn đám nữ nhân điên ném phù lục đánh đập lũ cự giải Lạc Thiên tê dại cả đầu. Khinh thường nhân sĩ Thiên Xảo Môn rồi. Mặc dù thân thể hãn cường hoành lâm rồi, nhưng nếu nằm trong phạm vi công kích của đám nữ nhân điên này thì đảm bảo bất tử cũng bị tước bì. Tất nhiên nếu đối chiến thực sự thì Lạc Thiên sẽ né tránh sau đó công kích bẻ gãy từng phần một, nhưng lũ cự giải ngu ngốc thì không có làm như vậy. Chúng tầng tầng lớp lớp xông lên lấy giáp xác cứng cỏi của mình mà va chạm cùng pháp thuật, pháp khí, phù lục.... phải công nhận rằng giáp xác cự giải lực phòng ngự cực mạnh. Mạnh gần bằng họ nhà Quy, thế nhưng đên Quy yêu mà gặp trường hợp này cũng bị mài chết nữa là huống hồ mấy chú Giải.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 71: CHIẾN CỰ GIẢI 1

Lại nói pháp thuật Linh Phù phô thiên cái địa mà áp xuống, gần ngàn cự giải cấp thấp cứ thế mà oanh oanh liệt liệt giữa bụng hơn ba phần. Môn nhân hứng trí bừng bừng lại chuẩn bị tung ra thêm một đợt phản công cường kích thì một tiếng rống gợn xé toang cả chiến trường:

" Dcm lũ sát tài đánh thì tránh mai của cự giải ra, muốn có pháp khí phòng ngự đỉnh cấp không hả... đánh cụt hết chân và cẳng của chúng... con mẹ lũ ngu học... ta tuyên bố giá cả chế tạo cho lũ ngu ngốc CHIẾN ĐƯỜNG và lũ nữ nhân ngực to não bé Thiên Xảo Môn tăng gấp ba... mẹ chúng bây...sát tài" Tiếng rống đầy uy mãnh này là của Tiêu Hách, Tiêu trưởng lão kì cựu của Càn Khí Môn. Lão nhân gia này thấy môn nhân đệ tử giết đến sung sướng đầm đìa, đánh cho mai của vỡ nát, thế này thì lấy gì mà luyện khí nữa, bên cạnh lão là 50 môn nhân thuộc Luyện Khí các cũng đang đỏ mắt chửi rủa không ngơi, ý đồ sẽ tăng giá cả luyện chế pháp khí đối với bọn đầu óc ngu si tứ chi phát triển Chiến Đường.

Lạc Thiên một bên thì máu xông mẹ lên não rồi, đây là chiến tranh a... chiến tranh lại còn kén chọn đánh vào đâu để cho đối phương không bị tàn phá nhất. Con mẹ cái lũ cả ngày chỉ cắm đầu vào lò lửa, đúng là không hiểu một chút tranh đấu là cái mẹ gì. " Đánh mạnh cho ta... đánh tan lũ của khốn nạn... đừng nghe Tiêu Lão nói.... hại chết người đấy... có cả ngàn con thoải mái là lựa không sợ không có mai lành.... đánh mạnh vào" Một tiếng rống lạnh lạnh còn to hơn của Tiêu Hách vang lên đó không phải là Liễu Thu Thủy chiến tướng thống lãnh Chiến Đường thì là ai. Mẹ nó may mà cũng có người tinh táo, thuật nghiệp có nhân sĩ chuyên mà làm, cho quan văn đi

đánh trận thì đảm bảo ba quân thám, cho võ quan viết thơ thì đảm bảo buồn nôn chết hoàng đế.

Cuộc chiến đến cao trào rồi, tuy Liễu Thu Thủy nhắc nhở lại nhưng môn nhân cương khí đường cũng ngộ ra rằng Tiêu lão cũng có lý, trước mặt không phải là cua mà là pháp khí tương lai a, ai lại đi hủy hoại pháp khí của mình đây. Thế nên nghe thì vẫn nghe lệnh của Liễu Thu Thủy Đường chủ nhưng mà đánh thì tận lực né mai cua ra mà choảng. Sự thật thì pháp khí phòng ngự bao giờ cũng khó khiếm hơn pháp khí công kích, mà Mai của Cự Giải là tài liệu đỉnh tiêm chế hộ thuẫn đấy, chắc chỉ có mai Quy mới có thể vượt qua được nó. Vậy là sau đợt công kích thứ hai thì hơn hai trăm con Cự giải hải yêu cấp 1 đến cấp 3 bị tiện đứt cẳng cụt chân nổi lênh phênh.

"Đánh nhanh thắng nhanh.... cao tăng xuất kích... CHIẾN ĐƯỜNG bọc lót.... máu Cự Giải trải quá rộng rồi... dễ câu dẫn hải Yêu lai tập" Lạc Thiên rống lên một tiếng rồi hóa thành Giao thân gần mười hai trượng lao vào chiến trường. Tiếp theo sau là Hồng Mãng, Liễu Thu Thủy, Lục Ngạc và Song Ưng cũng lao theo. Hạ Hầu Uyển Vân xuất phát sau cùng nhưng nàng lại xuất hiện đầu tiên trên chiến trường. Không thi thố gì nhiều trực tiếp dùng năm tay trần binh binh bang bang mà đâm bay một lũ nhãi nhép Cự giải xông nhanh về phía Đại Cự Giải Yêu Đan cấp. Phải nói là quan cao một cấp đè chết người, điều này với tu sĩ cũng vậy pháp cao một bậc đè chết Giải. Hạ Hầu Uyển Vân rõ ràng là Kết Đan trung kỳ mạnh hơn hẳn cự giải một cấp, thật ra sự việc cũng không hoàn toàn chính xác là cứ pháp lực cao hơn cứ cấp là đè ép được người khác. Việc tranh đấu dựa vào rất nhiều yếu tố như, trang bị pháp bảo, công pháp, và cả kiểu tu luyện ví dụ như cực hạn thể thu và cực hạn pháp tu chẳng hạn. Nói theo yếu tố này thì Hạ Hầu Uyển Vân lại càng chiếm ưu thế, nàng chính là nhận truyền thừa từ Thiên Tôn, một tong tại cường đại trên cả chân nhất Hợp Thể kì. Nếu đem so sánh với cự giải dã tu thì càng là cường đại hơn nhiều lần, mà căn bản là không thể so sánh.

Hình ảnh là một thiếu nữ cao bốn thước (tầm 1m60) một hai tay bấu chặt càn cự giải còn hai chân thì đạp loạn không theo chương pháp nào cả. Cũng may mà chiến ngoa của nàng cũng là Linh khí hạ phẩm do mấy vị trưởng lão Càn Khí Môn rèn đúc, nếu như mang hài thường thì đạp hai cái là nàng đi chân trần rồi. Nếu chiếu theo tình huống này tiếp tục thì chẳng mấy chốc cự giải này sẽ bị công phá phòng ngự rồi than tử đạo tiêu.

Quay qua với trận chiến của Nhóm cao tầng Càn Khí Môn và 6 con Cự Giải hải Yêu thú tinh hạch kì. Nhân số có vẻ là ngang bằng nhau, thế nhưng Lục Ngạc và Song Ứng vẫn chỉ là cấp ba đại viên mãn yêu thú mà thôi, căn bản không phải đối thủ của mấy em Cua to như cái xe ngựa này được. Mấy con cự giải này toàn thân như bọc thép, nếu so về phòng ngự đơn thuần thì vượt hơn cả giao lân của Lạc Thiên và xà lân của Hồng Mãng. Nhìn hai cái càn to khỏe sắc bén như dao đang mở ra cặp vào thì không ai muốn cận chiến với nhóm hải yêu này cả. Họa chẳng Lạc Tiểu Thanh Lục Ngạc tiểu thư nếu tấn cấp tinh hạch yêu thú may ra mới có khả năng vật lộn cơ bắp cùng cái nhóm này. Vậy nên triển đấu là lựa chọn tốt nhất.

Lạc Thiên không nói nhiều lời mà thi triển độn thuật đến mức tận cùng, diu trì khoảng cách nhất định rồi dùng Yêu nhận mà tấn công đối thủ. Một mình hấn cân tận 3 con Cự Giải. Nói thật ra thì Lạc Thiên khá là cường hoành trong nhóm yêu thú tinh hạch kì. Điều này rất dễ lý giải, hẳn là cực hạn Pháp thể song tu, thân thể hẳn mạnh không thể tả có thể ngang cấp với Yêu thú tinh hạch trung giai đấy, mặc dù Lạc Thiên hẳn chỉ mới tiến vào tinh hạch sơ giai mà thôi. Cái đuôi giao của hẳn cực kì linh hoạt quất đông bổ tây tới tấp. Mặc dù không thể công phá phòng ngự của Cự Giải Yêu thú cấp 6 này thế nhưng đánh bay đối phương thì lại là chuyện dễ như bỡn. Hẳn dùng thêm chiêu này để duy trì khoảng cách cùng mấy cỗ xe tăng thiết giáp Cự Giải.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 72: CHIẾN CỰ GIẢI 2

Lại nói đến yêu Nhận của Lạc Thiên đó chính là linh khí thượng phẩm hàng thật giá thật. Mà lần tác chiến này giá trị của nó đã được thể hiện một cách trần thực nhất. Mặc dù Lạc Thiên cực hạn thể tu nhưng hãn tu luyện với mục đích là để bảo mệnh chứ không phải để vật lộn. Thói quen từ địa cầu đó là vũ khí tầm càng xa càng lợi hại. Đánh nhau ngoài đường xê ngo nghiêng tìm cục gạch ngay, ai hơi đâu mà lao vào vật lộn. Một lần độn thuật thần thông thì có cả hơn 200 trượng dư, thế nhưng nếu Lạc thiên độn quá xa thì lũ Cự giải cấp cao này sẽ không đuổi kịp mà quay lại công kích đồng bạn. Thế nên trong phạm vi gần trăm trượng là hình bóng giao chớp lóe liên tục. Kế theo đó là ba con cua to như mã xa giờ càng kẹp mở nhao nhao đuổi theo. Bên cạnh chúng là một bóng hồng hình vàng trắng non cự đại khổng lồ đang bổ nhào nhào vào cơ thể Tam Giải. Pháp thuật thần thông của ba con cự Giải lần lượt là Thủy tiễn, Băng tiễn và Thủy bạo. Nói chung là cũng gây đôi chút khó khăn cho Lạc Thiên. Đúng là nếu Lạc Thiên cận chiến cùng ba con này thì sẽ bị thần thông của chúng quần cho đến chết. Thế nhưng Lạc Thiên hãn chạy như thỏ né tránh khắp nơi rồi dùng Yêu Nhận Cẩn trộm. Nói chung là chưa chiếm thượng phong nhưng vào thế bất bại.

Về phần Hồng mãng thì có vẻ nhẹ nhàng hơn nhiều. Đối thủ của nàng là một con Cự giải chỉ mới là hải yêu cấp 4 là cấp bậc ngang cùng nàng, tinh hạch sơ giai. Con Cự Giải này giờ đây đang cuống cuống chạy trốn, bởi vì chỉ trong một chiêu nó đã cụt đi cả hai cái càng to lớn. Đây chính là vũ khí lợi hại nhất của nó rồi, đã bị cụt thì lấy cái gì nữa mà tranh đấu tiếp theo. Số là vừa lâm chiến chưa hiểu đầu cua ra sao thì Xà Tiên Thông linh Linh

Khí của Hồng mãng quá linh động mà nhanh như chớp khóa lấy hai càng của con Cự Giải này. Chuyện còn chưa xong ở đó, thông qua Xà Tiên linh khí, Hồng Mãng liền thi triển thần thông cường hoành Nhất Muội chân hóa. Lại được Xà Tiên tăng phúc hai phần công lực, một luồng lửa cực mạnh toát ra từ Xà Tiên đốt cháy cả hai càng. Mắt thấy ngọn lửa không thể dập tắt này đang lao đến thân thể Cự Giải không còn cách nào khác là trảng sĩ đoạn tay, cắt bỏ hai càng mà bỏ chạy, tạo nên tình cảnh đuổi giết lúc này.

Liễu Thu Thủy thì phấn chiến cùng một Con cự giải cấp năm, tình huống là Cự Giải đuổi nữ tu chạy. Thế nhưng đó là triển đấu, Liễu thu thủy vừa chạy vừa dùng phi kiếm công kích yếu hại của Cự Giải, con Cua khổng lồ này thì đang vừa giơ hài càng múa loạn đánh đập cùng phi kiếm của Liễu thu Thủy vừa cầm đầu đuổi theo nàng. Vậy nhưng để đuổi được tu sĩ nhân tộc mà không có kỹ năng đặc thù là rất khó khăn. Bởi nhân tộc biết điểm yếu của họ là cận chiến vậy nên họ tận mọi khả năng để tìm cách nâng cao kỹ năng chạy trốn kéo dài khoảng cách.... về điểm này thì triết lí chiến đấu của Liễu Thu Thủy khá giống với họ Lạc.

Đội đấu thứ tư là khó khăn nhất, ba tỉ đệ nhà Lục Ngạc và Song Ưng đánh loạn cùng một Cự Giải cấp 4. Chênh nhau một cấp lớn thế nên ba tên kia bị đè đánh đến thảm. Cũng may mắn rằng Lục Ngạc rất trâu bò thế nên sù bị đè đánh nhưng không bị thương tổn căn nguyên. Quan trọng nhất là tấm mai rùa Pháp Khí cực phẩm ấy vậy mà ngành kháng được với hai chiếc càng của tên Cự giải này. Cho dù vậy cấp bậc của Lục Ngạc và song ưng dù sao cũng kém hơn nên có công kích ra sao cũng không công phá được phòng ngự thiết giáp của cự Giải. Thua tất nhiên là chuyện không tránh khỏi vậy nhưng nếu xét trên phương diện câu giờ thì ba con hàng này đã thực hiện quá tốt. Bởi vì lúc này đây Hồng Di của họ đang hung thần ác sát quay trở về, trên Xà Tiên đang treo đứng lên một cự Ngạc chụm lui chân và càng. Thế hình dài 10 trượng (gần 40m) của Hồng mãng là bé so với Lạc Thiên thoi, chứ so với yêu thú khác loại thì thuộc dạng đại hình đấy. Trên

đường đi đến đuôi cự mãng quất tứ tung dẹp đường, thật quá khổ cho mấy Chú Giải cấp bậc thấp bị người ta coi là bóng da mà đá.

Cuộc chiến của Quái mãng và 3 con Cự giải cũng đánh ra tới chân hỏa rồi. Vì thể hình quá to nên Lạc Thiên dù linh hoạt tránh đông né tây thì vẫn bị kèm của Cự giải kẹp trúng mấy phát, máu tươi đầm đìa tại đuôi. Lúc này đây hẳn đã thu nhỏ bản thể đến hơn hai trượng thôi, đôi lúc thể hình to không phải là lợi thế nhất là trong khi người không thể cận chiến với người. Lúc này đây với thể hình nhỏ bé cộng thêm độn thuật thì Lạc Thiên chiếm mọi thiên cơ. Chỉ thấy bóng tiểu quái giao ban hoa xanh đỏ hai màu loang loáng khắp nơi, bóng Hồng Yêu Nhận chớp lóe liên tục đâm, xuyên, bổ, chém. Phải nói là ba con Cự giải khổ không thể tả vỏ cua bị đục thủng khâm nơi, huyết dịch xanh nhờ chảy tứ tung. Vấn đề thắng lợi nằm trong tầm tay chỉ là sớm hay muộn mà thôi.

Bỗng lúc này một tiếng rít thảm thiết vang vọng khắp toàn trường. Cự giải Yêu Đan thô to như căn nhà giờ đây đang thét gào đau đớn, một chiếc càng của nó đã bị vặn gãy rời ra, chiếc còn lại thì bị bẻ quặt ra sau biến dạng. Chỉ còn một ít thịt là vương vất giúp cho cái càng này không rời hẳn ra ngoài mà thôi. Nhìn hàm miệng của nó thì càng là thê thảm không còn chút hình thù cụ thể nào, thay vào đó là mảnh vụn giáp xác, răng, máu thịt bầy nhầy. Toàn trường lạnh ngắt mà để ý nhìn lại cuộc chiến đỉnh phong này. Phong cách chiến đấu của Tiểu sư thúc quá là bạo lực và máu tanh. Thế mới biết vài tháng trước vị Tiểu Ma đầu này “tầm quất” Lạc Thiên đã nường tay cỡ nào.

Thế nhưng tình cảnh khủng bố vẫn chưa chấm dứt, vị Tiểu sư thúc ma thú nhân dạng này hai tay bấu vào mai cua, hai chân lấy điểm tựa đập vào bụng dưới, cong người lấy lực eo mà bật thẳng người dậy. Bạn cú tưởng tượng một con ong mà tìm cách bậy một cái mai cua ở địa cầu ra sao thì hình ảnh ở đây không khác là bao.

“Rắc... cụp cụp... rắc..” một loạt tiếng động như đánh mạnh vào tâm trí những người đang chứng kiến cảnh này, kể cả nhân tộc, yêu thú, hay hải thú cự Giải đều trợn mắt há mồm mà chứng kiến một phen kinh hoàng. Nếu nói đến Vị tiểu Sư Thúc lúc này đã vượt ra ngoài nhân loại, mà cũng siêu việt yêu thú, tồn tại của nàng rất là phi nhân loại, phi cả thú loại.

Vác lấy Mai cua tiểu sư thúc hứng thú bưng bưng quay trở lại, trên đường đi một tay nàng bầu vào mai cua mà vung vẩy tứ tung, lúc này Cự Giải thảm rồi số lượng bị đập nát như nhiều không kể hết. Trên sàn thuyền chứng kiến được cảnh tượng trên thì khuôn mặt của Tiêu Hách tím như gan heo nhưng không dám mở mồm trách mắng.

Tiếp chuyện tiếp theo thì rõ mồn một rồi, hồng mãng sau khi thật nhanh giải quyết đối thủ của mình thì đi trợ giúp nhi tử của tình lang, đùa gì chứ Liễu Thu Thủy sống chết nàng chả quản, con trai và con gái của Lạc Thiên mới là mối quan tâm của nàng. Ôm mối tình cảm đơn phương ấp ủ Hồng mãng bất kì lúc nào, làm việc gì cũng là nghĩ cho Quái Giao mà thôi. Cơ mà tên kia quá vô tâm rồi.

Chiến lực cao đoạn bị diệt gần hết, quân đoàn cua sĩ khí đê mê, thêm vào nữa là linh trí thấp như trẻ con nhân tộc năm sáu tuổi vậy. Gần ngàn Cự Giải bị gần 250 môn nhân Chiến đường lao vào mà phanh thây xẻ thịt, lần này chiến đấu quá sung sướng rồi. Môn nhân Càn Khí Môn hưng phấn không thể tả, cao tầng của tông môn chiến lực dựng ở đó rất là cường hoành. Điều đó càng đảm bảo tương lai của họ, chỉ cần đi theo cao tầng húp cơm thừa canh cặn thôi cũng đủ sướng dài dài. Đó là điều trước đây chỉ có thể nghĩ trong mơ mà thôi. Vô hình chung lòng trung thành của môn nhân lại thêm một bước. Có câu lợi ích là vĩnh cửu quả thật không có sai.

Điểm sáng trong lần tao ngộ chiến này rõ ràng nhất là Tiểu Sư thúc cường hoành, thứ đó phải là Long Gia với sức một địch 3, tiếp theo là Hồng mãng nhanh như chớp kết thúc đối thủ cùng cấp, môn nhân thư sướng mà chiêm ngưỡng chiến lực thực sự của cao tầng. Lòng tin bùng nổ, lá gan

trưởng đại môn nhân Càn Khí Môn tin tưởng họ có thể quét ngang tu chân giới, cướp sạch mọi tông môn. Quả thật sự ấu trĩ của đám thổ phỉ này rất là đáng ngại.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 73: CHIẾN LỢI PHẨM

Chiến trường rất nhanh rơi vào tình trạng đuổi giết một phía mà thôi. Hơn ngàn cự giải cấp thấp tứ tán mà chạy khắp nơi. Phải nói rằng biển rộng bao la vô lộ nhưng lại là thiên lộ, chạy hướng nào cũng là đường. Đàn cua tứ tán mà chạy môn nhân Càn Khí Môn số lượng ít hơn nhiều nên không thể thực hiện bao vây phong tỏa mà tiêu diệt hoàn toàn được. Bỏ xác lại là hơn bảy phần xác Cua, số lượng chạy thoát chiếm ba phần. Trong sau trận chiến này chiến lợi phẩm quả thật rất kinh nhân. Với số lượng giáp cua nhiều đến hơn 700 tấm thì không biết có thể chế thành bao nhiêu hộ thuẫn. Nên nhớ nếu giáp cua đem luyện khí, họa thêm linh văn thì sức phòng thủ của chúng sẽ tăng lên theo cấp số nhân đấy. Không thể nghi ngờ thêm nữa sau lần này cấp độ phòng ngự của môn nhân Càn Khí Môn sẽ tiến một bước cực xa.

Lúc này đây hám tài vong mạng Lục Ngạc đang bám riết lấy Hạ Hầu Uyển Vân mắt nhìn tấm mai Cự Giải Yêu Đan mà nước dãi chảy dòng dòng, hai mắt lóng lánh ứa cả nước ra.: " Ta nói này Tiểu Thanh, người dù là đồ tôn thì ta cũng không thể cho người cái tấm mai Cua này được... Cho người cái xác cùng hai cái càng, cả yêu đan nữa đã là quá lắm rồi. Người học ai mà tham tài vậy" Hạ Hầu Uyển Vân tung tẩy mà bước đi, trên tay vẫn bầu lấy cái mai khổng lồ.

Cực chẳng đã Lục Ngạc đành đi khắp nơi nhật nhạnh xin sỏ, nếu nói ai giàu nhất cái Càn Khí Môn này thì chính là Lục Ngạc nàng rồi. Sau mỗi lần chiến đấu ngoại trừ chiến lợi phẩm của chính mình thì nàng có thói quen đi khắp nơi xin sỏ này nọ. Môn nhân cũng quen rồi, phải cái nàng cũng không đòi hỏi, môn nhân cho gì cũng nhận, đến mấy thứ rác rưởi loại bỏ mà cho

nàng thì Lục Ngọc cũng cười híp cả mắt sừng sững nửa ngày. Lạc Thiên cũng lười quản nàng, lang gì cũng tốt miễn nàng vui là được rồi.

Lần này trên Linh thuyền đã dọn ra một chỗ thật rộng cho luyện khí các đường môn nhân có không gian công tác. Chiến Đường chấp nhận sống chen chúc khắp nơi mà không hề kêu khổ, ánh mắt nhìn về Luyện Khí Các thành viên đang công tác mà ánh mắt sáng ngời chờ mong. Lần này luyện chế cho tất cả Chiến Đường một lượt mỗi người hai Pháp Khí cực phẩm. Thứ nhất là khiên pháp khí bằng mai Cua, thứ hai là hộ tâm giáp chế bằng yếm của Cự giải. Những tài liệu dùng đều lấy từ Hải Yêu Cự Giải cấp ba đến cấp ba đỉnh phong, cong lại cấp hai hải yêu trở xuống gần như đều bỏ đi, vậy thì sững Lục Ngọc rồi. Cô nàng chạy tới chạy lui thu nhập phế liệu, đến lúc này da mặt dày như Lạc Thiên cũng thấy xấu hổ không chịu nổi với nhi nữ của mình. Ánh mắt hằn kiểu như đang nói ta không quen người... ta không biết người.

" Tiểu Hách, Tiểu Chiêu (Mã Chiêu Mã trưởng lão) các người xem cái mai này chế thành Pháp bảo pháp thuẫn có được không.... theo ta tính mặc dù là hạ phẩm nhưng cũng đủ dùng lúc này a" Hạ Hầu Uyển Vân nghiêng đầu ngheo cổ mà vấn nhị lão, trên người nàng toàn là Linh Khí do Càn Khí Môn chế cho thôi, không hề có một Pháp bảo vũ khí nào của Kim đan tu sĩ dùng cả. Đây cũng là một vấn đề, vẫn biết nàng là thể tu cường hoành chuyên dùng năm đấm thể nhưng nếu có một pháp bảo thì vẫn tốt hơn là không có.

" Tiểu Sư thúc... chúng ta có thì có pháp môn luyện ra Pháp Bảo phiê khí nhưng lại không có Linh Văn của Pháp bảo. Vậy nên luyện thì có thể luyện ra Ngụy Pháp Bảo mà thôi. Bản thể có thể cứng như Pháp Bảo thể nhưng pháp thuật Linh văn thì lại chỉ là Linh Khí mà thôi." Mã Chiêu trưởng lão đạo. Quả thật từ khi nhận được pháp môn luyện Ma Khí đẳng cấp cực cao của Lạc Thiên thì trình độ luyện Phiê Khí của hai lão này đã tăng đến một

mức không thể ngờ. Vậy nhưng họ thiếu linh Văn đẳng cấp của nhân tộc thế nên không thể đột phá một bước cuối trong Luyện Khí được.

Lục Ngạc cũng sốt sắng mà muốn luyện cho mình một món Linh Khí, nàng cũng đã là cực hạn pháp thể song tu rồi cũng chỉ vì chưa thể bế quan mà lên cấp thôi. Cái mai rùa mặc dù là của một tinh hạch kỳ hải yêu Quy cấp 5 đấy, nhưng lúc bấy giờ trình độ luyện khí của Lạc Thiên quá tồi nên chỉ có thể đúc thành Pháp Khí mà thôi. Giờ đây sắp lên cấp nên Lục Ngạc cũng muốn chuẩn bị cho mình một Linh khí dùng trong thời kì quá độ. Chính vì vậy mà mấy ngày nay Lục Ngạc nàng quần quýt phụ than quái giao đến không cho cả hăn nghỉ ngơi. Cực chẳng đã Lạc Thiên đành phải dùng cái yếm Cua của con Cự Giải Yêu Đan mà luyện cho nàng một cái Giáp yếm che lại phần bụng và cổ vốn là phần rất yếu ớt của Lục Ngạc tiểu thư.

Khi Luyện chế Lạc Thiên cho vào thêm một mẫu bằng móng tay vô trứng của mình để Linh khí này có thể đạt được công năng không gian, đó chính là phóng to thu nhỏ trong một phạm vi nhất định. Nói đi cũng phải nói lại, nhóm yêu tu đến từ Man Hoang Yêu Lâm Chi địa như Hồng Mãng, Lục Ngạc , Song Ưng không ít thì nhiều đều thụ giáo qua thần thông thu nhỏ của Lạc Thiên. Tuy rằng không thể thu đến mức nhỏ chỉ một hai trượng như Lạc Thiên thế nhưng bé đi một nửa là có thể. Do đó Pháp Khí cho chúng bắt buộc phải có đặc tính không gian phóng to thu nhỏ vậy. Cũng may trứng của Lạc Thiên khá là lớn, mà mỗi lần luyện chế chỉ cần thêm một mảnh nhỏ là có được chức năng này, vậy nên hăn có thể trang bị khá nhiều loại Yêu Khí này cho nhóm trong tương lai.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 74: PháT Hiện Kinh Tâm

Nói lại thì cũng không phải tất cả cự giải đều bị giết, cũng phải có hơn 50 con Cự Giải lãnh thương thế mà bị bắt lại. Lúc này cả lũ đang bị dòng lại với nhau, phong bế pháp lực sau đó được Linh Hạm kéo đi rời xa khu vực vừa chiến đấu. Không thể nghi ngờ là sau một khoảng thời gian nơi này sẽ tụ tập cực nhiều Hải Yêu săn xác thối.

Thoát khỏi khu vực hơn 1 vạn dặm thì Linh Thuyền dừng lại. Vấn đề lúc này là do Lục Ngạc cùng song Ưng chiến đấu liên tục và ngấp nghé bên bờ đột phá nên lúc này không thể áp chế lâu hơn nữa mà muốn tấn chức Yêu thú tinh Hạch kì.

Không thể trong hoàn cảnh Linh Thuyền vừa di chuyển vừa bế quan tăng lên một đại cảnh giới được. Nếu không an tĩnh mà gây nên Tẩu hỏa nhập ma thì khốn. Nếu dừng tàu tại chỗ cũng không xong, vì không thể đảm bảo có yêu thú đột kích hay không. Việc tìm ra một chỗ trú chân tạm thời cực kì quan trọng lúc này. Đăm chiêu mà nhìn xung quanh hải vực nơi này nước sâu đến tận gần 500 dặm, còn sâu hơn cả nơi sâu nhất của Thái Bình Dương thử hỏi lấy đâu ra đảo. Mà chui xuống biển tìm hang động sau đó bố trí tị thủy trận cũng không xong, nhờ may vào nhầm ổ Hải yêu nào đó rồi đánh đập trong nước thì đảm bảo ăn thiệt thòi là Càn Khí Môn.

Nhìn ngang ngoa dọc, thì Lạc Thiên lại nhìn thấy một đám Cự Giải bị buộc lộn vào với nhau đang trôi theo Linh Hạm. Lạc Thiên không tự chủ vỗ đánh đập một cái. Nơi tạm trú không phải là đây sao.

“ Ái ui... phụ thân, đàn yên đang lành sao đánh người... không phải bảo ta là nữ nhi thì không đánh sao?... càng ngày đánh càng nhiều” Lạc Ngạc ở một bên phụng phịu. Đúng là từ ngày phát hiện nàng là giới nữ Lạc Thiên rất ít khi đánh đầu nàng như xưa, thế nhưng nàng lại hoài niệm chuỗi ngày bị đánh nha, cảm giác thế nào nhỉ..... cảm thấy là phụ thân như vậy mới là quan tâm vậy.

“ Phụ Thân lúc nào định thành hôn cùng Hồng Di vậy, giống như Triệu thúc với Liễu Di vậy... nhìn họ hạnh phúc ghê... Hồng Di tương tự phụ thân ngày càng héo hon rồi... mà nữ nhi bảo phụ thân này..... rồi lại còn như vậy....., à mà hôm qua cái thằng đệ tử chiến đường nó.... mà sáng sớm hôm nay..... uy uy... ánh mắt phụ thân sao ghê vậy. Ta im mồm ta im được chưa... đừng đánh... nhớ kỹ là nữ nhi.... không phải nhi tử à..... là nhi nữ.... ÁI... ỒI...” Cái con hàng cá sấu ba chân bốn cẳng lúi thẳng vào đám đông môn nhân, húc cho không biết bao nhiêu tên bay tứ phía. Tật nói nhiều không thể bỏ làm cho Lạc Thiên nổi bão thế nên Tiểu thư Lạc Ngạc chỉ có thể ôm đầu mà chạy thôi.

“Bắt mấy con Cự Giải lên đây tra khảo một phen... tìm động phủ của chúng làm nơi trú tạm.” Lạc Thiên ra lệnh cho môn nhân bắt lên mấy con Cự giải mà hỏi han. Không hỏi thì đỡ bực mình, tra khảo bọn này thì mới phát hiện ra đối thoại cùng một lũ thiếu năng thì khổ khổ đến mức nào. Dùng thần thức hỏi đến hơn chục con Cự giải thì cho ra một chục đáp án vớ vẩn khác nhau.

Ví như câu hỏi “ nhà các người ở đâu”

Sẽ có một loạt câu trả lời đại loại như sau.

“Ở biển a”... “nhiều nước a”... “trong hang a”... “có cái khe a”... “nhà là cái gì”.. “ồ nhà ư, ở bên cạnh nhà con cua kia kia hàng xóm..”

Với câu hỏi “ đườn đến chỗ người ở đi như thế nào”.

Một con cua khua khua cái càng phát ra thần niệm “ bơi đi a.. thế cũng hỏi.. ngu ngốc cua” một con khác lại nói “ đi theo đoàn, chưa tự đi bao giờ... không nhớ”. Lại một con khác có ý kiến “ đâu đâu cũng ở được... có thức ăn... là nhà.”

Lạc Thiên đầu to ra như cái đầu, ức chế đến độ muốn thò tay ra mà tát chết luôn mấy con cua ngốc này. Con mẹ nó toàn thứ gì đâu, biết thế này giữ lại một con cua Yêu thú tinh hạch kì có lẽ linh trí cao hơn mới có thể dò hỏi tin tức được.

Dù sắp phát điên với lũ cua ngốc nghịch miệng phì bong bóng bọp bọp này, nhưng vì tương lai Lạc Thiên cố gắng nhịn đau đầu mà dò hỏi số cua còn lại. Mọi môn nhân thì đang mắt tròn mắt dẹt nhìn một hình ảnh kì quái. Long gia trong bộ dạng Quái Giao gọi từng con cua lên sau đó truyền thần niệm một lúc, tiếp theo là vò đầu bứt râu kiểu như sắp phát điên. Thật là cái môn phái này rất nhiều trò quái thai thế nên chuyện này cũng chỉ gây chú ý một lát rồi thôi, tập mãi cũng quen rồi. Chính bản thân môn nhân bọn họ cũng đã dần dần có hành vi không giống các môn nhân tông môn nhân tộc khác rồi. Chỉ là trong vô thức mà đổi thay nên họ cũng không để ý lắm mà thôi.

Công phu không phụ lòng người, ý quên lòng Giao. Đến tù binh thứ bốn mươi hai thì tình thế chuyển biến. Một con Cự Giải hải Yêu cấp ba được đưa đến, chưa kịp tra vấn thì một luồng thần niệm run rẩy truyền đến Lạc Thiên. “ Giao Long đại nhân pháp lực vô biên, vô địch bát hải.... xin... xin rủ lòng thương tha cho Tiểu Kềm một mạng ”. Thật con mẹ nó tà môn, lần đầu thấy một con cua có được linh trí cao, lại còn biết nịnh nọt, xin tha thứ. Lạc thiên mắt tròn mắt dẹt nhìn con cua này, điểm khá đặc biệt là con cua xanh này có hai cái càng to hơn hẳn đồng bạn, nhìn khá là mất cân xứng.

“ Tốt, trả lời làm ta vừa lòng thì sẽ để ngươi một mạng. Nơi cư trú của các ngươi ở đâu, xa đây không. Hình dáng nơi cư trú ra sao? Xung quanh

có hải yêu nào cường đại không?” Lạc thiên quá phấn khởi mà đặt câu hỏi liên tục.

“ Cái này, cái kia... đại nhân hỏi lại từng câu được không... tiểu Kiềm khó nhớ” Con của xanh phun bong bóng bẹt bẹt truyền thần niệm trở lại.

“ Ở Dcm... tưởng linh trí cao hóa ra...” là Lạc Thiên trách nhăm con quái Cua này. Chủng tộc nào thì cũng có thiên tài, mặc dù Cự Lục Giải có linh trí mê mê mang mang thế nhưng thi thoảng trong tộc cũng có một số Cự Giải hiếm hoi sinh ra linh trí hơn đồng bạn. Đây chính là thiên tài trong tộc, được tộc trưởng và cao tầng tận tình bồi dưỡng. Mặc dù linh trí con quái Cua này chỉ tầm năm sáu tuổi nhân loại thôi thế nhưng đã hơn hẳn đồng bạn chỉ có khoảng ba tuổi nhân tộc trí khôn.

Theo lời con Quái Cua này hỏi và đáp cùng Lạc Thiên thì hẳn biết lần này mình vớ được bảo bối. Không ngờ nơi cư ngụ của lũ cua ngốc này lại có kiến trúc kiểu cung điện của Nhân tộc. Theo những câu hỏi mang tính định hướng và gợi ý của Lạc Thiên thì con cua có tên Giải Đại Kiềm này rất nhanh đã có thể mô tả lại nơi chúng cư trú. Đó là một quần thể kiến trúc nhà cửa giống như của nhân tộc nhưng lại to lớn hơn rất nhiều. Quần thể này có một kết giới hình nửa vòm cầu úp lên có thể ngăn cách nước biển. Mà vị trí của quần thể kiến trúc này lại nằm trong một vị trí khá bí ẩn nằm trong một khe nứt gãy của đáy biển, vị trí này đúng là phi thường ẩn núp. Ngoài ra Kết giới chỉ ngăn cản nước biển thôi không hề trở ngại sự ra vào.

Nghe đến đây thì Lạc Thiên quái dị mà nội thị vào trong đan điền của bản thân mà ngắm nghía Âm Dương Long Thung, kể từ lúc khởi đầu một cuộc sống mới đến nay tất cả mọi hình ảnh cứ thế cứ thế mà lướt qua trong não hần. Vượt qua trắc trở lại Man Hoang Yêu Lâm Chi Địa, tại nơi chim không thềm ỉa ấy mà hẳn có thể kiếm được tận 4 nơi có linh tuyến, thu được một đám đồ đệ tư chất cao, một đường vượt qua man hoang tới gần Vô tận hải mà gần như hữu kinh vô hiểm, thứ đó lại là bắt được Triệu Vô Cực và Liễu Thu Thủy hai thiên tài nhân tộc. Đang lo không có nơi đặt

chân, không có thể lực để dung nạp thì đánh bậy đánh bạ không chế được cả Càn Khí môn. Sau đó là phát triển đến hôm nay toàn tông một lòng, ngoài ra còn rước được tiểu sư thúc một tay đấm kiêu bảo kê siêu hạng. Đến nay, khi đang khó khăn về mặt chỗ ở tạm thời thì lòi ra con của Giải Đại Kiềm có linh trí cao có thể mật cáo về một cung điện bỏ hoang dưới đáy biển.

Tất cả như cuốn phim từ từ từng né mà vẽ lại cuộc sống hơn hai chục năm quá của Lạc Thiên. Rõ ràng là có kinh tâm động phách thế nhưng tất cả đều có thể nhẹ nhàng vượt qua. Y như có một bàn tay vuốt nhẹ giúp con đường chông gai của Lạc Thiên trở nên nhẹ nhàng hơn, nói chung mọi việc quá thuận làm hẳn thấy có một tia bất an.

Vì sao bất an ư, nghĩ lại ánh mắt hờ hững của lão già khất cái khi vớt được Âm Dương Long Thung cho mình Lạc Thiên cảm thấy quá không an toàn. Nếu là vật tốt thì không ai không dữ riêng cho mình cả, cái gì mà ba lần nhân tình cầu phí.... Nếu Âm Dương Long Thung mãi mãi mang lại vận may thì người nợ chần mệ gì ba cái nhân tình của người. Càng nghĩ Lạc Thiên lòng càng lạnh. Cảm giác trong mình mình có một bàn tay đang sắp đặt vận mạng của mình thực sự Lạc Thiên chịu không được. Tu luyện đến lúc này hẳn đã có hình thành một chút đạo của bản thân, Lạc Thiên biết rằng đại đạo này lớn nhất là nhân quả, không có bữa ăn miễn phí nào cả. Theo suy tính của hẳn thì Âm Dương Long Thung chỉ là một bảo bối có tính chất vay mượn thôi.

“ May mắn không tự nhiên sinh ra cũng không tự mất đi, nó chỉ là chuyển từ người này qua người khác mà thôi (câu này ta chém tia cho vui nhá đừng ném đá tội nghiệp)... đúng là Âm Dương Long Thung là bảo vật khiến có thể mượn trước vận khí của chính bản thân chủ nhân thế nhưng đó là vay mượn.. đã có vay thì có trả. Khi vận khí cạn kiệt thì lúc đó chính vận rủi quấn thân. Đến khi ấy nếu không tranh đoạt thêm được vận khí từ kẻ có đại vận khí khác thì sẽ là lúc chủ nhân của Âm Dương Long Thung cũng sẽ

là đi đến hồi trung kết.... còn muốn lúc này muốn vứt đi Âm Dương Long Thung thì đã muộn a tiểu hữu của ta. Đã một lần hưởng vận khí của Âm Dương Long Thung thì mãi mãi không tránh được nó, dù người có vứt đi thì một thời gian sau nó cũng sẽ quay lại mà thôi.” Tự nhiên trong đầu của Lạc Thiên vang lên tiếng nói bỉ ổi của Lão Khộm khất cái. Tổ cha nó nhân có thể nhẫn nhưng không thể nhịn a, con mẹ nó mình đang sống yên lành thì bị lão Cầu già nhét vào lá bùa đòi mạng hẹn giờ này. Vận khí mà hết đại hạn đến thì chỉ cần không cẩn thận một chút là chết không kịp ngáp.

“ Con bà \$^&#&&*\$%#& người ra mau đây, người tưởng trốn trong đó là ta không bắt được người, vì sao hại mõ, Lạc Mỗ có thù oán gì với người” Lạc Thiên lần đầu tiên trong 20 năm đản sinh tại thế giới này thực sự nổi giận. Bề ngoài hẳn có vẻ hằm hổ, dữ tợn nhưng nội tâm lại cực kì bao che người nhà, tính cách khá dễ dãi, hẳn có tỏ ra tức giận cũng là làm bộ thôi. Không thấy Lục Ngạc Song Ưng bị tấn thường xuyên mà vẫn hì hì quây quanh hẳn ư, đánh đòn cũng là một phương pháp quan tâm. Ấy vậy nên mấy con hàng này lại càng càn quấy để được ăn đòn đấy, đó là phụ thân quan tâm a, là hạnh phúc a. (Gia đình tự ngược max level).

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 75: PHÁT HIỆN KINH TÂM 2

Quay lại với tình cảnh Lạc Thiên lúc này, hắc đã mất khống chế mà cuồng bạo đến cực điểm. Long loại đặc thù tính là phun vân nuốt vũ, vân vũ ở đây không phải chỉ là mây, mưa do hơi nước mà thành, vân vũ có thể là thủy vân thủy vũ, nhưng cũng có thể là năm loại ngũ hành khác. Ví dụ như lúc này đây bản chất Lạc Thiên là hỏa Long, có thêm kinh mạch thủy tính nhưng lại là của nhân tộc thế nên khi Long tính kích phát thì thuần túy là hỏa Long.

Long nhan tức giận thiên địa biến sắc, dị tượng hiện, hỏa vân lừng không mà xuất hiện trên bầu trời. Từng đám từng đám lửa đỏ rực như có linh trí mà lượn vòng, Đám mây lửa vân vũ trong không trung như thể hiện tâm tình phiêu giang đảo hải của Lạc Thiên Lúc này. Tay hắc không ngừng đập vào Âm Dương Long Thung ý đồ phá vỡ cái Ấn Bảo chết tiệt này, vậy nhưng vật này cứng rắn đến đau răng, móng vuốt không có một chút hiệu quả nào.

Thua keo này ta bày keo khác, vậy là Yêu Nhận ra loạn chém Âm Dương Long Thung, nhưng là một vết xước cũng không xong. Tình cảnh lúc này rất quái dị, một con Giao Long gào thét rống giận trên bầu trời, phía đỉnh đầu nó là hỏa vân vân vũ, xung quanh là hỏa vũ dăng đầy, trong thế giới hỏa diễm khủng bố mà không thiếu phần tráng lệ đó một con Quái Giao Vẫn Mãi mê mà chém loạn vào một cái Ấn nhỏ xíu không thôi.

Môn nhân Càn Khí Môn chứng kiến đủ chuyện hoang đường của môn phái tròn thời gian 1 năm trở lại đây. Thế nhưng thiên địa dị biến theo giống giận của Long Gia thì nằm ngoài tầm hiểu biết và chịu đựng của nã

bộ. Chính lý do này khiến toàn bộ môn nhân Càn Khí Môn đứng hình tại chỗ không có suy nghĩ gì tiếp theo. Ngay cả Tiểu Sư Thúc đứng nhìn dị biến thiên tượng cũng tỏ ra một tia kiêng rè hiếm thấy.

Đúng lúc Lạc Thiên như không thể khống chế tâm tình mà rơi vào Ma Chương thì một tiếng hừ vọng ra từ Âm Dương Long Thung đánh thức hẳn dậy. Bầu trời hỏa vân bỗng nhiên trở nên yên ả, hỏa vũ biến thành thưa thớt hơn nhiều.

“ Người bình tĩnh nghe ta nói, Nếu không có Âm Dương Long Thung thì giờ người đang làm gì và ở đâu, có lẽ là chết già ở Mạt giới hạ hạ hạ đấng mà người đang sống đi, vì không muốn người hiểu nhầm mà ta phải hi sinh quá nhiều pháp lực tiến hành vượt giới câu thông với người..... nghe lão phu nói đây.... người biết vật người đang cầm là gì không đó chính là Yêu Hoàng Ẩn của Viêm Đế thừa khai thiên lập địa dùng Bồ Thiên Thạch tạc ra ba cái Ẩn Nhân Hoàng Ẩn, Thiên Hoàng Ẩn, Địa Hoàng ẩn, còn thừa một chút tiện tay mà tạc ra yêu Hoàng Ẩn là cái mà người đang cầm. Ba cái chính ẩn thuộc về ba người cường hoành nhất vũ trụ đó là Thiên Hoàng Ẩn nằm trong tay Ngọc Hoàng Đại Đế trấn áp khí vận thiên giới. Nhân Hoàng Ẩn nằm trong tay Hậu Nghệ trấn áp khí vận nhân gian giới. Địa Hoàng Ẩn nằm trong tay Diêm Ma La Già trấn áp khí vận U minh giới. Ba nhân vật phong vân này đánh ân oán dây dưa đánh nhau túi bụi tạm thời không nói đến.... nhưng người cũng đủ biết mấy cái ẩn này có thể trấn áp chư thiên thì cường hoành đến mức nào chứ. “ Lão khọm nói một tràng cũng làm cho Lạc Thiên nguôi ngoai. Nói cũng phải, nếu không có Âm Dương Long Thung hay là yêu Hoàng ẩn thì giờ đây Lạc Thiên có lẽ là một công chức nhà nước nhàm chán ngày đi tối về, chờ đến trăm tuổi thì lên vãn thờ thôi. Cuộc sống của hẳn lúc này mới là đặc sắc và đáng để tận hưởng.

“ Nói như vậy cái Yêu Hoàng Ẩn này tại sao lại kém như vậy hại chết chủ nhân... sao lão già người không đem một trong ba cái chính ẩn cho ta mà lại thấy ta cái mặt hàng fake này”.

Ở một nơi rất rất xa vị trí này của Lạc Thiên, có lẽ là ước ước năm ánh sáng đi, tại một tòa đảo nổi trôi lững lơ trong biển mây, trên đảo nổi là chim phượng hót, thái vân ngũ sắc, lầu các ngọc thạch sáng lấp lánh. Bên hồ là một mỹ nam tử đang phẩm trà cùng một vị nữ tử xinh đẹp như tiên. Mỹ nam tử mắt sáng, mũi cao mày như khiêm, môi hồng răng trắng tóc mây phiêu dật, nói chung là phong độ bức nhân. Cùng mỹ nữ xinh đẹp như tiên tử ngồi trong một lầu các bên cạnh là hồ nước xanh trong như gương sáng.

Cả hai đang mặn nồng tán tỉnh nhau, kể đàm chuyện vui, người mặt hồng e lệ cười duyên. Thế nhưng con mẹ nó dị biến nổi lên, một ngụm nước trà từ miệng mỹ nam tử phun thẳng vào mặt mỹ nữ không thương tình. Mỹ nữ mặt tím như gan heo trợn trừng mắt phượng, ngón tay run rẩy chỉ thẳng vào mặt nam tử mà run rẩy “ Thiên Vân Tử... người... người dám sỉ nhục bản cung.... người đâu bắt nghịch tặc”.

Sau tiếng hô yêu kiều của mỹ nữ là giáp binh tứ phía không biết từ đâu xông ra, hung thần ác sát, đao kiếm sáng loáng lao về phía mỹ nam tử. Mỹ nam tử xoa tay muốn giải thích nhưng có vẻ không kịp đành trở tay lẳng không xuất hiện một thanh kim sắc phi kiếm. Một kiếm hoành không xé ra kết giới rồi biến mất, phía sau vẫn còn vương vất âm thanh” truy cho ta, thông báo thành vệ quân, có lật tung cả nhị thập nhất thiên cũng phải truy ra tên hỗn đản Thiên Vân tử này, sống thấy người... chết... à mà không được đánh chết”.. Mỹ nữ rống giận một câu yêu kiều ra lệnh rồi phất tay áo bỏ đi.

Nói lại Thiên Vân Tử vừa chạy vừa hỗn hển lẩm bẩm” bố tổ cha nó rau sạch đến miệng còn không chén được, chỉ tại tên tiểu tử khốn nạn. Chờ người lên tới thiên giới ta cho người đẹp mặt.”

Lúc này tại Vô tận hải sau một lúc không thấy đối phương đáp lại thì Lạc Thiên cũng coi như chấp nhận hiện thực mà lẩm bẩm: “ Bố tiên sư lão khọm gặp lại là ông tấn mày chết”

Ngay khi đó Âm Dương Long Thung lại chớp lóe: “ Tiểu tử ngươi giỏi a, giỏi a.... định tằm ta. Người biết ta đẳng cấp gì chẳng, là Đại La Kim Tiên đó... chờ ngươi tiến nhập Thiên giới ta đảm bảo hảo hảo chiêu đãi từng khớp xương của ngươi” Giọng điệu lão khom bống trở nên trẻ chung vụn phần, kèm theo là nghiêng răng nghiêng lợi đạo.

“ Ha ha.... Lão nhân gia ngài hảo... đùa, chỉ la đùa mà thôi, đại nhân không chấp tiểu nhân a. Tại đây tiểu tử bồi tội.... ha ha ha” Lạc Thiên cười làm lành, đùa cái gì Đại La Kim Tiên nghe danh đã thấy khủng mẹ bố rồi. Mặc dù không biết Đại la kim tiên là đẳng cấp bao kinh khủng thế nhưng ít nhất là phải hơn Lạc Thiên rất rất nhiều đẳng cấp, bởi vì nó có một chữ tiên a.

Cái giới này đỉnh phong là Hợp Thể kỳ nếu đột phá sẽ tiến vào Luyện Hư kỳ phi thăng linh giới, đây là một giới quá độ để lên thiên giới, tại đây tu sĩ cố gắng tu luyện thành Độ Kiếp sau đó đột phá Độ Kiếp kì mới có thể thành tiên để tiến vào Thiên giới. Còn cảnh giới sau Độ Kiếp Lạc Thiên Không biết, Tiên cấp có bao phân chia thì hẳn không rõ thế nhưng Đại La Kim Tiên có vẻ không phải là hạ cấp tiên nhân. Tính ra đối phương phải hơn mình thật đại cảnh giới, nghe đến mà tê rần, quá đáng sợ.

“ Không lèm bèm với tiểu tử ngươi, lên thiên giới chắc chắn ta phải đập ngươi một trận nên thân... chuyện này không bàn cãi. Lý do ư đó chính là vì ngươi nói năng lung tung làm ta sặc nước trà phun vào mặt Mộng Dao tiên tử... mẹ kiếp ngươi đáng lẽ tối nay ta có thể thoải mái song tu giờ đây bị thiên binh của cả Nhị Thập Nhất Thiên đuổi bắt.... ngươi đáng đánh không” Thiên Vân Tử nghiêng răng nghiêng lợi.

“ Ở ngươi phun nước liên quan gì ta ma đòi đánh..... vô lý” Lạc Thiên gắng cãi láo một phen. Mẹ nó phải trốn trách nhiệm không thì chết không chỗ trốn a.

“ Không dài dòng, chờ ăn đòn đi... ấ n k í của ta sắp phai hết nên tranh thủ nói người rõ mọi chuyện tránh dẫn đến sai lầm như ta đã gặp phải”.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Thiên Vân Tử Chuyện Xưa

Biết là đến đoạn quan trọng liên quan tánh mệnh than gia cần phải chú ý, thế nên Lạc Thiên không dám cãi láo mà dụng tâm lắng nghe.

“ Muốn cho vận khí không tuyệt mà dẫn đến vận rủi quẩn thân thì có ba cách khác nhau. Hiệu quả ra sao thì tùy người chọn lựa. Mặc dù Yêu Hoàng Ẩn chỉ là tiện tay dùng mảnh nhỏ bổ thiên thạch chế ra nên không có công năng trấn áp cả một giới như tam ấn còn lại nhưng hiệu quả trấn áp vận mệnh cho một tông, một vực là dư sức, còn mạnh hơn nhiều các cửu cấp tiên khí trấn áp vận mệnh của các đại tông trên thiên giới..... có cái Yêu Hoàng Ẩn trong lần Tiên Ma Yêu đại chiến 40 vạn năm trước đã bị tổn thương thế nên công năng đại giảm... cần tìm cách khôi phục. Còn khôi phục ra sao ta chịu.”

“ Người đừng ghê cái mặt Giao ra nhìn đến ghét.... Người biết rằng trước đây tại hạ giới ta chỉ là một tán tu trong tam vạn bát thiên hạ giới mà thôi, tư chất thì thuộc tầm trung trung nói ra thật xấu hổ..... thế nhưng tại thời điểm trúc cơ kì ta vì tranh đoạt Âm Dương Long Thung mà phấn chiến giết hơn 12 tu sĩ cùng cấp, trọng thương hấp hối... ấy vậy mà từ sau khi có Âm Dương Long Thung thì kì ngộ liên tiếp, phi thăng thượng giới.... tấn cấp Đại La Kim Tiên phong vân một cõi, anh hùng tiêu sái.... phong vân một cõi.... người gặp người yêu, hoa gặp hoa nở.... khụ khụ... ánh mắt gì đấy... quay lại chính sự”

Mẹ con hàng mắc bệnh tự sướng lại còn giông dài. Nói cách khắc phục hậu họa của Yêu Hoàng Ẩn thôi mà kể suốt từ đó đến giờ chưa thấy đâu. Lạc Thiên hung hăng thầm nghĩ.

“ Khụ Khụ.... lại tiếp... thật ra lúc đó ta cũng được chủ nhân kiếp trước của Yêu Hoàng Ẩn để lại ấn kí mà thông báo như người lúc này, thế nhưng ta may mắn hơn đó là người nọ quá cường hoành mà phá vỡ cả rào chắn của vũ trụ này đi tìm một thiên địa mới cao cấp hơn. Không thể mang theo nên hẳn ném đại lại Yêu Hoàng Ẩn xuống một trong tam vạn bát thiên hạ giới. Do đó khi ta tìm được thì bên trong còn ẩn chứa một chút khí vận của tên kia tích góp được đủ trèo chống ta tới tận Nhan tiên. Mà con đường người nọ để lại cho ta cách bổ xung khí vận chỉ có một đó là cướp đoạt. Mỗi một tông môn đều có thần vật của riêng họ để trấn áp vận khí... vậy nhưng tác dụng bùng nổ thì quá kém không thể so sánh cùng Yêu Hoàng Ẩn. Nhưng chúng lại thắng ở chỗ là không vay mượn Vận Khí của tương lai mà gia trì... Còn Yêu Hoàng Ẩn thì tác dụng cường hoành, thời gian qua gặp quá nhiều may mắn bùng nổ người cũng thấy đó. Tác dụng của mấy vật trấn áp tông môn thì không bằng một phần trăm của nó đấy. Mà cách thứ nhất ta nói chính là cướp lấy mấy cái thứ trấn áp vận khí của Tông môn sau đó để Yêu Hoàng Ẩn Âm Dương Long Thung hấp thu, vậy thì vận khí người không cạn rồi. Thế nhưng đây là cái hố chôn nó cách a.... kể từ khi là nhân tiên hết đi vận khí dự trữ của Yêu Hoàng Ẩn, có hiện tượng vay mượn vận khí tương lai thì ta bắt đầu đánh cướp, trộm chia... bảo vật trấn phái khắp nơi. Con mẹ nó đặc tội khắp nơi người người hô đánh, hóa ra người kia để lại cho ta Âm Dương Long Thung xuất thân là Thần Thâu a.... cướp hoài, trộm mãi rồi đến lúc gặp thế lực quá lớn, vận khí của họ không kém ta vậy nên không đặc thù, bị cân trả.... rồi thì vận khí cạn vận xui đến.”

“ Nói chung là khổ không thể nào tả hết.. đường đường Đại La Kim Tiên nuốt đan dược tía mắt ghen chết.... ngủ với tiểu long nữ một hôm thì bị cả long tộc đuổi giết... luyện đan nổ lò xém chết... tu luyện tẩu hỏa nhập Ma... đi thăm bạn thì gặp không gian phong bạo rơi xuống hạ giới pháp lực gần mất hết. Mà cái hạ giới đó chính là nơi người sống đó..... Lang Thang địa cầu không biết bao nhiêu vạn năm cuối cùng ta tìm được một điển tịch do Viêm Hoàng viết lại nói về Âm Dương Long Thung.”

“ Có ba cách để kiếm thêm vận khí, cách cướp, ăn cắp nói rồi. Cách thứ hai là tìm kiếm một nơi có long mạch để nuôi dưỡng Yêu Hoàng Ẩn. Cách thứ ba là dùng tín đồ cung phụng tín ngưỡng đem nuôi dưỡng nó cũng có thể tạo ra vận khí sinh sôi....”

Theo Thiên Vân Tử kể lại thì sau khi biết được hai cách này hẳn liền bắt tay vào làm, thế nhưng Long mạch tại Địa cầu toàn bị các đế vương phân chia nhau cả rồi, mà lực lượng của hắn đã mất hết vậy nên Thiên Vân Tử hóa thân ngàn vạn trong bấy nhiêu năm chằm ngòi thổi gió gây chiến tranh khắp nơi để có thể đục nước béo cò chiếm một chỗ long mạch. Nhưng bất hạnh thay vận rủi quấn thân làm gì cũng bại toàn đến bước cuối thì hụt mất. Cực chẳng đã Thiên Vân Tử hẳn thành lập tông môn ý đồ kiếm tín ngưỡng, con mẹ nó chả khá là bao, lập nên tông môn nào bị diệt tông môn đó. Lập Tiết Giáo bị Xiển Giáo đánh tan, lập Thánh Hỏa Giáo bị Trương Vô Kỵ đập nát, Lập Bạch Liên Giáo bị Lý Thế Dân chém tuyệt, Lập nên Hắc ám giáo phù thủy đoàn thì bị Thiên chúa giáo thiêu cho không còn. Qua Ẩn độ lập Bà La Môn bị Hindu Giáo đè cho không thở nổi. Nói chung là không việc nào thành. Vậy thì Thiên Vân Tử chỉ còn tìm cách vứt bỏ Âm Dương Long Thung, nhưng theo cổ điển tích ghi lại thì phải tìm được người hữu duyên mới có thể. Và Lạc Thiên là tên xui xẻo hữu duyên đó.

Trước khi rời đi Thiên Vân Tử để lại một ẩn ký, ý đồ là khi Lạc Thiên nếm thử vận may liên tiếp thì chắc chắn sẽ tin tưởng, đến lúc đó hẳn sẽ dùng thần niệm vượt giới mà giải thích cho rõ ràng. Thế nhưng sau khi rời xa Âm Dương Long Thung vận rủi không còn, hẳn hồi phục thực lực, phản hồi Thiên Giới vui chơi đến quên cả trời đất nên quên thông cáo lại cho Lạc Thiên, quả thật là con mẹ nó vô trách nhiệm kinh người.

Hôm nay vì Lạc Thiên có ý nghĩ vứt bỏ Âm Dương Long Thung nên mới đánh động tới Thiên Vân Tử hẳn, vậy ra mới có cuộc vượt giới mà trò chuyện. Lúc này Lạc Thiên muốn hỏi thăm cách tu luyện cũng như kết cấu của Thiên Giới thì lạc ẩn tan vỡ, không thể tiến hành câu thông nữa rồi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Công Bố 1

Khi biết tất cả thông tin mà Thiên Vân Tử giáo cho thì Lạc Thiên thầm nhủ mình đủ may mắn hơn tên xui xẻo kia vạn lần, ít nhất hẳn có tận 3 cách để tăng lên vận khí chứa đựng trong Âm Dương Long Thung hay tên chính thức là Yêu Hoàng Ẩn. Nếu hẳn cẩn thận mà hành sự thì chắc chắn sẽ không rơi vào tình trạng kiệt quệ vận khí mà vong. Ngoài ra Lạc Thiên còn được giáo cho pháp môn có thể soi thấy số lượng Vận khí tích lũy trong Yêu Hoàng Ẩn, pháp môn này rất quan trọng, nó sẽ giúp Lạc Thiên tránh khỏi tình trạng vay mượn Vận khí của bản thân trong tương lai sau đó rơi vào kiệt vận mà thân tử đạo tiêu.

Một thông tin tiếp theo không kém phần quan trọng đó là những người xung quanh hẳn đã từng hưởng vận khí của Âm Dương Long Thung ảnh hưởng cũng sẽ chịu ràng buộc vay mượn, nếu rời xa Âm Dương Long Thung quá lâu thì sẽ bị đòi lại cái vận khí đã ban, lúc đó thì thôi rồi tha hồ mà xui xẻo. Vô hình chung môn nhân Càn Khí Môn trong thời gian qua bước lên thuyền giặc rồi. Giờ có muốn quay đầu cũng không thể, vận xui quần thân là chết bất đắc kì tử.

Lúc này xoắn xuýt trong lòng Lạc Thiên đó là công bố hay không tin tức này cho mọi người, hay chỉ cáo cho cao tăng thôi, dù sao miệng nhiều khó giữ bí mật. Thất phu vô tội nhưng hoài bích thì nguy, câu nói không có sai bảo vật như vậy mà lộ ra thì chết cả đám. Bất quá bên cạnh đó nếu muốn nhanh nhất thu lấy tín ngưỡng lại là cần nói ra một phần chân tướng thì mới có thể dễ dàng đạt được mục tiêu.

Ngoài ra Kim Kiếm Môn nhân và Thiên Xảo môn cũng không ít người liên quan đến Yêu Hoàng Ẩn, giờ đây đã rời xa lâu vậy không biết có tác dụng phụ chưa. Thế nhưng họ dính dáng đến chưa đủ sâu nên có thể cũng chưa gặp quá nhiều bất lợi.

Lạc Thiên hồi thần mà nhìn lại Linh Hạm thì thấy lúc này dăng đầy cả người là người, ai nấy đều đang kinh ngạc mà nhìn hẳn. Có một điểm đáng chú ý đó là tên Cự giải Giải Đại Kềm đàn bị hai môn nhân Chiến Đường đè ra trong tay lăm lăm kiếm chuẩn vị chọc tiết. Số là tự nhiên đang đàm thoại cùng con Cua này Lạc Thiên bỗng nhiên nổi điên, vậy nên ai cũng nghĩ con Cua này có Yêu pháp gì đó. Hai nhân sĩ Chiến Đường lao lên khóa cứng con cua này lại chuẩn bị nếu có biến thì xuyên cho nó một nhát.

“ Làm gì đó buông nó ra, tên này còn có tác dụng đại...” Lạc Thiên trở lại Linh Hạm ra lệnh thả ra Giải Đại Kềm. Đùa gì chứ con cua này tác dụng còn dựng lên, không có nó sao tìm được cung điện đáy biển. Nhưng trước đó cần phải tìm cách bổ xung vận khí đã. Nếu bây giờ mà tìm được bảo bối trong Cung điện đáy biển thì là đang tiêu tốn vận khí trong tương lai của mình, quá nguy hiểm. Dùng pháp môn của Thiên Vân Tử giáo tập mà xem xét thì vận khí bên trong Yêu Hoàng Ẩn đang là con số 0 to tướng, ý nghĩa là mỗi lần gặp may mắn lúc này chính là may mắn trong tương lai bị vay mượn trước. Không thể do dự Lạc Thiên bắt đầu kế hoạch thu thập khí vận cho con hàng Yêu Hoàng Ẩn này.

Nhìn tất cả môn nhân đang tập trung phía dưới không thiếu một ai cả Lạc Thiên không mặng không nhạt mà phát biểu: “ Các môn nhân Càn Khí Môn cũng như một số người của Thiên Xảo Môn lần này đều có mặt đông đủ tại đây, vậy nên ta cũng muốn tuyên bố một chuyện trọng đại liên quan tiền đồ của tất cả mọi người tại đây. Ai không muốn tham gia thì có thể rời đi, sau đó ta sẽ tìm cách đưa về lục địa, từ nay coi như đoạn nghĩa không quen biết”

Lạc Thiên câu mở đầu đã đánh mạnh vào tâm lý của tất cả môn nhân, họ biết rằng tiếp theo sẽ là một việc cực kì trọng đại của tông môn. Chuyện này quan hệ trọng đại hết sức tới tương lai, tiền đồ của họ, nếu không thì Long Gia cũng không trịnh trọng đến vậy. Toàn bộ hơn ba trăm môn nhân cùng hơn năm mươi nữ tu Thiên Xảo Môn không ai rời đi. Kì ngộ luôn đi kèm trả giá, không có bữa cơm nào miễn phí cả, cuộc sống ngăn ngui một năm qua mới là đáng sống không ai muốn quay lại cuộc sống tầm thường vô vị trước đây cả.

“ Tốt rồi, không ai rời đi cả..... Nếu đã ở lại thì đừng hối hận vì khi nghe đến bí mật ta sắp nói thì các người muốn đổi ý cũng không thể nào”

“ Long Gia hỏi các người một câu, các người có thấy rằng từ khi ta ra nhập vào Càn Khí Môn các người kì ngộ liên tiếp, làm gì cũng quá thuận lợi đúng không?” Lạc Thiên bắt đầu bằng một câu hỏi để dẫn dắt mọi người.

“ Phải a, chúng ta chiến đấu quá nhiều mà tử thương cực kì ít, mấy lần ta tưởng là chết mà vẫn kì lạ thoát thân”. “Đúng nha thu nhập của chúng ta một năm nay bằng tận mười mấy năm trước đây cộng lại”

“ Ta luyện đan xác xuất thành công cao đến bất thường”

“ Ta luyện khí cũng nhẹ nhõm mà thăng cấp”

“ Còn ta may mắn đột phá pháp lực liên tục”

.....

.....

“ Còn ta... còn ta... như vậy... như vậy... %@^&#*#^#**”

Môn nhan xôn xao bàn tán kể về những may mắn trong thời gian qua. Đúng thật là không ai nhắc nhở thì không để ý đến nhưng khi được điểm tình thì mọi người mới nghĩ ra rằng quả thật toàn Tông Môn gặp được nhiều vận khí đến bất thường trong thời gian qua.

“ Im lặng... các người thấy có được vận may hảo hay như trước kia hảo?”

“ Long gia, tất nhiên là vận may hảo... thời gian qua hảo..... trước kia sống như Shiit... uổng phí..... bây giờ hảo.... “ Môn nhân lại nhao nhao lên tiếng.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Công Bố 2

“ Long gia, tất nhiên là vận may hảo... thời gian qua hảo..... trước kia sống như Shiit... uống phí..... bây giờ hảo... “ Môn nhân lại nhao nhao lên tiếng.

“ Nếu lúc này có kẻ muốn lấy đi vận may của các người thì các người sẽ làm gì?” Lạc Thiên nghiêm mặt Giao mà vấn đạo các môn nhân.

“ Như thù giết cha... không chết không thôi..”

“ Chém nó...” “Băm nó...” “ Thông nó...”

“%#&&*#*#((nó”

“ Dcm &\$*(\$(\$*^ giết”

“ Giết giết giết”

Tiếng hô giết vang vọng khắp toàn Linh Hạm. Mọi người đỏ mắt rồi, đang tốt đẹp lại có con phong cầu nào mò đến phá hoại cuộc sống của họ. Bảo sao Long gia tức giận đến phong vân biến sắc, bão lửa đầy trời.

“ Đây chính là bảo vật mang lại vận khí cho chúng ta, thế nhưng vận khí chứa đựng trong đó hết rồi. Khi nó không còn vận khí thì chúng ta sẽ gặp vận xui toàn thân không biết chừng sẽ chết không thôi. Ta cũng vì vừa mới biết đến sự thật này mà nổi điên muốn phá hủy nó mà không được. Tất cả những ai đã từng nhận được vận may nó ban phát mà rời xa nó thì cũng sẽ bị xui xẻo quần thân mà thân tử đạo tiêu.”

“ vận khí hết rồi chúng ta chết chắc....”

“ vận xui quẩn thân làm sao mà sống đây.....”

“ làm sao bây giờ... sống sao nổi”

“ hu hu... hu..”

Môn nhân ào ào khiếp vía, các nữ tu thì chọn cách trực tiếp nhất đó là khóc lóc. Ai nấy đều bị quan đến thảm hại kiểu như tận thế ngày sập tới vậy.

“ Im lặng, trật tự... khóc lóc cái gì, ta chưa có nói xong... vẫn có cách bổ cứu cho việc này, nếu là làm tốt thì không những vận xui không đến mà vận may còn cường hơn cả bây giờ...”

Biểu tình đám đông lại dấy lên hi vọng, thật là ai yếu tim không thể ở với con Quái Giao này, nói thì nói một lần cho xong cái kiểu nói nửa chừng xuân này khiến tế bào não rất là tổn thương.

“ Cách làm cho vận khí của vật này thêm dày thì có ba cách.....”

Lạc thiên y vẫn mà đạo về ba cách làm cho Yêu Hoàng Ẩn trở nên dày đủ vận khí, sở dĩ hần dám công bố ra với môn nhân vì hần tin không có thằng điên nào đi mật báo người ngoài cướp đoạt cả. Cướp đi rồi thì chả ai có lợi, vận may lúc này là toang bộ cùng chia sẻ chứ không phải Lạc Thiên hưởng một mình, tất nhiên thân là chủ nhân nên hần được hưởng nhiều nhất. Ở đây có một mưu mẹo nhỏ, hần lẫn lộn đầu đuôi ở một điểm đó là hần dấu đi bản chất vật này là của hần, mà Lạc Thiên lại lừa dối nói rằng đây là bảo vật trấn phái của Tông Môn. Vô hình chung Yêu Hoàng ẩn trở thành cộng đồng sở hữu, ai cũng muốn bảo vệ cả. Dù chỉ là lẫn lộn ngôn từ một chút nhưng ý nghĩa đã khác hoàn toàn. Mọi người đều không biết rằng nếu Âm Dương Long Thung không đủ vận khí dự trữ thì người bị ảnh hưởng nhiều nhất đó chính là con Quái Giao gian manh xảo trá này.

Nghe được ba phương pháp giúp vận khí tăng lên ai nấy đều hứng trí từng bừng mà muốn thử. Lúc này đây toàn Tông Môn đang tại biển khơi mênh mông thì đi đâu mà tìm được Long mạch, do đó phương án này bỏ qua. Nhưng tất cả Chiến Đường nhân viên đều thâm nhủ, khi nào trở về lục địa thì đó chính là ngày mà họ sách đao đi chiếm tông môn của người khác để cướp trấn phái bảo vật vận khí, và cướp cả long mạch. Giữa biển cả không có cả hai nên phương án cuối cùng đó là tập trung tín ngưỡng cho Yêu Hoàng Ẩn.

Vì đã nhận được quá nhiều vận khí của Yêu Hoàng Ẩn trong một năm qua cho nên việc các môn nhân cũng như cao tăng Càn Khí Môn tín ngưỡng vào Yêu Hoàng Ẩn diễn ra khá thuận lợi mà không hề có trở ngại nào. Chỉ trong ba ngày thì Lạc Thiên cười đến rách miệng khi thấy vận Khí trong Yêu Hoàng Ẩn tăng thành mười điểm, mọi việc khá thuận lợi là do phát hiện sớm nên vận khí chưa kiệt. Nếu thực sự kiệt rồi thì muốn làm gì cũng không xong, nhìn lại ví dụ đau khổ của Thiên Vân Tử ở Địa cầu là rõ nhất.

Thông báo tin vui cho môn nhân, mong nhân gia trong vài ngày tới thêm nỗ lực cống hiến niệm lực tín ngưỡng. Để cho Yêu Hoàng Ẩn dày thêm chút tích lũy thì mới xuất phát thì a toàn hơn. Việc tín ngưỡng cung cấp là hàng ngày dành thời gian nhất định ra mặc niệm về Yêu Hoàng Ẩn với lòng thành kính càng cao thì hiệu quả càng tốt. Thật ra còn có một cách tốt hơn đó là mọi người tín ngưỡng Lạc Thiên sau đó gã sẽ dùng niệm lực ấy mà nuôi dưỡng Yêu Hoàng Ẩn. Cách này các thế lực lớn hay làm nhất, tỉ dụ như thiên đình chẳng hạn, họ xây dựng đủ mọi loại giai thoại thần tiên quý quái để thu tín ngưỡng từ khắp nơi. Sau đó tín ngưỡng này sẽ được chuyên viên cô đọng thành tín ngưỡng châu vận chuyển về thiên đình, rồi coi như lương mà phân chia cho các quan viên. Diệu dụng của tín ngưỡng không phải chỉ có ở chỗ tăng vận khí cho các bảo vật trấn áp vận khí mà nó có tác dụng rộng khắp, tỉ như trong tu luyện nếu ngậm một viên tín ngưỡng châu thì tốc độ phải tăng lên gấp bội. Đáng tiếc là đúng lúc giảng đến cách

tụ tập và chuyển đổi nguyên lực tín ngưỡng châu thì lạc ấn của Thiên Vân Tử tan vỡ.... đáng tiếc vạn phần. Vậy nên chỉ còn cách trực tiếp tín ngưỡng Yêu Hoàng Ấn mà thôi.

Môn nhân Càn Khí Môn lúc này đã được Hạ Hầu Uyển Vân hạ cấm trú nếu bị sưu hồn thì nguyên thần vỡ ngay không lộ thông tin. Khi được yêu cầu lấy tâm đầu huyết mà huyết thệ trùn thành cùng Yêu Hoàng Ấn và Tông Môn thì không một ai khước từ cả. Chuyện lại có một khúc nhạc lạ đóa là trong lúc thề nguyện thì có một con Cự Giải cũng tiến hành huyết thề. Đúng thật khi mọi chuyện xảy ra thì không ai để ý đến con Cua lớn này cả. Thế nhưng tên này rất thông minh vậy mà nhặng cuội huyết thệ theo mọi người, vậy là hẳn thành môn nhân Càn Khí Môn rồi, mặc dù là môn nhân cấp bậc thấp nhất, Đường chủ Chiến Nô Đường.

Chiến Nô Đường là một đường mới lập ra, tên phùng kì thực. Đường này đẳng cấp thấp nhất trong tất cả các đường, các của Càn khí Môn. Chiến Nô Đường gồm toàn bộ hơn năm mươi con Cự Giải do Giải Đại Kềm thống lĩnh, chuyên làm việc nặng nhọc, chiến tranh thì đi đầu, ai bảo bọn họ linh trí thấp.

Ý nghĩ ban đầu khi bắt đồng tù binh Cự Giải đó là cung cấp thịt tươi, thế nhưng Giải Đại Kềm đầu nhập sau đó nỉ non “ Đám cự giải rất đơn giản, chỉ cần cho ăn thì bảo bọn họ tính ngưỡng cái gì thì sẽ tín cái đó, bảo đánh cái gì thì đánh cái đó”. Thế nhưng Càn Khí Môn làm gì có thức ăn cho Cự Giải, thế là họ thử cho chúng ăn Huyết đan. Một viên vào bụng Giải Đại Kềm lăn lộn ra đất mà phù bong bóng bẹp bẹp, âm thanh phát ra là ngon quá, được ăn một lần chết cũng xong. Có thứ này hơn năm mươi con Cự Giải bắt đầu tín ngưỡng Yêu Hoàng Ấn. Niệm lực sinh ra tốt thì ban thưởng Huyết đan, khôn tốt nhin đối. Mà Giải Đại Kềm rất có năng lực dạy dỗ đồng loại ngu ngốc của hần, cứ thế hơn năm mươi con cua ra nhập trận doanh của Càn Khí Môn.

Tên Là Nô Đường nhưng nghiêm cấm các đường khác ức hiếp vô cớ, tên là nô vì bọn họ phải làm việc nặng nhọc nguy hiểm mà thôi. Thế nhưng Kềm đường chủ rất là dương dương tự đắc, vênh cái mặt cua mà đi ngang, à mà cua nó chỉ biết đi ngang mà thôi.

Gần 2 tuần thì chỉ số vận khí trong Yêu Hoàng Ấn tăng lên đến con số 43, không biết có đủ cho lần này tiêu hao khi thăm dò cung điện đáy biển hay không, thế nhưng Lục Ngạc cũng như Song Ứng không thể nhịn được nữa mà muốn bị lâm vào mê muội. Vậy nên Càn Khí Môn toàn tông xuất phát.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Yêu Hoàng Ẩn Địch Chức Năng

Vô tận Hải, vô tận sóng nước, phóng khắp tầm mắt chỉ thấy biển và bầu trời. Những áng mây trắng xám che đi ánh nắng chói chang âu cũng là một ngày đẹp trời. Trên mặt biển thì lại đang có một hồi cảnh tượng quái dị, một đám cua khổng lồ thân to hơn hai trượng đang lúc nhúc mà kéo một chiếc Linh Hạm. Không phải Lạc Thiên vô nhân Đạo mà hành hạ mấy con cua này, thực sự là linh thạch của con Càn Khí Môn tiêu hao nhiều lắm rồi, nếu không tiết kiệm thì chỉ sợ không thể đến được biệt viện ở Phong Bạo hải vực.

Đừng khinh thường lũ cua ngu ngốc này, chúng chỉ ngu thôi chứ nói đến khỏe thì lực đại vô cùng. Năm mươi bảy con Cua kéo Linh Hạm băng băng trên biển, đè sóng mà lên, bọt tung trắng xóa. Về tính ổn định khi di chuyển thì chắc chắn không thể như linh thạch trận pháp rồi, Linh Hạm hơi nghiêng ngả, thế nhưng nói về vận tốc thì phải bằng 60% vận tốc tối đa của Linh Hạm. Mà bình thường Linh Hạm chỉ dám duy trì vận tốc ở tầm 30% đến 40% thôi vì sợ tổn của. Vô hình chung lũ Chiến Nô Đường này đã nâng vận tốc Linh Hạm lên gần gấp đôi. Nhưng chúng chỉ thích hợp di chuyển đường dài với lộ trình không quá phức tạp mà thôi, để đều khiến mấy con Cua ngu ngốc này chạy đúng lộ trình phức tạp thì còn cần thời gian hẳn luyện dài dài.

Ngoại giới môn nhân từng bừng công tác của riêng mình, trong mật thất của Linh Hạm thì Lạc Thiên đang bế quan mà tìm hiểu Âm Dương Long Thung Yêu Hoàng Ẩn. Pháp môn mà Thiên Vân Tử giáo cho Lạc Thiên đó chính là bí pháp dùng để tìm hiểu cũng như điều khiển Quái Ẩn này. Mỗi loại Bảo vật đặc biệt đều có pháp môn đặc thù của mình, nhất là thần cấp

như Âm Dương Long Thung được Viêm Đế luyện chế ra. Pháp môn điều khiển là gì thì bạn có thể tưởng tượng một ngày đẹp trời bạn được tặng một cái Smartphone thế nhưng bên trong toàn chữ tàu, sau một tuần vật lộn bạn cũng chỉ có thể nghe và gọi thôi. Hôm nay tên tặng điện thoại tàu cho bạn thêm một quyển sách hướng dẫn sử dụng bằng tiếng việt vậy là bao nhiêu chức năng được khai thác ra ngoài. Hạnh phúc đến mức độ ra sao thì tự bạn cảm nhận.

Thật ra thì mấy bảo vật đẳng cấp cao đến vậy thường là có khí linh nắm rõ hết mọi chức năng của nó. Vậy nhưng cuộc Nhân Tiên Yêu Ma chiến cách đây 40 vạn năm đã tàn phá Âm Dương Long Thung đến thâm, khí linh tan vỡ, bản thể tổn thương lỗ chỗ, rất nhiều chức năng bị tàn phá không thôi. Nhưng cũng chính vì vậy mà mấy thái điều như Thiên Vân Tử, Lạc Thiên chỉ có tu vi trúc cơ cũng có thể nhận chủ Ấn này. Nếu còn khí linh thì ít nhất người hãy trở thành Phi Tiên hãy nói chuyện.

Từng loạt từng loạt thủ ấn Lạc Thiên đánh vào trong Âm Dương Long Thung, thế nhưng hết lần này đến lần khác đều không dùng được, nó quá bị tàn phá rồi hầu hết chức năng đều lộng không thấu. Thật ra Âm Dương Long Thung có một chức năng đó là phân phối vận khí, tức là người có thể điều khiển Âm Dương Long Thung gia trì may mắn cho một việc xác định nào đó, còn nếu không muốn thì người hoàn toàn có thể đóng lại ảnh hưởng của Âm Dương Long Thung. Với sự quản lý một cách hiệu quả và chủ động như vậy thì hiện tượng thiếu hụt vận khí đến mức độ phải hút vận khí trong tương lai của chủ nhân là không thể nào. Bất quá tin tức xấu đó là chức năng này hỏng mất rồi, giờ đây việc phân bố vận khí từ Âm Dương Long Thung hoàn toàn dựa theo automatically mà làm. Đến cả việc đi đứng, ăn uống, ngủ nghỉ của Lạc Thiên cũng tiêu hao đi một phần vừa kiếm được vận khí có được trong Âm Dương Long Thung, quả thật tin tức này xấu đến cực điểm.

Quả thật chức năng phân phối vận khí quả thật là chức năng cường đại nhất, và mang tính bắt buộc đối với các bảo vật trấn áp vận khí kiểu như Âm Dương Long Thung. Nếu không có chức năng này thì bảo vật lại không khác gì bùa đòi mệnh cả. Kể cả một số bảo vật trấn áp vận mệnh của các môn phái không có chức năng này nhưng nó lại có một chức năng khác đó là đóng mở, chỉ cần trường kì phong ấn lại thì vận khí chỉ có tích lũy mà không tiêu hao. Chỉ lúc nào cần dùng thì giải phong ấn mà thôi. Còn nói đến Nhân Hoàng Ấn, Thiên Hoàng Ấn, Địa Hoàng Ấn ba bảo vật nghịch thiên nhất vũ trụ này thì chức năng này cường đến nghịch thiên, nó có thể điều chỉnh chính xác từng phân tắc vận khí cho từng đối tượng xác định. Đây chính là lý do không biết bao nhiêu đỉnh cấp ngưu nhân bỏ đi cả tự tôn mà ôm đùi liếm chân Ngọc Hoàng, làm chó săn cho Thiên đình để mong được ban thưởng một phần vận khí.

Tin xấu thì có, nhưng trong tin xấu cũng không có nghĩa là không có một chút tin tốt. Mặc dù không có chức năng đóng mở phân phối vận khí nhưng lại có được chức năng điều tiết trong một khoảng nhất định. Lúc này vì chế độ automatically đang mở thế nên Âm Dương Long Thung đang thực hiện chức năng cường đại nhất mà nó có thể, đó là sử dụng đến 26% khả năng của lúc nó toàn thịnh. Quả thật là cái Ấn này đã bị tổn hại đến không thể tổn hại thêm được nữa, hơn 7 phần sức mạnh của nó đã bị hủy hoại rồi, mạnh nhất khả năng của nó lúc này chỉ có được 26% lúc toàn thịnh thôi. Thông qua bí pháp Lạc Thiên có thể điều chỉnh tùy ý trong khoảng 7% hiệu suất đến 26% hiệu suất của Yêu Hoàng Ấn. Đây âu cũng là một điểm may mắn.

Lúc này Lạc Thiên đang mồ hôi lạnh toát ra đầy lưng, 26% công năng, suốt 20 năm qua không biết thứ quý này đã hút hết bao nhiêu vận khí của hắn. Lạc Thiên tự đoán rằng bản thân mình chắc chắn là nhân vật có đại vận khí, nếu không đã bị Âm Dương Long Thung hút khô từ lâu rồi. May mắn nữa là cái này tổn hại đủ nhiều, nếu như cái phần trăm kia mà cao hơn thì có lẽ giờ đây Lạc Thiên hẳn đã thân tử đạo tiêu rồi.

Rốt cuộc hạ đến 7% công năng của Yêu Hoàng Ẩn thì tốc độ trôi đi của vận khí có thể chấp nhận được. Chức năng thứ hai là thông tin hiển thị trong Âm Dương Long Thung, cái ẩn này vì không thể khống chế nên nó như một cái máy tự động, kẻ nào cố gắng tiến tới ngưỡng cho nó thì có 10% sẽ biến thành vận khí quay ngược lại giá trị cho người cố gắng mà không thể điều chỉnh gì, chín phần còn lại dĩ nhiên là phục vụ cho Lạc Thiên hẳn rồi. Nhưng cái này hẳn dấu biệt không nói ra. Với chức năng này hẳn không hề có chút mau thuẫn nào, người ta cố gắng cũng phải để cho người ta sử dụng một phần chứ. Tư tưởng này khác hẳn thiên Đỉnh hay các thế lực khác. Các thế lực của vũ trụ này bản chất là ăn sắt ị xà beng, tín ngưỡng chỉ có vào mà đừng hòng có ra. Thi thoảng những người cầm quyền kia mới ban cho một vài người chút ít vận khí để coi đó là thần tích, sau đó quảng cáo rùm beng lên để mọi tín đồ hi vọng. Họ không biết rằng mình đang bị bóc lột thậm tệ đến mức nào.

Nhưng hơn 400 môn nhân bao gồm cả hơn 50 nữ nhân của Thiên Xảo Môn cộng thêm 57 con cự giải tín ngưỡng chỉ đủ cho Lạc Thiên tiêu hao khi hẳn tu luyện. Nói cách khác, nếu chỉ có chừng này tín ngưỡng thì chỉ đủ hẳn tu luyện trong cấp bậc Yêu hạch kì sơ giai. Nếu như muốn làm những chuyện khác như thám hiểm, tìm bảo vật thì hẳn phải dừng tu luyện một thời gian. Nói chuẩn xác là mọi hành động của hẳn đều tiêu tốn vận khí khinh người, nên muốn làm gì thì phải có tính toán cẩn thận. Muốn không có tiêu hao vận khí thì Lạc Thiên hẳn phải như xác chết mà nằm bất động rồi. Đây là hẳn đã hạ mức tiêu hao xuống thấp nhất rồi đấy.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Kinh Thiên Nhất Kiếm

Bảy ngàn dặm đối với bầy Cự Giải da dày thịt béo, ngu si tứ chi phát triển thì không coi là xa. Sau hai ngày thì Linh Hạm đã đến được vị trí hang ổ của Cự Giải, từ trên mặt biển lặn sâu xuống một tầm 500 dặm đó chính là hang ổ của chúng rồi.

Linh Hạm lúc này mở ra phòng ngự mạnh nhất, và cũng khởi động pháp trận tạo lực đẩy để lặn xuống. Sở dĩ phải làm vậy vì càng xuống sâu sức ép của nước càng lớn, lũ Cự Giải bản chất là hải yêu nen không ngại nhưng Linh Hạm Thiết kế chính là đi trên mặt nước, tuy rằng có thể phi hành một chút, lặn một chút thế nhưng đó là công năng phụ trợ thôi tiêu hao linh thạch cứ gọi là kinh nhân. Còn việc mở ra lực đẩy thì đó chính là không muốn gây sức ép quá lớn lên đám Cự Giải, kéo thuyền trên mặt nước và kéo xuống đáy biển là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau

Cong cong vẹo vẹo đến nửa ngày trời thì Linh Hạm mới tới được khe nứt dưới đáy biển của Hải Vực này. Khu đáy biển sâu tận gần 500 dặm thế nhưng ánh sáng tử dương vẫn thấy lơ mờ. Cái vùng vô tận hải này rất là tà môn, ánh tử Dương ở đây tính xuyên thấu rất là cao, không tin thì nhìn làm da ngăm đen của Hạ Hầu Uyển Vân thì biết. Đến 500 dặm đáy biển mà vẫn còn có thể lơ mờ bằng mắt thường thấy khung cảnh xung quanh. Một khe nứt khổng lồ đen ngòm ở đáy biển hiện ra trước mắt mọi người, kinh nhân nhất đó là khe nứt này rất không tự nhiên. Khe nứt dài... không biết vì thần thức giới hạn không thấy được, sâu không biết... rộng 30 dặm... thẳng tắp sắc nét, vuông vức không hề giống như thiên tai do tự nhiên hình thành... Lạc Thiên có một suy nghĩ kinh nhân.... nếu như từ trên cao mà nhìn rồi tưởng tượng thì đây giống như một vết kiếm khổng lồ a. Ngươi nhân nào mà

có thể chém ra một kiếm kinh nhân như vậy... thật là con mẹ nó thế giới này quá thần kì.

Cong cong vẹo vẹo lọt vào khe nứt thì lúc này đây ánh sáng Tử Dương hoàn toàn không còn, xung quanh tối đen như mực. Thần thức ba mươi dặm sánh ngang kim đan sơ giai của Lạc Thiên chỉ còn lại mười lăm dặm mà thôi. Nhưng kể cũng lạ, mấy con Hải Yêu Cự Giải cấp thấp, thần thức yếu đến đáng thương mà không hề bị lạc trong không gian tối đen này. Chúng nhất tề di chuyển về một phía cứ như được thứ gì đó dẫn dắt.

Kể từ lúc bắt đầu lặn xuống để truy tìm thủy cung điện thì gần trăm điểm vận khí trong Âm Dương Long Thung bắt đầu trôi đi có điểm nhanh. Càng gần đến Thủy cung thì điểm vận khí càng kịch liệt giảm mạnh, chỉ chút ít nửa ngày đã giảm đi hai thành tích lũy trong thời gian qua.

Tại một nơi khá bí ẩn bên cạnh khe nứt bằng phẳng chợt xuất hiện một lối rẽ ngang khá là ẩn núp. Đoàn Cự Giải vẫn chăm chỉ kéo. Linh Hạm đi trong thông đạo rộng, cao hơn 1 dặm này. Ước chừng vặn vẹo tầm hơn mười dặm thì thông đạo trở nên cực rộng lớn, kiểu như phình trướng ra. Đi thêm ba mươi dặm thì thông đạo đã to lên đến 10 dặm rồi. Nhưng lúc này trước mặt môn nhân Càn Khí Môn đã xuất hiện sáng lấp lánh một kết giới hình bán cầu úp lên mặt đất bán kính của khu đất được Bán cầu kết giới hỗ trợ lên tới 3 dặm dài.

Lúc này đây xung quanh kết giới đang là tầm gần năm mươi con Cự Chương (bạch tuộc to) lớn nhỏ đang điên cuồng công kích kết giới. Bên trong kết giới là hơn 100 đầu Cự Giải cấp thấp hải yêu đang đau khổ trèo chống. Đây rõ ràng là hàng xóm Cự Chương mà Giải Đại Kềm đã nhắc đến cho Lạc Thiên biết. Vậy nhưng vị hàng xóm này không phải đến nhà chơi mà la tranh thủ gia chủ đi vắng nên muốn chiếm địa bàn rồi. Dẫn đầu nhóm cự Chương là một đầu siêu to Cự Chương, tu vi Yêu Đan sơ giai.

Số là Cự Chương nhóm luôn bị Cự Giải nhóm đè một đầu, ai bảo cự Giải người đông thế mạnh đây. Lúc toàn thịnh thì Cự giải số lượng gần 2000 đầu đây. So với 50 đầu cự Chương thì gấp 40 lần đây, đánh nhau vào răng à. Nếu không phải đầu đàn của Cự Chương cũng là Yêu Đan hải yêu thú thì có lẽ cự Chương bị chén cả đăm rồi.

Nhưng vô tình hai ngày trước đàn bạch tuộc này bắt được một con Cua thất thế chạy trốn lạc đàn. Qua tra khảo thì tất nhiên hai bên đều ngu ngốc nên không ra được thông tin nào ra hồn. Nhưng may mắn đến với Chương đàn khi một tin tức lộ ra, thủ lĩnh Cự Giải bị cạy mai cua. Đây có lẽ là hình ảnh kích thích nhất khiến con Giải ngu ngốc này nhớ mãi.

Hơn ba trăm con Giải chạy tứ tán trong cuộc chiến ngày ấy rồi cuộc có thể về đến nhà được mấy con thì không ai biết. Một mình lang thang ở biên khơi này thì kết cục trở thành môi của loài khác là rõ ràng.

Cũng không ai nói nhiều, Chiến Nô Đường dưới sự thống lĩnh của Giải Đại Kềm lao vào lũ Cự Chương. Hơn nhân viên Chiến Đường không tham chiến vì hoàn dưới đáy sâu quá bất lợi cho bọn họ tham chiến. Thế nhưng 20 khẩu linh pháo trên Linh Hạm là không tiếc linh thạch mà nã đạn vào đàn cự Chương. Lục Ngạc, Liễu Thu Thủy, Lạc Thiên, Hạ Hầu Uyển Vân tham chiến. Những người này không hề e ngại hoàn cảnh đáy sâu này.

Tuy Hạ Hầu Uyển Vân là Hệ Kim tu sĩ thế nhưng theo ngũ hành thì nàng cũng không bị áp chế trong nước. Nhưng đối thủ của nàng là con Yêu Đan Hải thú Bát túc Cự Chương (bạch tuộc khổng lồ có 8 cái xúc tu) lại có thần thông huyền hóa. Thành thử ra nó chơn tuột không thể tóm bắt, người mềm nhũn nên Hạ Hầu Uyển Vân đâm vào như đâm bị bông vậy, không hề gây được tổn thương như mong đợi cho đối thủ. Cuối cùng thành ra cho dù hơn hẳn một cấp nhưng vì nguyên nhân thần thông và môi trường chiến đấu mà Hạ Hầu Uyển Vân chỉ có thể đánh ngang tay cùng Bát túc Cự Chương.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Lại Đen Rồi

Đôi chút tâm sự tác giả: Khá là buồn, gần 2k lượt đọc mà ủng hộ thì được 1 lần comment, có lẽ mình không có kiểu viết TH, 80 chương rồi quá thật có chút thất vọng.... vì khá kì vọng vào bộ truyện này.

Chiến trường bên phía trúc cơ, tinh hạch kì thì tình hình khá là khả quan. Mặc dù Lạc Thiên là Hỏa Long huyết thống thế nhưng lại có thêm bộ kinh mạch thủy linh căn nhân loại. Tuy rằng bộ kinh mạch này tu luyện chậm đến phát khùng thế nhưng hẳn cũng đã tiến vào Luyện Khí Hậu Kỳ rồi, dùng bộ kinh mạch này thi triển thủy độn thuật thần thông trong biển thì quả thật có câu rồng về biển lớn, hổ về sơn lâm. Song song đó là Yêu Nhận tung bay chém loạn. Yêu nhận là hệ Hỏa, nếu Lạc Thiên dùng thần thông Nhất muội chân hỏa gà mờ của mình mà thi triển dưới đáy biển thì đảm bảo một câu con mẹ nó không nhóm lên được. Nhưng Lạc Thiên là ai, hẳn thần hồn là nhân loại gian ác, đầu óc cực linh hoạt. Hẳn dùng bản thể sắc bén của Yêu nhận mà đâm, xuyên, chém, bổ, quan trọng nhất là một chiêu yêu nhận xoáy tròn, tốc độ siêu cao mà cửa vào thân thể lũ Cự Chương.

Với thần thức cường đại và linh hoạt như kim đan thì Lạc Thiên điều khiển Yêu Nhận linh hoạt gần bằng như Hồng Mãng khiến Xà Tiên Thông Linh. Không một nhát chém trượt, khi Yêu Nhận xoáy với tốc độ cực cao thì khả năng cắt của nó cao gấp nhiều nhiều lần đơn thuần bổ chém. Sở dĩ làm vậy vì Lạc Thiên thấy lũ Chương này là nhuyễn thể loại Hải Yêu, đối phó với nhuyễn thể thì tốt nhất là làm một chữ cắt. Nếu bổ chém bình thường, hoặc tấn công bằng vật tù thì cần một lực quá lớn tạo một chiêu sức mạnh khổng lồ phá vỡ nhuyễn thể của lũ bạch thuộc mới được. Nhìn Hạ Hầu Uyển Vân thì biết, vì chỉ có dùng năm đấm thế nên không thể gây

tồn thương thực chất cho Bát Túc Yêu Chương được. Nhưng hành động cắt, hay nói đúng hơn là “cứa” với tốc độ xoáy cực cao của Yêu nhận thì tạo thành tổn thương dễ dàng cho lũ nhuyển thể này. Yêu Nhận đến đâu máu tuôn đến đó, xúc t bị cắt cụt tung bay khắp cả vùng.

Các chiêu thức của kiếm tu hay cũng như Lạc Thiên điều khiển Yêu nhận đều có một nguyên lý đó là dùng thần thức khiển phi kiếm hay yêu nhân theo những chương pháp khác nhau tạo nên đột phá phòng ngự đối phương. Lạc Thiên rất là yêu tích kiếm, đó là bệnh chung của mọi thiếu niên Địa cầu, một kiếm nơi tay, chém ma giết tà, chân đạp phi kiếm tiêu sái phong lưu. Thế nhưng hẳn không hề có pháp môn tu luyện Yêu kiếm tu, mà cũng không có phương pháp chế Yêu Phi Kiếm vậy nên đành dùng Yêu Nhận. Mà Yêu nhận bản chất lại từ Ma Nhận mà ra. Vậy nên chiến đấu bằng Yêu Nhận thì Lạc Thiên toàn là tự nghĩ ra chiêu thức mà hoàn thiện dần trong chiến đấu hoàn toàn không hề có một pháp môn nào từ tiền nhân truyền thụ. Vậy nhưng ngộ tính của hẳn rất tốt, yêu nhận chiến đấu ngày càng thuận tay.

Về phần Hải Yêu cự Chương công kích thì cũng đơn điệu như Cự Giải, đúng là linh trí thấp thì dù có khỏe mạnh đến mức nào cũng chỉ có thể là kiến hôi mà thôi. Thần thông của chúng cũng không gì khác ngoài băng tiễn, thủy tiễn, bạo thủy v.v.vv không hề có loại nào đặc biệt. Sự nguy hiểm nhất của chúng là xúc tu cận chiến, bấu được vào đối thủ sẽ tiết độ, xiết chặt.... thế nhưng có bắt được đối thủ mới có thể a. Quái giao bản thể thu lại còn hai trượng, bé tí trơn trượt, độn thuật xuất thần nhập hóa thì bắt sao được. Vậy nên quả thật Quái giao có thể bằng vào lợi khí mà cân toàn bộ 4 con tinh hạch hải Yêu cự Chương mà vẫn chiếm thượng phong. Yêu nhận có tác dụng quá to lớn nếu như không có bó thì Lạc Thiên không có cách nào tổn thương lũ bạch tộc này được, có lẽ chỉ biết dùng độn thuật mà tránh qua né lại mà thôi.

Còn về cấp thấp chiến đấu thì chính là Cự Chương đàn bị tàn sát, một trăm con Cự Giải trong kết giới thấy có Cự Giải viện binh đánh vào thì có ngu ngốc cũng biết tiến ra vây công, hơn một trăm năm mươi con Cự Giải vây công 50 con bạch tuộc. Thế hình như nhau, thần thông giống nhau, số lượng chênh lệch, kết quả có thể hình dung. Bạch tuộc có chiêu dùng xúc tu quấn mồi, tiết độc, rồi lại dùng sức mạnh xiết chết con mồi..... nhưng chiêu lợi hại nhất này của chúng lại vô hiệu đối với lũ cua. Cho dù xúc tu bám vào mai cua và lớp giáp xác thì độc cũng không thể đột phá lớp giáp dày cộp này mà ảnh hưởng mấy cua. Còn muốn chơi kiểu sức mạnh há.... cua lại là anh của bạch tuộc trong lĩnh vực này. Hai cái càng như cái kéo sắc lém đang xoèn xoẹt mở ra gập vào cắt cho xúc tu thịt bay tung tóe.... quả thật Cua là khắc tinh của bạch tuộc khi thể hình to ngang nhau.

Lục Ngạc thì lại gặp phiền toái, mấy con bạch tuộc bám chặt vào lưng nó mà tiết độc làm cho nàng ngứa không chịu nổi. Không có cánh nào với đánh tới vị trí lưng của mình Lục Ngạc đành dùng lưng va chạm vỡ vách đá xung quanh dùng lực phá xáo mà nghiền nát bạch tuộc.

Liễu Thu Thủy thì không có gì đặc sắc cả, vậy nhưng lấy tu vi Trúc cơ đi ki dễ mấy con yêu thú cấp thấp thì quá là không còn để nói.....

Nhìn thấy tộc đàn bị tàn sát không còn, trợ thủ không có, địch nhân người đông thế mạnh thì cong Bát Túc Cự Chương hóp mình phun ra một bụng vật chất đen như mực lan tỏa khắp nơi rồi bỏ chạy mất. Đùng kinh thường cái vật chất đen xì đang lan tỏa trong nước biển, nó có tác dụng ngăn cản thần thức đấy, một vũ khí tuyệt vời để bỏ trốn đấy.

Khổ thân vị Tiểu Sư Thúc làn da vừa hơi trắng ra một chút giờ bị trúng chiêu bất ngờ, mặt dù chất đen này không có độc và cũng tan nhanh trong nước biển, thế nhưng nếu bám vào da thì cực khó tẩy. Giờ đây vị Tiểu Sư Thúc đang ngẩn ngơ như mất hồn đứng đó toàn thân đen bóng một màu, phải nói đen không thể đen hơn được nữa...

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Treo Lên Đá Nh

Việc tiến vào bên trong kết giới thì gặp một số trắc trở. Đó là vật chết như Linh Hạm thì dễ dàng được Cự Giải Kéo vào, còn môn nhân Càn Khí Môn thì bị kết giới chặn lại có vẻ như muốn mạnh mẽ tiến vào sẽ bị kết giới công kích.

Thế nhưng tên Giải Đại Kềm một tiếng rồi chạy biến vào trong kết giới, khoảng tầm nửa canh giờ sau một cánh cửa hư không hiện ra bên ngoài kết giới, môn Nhân Càn Khí Môn cứ thế mà nhẹ nhàng tiến vào không gian bên trong của vòng bán cầu ánh sáng này.

Khung cảnh hiện ra trước mắt họ chính là hơn 30 dặm vuông đình đài lầu các.... tàn phá không chịu nổi. Qua những tàn tích còn sót của Tàn tích thì có thể thấy nơi đây đã từng mỹ lệ đến nhường nào. Linh khí trong này cũng khá là nồng hơn so với bên ngoài, đó chắc cũng chính lý do tại sao bày đàn Cự Giải hùng mạnh đến vậy. Nếu không xui xẻo mà va chạm với biến thái Càn Khí Môn thì có lẽ chúng vẫn là bá chủ một khu hải vực nhỏ này, đúng là có thể đi ngang tại đây.

Nhưng khi nhìn kỹ lại vết tích tàn phá của khu lầu các thì Môn nhân Càn Khí Môn nói chung và Lạc Thiên nói riêng thực sự là nổi bão, hắc tuyến đầy đủ. Dcm nó rõ ràng vết tàn phá này là thuộc về thời gian gần đây tàn phá mà thôi, ước chừng khoảng trăm năm... không phải vết tàn phá của năm tháng. Điều này cũng phải, được kết giới bảo vệ, không có nước biển xâm nhập thì kiến trúc gỗ có thể tồn tại theo thời gian, nhưng lầu các ở đây là bằng ngọc thạch là chủ yếu, hồng thạch, bạch thạch, lục thạch khắp nơi.... loại vật liệu này nếu không dùng cường lực mà phá thì rất khó hỏng.

Nhìn đình việ nham nhở, đở vớ khắp nơi, lại nhìn những mảnh đã từng là linh điền, linh thảo bị gặm nham nhở, lại nhìn đại lộ được lát bằng thanh ngọc bị cày xới lỗ chỗ...lại phóng mắt nhìn khắp nơi, hang hốc lung tung tứ phía, là do có nhân đào ra, cửa hang nham nhở chất một đồng ngọc thạch để trang trí... đó nhìn kĩ lại chính là những ngọc thạch của lâu các bị thô bạo gờ ra.

Lại nhìn các pho tượng trang trí khắp nơi đổ nghiêng ngã rạp, chỉ có 8 cây trụ bằng kim loại phân 8 hướng xung quanh kết giới quảng trường tròn tâm hắc thạch là có vẻ còn hảo hảo không tổn thương.

Thủ phạm ghê tởm gây nên sự tàn phá khủng khiếp này là ai thì không phải đoán, toàn bộ Càn Khí Môn xoay ánh mắt bất thiện nhìn về nhóm gần 200 con Cự Cua đang co rúc một chỗ mồm phun bong bóng bụp bụp.... ra vẻ như chả có gì liên quan đến ta.

“ Treo lên đánh cho ta, đánh không chết là được.... đánh thật mạnh vào, lũ ngu ngốc khốn kiếp” Quái Giao ngửa mặt lên trời mà gào thét, nhẫn thì có thể nhưng nhịn thì không, con mẹ nó cả một nơi động thiên phúc địa đẹp tuyệt vời như vậy mà bị tàn phá đến không còn hình dạng, không đánh thì còn đợi đến khi nào.

Môn nhân Càn Khí Môn chỉ chờ có mệnh lệnh này thôi, sát tài chính là thù giết cha. Tất cả sẵn tay áo mà lao vào lũ cua đang nhớn như phun ra nuốt vào bong bóng phụp phụp. Khổ thân đám Cua to ngu ngốc này vừa đầu hàng chính quyền thì bị đàn áp dã man. Giải Đại Kềm đang thao thao bất tuyệt với tộc đàn về thức ăn ngon như thế nào, huyết đan bổ ra sao làm cho toàn bộ tộc đàn ánh mắt của mê ly mong đợi. Nhưng sự thật phũ phàng là họ nhận được rất nhiều, nhưng không phải đan được, thức ăn ngon mà là đòn gioi tới tấp. Đến cả một lũ cua trẻ nít chưa lớn cũng bị treo lên đánh. Vừa đánh môn nhân Càn Khí Môn vừa chỉ những chỗ mà Chúng phá hoại để cho chúng hiểu tại sao lại bị ăn đập.

Có ngu như.. Cua cuối cùng cũng hiểu ra. Hóa ra con người rất ngu nha hang động đào đẹp như thế mà không cần lại đi thích mấy khối đá vút đi. Lý luận với kẻ ngu thì người chính là ngu hơn họ, cái luận điểm này thì tại thế giới nào cũng đúng cả.

Sau một hồi láo nha láo nháo tiếp theo là đến khoản khắc phục hậu quả và an định chỗ ở, và quan trọng nhất là tìm hiểu cơ chế hoạt động của cứ điểm mới này.

Vấn đề ra vào kết giới hóa ra lại dễ dàng. Theo Giải Đại Kèm hướng dẫn thì người chỉ cần nhỏ một giọt máu lên cái bia đá màu đen ở trung tâm quảng trường là được. Kiểu như giấy chứng minh thư nhân dân vậy, từ đó có thể xét ra trận pháp ở đây rất cao minh. Còn nếu muốn đưa người lạ vào thì phải khởi động một cơ quan trên tấm bia đá, nó sẽ tạo ra một truyền tông trận cỡ ngấn giúp bên ngoài sinh vật có thể tiến vào. Mà có một điểm thắc mắc đó là lũ cua này làm sao có thể vào được, có lẽ là con cua Yêu Đan kì dùng bạo lực mà vào đi.

Tiếp theo đó là việc tìm một nơi yên tĩnh để Lục Ngạc, Song Ứng bế quan tăng cấp, mà tin vui cũng đến với trận doanh nhân tộc của Càn Khí Môn, trong khi dọn dẹp kinh điền bị bọn Cua phá hoại vậy mà môn nhân còn mọc lên được 4 cây thiên niên Huyết Liên, điều này có nghĩa là nếu Triệu Vô Cực không xây tay xây chân thì sẽ có 20 viên trúc cơ đan được chế ra. Tức là nếu đàn độn ngu dốt đến mức độ phải dùng đến 3 viên để trúc cơ thì Càn Khí Môn cũng vẫn sẽ có thêm ít nhất là 6 tên trúc cơ. Tin tức này dẫn đến sự vỡ òa sung sướng trong hàng ngũ môn nhân, nhất là những kẻ đã đạt đến luyện khí đại viên mãn.

Tất cả đều thấm thía được cái khí vận nó quan trọng thế nào, do đó càng cố gắng mà mình tưởng thành kính Âm Dương Long Thung bất kì lúc nào có thể, hầu như ngoài trừ lúc ngủ, tu luyện và công tác thì họ đều mặc niệm về Yêu Hoàng Ấn.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Thủy Hệ Kinh MạCh

Bốn trăm môn nhân cộng thêm 200 con cua lớn nhỏ công tác bận bù đầu. Lúc trước đây Lạc Thiên nghĩ rằng chiến biệt viện ở Phong Bạo Hải vực làm căn cứ chính thức, thế nhưng nghĩ lại hay là thôi đi, chỗ ấy làm bước chuẩn bị để lui lại nếu gặp khó khăn thì còn tạm được, nhưng nếu đặt nó làm căn cứ chính thức thì việc ra vào của môn nhân là một vấn đề quá nan giải. Trong Phong Bạo hải vực đến Kim đan còn có thể vẫn lạc hướng hồ gì là mấy thái điều luyện khí của Càn Khí Môn. Do đó việc sửa chữa, xây dựng lại và tìm hiểu kết cấu ở thủy cung rất là quan trọng. Cao tăng đã nhất trí đặt tên nơi đây là Âm Dương Cung, đại biểu cho bảo vật trấn phái của họ là Âm Dương Long Thung. Việc khai thác mà tìm hiểu cũng như xây dựng Âm Dương Cung diễn ra rầm rộ không thể tả.

Thế nhưng một ngày kia Lạc Thiên từ nơi bế quan lao vọt ra ngoài gào rống kinh thiên vang vọng khắp nơi trong Âm Dương Cung. Số là lúc khai thác và tìm hiểu thì môn nhân Càn Khí Môn tìm được quá nhiều bảo bối, thế nhưng những cái nào mà trực tiếp có ích cho tương lai của Lạc Thiên thì lập tức số lượng vận khí bên trong Âm Dương Long Thung bị trừ một cách không thương tiếc. Do đó hẳn yêu cầu môn nhân dừng ngay việc khai thác tìm hiểu bí mật của Động Thiên phúc địa này. Phạm vi hoạt động chỉ bó hẹp trong 2 dặm phía đông, đó là khu vực đã khai thác nên không sợ tìm thêm được báu vật gì. Mọi công việc xây dựng nơi ở mới đều được chuyển về khu vực này.

Môn nhân mấy ngày nay tìm được quá nhiều bảo vật nên hứng trí bừng bừng, thế nhưng vừa nghe thấy tí nữa thì cạn mất vận khí trong Yêu Hoàng

Ăn thì tay chân bủn rủn xém chút ngã nhào. Không ai thắc mắc, không ai tham lam thêm nữa, việc mổ gà lấy trứng là việc quá ngu ngốc rồi.

Theo dự kiến thì vùng trung tâm mới là bảo vật kinh thiên, đến lúc đó sợ là vận khí tích trữ không đủ, vậy nên toàn tông tuân theo quyết định của Lạc Thiên. Đó là nhịn đi thèm khát mà dùng nửa năm tích lũy vận khí cho an toàn. Thật ra tình hình không đến nỗi quá tồi tệ đến vậy, đã giảm thiểu chức năng của Yêu Hoàng Ấn còn có 7% nên mức tiêu hao không đến nỗi quá kịch liệt, thế nhưng Lạc Thiên hẳn muốn bản thân mình trực lợi một chút. Dùng tín ngưỡng của môn nhân và hơn hai trăm con của đệ tu luyện, hẳn không tu luyện Hỏa kinh mạch của Giao thể vì Hỏa kinh mạch đã là cấp bậc Tinh Hạch yêu thú nên tiêu hao vận khí khá nhiều, sợ là không tích trữ đủ để khai thác động thiên vào tới trung tâm. Lạc Thiên hẳn tu là tu Thủy khinh mạch của nhân tộc, cái này mới là luyện khí kì tầng 8 đỉnh phong, chỉ cần cố một chút là có thể đạt tới luyện khí đại viên mãn, sau đó là thử trúc cơ rồi.

Việc tấn chức trúc cơ với bộ kinh mạch nhân tộc rất quan trọng vì hai nguyên nhân. Thứ nhất vùng hoạt động của hăng lúc này chủ yếu ở trên biển, Hỏa yêu nhận chỉ có thể dùng bản thể sắc bén mà đánh đập, thần thông hệ hỏa coi như bỏ. Nếu hẳn tấn chức trúc cơ thì sức mạnh của hẳn sẽ không phải một cộng một bằng hai, mà là cấp số nhân. Kế đó công pháp nhân tộc thiên kì bách quái, và rất đầy đủ, ít ra lúc này đây thì đầy đủ hơn Yêu tộc rất nhiều. Đơn giản nhất đó là việc hẳn muốn thành kiếm tu hoàn toàn có thể nếu hẳn tu thành Trúc cơ, luyện chế một thanh linh khí Phi kiếm, pháp môn phi kiếm thì ở chỗ Liễu Thu Thủy đã có đầy đủ a. Nhìn hai con Ưng có hai thanh phi kiếm oai thật đấy nhưng đó là Yêu pháp khí, nên không thể dùng pháp môn kiếm tu nhân tộc được. Song Ưng chỉ thực hiện mấy động tác như đâm chém bổ bình thường thôi, những búa kíp như gia tốc phi kiếm, hay nhất kiếm hóa tam thanh của Nhân tộc thì hoàn toàn không thể thực hiện được. Mà muốn tìm pháp môn kiếm tu của Yêu tộc thì giờ khó như lên trời, Yêu quốc bị phá tan đi đâu mà kiếm tìm. Vậy nên xu

thể tu kiếm tu nhân tộc chỉ có thể đặt trên việc trúc cơ hay không mà thôi. Lần này đúng là kiếm khá lớn, mấy linh điền trong Âm Dương Cung bị phá hủy nhưng không quá đến mức không còn gì, trọng tâm của lũ cua đó là lầu các, gỡ gạch ngói ra để trang trí hang của chúng, những thứ như hoa hoa thảo thảo aqñ vào vô vị, không bằng ăn thịt tươi. Cũng rất may là vậy nên cũng còn bảo quản được một số lượng đáng kể linh thảo. Triệu Vô Cực đang chỉ huy môn nhân gây dựng lại linh điền phía đông của Âm Dương Cung. Một số linh thảo đến hạn thì hẩn lôi ra luyện đan, vậy nên Lạc Thiên tự tin có thể tiến hành trúc cơ trong thời gian tới, mặc dù con mẹ nó tốc độ tu luyện nhân tộc kinh mạch của hẩn thâm vô cùng.

Ngồi trong mật thất mà tu luyện Thủy kinh mạch nhân loại mà Lạc Thiên thốn thức không thôi. Nếu nói tốc độ tu luyện Hỏa kinh mạch Giao hệ là xe thể thao mui trần thì tốc độ của Thủy kinh mạch Nhân tộc tốc độ tu luyện là xe đạp thống nhất phượng hoàng. Vì đặc thù kinh mạch bị kéo dài thân Giao nên mặc dù có công pháp Thiên cấp Thủy Thiên Quyết thế nhưng hiệu suất hấp thu của hẩn chỉ bằng công pháp hoàng cấp mà thôi. Hãy tưởng tượng công việc tu luyện là một cái thùng rỗng, bạn múc nước đổ vào đó chính là quá trình hấp thu linh khí. Lúc nào thùng đầy thì bạn tắt cấp. Mà dụng cụ bạn múc nước chính là cái gáo nước. Cái gáo này được tạo ra bởi hai thành phần một là công pháp, hai là kinh mạch. Nếu công pháp tốt thì cái lỗ thùng trên gáo nước bé nhỏ, mức mười phần nước chỉ có một phần rớt ra, còn công pháp tồi thì lỗ hổng lớn mức mười phần chưa kịp đổ vào thùng thì đã rớt ra ngoài bảy tám phần rồi. Mà Lạc Thiên là trường hợp sau vì tính toàn vẹn của công pháp bị phá vỡ do dị dạng kinh mạch thế nên đẳng cấp công pháp hạ xuống tận hoàng cấp.

Thế nhưng cũng có một chút tin vui với Lạc Thiên đó chính là sau khi lột da tiến hành thăng cấp tinh hạch yêu Thú thì hệ kinh mạch toàn thân đều được thuế biến, ngay cả Thủy linh căn kinh mạch cũng vậy. Cũng do đó nên “chiếc gáo” của họ Lạc cực to, cho nên dù chảy ra ngoài 7 phần linh

khí thì tốc độ tu luyện không quá chậm. Quan trọng là tài nguyên vẫn bị hao tổn đến 7,8 phần a.

Tuy nói là chậm hơn so với việc Yêu tu, thế nhưng giờ đây Lạc Thiên tu luyện Thủy kinh mạch tốc độ nếu so sánh với trước khi tấn cấp tinh hạch thú thì như thiên đàng và địa ngục. Giờ đây Lạc thiên đã tìm ra con đường tu luyện của riêng mình, đó là cố gắng tấn tập Yêu tu, cường hóa kinh mạch giúp cho tốc độ tu luyện của Nhân tu tăng lên. Hỏa mạnh sẽ như một cái đầu tàu kéo theo Thủy mạch cùng nhau mà chạy. Đắm chìm trong tu luyện Lạc Thiên quên đi ngoại giới sự việc. Thế nhưng thiếu hẳn thì tông môn vẫn phát triển đều đều.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Đông Cung Đan Các

Khu đông của Âm Dương Cung, một mảng bừa bộn giờ đây bị quét sạch không còn. Đình đài lầu các rinh mỡ được dựng lên san sát. Tu sĩ lực lớn vô cùng, lại có thể bay lượn, những việc mà phàm nhân không thể nghĩ ra thì họ vẫn có thể làm thoải mái. Vậy nên trong mắt phàm nhân thì tu sĩ chính là thần tiên là vậy. Nếu phàm nhân có tại nơi này thì chắc giờ đây đang trầm trồ thán phục. Một phần năm diện tích của toàn bộ Âm Dương cung chỉ trong một tháng đã được quy hoạch lại một cách gọn gàng, xinh đẹp.

Thật ra việc phân chia Âm Dương cùn là dựa trên nền cũ của kiến trúc trước đây mà làm. Theo di tích để lại thì 30 dặm vuông của mảnh đất hình tròn này chia làm năm phần. Bốn phần ngoại vi phân bốn hướng xung quanh và phần trung tâm nhô cao hơn một chút. Mỗi một phần ngoại vi có 2 thanh trụ bằng kim loại không rõ, khắc đầy đồ dạng lạ mắt, nhìn giống như một kiểu pháp trận nào đó. Tiêu Hách và Mã Dục cho rằng đây là một trong những mắt trận của hộ quang tráo nên nghiêm cấm môn nhân động vào, và cắt cử thủ vệ trông coi.

Theo thăm dò sơ bộ năm dặm vuông khu đông, thì có lẽ trước đây hẳn là nơi chăm sóc linh điền. Ở đây ngoài một số lầu các ra thì chủ yếu là các mảnh ruộng bị tàn phá. Triệu Vô Cực nghiêm cấm môn nhân vì chiếm đất xây dựng mà xâm lấn linh điền. Đùa a mấy tháng nữa khai thác các khu khác tha hồ mà xây, linh điền cần loại đất rất đặc biệt, đến khu khác chắc gì đã có.

Thật ra môn nhân Càn Khí Môn tìm được bảo bối ở khu đông này toàn là nông cụ liên quan đến công tác linh điền mà thôi. Ví như cuốc ngọc, xẻng

ngọc, gùi ngọc ngồn ngang trong các đình viện đồ nát, mà bên trong hang cua cũng có những thứ này. Tiếp theo nữa là phát hiện một số lượng linh thảo đáng kể còn sót lại sau sự trà đạp không thương tiếc của lũ Ngốc Cua. Nhưng nói đến quan trọng nhất đó là hạt giống, không biết bằng cách nào, từ bao lâu mà những hộp ngọc tinh mỹ chứa hạt giống vẫn không hỏng. Quan sát pháp trận khắc trên đó thì hoàn toàn không phải Linh văn của nhân tộc, yêu vân của yêu tộc, Ma văn của Ma tộc mà lại càng không phải là quý văn. Nó dường như nằm ngoài hệ thống tu chân của giới này. Tất nhiên không hiểu thì không thể điều khiển được hộp linh ngọc, chỉ có cách cưỡng bạo mà phá ra.

Phá thì hay rồi, số lượng lớn các loại linh thảo tràn ra, với số lượng của một tròn các hộp ngọc này đã đủ gieo trồng diện tích 10 lần Đông khu hiện nay, vậy là lại có việc làm. Môn nhân Đan Các chiếm luôn Đông Khu mệnh danh là Đông Cung thuộc về Đan Các. Lúc này đây họ đang túi bụi gieo trồng, chăm sóc linh thảo. Vô hình chung năm sáu dặm đông cung trở nên không còn đất để ở cho ngoại nhân. Chiến Đường bị nhét cho co rúc một nơi một phòng trước kia có 2 người giờ thành 20, Luyện khí các được đối xử tốt hơn một phòng 10 người, Thiên Xảo Môn nữ nhân tay chân tỉ mỉ để đào tạo được chưng dụng, ba mươi nhi đồng của ngọc cũng vào làm trong Đan Các vì thể hình nhỏ sức lực lớn, chịu gian khổ. Chắc đến ngày mấy nhi đồng của này to lên sẽ bị đuổi đi quá, sau đó thay bằng một nhóm nhi đồng khác. Đan Các bá đạo nhưng chả ai ý kiến, các nàng có tiền vốn để bá đạo, tròn Càn Khí Môn thì nữ nhân của Đan Các là đắt giá nhất, kiêu ngạo nhất. Tuy có thể chưa chắc các nàng xinh đẹp được như Thiên Xảo Môn nữ đệ tử, nhưng nói đến sự kiêu ngạo thì các nàng chỉ gấp bội không kém. Tầm Thiên Xảo môn ngờ nghếch ít lẫn lộn giang hồ mà lừa song tu thì dễ, nhưng chưa có một nhân sĩ nào của chiến đường thành công lừa được Đan Các môn nhân song tu, chưa một lần a.

Hôm nay đây tại Đông cung chánh điện dĩ nhiên là vị Hắc Tiểu Sư thúc chiếm cứ rồi, thế nhưng là nàng bế quan không ra, tránh cho mọi người

thấy làn da đen bóng của mình. Nhưng lúc này đây nàng không thể không xuất quan vì tương lai, hạnh phúc của nàng phụ thuộc lẫn hành động này đây. Theo cổ đơn phương của Triệu Vô Cực tìm hiểu thì có một loại đơn phương có thể tẩy mọi uế tạp trên da, mà còn làm cho da trắng, đẹp như da em bé. Nhưng loại đơn này lại cần chủ dược là bột của bạng châu yêu hải thú, cấp bậc càng cao càng tốt. Do vậy một cuộc đi săn Bạng Châu được tổ chức quy mô. Tại sao lại quy mô, vì là một công đôi việc Bạng châu tên khác còn là tị thủy châu, chỉ cần mang nó bên người thì khả năng sinh tồn dưới nước của tu sĩ tăng theo cấp số nhân. Tùy theo đẳng cấp của Hải Yêu Bạng mà chức năng tị thủy của bạng châu tốt xấu phân chia.

Nếu như môn nhân của Càn Khí Môn kiếm đủ Bạng Châu thì có thể tại đáy biển này sinh hoạt một cách không quá gò bó rồi. Thật ra Hải Yêu thú nào cũng có bảo bối tị thủy, ví như mấy con Cua Ngọc cũng có, đó chính mà cái mai của bọn chúng, thế nhưng cái chức năng tị thủy thì chỉ khi nào chúng còn sống, tự điều chỉnh mai của mình thì mới có tác dụng. Điều này cũng đúng với các loài hải thú khác ngoại trừ Bạng Giải Hải Yêu(con Trai, sinh ra ngọc bên trong gọi là Ngọc Trai tiếng anh là Pearl). Viên Bạng châu chúng sinh ra dù bị tách rời cơ thể thì vẫn có chức năng tị thủy như thường, chỉ cần hơi gia công lại sau đó lúc cần dùng thì chỉ cần truyền vào một ít linh lực thì người có thể hoạt động dưới đáy biển gần như hải tộc rồi.

Mà tham vọng của Luyện khí Các lại không chỉ dừng ở đó, họ muốn khai thác đủ Bạng châu để trang bị cho một chiếc Linh thuyền có thể đi lại dưới đáy biển. Để một con thuyền như vậy được tị thủy hoàn toàn thì số lượng Bạng châu cần bao nhiêu không ai biết, thế nhưng với sự điên cuồng của Càn Khí môn thì đảm bảo tai họa sẽ ập xuống đầu Bạng Tộc.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Chiến Đờng Con Nợ Toàn Tông

Tiểu Sư Thúc xuất hiện trước mặt môn nhân với phục trang khá là “đặc dị”. Một bộ ngụy pháp bảo từ khôi mào, hộ oản, chiến ngoa, giáp thân đều từ mai của Cự Giải Yêu Đan Cấp mà chế thành. Tay nàng cầm một chiến chùy dài đến một trượng cái này là dùng xương đuôi mẩu thân Lục Ngạc làm, để đổi được đoạn xương này thì Hạ Hầu Uyển Vân gần như xuất huyết hết gia tài mới có thể từ tên tham tài vòn mạng Lục Ngạc lấy được. Sự việc là không cần biết có quý giá bao nhiêu, những thứ đã vào tay Lục Ngạc mà muốn moi ra thì người phải trả một cái giá thập bội. Bàn chuyện làm ăn với tham tài vong mạng là một công việc rất rất hại não.

Ăn thiệt thòi lần trước khi gặp phải đối thủ nhuyển thể không hề sợ công kích tù, Hạ Hầu Uyển Vân yêu cầu nhị lão Tiêu, Mã chế tạo ra bộ ngụy Pháp Bảo này, mà quan trọng nhất là Ngụy pháp Bảo Chiến chùy. Chiến Chuy thì đúng phong cách chiến đấu bạo lực của vị Tiểu Sư Thúc này rồi, thế nhưng chúng được thiết kế thêm năm mươi cái gai sắc bén tỏa ra tứ phía của Chiến Chuy. Đây là vũ khí đặc biệt yêu thích của Ma tộc, nhị lão coa được pháp môn luyện chế của Lạc Thiên nên những thứ họ chế ra toàn là hình dáng của ma tộc, chỉ thay đổi được linh văn của nhân tộc vào mà thôi. Vì cách luyện chế mỗi loại phi khí đều có pháp môn riêng, nếu muốn thay đổi là cực khó.

Ngay cả bộ chiến giáp của Tiểu Sư Thúc cũng có hình dáng hàm hồ của MA tộc chỉ có khác là nó được chế nhỏ đi vô số lần để phù hợp với nhan tộc mà thôi. Khôi mào thì che hết toàn mặt chỉ lộ ra hai mắt, trên trán có thêm hai sừng cong nhô ra phía trước. Tạo hình của khôi mào như hình một cái miệng sư há ra bao lấy đầu mà bảo vệ uy phong cực kì. Giáp thân thì

từng khối tinh mỡ tiếp giáp che kín cả cổ, ngực bụng cánh tay và đùi, những gai xương nhỏ nhỏ nhô ra nhìn rất là khủng bố. Thêm bào hộ oản, chiến ngoa thì quả thật cả người Hạ Hầu Uyển Vân chỉ lộ ra hai cái mắt. Nàng cũng là bất đắc dĩ, bị trúng âm toán da đen xì thế nên bắt buộc nàng phải chọn tạo hình này mà chế tạo chiến giáp.

Thế nhưng đối với thành viên chiến Đường thì đây mới là thứ họ cảm thấy yêu thích. Sau khi nhìn thấy Hạ Hầu Uyển Vân tạo hình thì toàn Chiến Đường nhao nhao đặt hàng Luyện khí Các chế tạo một bộ chiến giáp như vậy cấp độ Pháp Khí. Giá cả ư không quan trọng..... ca nợ... ghi sổ đi.... ca làm nô lệ trả nợ người...Môn nhân Càn Khí Môn sau một trận tàn sát Cự giải thì mai cua thừa ra quá nhiều, chế chiến giáp quá là ok rồi.

Luyện chế chiến giáp cấp Pháp khí thì dễ hơn nhiều. Năm Mười ba thành viên của Luyện khí Các vì háms lợi mà ngày đêm hoàn thành được hơn bảy mươi bộ chiến giáp như vậy cho Chiến Đường, chông sổ nợ ghi cao ngất, mà con số bên trong khá là dọa người.

Hôm nay đây bảy mươi Chiến Đường Thành viên xuất sắc nhất được chọn ra, phối trí cùng bảy mươi con Cự Giải thuộc Chiến Nô Đường chuẩn bị một cuộc trường kì săn bắn ở đáy biển. Đi theo dẫn đội có Chủ sự phát tay chương quỹ Tiểu Sư Thúc tiểu Ma Nữ, làm chức chỉ huy nhưng chỉ ăn và chơi bời. Người thực sự chỉ đạo, phối trí môn nhân là Liễu Thu Thủy, chức danh phó tướng. Vì sao phải phối trí một cự Giải cùng một tu sĩ Nhân tộc. Bởi vì đây là săn bắn trong đáy biển, là địa bàn của hải tộc. Lần này Chiến Nô Đường mới là chủ chiến, Chiến Đường nhân tộc chỉ là phụ trợ từ xa như kiểu công kích bằng phi kiếm, phù trú, pháp thuật, chơi bài trói buộc kẻ thù là chính, sau đó Chiến Nô Đường lao lên mà vật lộn kết liễu.

Mai cua có chức năng tị thủy, nhưng điều kiện tiên quyết là cua còn sống, mai còn trên lưng. Với khả năng đó một co cự Giải có thể giúp một nhân tộc tu sĩ trên lưng nó tị thủy, do đó có thể hành động cùng nhau không hạn chế dưới đáy biển.

Lần này Cao tăng chọn ra bảy mươi môn nhân này đều là luyện khí hậu khí hoặc đại viên mãn, mục đích là lần săn bắn này cũng là thí luyện. Mười người có biểu hiện xuất sắc sẽ được thưởng Trúc cơ đan. Tin tức này đã làm môn nhân cả Càn Khí Môn vỡ òa trong sung sướng, muốn hỏi người mong ước lớn nhất trong tâm khảm của tất cả tu sĩ cấp thấp là gì, xin trả lời 100% là làm sao để tấn chức Trúc cơ. Nhưng trúc cơ đan toàn bị đại phái lũng đoạn, các môn phái nhỏ và tán tu khổ sở vật lộn cầu xin mà không có. Nay tin tức này như nước lã vã vào chảo dầu sôi. Thành viên được chọn đi thí luyện thì hạnh phúc đến ngất đi, thành viên không được chọn thì nào nề buồn bã.

Thế nhưng cao tăng thông báo, không cần thất vọng. Hiện giờ Tông môn có hai nguồn kiếm Huyết Liên, một là Đông Cung đang dùng bí pháp kích thích để đào tạo Huyết Liên, thứ hai là sau khi Âm Dương Ung mọi thứ ổn định lại thì tông môn sẽ tiến quân biệt viện Phong Bạo hải Vực, trong đó không thiếu Huyết Liên chế Trúc cơ đan cho các người. Hai tin tức này đã làm cho các môn nhân thở phào nhẹ nhõm, quả thật vận khí quá cường hoành. Bình thường một viên trúc cơ đan bị đại tông “vô tình” tuôn ra ngoài sẽ làm cả giang hồ tu sĩ cấp thấp tinh phong huyết vũ, vậy mà theo Càn Khí Môn hử một cái là mấy chục viên a.

Vì lần thí luyện này chính là tương lai, chính là tiền đồ... mà Cự Giải huynh đệ thuộc Chiến Nô doanh không nghi ngờ tầm quan trọng là cao nhất trong chiến dịch này. Vậy là một cuộc đua âm thầm mua chuộc Cự Giải xảy ra. Cả bày cự giải giờ đây chính xác có 214 cá thể trong đó có 66 cá thể nhi đồng, còn lại là từ cấp 1 đến cấp 3 hải yêu thú. Bảy mươi con Cua được chọn ra cũng là hàng tuyển cả, thế nhưng chênh lệch vẫn có. Nếu người có một đồng bạn cường đại, thông minh thì đảm bảo người chiếm lợi thế hơn nhiều. Cuộc chạy đua mua chuộc các Chiến Cua cường đại xảy ra náo nhiệt hơn bao giờ. Mà cua thích nhất là gì, tất nhiên là ăn, mà là ăn huyết đan. Chính vì vậy mà sau Luyện Khí các thì Luyện Đan các cũng nhận được một chồng giấy nợ từ Chiến Đường. Còn mấy con cua béo múp

thì đang nằm vãnh còng trong hang mà khanh khanh ta ta đút nhau ăn huyết
đan.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Môn Nhân Nổi LòNg

Thật ra để dụ dỗ mấy con Cua gốc tham ăn này này thì khá là dễ dàng, nhưng vì cạnh tranh những con cua cường đại mà chính môn nhân Chiến Đường tự đẩy giá lên, khiến cho kẻ được lợi chính là mấy con gốc Cua.

Đây là nói chung về lũ cua gốc, thế nhưng có một đối tượng khá đặc biệt, đó là đường chủ Chiến Nô Đường Giải Đại Kềm. Con cua càng to này vốn dĩ linh trí cao, gần đây lại tiếp xúc môn nhân Càn Khí Môn nên thông minh ra rất nhiều. Lần này hẳn tự mình hiểu ra được tầm quan trọng của mình trong cuộc thí luyện. Đại Kềm cũng có đi giáo huấn đồng tộc trong chiến Nô Đường đừng có bán quá rẻ giá trị bản thân, thế nhưng huynh đệ ngơ ngớ của hắn à à ừ ừ một lúc thì cũng quên bég luôn.... nhìn thấy huyết đan là quên luôn cha mẹ là ai, đứa nào đứa ấy bong bóng phui đầy mồm.

Tộc Nhân quên không có nghĩa là Giải Đại Kềm hẳn quên, hẳn là đối tượng được săn đón ghê nhất, mà toàn là những anh hào có máu mặt, tiền tài nhất trong Chiến Đường săn đón hắn. Đơn giản vì Giải Đại Kềm có trí khôn cực cao, chả kém mấy nhân loại, có đồng bạn như vậy việc phối hợp tác chiến nhẹ nhõm hơn nhiều, tính an toàn cũng cao hơn. Có câu không sợ kẻ địch mạnh như hùm chỉ sợ đồng đội ngu như heo, câu tục ngữ này tại giới nào cũng chuẩn.

Làm ăn với người ngu thì chỉ phí chút kiên nhẫn là được, giao dịch với kẻ thông minh thì chắc chắn phải xuất huyết. Điều này đúng với con Cua càng siêu bự này. Mộc Kiếm Thanh xuất thân Tinh Kiếm Môn một môn phái đã bị diệt trong lần phong ba này tại Đông Bắc khu Nam Chiêm Bộ Châu. Hắn vốn dĩ là một kiếm tu chân chính nhưng Môn phái bị công phá,

môn nhân kẻ đầu hàng giặc, kẻ bị giết, một số thì chạy tứ tán. Hẳn chính là người trong số môn nhân tứ tán đó. Bản thân Mộc Kiếm Thanh là luyện kĩ tăng đại viên mãn, chỉ thiếu một cơ hội để đột phá mà thôi. Đang chán nản vì tiền đồ vô vọng thì một nhóm trúc cơ gồm cả nhân loại và yêu tu bắt được hắn, ép nhập Càn Khí Môn. Ngày đầu ra nhập hắn cũng chỉ mang tâm lý thử cho biết, nếu được thì ở, không có tiền đồ thì bỏ đi. Phần lớn những người giữa đường ra nhập Càn Khí Môn đều có tư tưởng này trong đầu khi mới nhập tông.

Thế nhưng ra nhập Càn khí môn rồi mới hiểu ra cuộc sống trước kia quá thật là quá phí hoài rồi. Cũng không cần cao tăng Càn khí Môn thuyết giáo cái gì, chỉ cần người là người thông minh thì sẽ hiểu, ở cái thời buổi này tìm được một môi trường để phát triển như ở Càn Khí Môn là khó đến nhường nào. Ở cái môn phái này thực ra quy củ chả có mấy, chỉ có một quy tắc chính, tay làm hàm nhai. Không có cái gì gọi là đệ tử nội môn, ngoại môn, hay tinh anh đệ tử được bồi dưỡng trọng điểm. Càng không có cái gì mà bất bình đẳng con em cháu cha gì đó. Cao tăng ở đây tạo mọi điều kiện cho người kiếm tiền, kiếm tài nguyên. Đối lại chỉ là cống hiến một điểm nhỏ, mà người không có chia sẻ cho tông môn thì cao tăng cũng chả thèm chút thịt chân muối của người. Thế nhưng người sẽ bị nước bọt của toàn bộ huynh đệ trong tông dìm chết. Cao tăng ở cái tông môn quái đản này cũng không ngồi không chờ cung phụng, họ cũng lao động. Cũng tay làm hàm nhai. Những gì người cống hiến là dùng chi việc chung mà toàn tông cùng hưởng lợi ích, cao tăng không hề dùng của người. Chỉ cần mấy điểm đó thôi cũng đủ cho Mộc Kiếm Thanh trung thành với Càn Khí Môn rồi, không ai muốn rời xa một môi trường như vậy. Đây cũng là tiếng lòng lúc này của toàn bộ những ai giữa đường ra nhập Càn Khí Môn.

Thế nhưng sự việc không dừng ở đó, Yêu Hoàng Ẩn xuất thế, mà cao tăng gọi nó là Long Ẩn, vật này vốn là của Long gia, một trong các trưởng lão hùng mạnh nhất của Càn Khí Môn. Thật ra đây là một yêu tu, thế nhưng cách hành xử của Long Gia chiếm được sự tán thành của toàn bộ môn nhân

nhân tộc tại đây. Lại nói về Long ấn xuất thế, Long gia không giữ riêng mà chia sẻ cho toàn tông sử dụng. Nghe đâu đó nói, bảo vật này là trấn phái bảo vật, dùng để trấn áp và tăng khí vận của Tông phái. Mà nghe đâu đó nói chỉ có siêu cấp môn phái mới có thứ này, mà tại siêu cấp môn phái thì bảo vật này luôn bị phong ấn, chỉ có một số nhỏ đệ tử hạnh tâm cùng cao tăng được sử dụng. Nhưng cái bảo vật như vậy mà Long Gia chia cho toàn tông cùng dùng. Chỉ cần nghe đến mình được Long ấn gia trì đại khí vận làm gì cũng may mắn thì môn nhân toàn tông bủn rủn chân tay hết rồi. Mộc Kiếm Thanh thềm thềm nguyên, dcm thẳng nào dám đụng đến Càn Khí Môn tức là đụng bát cơm của hắn... đó là thù giết cha. Mà đây là tiếng nói trong lòng của toàn bộ môn nhân lúc này.

Với bản lĩnh của Kiếm Tu cùng tu vi đại viên mãn thì Mộc Kiếm Thanh nhanh chóng hòa nhập và chứng minh được giá trị của bản thân hắn trong Chiến Đường. May mắn liên tiếp đội kích, săn bắn tông môn không hề cắt xén, thân gia của hắn tăng chóng mặt. Nhưng giờ đây Mộc Kiếm Thanh đang méo mặt vì... hắn đang bàn chuyện làm ăn cùng Giải Đại Kềm, con của thông minh nhất thời đại.

Hậm hực bỏ đi sau khi kí giấy nợ lên tới 5 vạn linh thạch hạ phẩm, Mộc Kiếm Thanh đang chửi bố tổ xua nhà Dương Mạc Phong. Thằng cầu đản tử này cũng là tinh nhuệ trong Chiến Đường, thân gia phong phú không kém hắn. Chính vì để câu dẫn con Cua Càng Bự mà tên Dương Mạc Phong này đã phá giá đồng đội một cách giã man. Một nửa thu hoạch lần này, 200 viên huyết đan, một vạn linh thạch tiền tươi, 1 vạn kí số nợ trả dần. Khi nhìn thấy con số này thì Mộc Kiếm Thanh xuýt nữa mà trước mặt con của gian xảo này mà nháy lên chửi mẹ nó. Thế nhưng gã bình tĩnh lại ngay, để có một tương lai tươi sáng thì trả giá là phải, hắn cắn răng tung ra điều kiện tương tự Dương Mạc Phong cộng thêm kí số nợ 5 vạn. Lập tức hắn nhận ngay được bản hợp đồng kí kết từ Giải Đại Kềm. Năm vạn là con số của thần rồi, tránh đem dài lắm mộng thì Mộc Kiếm Thanh quyết tung một chưởng đê chết đối thủ luôn. Nhưng hiệu quả của việc này là nhân tiên, có

được trợ giúp của Giải Đại kèm thì chín phần chín trúc cơ đan đã về tay
hắn.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Nhân Tộc Thế Mạnh

Có địa đầu xa là Giải tộc thì việc tìm kiếm Bạng tộc dưới đáy biển trở sẽ trở nên hiệu quả rất nhiều. Vì nơi này thiếu thốn ánh sáng, thần niệm hạn chế đến một nửa, thêm vào đó là địa hình đáy biển phức tạp đến ghê răng. Thêm vào đó nơi này rất nhiều tộc đàn hải yêu khác nhau đan xen phức tạp nếu không cẩn thận sẽ dẫn đến xung đột không cần thiết.

Đội ngũ thí luyện thuần một màu giáp kín toàn thân hầm hố khủng bố kiểu Ma tộc, không hề có vẻ tiêu sái pháp bào như tu sĩ nhân tộc bình thường. Mỗi con cua thường to đến 2 trượng nên một nhân tộc trên lưng cua như lọt thỏm mà thôi không dậy được bọt sóng.

Đội quân trùng điệp mà đi, Mộc Kiếm Thanh cười Giải Đại Kềm làm nhiệm vụ hướng đạo, theo như thông tin con Cua kềm to này đạo thì Bạng tộc số lượng không hề ít, thế nhưng sức chiến đấu yếu để tê răng, chính là đối tượng ức hiếp của chư tộc hải yêu. Điều này rất dễ hiểu vì Bạng Tộc chỉ có mỗi một độc chiêu là gây nên huyền cảnh, làm đối phương mất phương hướng rồi cố mà chạy thôi. Nhưng yếu như vậy mà số lượng vẫn nhiều đó là do Bạng tộc đối với Hải yêu chư tộc mà nói thì vô dụng đến không thể hơn.

Bạng tộc thịt ít đến thảm thương, thế nhưng cái vỏ thì rất dày, không có lực công kích gì đáng kể nhưng công sức để người cạy ra được cái vỏ ấy đem so sánh với một tí thịt đạt được bên trong thì..... Thêm nữa trước khi Bạng tộc chết nó sẽ phản kích một chiêu làm cho người lâm vào huyền cảnh cả tuần, vợ vẫn kẻ thù xuất hiện thì.... Do vậy chỉ có một số loài có ham muốn đặc thù với thịt của Bạng tộc thì mới sẵn giết loài này mà thôi.

Trước khi xuất phát thì toàn quân đã được phát đạn dược chống mê muội huyền cảnh rồi vậy nên việc săn giết bạng tộc không hề khó khăn. Cái khó là trên đường đến khu vực của bạng tộc sẽ phải qua một số địa bàn của mấy nhân vật khó chơi.

“ Tất cả lên tinh thần, đã vào khu vực của Thanh Kiếm Ngư... nâng cao cảnh giác... tể ra pháp khí sẵn sàng đi” Hạ Hầu Uyển Vân sử dụng thần niệm mà thông báo cho tất cả môn nhân.

Bảy mươi tu sĩ ghép cặp cùng bảy mươi Cự của xếp thành phương trận nghiêm ngặt mà tiến lên, trước khi xuất phát một tháng thì họ đã tập luyện rất nhiều lần rồi. Quả thật của ngu ngu có ngu, thế nhưng nếu kiên nhẫn giao lưu và coi chúng thực sự như đồng bạn mà giáo tập thì sự tiến bộ của chúng rất là kinh người. Lần này hành động, tính mạng, tương lai của của và người đều dính lấy nhau vậy nên cả hai đều rất chăm chỉ mà tập luyện. Phải nói rằng của tộc nói riêng hay hải tộc nói chung quả thật ngu ngốc vì chúng không hề được giao lưu với sinh vật có linh trí cao. Trong tộc có vài thiên tài linh trí cao thì chúng chơi cùng nhau, ai tốn thời gian đi giáo lữ ngu si làm gì. Vậy là ngu si giao lưu cùng ngu si, càng ngày càng ngu. Thế nhưng vận mệnh của đám của ngu này đã thay đổi, Chiến Đường tu sĩ nhân tộc lần này thực sự coi họ là đồng bạn chiến đấu mà kiên trì giáo tập cùng giao lưu, so với một tháng trước đây thì lũ của biến đổi nghiêng trời lệch đất rồi. Cái câu gần mực thì đen gần đèn thì rạng ở đời nào cũng không sai.

Phương trận dần dần tiến lên, tất cả tu sĩ đều tể lên pháp thuẫn bằng mai của. Quả thật thế giới yêu thú và nhân loại khác nhau hoàn toàn. Nếu là nhân loại thì mặc kệ người là đồng bạn, hay là huynh đệ sống chết có nhau, người dám lấy xương ba ba mẹ mẹ của ta ra làm pháp khí thì hay rồi, không chết không thôi. Thế nhưng thế giới yêu thú thì đó là kinh thiên địa nghĩa, trong thế giới này chỉ có cường giả vi tôn giới luật mà thôi. Không thấy Lục Ngọc còn bán cả xương đuôi mẫu thân nàng à, mà quả thật nếu có

một ngày phụ thân Lạc Thiên qua đời nàng sẽ giữ lại thi thể hãn... chờ ai ra giá cao thì bán.

Cũng không có đi xa, chỉ tiến vào 200 dặm khu vực lạ này thì ngay lập tức đã có một vài Thanh Kiếm Ngư tập kích đội ngũ. Đây là bản năng tự nhiên của yêu thú khi có sinh vật vi phạm lãnh địa của chúng. Thanh kiếm ngư hình như tên gọi, một thân màu xanh biếc lân giáp, thể hình khá nhỏ trung bình chỉ tầm 2 trượng đổ về, trong đó đến một phần ba là thanh cốt xương mọc ở mũi thẳng ra nhọn hoắt như kiếm, hàng mang tứ tung. Thân thể của Thanh Kim Ngư thon dài, vây ngang hữu lực, tốc độ trong nước khá cao. Thần thông chủ yếu của loài này là từ Kiếm cốt từ mũi mà phát ra kiếm khí kim hệ. Đây là một loài hải yêu kim hệ hiếm hoi trong biển và cực kì khó dây dưa vì chúng sống theo bầy đàn rất đông đảo, thường từ một ngàn đến vài ngàn đầu, linh trí không cao, nhưng số lượng bù tất cả. Ngoài ra vì là kim hệ nên chúng muốn tấn cấp thường là nhai nuốt khoáng thạch dưới đáy biển, cốt kiếm chính là tinh hoa khoáng thạch chúng rèn đúc mà thành.

Với phương trận nghiêm ngặt thì kể cả Thanh Kiếm Ngư xó lợi hại thì những tốp nhỏ mấy chục đổ xuống đều bị tiêu diệt. Sau khi đánh tan đến đàn thứ 3 thì toàn bộ phương đội dừng lại. Nhân tộc tu sĩ dưới sự giúp đỡ tị thủy của Cự Giải bắt đầu tỏa ra tứ phía, lổm ngổm như nông dân trong trò chơi Đế Chế II. Tiếp theo rất thành thạo và chuyên nghiệp các môn nhân theo phương vị mà cắm xuống pháp kì.

Nếu nói nhân tộc mạnh nhất là gì thì xin thưa đó là pháp trận mà không phải là pháp bảo, hay phù chú có thể so sánh. Hệ thống pháp trận của nhân tộc hoàn thiện đến mức độ gần như hoàn mỹ, trên hãn ma tộc và yêu tộc. Có lẽ mẹ tự nhiên khá công bằng, nhân tộc thân thể kinh mạch yếu đuối nhưng bù lại linh trí lại cao đến tê răng. Họ lợi dụng linh trí cao giai mà ngồi suy nghĩ ra mọi cách để ám hại đối thủ mà không cần cận thân bác đấu. Câu nói lấy sở trường mà đấu sở đoản của đối phương mới là cao thủ, câu này

không sai và Càn Khí Môn đang làm vậy. Đánh nhau với nhân tộc là phải đập bất ngờ, đập mạnh, đập không cho họ gượng dậy được. Vì nếu để cho nhân tộc có thời gian chuẩn bị thì kể cả tiên nhân cũng bị mài chết.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Ma Luyện

Có một vị chiến tướng Ma tộc về hưu có viết lại trong tập san tự sự như sau.”Xin để cho ta công mười thành thị Yêu tộc cũng đừng bắt ta đánh một thành thị Nhân tộc”. Nhân tộc trận pháp thủ thành cực bá đạo, nếu muốn công phá thương vong thường gấp mười lần công phá thành thị Yêu tộc. Thế nhưng phía sau đó vị cường nhân Ma tộc lại viết ” Nếu tao ngộ chiến thì một trăm nhân tộc không nguy hiểm bằng một yêu thú”. Câu nói này đầy thâm ý, khi nhân tộc có chỗ dựa dẫm thì ý chí chiến đấu cao kinh người, nhất là đứng trong pháp trận mà chiến, thế nhưng khi nhục thân bác đấu thì chiến ý của nhân tộc lại tụt đến kinh người. Điều này cũng vì nhân tộc quá thông minh, thông minh thì nghĩ nhiều, nghĩ nhiều tất loạn. Nếu mà tao ngộ chiến thì tu sĩ nhân tộc việc đầu tiên nghĩ đến là bảo mệnh chạy trốn, sau đó có cái gì nói sau. Họ có một câu nói rất nổi tiếng như sau “ Chết đạo hữu, bắt tử bần đạo”. Chưa đánh đã nghĩ chạy, nghĩ người khác chết thay thì đánh gì nữa. Còn yêu thú thì chỉ có một suy nghĩ, xông lên giết một là hòa vốn giết hai là có lời.

Lúc này đây Càn Khí Môn đang thể hiện hết ưu thế của nhân tộc, họ đánh tan ba đám nhỏ Thanh Kim Ngư mà không diệt hết, sau đó bố trí pháp trận chính là chờ cho số cá kia về báo tin. Sau đó thì... lợi dụng ưu thế lớn nhất của nhân tộc mà làm một mẻ khỏe cả đời.

Trong hai ngày trời lần lượt từng đàn nhỏ Thanh Kiếm Ngư bôn tập về khu vực này. Kể từ một ngày trước thì Càn Khí Môn đã hoàn thành bố trí ba lớp trận pháp, khôn trận, mê trận, và sát trận. Thật ra về trận pháp thì cả Càn Khí môn đều gà mờ, nhìn vào là biết, họ có Đan Các, Khí Các, Phù Các, Chiến Đường nhưng lại không có Trận Các. Cái liên hoàn trận này là

đồ cổ, ân trách từ tổ tiên Càn Khí Môn để lại, nó chính là trận pháp bảo vệ tông môn Càn Khí Môn đấy, thế nhưng lũ con cháu giờ đây thành dân du mục cả rồi nên chúng bưng cả trận bàn, trận kì mang đi. Giờ đây cái trận pháp từ thời cổ la hi này trở thành vũ khí chiến tranh của Càn Khí Môn rồi.

Nói đến đây người thông minh sẽ thắc mắc tại sao nhân tộc không dùng cách này mà săn bắn, mà tiến công Hải tộc. Xin thưa là có thể nhưng bị cao tầng hải tộc điều đại quân tạo thành thú triều mài chết, kiếp vía không dám mò xuống đáy biển mà chơi với hải tộc nữa. Nên nhớ số lượng hải tộc yếu tu không gấp 100 lần thì cũng gấp 1000 lần nhân tộc a. Cả đông bắc khu Nam Chiêm bộ châu tu sĩ của tất cả môn phái bất nhập lưu choảng nhau tổng nhân số không đến ba ngàn. Nhìn lại xem, nho nhỏ một đàn cua đã gần hai ngàn, một đàn Thanh Kiếm Ngư thì chưa biết nhưng không ít hơn một ngàn. Người lập pháp trận thì cũng có sức chịu đựng giới hạn, nếu phô thiên cái địa yếu thú xông lên thì.... thôi hau bỏ đi không nói nữa. Thế nhưng môi trường trên cạn không hề thích hợp hải tộc, kể đó là biển cả quá rộng họ sinh sống còn không hết nên không hề có ý định xâm chiếm lục địa, không thì nhân loại chắc giờ đây rất mệt a.

Càn Khí Môn dám càn quấy mà chơi ở đáy biển là có ba nguyên nhân. Một là họ tiểu đả tiểu nháo nên cao tầng hải yếu chả quản. Thứ hai là họ có nội gián Cự Giải a. Quan trọng nhất là thứ lý do thứ ba, có Long Ẩn gia trì vận khí môn nhân Càn Khí Môn dám liều a. Đây cũng là điều đã nói phía trên, khi họ có chỗ dựa thì nhân tộc đấu trí rất là khủng bố.

Những đoàn Thanh Kim Ngư nhỏ đột kích thì Càn Khí Môn đao thật thương thật mà đấu. Pháp trận là để dành cho quân chủ lực của Kiếm Ngư. Phải nói sức công kích của Kim Ngư rất là mạnh, thần thông kiếm khí hệ kim rất khủng bố và sắc bén. Nếu chỉ là Cự Giải đơn thân đối phó thì Kiếm Ngư chắc chắn sẽ chiếm thượng phong. Nhưng lúc này phương trận gồm 70 đơn vị nhỏ xếp thành. Mỗi đơn vị gồm một cua một nhân phối hợp tác

chiến khiến chiến lược không phải một cộng một thành hai, mà lúc này chiến lược đã tăng theo cấp số nhân.

Từng đơn vị vài chục đến hơn trăm Kiếm Ngự bị tàn sát, đó là Hạ Hầu Uyên Vân chưa hề ra tay. Để giảm thiểu cảnh giác của Kiếm Ngự thì quả thật kim đan cần phải dấu kỹ, tránh cho kì biến phát sinh. Chiến đấu diễn ra như sách viết, Kiếm Ngự nhao nhao xông lên không hề có chương pháp, kiếm kí sắc lém bay tán loạn về phía môn nhân Càn Khí Môn. Quả thật nếu chỉ là trước đây bày cua to lớn này cũng sẽ xông bừa lên, dùng mai cua cứng rắn mà ngạnh kháng rồi tiến hành tiếp cận chiến đấu. Thế nhưng hiện tại thì khác rồi, chiến đấu của Càn Khí Môn đi theo hướng của quân đội chiến tranh, đây là do Lạc Thiên quán thâm tư tưởng. Ở cái thế giới này quá coi trọng lực lượng cá nhân mà quên đi một việc rất quan trọng, chiến tranh là việc của đội ngũ, trong cái trận chiến cả trăm vạn phép thuật bay tứ tán thì cái dũng của thất phu bị tiêu giảm đến thấp nhất có thể. Chiến lược cao đoan chỉ để kiềm chế cao đoan của đối phương mà thôi, quyết định trong chiến tranh lại chính là chiến lược trung kiên. Lúc này đây đối với tầng đáy của tu chân giới như Càn Khí Môn tiếp xúc thì chiến lược trung kiên là luyện khí cao giai, có thể thời gian tới khi môn phái phát triển đến một độ cao nào đó thì tình hình sẽ chuyển biến, trúc cơ mới là trung kiên lực lượng của môn phái.

Quay lại với những lần xung đột quy mô nhỏ giữa trung đội Kiếm Ngự và tổ hợp nhân thú Càn Khí Môn. Đây là cơ hội mài rũa bằng thực chiến không gì tốt hơn của tổ nhân thú này, đối thủ vừa tầm để làm đá mài luyện thực sự kiếm không dễ, mặc dù xông loạn mà chiến thì Càn Khí Môn vẫn có thể nhẹ nhàng mà thắng lợi, vậy nhưng không ai ngu mà bỏ qua cơ hội mài luyện này. Môn phái còn sinh tồn tại biển thì cái tổ nhân yêu này sẽ còn mãi theo họ đến về sau mà không chỉ trong lần thí luyện này. Vậy nên ai cũng nghiêm túc mà thể nghiệm chiến thuật của mình.

Bảy mươi đơn vị tổ hợp nhân thú chia làm 7 phương trận nhỏ, trong đó 2 phương trận tế hết lên mọi pháp khí, phù lục, thần thông cũng như pháp thuật có uy lực phòng thủ mạnh nhất ngăn cản kiếm khí cũng như công kích của đối phương. Hai phương trận này toàn là lũ da dày thịt béo của hai tộc góp lại hiệu quả phòng ngự kinh nhân. Ngay lúc đó dưới sự yểm hộ của hai phương trận nhỏ thì các phương trận phía sau rảnh tay mà thi triển từ xa công kích. Công kích mang tính khống chế diện rộng đến trước với các loại pháp thuật và thần thông như băng phong, đằng khốn, kim lao, thổ vách đến từ hai tiểu phương trận. Chậm hơn một nhịp đó là công kích mang tính sát thương hủy diệt, như phi kiếm, băng thứ, địa thứ, kim trảm, phong nhận vv.vv.. So sánh với công kích kiếm khí ào ào tán loạn của Kiếm Ngư yêu thì công kích của Càn Khí môn lại đều tăm tắp quy củ. Mặc dù chưa thể luyện đến cùng nhau thuận phát thể nhưng cũng quá đủ để đối phó đám cá kiếm nhao nhao xông lên không hề có trật tự. Sau đợt công kích xa đó là Cự Giải lao lên cận chiến, đây là kiểu dùng pháo cày nát trận địa sau đó cho xe tăng lên càn quét, chiến thuật thì đơn giản nhưng trong thế giới pháp thuật mạnh ai nấy tu luyện thì ai chú ý đến phạm nhân kiến hôi trận pháp.

Những trận va chạm nhỏ cứ thế diễn ra, ma luyện cứ thế tiến hành. Chỉ sau vài ngày thì độ ăn ý của nhân thú tổ đội tăng lên một hai cấp bậc. Cự Giải cũng chiến đấu hưng phấn bưng bưng, việc mà hàng ngàn con cự giải trước đây mới có thể làm tốt không ngờ giờ đây chỉ có 70 cua và 70 nhân tộc có thể hoàn thành càng tốt hơn. Dù có ngu như cua cũng hiểu được mình đang hưởng lợi nên ra sức mà học tập.

Ngày thứ 6 sau khi trận pháp hoàn thành thì Ngư Kiếm tộc đại quân đã đến, trùng trùng điệp điệp gần 2000 đầu Kiếm Ngư không thấy bờ bến là đâu. Phương trận Nhân Cua co cụm lại một chỗ như run sợ trước sức mạnh phô thiên cái địa của Kiếm Ngư Tộc.

Kiếm Ngư xanh biếc một mảng lúc nhúc bỗng tách ra một con lộ, từ đây đi tới thế mà lại là một mã nhân ngư.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Mĩ Nhân Ngư

Từ thông lộ do Kiếm Ngư tạo ra vậy mà bất ngờ xuất hiện một Mĩ Nhân ngư. Nàng có mái tóc xanh biếc của màu lân giáp Kiếm Ngư đặc trưng, khuôn mặt hơi bầu bĩnh nhìn ra chỉ tầm đôi mươi, mắt phượng mày ngài, mũi dọc dừa cao thẳng, miệng nhỏ nhắn như đóa hoa e ấp. Nửa thân trên của nàng rõ ràng là nhân tộc, hai bờ vai gầy nhỏ lộ cả xương quai xanh, cánh tay thon dài cầm trên đó là một thanh kiếm lấp lánh thanh quang, bờ eo nhỏ vạm vẹo như không xương theo nhịp di chuyển của nàng. Bầu vú lõa thể kích cỡ khủng đang nhấp nhô lên xuống, đàn hồi kinh người. Môn nhân càn Khí Môn Chiến Đường toàn là nam tử huyết khí cương phùng, nhìn đến đây thì khí tức khô nóng bốc lên toàn thân. Vậy nhưng từ em trở xuống lại là một cái đuôi cá đặc trưng của Kiếm Ngư tộc. Nhìn đến đó thì Môn Nhân Càn khí môn lại không thể dậy nên hứng thú, một luồng khí lạnh chảy toàn thân.

Mĩ nhân Ngư bước lên trước trận tiền, liếc mắt phượng lạnh lùng quan sát đối thủ: “ Lại là nhân tộc, còn có phản đồ hải tộc... các người tại sao xâm phạm lãnh địa hải tộc, giết hại binh lính của ta? ”

Vậy mà con cá này còn học được cách tiên lễ hậu binh dài dòng của nhân loại. Chứng kiến cảnh này Chiến Đường người sửng sốt đến ngây ngốc. Nói hải tộc ngu thi ngu thật nhưng đã tu đến Yêu Đan cấp thì linh trí đã hoàn toàn mở ra rồi, lúc này đây có thể so sánh cùng nhân loại trưởng thành được rồi. Có cái là tình cách của Hải yêu là bá đạo, hai lần trước gặp phải Yêu Đan cấp Cự giải và Cự Chương toàn là chưa kịp nói năng gì đã đánh đập tui bụi. Chính điều đó đã gây cho Càn Khí Môn ấn tượng là Hải yêu ngốc hệt như nhau, lần này quả thật họ được mở rộng tầm mắt rồi.

Yêu thú tu đến yêu đan kì thì có một cơ hội biến hóa bản thể thành bán yêu nhân. Tức là có thể biến hóa một nửa thân thể của mình thành hình thái giống nhân tộc. Cũng không biết tại sao lại có chức năng này trong quá trình tiến hóa của yêu thú, đến Yêu Đan kì thì yêu Thú hoàn toàn có thể hóa thân thành Nhân tộc, và có thể coi đây là một loại hình thái để sinh hoạt.

Việc chọn bộ phận biến hóa thành nhân tộc thực ra cực kì quan trọng với Yêu Thú và quyết định hướng đi trong tương lai của chúng. Khi bạn thấy một yêu thú nào đó biến hóa nửa thân trên thành nhân loại nhưng vẫn có nửa thân dưới là thú loại, thì xin khẳng định Yêu thú này tu luyện theo hướng biến hóa thành Thần Thú và phi thăng sẽ là Yêu Vương Đình, nơi thiên giới quốc gia yêu thú. Bởi vì hình thái bán yêu nhân đối với các yêu thú này chỉ là thứ yếu dành cho một số sinh sinh hoạt đặc thù như, chăm sóc linh thảo, luyện đan, luyện khí, chế phù v.v... những công việc mà không có sự hỗ trợ của hai tay linh hoạt như nhân loại thì hiệu quả không cao. Còn việc tu luyện hay chiến đấu chúng sẽ hóa về bản thể mà tiến hành, bởi khi là bán yêu nhân kinh mạch của chúng khá dị dạng và không thích hợp tu luyện, chiến đấu thì thường hiệu quả giảm thấp.

Còn nếu như bạn nhìn thấy một yêu thú hóa thân kiểu như toàn thân là nhân loại nhưng đầu lại là thú loại thì khả năng cao đây là một yêu thú muốn tu thành Yêu Tiên, phi thăng nơi đích thực là Thiên Đình. Vì khi biến hóa như vậy kinh mạch của chúng sẽ vô hạn tiếp cận nhân loại và có thể thông qua đặc thù công pháp mà tiếp tục tu luyện cũng như chiến đấu với hình thái này.

Ngoài ra chúng còn có thể lựa chọn nhiều loại biến hóa khác ví như bán ma thú, bán quỷ thú. Sau đó sẽ cải tu mà thành Ma thú chính thức hay Quỷ Thú mà phi thăng Ma giới hay U Minh giới. Nói chung loại này cũng có nhưng hiếm gặp.

Đan thành là một bước ngoặt trong cuộc đời tu luyện không chỉ của Yêu tộc mà đối với nhân tộc, ma tộc, quỷ tộc đều không sai biệt. Ví như tại nhân

tộc có Ma tông tu luyện ma công đến khi thành đan thì sẽ biến hóa thành bán nhân ma tiếp nhận được một số lực lượng thần kì của MA tộc. Cũng có Yêu tông tu luyện Yêu pháp thành đan thì hóa thân Bán yêu nhân có được sức mạnh của Yêu thú v.vv.. nói chung thế giới tu luyện rất thần kì, việc gì cũng có. (vậy nên tác giả chém gió bạn đừng có ngạc nhiên).

Trước đây gặp Cự Giải và Cự Chương đều là Yêu Đan hải thú, chúng hoàn toàn có thể huyền hóa bán nhân yêu thế nhưng không con nào làm như vậy. Nên nhớ chúng là đại hình yêu thú, chiến đấu chủ yếu dựa vào bản thể sức mạnh, huyền hóa ra bán yêu nhân nhỏ xíu có rắm mà dùng a. Nhưng các loại yêu thú nhỏ thì rất thích thú huyền hóa bán nhân yêu, ví dụ như con Kiếm Ngư này chẳng hạn.

“ Chẳng qua là mượn đường mà thôi, tộc nhân người tấn công trước...”
đáp lại thần niệm của mỹ nhân Ngư lại là Liễu Thu Thủy, người thực chất lãnh đạo lần hành động săn bắn thí luyện này.

“ Mượn đường, vậy thì ta mượn cái mạng của các người vậy nhân tộc bản thù cộng thêm lũ của phản bội..... Giết...” Mỹ nhân Ngư lúc này gương mặt vạm vỡ sát khí mà truyền thần thức ra lệnh toàn bộ Kiếm Ngư lao lên, bản thân nàng cũng giết tới trận doanh của định nhân.

Thế nhưng khi đàn Kiếm Ngư vọt đến cách bên ngoài nơi Càn Khí Môn co cụm thì dị biến nổi lên

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Càn Khôn Tông Địch Quá Khứ

Lại nói đến đại quân Kiếm Ngư chỉ còn cách nhóm nhân mã của Càn khí Môn 100 trượng thì dị biến nổi lên. Chỉ thấy trong tay Liễu Thu Thủy hư không xuất hiện một cái mâm khổng lồ tầm hai trượng hơn, nhìn còn to gấp 5 lần cái bánh xe ngựa có dư. Sau đó cái mâm này như chóp được cố định trên mặt đất, bên trong mâm là linh thạch lỏng lánh, khám chi chít trên bề mặt, số lượng ước chừng hơn một vạn. Mâm linh thạch bỗng tỏa ánh sáng chói lòa, từ đáy mâm bò ra những luồng sáng loằng ngoằng nhưng nhìn kĩ lại đầy quy luật. Rồi những tia ánh sáng ấy đan xen lại với nhau như một mạng lưới phủ đầy hai dặm vuông mặt đất, nhưng trông kĩ lại là những phù văn kì dị đan xen lẫn nhau.

Tiếp theo, nếu từ xa quan khán thì sẽ thấy được một vùng bán kính dặm lấy trung tâm là nhóm Càn Khí Môn quang mang lóe sáng tạo nên một bán cầu úp lấy mảnh đất này. Thì ra cái mâm khổng lồ ấy chính là trận bàn của pháp trận mà Chiến Đường đã tỉ mỉ bố trí từ trước. Bình thường trận bàn cá nhân chỉ to như cái bánh xe đạp là cùng thế nhưng Càn Khí Môn mang theo là trận bàn của pháp trận hộ phái, là đại hình pháp trận. Có lẽ đây là thứ quý giá nhất mà tiền nhân của Càn khí môn để lại cho hậu bối. Mỗi một môn phái nhân tộc muốn lập tông thì điều quan trọng nhất đó là họ phải có được pháp trận hộ phái. Với cái đại hình pháp trận này thì giá trị trên thị trường sẽ không ít hơn 300 vạn linh thạch, đó là có mà mua đấy, thực ra thứ này trên thị trường khu căn cứ Đông bắc Khu Nam Chiêm Bộ Châu rất là hiếm. Còn có một cách khác là mời trận pháp sư đến bố trí trận pháp cho người, như vậy rẻ hơn nhiều, thế nhưng là cố định không thể di chuyển. So ra thì lợi, hại rõ ràng phân biệt, tiền nào của ấy mà. Thế mới biết tiền nhân

của Càn Khí Môn cũng là cường nhân lắm tiền nhiều của đấy. Nhưng môn nhân của môn phái này đúng là rất thất bại mà. Vị tổ sư Càn Khí Môn chính là một cường nhân Kết Đan Đại Viên mãn tên Yến Tử Tinh, một đệ tử tinh anh của Thiên Cơ Tông tại Trung nguyên, một trong cửu Tông Thất Gia siêu cấp thế lực tại Trung Nguyên đấy. Cuối đời Yến Tử Tinh không còn hi vọng tấn cấp Nguyên Anh, nhưng ông không chán nản mà tách ra tự lập môn hộ muốn truyền xuống đạo thống của riêng mình, tự tay xây dựng một tông môn. Cái trận bàn này chính là tự tay Yến Tử Tinh tay mình luyện chế đấy.

Còn nói tại sao Càn Khí môn có tổ sư cao như vậy lâu mà giờ đây lẹt đẹt đến vậy thì trách nhiệm một phần cũng do Yến Tử Tinh chân nhân, hẳn là một cường nhân tu luyện nhưng lại là gà mờ trong sự phạm, lại càng là thái độ trong việc quản lý và định hướng tông môn. Tông môn ban đầu tên Càn Khôn môn, môn nhân gần 5000 lại có Kim đan chân nhân trưởng môn, lại bắt được một cái trung hình linh mạnh cấp te tua nhất. Do đó cũng miễn cưỡng là cường nhân trong nhị lưu tông môn. Thế nhưng đó là lúc hẳn tại thế, khi Yến Tử Tinh trăm năm mà nhắm mắt thì con cháu tử tôn bất hiếu của hẳn một đời kém một đời. Sở học chính tông Thiên Cơ môn dĩ nhiên hẳn không thể ngoại truyền do lời thề tâm ma. Thế nhưng sống một bó tuổi và lại là chân nhan Kim Đan đại viên mãn thì Yến Tử Tinh tích góp được cả đồng công pháp và pháp môn để lập phái. Bản sự của Yến Tử Tinh rõ ràng là trận pháp rồi, thế nhưng trận pháp sư thì thường phải tự mình luyện trận kì, trận bàn nên về luyện khí cũng thông thạo một hai, vậy nên 2 pháp môn cường nhất hẳn truyền xuống mong tử tôn phát dương quang đại đạo thống đó là Trận pháp kế đó là luyện khí.

Nhưng trận pháp sư yêu cầu rất cao, học lại khó, thêm vào đó để kiếm được tiền nhờ môn này thì phải học rất là lâu, rườm rà. Thế là con mẹ nó sau khi Lão tổ tông chết thì con cháu bất hiếu đổ xô nhau đi luyện khí kiếm tiền. Pháp trận ngày ngày mai một, đến một lúc nào đó môn phái quên bống đi là mình biết pháp trận. Nhưng bị kích ở chỗ luyện khí của Yến tử Tinh

chỉ là biết một hai để phụ trợ cho Trận Đạo thôi, không hề thành hệ thống. Do đã đi lệch hướng nên môn phái ngày càng lui bại, từ trung nguyên chạy tới Nam Chiêm Bộ châu, từ trung tâm Nam Chiêm Bộ Châu chạy đến Đông Bắc khu căn cõi. Đến pháp trận trấn phái cũng bị mai một hết rồi, từ chỗ có thể sát chết Kim đan hậu kì, giờ đây pháp trận trấn phái chỉ có thể vây khốn và tổn thương Trúc cơ hậu kỳ, diệt sát Trúc cơ sơ giai, đồ sát Luyện kí mà thôi. Quả thật quá sức bi ai.

Mà đỉnh điểm nhất trong việc vô dụng của đám con cháu bất hiếu là đổi tên Càn Khôn Tông thành Càn Khí Môn. Sau đó là không đủ linh thạch để duy trì trận bàn dẫn đến việc một con quái Xà Luyện khí viên mãn có thể mò vào trong tông mà hô mưa gọi gió. Nếu Yếu Tử Tinh lúc này mà đội mồ sống lại, sau khi biết việc có lẽ lão sẽ ngửa miệng nhìn trời máu phun ba thước mà chết thêm lần nữa.

Còn nói về tại sao trận pháp trấn phái này tổn hại thì lại càng kì khôi. Cái trận bàn to như 5 cái bánh xe ngựa kia hoàn hảo vô tòn, thế nhưng trong quá trình di chuyển môn phái thì trận kỳ tiêu tắt dần dần. Từ chỗ 999 xí thể bố trí Bát quái trận sát chết Kim đan hậu kì, mất đi chỉ còn 324 trận kỳ để bố trí Tứ tượng trận có thể sát chết Kim đan sơ kì, tổn thương kim đan trung kì... lại thêm một lần di chuyển xuống dốc chỉ còn lại 162 trận kỳ có thể bố trí Tam Tài trận, chỉ có thể diệt sát Trúc cơ đại viên Mãn, tổn thương một chút cho Kim Đan.... thế nhưng giờ đây chỉ còn lại 81 trận kỳ, quả thật là thảm con mẹ nó thương chỉ còn là lưỡng nghi trận, gây được tổn thương cho Trúc cơ, diệt sát Luyện khí mà thôi.... quả thật là xuống đến đáy của dốc rồi.

Có người hỏi liệu giờ đây luyện ra trận kỳ có thể bố trí được các loại trận pháp kia không, câu trả lời là khó khó khó. Hình dung cho rõ thì trận bàn Yếu tử Tinh để lại là máy computer mới nhất với cấu hình mạnh mẽ core duo 7xxx, Ram 1000Gb, Ổ cứng vài ức Gb, thế nhưng hệ điều hành được cài vào là Windows 3.11 từ năm 1990, đừng nói đánh LoL vào mạng chat

thôi cũng là vấn đề. Chế thêm trận kì phải hợp trận bàn theo pháp môn độc chiên của Yến Tử Tinh, thế nên điều này không thể, kiểu như ở Càn Khí Môn không có thằng nào đủ trình viết hệ điều hành mới tốt hơn. Mà giả sử có trận kỳ đi thì cũng không biết bố trí, kiểu như có hệ điều hành mới cũng éo biết cài như thế nào vào Computer. Mà tệ hại nhất là toàn môn đều cho rằng cái trận bàn này là hàng made in China chức năng chỉ có thế mà thôi, nên chẳng ai bỏ công tìm hiểu.

Thật là con mẹ nó bất học vô thuật là bi ai lớn nhất của đời người, câu này đời nào cũng không sai, anh em luyện tiên Hiệp cũng nên dành thời gian ra để học tập kiến thức nhà trường nhá...

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Uy Lực Trận Pháp

Lại nói về tình hình chiến trận, Gần như toàn bộ 2000 Kiếm Ngư bị vây khốn trong trận pháp. Chỉ có một số nhỏ yếu Kiếm Ngư vì tốc độ không tốt mà tụt về sau nên không bị vây nốt mà thôi. Cái pháp trận tàn phá này quả thật không thể cường đại thế nào mà thắng ở một chữ rộng, quả thật con mẹ nó tác dụng của trận pháp này cực rộng bán kính lên tới 2 dặm, linh thanh tiêu hao mỗi canh giờ là một vạn nếu hoạt động hết công suất của 81 kỳ trận hiện nay. Vậy nhưng hiệu quả thì rất đáng đồng tiền bát gạo, nhất là đối phó yêu thú ngu ngơ như hải thú vậy.

Trận pháp nổi lên, chưa nói đến sát trận, chỉ ảo trận và khốn trận đã làm lũ Kiếm Ngư tơi bời rồi, nếu Tu sĩ nhân loại bị vướng vào trận này thì trúc cơ căn bản rất ít bị ảnh hưởng bởi Mê Trận. Nhưng những con hải yêu linh trí thấp, thần thức nhỏ yếu đáng thương, đến cả như Mĩ Nhân Ngư còn bị mất phương hướng một khắc thời gian thì đừng nói đến lũ Kiếm Ngư tinh hạch kì hay khí mạch kì. Chúng tán loạn bời khắp nơi trong trận pháp như ruồi bọ không đầu. Mất phương hướng, bị cô lập, không thấy đồng bạn... trước mắt lúc thì băng sương tuyết địa, lúc thì hỏa vũ đầy trời, khi thì ma đầu ngàn trượng đang thò tay bắt đồng bạn mà nhai rau rầu. Thật đáng thương cho lũ Kiếm Ngư chịu dày vò về tinh thần đến vậy.

Sau khi hoảng loạn đến tột cùng đó là thần hồn tan vỡ, công kích tứ phía nổi lên, đối với những con Kiếm Ngư thì giờ đây cả thế giới là kẻ thù của bố... vậy bố hủy diệt hết.

Bên trong cùng của trận pháp, nơi cửa sinh môn, toàn bộ Chiến Đường há hốc mồm nhìn cảnh tượng Kiếm Ngư chém giết lẫn nhau, lũ Cua thì

phun bong bóng bọp bọp mà bàn tán với nhau: “ giờ mới biết nhá.. cá ngu hơn cua..... tao cũng thấy vậy.. ngày xưa toàn nghĩ cua ngu hơn cá mà..... nhìn con cá béo mập kia xem chỉ cách chúng ta một đoạn mà không bơi thẳng... rẽ rồi... lại rẽ.... đâm vào con cá khác rồi.... siêu ngu mà ỳ nhi.... đồng ý... siêu ngu.... tao về lần này dạy lại con cái... cá rất là ngu... của thông minh.... chuẩn cmnr.... ngon”. Đồng bạn nhân tộc tu sĩ hắc tuyến đầy đầu cố nén cảm giác muốn ném mấy con ngốc cua này vào pháp trận cho chúng nếm thử tư vị.

Thế nhưng sát trận có thể tổn thương trúc cơ, diệt sát luyện khí tu sĩ nhân tộc lại chẳng mấy hiệu quả với yêu thú, bản thân chúng phòng ngự cực cao hiệu suất sát trận giết Kiếm Ngư còn không bằng Kiếm Ngư tự sát hại nhau. Phát hiện điểm này Liễu Thu Thủy trực tiếp tắt mẹ nó sát trận tiết kiệm linh thạch. Đúng là mỗi loài đều có đặc thù, nhân loại nghe thấy sát trận thì sợ sun... bảo bảo, yêu tộc đụng mê trận như thỏ đụng sài lang. Một canh giờ trôi qua, tổn thất 5000 linh thạch 2000 đầu Kiếm Ngư chả còn mấy con, sát trận mới là cái tàu há mồm nuốt linh thạch at tắt nó đi tiết kiệm được quá bán. Trong pháp trận chỉ còn lại Mĩ Nhân Ngư đang ngẩn ngơ mất hồn nhìn đồng tộc xác chết ngả nghiêng rơi rụng đầy đất, máu tanh nhiễm đỏ một hải vực. Còn lại bên người nàng chỉ còn lại 13 tinh hạch Yêu Kiếm Ngư tổn thương chông chất. Lúc này mê trận cũng tắt đi, chỉ để lại khốn trận có tác dụng trói buộc di chuyển, hay là giảm vận tốc, cấm không v.vv... Nhìn một đoàn nhân tộc giáp mào kín người tạo hình khủng bố đang cười trên mình một đám Cự Giải hung thần ác sát tiếp cận. Mĩ Nhân Ngư cũng như toàn bộ số Kiếm Ngư còn lại lòng chìm tới đáy, tuyệt vọng vô cùng.

“ Ta là Mĩ Thanh Toa, thống lãnh Kiếm Ngư quân phòng ngự bên giới Tây Nam của Giao quốc hải tộc, các người dám giết ta không sợ gây chiến tranh hai tộc ư” Mĩ Nhân ngư bình lại khiếp sợ vội vàng truyền thần niệm, hành động này khá là nhân cách hóa. Thế nhưng lại là hành động thiếu sáng suốt, đánh đến lúc này toàn Kiếm Ngư quân gần như bị diệt, nếu Mĩ Nhân

Ngư không nói ra chỗ dựa thì có lẽ vì yêu thích nhân tài mà nàng được Càn Khí Môn giữ lại mạng sống, thế nhưng khi nàng nói ra thì vấn đề lại thành nghiêm trọng hóa. Mà nhân loại lại có một câu rất nổi tiếng “ giết người diệt khẩu”

Đáp lại Mĩ Nhân Ngư là một mệnh lệnh lạnh lùng từ Hạ Hầu Uyển Vân, nó chỉ có mỗi một chữ “ Sát”. Tiểu Sư Thúc ham chơi nhưng khi làm chánh sự cũng rất là tập trung, sau khi ra lệnh là nàng dẫn đầu xông về phía Mĩ Nhân Ngư. Hạ Hầu Uyển Vân giáp mão kín thân, tay trái là ngụy pháp bảo dạng khiên được làm từ mai của cự Giải, tay phải là chiến chùy nanh sói ngụy pháp bảo. Tốc độ của nàng cực nhanh, không hiểu nàng tu công pháp bá đạo ra sao mà tốc độ phải ngang như thần thông thuận di của Lạc Thiên thế nhưng khoảng cách di chuyển cực xa và mỗi lần tạm dừng giữa hai lần di chuyển cực nhanh, nói tóm lại tốc độ của nàng cực bá đạo nhưng không đành để trốn chạy mà dùng để nhanh nhất tiếp cận đối thủ chơi bài vật lộn.

Mĩ Nhân Ngư thân là thống lĩnh một quân cũng không phải tay mơ, phi kiếm nơi tay chính là cái Cốt kiếm tại đầu nàng luyện hoá mà thành. Không ngờ nàng vậy mà là một Yêu Kiếm Tu hiếm thấy của yêu tộc. Sở dĩ nói hiếm thấy vì Kiếm Tu trong yêu tộc không hề có ghi trong huyết mạch thần Thông, đây hoàn toàn là Yêu tộc học tập Nhân tộc kiếm tu, sau đó tự cải biến thành một môn pháp thuật mà Yêu tộc tu luyện bên ngoài. Cách truyền thừa Yêu kiếm tu cũng y như nhân loại, một là sư phụ truyền dạy, hai là đọc điển tịch mà tự luyện. Mĩ Nhân Ngư thuộc tuýp thứ hai tự luyện là thành. Phi kiếm kim hệ sắc bén vô ngần mà lao về phía Hạ Hầu Uyển Vân, đáng chú ý nhất là nàng lại ngộ ra một tia kiếm Ý sau đó thì triển được chiêu nhất Kiếm hóa tam thanh khó đỡ của Kiếm tu. Quả thật là tu chân giới rộng lớn chuyện gì cũng có, nếu có chém gió cấm gạch đá quăng.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Nhất Kiếm Hóa Tam Thanh

Lại nói về nhất kiếm hóa tam thanh chiêu thức, tam ở đây không phải là một thanh kiếm hóa ra ba thanh như tên gọi, mà nó chỉ là biểu trưng của một cách đặt vấn đề. Nhất Kiếm Hóa Tam Thanh không phải là một thanh kiếm hiển hóa ra những ảo ảnh trong đó chỉ có một thanh là có uy lực mà chiêu thức này bá đạo ở chỗ các thanh phi kiếm hiển hóa ra có uy lực như thanh chính kiếm thế nhưng linh lực mất đi lại chỉ như toàn lực một kích thôi. Tức là lợi tức gấp 3 lần số lượng linh lực, thật bá đạo vô cùng. Tam thanh ở đây là chỉ tầng thấp nhất là một kiếm hóa ra ba kiếm uy lực hai phó kiếm bằng 50% chính kiếm, tu đến đại viên mãn tầng 1 thì một có thể nâng lên đến cửu thành uy lực. Tầng thứ hai thì mỗi kiếm lại huyền hóa ra 3 kiếm nữa, tức là có 9 thanh phi kiếm. Theo như lý thuyết mà nói tu đến tận cùng thì có thể ngàn ngàn vạn vạn thanh phi kiếm không thấy có giới hạn, thế nhưng trên thực tế tại giới này đỉnh cao nhất kiếm tu Chân Quân Khương Thanh Trúc ngoại hiệu Vạn Kiếm Chân quân của Tru Kiếm Tông chỉ có thể hiển hóa 6561 thanh kiếm mà thôi. Có lẽ ngàn ngàn vạn vạn là chuyện của Thiên giới.

Tam Kiếm thế đi như rồng, nhanh như chớp giật, phương hướng phân biệt mà khóa chặt phương vị di chuyển của Hạ Hầu Uyển Vân. Thế nhưng phong cách thi đấu của vị Tiểu Sư Thúc Càn Khí Môn rất là trực tiếp, không cong cong vẹo vẹo một chút nào. Không biết nàng thi triển pháp thuật gì mà có thể hiển hóa ra một tầng Kim loại hoàng sắc bao bọc bên ngoài tấm thuẫn còn cao hơn nàng, sau đó cả thân thể nhỏ bé trốn sau tấm thuẫn to chình ình mà xông thẳng lên ngạnh kháng. Hai cao thủ cung hệ

kim chiến đấu, vậy thì vấn đề ngũ hành khắc chế không tồn tại, tất cả quay về thực lực nói chuyện.

Khắc chế của mâu là gì đó chính là thuẫn, thuẫn cản mâu. Thế nhưng khắc chế của thuẫn là cái gì, tất nhiên là mâu rồi, mâu có thể đâm thủng thuẫn. Cái lí luận vòng vòng kiểu này chính là mâu thuẫn không có lời giải đáp. Nhưng trên thực tế đó là thằng nào mạnh hơn thì có thể tổn hại đứa kia. Trong trường hợp này Thuẫn của Hạ Hầu Uyên Vân Mạnh hơn, nguyên do đơn giản, truyền thừa kim hệ của nàng siêu việt đối thủ, thêm vào đó Mĩ Nhân Ngư bị pháp trận bó buộc đến chân tay à nhầm.... đuôi tay nặng như chì. Tiếng leng keng vang lên không ngớt, Kiếm của Mĩ Nhân Ngư là Yêu Bảo Pháp Khí hàng thật giá thật tuy chỉ là hạ phẩm nhưng mạnh hơn Ngụy Pháp Bảo Cự Thuẫn của Hạ Hầu Uyên Vân Nhiều. Cũng may pháp thuật Hạ Hầu Ma Nữ quá mạnh thế nên sau khi công kích Nhất Kiếm Hóa Tam Thanh đánh vỡ được lớp Hoàng kim bọc ngoài Ngụy Pháp thuẫn thì cũng hết lực mà không tiến thêm lên được.

Tiếp theo là Mĩ Nhân Ngư cố gắng dùng thân pháp né tránh rời dùng phi Kiếm công kích. HẠ hầu ma nữ thì tức tốc đuổi theo, thế nhưng phản trấn từ Phi Kiếm tấn công làm trì hoãn tốc độ của nàng rất nhiều. Những tưởng trận chiến sẽ dằng co thành tình trạng so đấu xem ai cạn linh lực trước thì dị biến nổi lên.

Mĩ Nhân Ngư hú lên một tiếng quái dị rồi bỗng nhiên cứng đờ trong một tích tắc. Chỉ chớp mắt thôi linh lực Yêu Đan tràn ra đánh tan trời buộc, vậy nhưng cao thủ so nhau chính là cái chớp mắt đó. Một chớp mắt là quá đủ cho Tiểu Ma nữ, khi Mĩ Nhân Ngư bình phục trong chớp mắt thì cũng là lúc trước mắt nàng hiện ra chiến Chùy răng sói, ngay lập tức pháp quyết nơi tay ba thanh Kiếm quang che người hộ chủ. Thế nhưng Phi kiếm là thể loại dùng sắc bén, linh hoạt thủ thắng, đối chọi với Chiến Chùy Răng Sói vạn cân lực mà nói thì chịu thiệt rất nhiều. Một tiếng Bang lớn vang lên toàng trường, tuy là dưới nước nhưng nếu sóng âm vượt qua ngưỡng nhất

định thì vẫn tạo ra âm thanh bình thường. Tiếng va chạm kịch liệt như chiếc dùi xoáy vào tai mọi sinh vật trong phạm vi 3 dặm bán kính, Nhân sĩ Chiến Đường và Chiến Nô Đương kêu lên đau đớn, có kẻ còn xụi lơ. Liễu Thu Thủy thì nhú mày hậm hừ một tiếng, giữ vững trận bàn. Chính nàng là kẻ can thiệp vào trận thi đấu của Tiểu Ma Nữ và Mĩ Nhân Ngư, lợi dụng quyền điều khiển Pháp Trận họ Liễu đã dồn một kích trói buộc tối cường lên Mĩ Nhân Ngư, mặc dù chỉ tạo ra một tích tắc ảnh hưởng vậy nhưng cũng đủ để Hạ Hầu Ma Nữ tận dụng triệt để. Một chiêu đánh bay phi Kiếm đối phương, đánh vỡ hai thanh hiển hóa kiếm, đây là điển hình của dùng lực phá xảo. Lực lượng khi mạnh đến một mức nào đó thì mọi xảo diệu mọi chiêu thức đều là hư vô. Điển hình là Tiêu Phong oánh nhau với Mộ Dung Phục trong tiểu thuyết Kim Dung, vì Hàng Giun Kim Mười Tám Bạt Tai của Tiêu Phong quá mạnh mà Càn Quấy Đại Quả Na của Mộ Dung Phục không có hiệu quả.

Quay lại trận thi đấu Olympic giữa hai đối thủ Hạ Hầu Tiểu Ma và Mĩ Nhân Đuôi Cá. Lúc này Phi Kiếm bản mệnh bị đập bay, thần niệm trong phi kiếm bị tổn thương đến tận cùng, Mĩ nhân tội nghiệp rống lên một tiếng đau đớn. Nhưng phản ứng của thống lĩnh quân đội một phương không hề tồi, nàng nhìn đau hiển hóa ra bản thể là một con Thanh Kiếm Ngư 3 trượng dài mà chạy. Với hi vọng mong manh rằng bản hóa thành bản thể thì sức phòng ngự tăng nên có thể cầm cự một hai sau đó tìm cơ hội lật bàn.

Thế nhưng đại thể đã mất thì chỉ có thể chết mà thôi. Hạ Hầu Ma Đầu là chiến tướng cận chiến, tay tâm linh hoạt tột độ, chiêu thức của nàng là liên miên bất tuyệt không có điểm dừng. Tiếp theo Chùy chiêu là cước pháp như chớp, một thoái thối cước đạp trúng lưng Kiếm Ngư, nên nhớ chiến ngoa của Nàng là Ngụy Pháp Bảo đấy. Một cước này trực tiếp đạp cho Kim Ngư ngập thân vào nền đá cứng rắn của đáy biển. Lại tiếp theo một chiêu Thiên cân trụ Hạ Hầu ma nữ như tên bắn mà trùng xuống phía dưới.....

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 93: ẢNH ĐỂ GIẢI ĐẠI KÈM

Lại nói tốc độ di chuyển của họ Hạ đã cực nhanh lại thêm thiên cân trụ thể nên khi tàn ảnh tại vị trí cũ của nàng tán đi cũng là lúc xương sống của Thanh Kim Ngự bị chặt gãy bởi Chiến Chùy. Bản chất của Chiến Chùy là công kích tù thể nên nhìn bề ngoài thương thế không như thế nào nhưng nếu nội thị thân thể Thanh Kim Ngự thì nội tạng tan vỡ chết không thể chết lại được nữa.

Lúc này đây 70 môn nhân bà 70 cự giải đang chiến một đoàn cùng 13 Thanh Kiếm Ngự tinh hạch kỳ. Thật ra thì chênh lệch giữa Trúc Cơ và Luyện Khí là ở chỗ lực lượng bùng nổ và pháp thuật cao tần, cùng với linh lực tinh thuần. Nếu nói luyện khí một lần điều động chỉ được một đơn vị linh lực thì Trúc Cơ là 5, cộng thêm bản chất linh lực của Trúc Cơ tinh thuần gấp 2 nên chênh lệch sẽ là mười lần. Cộng thêm pháp thuật đẳng cấp cao hơn nên ít nhất một chiêu Trúc Cơ phải bằng mười năm một chiêu của Luyện Khí, thế nên kể cả Luyện Khí đại viên mãn nửa bước Trúc Cơ cũng khó dám ganh đua, trừ những quái thai thiên tài với những bí quyết đặc biệt ra. Nhưng nói như vậy không có nghĩa là 15 Luyện Khí kì tu sĩ có thể ganh đua cùng Trúc Cơ, vì mười năm cá thể khác nhau không thể cùng lúc xuất một chiêu. Thế nhưng số lượng đủ nhiều thì vẫn có thể một hai độ dài ngắn. Vì Trúc Cơ cũng là thân thể máu thịt mà không phải thần, nhất là nếu đội ngũ đông đảo Luyện Khí được huấn luyện phối hợp kĩ càng thì lại càng có thể dài ngắn mà chiến Trúc Cơ, điều này đúng với Môn Nhân của Càn Khí Môn lúc này. Họ đang đề đánh 13 tinh hạch hải yêu thú một cách dã man. Cái lạch trời Luyện Khí Trúc Cơ được họ san phẳng bởi hai yếu tố, đông và phối hợp. Công kích kiếm khí của Tinh Hạch Thanh Kiếm Ngự không thể vượt qua tầng tầng lớp

lớp phòng ngự thuận, phòng ngự phù, phòng ngự pháp thuật của 30 tốt nhỏ nhân cua. Bốn mươi tổ nhân cua còn lại chỉ có một nhiệm vụ tấn công liên tục, lấy số lượng mài chết đối phương, họ không phải lo lắng về việc trói buộc, định vị nhóm hải yêu này vì Liễu Thu Thủy với quyền trưởng khống pháp trận đã làm điều này. Nếu không có pháp trận hỗ trợ thì ít nhất Càn Khí Môn đệ tử phải cần thêm 30 tổ hợp nhân cua để làm nhiệm vụ trói buộc đối phương. Nếu không thì dù người công kích mạnh đến đâu nhưng không trúng đích thì tác dụng sẽ là con số không.

Hạ Hầu Uyển Vân sau khi kết liễu Mĩ Nhân Ngư thì không hề có ý định tham gia vào cuộc chiến của nhóm tu sĩ cấp thấp. Trước khi xuất phát cao tầng Càn Khí Môn đã thống nhất lần này hành động cho thêm vào hai chữ “thí luyện”. Ý nghĩa của nó là tận mọi tình huống để môn nhân tự chiến, cao tầng chỉ áp trận và đảm bảo an toàn mà thôi. Vì thí luyện là chính sẵn bản là phụ thế nên trong trường hợp không quá nguy hiểm thì dù có tốn thời gian cao tầng cũng quyết không xen vào chiến đấu của môn nhân. Bên cạnh đó Liễu Thu Thủy còn có nhiệm vụ là quan sát và ghi chép biểu hiện của môn nhân để đưa ra phần thưởng Trúc Cơ đan của Tông môn.

Chiến đấu dằng dặc kéo dài 2 canh giờ mới có thể mài chết 13 tên tinh hạch kỳ hải yêu, môn nhân mệt thở hắt ra, thế nhưng tinh thần ai cũng sáng láng. Là họ trực tiếp đao thật thương thật mà chém Trúc cơ đấy, trước đây có nghĩ thì môn nhân cũng không dám, không biết từ lúc nào mình trở nên cường đại và tự tin đến vậy. Dù nhiều kẻ thoát hư đến đứng không vững thế nhưng vẫn cố dựa vào Cua bằng hữu mà đứng, mà ưỡn ngực tự hào. Chiến tranh lần này được pháp khí camera ghi hình... đùa tí là pháp khí lưu ảnh chứa đựng lại để đem chiếu tròn tông môn, làm tài liệu tham khảo cho những ai không tham gia lần hành động này. Nghĩ đến đây ai mà không ưỡn ngực cố đứng thẳng, chả nhẽ người muốn thấy hình ảnh mình nằm lãn như chó chết thờ hồng học sau chiến đấu được chiếu cho toàn tông.

Mộc Kiếm Thanh là kẻ cố gắng nhất trong lần chiến đấu này, hẳn vì trợ giúp cho một đồng đội của Chiến Đường mà bỏ qua hai cơ hội last hit, thêm vào đó là bản thân hẳn cũng có chút thương, may mà Giải Đại Kềm đỡ cho hẳn chiêu này, đâm ra cả hai chia đều thương thế nhưng không nặng. Thảm nhũ lần này đi tong 5 vạn linh thạch đáng giá, Giải Đại Kềm quá thông minh và biết phối hợp. Cặp đôi hoàn hảo này sáng chói trong lần biểu hiện này, điều này đã được dự đoán từ trước thế nhưng biểu hiện ưu dị của họ vẫn vượt mong chờ. “ Liễu trưởng lão... người tắt pháp khí lưu ảnh được chưa.... ta thực chịu không nổi nữa rồi.... “ Mộc Kiếm Thanh đang tạo dáng chuyên nghiệp trước máy quay, lưng thẳng như thương, dáng vững như tùng bách, gương mặt nghiêm nghị uy phong vô hạn. Bên cạnh hẳn Giải Đại Kềm con hàng không kém, hai càng siêu giơ cao, tám chân bè ngang, gai mắt lồi bự của hẳn đang đăm chiêu nhìn xa xăm, buồn xa xăm. Thế nhưng trong bóng tối thì hai con hàng này đang cố chèo chống và truyền thần niệm yêu cầu Liễu Thu Thủy tắt ngay lưu ảnh pháp khí.

Nhân tộc trang bức trâu bò còn coi là chuyện thường, đến cua cũng trang thì con mẹ nó quá thông minh rồi. Nhìn đám cua khác đều lằm bẹp, càng rũ xuống đất miện phun bong bóng bẹp bẹp thì biết, hình tượng Giải Đại Kềm sáng thế nào, Mộc Kiếm Thanh bì không kịp, nhân tộc Chiến Đường đều bì không kịp... ảnh đế đã xuất hiện tại Càn Khí Môn và lụ rơi vào vai một con Cua, điều này thật con mẹ nó mĩa mai làm sao.

Cố nén cười Liễu Thu Thủy thu hồi pháp khí lưu ảnh, nàng không muốn mấy tên mặt mũi cao hơn mạng kia ngắt ra đấy rồi thương thế trở nặng là hỏng. Nhưng chuyện tiếp theo lại làm nàng con mẹ nó gân xanh đầy đầu muốn treo lũ não tàn này lên đánh một lượt.

Số là lưu ảnh đã tắt thế nhưng một hiện tượng lại xảy ra, Dương Mạc Thanh vênh mặt nhìn Mộc Kiếm Thanh cười đều kiểu như muốn nói “ Để xem người ngồi xuống điều tức trước hay là ca”. Mộc Kiếm Thanh không vừa mà trừng mắt nhìn lại kiểu như muốn nói, “ Người muốn chơi... ca chơi

với người”. Điều này xảy ra với tất cả thành viên nhân tộc Chiến Đường, ai cũng gườm gườm nhìn kẻ khác xem ai té trước. Quả thật là con mẹ nó quý mặt mũi hơn mạng, trong chiến đấu sinh tử thì đoàn kết đỡ đòn cho nhau, ngoảnh mặt đi là cạnh tranh nhau từng khí tức, đây là không khí đặc biệt của Chiến Đường. Chỉ có ảnh đế Giải Đại Kềm là sững, không có ai cạnh tranh khí tức, lưu ảnh vừa tắt hẳn lặn dùng ngã ngửa ra tám chân hướng trời mà quây quây, thật sững nhất vẫn là hắn.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 94: HoàNg ThạCh Giải (Cua Đá MàU VàNg)

Chuyện tiếp theo thì ai cũng có thể đoán ra, môn nhân Chiến Đường bị Họ Liễu lôi ra chửi một trận xối máu chó, yêu cầu đan dược liệu thương, điều tức khôi phục ngay tại chỗ. Có pháp trận bảo đảm thì việc khôi phục tại đây là an toàn nhất. Vì chuyến đi này gần như gắn liền cùng tranh đấu vậy nên luôn phải có đỉnh phong sức chiến đấu mới có thể xuất phát. Môn nhân Chiến Đường cần đến gần 3 ngày mới có thể hồi phục hoàn toàn, về điểm này thì Chiến Nô Đường cự Giải mạnh hơn nhiều, họ chỉ cần nửa ngày là có thể tung tăng tung tẻ đi thu nhập chiến lợi phẩm rồi.

Lần này chiến lợi phẩm quá sức kinh nhân gần 2000 Kiếm Ngự cấp thấp, 13 Kiếm Ngự tinh hạch. Một kiếm ngự cấp Yêu Đan. Nên nhớ mỗi kiếm ngự đều có một thanh kiếm do chúng chặt lọc tinh hoa khoáng mạch ăn được mà tọa thành. Đây chính là phôi tốt nhất để rèn nên Phi Kiếm, nhất là mười ba thanh Ngự Kiếm của yêu thú tinh hạch kỳ hoàn toàn có thể luyện chế mười ba thanh phi kiếm cấp linh khí với chất lượng siêu đẳng. Ngoài ra còn tinh hạch, lân ngự, máu thịt luyện huyết đan nói chung thu hoạch quá mức cự đại đập cho môn nhân Chiến Đường choáng váng, nhưng họ bình tĩnh lại ngay, món tiền này vừa vào tay có khi lại ra đi tức thì, vì chồng dãy nợ Đan các và luyện khí Các vẫn treo lơ lửng trên đầu họ đây thôi.

Phân chia chiến lợi phẩm theo công lao bỏ ra, sau đó toàn bộ môn nhân lại lên đường. Vẫn là chiêu cũ xài lại, gây hấn bố trí pháp trận, diệt sát. Vậy mà trong ba tháng đoàn người Càn khí môn đã di chuyển hơn 5 vạn dặm đường lượn qua 3 khu vực có bày đàn hải yêu. Tiêu diệt tổng cộng thêm gần 2 ngàn đầu hải yêu, trong đó có 3 Yêu Đan cấp, 27 tinh hạch cấp, còn lại là khí mạch cấp thấp yêu thú. Những tộc đàn này hoàn toàn không mạnh

như Thanh Khiếm Ngư đàn, số lượng lại càng ít hơn. Môn nhân thí luyện càng thêm thành công tốt đẹp vì tổ đội nhân của giờ đây phối hợp đã đạt mức thiên y vô phùng.

Hôm nay họ đã tiến vào hải vực nơi có Bạng tộc sinh sống, đây là mục tiêu chính của chuyến đi lần này. Diệt sát Hải Yêu Bạng Giải lấy về Bạng Châu, càng nhiều càng tốt. Tiến vào hải vực này tất cả môn nhân đều lấy ra đan dược Tinh Hồn đan do Triệu Vô Cực luyện chế để phục dùng. Đan này có mỗi một tác dụng đó là ngăn cản tu sĩ bị huyền thuật mê muội. Nói đúng hơn là một loại chất kích thích thần kinh cường độ cao. Họ phục dùng đan dược liên tục để tránh gặp phải mê muội chúng chiêu của Bạng Tộc trong vô thức, ngay cả Tiểu Sư Thúc cũng phục dùng, Bạng Tộc nếu có Yêu đan thì rất có thể huyền thuật có cả tác dụng lên người vị Sư Thúc ma cà bông này.

Thế nhưng việc phục dụng đan dược như đắm vào bị bông, suốt 10 ngày trời họ không hề thấy một con Bạng Yêu nào bén mảng tới cả, không có thì bố trí pháp trận thế nào. Vậy là tất cả nhất trí tiến hành tìm kiếm hang ổ Bạng Yêu, đánh vào tận hang ổ của chúng.

Trời không phụ lòng người, sau 2 ngày vất vả không có manh mối thì cuối cùng Càn Khí Môn người cũng tìm ra được một tia dấu vết. Số là trên đường đi tìm thì nhóm người Liễu Thanh Thủy gặp được một nhóm đối tượng đặc biệt, đó là một tộc Đàn Hoàng Thạch Giải (Cua Đá màu vàng) gồm gần 100 con lớn nhỏ, lãnh đạo bởi một con Thạch Giải hải yêu Tinh Hạch kì sơ giai. Bị nhóm nhân sĩ quái lại kết hợp giữa Thanh Giải và nhân tộc vây lại, bên đối thủ lại có khí tức của Kim Đan cường đại Thạch Giải đã hết hi vọng cầu sinh rồi.

Ngay lúc Chiến Đường môn nhân định ra tay diệt sát thì Giải Đại Kềm vội vàng ngăn cản, nói là muốn giao tế một phen với nhóm của ngu này đã. Nể tình đều là cua nên nhóm nhân tộc tu sĩ thả một ngựa lạng yên xem kì biến.

“ Ai là chủ sự ra đây chào đại gia cái xem nào” hải yêu thú có cách giao lưu riêng của chúng, Giải Đại Kèm vênh váo hất hàm mà hướng nhóm của vàng khiêu khích, miệng phun bong bóng bọp.bọp.

“ Đại nhân.... là lão phu.... Thạch Bàn Bàn..... không biết đại nhân.... có gì chỉ bảo.....” Lão của vàng miệng phun bong bóng bọp bọp trả lời, nói đùa a, của ngu thì có ngu nhưng Lão sống lâu một bó tuổi cũng phải biết một hai. Tên “thanh niên” này có tu vi thấp hơn mình nhưng nói năng còn trơn tru hơn, rõ ràng linh trí còn cao hơn bản thân lão. Một con hải yêu cấp thấp là linh trí cao đó là tiêu chí của thiên tài, mà thiên tài chỉ có ở đại tộc mà thôi. Đừng thấy lão thạch giải này tu vi cao hơn chút, đó là lão lấy thời gian dài đằng đẳng mà đổi lấy đó. Người ta ở đại tộc, đi theo còn có cả đại yêu Yêu Đan kì, miết một ngón tay là tiểu đàn của lão ra khói bụi, khờn khúm núp mới lạ.

“ Đi đâu? Về đâu? Muốn sống hay muốn chết” Giải Đại Kèm lại bồm bọp mà đạo một câu không đầu không đuôi.

“ Đi... đi nơi cần đi,... về... về nơi cần về..... muốn sống.... không chết” Lão của đá bọp bọp mà thành thật trả lời. Thế nhưng câu trả lời này là câu vũ nhục đối với người có trí khôn.

“ A dù... mà chơi ông... muốn chết phỏng” Giải Đại Kèm bỗng nhiên nổi đóa giơ hai cái siêu bự Kèm lên mà phang bang bang vào mai của lão của đá. Còn lão của đá thì không dám phản kháng chỉ thụt hai mắt vào để tránh tổn thương, cứ thế mà duỗi hai cẳng chạm đất không dám ngọ nguậy.

Phía xa nhân tộc không hiểu, thấy hai con của bọp bọp phun bong bóng một lát rồi con của xanh bỗng nhiên trở mặt phang con của vàng, mà con của vàng có lẽ thích tự ngược nên không phản kháng mà giơ mai ra cho con của xanh đánh. Chiến Đường nhân tộc đúng là đang mắt tròn mắt dẹt khó hiểu vô cùng. Cuối cùng lại họ kết luận Giải Đại Kèm có thông minh thì

vẫn là cua, mà đã là cua thì phải là ngu ngốc, chỉ có ngu ngốc mới làm mấy chuyện ngu ngốc mà thôi.

Thành viên Chiến Nô Đường thì nhao nhao giơ càn gổ vũ, bẹp bẹp, nhẹ nhẹ bong bóng loạn cả lên. Đại loại là.

“ Đường chủ hảo.... Đường chủ uy vũ... đánh hay.... cua xanh vô địch..... thông nó...”

Bên tộc nhân Cua vàng thì sợ xanh mặt, cua cái hét lên kinh hãi, cua đực căm giận mà không dám làm gì... cua nhi đồng chui lòng mẩu thân mà khóc thút thít... nhưng biểu hiện bên ngoài thì nhân tộc chỉ thấy con nào con nấy miệng phun bong bóng lẹp nhẹ tứ tung mà thôi. Sự khẳng định về trí khôn của cua cực thấp càng thêm chắc chắn trong lòng họ.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Tân Điều Hải Yêu

Quay lại với sự việc hành hung của đã lên báo dân trí sáng nay. Hoàng Thạch Giải cũng là một dị loại trong hải yêu, bọn hấn sống trong biển thề nhưng lại là yêu thú thổ hệ. Tuy rất chậm chạp nhưng lực phòng thủ thì con mẹ nó bá sờ đạo. Giải đại gia Giải Ảnh Đế binh binh bang bang một lúc sau thì tê cả càng mà lão khòm của vàng vẫn không xi nhê, một là vì lão tu vi cao hơn, hai là lão thổ hệ hải yêu nên Giải Đại Kèm chỉ như đang gãi ngứa cho lão mà thôi.

“Giả vờ bị thương ngã lăn ra, ta tha cho một mạng, từ nay tộc người đi theo ta lăn lộn, đảm bảo không ai dám ức hiếp các người, bao trên người Giải đại gia ta...” Giải Đại Kèm thấy đánh không xong thì chơi bài truyền âm cho lão của vàng. Đùa gì chứ người ta đứng yên cho mình đánh mà đánh không đặng thì mặt mũi đi đâu bây giờ.

“Tạ... Giản gia.... Tạ Giản Gia... lão đổ đây” hóa ra là vấn đề mặt mũi, vị công tử này đáp ứng bảo hộ cho tộc đàn rồi, lão Thạch Bàn Bàn vui quá đổi bỗng nhiên bật ngã ngửa ra bát chi co giật liên hồi.

Tộc nhân Cua Đá rú lên sợ hãi, tộc trưởng bị đánh chết rồi phải làm sao đây. Thế là bong bóng lại cuồng phun. Thế nhưng có một luồng thần niệm truyền vào đầu chúng làm lũ này yên tĩnh lại. Hóa ra lão của Vàng đã dùng thần niệm mà thông báo tình hình cho tộc nhân biết. Thế nhưng lúc này Giải Đại Kèm đang gân xanh đầy đầu. Dù má nó đúng là ngu như... cua, trang thì trang vừa thôi, trang lỗ như vậy thì tất cả đều nhận ra à. Cũng may tộc nhân cua xanh cũng ngu vãi không nhận ra đâu. Còn nhân tộc cũng

không biết tiếng của nên không biết gì..... phù phù may mắn may mắn...
Giải Đại Kềm tự an ủi bản thân.

Nhưng lúc này có hai tiếng cười thanh thúy ngật nghẻo vang lên, một là của Tiểu Ma nữ, một là của Liễu Thu Thủy. Hóa ra vị Tiểu Sư Thúc đã dùng thần niệm Kim Đan cường đại mà phá truyền âm của Giải Đại Kềm nghe lén... sau đó lại rỉ tai Liễu Thu Thủy kể lại. Rồi thì cả hai nhin không được mà ôm bụng lăn lê bò toài ra cười.

Nghe tiếng cười Giải Đại Kềm giật mình cái thót, sau đó là có tật giật mình luống cuống không thôi. Nhưng ngay lập tức có một luồng thần niệm truyền vào đầu nó ” Ha ha... híc híc... Giải Gia không cần lo lắng a.. oa oa hu hu cười chết ta rồi.... con của nhà người rất thú vị nhá... ha ha... híc híc....sau này theo bên cạnh ta, lão của vàng đi thay người đi cùng Mộc Kiếm Thanh... người rất thú vị.... ta thích... yên tâm ta sẽ giữ bí mật cho người.... oa ha ha.... oa oa... cười đau hết cả bụng rồi.... của mà sĩ diện còn cao hơn cả người a”.

Giải Đại Kềm cuống hỉ, đây mới là cơ duyên đó, đi theo cường nhân cao thủ nhất Càn Khí Môn, đó mới là tương lai, 5 vạn linh thạch vứt mẹ nó đi, à mà không được, lấy 4 vạn trả lại một vạn, dù sao cũng giúp hẳn lâu như vậy. Vậy là hơn một trăm con của vàng lớn bé được tiếp nhận vào Chiến Nô Đường Càn Khí Môn. Lão Của Thạch Bàn Bàn được ghép đôi cùng Mộc Kiếm Thanh. Mặc dù Thạch Bàn Bàn mạnh mẽ hơn Giải Đại Kềm nhiều lắm, nhất là phòng thủ vô đối luôn, thêm vào đó đã là tinh hạch cấp nên linh trí không quá thấp nhưng Mộc Kiếm Thanh vẫn thích Giải Đại Kềm hơn, vì không gian phát triển của gã của Xanh này mạnh hơn nhiều. Thế nhưng bố bảo hẳn cũng không dám ý kiến, Tiểu Sư Thúc đòi người... ý nhâm, là đòi của, đồ người dám nói không.

Mà theo tìm tức từ Lão của vàng thì hàng ổ của Bạng tộc cách đây chỉ có 1000 dặm thôi. Giờ thì Bạng Tộc đang bị thiên địch làm thịt, cũng chính vì vậy mà nhóm Thạch Giải sống nương nhờ Bạng Tộc mới phai di cư như

vậy. Hóa ra lần này đi nhiều ngày như vậy mà không gặp được Bạng tộc vì chúng bị thiên địch là Tân Điều Hải Yêu (Tân điều hán việt có nghĩa là rái cá) tấn công, giờ đây cả bạng tộc đang chui rúc trong hang chống đỡ.

Nghe đến đây thì môn nhân Càn Khí Môn nhao nhao lên rồi, nếu Bạng Tộc bị chén hết thì coi như chuyển đi này uống công. Nhóm Bạng Tộc tiếp theo nghe nói xa đến 30 vạn dặm, thế thì đi đến bao giờ mới về được đây. Rất nhiều người đã nhanh đến giai đoạn phải bế quan rồi. Vậy là chiến lược giải cứu Bạng Tộc khỏi nanh vuốt kẻ thù được lên kế hoạch, tất nhiên giải cứu xong thì cũng làm thị hết bọn chúng mà thôi. Khổ thân Bạng Tộc yếu đuối không biết rằng mình có tên trong danh sách tử hình.

Để vạn vô thất nhất, không có biến cố xảy ra thì khi các vùng chiến sự của Bạng Tộc Và Tân Điều Hải Tộc gần 50 dặm thì Càn Khí Môn lại tốn 2 ngày dựng lên pháp trận. Tiếp theo lại theo bài cũ dụ quái, tổ đội 70 nhân của xanh, dẫn theo 50 của vàng tiến hành vây giết những tốp đi lẻ của Tân Điều Hải tộc. Cứ như vậy mà dằng co đến một tuần trời thì số Tân Điều bị diệt lên tới gần 300 đầu, lúc này đây Tân Điều Tộc đã ý thức được có kẻ không mời mà tới. Chúng quyết định xé nát kẻ phá bình bữa tiệc ngon của chúng sau đó mới tiếp tục đánh chén món ăn khoái khẩu của mình.

Tân Điều Tộc có thể hình khá bé trong chủng loại yêu thú, trưởng thành đến Yêu Đan Thú thì cũng chỉ dài một trượng rưỡi mà thôi. Ngoại hình của loài này tương tự rái cá của Đại cầu, với cái đầu giống chuột, thân giống sóc thể nhưng bao phủ toàn thân lại là lân phiến màu nâu, cái đuôi dẹt hình mai chèo. Tứ chi nhỏ móng vuốt sắc nhọn, giữa các móng lại có màng như chân vịt. Hai răng cửa thô to như răng thỏ, sắc bén lấp lóe hàn mang, với hàm răng này chúng dễ dàng cắn nát vỏ của Bạng tộc sau đó moi thịt của tộc này ra ăn, đây là món khoái khẩu nhất của loài hải tộc này. Loài này là điển hình hải yêu thủy hệ với các loại thần thông hệ thủy điển hình, lực công kích của Tân Điều không hề cao ngoại trừ hàm răng sắc bén, lực phòng thủ cũng tầm tầm. Chúng lấy số lượng thủ thắng là chính. Sở dĩ Tân

Điêu có sức hủy diệt với Bạng Tộc và trở thành thiên địch của loài này vì Tân Điêu có một đôi song đồng chuyên phá ảo cảnh. Vũ khí mạnh nhất của mình bị phá giải, Bạng Tộc với sức chiến đấu gần như không có trở thành thức ăn ngon trong miệng Tân Điêu hải yêu.

Một đặc điểm thứ hai của Tân Điêu chính là khôn lanh. Mặc dù mang tiếng là hải thú vì sống trong nước nhưng chúng lại là thú loại mà không phải ngư loại(là động vật có vú chứ không phải cá) thế nên trí thông minh của chúng mạnh hơn hải tộc Ngư loại rất nhiều.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Thăm Dò Chiến

Lại nói đến việc Tân Đieu rất thông minh, chúng vác tất cả chủ lực lên tới 1500 đầu Tân Đieu tới nghênh chiến cùng kẻ thù chỉ có tổng cộng hơn hai trăm nhân số. Mặc dù áp đảo về mặt quân số thế nhưng là Đieu cáo già không hề ào ào xông lên tiêu diệt đối phương. Phía xa xa là chỉ huy chính là Tân Đieu Yêu Đan kỳ sơ cấp, con hàng này vậy mà lập trí tu thành Yêu Tiên, thân thể bán Yêu Nhân của nó vậy mà đầy đủ tứ chi của nhân Loại, chỉ riêng cái đầu vẫn là đặc trưng Tân Đieu. Thân thể hẳn chỉ cao tầm hai thước (1m60) gày gò xương xẩu, ấy vậy mà hẳn lại khoác một chiếc nhân tộc tu sĩ pháp bào. Tuy rằng bản chất linh lực trong cơ thể hẳn là Yêu khí không thể nào sử dụng pháp khí của nhân loại được, thế nhưng hẳn cứ thích mặc đấy... ai làm gì được bố.

Giờ đây tên mặc pháp bào Tân Đieu đang nheo cái mắt chuột ti hí vào ngắm nhìn nhánh quân đội trước mặt, cái mũi nhọn nhô ra phía trước của gã đang rung bần bật với tầng suất cực cao. Nếu ai là người thông hiểu con Đieu này thì sẽ biết được rằng hành động này của gã chính là biểu hiện của lo lắng bất an. Tu đến Yêu Đan nó đã sống một bó tuổi, kinh nghiệm đầy mình. Vì là thiên tài thông minh nhất tộc, nên từ lúc trúc cơ hẳn đã hiểu một chuyện, có tri thức, có hiểu biết mới thực sự là sức mạnh. Do đó hẳn đã du lịch khắp nơi. Hẳn đã qua Yêu thú Vương Quốc lúc nơi này chưa có chiến tranh, chứng kiến sự mạnh mẽ, tinh minh, và cả tiên tiến trong tu luyện của Yêu Thú trên cạn. Lúc này là thời bình trên mảnh đất Yêu quốc có một tòa thành đặc thù đó là Yêu Nhân thành, nơi đây là nơi nhân tộc và yêu tộc công bình giao dịch trong hòa bình. Cấm tranh đấu, cấm động pháp lực, chính tại nơi này gã Tân Đieu thủ lãnh đã gặp gỡ, tiếp xúc, giao dịch

cùng nhân loại. Và từ đó thay vì sùng bái Thú tộc trên cạn hẳn càng hướng về văn hóa nhân tộc hơn. Hẳn học nhân tộc văn tự, đọc nhân tộc điển tịch, nói tóm lại hẳn rất hiểu nhân tộc. Chính vì hiểu nên hôm nay hẳn mới do dự cho dù nhân số của phe hẳn đông gấp 8 lần đối phương.

Theo những điển tịch hẳn nghiêm cứu thì ý trí chiến đấu của nhân loại rất bạc nhược.... bởi vì họ quá thông minh và nghĩ quá nhiều, nhất là khi đứng trước nhân số địch nhân nhiều hơn thì họ càng run rẩy khiếp chiến. Vậy nhưng người nhìn đội tu sĩ gần 100 nhân trước mặt xem có ai run rẩy không. Bảy mươi nhân sĩ giáp che kín thân chỉ lộ hai mắt, tạo hình gồ ghề gai nhọn khủng bố, hoàn toàn không thể biết biểu dung của nhóm tu sĩ này, nhưng đảm bảo là không hề có một tia run rẩy hay e ngại. Thay vào đó nhóm tu sĩ này thể hiện đầy đủ sự tự tin, lạnh lùng, khí thế sát phạt bắn tứ tung.

Từ sự im lìm của đội tu sĩ nhân tộc hẳn có thể nghĩ ra một chuyện, đội tu sĩ này chắc chắn có chỗ dựa, đây là đặc tính cơ bản của nhân loại mà hẳn đã đọc trong điển tịch có tên "Nhân Tộc lược giải" do nhà xuất bản Tuổi Trẻ phát hành năm 2018.... đùa xíu là do Hiền giả Huyền Vũ Chân Quân của Yêu Quốc biên soạn ra. Mà theo sách đề cập nếu một nhánh số lượng ít nhân tộc dám đối mặt yêu thú ngoài dã chiến thì chắc chắn có bấy đập, một là pháp trận hai là cao đoạn chiến lược ẩn núp có thể một kích tất sát cao đoạn chiến lược yêu thú. Định nghĩa này đã được cha ông Yêu Tộc dùng máu mà viết ra đó... nên tin tưởng.

Mà càng khẳng định thêm sự nghi ngờ của hẳn đó là Lũ cua ngu ngốc đi theo tu sĩ nhân tộc đang âm ỉ hưng phấn mà bàn tán với nhau.

" Con kia béo qua là phần ca..... me ngu ngốc cua... con kia mới ngon..... mà không phải là cua sao mà chửi tao là ngu ngốc cua.... bố mày là cua thông minh.... bố thẳng ngáo.... vừa trích huyết đan nên ngáo phỏng?.... Dù má mày ngáo thì có.... có mà lũ này đông nhưng ít thịt nhiều xương, gặm dặt răng..... bảo mày trích huyết đan ngáo không có sai.... nhờ đồng đội

dùng dao lóc thịt qua... đem về luyện huyết đan, hiểu chưa của ngu lịa còn ngáo..." Nghe đến hai chữ "Huyết đan" mấy con của vàng ben cạnh nhau nhau phun bọt bẹp bẹp: " Đại ca... thịt có thể... thành huyết đan.... chia tiểu đệ... được không.... chia cho tiểu đệ nữa... tiểu đệ.... tiểu..... đệ.... chia... cầu xin.... chia.." mấy con của đá này mới ra nhập trận doanh nên độ thông minh rất là thiếu. Không thể nói năng lưu loát như đám của Xanh đã tiếp xúc lâu với nhân tộc. Đã vậy còn cuống lên nên nói năng càng lộn xộn, bong bóng từ miệng phòi ra lọp bọp khắp nơi.

" Ngu ngốc của vàng... chia có thể.... ở đây ai làm người đó hưởng... không ai cướp của người... nhưng các người mới... chiến đấu chưa quen... có lẽ được chia ít thôi... ngu ngốc của Vàng.... đúng vậy Ngu không ai bằng của.... mà cũng là của đấy.... tao là của xanh.... vậy phải đạo là ngu ngốc Của Vàng, đúng là ngáo" Hai con của Xanh lại mỗi người một câu mà đạo. hiện tượng này râm ran khắp toàn quân. Ngay lập tức một đạo mệnh lệnh được truyền xuống từ Liễu Thu Thủy yêu cầu tất cả không được truyền âm, lên tiếng nếu không thì khấu trừ hết chiến lợi phẩm, yêu cầu tu sĩ ước thúc chiến Cua của mình. Một mảng yên lặng chết chóc mau chóng diễn ra, đùa gì chứ, liên qua huyết đan không một con của nào dám có ý kiến.

Mà tại sao lại có hiện tượng ngáo huyết đan, cái này phải nói đến một tên tặc trách trong Đan Các, hẳn luyện ấu Huyết Đan nên không loại trừ hết tạp chất mặt trái trong thịt yêu thú, điều này khiến Yêu Thú ăn phải huyết đan do hẳn luyện chế tuy rằng không lâm vào mê muội nhưng bị phê như phe thuốc phiện, cảm giác rất là yomos, dục tiên dục tử. Vậy là yêu thú như Cua bày rất thích ăn loại đan này, tất nhiên đan được cung cấp cho nhân tộc và nhóm Lạc Thiên vẫn phải là Huyết Đan tinh khiết. thế nhưng đan cho của lại là loại cố tình luyện chế không hết mặt trái tác dụng phụ. Vậy nên mới có hiện tượng Ngáo đá trong tầng lớp Chiến Nô Đường.

Dù nhân tộc phát hiện nhanh và ngăn chặn Cua binh đàm thoại nhưng một số thông tin đã bị Tân Điều nghe lén, hẳn biết một chuyện chắc chắn

có bấy dậ thế nhưng không biết cụ thể là loại nào. Quay đầu gian nan nhìn lại hang động Bạng Tộc... gần 2000 đầu Bạng giải a, ăn thật là ngon, muốn bỏ qua thật là không cam lòng mà. Cắn răng lại hẳn quyết định muốn bỏ đi cũng phải thử một chút.... nếu không thì sao mà chịu nổi uất ức này.

Lập tức 500 Tân Điều được tung ra, trong đó có 4 tinh hạch cấp. Đây là số lượng gấp đôi đối thủ rồi, đủ để tìm ra vết chân ngựa của tu sĩ nhân tộc. Ít ra là Tân Điều Thủ lãnh nghĩ vậy.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Kinh Thiên Kim Nhận - Sư ThúC Phát Uy

Năm trăm Tân Điều Hải yêu xông lên nhưng đội hình không hề quá tán loạn. Ít ra cũng có một chút gọi là trật tự, điều này rất hiếm thấy trong hải yêu thú. Thế nhưng nhân tộc tu sĩ vẫn bất động, những ngày qua khi săn giết những nhóm nhỏ Tân Điều họ đã phần nào bá kiến sức chiến đấu thảm thương của loài này, phải nói là thảm trong các loại thảm, thương trong các loại thương. Có lẽ chúng chỉ giỏi lẫn trốn yêu thú cường đại và chuyên đi bắt nạt yêu thú không sức chiến đấu như Bạng Tộc mà thôi. Chúng tồn tại và phát triển được có lẽ vì chúng quá thông minh so với hải thú, nhưng ông trời lại công bằng mà ban cho chúng khả năng chiến đấu tỉ lệ nghịch với trí khôn.

Quân đoàn Chiến đường động rồi, họ chọn tấn công chứ không phải phòng thủ như mọi khi. Phòng thủ chỉ dành cho những trường hợp đối phương sức chiến đấu mạnh hơn, cần mài đi nhuệ khí của họ rồi mới phản công. Không cần thiết phải phòng thủ trong trường hợp đối phương quá yếu đuối.

Chiến đường xông lên phía trước thế nhưng tốc độ của họ thật không dám khen tặng bởi vì đầu tàu tiên phong vậy mà thấp thoáng bóng Cua Vàng. Lũ Cua Vàng hệ thổ này phòng ngự cực mạnh nhưng tốc độ thì cũng chỉ thoáng nhanh hơn rùa thôi. Vậy nên trong khi chúng toàn lực xông lên thì trong mắt thế nhân lại là hành quân thông thả... thật con mẹ nó quá tà môn, chuyện lạ tu chân đâu đâu cũng có. nhóm dẫn đầu gồm 20 tổ hợp kì quái, mỗi tổ nhỏ bao gồm một nhân một cua xanh và một cua vàng xếp thành thế mũi dùi mà công thẳng vào trận địa Tân Điều. Riêng vị trí đi đầu của mũi nhọn tấn công của Càn Khí Môn hơi đặc biệt vì tiểu tổ này chỉ

gồm một cua Vàng và một nhân tộc. Đó chính là Mộc Kiếm Thanh và Thạch Bàn Bàn Bàn hải yêu cấp tinh hạch thú.

Một loạt pháp thuật hệ thủy được tung ra bắn tứ tung vào mũi nhọn tam giác đi đầu của Càn Khí Môn quân tiên phong. Thế nhưng quả thật hiệu quả tệt hại đến không thể nuốt trôi, chúng không thể đột phá được Thổ thuẫn do đám cua vàng ngưng tụ ra chứ đừng nói là đột phá lớp lớp phòng ngự do nhân tộc tu sĩ tế ra phía sau thổ thuẫn. Ngay cả 4 tên hải yêu Tinh Hạch kì cùng đánh lên lỗ thuẫn của Thạch Bàn Bàn cũng không hề làm con cua già này rung lên một cái. Sức tấn công của Tân Điều quả thật không thể hình dung bằng lời nói. Sau khi tấn công không hiệu quả giờ đây đối mặt với chúng là sự khảo nghiệm của sức phòng ngự. Cũng may tốc độ của Tân Điều cực nhanh nhao nhao chuẩn bị né tránh, thế mới biết trí khôn của chúng cực kì cao. Thế nhưng nhân tộc nào đơn giản như vậy. Một loạt trói buộc pháp thuật diện rộng được tung ra, băng phong, đăng quần, ngay cả độc cũng có, làm cho cả một vùng rơi vào trì trệ vô cùng, di chuyển trong vùng này quả thật rất gian nan ngay cả với những Yêu Thú sức mạnh cực lớn. Tiếp theo là tấn công rồi, bao nhiêu thủ đoạn công kích sắc bén nhất nhằm vào địch thủ đang bị trói buộc mà di chuyển chậm chạp kia.

Lực phòng thủ của Tân Điều còn tệt hơn cả sức tấn công của chúng, tầng tầng Tân Điều mẫu phun ba thước mà ngã xuống. Đến ngay cả bốn con tinh hạch kỳ Tân Điều cũng máu me đầy mình là đủ biết. Trúc cơ không thể phòng thủ nổi một đợt tấn công của luyện kí, đây mới thực sự là cận bã của xà hội. Kì thật ra sức tấn công của Tân Điều không hề yếu quá như vậy, với tốc độ cao, răng cực sắc và móng vuốt nhọn chúng thường chọn những hải yêu dù đỡ tốc độ thấp mà vòng ra sau lưng chơi chiêu bày đoàn mà gặm nhấm. Hiệu quả chiến thuật này cực cao, ngay cả đến Cự Kinh(cá voi) hải yêu cũng bị chúng vờn chết đấy. Nhưng chiến thuật này vô dụng với kiểu tác tiến tằm xa cộng trói buộc của Càn Khí Môn. Mắt nhìn thấy sức chiến đấu bá đạo của nhân tộc tu sĩ, mỗi chiêu mỗi thức đều là khắc tinh của tộc mình thì tên Tân Điều thủ lĩnh Yêu Đan cấp mồ hôi lạnh chảy đầy lân giáp.

Chắc chắn đối phương còn có hậu chiêu... đây là hiểu biết của hẳn đối với nhân loại. Giờ không chạy còn đợi đến khi nào. Nghĩ là làm hẳn lập tức bỏ mặc tộc nhân mà đào tẩu với tốc độ cực nhanh. Dị biến như vậy làm toàn trường không thể phản ứng kịp. Tân Điều Tộc Nhân thấy thủ lĩnh chạy mất dép cũng tứ tán mà tẩu.

Ngay khi Tân Điều thủ lĩnh vừa chạy thì một luồng khí tức cường đại bao lấy toàn trường, Tiểu Sư Thúc phát uy. Thấy con mồi chưa đánh đã chạy thì nàng phát bạo mà bộc phát kinh người, thần thức cường đại tỏa ra một cách vô tình cũng đủ khóa cứng tất cả nhân viên đang tham gia chiến tranh cũng như chạy trốn. Với tốc độ cực nhanh khi tàn ảnh của Tiểu Ma Nữ tại nơi nàng xuất hiện vừa tan biến thì nàng đã có mặt tại một vị trí cách đó 2 dặm có dư, sau đó một tích tắc lại chớp lóe mà biến mất. Rồi từ xa vọng lại một tiếng nổ kinh khủng và một luồng sáng chói mắt hình kim nhận lao vút về phía xa, rồi một tiếng thảm thiết kêu rống... tiếp theo là chìm vào im lặng. Lần đầu tiên Môn nhân thấy được Tiểu Sư Thúc tấn công tầm xa, một tia kim nhận to đến hơn mười trượng tốc độ như ánh sáng mà bay vút trong nước biển xanh thẳm. Khi này mọi người mới nhớ lại một câu nói của Long gia " Không ngờ lão nhân gia ngài là pháp thể song tu... tiểu Thiên phục rồi". Bấy lâu nay Chiến Đường toàn thấy nàng cận chiến đánh đập tàn nhẫn, đó là thú vui của nàng mà thôi. Độ nguy hiểm của Tiểu Sư Thúc tăng cấp số nhân với những chiêu bài chưa lộ của nàng.

Chả bao lâu Hạ Hầu Uyển Vân đã quay lại trên tay là hai nửa của một con Tân Điều khá ngoạn cỡ lân giáp nâu sẫm, máu từ hai nửa thân thể nó vẫn đang hòa vào nước biển mà phiêu phù.

Chiến đấu cú như vậy mà chung kết, vì tốc độ chạy trốn của Tân Điều ngoài vòng chiến quá nhanh, mà Hạ Hầu Uyển Vân cũng lười động yêu thú cấp thấp thế nên đánh đánh giết giết hạ sát được hơn bốn trăm đầu, bắt được gần hai trăm tù binh trong đó có bốn con tinh hạch kì tham chiến lúc đầu. Tân Điều có dòng máu của Thử loại thế nên gặp cường giả thì lá gan

teo lại bằng cái móng tay. Cả lũ động không dám động ngời ôm đầu một góc khóc thút thít, nghe ra thì toàn là tiếng chìn chít.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Lối Mòn Suy Nghĩ

Việc sử lý chiến lợi phẩm thì dễ rồi, xe nhẹ đường quen môn nhân sử lý đâu vào đấy, ăn chia rất là công bằng. Vui vẻ đầm đìa nhất có lẽ là lũ Hoàng Thạch Giải, đám cua đá này lần đầu tiên được chia chiến lợi phẩm vì đã tham chiến chính thức một trận. Chúng có ngu cũng ý thức được đi theo một “tộc đàn” cường đại như vậy thì tương lai ắt được đảm bảo vô lo. Quan trọng là tộc đàn này không hề đối xử với họ như nô lệ, có công thì hưởng không ai dành của người. Theo như đàn anh cua Xanh chỉ bảo thì lần này thu hoạch của chúng khi trở về đại bản doanh thì mỗi con cua đá sẽ có tới 30 viên huyết đan sau khấu trừ công luyện chế. Toàn tộc đàn sung sướng khi nghĩ để viễn cảnh được “đập đá” huyết đan sáng khoái mà phê đến dục tiên dục tử.

Tiếp theo là một phen sóng gió khi sử lý tù binh Tân Điều. Có hai nhóm ý kiến một là giết đi lấy thịt làm huyết đan, đây là tư tưởng của Cua doanh, một là giữ lại biết đâu có tác dụng khác, đây lại là ý kiến của nhân tộc doanh. Thật mỉa mai thay, chính hải yêu lại muốn đồ sát tộc mình lấy thịt, mà nhóm bảo vệ tù binh hải yêu lại là nhân tộc được mệnh danh không đội trời chung với yêu tộc. Quả thật là tu chân giới chuyện gì cũng có thể xảy ra. Liễu Thu Thủy cũng đang đau đầu, Giải Đại Kềm đại diện cua doanh đang thao thao bất tuyệt.

“ Liễu lão xem, sức tấn công yếu đến đáng thương, lực phòng thủ lại không đáng một xu. Giữ lại chúng phỏng có ích? Chỉ tốn lương thực, thế nào cũng phải cấp một lượng huyết đan nhất định cho chúng. Mà lũ vô dụng này thịt đi thì có thêm huyết nhục mà chế huyết đan a.” Phải nói Giải Đại Kềm là trí giả của Cua doanh, nói năng đâu vào đấy, lí lẽ rõ ràng.

“ Giải Lão đệ nói có phần khiên cưỡng, nên biết mỗi loài sinh ra đều có chức năng và năng lực riêng của mình, tông môn đang cần nhân lực để mở rộng, biết đâu chúng lại có ích gì đấy thì sao....”

Mộc Kiếm Vân đại diện nhân doanh mà lí luận, hai kẻ này trước đây là đồng bạn nên khá thân thiết, xưng huynh gọi đệ ngọt sớt.

“ Mộc sư huynh bảo chúng có tác dụng..... nhưng là cái loại gì tác dụng, đi ăn hiệp mấy tộc không sức chiến đấu a.... vớ vẩn hết sức. Một trăm cái cây trong rừng không bằng một nhánh cây trong tay, theo ta cứ thịt đi làm huyết đan là lợi nhất.... ăn ngon” Giản Đại Kềm vẫn khăng khăng ý kiến của mình, đùa gì chứ thịt vào bụng mới là lợi ích đích thực, xâu xa nghĩ ngợi mệt đầu.

Liễu Thu Thủy vừa ngời tháo những linh thạch ra khỏi trận bàn vừa nhúu mày suy nghĩ quả thật hai bên ai cũng có lý cả không bên nào thua kém, quả là nhức đầu. Nàng quay lại nhìn bốn con Tân Điều Hải yêu cấp bậc tinh hạch đang quỳ ở đó run rẩy mà vẫn đạo “ Cách người nghe rõ rồi đấy vô dụng thì chỉ có con đường chết mà thôi, cho các người một tức thời gian tự trình bày, thuyết phục ta rằng các người hữu dụng... sau một tức mà thất bại thì nhận mệnh đi”

Lữ Tân Điều này rất thông minh, linh trí cực cao, nhất là đã bước vào hàng ngũ trúc cơ thì linh trí lại tăng một bậc. Mỗi lần nghe thấy một chữ giết từ Giải Đại kềm phát ra thì chúng lại giật mình đánh thót một cái, nhưng nghĩ kĩ thì con của Xanh này nói đúng, chúng hoàn toàn không biết mình có chức năng gì đáng kể ngoài việc bắt nạt Bạng Tộc cả.

Bỗng một trong bốn con Tân Điều hai mắt lóe sáng. “ Thừa chủ nhân vĩ đại..... loại đá chứa linh khí này đối với các ngài có quan trọng không?” Tên chuột run rẩy, rề chừng hỏi một câu.

Phải nói Càn Khí Môn lúc này cái gì cũng thừa chỉ thiếu mỗi linh thạch, số lượng dự trữ sắp cạn rồi, mà làm cái gì cũng cần đến linh thạch. Luyện đan cần, luyện khí càng cần, Linh Hạm cần Trận Bàn lại là máy ngốn linh thạch cỡ đại hình. Nếu không bị Chấp Pháp đội săn đuổi thì vớ lượng tài liệu yêu thú hiện nay của họ thì đổi mấy trăm vạn linh thạch tại Hùng Bi Thành là chuyện nhỏ. Nhưng thế sự xoay vần giờ đây Càn Khí Môn là các tặc trong mắt Hùng Bi thành thế nên việc đổi linh thạch hay là bỏ qua đi. Chính vì nguyên nhân này mà Liễu Thu Thủy dùng linh thạch cực tiết kiệm, kể cả mấy viên dùng dở ở trận bàn cũng tháo tra tránh cho linh khí thất thoát.

“ Là linh thạch, đối với chúng ta tác dụng đại.... ý người là....” Liễu Thu Thủy chau mày hỏi lại bốn con Điêu Thử này. Nghe thấy Liễu Thu Thủy nói thì bốn con Tân Điêu mừng rỡ rờ rờ nhảy cẫng lên ôm nhau khóc rống. Hành động dị thường của chúng làm Liễu Thu Thủy, Mộc Kiếm Thanh và Giải Đại Kềm giật mình nghĩ chúng phản công. Thế nhưng lũ này vội vàng quỳ mọp dưới chân Liễu Thu Thủy mà nhao nhao.

“ Chủ nhân, chúng ta có tác dụng a... chúng ta rất giỏi tìm đá có linh khí.... là linh thạch, linh thạch”

“ Nói ra mới nhớ tộc Điêu giỏi tầm bảo a... huyết san hô này, hải liên này, Huyết Hải Đăng này... chúng ta tìm được hết”

“ Phải rồi chúng ta mũi thính, đánh hơi truy tung địch nhân rất tốt”

“ Chúng ta đào đất giỏi.... móc đá có linh.... à không móc linh thạch giỏi”

“ chúng ta ăn ít.... không tốn thịt”

“ chúng ta ngoan biết nghe lời”

.....

Không tìm thấy thì thôi, khi đã phát hiện một điểm đột phát thì bốn con nhao nhao mà kể về khả năng có ích của mình.

Nói đến đây thì Liễu Thu Thủy giật mình, cả nàng và tông môn đã phạm một sai lầm nghiêm trọng. Đó là bước vào lối mòn của suy nghĩ. Khi tìm được Âm Dương Cung thì gần như cuộc sống của Càn Khí Môn sẽ gắn với đáy biển, chính vì thế họ phải săn lùng Bạng Châu để tiện sinh hoạt đáy biển đây thôi. Vậy nhưng cao tăng Càn Khí Môn vẫn giữ tư tưởng săn thú đáy biển rồi lên lục địa đổi linh thạch mà quên đi đáy biển mới là mỏ Linh Thạch khổng lồ chưa khai thác. Lối mòn này hại cho Càn Khí Môn Thê thậm chí đến mức nào đây. Toàn tông chỉ còn lại 10 vạn linh thạch dự trữ a. Trước đây sở dĩ nhân tộc cũng có nghĩ tới khai thác Linh thạch đáy biển nhưng đó là địa bàn Hải yêu, sử gặp tập kích bất kì lúc nào. MÀ việc thăm dò tìm kiếm dưới đáy biển cực khó a. Nhưng với Càn Khí Môn thì mọi chuyện quá giản đơn, thứ nhất con mẹ nó Cua xanh, cua vàng, Điều Thử giờ là địa đầu xà đáy biển rồi còn có gì mà khó nữa.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 99: BạNg Tộc

Việc Tân Điêu thực sự có năng lực như chúng nói không thì cần chứng minh bằng thực tế. Việc trước mắt là phải tiến hành mục đích chính của chuyến đi này, đó là tận diệt BạNg Tộc moi ra bạng châu.

Nói đến BạNg tộc thì cả một lũ tộc đàn hung nhúc trốn trong hang động chờ vận mệnh bị giết thịt thì trên trời dáng xuống thiên thần cứu họ trong biển lửa. Toàn tộc BạNg ngu ngơ mà nhìn thiên địch của họ bị “ân nhân” đập cho tơi bời hoa lá. Tên ác ma thủ lãnh Tân Điêu không chịu nổi 1 kích bị cường nhân chém thành hai nửa. Một đám chạy tứ tán khắp nơi mà trốn, lũ bị bắt thì khóc lóc quỳ lạy ở một góc kia. Toàn bộ BạNg Tộc nhao nhao bò ra mà cảm ơn ân công thì dị biến nổi lên. Đám người trước đây một khắc là “ân nhân” giờ đây hung thần ác sát tay lăm lăm gươm đao mà vây quanh lấy họ. Trong đó có một số gương mặt quen thuộc với BạNg tộc đó là lũ cua vàng cũng nhao nhao xông lên. Đã từng là tộc phụ thuộc của BạNg tộc thế nhưng nhận được lệnh thì Hoàng Thạch Giải tộc đàn vẫn chấp hành nghiêm chỉnh mà xông lên. Đây là bài học mà đàn anh Cua Xanh đã nhắc đi nhắc lại nhiều lần” ngu không phải tội, nhưng không nghe lệnh trong chiến tranh là tội nặng nhất”.

BạNg Tộc nhao nhao phóng ra thần thông mê huyễn của mình với mong muốn có thể cản trở đối phương để chạy về hang động. Thế nhưng thiên phú Thần thông của họ lần này mất linh hoàn toàn, đối phương vẫn tiến quân dễ dàng xuyên qua lớp mê huyễn. Ngay cả đến mấy con cua cũng không bị mê hoặc, từ lúc nào mà tinh thần lực của ngốc cua lại lợi hại đến như vậy... toàn tộc BạNg bị dọa đến ngốc tại chỗ rồi.

Khi toàn bộ môn nhân Càn Khí Môn chuẩn bị ra tay diệt sát Bạng tộc thì một tiếng kêu thảm thiết vang vọng không gian đáy biển, sóng âm đủ lớn để truyền đi trong nước, một tiếng kêu tâm khan phể liệt vang lên.

“ Dừng lại.... tại sao... tại sao diệt sát tộc ta sau khi các người cứu chúng ta.... Nói cho ta biết tại sao.....” Phát ra âm thanh là một cô bé mười hai mười ba tuổi có bề ngoài giống nhân tộc đến 80% chỉ có một điểm khác đó là hai cái vú Sò khổng lồ treo hai bên hông nàng mà thôi. Cô bé giờ đây gai bàn tay nắm chặt, gắng hết sức mà hô lớn, mặt phấn bầu bầu đỏ bừng vì tức giận trên người nàng vậy mà mặc một bộ áo váy màu tím rất bắt mắt, da thịt trắng nõn, khuôn mặt thanh tú rất dễ thương, nhìn vào thì đúng là không ai muốn làm tổn thương nàng cả.

Điều mà cô bé bạng tộc đang gào thét đây cũng là điều mà toàn bộ bạng tộc thắc mắc, cái lũ sát thần ăn no đừng mỡ này không có việc gì để làm sao, đi cứu người khác sau đó lại muốn diệt sát người ta.

“ Cô bé rất đáng yêu.... ừm chúng ta cứu các người đúng là để diệt sát các người.... có trách thì trách các người là Bạng Tộc ở trên người các người có thứ mà tông môn ta cần.... xin lỗi các người rồi”. Liễu Thu Thủy ra lệnh tạm dừng tấn công rồi trả lời cô bé bạng tộc.

“ Chúng ta thì có gì tốt mà cần... thịt ít toàn xương... vú sò không cứng cũng nhỏ vô cùng không đáng luyện khí..... các người cần thứ gì mà phải giết tộc ta”. Cô gái nghe thấy lý do thì lạnh người một nửa rồi, lũ sát thần này có chuẩn bị mà đến, mục đích rõ ràng nhắm vào tộc của nàng, nhưng nàng vẫn gân cổ họng lên gào thét.... cuối cùng nàng muốn biết nguyên nhân do đâu mà nàng cùng tộc nhân phải chết. “ Là Bạng Châu trong bụng các người.... đó là thứ chúng ta cần, cần rất nhiều do đó phải diệt toàn tộc người.... xin lỗi” Liễu Thu Thủy nhìn cô bé mà tội nghiệp, thế nhưng tình huống của tông môn là bắt buộc, nếu không lấy được Bạng Châu thì tông môn không thể nào tồn tại một cách nhẹ nhõm dưới đáy biển được.

“ Là Bạng châu...” cô bé Bạng Tộc nghe xong câu này thì xụi lơ xuống đất, mà toàn bộ Bạng tộc đều lăn mẹ nó ra mà run rẩy. Họ thầm nghĩ thì ra con mẹ nó lũ sát thần này lại là một lũ điên, ngu ngốc.

Liễu Thu Thủy cũng như Chiến Đường đang bất ngờ vì hiện tượng trên thì cô bé Bạng Tộc bật dậy cười ha ha, móc ra từ trong vớ sò một viên châu ném về phía Liễu Thu Thủy. Tiếp theo nàng ra lệnh một câu, toàn tộc Bạng con nào cũng nhả ra Bạng Châu ném về phía đối phương, có những con bạng béo mập cá biệt còn móc ra hai ba viên châu ném đầy đất. Cả một mảnh đất lấp lánh Bạng Châu chói cả mắt.

Càn Khí Môn nhân ngơ ngơ ngác ngác, quay đầu nhìn nhau, rồi lại nhìn đám châu, rồi lại nhìn đám Bạng Tộc. Cứ như vậy mà xong, đơn giản vậy mà đạt được Bạng Châu, không phải sát nhân đoạt bảo sao. Tình huống lúc này là bảo kiếm giơ lên không biết chém ai, chém cái gì. Kiểu như tung ra một kích toàn lực nhưng lại rơi vào không khí vậy. Thật là dở khóc dở cười hết sức lúng túng.

Cái này là do nhân tộc nghĩ nhầm mà ra, bọn họ quen một kiểu thấy gì quý giá là cướp bóc, mà cướp là giết. Trong đầu lúc nào cũng nghĩ phải giết Bạng thì mới lấy được Bạng Châu, thế nhưng họ không chịu tìm hiểu xem có cách khác để thực hiện không. Mà bọn họ cũng lười suy nghĩ, giết cho nó nhanh. Chính suy nghĩ cả vạn năm như vậy nên điều đó thành chân lý, làm cho Càn Khí Môn cũng coi đây là chân lý mà đi giết Bạng cướp Châu.

“Các người có được Châu rồi cầm xin buông tha chúng ta được không...”
Cô gái bạng tộc vẻ mặt run run dò hỏi Liễu Thu Thủy.

“Có thể.... chúng ta chỉ cần bạng châu, nếu lấy ra mà không mất mạng thì chúng ta cũng không cần mạng của các người....” Liễu Thu thủy gật đầu mà đạo. Vì nhìn lũ Bạng tộc này nàng quả thật không dậy lên sát ý nổi. Không nói cô bé mười ba tuổi bề ngoài hình giống 8 phần nhân tộc ra thì tộc nhân của Bạng tộc cực giống trẻ sơ sinh của nhân tộc, kích cỡ tương đồng. Lại

phải nói đến tạo hóa kì lạ, Bạng Tộc của giới này có hai cái vỏ sò giống sò của Địa cầu vô cùng, chỉ là phóng to vô số lần mà thôi. Thế nhưng thân thể bên trong vỏ sò lại không phải nhuyễn thể mà là Yêu thú có xương sống, ngoại hình của chúng cực kì giống trẻ em sơ sinh nhân loại, có hai tay hai chân mặc dù giữa các ngón tay có màng, làn da thì xanh biếc một màu. Chiếc đầu lớn thì lại càng giống nhân loại hơn với đôi mắt to quá cỡ, tai nhọn nhỏ và có mang để thở dưới nước thế nên không có bộ phận lỗ mũi. Với ngoại hình như vậy bảo sao khi Bạng Tộc Yêu Đan hóa thân bán Yêu Nhân lại trở nên giống nhân loại đến vậy.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 100: ƯNg Long Xuất Thế

Cô bé bạng tộc thở phào nhẹ nhõm, quay lại nàng lại thấy ánh mắt như giết người của nhóm Tân Điều mà lòng lại lạnh toát đi. Lần này gần như gặp họa diệt tộc, tuy rằng gặp dữ hóa lành nhưng lần sau thì sao không thể lúc nào cũng gặp may mắn như hôm nay. Một tộc quần thiếu sức tự vệ như Bạng tộc thì việc phụ thuộc vài tộc khác là thiết yếu. Thế nhưng Bạng Tộc lại không có một ưu thế gì để cho Hải yêu thú quan tâm. Muốn thành phụ binh của tộc khác cũng không ai nhận, nay có một cơ hội đang mở ra trước mắt nàng, thân là tộc trưởng nàng cũng phải có hiểu biết nhất định với việc này.

“ Xin hỏi đại nhân.... Bạng châu có ý nghĩa với quý tộc sao?...” Bạng tộc thiếu nữ cung kính mà hỏi Liễu Thu Thủy, tuy nói nàng là Yêu Đan Kỳ hải thú, thế nhưng nếu bàn về sự cường đại thì vị nhân tộc tu sĩ này một tay có thể miết chết nàng, vì chiêu thần thông bản mệnh huyền thuật của tộc nàng không hề có tác dụng với nhóm tu sĩ này.

“ Bạng châu đối với chúng ta đúng là có giá trị... còn cần nhiều hơn chỗ này nữa. Ý tứ của người là..?” Liễu Thu Thủy vẫn là đại diện phát ngôn của Càn Khí Môn ở khu vực này. Vị tiểu sư Thúc ma cà bông vẫn đang còn bận lượn lờ khắp nơi mang theo Giải Đại Kèm bên mình đi ức hiếp người khác, điển hình của vô trách nhiệm đối với vị trí đệ nhất cường giả trong tông.

“ Vậy Bạng Tộc chúng ta xin đầu nhập làm phụ thuộc cho bộ tộc cường đại của đại nhân được chẳng.... không dấu gì đại nhân nếu được ăn uống đầy đủ thì cứ hai tháng tộc nhân chúng ta sẽ đào tạo được một viên Bạng Châu a....” Bạng châu có chức năng tăng huyền thuật cho Bạng tộc nhưng

nhiều hơn một viên cũng chả có tác dụng gì, thế nên Bạng Tộc mỗi thành viên cũng chỉ đào tạo cho mình một viên thôi, nếu toàn lực đào tạo thì một tháng một viên cũng có thể đó. Cái viên Châu này đối với Bạng tộc còn có chút tác dụng là tăng huyền thuật thần thông, thế nhưng với hải tộc khác lại là gân gà bởi chức năng tị thủy thì hải tộc con nào cũng có a.

“Có thể, chúng ta sẽ cung cấp đủ thức ăn cho các người, nhưng ngoài đào tạo Bạng châu các người vẫn phải có một vài công tác khác ngoài chiến đấu để đổi thức ăn...người chấp thuận chằng.”

“Thưa đại nhân chúng tôi xin nghe phân phó... nhưng quả thật ngoài đào tạo bạng châu thì quả thật tôi không biết tộc mình có thể tham gia công tác nào khác.” Cô bé bạng tộc vẻ mặt đầy nghi hoặc, vì đúng là nàng không biết khăng tộc mình có thể làm gì cho bộ tộc cường đại này.

“Các người có thể tạo ra huyền thuật thì tinh thần lực khá tốt, thứ hai tứ chi của Bạng Tộc khá giống nhân loại chắc khá linh hoạt... vì vậy chắc hẳn Long Gia sẽ vui mừng khi các người gia nhập Càn Khôn Tông, có lẽ các người sẽ kiếm được vị trí tốt trong Môn phái đấy.”

Cuối cùng thì công việc sát nhập cũng hoàn thành cũng hoàn thành, tổ đội lúc xuất phát chỉ có gần trăm rưỡi cá thể, sát nhập hơn tám mươi cá thể cua vàng, ba trăm cá thể Tân Điều, giờ đây lại thêm gần hai ngàn Bạng Tộc thế nên đội hình cực kì cồng kềnh, tốc độ di chuyển chậm chạp mà hướng Âm Dương cung tiến bước. Lúc này đội ngũ đã rời xa cứ điểm Âm Dương Cung 4 tháng rồi, cộng thêm thời gian chiếm giữ trước đó thì bất tri bất giác Càn Khôn Môn đã có gần một năm sinh tồn ở đáy biển rồi.

Lúc này đây tại Âm Dương cung khu Đông Cung là một mảng linh điền xanh mướt cỏ cây, hoa hoa thảo thảo, những con cua nhi đồng đang bò qua lại khắp nơi, càng chân khéo léo xới đất, chăm sóc hoa mẫu. Thứ chúng được chăm sóc chỉ là linh mẽ thôi, vì càng to của chúng không đủ linh hoạt để chăm sóc linh thảo. Cứ hai tháng thì linh mẽ chín một lượt, tổ đội thí

luyện thì chém chém giết giết phương xa, ăn uống chỉ có huyết đan và tích cốt Đan mà thôi, thế nhưng nhân sĩ trú đóng Âm Dương cung thì sướng rồi linh mẽ thơm trôi vào bụng, vừa no vừa chứa đầy linh khí dễ hấp thu. Quả thật đãi ngộ rất cao. Hơn một trăm cua xanh lớn bé cũng lần đầu tiên trong đời được hưởng dụng thứ gạo trắng ngần, trong như ngọc thạch, thơm đến nước miếng ứa ra như vậy.

Từ hai tháng trước thì Lục Ngạc, Song Ưng đã lần lượt mà xuất quan chúng đều thành công bước vào tinh hạch yêu thú sơ kì rồi. Không gian dưới nước đúng là khắc tinh của chim loại như Song Ưng thế nhưng lần tiến hóa này đã thực sự đánh vỡ nhận thức của tất cả mọi người về yêu thú. So vớ bề ngoài của Lục Ngạc chỉ là to lên về kích cỡ lên tới 12 trượng thì Song Ưng ngoại hình thay đổi đến không ai nhận ra. Lông vũ của chúng rụng hoàn toàn không còn một cọng nào, thay vào đó là lân phiến đen xì một mảng, đôi cánh lông vũ thì thành cánh thịt với các màng da bao bọc lấy 4 thanh cốt xương có thể xòe ra hay cụp vào, trên khớp cánh lại mọc ra một tiểu thủ ba móng coi như chi trước vừa bay được lại vừa cầm nắm vật được, đuôi lông vũ cũng rụng rồi mà thay vào đó là một cái đuôi thịt xương dài ngoằng gai nhọn lờm chờm. Tu cánh lại thì kích thước của chúng chỉ bằng một phần tư Lục Ngạc thôi nhưng sải cánh ra thì rộng đến 14 trượng có dư, nguyên cái đầu ưng thì cấu tạo vẫn như cũ. Hình dáng của chúng ngoại trừ cái đầu Ưng và bộ móng vuốt ưng ra thì các đặc điểm khác hoàn toàn là của Ưng Long. Đây chính là vì chúng nuốt Bồ linh đan mang tinh huyết Lạc Thiên đúng khi tiến hóa lần đầu thức tỉnh huyết mạch. Một sự thần kì nào đó không thể lý giải được đã xảy ra khi tinh huyết của Lạc Thiên đã lấn át huyết mạch vốn có của nó mà thức tỉnh thành Á Long Ưng long huyết mạch. Lần này thì hay rồi ngoại hình thay đổi theo đến tróng mặt, hai con Ưng nhìn nhau cười ha ha, tự hào mình ngày càng giống phụ thân, mà quả thật thì nói một cách nào đó hai con Ưng này mới thực sự là nhi tử của Lạc Thiên vì tròn huyết quản của chúng chính là chảy xuôi dòng huyết Long của hần. Nhưng sự việc này chỉ có thể ngộ không thể cầu, đã nhiều lần thử

lại với mấy con cua choa ăn bổ linh đan dư lại nhưng không hề có hiệu quả như song Ung. Đúng là thế giới tu chân thật khó lường.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Lạc Thiên Trúc Cơ Rồi

Biến hóa của Song Ưng Lạc Thiên không hề biết, giờ đây hẳn đang chìm đắm trong hạnh phúc của đột phá. Đúng là hẳn đã đột phá luyện khí kì của nhân loại thủy kinh mạch để tiến vào trúc cơ kì. Đúng là công pháp nhân tộc có những ưu điểm riêng của mình, nếu như Yêu Tộc và Ma tộc theo con đường đại khai đại hợp theo đuổi sức mạnh thì nhân tộc lại đi theo con đường tinh tế và trường khổng. Vốn tự cho thần thức của mình đã gần bằng kim đan sơ kì với 200 triệu phạm vi bán kính, rất khó có thể tăng hơn, thế nhưng lần đột phá trúc cơ nhân tộc công pháp này lại đưa đến thần hồn thuế biến. Quả thật nhục thân không phải là thế mạnh dù có cố tu luyện cũng khó đại thành như Ma tộc và Yêu tộc nên công pháp nhân loại chú trọng vào Thần hồn và pháp lực tinh thuần. Vốn dĩ thần thức của Lạc Thiên mạnh là do Âm Dương Long Thung tẩm bổ và do nuốt Thần hồn của Âu Long, mỗi lần đột phá trên yêu hệ kinh mạch chỉ mang đến tăng trưởng về mặt số lượng của thần niệm thôi, nhưng lần này thực sự là sự lớn mạnh của cả chất lượng và số lượng của thần hồn. Phạm vi thần thức chỉ là tăng lên thành 250 triệu thôi nhưng khả năng trường khổng thần hồn thì cực kì bá đạo. Giờ thì Lạc Thiên có thể hiểu tại sao trúc cơ của nhân loại có thể thoải mái luyện khí, đan, phù mà yêu thú giai đoạn này dốt đặc cán mai. Đó chính là sự tỉ mỉ tinh tế trong trường khổng thần niệm, thích hợp cho những việc như luyện đan chế phù, luyện pháp bảo....và sự lớn mạnh của thần hồn cũng làm nhân tộc dễ lĩnh ngộ pháp thuật thần thông.

Tính ra Lạc Thiên hẳn nếu như có đóng cửa toàn tâm toàn ý bế quan thì cũng chỉ có thể tăng lên đến luyện khí đại viên mãn mà thôi, vì nhân tộc Thủy Kinh mạch tu luyện chậm chậm lắm. Vậy nhưng Triệu Vô Cực lại lôi

viên Yêu đan của Cự Giải ra mà luyện thành đan dược. Loại đan này tên là Hóa khí đan, một trong những loại đan dược trong cổ phương hãn có được, mà thật là trùng hợp may mắn khi trong những cây linh thảo sót lại tại linh điền lại có được đầy đủ thuốc dẫn, nguyên liệu chính lại là yêu đan, cái này đan dược hiệu quả cho Kim Đan sơ kì còn có tác dụng. Đối với trúc cơ thì là thần dược trong tu luyện, thế nhưng phải hết sức cẩn thận vì đan dược bá đạo kinh mạch không chịu nổi. Điều này thì Lạc Thiên không sợ, bản thân hãn là Yêu thú, kinh mạch đã thô to một mảng, lại cộng thêm kinh mạch hãn đã hoàn hảo thành hình mà không phải đi khai thác kinh mạch mới vậy nên một hơi 6 tháng thời gian hãn nuốt ba viên, lãng phí 8 phần linh khí thế nhưng vẫn giúp hãn đột phá trúc cơ. Đã vậy linh dược còn đủ để hãn đánh bóng và mài dũa pháp lực để đi đến cực hạn pháp lực mới đột phá.

Tổng cộng Triệu Vô Cực chế được mười viên đan dược, nếu dùng hết thì hãn lập tức có thể tiến đến trúc cơ hậu kì đấy. Nhưng tu luyện là cầu chắc mà không cầu khoái, hãn cố nén ham muốn trong lòng mà lưu lại đan dược. Vì linh thảo thuốc dẫn đã tuyệt tích tu chân giới hiện tại, chỉ có mấy cây đủ chế một mẻ thôi nên mười viên này rất quý giá. Dù mầm linh thảo là có nhưng kể cả dùng bí pháp thúc đẩy sinh trưởng thì ít nhất 3 năm nữa mới đủ thành thực mà chế những mẻ tiếp theo. Yêu Đan thì không sợ thiếu, chỉ cần Hạ Hầu Uyển Vân tại không bao giờ phải lo chuyện đó.

Việc tiếp theo vui mừng đó là Hóa Kinh mạch Giao hệ vậy mà đột phá trung kì tinh hạch thú, nội thị thanh hạch tròn não bộ to như quả cam thì Lạc Thiên tấm tắc không thôi... dù huyết mạch của hãn là Long Huyết thoái hóa nhưng vẫn bất phàm không thôi, nếu so ra cùng cấp thì tinh hạch của hãn phải to gấp rưỡi Hồng Mãng đấy.

Giờ đây Lạc Thiên không thể không xuất quan vì Tiểu Sư Thúc về rồi, lại mang theo rất nhiều thông tin cần đến đầu óc nhanh nhạy của hãn quyết định.

Trong phòng hội nghị cao tầng Càn Khí Môn giờ đây đã tập hợp đầy đủ các gương mặt quan trọng. Lạc Thiên đang dăm chiêu mà đọc ngọc giản cũng như xem lại hình ảnh 3D trong pháp khí lưu ảnh. Phải nói Liễu Thu Thủy rất cẩn thận khi chuẩn bị đủ tư Liệu như vậy báo về Tông Môn nếu để vị Tiểu Sư thúc này tự trình bày có lẽ chuyện hệ trọng thành không đáng bàn, chuyện râu ria lại thành nguy kịch nhất. Nhìn điệu bộ Tiểu Ma Nữ lắc lư vắt chân lên ghế mà ngồi, mồm nhồm nhoàm ăn linh quả do Đan Các bồi dưỡng thì thấy nàng cà lơ phất phơ đến thế nào. Lần này vì nàng là Kim Đan tốc độ nhanh, lại cường đại đi một mình không nguy hiểm vậy nên được cử về báo tin, Đại quân thì đang bị mắc kẹt ở nơi khác.

Trong ngọc giản của Liễu Thu Thủy gửi về thì có kể tỉ mỉ về chuyến đi và vấn nhiều vấn đề khúc mắc trong đó mà chỉ có nàng là Người trực tiếp chỉ huy hành động lần này mới có thể giải thích rõ.

Vấn đề đầu tiên là việc an bài cho các bộ lạc Hải Yêu mà nhóm hành động lần này thu thập được thì Lạc Thiên dự định hẳn phải trực tiếp tiếp xúc mới có thể đưa ra sắp xếp.

Vấn đề thứ hai đó chính là Nhóm quân hành động lần này gặp rắc rối cực lớn, nếu không hành động cẩn thận thì hoàn toàn có thể gây nên đả kích mang tính hủy diệt cho Càn Khí Môn. Sự việc đó là trên đường trở về thì Liễu Thu Thủy mới phát hiện tốc độ di chuyển của họ quá chậm, muốn trở lại ít nhất phải kéo dài đến 6 tháng di chuyển. Nhưng sự việc còn không dừng ở đó. Khi đi qua địa bàn của Bạch Xà tộc thì tên một Tân Điều tinh hạch kì tên Tân Túc Túc chẹp chẹp miệng mà nói, hang ổ của Bạch Xà có một cái trung hình linh mạch kể mà được khai khác thì chúng không phải vất vả đi tìm linh mạch rồi. Liễu Thu Thủy hỏi ra mới biết mấy thế lực như Thanh Kiếm Ngự, Bạch Hải Xà, Thanh Hải Xà, Lý Ngự tộc mà Càn khí môn trên đường đi đến địa bàn của Bạng Tộc tiện tay diệt sát đều thuộc Bạch Giao quốc, là bộ tộc phụ thuộc vào Bạch Giao tộc cường đại.

Sở dĩ linh mạch tại đáy biển dự trữ nhiều hơn ở lục địa là có hai nguyên nhân, một là hải tộc linh trí kém phát triển nên mấy thứ cần dùng đến linh thạch ít hơn nhân tộc nhiều ví dụ như, trận pháp, luyện đan, luyện khí v.v... hải tộc cực kém phát triển. Thứ hai là địa bàn hải tộc quá mức rộng lớn đi, Đại dương mênh mông đáy biển linh mạch nhiều không kể hết. Thế nhưng các tộc đàn phát triển cao đoan như Giao Long chẳng hạn linh trí đã rất cao, thế nên cũng có dùng đến luyện đan, luyện khí, trận pháp, và cả đại hình pháp bảo nữa. Tuy rằng không cần nhiều như Nhân tộc nhưng nói chung là có dùng, vậy là chúng ra lệnh cho các tộc phụ thuộc tìm kiếm và khai thác linh mạch rồi hàng năm cống nạp cho chúng. Mà chính Tân Điều tộc lại là những kẻ được thuê để kiếm các linh mạch này nên chúng hiểu khá rõ khúc triết trong đó.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 102: XảY Ra Chuyện Rồi

Lại nói về chuyện của Liễu Thu Thủy và Tân Tú Túc Túc. Sau khi nghe tên Điêu Thử này đạo thì Liễu Thu Thủy nói “ Bạch Xà tộc bị chúng ta diệt rồi.... qua đó khai thác linh thạch thoảng một chút rồi mang về Tông môn... dù sao cũng chậm thì để chậm hơn đi”

Tân Tú Túc sợ ngây người Bạch Xà tộc cũng bị nhóm này diệt môn “ Đại nhân.. thế nhưng mà gần đây là Thanh Xa tộc chúng ta mà khai thác thì dễ bị phát hiện, Thanh Xà rất hùng mạnh.....”

“ Thanh xa ư... cũng diệt rồi...ngoài ra còn diệt Thanh Kiếm Ngư cùng Kim Lý Ngư tộc luôn” Giải Đại Kềm bên cạnh mà nói chen vào.

“ Thiên của ta ơi.... bốn tộc này đều là tộc trấn giữ biên giới phía tây của Bạch Giao quốc.... chúng giết đến thì chúng ta phải làm sao” Điêu tộc linh trí rất cao lẫn lộn nhiều trong các hải vực nên thông tin mạnh hơn của tộc và Bạng Tộc nhiều lắm.

Qua hỏi han thì thông tin từ Tân Điêu tộc vẽ lên một bức tranh, bốn tộc Thanh Kiếm Ngư, Kim Lý Ngư, Bạch Xà, Thanh Xà phòng thủ phía Tây của Bạch Giao quốc, thế nhưng khoảng cách quá xa tận hơn 200 vạn dặm mới tới được trung tâm Bạch Giao tộc thế nên thông tin khá bế tắc, cứ 5 năm một lần bốn tộc này sẽ báo bình an cho Bạch Giao Đình cộng thêm là cống nạp linh thạch đã khai thác trong năm năm trước đó. Mỗi lần đi vì khoảng cách quá xa thế nên phải xuất phát trước 6 tháng mà đúng lúc này thì chỉ còn cách thời gian xuất phát của tứ tộc vài tháng mà thôi. Tính đi tính lại thì cũng 8 tháng sau là Yêu Giao Đình sẽ biết tin tứ tộc thất thủ và

phái quân tới đây. Nói như vậy đại quân có đến thì cũng phải mất thời gian 6 tháng nữa. Đến lúc đó khẳng định 4 cái linh mạch này lại bị Yêu Giao Đình thu hồi. Đây là chuyện Liễu Thu Thủy xoắn xuýt, nàng không lo Âm Dương cung bị phát hiện vì nó quá bí ẩn, thế nhưng mất đi bốn cái linh mạch trung cấp thì quả thật làm nàng đau đớn không thôi. Giờ chỉ còn lại hơn một năm để khai thác, với số lượng của Càn Khí Môn thì đảm bảo là không thể khai thác hết được 1 trong bốn cái linh mạch này, đừng nói đến mang cả bốn đi.

Nhưng còn nước còn tát, trong hoàn cảnh thiếu linh thạch như khát nước thì Liễu Thu Thủy chuyển hướng hành quân về hang ổ Bạch xà nhằm khai thác linh thạch được phần nào hay phần đó. Chủ lực Bạch Xà bị diệt hang ổ chỉ có mấy con tiểu xà rất nhanh bị đại quân làm thịt. Tiến vào linh mạch khoáng thì hiện ra trước mắt là linh thạch chồng chất như núi, long lanh lóe sáng cả một vùng.

Thống kê ra thì có tới 150 vạn hạ phẩm linh thạch và gần một vạn trung phẩm. Con số này đập cho Càn Khí Môn đang thiếu linh thạch choáng váng luôn. Liễu Thu Thủy rất nhanh bình tĩnh lại, nàng giữ một phần ba chỗ linh thạch này để khởi động trận bàn bảo vệ cửa linh khoáng sau đó ra lệnh toàn bộ môn nhân bằng mọi cách khai thác linh thạch. Môn nhân được giữ lại 5% còn lại nhập kho tông môn. Môn nhân không ai ý kiến cả, vì nhập kho cuối cùng cũng lấy ra mà đập trên người họ mà thôi. Cua tộc, Điều Tộc, Bạng tộc đều bị điều đi khai thác, 5% linh thạch của lũ này sẽ được quy đổi thành huyết đan. Cá biệt nhóm khai khác tốc độ cao nhất là Cua đá vì chúng hệ thổ, lực lớn vô cùng, thứ hai lại là Tân Điều với khả năng đào móc siêu hạng.

Tiểu Sư thúc thì được phái ra ngoài mang theo Tân Túc Túc làm hướng đạo, sau đó lao nhanh đến hang ổ của Thanh Xà, Lý Ngư và Thanh Kiếm Ngư giải quyết hết tàn dư của ba tộc này thu hồi số linh thạch khai khác trong năm năm chuẩn bị đem đi cống nạp. Tiếp theo Tiểu Sư Thúc với tu vi

Kết Đan và tốc độ siêu cường nhanh chóng trở về tông môn cầu viện. Vậy nên mới có chuyện ngày hôm nay toàn cao tầng tụ họp tại nơi này.

“ Theo như ngọc giản thì chúng ta đúng là phải thật nhanh điều động nhân lực khai thác mấy cái trung hình linh mạch này, thế nhưng sức người có hạn linh thạch cứng rắn dị thường kể cả điều hết đặng tử đan các luyện khí các và Thiên Xảo môn thì cũng chả được mấy người. Mà Âm Dương Cung cũng cần người phòng thủ” Lạc Thiên cau mày Giao mà đạo. Quả thật việc này rất khó giải quyết. Linh thạch cứng rắn đến tê răng kể cả để Kim Đan kỳ như Hạ Hầu Uyển Vân đi khai thác cũng không thể hết được 4 cái trung hình Linh mạch khoáng trong hơn một năm được. Mà trận pháp di linh thì Càn Khí Môn chỉ có thể di tiểu hình linh mạch là hết cỡ. Thật là chết đói mà đui gà trước mặt lại không ăn được thì thống khổ đến nhường nào.

Toàn tông cao tầng lâm vào cau mày, nhăn mặt... việc này quá khó để giải quyết một cách hoàn hảo. Lúc này mày Giao của Lạc Thiên lại dẫn ra: " Có cách rồi nhưng ta cần chứng thực một phen, việc cần kíp bây giờ là nhị lão Tiêu, Mã dùng hai ngàn viên Bạng Châu luyện chế lại Linh Hạm để nó có thể di chuyển dưới đáy biển thuận lợi, quan trọng là bố trí thêm pháp pháo.... tốc độ công việc phải nhanh. Liễu Thu Thủy đang chờ chúng ta từng ngày"

Linh quang sáng ý của Lạc Thiên bắt nguồn từ địa cầu, nhân tộc địa cầu nhỏ yếu đến thế nhưng cả một hành tinh tươi đẹp như vậy cong bị họ khai thác kiệt quệ, lại còn ý định dòm ngó khai thác hẳn cả các hành tinh khác. Lý do tại sao họ hùng mạnh như vậy, vì Nhân tộc tại địa cầu ngoài việc biết chế tạo vũ khí hủy diệt ra thì còn biết chế các máy móc, dụng cụ mang tính hỗ trợ. Ví như đại hình máy khoan, máy xúc máy cẩu và hàng tỉ tỉ các loại máy móc phục vụ cho xây dựng và khai thác. Chúng đã thay thế hoàn toàn sức người trong các công việc nặng nhọc. Còn nơi này thì sao, trình độ Tu chân pháp không hề kém so với khoa kĩ của nhân loại địa cầu, có nhiều mặt mạnh hơn nhiều đương cử nhất là mặt hủy diệt thì tu chân thế giới này đã

vượt xa ngàn lần cái vũ khí bom nhiệt hạch của địa cầu. Thế nhưng toàn bộ chất xám của các sinh vật linh trí cao ở đây đều đặt cả vào việc chế tạo ra những thứ có thể hủy diệt đối thủ, còn đối với việc nghiên cứu làm sao để phụ trợ các tộc nhỏ yếu khai thác, xây dựng thì họ bỏ qua. Việc của các con kiến hôi này là làm nô lệ, bán sức của mình mà đổi lấy sự tồn sinh tồn. Chính vì thế việc khai thác mọi thứ ở đây dừng lại ở việc dùng nhân lực là chủ yếu. Chả ai phí hơi nghiên cứu vấn đề này, có thời gian họ nghĩ cách tăng tu vi, chế đang tăng tu vi, luyện chế phi khiếm tốt hơn, chế pháp trận hùng mạnh hơn. Lạc Thiên là muốn thay đổi hiện thực này, hẳn là người của hai thế giới hẳn sẽ đi theo con đường của riêng mình, sẽ cường đại theo cách của hẳn.

Việc đập khuôn theo địa cầu mà chế các loại máy móc là không thực tế, chỉ là tận dụng ý tưởng mà thôi. Đầu tiên khi nghĩ đến việc khai thác các loại thạch khoáng thì suy nghĩ đầu tiên mà người địa cầu biết đến là khoan. Và Lạc Thiên cũng nghĩ như vậy, nhưng chả nhẽ ở thế giới này cũng chế mũi khoan như địa cầu, câu trả lời là không thể. Linh Thạch cực cứng rắn nếu dùng mũi khoan kiểu địa cầu thì chả khai thác được bao nhiêu, hẳn phải thay đổi mạch suy nghĩ này. Và ý tưởng đã đến sau khi Lạc Thiên đọc về các loại linh văn cho pháp khí, linh khí. Trong tay hẳn Linh Văn nhân tộc đầy đủ hơn Yêu Văn rất nhiều trong đó hẳn chú ý đến các loại linh văn khắc trong pháp khí mang đến công kích dạng xoáy vòng như mũi khoan và dạng cắt như lưỡi cưa. Và tất nhiên hai loại này cực mang tính phổ thông nên Càn Khí Môn có đầy đủ cả... Vấn đề thứ hai đó là chọn hệ nào cho hai loại công kích này, tại môi trường đáy biển thì hệ Kim Và Thủy được ưu tiên lựa chọn. Thế nhưng đây là khai thác đá a, mà đá là thổ lại có câu nước chảy đá mòn thủy khắc thổ vậy nên hẳn lựa chọn Thủy hệ Thấu Thủy Thứ và Thiên Nhận Thủy pháp thuật Linh Văn.... Vấn đề tiếp theo đặt ra đó là nếu chỉ có các loại Linh Văn này thì không khác gì pháp khí bình thường, tu sĩ vẫn phải dồn linh lực của bản thân vào để phát ra pháp thuật thông qua pháp khí, như vậy tiêu hao chẳng phát được bao nhiêu chiêu thì tu sĩ đã cạn linh lực rồi.

Để giải quyết vấn đề này hẳn tìm hiểu pháp trận chuyển linh trong Linh Thuyền và Pháp Pháo. Cái này lại không thuộc phạm trù linh văn mà thuộc phạm trù pháp trận rồi, rất may loại pháp trận này Càn Khí Môn cũng có mà cấp độ không thấp, có lẽ là một trong những thứ Yến Tử Tinh Tố Sư truyền xuống vẫn còn bảo tồn đi. Do có được pháp trận này mà Càn Khí Môn mới có thể chế được Linh Thuyền đấy. Nếu không thì cũng chỉ như mấy cái bến tàu ở Hùng Bi thành mà chế tạo được pháp thuyền mà thôi.

Chuyển Linh trận là một loại trận pháp phổ biến của cả tam tộc Nhân, Yêu, Ma. Vì nó là suối nguồn năng lượng cho mọi hoạt động của tu chân giới này. Trận bàn thực ra cũng là một loại Chuyển Linh trận cao cấp mà thôi... các đại hình pháp khí đều cần chuyển linh trận để cung cấp năng lượng cho sự hoạt động, tưởng tượng nôm na nó tương tự lò phản ứng hạt nhân của Địa cầu vậy. Tuy rằng Chuyển Linh trận mang tính đại chúng phổ thông nhưng cấp bậc lại chia ra rất nhiều. Ví như loại rác rưởi thì khả năng tận dụng Linh thạch cực kém, cho vào mười đơn vị thì lúc chuyển thành linh lực chỉ có hai ba thành, và tốc độ chuyển linh chậm chạp. Thử tưởng tượng ta và người đấu pháp pháo, ta cho vào 10 viên linh thạch đã bằng người cho vào 80 viên vậy người hết " đạn" sau đó là để ta nhắm bắn mà thôi, lại vì Chuyển Linh pháp trận của người yếu chuyển linh chậm hơn, ta bắn 3 phát người mới bắn được 1 phát thì dĩ nhiên người đi uống trà với diêm vương là người rồi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Chuyển Linh Pháp Trận

Nhưng chuyển linh pháp trận có một tậ đoạn rất lớn, đó là linh lực nó chuyển hóa ra lại là vô thuộc tính, tức là mặc kệ người là linh văn, yêu văn, hay ma văn ta đều dùng được. Nhưng chính vì lẽ đó mà nó không phát huy được tận cùng năng lực của linh văn. Tỉ dụ như cũng pháp khí đó nhưng nếu để tu sĩ truyền linh lực của mình vào thì phát huy mười thành uy lực, nhưng nếu để chuyển linh thực hiện công đoạn này thì hiệu năng chỉ còn lại bảy tám thành mà thôi. Cái tiếp theo tậ đoạn đó là nếu tu sĩ truyền linh lực của bản thân vào pháp khí thì cực kì dễ dàng không chế phương hướng của pháp thuật phát ra, nhưng nếu dùng chuyển linh trận thì chỉ có thể định ra đại khái phương hướng mà thôi, tính linh hoạt cực kém. Vậy nên không tu sĩ nào ở giới này quan tâm đến chiến đấu bằng vũ khí có chuyển linh trận. Mặc dù tiết kiệm được linh lực bản thân, nhưng trong thế giới thần kì này địch thủ di chuyển bằng tốc độ ánh sáng, người đánh không trúng thì tiết kiệm để làm gì hả.

Thiết kế của Lạc Thiên là hai ba mươi đầu pháp khí có chứa các linh văn cắt khoan hệ thủy nối với một chuyển linh trận, vậy thì tốc độ khai thác tăng đến con số chóng mặt. Quan trọng là loại pháp khí này không biết mệt chỉ cần người có đủ linh thạch nhét vào thì theo lý thuyết nó có thể chạy mãi mãi. Cỗ máy khai thác này của Lạc Thiên thẳng ở tính liên tục và số lượng pháp thuật phóng ra cực nhiều trong một khoảng thời gian.

Ngày hôm sau đưa ra ý tưởng này thì nhị Lão đã nhảy cẫng lên hưng phấn, đây là một ý tưởng mang tính đột phá mà giới này ít người nghĩ theo hướng đó. Công việc chế tác quá dễ đối với nhị lão vì pháp khí không phải

để đánh nhau nên yêu cầu về mặt phối khí không cao, linh văn thì đơn giản, quan trọng thẳng nhau ở mặt ý tưởng mà thôi.

Cỗ máy pháp khí đầu tiên ra đời là máy khoan với 40 đầu pháp khí nhỏ được cố định cùng hướng về một phía. Tất cả đều là hình hộp kéo dài, dễ chế tác, lại dễ khắc linh văn. Tất cả chúng được liên kết cùng một chuyển linh trận loại trung dành cho cỡ như Pháp thuyền Hùng Bi thành cho thuê. Và sự thực thẳng hùng biện cỗ máy pháp khí này hoạt động cực kì hiệu quả đối với việc khoan các tài liệu bằng thạch.

Pháp môn đã có cuối cùng là tất cả lại chuẩn bị cho việc lên đường. Nhưng trước đó nhị lão vẫn phải dành ra hai tuần để khám nạp 200 viên Bạng châu vào linh Hạm đảm bảo tính tị thủy của nó.

Lần này vợ vét cống nạp của bốn tộc thế nên Hạ Hầu Uyển Vân mang về tông môn gần 700 vạn hạ phẩm linh thạch, gần 4 vạn trung phẩm. Lần này linh hạm dời bến Lạc Thiên chỉ mang theo một trăm vạn linh thạch thôi, vì chỉ cần đến khu linh khoáng thì sẽ có vài chục ức linh thạch bổ xung là chuyện bình thường, nên nhớ có đến 4 cái trung hình linh mạch đang chờ bọn họ đấy.

Lần này tông môn hành động gần như điều động tất cả lực lượng có thể rồi. Chiến Đường lúc đầu số lượng chính xác là 197 người, đã ra ngoài công tác 70 nhân, thế nhưng 127 nhân còn lại cũng khờn nhần rồi. Một năm nay họ không ở lý trong Âm Dương cung mà tự chiêu mộ, kết bạn với số của ngu còn lại của Cự Thanh Giải mà luyện tập, sau đó là tự mình ra ngoài săn bắn các bộ tộc nhỏ hải yêu. Tất nhiên là có tổn thương nhưng không mất mạng do Thanh Giải là địa đầu xà nên bết rõ quả hồng nào đủ mềm mà nắn. Một năm nay Chiến Đường tiến bộ khá lớn nhất là sau một năm săn bắn và ma luyện thì sự phối hợp của đội quân này cực kì ăn ý, chỉ kém 70 nhân viễn chinh mà thôi. Một năm nay với việc chấp nhận một khoản nợ khổng lồ với Khí Đường thì Chiến Đường đã thuận một màu Gai Giáp toàn thân tạo hình khủng bố, nhìn đi nhìn lại cuối cùng là giống Ma quân thu

nhỏ nhiều hơn là giống nhân tộc. Lần này viễn chinh đi viện trợ cho chi quân đội Liễu Thu Thủy thì cao tăng lựa chọn bốc thăm mà lấy đi thêm 70 nhân chỉ đến lại hơn 50 nhân làm nhiệm vụ phong thủy Âm Dương Cung. Đan Các, Khí Các môn nhân đều bị chưng dưng đi hết. Thiên Xảo Môn ở lại trông coi chăm sóc linh điền.

Việc môn nhân phổ thông thì dễ điều động rồi, nhưng chiến tướng lại là vấn đề đau đầu, không thể cắt nhị lão Tiêu, Mã hay tên mù đánh đấm Triệu Vô Cực ở lại phòng thủ được. Lựa chọn chỉ có thể là một trong ba nhi tử của Lạc Thiên, thế nhưng không ai phục ai cả, nhất là hai con Ưng cả ngày hay tranh chấp, giờ lại càng so bì. Lục Ngạc thì chả sao cả, nên nhớ đây là đáy biển, sân nhà của nó, tại đây nó cân 4 con ưng còn được chứ đừng nói là hai con. Vậy nhưng vị đại tử này quên mất một chuyện hai con Ưng này sau khi trúc cơ thì hoàn toàn không còn là Ưng đơn thuần với cả người đầy lông vũ. Giờ đây cả người hai con Ưng phủ đầy lân phiến, hoạt động dưới nước vô ngại, chúng là Ưng Long a, đã có một chữ Long thì không hề E nước. Vậy là ba con chiêm thành một đoàn, lúc thì 2 Ưng liên hợp cố chống lại Ngạc bá đạo tử tử. Lúc thì hai huynh đệ nhà Ưng vặc nhau quẩn lại một chỗ.

Lạc Thiên đầu đầy hắc tuyến muốn tiến đập cho ba con hàng này một trận thì Hồng Mãng ngăn hẳn lại. “ Gần đây Thiên Ca bế quan nhiều... và lại cũng không gần gũi bọn nhỏ như lúc xưa..... thật ra chúng rất hoài niệm khoảng thời gian chúng ta di chuyển trong Man Hoang Yêu Lâm Chi Địa.... muội cũng hoài niệm, khoảng thời gian đó thật hạnh phúc..... bọn nhỏ chỉ muốn biểu hiện trước mặt phụ thân chúng thôi..... Ca đừng trách, lần này trấn thủ để ta ở lại đi...” Hồng Mãng nhu thuận mà đứng bên cạnh Lạc Thiên. Giờ đây nàng chỉ ca đến tầm vai của Lạc Thiên thôi càng về sau thể hình của Quái Giao càng khủng bố rồi, giờ đây hẳn dài đến 15 trượng, trong khi đó Hồng Mãng chỉ là 12 trượng thôi, thể hình còn bé hơn Quái Giao cơ bắp một vòng.

Lạc Thiên cương chiều mà tiện tay xoa cái đầu mãng của Hồng Hồng " Muội quá cương chiều bọn nhỏ rồi.... lúc nào cũng chịu thiệt về mình" Hồng Mãng run run ngược mắt nhìn Quái Giao cường đại mà than thiết trong lòng nàng rồi nói: " Ai bảo chúng gọi muội một tiếng Di Di đâu....."

Lạc Thiên dùng một tay giao mà nhất quyết ôm luôn cổ Hồng Mãng làm nàng hạnh phúc không thôi, thế nhưng nàng lại lạnh lòng đi một nửa sau khi nghe câu nói tiếp theo của hắn: " Thật nhiều lúc ta cảm giác muội kiểm trước là than muội muội của ta đó... đời này yên tâm ta mãi coi muội là than Muội mà bảo hộ, không ai có thể tổn thương muội khi ta còn sống..."

" Là thân muội muội sao.... Thân muội..." Hồng mãng thẫn thờ mà lẩm bẩm đạo lại câu nói của Lạc Thiên. " Đúng là thân muội muội... mãi mãi là muội muội của Lạc Thiên Thiên ta." Lạc Thiên không tim không phổi mà đạo một câu, lại như giao đập vào tim thiếu nữ mới lớn đang chìm trong bế tình.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Linh Hạm Địch Cải Tiến

Trong vùng biển tối tăm thiếu đi ánh sáng, đây là thế giới của hải tộc, thế giới của những kì bí cũng như tràn đầy kì ngộ. Những nơi mà nhân loại khó vươn tới nhất lại thường là nơi mà họ mong đợi nhất, kì vọng nhất. Và cũng là nơi để các đại thi hào tha hồ mà múa may but vẽ, tạo nên một thế giới huyền hoặc trong mắt họ. Họ vẽ ra đầy màu sắc lung linh sống động, đầy kì vật hấp dẫn điên cuồng. Nhưng tất cả những thứ đó chỉ tồn tại trong tưởng tượng của mình mà thôi. Thực tế ra đáy biển là một nơi tối tăm thiếu ánh sáng, im lìm và âm u. Kì ngộ dĩ nhiên nhiều nhưng bên cạnh đó là nguy hiểm tứ bề, ở nơi này bất kì lúc nào bạn cũng phải chuẩn bị tâm lý bị tập kích bất ngờ. Nhưng hôm nay trong vùng đáy biển sâu âm u và tối tăm đây một hiện tượng trăm năm hiếm gặp diễn ra, một chiếc Linh Hạm Khổng lồ dài hơn 160 trượng đang rẽ nước mà lướt như bay, mà kì quái là phía sau Linh Hạm này có một chiếc dây xích dài thô to, nếu quan sát kĩ thì sẽ thấy bám trên dây lúc nhúc là hơn 70 con cua Xanh thân tròn béo mập. Điều quái lạ thứ hai là Linh thuyền dường như bỏ qua lực cản của nước và áp lực ở đáy biển sâu mà lướt đi như tên bắn, điều này chỉ có thể xảy ra ở Hải thú với bảo bối than thể tị thủy mà thôi.

Có được tác dụng khủng bố này là do Bạng Châu công năng, vậy nhưng chỉ là Bạng châu không thì chưa chắc có tác dụng lớn như vậy. Ban đầu, suy nghĩ của Nhị lão là khám nạp Bạng Châu vào thân thuyền phân bố đều từng thước vuông sử dụng công năng tự động tị thủy của chúng mà tạo cho Linh Thuyền một quang tráo tị thủy. Thế nhưng Lạc Thiên phủ nhận cách này, nếu chỉ là công năng auto thì chỉ phát huy được năm thành hiệu quả của Tị Thủy mà thôi. Mà Linh Hạm rất lớn chức năng tị thủy sẽ giảm

nhiều, do đó ảnh hưởng trực tiếp đến tốc độ di chuyển của Linh Hạm. Lạc Thiên thiết kế lại cho Linh Hạm đó chính là tất cả Bạng Châu đều khảm vào mặt trong của Linh Hạm sau đó lại bố trí thêm một tiểu hình Chuyển Linh pháp trận dẫn linh lực đến từng Linh Châu, Chuyển Linh pháp trận tuy rằng bố trí khá cồng kềnh nhưng với khoang thuyền khổng lồ của Linh Chu thì có thể bố trí đến 5 cái vẫn thoải mái. Do đó Linh Hạm giờ đây được tị thủy với hỏa hầu cao nhất gần như bỏ qua lực cản ở đáy biển mà lướt băng băng, tốc độ nhanh hơn cả trước kia đi trên mặt biển ba phần.

Vì tiết kiệm thời gian đang phải dành dặt từng giây, mấy con cua nhất quyết bị buộc vào Linh Hạm mà kéo đi trong biển. Sau lần thiết kế Linh Hạm này thì Lạc Thiên đặt một câu hỏi cho Nhị lão Tiêu, Mã: " Tại Sao không gian thuyền đủ bố trí nhiều chuyển linh pháp trận như vậy mà các người không tận dụng hết không gian..."

Câu trả lời khiến cho thiếu chút nữa Lạc Thiên rút Yêu nhận ra chém nhị lão: " Từ trước đến giờ vẫn vậy một linh khí đại hình một Chuyển linh pháp trận.... có nhiều để làm gì chỉ tổ tổn linh thạch" Đến lúc này thì Lạc Thiên vút luôn chuyện đàm thoại cùng hai lão này, cả ngày chỉ chìm đắm trong việc thế nào chế tạo được vũ khí mạnh hơn, giết người tốt hơn mà thôi. Tư tưởng của họ đã bị tu chân giới vụn vụn năm cho rằng cường giả vi tôn, cá nhân thực lực là tất cả bào mòn mất rồi. Nên nhớ giờ đây Càn Khí Môn đang bò ở tầng đáy của xã hội tu Chân, mấy cái thuyết cường giả vi tôn, cá nhân là nhất đó là dành cho tầng thứ Nguyên Anh, Hợp thể mà không dành cho thái điều như họ. Phải nói rằng tu sĩ giới này quả thật rất giỏi mơ mộng.

Thôi thì không thể trông chờ vào ai hẳn chỉ có thể tự bản thân tìm hiểu vậy, lấy bản thiết kế Linh Hạm từ Nhị Lão trở về tư phòng tự mình bắt tay vào tìm hiểu. Không nghiên cứu thì thôi, đi sâu vào quan khán thì hẳn giật nảy cả mình, Chuyển Linh Pháp trận của Càn Khí Môn quả thật con mẹ nó tà môn. Nếu so đẳng cấp thì nó phải thuộc hàng thượng của thượng phẩm

trong tu chân giới này. Tại sao cái môn phái nhỏ như mắt muối, toàn mèo ba chân lại có được bảo bối kinh người đến nhường này. Chuyển Linh Pháp trận này của Càn Khí Môn vậy mà có hiệu suất 85% linh thạch cho vào, ngoài ra tốc độ chuyển hóa linh Thạch của nó rất rất cao, mà không gian cần bố trí không phải quá lớn. Đây là một Chuyển Linh Pháp trận tinh vi đến cỡ nào a, cường đại đến cỡ nào a. Lạc Thiên quyết định nếu có thời gian phải tìm hiểu lại lịch sử của Càn Khí Môn điều mà hẳn hoàn toàn không thêm quan tâm trước đây.

Trở lại cùng bản thiết kế thì Lạc Thiên cảm thấy Càn Khí Môn xuống dốc không phanh cũng là có lý do của nó. Rõ ràng nắm trong tay cường đại bảo vật mà không biết tận dụng lại cứ cố gắng mà đâm đầu vào phát triển những thứ hư vô mà bản thân không có như Luyện Khí thuật. Một Linh Hạm to lớn như thế này cần bao nhiêu lực đẩy, hộ quang tráo có thể phòng ngự Kim Đan tu sĩ cần bao nhiêu linh lực điều động, lại còn cả 20 Linh Pháo bố trí trên thuyền thì cần cung cấp bao nhiêu linh lực cho đủ. Vậy mà chỉ một cái Chuyển Linh Pháp trận của Càn Khí Môn có thể cân tất cả. Vậy nếu bố trí bổ xung thêm một cái Chuyển Linh Pháp trận thì không phải công năng của Linh Hạm sẽ tăng gấp đôi ư. Với Chuyển Linh Pháp trận bổ xung sẽ cung cấp đủ năng lượng cho 40 linh pháo, bổ xung thêm một động cơ, lại gia cố thêm một tầng phòng ngự là không vấn đề. Linh Thuyền to đến như vậy chỗ trống thừa ra để họa Linh văn nhiều vô số, cái chính là thiếu năng lượng cung cấp thôi. Lạc Thiên thật hết biết mấy lão Càn Khí Môn ăn gì mà lớn nữa chả nhẽ là ăn Shit.

Nói là làm Lạc Thiên quyết lôi hai lão già khốn nạn này ra bắt họ phải theo suy nghĩ của mình mà luyện chế. Nói đến kì hai lão này đầu óc như bị u mê quả thật từ trước đến nay không nghĩ đến theo lối quan điểm này, họ chỉ nghĩ cố gắng nghiên cứu để làm cho một cái Chuyển Linh Pháp trận tốt hơn, sau đó cung cấp nhiều hơn linh lực cho Linh Hạm mà không nghĩ tại sao không làm hai ba cái Chuyển Linh Pháp trận một lúc. Vấn đề xung đột thì dễ giải quyết vô cùng, một cái Chuyển Linh Pháp trận chuyên lo cho

động cơ đây, một cái thì chuyên cung cấp năng lượng cho phòng ngự, một cái thì chuyên dành cho Linh Pháo, còn một cái tiểu hình Chuyển Linh Pháp trận dành riêng cho Bạng Châu. Rất rõ ràng, rất mạch lạc, không hề xung đột nhau, chỉ cần thêm ba nhân viên điều chỉnh ba Chuyển Linh Pháp trận là mọi chuyện êm xuôi mà năng lực của Linh Hạm tăng gấp 5 lần là ít. Tốc độ tăng gấp đôi, phòng ngự thành bốn lớp, Linh pháo dày đặc đến con số 60 đều chi chút khắp mạn thuyền. Tất cả cải tiến chỉ mất hơn 1 tháng, điều khó khăn nhất đó là Linh Pháo thì Cần Khí Môn lại có cả đồng vì họ luôn có tư tưởng đóng mới thêm Linh Hạm nên luôn có hàng tồn Linh Pháo.

Phải nói Linh Hạm giờ đây thực sự là một con quái vật biển sâu rồi, Không tốn 2, 3 ngày thời gian thì Kim Đan Hậu ký cũng đừng mong phá vỡ bốn lớp phòng ngự của nó, mà 60 Linh pháo không ngồi không, tuy không thể khóa vị trí của Kim đan nhưng cứ không tiếc linh thạch mà bắn bao trùm một khu vực thì bố Kim Đan cũng phải lột một lớp da. Tuy Linh thạch thì tiêu hao một cách khủng bố bằng tới 3 linh Hạm dạng cũ tiêu hao cùng lúc, vậy nhưng nếu so sánh ra thì có lợi hơn nhiều. Thứ nhất tốc độ tăng gần gấp hai, thì kể cả ba con rùa linh hạm cũ trước đây có lợi gì, thứ hai phòng ngự tận 4 lớp. Nếu như cũ ba Linh Hạm gặp Kim Đan Hậu kỳ có nghĩa là kí giấy tử cả ba cái, nhưng với cải tiến Linh Hạm thì thằng nào chết thàng nào sống còn phải xét. Từ đó mà suy ra thì tiết kiệm linh thạch hơn nhiều a.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Càn Khôn Tông

Linh Hạm cải tạo không hề phải dừng lại mà vẫn vừa đi vừa tiến hành cải tạo. Chỉ mất một tuần tạm dừng để chấp nối 3 cái trung hình Chuyển Linh Trận với các linh kiện mới mà thôi. Mặc dù khá hài lòng với chức năng rất ưu dị của tân Linh Hạm vậy nhưng Lạc Thiên vẫn thấy một tia bất hợp lý trong thiết kế của Linh Hạm, mà nguyên nhân do đâu thì hẳn không biết. Lại ôm theo bản thiết kế ngọc giản trốn trong tư phòng nghiên cứu. Đùa gì chứ thứ đại vũ khí này giờ đây là cần câu cơm của hắn, trừ khi Lạc Thiên cường đại đến mức có thể một tay hạ sát linh Hạm thì lúc đó hẳn chẳng cần quan tâm nghiên cứu làm gì, nhưng cái ngày ấy còn xa vời lắm a. Để tồn tại ở cái thế giới Vô tận hải này thì hắn và Tông Môn sống dựa cả vào Linh Hạm đấy, ít nhất có Linh Hạm thì ít nhất tốc độ di chuyển của toàn tông tăng theo cấp số nhân.

Dự định của Liễu Thu Thủy quay về sẽ tốn 6, 7 Tháng, nhưng với tân Linh Hạm có thể chở tối đa 1000 nhân tộc và kéo theo vô số hải tộc bám vào dây xích mà di chuyển thì chắc chắn trong 1 tháng là có thể hoàn thành.

Hôm nay đã là ngày thứ 2 sau khi Linh Hạm tiếp nhập cứ điểm Linh Thạch khoáng ở hang ổ Bạch Xà rồi. Thế nhưng mỗi lần Cua Đá tộc, Tân Điều tộc và nhỏ bé Bạng Tộc len lén nhìn lại trong khi công tác khai khoáng thì vẫn rung động và sợ hãi không ngớt. Họ chính thức tận mắt thấy quái vật nhè giống như cấu tạo bằng kim loại này vậy mà một lượt công kích thổi bay một quả núi nhỏ cao đến 200 trượng. Sau đó là hình ảnh quang mang lóe sáng bao bọc con quái thú này, nó tăng hết tốc độ lao sập một ngọn núi tương tự, thử hỏi sức phòng ngự của nó kinh dị đến mức nào.

Tam tộc mới đầu nhập này hạnh phúc trong lòng, đầu nhập một cường tộc như vậy thì cuộc sống sau này được đảm bảo rồi. Càn Khí Môn thừa năng lượng hay bị ngáo đá mà lấy Linh Hạm đi đập núi, câu trả lời là không, đây là ý định của Lạc Thiên, hẳn muốn trưng bày ra sức mạnh cường đại nhất của Tông môn để trấn nhiếp tam tộc mới đầu nhập này. Nếu họ có chút dị tâm thì đảm bảo đã bị bóp chết hoàn toàn sau khi chứng kiến một màn phô trương sức mạnh ghê gớm kia.

Tiếp theo sau màn biểu diễn của Linh Hạm là một phen giao tế đối với tam tộc vừa đầu nhập rồi. Việc phân công tỉ mỉ công chức năng nhiệm vụ thì vẫn phải chờ đến Lạc Thiên quyết định, Liễu Thu Thủy dù có tinh tế tỉ mỉ nhưng cái nhìn đại cục thì vẫn kém một điểm. Lạc Thiên hẳn mới chính là đầu não của Càn Khí Môn, định ra phương hướng và sách lược tầm vĩ mô chính là hẳn. Giờ đây tất cả cao tầng trừ Tiểu Sư thúc ra đều tập hợp tại sảnh đường tạm thời này. Thật không biết Hạ Hầu Uyển Vân ma cà bong chạy đâu rồi, mà chả ai quan tâm. Nàng không tim không phổi nếu tham gia hội nghị thì ngoại trừ ném Shit ra cũng là gây sự linh tinh, không có nàng càng rảnh. Nhưng hội nghị cao tầng lần này có thêm một gương mặt mới đó là Tử Thiển Thiển Yêu Đan kỳ hải thú tộc trưởng Bạng tộc. Mới gặp thì Lạc Thiên đã nhìn ra tiềm năng của Bạng tộc cực kỳ lớn thế nên hẳn đã chấp thuận cho nàng tiến vào cao tầng tông môn, coi như một kiểu mua chuộc lòng người... á quên lòng Bạng. Quyết định này làm cho Tử Thiển Thiển Tử xúc động không thôi và cũng làm cho nàng hiểu rõ được tổ chức này ai đứng đầu.

" Giờ đây Tông môn đã mở rộng rất nhiều, cơ cấu cũ hoàn toàn không phù hợp với tình hình hiện nay.... giờ ta sẽ định ra cơ cấu mới tông môn sẽ bao gồm nội môn và ngoại môn. Nội môn bao gồm Chiến Đường, Đan Các, Phù Các, Trận Các, Khí các. Trong chiến Đường thì phân ra làm hai trận doanh đó là Chiến Nhân Doanh và Chiến thú Doanh, Chiến Nô Đường hủy bỏ từ nay. Ngoại Môn bao gồm tất cả những bộ tộc phụ thuộc vào Tông Môn, kể cả nhân tộc sau này thu nhận vào cũng phải từ ngoại môn mà đi

lên. Còn về việc đãi ngộ thì không khác gì nhau giữa ngoại môn và nội môn thế nhưng nhiệm vụ chức năng của nội môn nặng nề hơn thế nên tiền công sẽ cao hơn chỉ vậy mà thôi. Lãnh Sơn Thứ sẽ làm Chấp Sự Ngoại môn kể từ bây giờ quản lý mọi mặt của ngoại môn. Ngoại Môn cũng phải phân ra làm các Viện như Đan Viện, Chiến Viện, Phù viện v.v... tại đây sẽ đào tạo bước đầu cho ngoại môn sau đó lựa chọn tiến vào Các Đường Phù hợp trong nội môn, việc phân phó các viện trưởng thì sẽ chọn lựa từ các đệ tử thích hợp từ nội môn đi ra thuận lợi cho việc đào tạo nhân tài mới....à nhằm thú tài mới.... Ta đã nói rõ mọi người có ý kiến gì không?" Tại đây quyền phát biểu chủ đạo và đầu tiên vẫn Là Lạc Thiên Thiên hấn. Bị cách chức trưởng môn nhưng Lãnh Sơn Thứ lại cảm tạ Lạc Thiên không thôi, hấn làm môn chủ là bù nhìn, nói chẳng ai nghe, làm không ai quản. Nhưng giờ đây ra ngoài Ngoại Môn làm Chấp Sự lại tương đương với môn chủ thứ hai đấy. Môn chủ thứ nhất là nội môn Chấp Sự Liễu Thu Thủy. Môn phái không có trưởng môn chỉ có hộ trưởng lão và hai chấp sự, quả thật quái tai.

Mọi người trong hội trưởng lão không hề có ý kiến gì về quyết định của Lạc Thiên, vì đường hướng hấn đưa ra rất chi tiết và hợp lý, cơ cấu rõ ràng mạch lạc. Tất cả chỉ đóng góp ý kiến để hoàn chỉnh các hạng mục nhỏ trong cơ cấu lớn mà Lạc Thiên đã đưa ra. Hội nghị cứ như vậy mà tiếp diễn sôi nổi, ai cũng hào hứng bừng bừng. Chỉ riêng Tử Thiển Thiển là ngồi lắng nghe mà thôi, nàng mới gia nhập nên không hiểu rõ lắm về Càn Khí Môn nên chưa thể đưa ra ý kiến.

" Việc tiếp theo ta sẽ phục hồi tên nguyên bản của tông môn đó là Càn Khôn Tông.." Khi nhắc đến tông môn thì Lạc Thiên lại một ngụm ác hàn, cách đây không lâu vì thắc mắc sự cường đại của Chuyển Linh Pháp trận mà hấn yêu cầu nhị lão giảng thuật về lịch sử Càn Khí Môn, lúc này đây hấn mới rõ về tổ sư Yến Tử Tinh cường đại và thế mạnh Trận đạo của Tông môn, cũng như biết được cái tên Càn Khôn Tông đầy hiển hách và vinh dự. Lúc biết chuyện này hấn đã chửi mửi tám đời cha mẹ tổ tông đám đệ tử bất hiếu của Yến Tử Tinh đã phá hoại hết tâm huyết của lão.

Cũng chính vì sự kiện này mà hãn treo nhị lão Tiêu, Mã lên đánh một trận nên than, là đánh thật không phải dỡn. Hãn quá mức ức chế hai lão già này rồi, tích tụ lâu ngày nên hãn đập thẳng tay một trận ra trò.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 106: YẾN TỬ TINH CHÉP TAY

Lại nói về chuyện nhị lão ăn đập toi bồi, giờ đây đôi bạn cùng tiến Tiêu, Mã đang ngồi cười cười với nhau, mặt thì u u cục cục, chỗ xanh, chỗ tím, đây là vết tích lưu lại sau một lần bị bạo hành bi thương đầy nước mắt, nước mũi, nước dãi, và một số loại nước không tiện nói ra. Giờ đây lai lão ngồi kia thì thoảng vẫn xấu hổ cúi mặt mà cười trừ mỗi khi Lạc Thiên liếc mắt nhìn về phía họ.

Số là chuyện bi thương diễn ra như sau, một ngày đẹp trời ngồi trong tư phòng nghiên cứu giản đồ thiết kế Linh Hạm, Lạc Thiên bỗng nhận ra mấy chỗ linh văn khá gượng ép, cảm giác như hoàn toàn không phù hợp với kết cấu chung của linh hạm, mấy chỗ linh văn này đều nằm ở giữa Chuyển Linh trận và các linh văn chức năng của Linh hạm như Linh văn phòng ngự, linh văn pháo.vv... thắc mắc chuyện này hẳn đi tìm nhị lão mà đạo.

“Tiêu Lão, Mã lão ta nghiên cứu then về thiết kế của Linh Hạm thì thấy mấy chỗ không phù hợp lắm... ví dụ đây.... đây..m. và đây.. xin hỏi nhị lão có cao kiến gì chẳng.” Lạc Thiên khiêm tốn mà đạo, dầu gì trong luyện khí và bố trí Chuyển Linh Trận thì hai lão này khá là chuyên nghiệp.

“Ha ha... chỗ này hả, nói đến chỗ này thì phải nói đến hai huynh đệ lão phu tinh thông kim cổ mà sửa đổi, cải tiến thiết kế của tiên nhân tiết kiệm được rất nhiều linh thạch và vật liệu cho Linh Hạm... là như vậy.... đây là bản thiết kế cũ.... chỗ này thay đổi để tiết kiệm như vậy... đó chúng ta thay đổi như vậy đó.... rất thiên tài phải không.... ta còn tự phục chính mình....ái... ánh mắt Long Gia có vẻ lạ.... chuyện gì vậy” Mã Chung và

Tiêu Hách lôi ra một ngọc giản phong cách cực cổ xưa ra sau đó thao thao bất tuyệt khoe mẽ, họ không để ý ánh mắt quái Giao đang lạnh dần.

Cố nhìn cơn ác hàn Lạc Thiên dò hỏi “ Cái bản ngọc giản này rất cổ xưa không biết hai lão già từ đâu có được vậy...”

“Ồ cái này phải kể về lịch sử lâu đời của Càn Khí Môn, nói đến thì lâu lắm rồi tổ sư Yển Tử Tinh lập phái lấy tên ban đầu là Càn Không Tông..... sau đó..... rồi thì.... cái thiết kế này là do lão tổ sư truyền xuống.....” Nhị lão hưng phấn mà đạo, không hề để ý trong câu nói lúc đầu có vẻ khiêm tốn của Lạc Thiên đã chuyển thành “hai lão già các ngươi” xưng hô.

Cố nhìn thêm một lần, thôi thì kính người cao tuổi Lạc Thiên tiếp tục dò hỏi: ” Ngoài bản thiết kế này Tổ sư nhân gia còn truyền lại cái gì không...?” “ Truyền nhiều chứ, trận đạo, đan đạo, luyện khí đạo, cả phù đạo nữa nhưng theo lịch sử mấy lần di chuyển tông môn thất lạc hết rồi.. chỉ còn lại Thiết kế này, cùng thiết kế pháp thuyền và Hộ trận môn phái.... à còn có một bộ chép tay tâm đắc trận đạo cùng một ít trận pháp cơ bản của Sư tổ cũng lưu lại”

“ Nhưng ta đã xem hết trong tàng kinh các không thấy có gì liên quan trận đạo cả....” Lạc Thiên gân xanh đầy đầu nhưng vẫn cố nhìn mà tìm hiểu thêm thông tin.

“Ồ mấy thứ đó cả trăm năm chả ai đọc qua.... để tàng kinh vô dụng... ta để đây này.... ái... ối.... sao đánh.... ôi oi..... cứu người... ái... tha.... ực ực... ợ” Chưa nói xong câu thì hai lão bị quái Giao đè ra mà đánh tiếng kêu cứu vang vọng cả Linh Hạm. Cũng may là Lạc Thiên chỉ tẩm quất da thịt thôi, đau thì đau nhưng không tổn thương căn bản bất quá tím tái sưng phù mặt mũi thì có.

Số là cái gọi là cải tiến linh hạm của hai lão già này chính là bỏ đi một bộ phận rất cường đại của Linh Hạm. Phần bỏ đi này chính là một tổ hợp

Linh khí khá rất tinh vi. Linh văn được khắc trong linh khí này tên là Trữ Linh phù văn. Đây chính là điểm độc đáo của vị tổ sư Yến Tử Tinh nghiên cứu.

Vì vô vọng tiến cấp Nguyên Anh nên cuối đời Yến Tử Tinh dồn hết tinh lực của mình vào các môn phụ trợ như Trận pháp, chế phù, Luyện khí... riêng đan dược thì lão không hề có năng khiếu nên bỏ qua. Trong bản chép tay của lão có một phần ghi lại cảm nhận như sau "Lão phu không ám tự xưng là tam tuyệt Trận Phù Khí, thế nhưng lão phu lại có cách nhìn khác về ba loại hình phụ trợ này. Chúng ta tu luyện công pháp, pháp thật có bao giờ tự hỏi tại sao chính bản thân tu sĩ vận hành linh lực theo một chu thiên đặc biệt sẽ sinh ra một pháp thuật đặc biệt, tại sao pháp thuật giống như vậy lại có thể thông qua linh văn cũng có thể phát ra, mà tại sao trận văn cũng có thể làm được điều này chẳng qua là trận văn có thể một lần phóng ra càng nhiều pháp thuật sắp xếp chúng theo một trình tự nhất định.... mà theo tin tức lão phu thì Đan đạo cao thủ cũng sinh ra đan ven trong đan dược. Vậy -VĂN- ở đây biểu hiện cho điều gì mà có thể thông suốt mọi góc ngách của tu chân.... Theo ngu ý suy đoán của lão phu Tất cả những việc tu sĩ cố gắng thực hiện đó là mô phỏng lại một thứ gọi là -quy tắc-. Quy tắc của thiên địa là có linh, có hình... việc vận hành linh lực trong cơ thể theo một chu thiên đặc biệt đó là tu sĩ dùng linh lực của mình sẽ ra một mô phỏng quy tắc, từ đó có thể phát ra những hiệu quả ảnh hưởng tới ngoại giới ví như tạo ra gió, lửa, nước..v.v... quy tắc càng khủng bố thì các chu thiên vận hành linh lực càng phức tạp, đó chính là sự phân biệt giữa pháp thuật cấp thấp và cao. Điều tương tự đối với Linh văn của luyện kí đạo, những linh văn này tạo nên một thông đạo có sẵn cho linh lực đi qua, và cái thông đạo này mô phỏng quy tắc, hiệu quả tương đồng tu sĩ phát ra pháp thuật. Trận đạo cũng không khác là bao thế nhưng khó ở chỗ tổng hợp rất rất nhiều loại pháp thuật để bố trí thành tác dụng như mong muốn...Điều ta muốn nói ở đây là phù văn... một loại hết sức kì dị trong tất cả các nghề phụ của tu sĩ. Phù văn là do tu sĩ phong ấn pháp thuật của mình vào một tờ linh phù, khi cần chỉ kích phát là có thể phóng ra pháp thuật... điều này thì

trẻ nhỏ cũng biết... điều ta quan tâm là Phù văn vậy mà có thể dự trữ linh lực của tu sĩ... do đâu nó có chức năng này, ta đã tìm mọi pháp trận, mọi linh văn có thể mà không hề tìm ra linh văn có chức năng dự trữ linh lực, cũng không có trận pháp nào có thể dự trữ linh lực.... Sau khi so sánh hàng ngàn Linh văn- trận văn- Phù văn có cùng chức năng pháp thuật để tìm điểm khác biệt ta đã tìm ra một thứ thú vị....."

Đến đây thì ngọc giản bị tàn phá, thế nhưng mười phần đến chín Lạc Thiên đoán được thứ lão Yến tử Tinh phát hiện chính là cái Pháp khí cao thể dự trữ linh lực giống tác dụng phù văn kia, rất tiếc cơ sở lý luận của phát hiện vĩ đại đã mất, chỉ còn lại pháp môn chế tạo mà thôi. Ý nghĩa là người có thể dập khuôn theo bản thiết kế Linh thuyền mà chế tạo ra pháp khí trữ linh, nhưng để cải tạo, biến đổi hay nâng cao thì quả thực rất khó khăn, gần như phải tiến hành nghiên cứu từ đầu.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Tông Môn Phân Bố

Lý do Lạc Thiên phát khùng thì đơn giản, hai lão chết tiết tự tiện sửa chữa Linh Hạm làm chúng mất đi năng lực quan trọng nhất là thuận phát pháp thuật. Chuyển Linh Pháp trận có nhanh mấy đi chăng nữa vẫn phải có thời gian tiêu hóa linh thạch biến thành linh lực thế nên có độ trễ (delay) nhất định. Ngay cả thượng phẩm Chuyển Linh Pháp trận của Càn Không Tông cũng vẫn bị chậm nhất định, ví dụ giữa hai lần Linh pháo bắn phải chờ tầm 2s. Với Tu sĩ chiến đấu thì 2s là có thể làm rất nhiều thứ, đây là tu chân giới mà không phải Địa cầu. Thế nhưng người có Trữ Linh pháp khí thì khác rồi, trước khi chiến đấu người khởi động Chuyển Linh Pháp trận dồn sẵn linh lực vào pháp khí dự trữ này, lúc đánh nhau thì lấy linh lực từ đây ra vì vậy không hề có thời gian chờ. Kiểu như một cục pin dự trữ năng lượng vậy. Như vậy thì cường đại đến mức nào người có thể tưởng tượng. Thế nhưng hai lão già này bỏ chúng ra khỏi Thiết kế vì chúng tiêu tốn quá nhiều Linh Thạch. Thứ nhất chế tạo chúng không dễ, cần phải có những vật liệu có khả năng dự trữ linh lực tốt, thứ hai linh lực dự trữ sẽ tiêu hao theo thời gian. Đúng là trong hoàn cảnh lúc đầu khi Lạc Thiên mới đến Càn Không Tông thì hoàn toàn không có điều kiện chế tạo cái này.

Giờ đây Lạc Thiên đang đóng cửa bế quan xoảng xuýt với những di sản mà Yến Tử Tinh để lại, phải nói lũ con cháu bất hiếu của lão vứt đi gần hết nhưng những thứ lão để lại đủ để Lạc Thiên học tập rất nhiều. Ngoại giới hẳn đã xấp xếp ổn thỏa hết cả rồi nên không hề bận khoản mà bế quan.

Vấn đề đầu tiên là tín ngưỡng, tất cả hải thú ra nhập trận doanh Càn Không Tông đều được phổ cập về chuyện phải tín ngưỡng Âm Dương Long Thung như thế nào. Vì Lạc Thiên đã phần nào trưởng không được

Âm Dương Long Thung nên hẳn có thể tra được ai là người thành kính ai không, cứ cuối một tháng là sẽ có một bảng thông báo dán công khai 10 nhân vật thành kính nhất, cống hiến tín ngưỡng nhiều nhất và được thưởng hậu hĩnh. phần kia của bản thông báo là mười nhân vật kém nhất trong việc cống hiến tín ngưỡng thế nhưng không có trách phạt, vì có rất nhiều hải thú ngu ngu không biết tín ngưỡng là gì, đối tượng này cơ yếu là hài đồng của hải tộc chưa mở nhiều linh trí. Nhưng cũng có ngoại lệ hài đồng của Tân Điều tộc và Bạng tộc rất là khôn, chúng biết tín ngưỡng là gì... mà cả ngày chúng không làm công tác gì ngoài tín ngưỡng để nhận lương. Nhìn lũ hài đồng của Cua tộc lặn lưng ra lao động mà đổi về chỉ vài viên huyết đan chúng khinh bỉ ra mặt. (Ở thế giới nào đi nữa lao động chất xám đều ra tiền hơn lao động chân tay... anh em cố gắng học tập nhé.).

Vấn đề công tác thì đơn giản máy móc khai thác được luyện chế ngày càng nhiều Bạng tộc có đến 1600 nhân công trưởng thành có thể điều khiển máy pháp khí làm việc trong hầm mỏ, còn lại 400 hài đồng công tác tín ngưỡng kiếm tiền, Tân Điều Tộc có 300 nhân có thể công tác hầm mỏ, 100 hài đồng làm công việc tín ngưỡng mò huyết đan. Nói về máy pháp khí khoan và cắt thì hiệu quả đến kinh người, vì không tổn linh lực của nhân công chỉ cần ném linh thạch vào tiểu hình Chuyển Linh Pháp trận thì các loại pháp trận sẽ phóng vù vù, cắt khoan vào linh thạch mỏ, tính ra cứ tiêu tốn một viên linh thạch thì khai thác được 20 viên. Hiệu năng đến 95% như vậy nếu Địa cầu người nhìn thấy sẽ khó ra nước mắt họ đang cố vượt ngưỡng 50% mà chưa được đấy. Nói hai tộc Bạng, Điều yếu ớt nhưng vẫn là Yêu thú a, mấy cỗ máy trung hình tổ hợp pháp khí to như hai cái xe ngựa này nặng lắm cũng 5000 cân là cùng. Việc di chuyển điều hướng đối với mấy con Yêu thú là công việc nhẹ nhàng cỡ nào. 50 nhân viên Luyện khí đường vẫn ngày đêm miệt mài luyện chế ngày càng nhiều các máy móc khai thác. Linh thạch cứ thế như nước chảy vào túi Càn Không Tông.

Nói về việc máy xúc thì không cần vì Tu Chân giới có một thứ bá đạo đó là túi trữ vật. Thứ này thì bố máy xúc cũng không lại, máy khoan máy cắt

vừa đào ra linh thạch là có một nhóm Bạng tộc vắc Yêu Trữ vật thu vào. Nhìn thân hình nhỏ bé của chúng toàn là bao bao túi túi kín cả người rồi, thế nhưng chúng lao động hăng say a, công việc nhẹ nhàng cuối ngày được nhận lương thực, muốn ăn linh mẽ hay huyết đan đều được cuộc sống quả là thiên đường, không ai ức hiếp không sợ địch nhân tiêu diệt. Nhìn đám thiên địch tân Điều đang cùng lao động xem, giờ chúng là cái đĩnh. Thủ Lãnh Bạng Tộc chúng ta được vào ban trưởng lão a, đè các người một đầu, giới qua đây mà ăn thịt ca... trừng mắt hả tí ca đi báo cáo chấp pháp đội... cúi đầu rồi ngoan thế cơ chứ. Đây là tâm tình chung của Bạng Tộc tộc đàn, họ đang sống trong giai đoạn hoàng kim nhất của cuộc đời, ít nhất đám Sò lông này nghĩ vậy. Đây chỉ là nói về ngoại môn, nội môn mới là nơi phong vân tế hội. Bạng tộc vậy mà có tới gần trăm đầu đạt tới tinh Hạch kì, thật không hiểu sao cái nhóm tộc đàn nhỏ yếu này có thể tu luyện dễ lên cấp vậy. Nhưng kèm theo với dễ lên cấp đó là thực lực yếu vô cùng. Tinh Hạch bạng yêu đánh không thắng nổi luyện khí yếu nhất của Chiến Đường. Thế nhưng tinh thần lực của chúng khá tốt thế nên được phân đến Luyện khí đường học tập luyện Yêu Khí, ngay cả Tử Thiến Thiến cũng đang học tập ở đây. Mà yêu đá trữ vật chính là do nhóm này sản xuất ra mà không phải Lạc Thiên luyện chế. Một phần khác của Bạng Tộc thì đi vào Đan Các làm đồng tử trông lô hay chăm sóc dược thảo, vì chúng có tay chân như nhân loại nên làm những công việc này rất là thành thạo chỉ sau vài lần hướng dẫn.

Nội môn cũng là nơi mà Tân Điều Tộc tiến thân, gần 100 cường nhân của Tân Điều được điều thẳng vào Chiến Thú Doanh lập nên một đội gọi là Thám báo đội, chuyên tỏa ra khắp nơi thu thập tình báo.... nghề này quá hợp với chúng.

Nội Môn Cua tộc và nhân tộc vẫn là chủ chiến, họ giờ đây không hề tham gia việc khai thác mà tiến hành huấn luyện, ma hợp trong việc phối hợp tác chiến. Đây chính là chủ lực chiến tranh của Càn Không Tông.

Có một điểm đặc biệt trong bố trí lần này, vậy mà có tới 60 Bạng tộc tình hạch kì được điều động lên linh hạm làm công tác huấn luyện. Chúng được giao nhiệm vụ điều khiển 60 khẩu Linh Pháo quý giá của Càn Không Tông, đây chính là đại sát khí trong chiến tranh quy mô tầm vài ngàn nhân luyện khí kì và trúc cơ trở xuống.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Tam Bản Thiết Kế

Một tháng nay bề quan Lạc Thiên quyết định tăng hiệu lực của Âm Dương Long Thung lên 10% để hỗ trợ tốt hơn cho hãn trong việc tìm hiểu những di sản của Yến Tử Tinh. Hãn hiểu được Càn Khôn Tông chỉ là đang lách trong khe hẹp mà tồn tại thôi, ví dụ như nếu Bạch Giao Tộc phát hiện sự tồn tại lớn vồn của Càn Khôn Tông bên cạnh biên giới phía tây của họ thì đảm bảo ngay cả Âm Dương Cung cũng bị lung ra, rồi giao tộc chỉ dùng một ngón tay mà miết chết toàn Tông Môn của hãn. Một suy tính kéo người xuống nước hình thành trong đầu hãn nhưng vẫn chưa hoàn thiện. Giờ đây hãn đang dùng sự ăn gian của Âm Dương Long Thung mà nghiên cứu Trận pháp cơ sở, tài liệu cảm ngộ, trận bàn và quan trọng nhất là Trữ linh Pháp khí mà Yến Tử Dương để lại.

Không phụ sự kì vọng của Lạc Thiên, tiêu hao đến 5000 điểm vận khí trong Âm Dương Long Thung Yêu Đế Ấn cuối cùng hãn cũng đã thấu triệt phần nào về Pháp Khí trữ linh. Phần vận khí này đã chiếm phân nửa tích góp một năm nay của hãn, thật sự là rất đau lòng. Vậy nhưng kết quả đưa lại đã bù đắp tất cả mất mát, vậy mà dựa vào cách chế tạo tổ hợp Linh Khí trữ linh cho Linh Hạm mà Lạc Thiên có thể tối giản đi để thiết kế ra một loại tổ hợp trữ linh bé hơn, dung lượng ít hơn phục vụ cho các trùn hình linh khí. Và một loại đơn linh khí trữ linh nhỏ hơn nhiều mang tính cá nhân rất cao.

Tại sao tu sĩ luyện khí kì không thể sử dụng linh khí, đó là vì cả chất lượng và số lượng linh lực của họ không bằng một phần mười trúc cơ do đó căn bản khôn thể điều động linh khí. Thế nhưng có Linh khí trữ linh thì khác, chỉ cần khởi động Linh khí trữ linh thì lập tức linh khí sẽ phát ra pháp

thuật cấp trúc cơ, tuy rằng không thể điều hướng mà đi theo đườn thẳng tắp. Thế nhưng quan trọng gì, trận chiến tầm hơn 100 nhân thì người cứ nhắm mắt dí bừa cũng trúng, mà thể hình hải thú cực to không sợ bắn không thành.

Tại sao Lạc thiên lại nghĩ đến điều này. Thật ra vẫn là tư tưởng Địa cầu, đánh nhau là gọi đội tấn công diện rộng, đáp gạch tứ tung, không vào đầu thì vào tai. Muốn ca solo hả chờ ca vào Nguyên Anh kì nhá, a cần các chú.

Lúc này nhị lão Tiền Mã đang xanh mặt mà nhìn thiết kế của lạc thiên trong ngọc giản. Thật là họ hận không thể nhảy vào mà bổ cái não con quái Giao này ra xem bên trong chứa thứ gì, rõ ràng là yêu thú mà trí não phát triển đến mức nhân tộc hồ thẹn. Hai lão có ngu thì khi nhìn 3 thiết kế của Lạc thiên cũng biết nếu kết hợp lại sẽ nguy hiểm ra sao. Lần trước nhị lão cảm thấy mình bị đánh không sai, đáng đánh, họ cảm thấy những nghiên cứu cả vài chục năm của mình quá vô dụng rồi. Hoàn toàn không bằng một góc của com quái Giao nghiên cứu trong vòng vài tháng, thật là quá đả kích tự tôn của nhân tộc rồi. Thiết kế đầu tiên Lạc Thiên mệnh danh là Càn Không Băng Phong Chiến Xa... đây là một tổ hợp Linh khí hoàn chỉnh, ngoại hình 3D hầm hố của nó nếu có nhân sĩ địa cầu nào xuyên cùng Lạc Thiên sẽ chỉ vào mà chửi ầm lên. Dcm đây rõ ràng là xe tank T90MS của Nga ngổ phiên bản khổng lồ mà, ăn cắp thiết kế tao đi gặp anh Putin kiện bỏ mẹ mày. Cơ mà nòng pháo sao ngắn tũn thế kia kiểu như trym ngắn ấy. Đúng là chiếc chiến xa này Lạc Thiên ăn cắp thiết kế bề ngoài của Tank T90MS của Nga ngổ Đế quốc. có cái kích thước hẳn làm khá là khổng lồ dài 4 trượng rộng hai trượng cao trượng rưỡi. Cái chiến xa này là thiết kế để chiến đấu trong đáy biển thôi, vì toàn bộ chiến xa là kim loại luyện chế mà thành. Một khối hộp kim loại rỗng ruột bên trong chứa các cơ quan. Sở dĩ hẳn không giữ nguyên kích thước của Địa cầu là do nhiều nguyên nhân, chủ yếu là Tiểu hình Chuyển Linh Pháp trận kích thước đòi hỏi Chiến xa phải to như vậy mới chứa được, thứ đến là thể tích hải thú rất khủng bố vậy nên Chiến Xa to lớn cũng có lợi. Nhưng quá to sẽ càng kèn khó khổng

chế, mất đi tính cơ động. Nòng Linh Pháo ngắn vì đây là tu chân giới, không phải cứ nòng dài là bắn xa, chỉ cần kích thước nòng pháo đủ để khắc linh văn là tốt rồi, có mà cái chiến xa này có tận 4 nòng pháo có thể xoay tứ phương rất cơ động.

Điều này là vì pháo của tu chân giới hoàn toàn không liên quan gì đến tiếp đạn được cả thế nên không cần hệ thống tiếp đạn công kênh hạn chế vận động. Điều nó cần là một đường linh văn dẫn linh lực từ Chuyển Linh trận tới cung cấp là đủ, ở đây Lạc Thiên bố trí thêm một Trữ Linh Linh khí trung hình để cung cấp cho toàn bộ sự vận hành của Chiến Xa. Có cái Trữ linh trung hình này thì đảm bảo không bao giờ lo lắng chuyện delay trong quá trình chiến đấu kéo dài. Đây mới chính là món quá tuyệt vời nhất mà Yến Tử Tinh để lại cho hậu nhân. Lạc Thiên thế rằng nếu ở địa cầu hẳn sẽ dùng mọi cách để đề cử Yến Lão nhận giải Nobel khoa học tu chân. Chiến Xa cũng có bánh xe để di chuyển trên mặt đất của đáy biển, thế nhưng lực đẩy lại là Linh văn hệ thủy tạo sức đẩy từ thân Chiến Xa, vậy nên nếu vật này lên cạn thì hoàn toàn không thể di chuyển. Mà với thế giới tu chân thì việc bay lượn là một cái gì đó mang tính phổ thông thế nên nếu để thiết kế chiến đấu trên cạn thì Lạc thiên sẽ không chọn chiến xa mà chọn Phi Xa có thể bay lượn chiến đấu. Thiết kế quá hoàn mỹ với thân kim loại có thể khắc hai lớp phòng ngự đảm bảo Kim Đan sơ cấp cũng khó tổn thương đến Chiến xa.

Thiết kế thứ hai là Linh khí dạng nổ cầm tay với linh văn công kích kim hệ sắc bén nhất Xuyên Tâm Vũ. Cái linh khí này khá công khèn khi dài đến gần một trượng. Đó là vì nó được bổ xung thêm một Trữ linh tiểu hình, đảm bảo cho hai mươi lần công kích liên tục của Xuyên Tâm Vũ. Tuy rằng chỉ có thể bắn thẳng và không thể khóa mục tiêu mà phải ngắm bắn như cung thủ nhân loại thế nhưng đây là hai mươi lần công kích cấp trúc cơ hàng thật giá thật. Trong chiến tranh số lượng lớn thì cửa nhắm mắt mà bắn cũng trúng đích.

Thiết kế thứ 3 là Thuần bài linh khí hệ thổ với chung một nguyên lý như thiết kế của nỏ tấn công. Thuần bài có thể kích phát ra pháp thuật Thổ Quy Thuần cấp bậc trúc cơ, với trữ linh hỗ trợ thì có thể duy trì thổ thuần liên tục một canh giờ tuy rằng thời gian có hạn chế nhưng nếu trang bị đủ nhiều thì sao. Đây chính là con mẹ nó điển hình chiến thuật mai rùa.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Âm Dương Long Thung CũNg Bó Tay

Quay lại không gian đàm đạo của Lạc Thiên và Nhị lão, phải nói rằng cái thế giới này rất là lạ, cứ lúc nào bạn hưng phấn bùng bùng thì sẽ bỗng nhiên có một chuyện gì đó làm bạn hụt hẫng đến tận vực sâu. Đây là mô tả lúc này của Nhị Laoc và Lạc Thiên. Môn nhân Luyện Khí Các có người đến cung kính mà báo lại rằng nguyên liệu luyện chế đã hết rồi. Nguyên liệu chế tạo của Luyện Khí Các chủ yếu là các tài liệu yêu thú, Kim loại, và mộc hệ các loại. Nhưng bấy lâu nay nguyên liệu đầu vào toàn là tài liệu yêu thú, nào là xương, da, lân phiến, móng vuốt, sừng tất cả chất cao như núi rồi.... thế nhưng tài liệu Kim loại đã hết rồi. Lần này dốc sức mà luyện Máy khai thác pháp khí thế nên giờ đây sau khi hoàn thành chiếc máy khoan cắt thứ 39 thì Kim loại tài liệu đã không còn một mảnh. Quả thực với 39 chiếc máy pháp khí chạy bất kể đêm ngày thì phải tương đương một vạn luyện khí tu sĩ lao động, vì luyện khí tu sĩ còn phải nghỉ ngơi. Tu sĩ chỉ cũng như yêu thú giai đoạn này chỉ có thể công tác liên tục một canh giờ là cạn linh lực rồi sau đó phải mất 10 canh giờ để hồi phục. Còn 39 chiếc máy này từ một tháng nay chưa hề dừng lại chúng đã đào rỗng một nửa cái trung hình linh mạch này rồi. Nếu theo tiến độ này thì chỉ cần hai tháng là một trung hình linh mạch bốc hơi. Thời hạn 14 tháng đại quân Giao long đến thì Càn Không Tông đã chạy biến đi đâu rồi.

Vấn đề là gần hai ngàn công nhân cả Bạng tộc lẫn Tân Điều tộc có thể vận hành đến 200 cỗ máy khai thác a. Tính theo tư bản thì Càn Không Tông đang lãng phí nhân công nghiêm trọng, thế nên Luyện Khí Các cong đuôi mà luyện chế máy móc, luyện đến độ quay lại thì hết sạch nhiên liệu rồi.

" Tìm Tân Túc Túc về đây... điều tất cả lực lượng tổ thám báo tỏa ra bốn phía dò tìm xem có Mỏ Kim Khoáng nào không, phải trực tiếp khai thác rồi luyện chế tại chỗ, thời gian gấp lắm rồi" Lạc Thiên chau mày mà ra lệnh. Mẹ nó hưng phấn bừng bừng muốn thí nghiệm thành quả nghiên cứu thì một mảnh kim loại cũng không còn, thật là bi ai hết chỗ nói. Lúc này đây linh thạch trong kho đâu chỉ có ngàn vạn mà thôi, chỉ cần 100 vạn thôi mà đến Hùng bi thành thì có khi mua được vài chục ngàn cân Kim loại cấp thấp để chế pháp khí ấy chứ. Giờ đây nhà giàu có tiền nhưng ở trong núi không biết tiêu phí nơi nào, muốn ăn bữa cơm cũng phải ra vườn mà trồng rau, thảm thương hết mức a. Đây cũng là dựa vào vận khí mà thôi, mong rằng Âm Dương Long Thung một lần nữa không làm hấn thất vọng.

Nhưng sự thật phũ phàng có những lúc Âm Dương Long Thung cũng bó tay, Tân Điều tộc giỏi là giỏi thăm dò những nơi có linh khí dày đặc ví như Linh Mạch hay linh thảo, về Khoáng mạch thì chúng chịu cứng, không hề có một chút nào manh mối cả. Hai tháng trời lăn mò khắp cả vùng lãnh địa của Bạch Xà mà không mò ra được dấu vết. Lạc Thiên nghi ngờ mà lôi Yêu Hoàng Ẩn ra kiểm tra sự thực là lên trong vẫn còn tới 700 điểm vận khí a, chuyện này quả thực hết sức bế tắc.

Lúc này đây buồn bực đến không thể tả, có những lúc Lạc Thiên nghĩ xem mình có nên dùng khả năng thần thông ẩn mình mà mò về lục địa hay không, nhưng nghĩ đi nghĩ lại hay bỏ đi. Sự nguy hiểm trong đó có thể hình dung. lần này không thể tìm ra được Khoáng mạch đã cho thấy một kết luận Âm Dương Long Thung không phải vạn năng, nó chỉ tăng lên phần trăm may mắn chứ không phải là vượt hăng một kì ngộ cho người. Giả sử người đang trong thời gian có vận xui thì Âm Dương Long Thung cũng chỉ có thể giúp người giảm thiệt hại mà thôi.

Đúng lúc này thì vị sư thúc là lơ phất phơ quay trở về cứ điểm sau khi theo linh Hạm đưa một nhóm các môn nhân Chiến Đường trở về Âm Dương Cung. Đây là kế hoạch luyện binh của Càn Không Tông. Liên tục

đôi quân để ai cũng được tham gia và cọ sát chiến tranh, chỉ có chiến tranh tấy lửa mới trở thành quân binh giỏi. 70 môn nhân xuất phát sớm nhất đã được thay về Âm Dương Cung nghỉ ngơi và bế quan đột phá. Mười người có biểu hiện ưu tú như Mộc Kiếm Thanh, Dương Mạc Phong... được thưởng trúc cơ đan để tiến hành trùng kích trúc cơ. Hi vọng sau vài tháng thì Chiến Đường sẽ có thêm một số cường nhân trúc cơ kỳ bổ xung, như vậy thì sức chiến đấu của Chiến Đường sẽ tăng lên theo cấp số nhân. Chiến Thú Doanh cũng có năm con của được thưởng Bồ Linh Đan để tiến hành đột phá tinh hạch yêu thú, không thể nhất bên trọng nhất bên kinh được.

" Ê tiểu Thiên.... làm gì mà mặt mũi ủ rũ... nào nào lại đây sư thúc có quà cho người..... đây là năm cái Yêu Đan hải thú tha tiêu diệt đấy.... cho người cả thế nào.... thấy ta hào phóng chưa... không cần báo đáp.... chế riêng cho ta một cái Linh Hạm chơi thế nào.... màu hồng phấn nhá" Mặt mũi Hạ Hầu Uyển Vân đã bớt đen đi rồi, nói chung nàng thuộc dạng quốc sắc thiên hương thế nên đen một chút cũng không khó nhìn, chỉ mỗi cái tinh bốc đồng là không ai chịu nổi. Nhiều lúc Lạc Thiên nghi ngờ không biết vị này có thể cưới chồng hay không nữa. Sau một hồi thần hồn tan vỡ đúng là tính cách của Hạ Hầu Uyển Vân có chút tương ứng thật, thế nhưng chiến lực của nàng là cực kì quan trọng với tông môn.

" Sư thúc ngài đùa... tông môn đang khó khăn lắm.... hay như vậy đi ta đây có một bản thiết kế chiến xa cực độc đáo... ngài nhìn qua nếu ưng ý vài bữa nữa ta chế cho ngài..." Lạc Thiên vừa nói vừa tung cái ngọc giản hình Chiến Xa 3D ra, cái này lúc nào kiếm được Kim loại phù hợp sẽ chế một loạt, cho nàng một cái chơi bởi không phải là không thể.

" Được.... nhưng nghe cao tăng bàn tán loại này sẽ chế luyện hàng loạt.... của ta phải khác người.... làm to gấp đôi cho ta... sơn màu vàng hoặc màu hồng.... umh nhi tử nhà người có cả cờ trận doanh cái gì mà Ngạc Doanh, Ứng doanh... làm cho ta thêm cái cờ cấp linh khí viết Hạ Hầu Doanh cầm

phía trên chiến Xa... thế nào?" Hạ Hầu Uyên Vân không tim không phổi liếc mắt đạo một câu.

"Được.... được... lão nhân gia ngài muốn như nào làm như đó..." Lạc Thiên cũng đến bó tay rồi, thôi thì chiều vị tiểu tử tong này một chút, dù sao nàng cũng là bạn than của nhi tử, nhi nữ nhà mình, nói đến độ quậ thì bốn kẻ này không ai thua ai cả.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 110: RẮC RỐI ĐẾN

Nhận được một cái túi trữ vật từ tay Tiểu Ma Đầu Lạc Thiên quay về tư phòng mà nghiên cứu. Lúc này đây hẳn lôi ra Yêu Hoàng Ấn điều chỉnh lại chức năng còn 7%. Trong hai tháng qua vì không tìm được khoáng mạch nên hẳn lần lượt nâng chức năng của Yêu Hoàng Ấn lên tới 25 % rồi mà không có kết quả gì cả. Lần này triệt để hết hi vọng nên để tiết kiệm khí vận hẳn lại phong ấn còn 5%.

Xác chết của 5 con Yêu Đan kì hải thú được bày ra, đúng thật vị Tiểu Sư Thúc này thật là quá cẩn thận, nàng cũng chẳng sử lý gì cả, lúc đánh chết như nào thu vào túi trữ vật như đó. Máu thịt bày này, có con thì bị đập toét cả óc yêu đan lòi cả ra, có con thì bị cắt ngang người thành hai nửa. Lạc Thiên thầm cầu phúc cho thằng ngu nào vợ phải nàng về làm thê tử.

Trong đám xác chết Lạc Thiên chú ý để một con cá lân phiến màu xanh bắt mắt bị đập gãy ngang lưng cột sống lòi ra, ruột cá xơ bèo nhèo. Thế nhưng trong đồng bèo nhèo ruột cá thì có một viên đá màu đen nhìn khá bất phàm lộ ra một góc. Cũng là yêu thú nên Lạc Thiên hẳn hiểu thói quen của Yêu thú là bảo vật quan trọng sẽ bị nuốt vào bụng, ví như hẳn nuốt Yêu Hoàng Ấn vậy. Không ngại máu thịt tanh tươi hẳn thò móng vuốt vào bụng con cá xanh mà móc ra tẩm đá đen. Vậy mà là một yêu ngọc giản quý hiếm, đây là lần đầu tiên Lạc Thiên được tiếp xúc với Yêu ngọc giản chính gốc. Những Yêu văn hẳn thu thập trước đây đều là do nhân tộc sao chép lại mà thôi, bản chất vẫn là ngọc giản của nhân tộc.

Bên trong lại là một công pháp độc đáo bậc nhất của Yêu tu, đó chính là Yêu Kiếm Tu công pháp. Quả thật là bất khả thư nghị. Công pháp này có

ba phần, một là cách luyện chế yêu phi kiếm, thứ hai là độc chiêu Nhất kiếm hóa tam thanh một trong ba chiêu kiếm cường đại nhất của Kiếm tu, còn phần Yêu kiếm hợp nhất thì bị tàn phá chỉ có pháp môn của một nửa đầu, cuối cùng là Vạn Kiếm quy nhất pháp môn thì chỉ còn phần giới thiệu. Đọc đến đây Lạc Thiên một ngụm ác hàn, nếu cái ngọc giản này đầy đủ thì tam chiêu kiếm tu lợi hại nhất tu chân giới nó đều có cả, mà kể cả một bộ Nhất Kiếm hóa tam Thanh hay nửa bộ Yêu Kiếm Hợp Nhất này cũng làm cả tu chân giới điên cuồng rồi. Không thể hiểu nổi con cá xanh này kiếm đâu ra được trọng bảo như vậy.

Nên nhớ rằng Thiên Thủy Quyết của Liễu Thu Thủy cũng là kiếm tu công pháp thượng đẳng của nhân tộc, thân thể của nàng khá thần bí, đến ngay cả nàng cũng không biết. Thế nhưng công pháp theo ngọc bội tùy thân của nàng là trung giai trong thượng phẩm hẳn là không sai. Thế nhưng ngay cả công pháp đó cũng không hề có ba chiêu thức bá đạo nhất của kiếm tu mà chỉ đề cập đến Thiên Vũ Kiếm chiêu, Thiên Vân kiếm chiêu, Thiên Trảm kiếm chiêu ba chiêu này cũng khá độc đáo. Nhưng nếu để so sánh cùng Nhất Kiếm Hóa Tam Thanh, Nhân Kiếm Hợp Nhất, Vạn Kiếm Quy Tông thì lại là trẻ con tập đi so với trưởng thành nam nhân.

Sự việc trở trêu nhất đó là Lạc Thiên cố hết sức để tăng lên Trúc Cơ với hệ thủy kinh mạch nhân tộc để tu luyện Kiếm Tu nhân tộc của Liễu Thu Thủy, thế nhưng cmn hay rồi ngay lúc hẳn thành công thì ông trời lại đáp cho hẳn một bản kiếm tu yêu tộc chất lượng cao hơn. Cảm giác dồn toàn lực xuất một chiêu đại kích nhưng lại văng vào không khí quả thật nản không thôi. Hậm hừ một tiếng buồn bực hẳn tiếp tục đắm chìm trong nghiên cứu Hắc Yêu Giản.

Đây nói đúng ra là một bản tàn khuyết công pháp. Bởi phần công pháp tu luyện đã mất, đây chỉ là phần kiếm chiêu và luyện chế Yêu phi kiếm mà thôi. Hay căn bản là không hề có công pháp đi kèm, vì thường Yêu tu là công pháp theo huyết mạch mà ra.

Đọc kỹ phần luyện chế phi kiếm thì Lạc thiên càng chứng thực hơn về suy nghĩ cai ngọc giải này căn bản không có công pháp đi kèm, pháp môn luyện Yêu Phi Kiếm là vô thuộc tính, hay nói cách khác là đa thuộc tính. Phi kiếm có yêu cầu rất ngặt nghèo để có thể thi triển ra kiếm thức ví như, kích thước phi kiếm, trọng lượng, tính chất ngũ hành, linh văn khắc trong đó. Trong bản hướng dẫn luyện chế Yêu Phi Kiếm này thì yêu cầu về hình dáng, kích thước, yêu văn bên trong Yêu Phi Kiếm quả thật là con mẹ nó cần chính xác từng nanometer nghĩ đến mà tê răng. Thế nhưng nó lại không hề đề cập đến việc người dùng tài liệu hệ gì mà chế Yêu Phi Kiếm, Kim, mộc, thủy, hỏa hay thổ thì kệ mẹ người thôi.

Cầm trên tay thanh Yêu Phi Kiếm của con Thanh Ngự này mà Lạc Thiên tiếc hận không thôi. Đây rõ ràng là một thanh Yêu Phi Kiếm hệ Kim cấp bậc đã đạt tới Pháp bảo trung cấp, căn bản là Lạc Thiên dùng không đặng. Căn bản công pháp Yêu tộc của hãn thuần túy là hệ hỏa không hề phù hợp vận dụng Yêu Phi Kiếm hệ Kim này, cái thứ hai là cấp bậc thanh Yêu Phi Kiếm này quá cao. cho dù Yêu Hạch của hãn khá bất phàm, to gấp rưỡi những yêu thú bình thường thế nhưng vẫn không đủ a. Theo Lạc Thiên suy đoán may ra khi hãn tiến cấp Yêu Tinh Hạch đại viên mãn may khi có thể dụng Pháp Bảo một hai.

Nhìn lại Yêu Phi kiếm càng nhìn càng ức chế, món ăn ngon trước mặt trong khi người cực đói, thế nhưng với không tới thì người sẽ buồn bực đến nư thế nào a. Lôi ra yêu nhận từ túi trữ vật Lạc Thiên lắc đầu không nguôi, thú này đã thành hình không có khả năng luyện chế lại. Tại Biến cả mệnh mông như vậy tìm được tài liệu hệ hỏa thích hợp quả thực xác xuất quá thấp Âm Dương Long Thung cũng không thể có hiệu quả a.

Thanh Yêu Phi kiếm của Thanh Ngự thì lại càng không thể cải tạo, thanh kiếm này gần như đã đạt được sự hoàn mỹ của ngoại hình, trọng lượng. Chỉ kém một chút về mặt linh văn thôi. Kể cả về mặt tài liệu Kim hệ cũng là khá hoàn hảo a, phải nói trình độ luyện khí của con Yêu Đan hải ngự này

rất cao nha. Mà nghe môn nhân báo cáo lại là lần tiêu diệt Thanh Kiếm Ngư tộc thu hoạch là cao nhất, vì lần này môn nhân thu được đến gần 200 thanh phi kiếm các loại. Phải nói cái tộc này rất có thiên phú luyện chế cái mũi xương biến thành Phi Kiếm, lần này quả thật môn nhân Càn Không Tông không thiếu nhất là Phi Kiếm để dùng.

Khoan đã có cái gì đó sai sai.... Lạc Thiên cau mày nhăn mặt, có điểm gì đó quan trọng ở đây mà hắn không bắt được. Thần thờ quấn thành một đống nằm trong tư phòng Quái Giao ngơ ngác, trong não hắn rõ ràng nhắc nhở có chuyện gì đó ahwns đã bỏ qua, vậy nhưng càng cố gắng suy tư thì mọi thứ càng mờ mịt. Giống như có một lực lượng nào đó ngăn cản cảm ứng của hắn. Mà cảm ứng của hắn là đến từ Âm Dương Long Thung trợ giúp, Lạc Thiên xanh mặt lo lắng. Rõ ràng từ một tháng trước gần như Âm Dương Long Thung vẫn tiêu phí vận khí cho Tân Điều tộc trong quá trình tìm Khoáng Mạch vậy nhưng không hề có kết quả. Cảm giác hôm nay cũng vậy, một tia chỉ bảo từ minh minh hướng dẫn hắn như mọi khi nhưng ức chế là tia vận khí này lúc đến gần hắn như bị chặn bởi một lực lượng nào đó.... điều này khiến hắn cực lo lắng trong lòng. Tất cả những thành tựu này của Lạc Thiên đều có một phần công lao khá lớn của Âm Dương Long Thung hỗ trợ. Nếu không có sự hỗ trợ đó thì Lạc Thiên vẫn tự tin mà đạp bước trên con đường tu luyện thể nhưng thời gian tiêu tốn sẽ tăng lên rất nhiều.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 111: TrườNg Bối Đến Thẳm

Đang shock với phát hiện kinh người của mình thì không gian bên cạnh Lạc Thiên đột nhiên vặn vẹo kịch liệt. Kinh sợ mà động Lạc Thiên rút ngay Yêu Nhận muốn chém vào khối không gian bất ổn kia, cái câu lai giả bất thiện thế giới nào cũng không sai. Yêu Nhận hóa thành một luồng lửa đỏ mà lao vào cái đám ánh sáng màu vàng lấp lóe sắp thành hình. Ở cái thế giới này hẳn không hề có bạn bè nào là cường nhân đến độ có thể vượt không gian mà đến. Vậy nên tấn công trước là biện pháp tốt nhất.

“Ái ui.... dcm.... bố thẳng chó.... ui ui ui...” một tiếng kêu thảm từ trong đám ánh sáng truyền ra vậy mà giọng điệu rất rất quen.

Ánh sáng tan đi hiện ra là một nam tử nhân tộc, tóc đen dài tiêu sái, ánh mắt như sao sáng, lông mày như kiếm.... lưng thẳng tựa tiêu thương, dãn như tùng bách.... Nhưng lúc này Mĩ nam tử đang một bên má sưng vù, ôm mặt mà chửi loạn.

Lạc Thiên cứng đờ người, cái âm thanh này là không phải của tên khốn nạn Thiên Vân Tử thì là của ai. Đang ngơ ngơ không biết làm gì thì cơ thể hẳn bỗng bị cầm cố bất động. Sau đó bị đá bay khỏi phòng... rồi bóng vàng lao theo tay đấm chân đá loạn cả lên.

Quái Giao thề lần này là bị đánh đau nhất kể từ khi đến giới này, Hạ Hầu Ma đầu tằm quất hẳn một trận cũng không thể nào đau như vậy. Mỗi đấm vào thịt còn chứa theo một tia không biết lực lượng khiến hẳn đau thấu vào óc mà kêu oa oa....

Tiếng Giao Kêu thảm thiết vang vọng tông môn cứ điêm, Càn Khôn môn loạn cả bày rồi... cao thủ đệ nhị của Tông bị người lạ đột nhập tận phòng riêng rồi lôi ra đánh đập ngay trước mặt các đệ tử, thật tát mặt cũng không nên tát to vậy chứ.

Phản ứng nhanh nhất lại Là Tiểu Sư Thúc mặc vào giáp bộ vác chiến chuy lao vào tính giải cứu Lạc Thiên khỏi tay hung đồ.

Thế nhưng chỉ nghe “Bang” bang một tiếng chói tai, sau đó là một tiếng “ Ái...i..i..u.u.i.” vang vọng toàn trường. Chỉ thấy giáp mảo bay tứ tán chiến chuy rụng nơi nào không biết, Tiểu Ma nữ thì nằm sâu trong đất lún vào đến tận cả trượng vẽ nên một cái hố hình người

Môn nhân còn chưa hoàn hồn thì một bàn tay màu vàng nhạt do linh khí ngưng tụ thành móc ra vị tiểu Sư Thúc đáng thương kéo lại một chỗ với Quái Giao. Sau đó là gom lại một chỗ cũng bị mỹ nam nhân tỏa ánh sáng vàng này hành hung.

Binh binh.... bang bang...

- Đây thì mục vô tôn trưởng.... này thì hồ nháo hỗn láo.... này thì dám phản kháng.... à còn lằm bằm chửi thề.... mà chết đi..... bộp... bộp... bịch bịch...

Nghe thấy đoạn lằm bằm này của mỹ nam tử thì toàn tông nghộ ra một điều. Ồ hóa ra là con mẹ nó trưởng bối đến thăm, mà quái giao bất hiếu gây chuyện nên bị đập, người ta dạy con cháu liên quán chó gì mình thôi té cho lành, vạ lây. Cơ mà cái nhà con quái giao này rất hỗn loạn, TRưởng bối là nhân tộc... abc. kiểu gì mà lôi ra quái giao... đời sau càng loạn... xyz kiểu gì mà lôi ra cả cá sấu lẫn Chim Ưng. Quả thật là rất.... dâm dăng... co nòi có giống cả rồi.

" Tiền bối cứ từ từ dạy dỗ con cháu... có gì phân phó xin cứ ra lệnh chúng vãn bối.... vãn bối xin cáo từ" Tiêu Hách đại diện cao tầng tông môn

mà lên tiếng sau đó xua chúng đệ tử đi. " Tổ gia gai cổ lên... đừng đánh bụng không đau... kí đầu... phải kí đầu... ngày thường phụ thân hay kí đầu ta... lần này sướng a."

" Tổ gia gia néo tai... kéo khéo khéo... phải rồi... chiêu này tuyệt... sau này có tử tôn ta cũng thử.."

" Tôt gia gia... đá mông.... đá mông.. ta hay bị đá mông nhất"

Tổ cha con cá sấu với hai con quái ửng thấy phụ thân bị ăn đòn thì nhao nhao cả lên, bình thường chúng bị Lạc Thiên tẩm quất lại coi đó là quan tâm. Vậy nên khi nghe trưởng bối nhà mình "dạy dỗ" phụ thân thì cũng coi đó là quan tâm vậy. Vì thế ba con tiểu yêu này lại loạn lên mà cổ vũ nhiệt tình.

" Dcm...chúng bây, ông thoát ra được ông làm gỏi chúng bây" Lạc Thiên mở miệng Giao gào thét, có con bất hiếu thì cũng chỉ đến mức độ này là cùng.

" A phụ thân chửi bậy... gia gia gắng sức... mạnh thêm... bình thường ta chửi bậy phụ thân kí đầu"

....

...

Lạc Thiên đầu đầy hắc tuyến nhưng lại ngậm chặt mồm, sợ lời lại kéo dài thêm pha tẩm quất này.

Giờ đây ngòi trong đại sảnh của Càn Không Tông cứ điểm tạm Âm Dương Cung là đầy đủ cao tầng tong môn. Không khí rất là quái dị, ngòi tại vị trí chủ thượng mà Hạ Hầu Uyển Vân hay ngòi là một mỹ nam tử cường đại. Hãn ngòi đó như có như không trên miệng cười mỉm, liếc mắt nhìn toàn trường. Hai bên là hai nhân vật phong vân của Càn Không Tông. Lạc

Thiên quái giao toàn than chỗ sưng chỗ phồng mặt mũi biến dạng, Hạ Hầu Uyển Vân cũng chả hơn kém gì khắp mặt xanh xanh tím tím.

" Tiểu Thiên người làm không tồi... cái nhóm bịt thịt này của các người cũng có vài phần màu sắc... Cái Âm Dương Cung này của các người là một động thiên phúc địa của Vu tộc, nhưng tộc này bị thiên đình diệt chủng rồi. cái khe nứt này là một gã thiên binh nào đó chém ra mà thành, kiếm chiêu cũng chả đến đâu cả., nhưng so với các người thì quá khủng bố rồi.... ta chỉ ở đây được vài ngày vậy nên giúp các người bề bộn một phen..." Thanh Vân Tử lẳng không mà đạo, hẳn trước đây là tán tu vô thức vô cầu, lúc có việc không một ai trợ giúp đó chính là bi ai nhất, giờ đây thấy Lạc Thiên có được chút thành tựu hẳn cũng vui vẻ. Đã tự xưng là trưởng bối thì hẳn cũng làm việc như trưởng bối đối với Lạc Thiên.

Số là sau khi ăn đập xong thì Lạc Thiên cùng Thanh Vân tử đạo qua một hồi mới biết được vài chuyện sảy ra. Vậy mà Lão Ngọc Hoàng nhi đánh chú ý lên Yêu Hoàng Ẩn muốn để Nhân Hoàng Ẩn của Lão thôn phệ vật này sau đó mạnh thêm một tầng. Nếu như vậy Lão sẽ đê đầu cười cổ mấy tên đang giữ Thiên Hoàng Ẩn và Địa Hoàng Ẩn. Càng thêm nữa là củng cố vững chắc ngôi báu mà lão mới cướp được có 10 vạn năm. Vậy là tên này nhờ Tây Mẫu Nương Nương vợ cũ của Tiên Hoàng thôi diễn ra dấu vết của Yêu Hoàng Ẩn. Mà Yêu Hoàng ẩn mất tích đã lâu không thể ai tìm thấy, lần này thôi diễn cũng chỉ mong là ăn may chó ngáp phải ruồi àm thôi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Long Châu Hợp Khí

Lại nói về lí do Thanh Vân Tử mò đến giới này gặp Lạc Thiên. Thì ra mỗi kẻ sử dụng bí pháp của Yêu Hoàng Ẩn để trường không nó thì đều có hơi thở mờ mịt của Yêu Hoàng Ẩn trên thân. Thanh Vân Tử chính là như vậy mà bị phát hiện ra. Còn tại sao trước kia không ai thôi diễn ra một điểm dấu vết mà nay Tây Mẫu Nương Nương lại có thể làm được điều đó. Chuyện uẩn khúc này Thanh Vân Tử không rõ, thế nhưng hẳn cũng là cường nhân trong cường nhân nên không bó tay chịu trói. Vậy mà hẳn xông vào ma giới tị nạn rồi, đến đây là phân thân của hẳn mà thôi. Nhiệm vụ của phân thân là phong ấn lại Yêu Hoàng ẩn, mà muốn phong ấn lại thì cần phải dùng tiên khí mới được. Vậy nên bản thể hẳn thu hút hỏa lực của Thiên đình đại quân một đường chạy ra khỏi Tam thập tam thiên xông vào Ma giới. Do đó cái Phân thân cảnh giới Phi Tiên này mới có thể trốn xuống hạ giới mà gặp Lạc Thiên. Thế nhưng vì đang bị truy nã thế nên hẳn chỉ coa thể cưỡng ép tiêu gần hết pháp lực mà phá giới nhập cư trái phép xuống hạ giới. Trên đường đi lại xui xẻo gặp không gian phong bạo tưởng mất mẹ luôn cái phân thân mà không có được việc gì. Giới chỉ vỡ tan toàn thân thương thế nghiêm trọng, cái phân thân này coi như triệt để xong, chỉ có thể gắng gượng mấy ngày thời gian mà thôi.

Còn vì sao Tây Mẫu Nương Nương không thể trực tiếp thôi diễn ra vị trí Âm Dương Long Thung là vì hai nguyên nhân, thứ nhất thì đó chính là do khoảng cách xa, cái thứ hai chính là bản thân Yêu Hoàng Ẩn có khả năng né tránh thôi diễn, thế nhưng nó bị tổn hại quá nhiều rồi. Nếu vẫn cứ hoạt động như trước đây tỏa ra ngoài vận khí thì trước sau gì cũng bị Thiên Đình thôi diễn ra. Chính vì thế lão Thanh Vân Tử này mới muốn phong ấn lại

Yêu Hoàng Ẩn. Thật ra thì lão có thể bỏ mặc Lạc Thiên mà bỏ chạy một mình, thế nhưng không biết vì lí do cá nhân nào mà lão thà hi sinh một Phân Thân cường đại để đổi lấy việc Lạc Thiên tránh được kiếp nạn. Đây là lí do cá nhân của Thanh Vân Tử nên Lạc Thiên có hỏi cũng không có đáp án.

Sau khi dùng tiên khí của bản thân Phong Ẩn lại Yêu Hoàng Ẩn thì Thanh Vân tử cũng chẳng còn sót lại bao nhiêu tiên khí trong cái phân thân này, lão chỉ có thể tồn tại mấy ngày rồi tan biến. Trước khi đi lão cũng muốn làm mấy việc giúp ích cho cái Tông Môn nhỏ bé này của Lạc Thiên vậy nên khi ngang qua Linh Giới lão thuận tay cướp một Bảo vật Trấn áp vận khí của một đại tông môn. Xe nhẹ đường quen lão phản hồi Sa Tinh giới là nơi Lạc Thiên đang sinh sống.

" Phong ẩn Âm Dương Long Thung rồi khả năng người sẽ gặp khó khăn vì nó đã hút đi một số khí vận của người trong tương lai, vậy nên sau này người sẽ không có may mắn nữa mà đôi khi là xui xẻo hơn bình thường..." Nhìn chằm chằm vào Quái Giao, Thanh Vân Tử không mẫn không nhạt mà đáp.

" Con mẹ nó... " Lạc Thiên hậm lực mà chửi thề một câu.

" Cũng tại ta bất cẩn không ngờ còn một tia khí tức Âm Dương Long Thung trong cơ thể của ta vậy nên mới bị thôi diễn quá. Thật ra tia khí tức này rất dễ ẩn đi nếu người đã có tiên khí... đây là pháp môn sau khi người phi thăng Thượng giới thì có thể sử dụng tiên khí mà ẩn dấu khí tức Âm Dương Long Thung"

" Còn bây giờ ta sẽ phong ấn nó lại 200 năm... trong hai trăm năm này người bắt buộc phải đạt cấp độ Địa Tiên có một tia tiên khí để thi triển bí thuật ta giao cho người, nếu không người sẽ bị cả thiên đình đuổi giết... mà khi người có thể ẩn dấu khí tức thì cũng có thể sử dụng Âm Dương Long Thung, nhưng với một điều kiện đó là tìm được bổ thiên thạch để khôi phục

phần nào khả năng tránh thôi diễn của nó.... Đây là Long Châu Hợp Khí, nó chính là bảo vật trấn áp vận khí của Linh Khu Đạo tràng tại Linh giới, nay không có Long Thung hỗ trợ người dùng tạm cái này, tác dụng thì chả ra sao nhưng có còn hơn không"

Cái Long Châu Hợp Khí này cũng có tác dụng duy trì vận khí nhất định nếu không thì đạo tràng Linh Khu cũng không thể sừng sững 5000 năm không ngã trên Linh giới. Thế nhưng bảo vật này không có tác dụng hấp thu tín ngưỡng biến thành vận khí, loại chức năng này chỉ có ở một số cực hiếm bảo vật mà thôi, ngay cả thiên đình cũng chỉ lác đác có vài cái. Thanh Vân Tử Yêu cầu Lạc Thiên vẫn tiếp tục thu thập tín ngưỡng cho Âm Dương Long Thung vì sau khi phi thăng tín ngưỡng châu mới là đồng tiền có giá trị mà không phải là linh thạch hay tiên thạch gì đó, nó chính là bí ngân mà chỉ có người trong hệ thống thiên đình mới được dùng. Cũng có tồn tại ở chợ đen Tiên Giới nhưng ít lắm giá đắt như vàng. Long Châu Hợp Khí này cần Long Mạch để duy trì chức năng của mình vậy nên điều cần thiết bây giờ của Càn Không Tông là đánh chiếm long mạch của ai đó... đây là nhiệm vụ quá khó khăn vì Long mạch của giới này toàn bị các đại Tông môn chiếm hữu.

Thật ra chỉ cần Thanh Vân Tử Phất tay một cái là tiêu diệt một Siêu cấp Tông môn giới này thế nhưng nếu làm vậy sẽ lộ dấu vết vì mỗi giới đều có một giám sát nhân là NGười Thiên Đình, Yêu Đình hay Ma Vương Đình. Nếu lộ ra thì chết cả đám vậy thì việc chiếm Long Mạch chỉ có thể dựa vào bản thân Càn Không Tông mà thôi. Thật ra cái gọi là Long Mạch chính là một Siêu Cấp Linh Mạch đã hóa linh có linh tính của mình mà biến hóa thành một dạng siêu hình thái đặc biệt. Do đó dùng các loại linh mạch kém hơn nuôi dưỡng Long Châu Hợp Khí cũng có thể nhưng tác dụng cực kì nhỏ bé.

Lý do như vậy nên Lạc Thiên nhờ cậy Thanh Vân tử hốt 3 đầu trung hình linh mạch này về Âm Dương Cung để tạm thời nuôi dưỡng. Với năng

lực của Thanh Vân Tử thì đó chỉ là một cái phẩy tay, một lượt hấn bốt 3 đầu trung hình linh mạch còn lại về Âm Dương Càn Khôn Cung, một mặt hắt hốt luôn hết cả môn nhân Càn Không Tông mang về đỡ bao nhiêu thời gian chạy đi chạy lại. Vậy nên mới có cuộc họp hội nghị ngày hôm nay tại Càn Không Tông sảnh đường.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 113: ĐộNg Thiên PhúC Địa

Quay lại với sảnh đường hội nghị Càn Không Tông tại Âm Dương Càn Khôn Cung. Lúc này đây mọi người đang rất bất ngờ về cái Cung điện mà Càn Không Tông chiếm được này. Nếu không có Thanh Vân Tử đến thì chắc chắn với trình độ của môn nhân cũng như cao tăng hiện nay không thể tìm hiểu được bí mật của nó. Thành ra đây không phải là mộ kết giới thông thường mà là một quả cầu kết giới, cấu tạo của nó chính là một động thiên phúc địa có thể thu vào sinh vật sống. Có chức năng như túi trữ vật nhưng bên trong tạo thành một giới hoàn chỉnh có thể sinh tồn. Vật này có thể thu nhỏ thành một viên châu cầm theo người rất là tiện lợi. Thế nhưng nó hỏng mất rồi, chức năng phóng to thu nhỏ hỏng, kể cả kết giới bảo vệ cũng chuẩn bị sụp đổ, chắc nếu Thanh Vân tử không phát hiện thì trong khoảng trăm năm vật này sẽ đi tong.

" E.. hèm... đi vội vàng quá không mang theo bảo vật nào trong người.... thôi ta cải tạo lại cái động thiên này cho các người vậy.... nhưng mà không có vật liệu nên ta không thể phục hồi mọi chức năng cho nó được.... bên trong trung tâm còn một đầu trung hình linh mạch thôi thóp... ta gia cố thêm ba đầu linh mạch mới mang về... cộng thêm sửa chữa lại pháp trận khả năng cái vật này ngàn năm mới hỏng. Nhưng sức phòng ngự, hay khả năng thu phóng thì bó tay rồi... đây là cách sửa chữa bổ xung cộng thêm nguyên liệu cần thiết các người cầm đi...." Thanh Vân Tử ra vẻ đạo mạo trường bối, nhưng quả thật là hăn xấu hổ vô cùng, biết thế này trên linh giới vợ vét thêm một phen vậy có phải tốt hơn không.... giờ cả đồng tử tôn đòi quà... quả thật hăn muốn chết cho xong...

" Ê... các người ánh mắt gì vậy.... quả thật ta đời nhà vôi quá không mang theo đồ gì cả.... hay là cho các người công pháp pháp thuật bù đắp nhé.... đưa ngọc giản đây...."

Cả nhóm Càn Không Tông mắt sáng trưng như bà Tưng.... mẹ nó Càn Không Tông thiếu nhất là gì... là hệ thống các loại tu luyện.... lão này mà lôi ra một đồng tiên khí thì cũng chả dùng được.... Công pháp hảo công pháp hảo a.... thế là ngọc giản trống tới tấp đưa tới trước mặt Thanh Vân Tử....

" Bụp... bụp... bẹp.... bùm...." Từng cái ngọc giản thế mà vỡ tan hết. Thanh Vân Tử gãi đầu gãi tai....xấu hổ không thôi..

" Ý quên mất... mấy cái ngọc giản này không chịu được tiên văn, ghi không đặng, mà truyền khẩu quyết thì các người cảnh giới không đủ... có khi vỡ đầu mà tử vong a... làm sao bây giờ....nhì" Thanh Vân Tử đúng là bó tay, những pháp môn tu luyện hạ giới hẳn quên mẹ hết rồi, quá lâu mà cũng quá rác rưởi nên delete cho rộng bộ nhớ. Giờ đây cái mà tử tôn cần thì hẳn không có, cái có thì hẳn không cần. Tính đi vợ vét các tông môn khác nhưng lo lắng bị Giám Sát Giả phát hiện thì phiền toái cho Càn Không Tông. Lần rat ay tại Linh Giới đã quá liều rồi, không thể lộ chân rết được. Căn bản cũng là ngày xưa hẳn dựa dẫm vào Âm Dương Long Thung trong cấp thấp tu sĩ một đường hãnh tiến, kì ngộ vô số, không hề vất vả học theo hệ thống mẹ gì, nói một cách đơn giản là tại Hạ giới hẳn thuộc dạng Lợn Vàng. Nawmg ngủ cũng lên cấp thế nên chả qua tâm lắm tu luyện mà chỉ cả ngày hoa hoa thảo thảo đắm mình đi lừa sắc àm thôi. Tên tiểu bạch kiếm này là điển hình Dongjoang chính gốc, văn không hay cày không biết. Giờ nói ra mới thấy xấu hổ tràn trề.

" Gia Gia ngài không phải cũng tu luyện từ luyện khí mà lên mới phi thăng sao... ngài chép mấy cái pháp môn khi đó là được đâu cần cao sang gì đâu...." Quái Giao mặt mũi u u cục cục đứng một bên nhăn nhó mà đạo,

thực trong tâm hấn đánh đồng tính cách của tên này với Hạ Hầu Uyên Vân, rất không đáng tin tưởng.

Bộp... ái ui sao đánh.... chát... ái đánh nữa ta phản công.... bẹp bẹp... hự hự...

Đang bực mình thì cái tên không biết lợi hại này chõ miệng vào, vậy là có người tiện tay ra mấy chưởng... và cũng có Giao đầu đón nắm đo sần.

" Lắm mồm... Tử tôn mất nết dám dạy bảo cả Gia gia..." Thanh Vân Tử giơ chân đạp thêm cho Quái Giao một cước.

Ca nhớ thù này... khi nào cường hơn người thì.... người chờ... Lạc Thiên nằm im de chờ trời sáng, giờ đây yếu hơn người phải nhẫn, phải nhịn. Không nhịn được thì nhẫn, không nhẫn được cũng phải nhịn ha ha ha... khốn nạn thân Giao.

“ E hèm... thế này đi bắt đầu là Luyện Khí nhé, ta có vài loại linh văn, yêu văn và cách luyện chế phiêu khí đẳng cấp từ pháp bảo, linh bảo, đến ngụy thần khí.... mẹ kiếp mấy thứ này ngày xưa gia gia người toàn cướp với cả trộm.... ý nhằm là mượn... có bao giờ phải luyện chế đâu.. chỉ có vài loại thôi ngại ngại....” Thanh Vân Tử có phần xấu hổ mà tung ra mấy cái ngọc giản, thân là Đại La Kim Tiên mà chỉ có thể lôi ra được lèo tèo ba đồ đồng nát.

“ Cảm ơn lão tổ tông.... cảm ơn... lão tổ.... lão tổ vô địch thiên giới hồng phúc tề thiên” Hai lão Tiêu Mã vội vàng lăn lên mà vớ lấy ngọc giản... quỳ mọp xuống mà cảm tạ Thanh Vân Tử. Nói dờn a, cả Càn Tông môn không có lấy một cái linh văn cấp độ Linh Bảo đừng nói đến ngụy thần khí.... mẹ nó cái lông chân của tiên nhân cũng thành bảo vật hạ giới rồi.

“Ở hai thằng này ngoan, có tiền đồ không như đứa khốn nào dám lấy yêu nhận phang tổ tông trường bối... năm yên đó ta chưa có cho người bò dậy..... ồ hai đứa kia lại đây xem nào... uhmm cốt cách không tồi... chắc hồi

trẻ không có tài nguyên tu luyện hay sao mà cảnh giới kém vậy... “ Thanh Vân Tử thấy nhị lão râu tóc bạc phơ, cung kính mà quỳ lạy thì rất vui, ít ra cũng kéo được phần mặt mũi.

Nhắc đến chuyện xưa hai huynh đệ Tiên Mã khóc như mưa mà bỏ lại, tông môn quá nghèo cố gắng lắm mới kiếm được Trúc cơ đan đến lúc đó thì cơ thể già cả mà thoái hóa cả rồi đột phá vô vọng chỉ có thể đắm đầu vào luyện khí mà thôi.

“ Không tồi... ta đưa hai đứa một tia tiên khí cọ rửa cốt cách, ít nhất trẻ lại 50 năm, cố tu luyện có khi đột phá đấy.... nhớ tìm công pháp tốt cải tu... các người hệ hỏa, ta hệ mộc nên công pháp ngày xưa của ta các người không dùng được.” Nói đoạn Thanh Vân Tử bắn hai tia tiên khí vào người hai lão già, bằng mắt thường có thể nhìn thấy hai lão già này cải lão hoàn đồng với tốc độ cực nhanh. Tóc trắng hóa xanh, da nhăn nheo như quả táo tàu căng ra hồng hào như thanh niên, chỉ sau một tuần trà hiện ra trước mắt mọi người thế mà là lai soái ca, đẹp dai còn trên cả Triệu Vô Cực.... thế nhưng không có dừng ở đó hai người bắt đầu nhỏ lại, mãi đến khi biến thành hai tên đồng tử thực sự thì mới dừng lại, nhìn hai lão già biến thành hai thiếu niên 12, 13 tuổi thì cả Tông Môn trợn ngược mắt lên rồi.

“ Bỏ xừ... quá tay quá tay. Chết rồi đã trúc cơ là cố hình... các người không... lớn được nữa rồi.” Thanh Vân Tử kêu lên thất thanh. Toàn tông môn ngẩn ngơ nhìn Lão tổ tông cảm giác vị này là tổ tông của Tiểu Sư Thúc thì chuẩn xác hơn à.

Nhị lão ngẩn ngơ nhìn nhau, rồi lại giơ hai bàn tay trẻ con của mình lên nhìn kỹ sau đó thì ôm nhau khóc rống bỏ đến ôm chân Thanh Vân Tử mà nước mắt nước mũi tùm lum cảm ơn rồi rít. Hai lão già này quan trọng chớ gì ngoại hình, đã vô vọng tấn chức nay hi vọng trở về, đừng nói hình dáng 12 tuổi, kể cả 6 tuổi cũng vẫn hạnh phúc tràn trề.

Thấy nhị lão được trọng thưởng như vậy cao tăng trong phòng hội nghị ai nấy mắt đều sáng chưng ao ước mà nhìn Thanh Vân Tử, nhưng không ai dám mở miệng xin xỏ hay đòi hỏi. Nhưng có bốn kẻ khác loại xông lên ôm cứng lấy Thanh Vân Tử đòi quà.

“ Tổ gia gia.... ta mới là chủ tử của người a.... tổ gia gia cho người ngoài mà không cho ta là bất công... đả đảo”

“ cho ta nữa...”

“ của ta...”

“ gia.gia của ta a”

Bốn kẻ này không ai khác là Lục Ngạc, Song Ưng, và thêm tiểu Ma Nữ.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Cải Tạo

Bị quần đến không chịu nổi Thanh Vân Tử đành truyền thêm 4 tia tiên khí cho 4 đứa quỷ này. Nhưng hấn phong ấn lại dặn dò đột pháp Nguyên Anh hãy dùng đến sẽ có hiệu quả ưu dị, còn hiệu quả gì thì hấn không nói.

" Tiếp theo là mặt đan dược, nói thật là mặt này ta không giúp được nhiều cho các người trong giai đoạn này. Đây là đan phương của các loại đan dược trên Linh giới, khi nào lên đến Linh giới thì các người không phải lo chuyên đan phương nữa rồi...." Thanh Vân Tử đúng là cũng có chỗ khó, trước đây có Âm Dương Long Thung hỗ trợ nên có bao giờ phải luyện, toàn đập linh thạch để mua mà thôi.

Triệu Vô Cực cũng hạnh phúc bưng bưng mà ôm lấy ngọc giản, tuy rằng không thể dùng lúc này thế nhưng đây là đồ của Linh Giới đó, phải đột phá Hợp Thể Kỳ mới có thể Phi thăng Linh Giới đó. Loại mặt hàng này rất có giá trị tham khảo, chỉ cần người hiểu được một phần ngàn của nó thôi cũng đã thành đại tông sư ở hạ giới đấy. Đồ vật kiểu này chỉ có thể thông qua con đường nhập lậu mới xuống hạ giới, thật quá quý giá rồi. Triệu Vô Cực run run mà ôm lấy ngọc giản như sợ ai cướp mất vậy.

Tiếp theo phù đạo trận đạo đều được Thanh Vân Tử sao chép cho Càn Không Tông. Mặc dù số lượng chủng loại cực ít, nhưng thẳng ở đẳng cấp nếu đem so sánh ở riêng cái giới Sa Tử này.

Chuyện xong xuôi cũng là lúc Thanh Vân Tử phải tan biến rồi, thế nhưng tiên khí cứ thế trôi đi lãng phí thế nên hấn yêu cầu tập hợp suất lại

một chỗ, sau đó dùng tiên khí cải tạo thể chất một lần. Đảm bảo những người này sẽ có một con đường tu luyện phía trước khá bằng phẳng.

Vì lúc trước cao tầng có rất nhiều người nhận được tiên khí nên đợt nhận tiên khí tập thể này chỉ có 4 người mà thôi. 16 suất còn lại dành cho môn nhân, 6 kẻ xuất sắc mới lãnh trúc cơ đan như Mộc Kiếm Thanh, Dương Mạc Phong... 4 kẻ được chọn ra từ Đan Các, Phù các, Luyện Khí Các..... họ được bí mật triệu tập. Việc Thanh Vân Tử là tiên nhân phải giữ bí mật hoàn toàn nếu không thì ngay lập tức họa diệt vong sẽ rơi xuống đầu Càn Không Tông không phải bàn cãi. 6 suất tiếp theo dành cho 6 hải yêu thú trong đó có Giải Đại Kềm, Thạch Bàn Bàn, Tân Túc Túc và ba con cua xanh có tố chất cao nhất.

Ngồi chính vị trong phòng kín Thanh Vân Tử mặt gương mặt lạnh lùng liếc nhìn mười sáu môn nhân đang quỳ phía dưới. Áp lực hằn tạo ra là cực lớn, Thanh Vân Tử lúc này rất nghiêm túc " Ta dùng tiên khí cải tạo thân thể các ngươi, đó là tạo hóa, các ngươi tương lai sẽ là vô hạn lượng, nên nhớ không phải cứ tiên nhân nào cũng có thể làm được việc này... Ta chỉ có hai yêu cầu các ngươi. chuyện ta là tiên nhân sống để bụng chết mang theo, hai là trung thành phò tá tôn tử của ta là con quái giao Lạc Thiên Thiên này... nếu ai đó trái lời ta dám đảm bảo, dù trốn tận chân trời cũng bị ta rút hồn luyện phách" Một luồng sát khí như ngưng thật áp cho 16 kẻ này sụ lơ trên mặt đất.

DCM nó thảo nào mấy ngày hôm nay cao tầng tông môn cứ thần thần bí bí, hóa ra gia cảnh của Long gia con mẹ nó trâu. Trưởng bối đến thăm vậy mà là Tiên nhân. Tất cả môn nhân bị đập cho choáng đến không thể choáng hơn. Không ai bảo ai vội vàng xuất tinh huyết ra tề độ. Cơ duyên lật mình là đây, là sống tầm thường hay là nhân vật phong vân một cõi thì phụ thuộc lần này rồi. Được tiên nhân cải tạo thân thể thì người có ngu si đi chăng nữa thì tương lai cũng không thể tầm thường được, huống hồ đây toàn là tinh anh cả. Còn chuyện trung thành cùng Lạc Thiên thì chả ai có ý

kiến, người ta có hậu trường cứng vậy mà chọn người là người đi theo đó là vinh dự a. Với cái hậu trường này ra đường vẫy tay một cái có cả đàn nguyên Anh đi theo ấy chứ, mọi người đều nghĩ vị thiếu gia này muốn ra ngoài tự mình làm việc không muốn dựa gia tộc nên họ mới có cơ hội đấy.

Công việc cải tạo hết gần một canh giờ thì kết thúc, thế nhưng lúc này Mộc Kiếm Thanh và Dương Mạc Phong cùng một tên nữa a lên một tiếng ngất xỉu.

" Không cần lo lắng, ba kẻ này mộc linh mạch nên ta truyền đạo vào thần hồn chúng... hơi quá tay... không phải lo ha ha..."

Thanh Vân Tử hẳn cứ như vậy mà lãng không biến mất như chưa từng xuất hiện ở đây, môn nhân ngõ ngang nhưng đều bình tĩnh lại. Ai trở về việc của người ấy mà tiến hành như thường, kẻ bề quan, kẻ nghiên cứu, kẻ thì luyện chế đan dược pháp bảo. Còn Lạc Thiên thì đi về tư phòng mà thực hiện việc lên kế hoạch mới cho Càn Không Tông. Sự xuất hiện của Thanh Vân Tử đã làm xáo trộn tất cả sách lược trước đây của Lạc Thiên để ra.

Những công pháp, trận pháp, pháp môn luyện khí Thanh Vân Tử để lại nói là ít nhưng toàn là thứ cao cấp, hở một tí là có thể leo lên Linh bảo, ngụy thần. Muốn tiêu hóa được những thứ này cần rất nhiều thời gian. Thế nhưng Càn Không Tông là lục bình không rễ, một mình tại biển khơi không thể giao dịch cùng ai. Cái thì thừa thứ lại thiếu vậy nên Càn Không Tông cần phải tích lũy một mẻ thật lớn tài nguyên mới có thể đóng cửa mà bề quan một thời gian được.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Diệt Môn HàNh ĐộNg

Sau một thời gian ngắn lập nên kế sách tân kì thì Lạc Thiên và Càn Không Tông lại bước vào một lần hành động mới mang tính quyết định cho tương lai của môn phái đang tân sinh này. Số là Thanh Vân Tử phất một tay amng đi liền 3 cái trung hình linh mạch mà chúng đều phải dùng để nuôi nấng Long Châu Hợp Khí và cung cấp linh khí cho Âm Dương Càn Khôn Cung vậy nên không thể khai thác linh mạch trong này. Nói như vậy thì lượng linh thạch dự trữ của Càn Không Tông chỉ là 8500 vạn linh thạch khi khai thác kiệt cái trung hình Linh mạch của Bạch Xà tộc, nghe thì nhiều thế nhưng theo kế hoạch phát triển vũ khí của Càn Không Tông thì hoàn toàn lại thiếu thốn. Vì các loại vũ khí Lạc Thiên nghiên cứu ra đều dựa cả vào linh thạch để phát động, nhất là hãn dự định chế tạo số lượng đáng kể Linh Hạm và thật nhiều Chiến Xa.... đây là hai thiết bị ngốn linh thạch vào dạng bậc nhất của tu chân giới a.

Nhưng ơn trời phù hộ, cũng chính Thanh Vân Tử phất tay một cái như vậy mà tiết kiệm cho Càn Không Tông được 9 tháng thời gian trước khi Giao tộc quân đội lai triều. Để tận dụng thời gian này Lạc Thiên quyết định toàn môn nhân xuất động phân làm hai hướng. Chiến Đường mang theo Linh Hạm quyết định tiêu diệt 5 cái hải tộc đàn phụ thuộc Bạch Giao Đình gần họ nhất, đã đắc tội diệt bốn tộc rồi thì diệt thêm 5 cái không có sao. Đội thứ 2 là nhân viên khai thác thì tiến đến khai thác khoáng mạch tại hang ổ của Thanh Kiếm Ngư, môn nhân Luyện Khí Các đi theo để tiến hành luyện chế 3 loại linh khí mà Lạc Thiên hãn đã thiết kế.

Nói đến mỏ khoáng Kim tại hang ổ của Thanh Kim Ngư thì phải quay trở lại thời điểm khi Lạc Thiên nhìn thanh Phi Kiếm của con Yêu Đan

Thanh Khiếm Ngự tộc, rõ ràng hẳn muốn nhận ra một tia gì đó thì bị ngăn cản trong minh minh. Thì ra đó là Thanh Khiếm Ngự tộc là Kim hệ Yêu thú nên chúng rất nhạy cảm với nơi nào có Kim khoáng chất lượng cao. Kim hệ yêu thú cần những nơi rồi rào Kim Khoáng mới có thể tiến cấp. quan trọng hơn nữa chúng phải rèn đúc phi kiếm tại mũi thể nên số lượng và chất lượng Kim Khoáng đều phải rất cao cấp. Mãi đến tận khi Thanh Vân Tử bưng cái linh mạch ở Thanh Khiếm Ngự tộc thì Lạc Thiên mới à lên một tiếng mà nghĩ ra. Mỏ Kim Khoáng ở đây rất khổng lồ gồm hỗn hợp hai loại là Hắc Thiết và Hoàng Hoàng Thiết, cả hai loại này nếu vớt ở lục địa một vạn năm trước thì cũng xếp vào dạng bất nhập lưu trong việc chế tạo Linh khí, nhưng bây giờ hai hai thứ Kim loại này lại rất đáng tiền trên lục địa, chúng là kim loại thông dụng nhất để chế tạo linh khí lúc này. Mặc dù linh khí chế ra từ hai loại này chỉ miễn cưỡng đạt tới Linh Khí hạ phẩm mà thôi. Điều này là bởi vì nhân loại là một chủng tộc cực tham lam, bất kì nơi nào có Nhân tộc thì mọi loại tài nguyên đều bị khai thác tận diệt. Cũng phải thôi nhân tộc quá am hiểu về luyện khí, còn yêu tộc kể cả luyện pháp bảo họ cũng là lấy một trong số các bộ phận trên cơ thể để luyện chế... mình chứng rõ nhất đó là thanh Phi Kiếm của con Thanh Khiếm Ngự yêu đan kỳ này chất lượng khá cao.

Lần này trong 5 tộc mà Càn Không Tông lên danh sách diệt sát thì có một tộc trong đó hà hải thú kim hệ khá cường đại đó là Kim Hải Xà tộc với hai yêu đan kỳ cao thủ trong đó một con là sơ giai, con còn lại là trung giai. Tộc đàn này được xếp vào cuối cùng trong danh sách diệt sát vì Càn Không Tông còn phải chờ đợi việc khai thác mỏ quặng lấy đủ kim loại chế tạo vũ khí. Chỉ có thể đầy đủ những vũ khí mà Lạc Thiên thiết kế thì may ra mới có khả năng đối kháng một tộc tanf có 2 yêu đan hải thú cấp. Cũng rất may mắn cho Càn Không Tông khi họ không diệt sát toàn bộ Tân Điều tộc bởi vì tin tức của bọn này rất thông linh. Nếu bạn tưởng tượng biển cả như một thành phố nhiều góc ngách, thì lũ Tân Điều tộc chính là chuột sống chui lủi trong đó, tuy rằng yếu đuối, chỉ có thể en vụng, ăn cơm thừa canh cặn, thế nhưng chỗ nào chúng cũng biết, tin tức thông linh tuyệt vời. Muốn có

tin tức hải mang theo hai ba viên huyết đan lữ thám báo Tân Điều tộc chạy đi tìm tộc nhân ở những vùng khác, một canh giờ sau thì đến cả chuyện con hải thú này ngoại tình cùng thẳng hải thú kia cũng lộ ra bằng hết.

Tháng đầu tiên trong chiến dịch lần này đã thành công tốt đẹp. Không hề chơi bài bày trận pháp lừa dối thủ vào vì quá mất thời gian, Linh Hạm dẫn theo 200 đơn vị tổ hợp nhân của tiến đánh thẳng hang ổ của Lục Thu Ngư Tộc. 60 Linh pháo trên Linh Hạm có tới 20 khẩu là khắc linh văn Băng Phong thuật cấp trúc cơ bản liên tục làm cho hơn một ngàn cấp thấp hải yêu Lục Thu Ngư gần như tê liệt, chỉ có gần 20 con Lục Thu Ngư cấp tinh hạch có thể chuyển động nhưng khá là vất vả. Cả một vùng biển phạm vi 2 dặm chu vi gần như hóa băng phong quả thật là quá khủng khiếp đối với những tộc đàn loại bé như thế này. Sau đó 40 linh pháo mang tính công kích xuyên thấu mới thực hiện phóng pháp thuật liên hồi vào khu vực đóng băng. Bầy hải yêu cấp thấp như giấy mỏng bị xé toạc không thể cự lại được một khắc. Có một số ít Lục Thu Ngư nằm ngoài khu vực tấn công thì thoát được hoặc một số may mắn không bị Linh Pháo bắn trúng cũng bình yên. Thế nhưng đối diện với chúng là quân đội chính quy, phối hợp nhuần nhuyễn của Càn Không Tông xông lên cân chiến. Lần này dẫn đầu đội hình mũi nhọn không phải là Mộc Kiếm Thanh hay Dương Mạc Phong mà là ba tử đệ nhà Long gia, Lục Ngạc và Song Ứng.

Đội hình như mũi nhọn kết thành một khối, không hề có hiện tượng phân ra từng đôi từng cặp chiến đấu như tu chân giới hay làm. Một nhóm chuyên phòng thủ thì đều tầm tắp thế ra pháp khí hay pháp thuật để phòng thủ cho bản thân và che chắn cho đồng bọn. Nhóm làm nhiệm vụ công kích thì phóng ra pháp thuật phi kiếm gần như cùng lúc đánh vào đối thủ. Sau màn tấn công tầm gần này thì đó là công việc còn lại của Cua tộc, cấy vào giáp xác siêu cường cùng hàng ngày căn thuốc lặc.... ý nhằm là huyết đan, lữ của thuộc Chiến Thú Doanh này không thể đem ra so sánh với dã của trước kia nữa. Độ cường đại của Cua tộc trong cận chiến thể hiện quá chói mắt, mấy

cái lân giáp nho nhỏ của Lục Thu Ngư không thể cản nổi một kẹp của Cua tộc.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Luyện Khí Nan Đề

Quay lại với tình hình trận chiến, nói đúng hơn là trận đồ sát nghiêng về một bên có trình độ "khoa học kỹ thuật" cao hơn. Nói một cách công bằng nếu không có Linh Hạm đánh đối phương choáng mẹ rồi thì 400 nhân của Chiến Đường mà muốn tận sát hơn một ngàn Lục Thu Ngư cấp thấp là không thể, có khi lại còn bị cắn ngược gây tổn thương ấy chứ.

Mặc dù đây là lần đầu thực tế tác chiến phối hợp cùng Linh Hạm thế nhưng Chiến Đường hành động cực kỳ ăn ý. Điều này là do cao tầng không tiếc tiền mà tập trận bắn “ đạn” thật. Tại một khu vực khá trống trải gần Âm Dương Cung thì Chiến Đường đã diễn đi diễn lại màn này với đối thủ giả định của họ. Vậy nên lúc này đây từng động tác, từng khoảnh khắc môn nhân Chiến Đường đều thực hiện gần như tốt chiến thuật mà cao tầng Càn Khôn Tông đề ra. Số lượng bị thương khá ít đã được đưa về linh hạm điều dưỡng. Phải nói có một điểm khác lại trong lần hành động này, đó là việc lúc Cua Tộc lao lên cận chiến thì Nhân tộc tách hẳn ra mà ở vòng ngoài tiến hành hỗ trợ bằng viễn kích. Có được điều này là do Bạng Tộc đã sản xuất thêm một lần Bạng châu cung cấp cho Chiến Nhân Doanh sử dụng. Có được tị thủy châu cho nên hành động của Nhân Tộc tu sĩ linh hoạt hơn nhiều.

Nhóm vài chục Lục Thu Ngư tinh hạch kỳ hải yêu cũng không thể dậy nên được sóng gió gì, trong lần công đầu tiên là chúng phân tán trong đám tàn quân, thứ hai chúng là trọng điểm chiếu cố của Linh pháo nên tổn thương khá nặng. Trong đợt pháo kích mang tính hủy diệt thì những tay Pháo Bạng Tộc chỉ cần nhắc thấy nơi nào có Lục Thu Ngư to hơn mức bình thường là phóng pháp thuật của Linh Pháo dồn dập đến chỗ đó. Rất nhiều

Lục Thu Ngư tinh hạch kỳ chết hoặc bị thương nặng bởi những phát pháo “bắn chùm” đầy oan nghiệt đó.

Về cao tầng chiến đấu thì không cần phải nói thêm nhiều lời, Tiểu Sư Thúc không bao giờ thất thủ, trừ một lần đó là bị Thanh Vân Tử tâm quất. Có được một số linh văn cấp bậc pháp bảo từ Thanh Vân Tử thế nên giờ đây nhị lão... à không phải nói là nhị vị đồng tử đã có thể chế được hạ phẩm pháp bảo rồi mà không phải là nguy pháp bảo. Tông môn phải chảy máu một hồi mới “mua” được khúc xương đùi của mẫu thân Lục ngạc đem ra chế cho Tiểu Sư Thúc một cái chiến Chùy mới cấp bậc Pháp Bảo hạ giai. Giờ đây Tiểu Ma nữ đã vác một con cá thu khổng lồ dài 5 trượng trở về, đầu cá bị đập nát, óc não nhầy nhụa nhìn rất là máu tanh.

Công việc tiếp theo là của Trận Các môn nhân, cái Các này mới được thành lập môn nhân thừa thớt thế nên Lạc Thiên phải chính mình chỉ đạo và ra tay bố trí trận pháp Di Linh để chuyển cái Linh Mạch này về Âm Dương Cung. Trước đây Càn Khôn Tông chỉ có trận pháp Di linh hạ cấp năng lực di chuyển là tiểu hình linh mạch. Nhưng trong số trận pháp mà Thanh Vân Tử viện trợ may mắn có Di linh trận pháp cấp trung và thượng phẩm. Vậy nên chỉ cần thoáng bố trí thì Linh Mạch sẽ bị di dời về Càn Khôn Môn, tuy rằng sẽ có thất thoát thế nhưng thắng ở chỗ tiết kiệm thời gian a.

Vì Di Linh sẽ tạo nên đứt gãy thổ địa, tạo nên địa trấn kiểu như động đất, rất dễ dẫn đến sự chú ý của các tộc đàn xung quanh vậy nên Lạc Thiên quyết định cứ bố trí đã, sau khi hoàn thành mục tiêu là tiêu diệt 5 tộc thì tiến hành di linh cùng lúc. Kể cả lúc đó có thế lực nào phát hiện thì Càn Khôn Tông cũng đã zoot xa rồi.

Thời gian còn tận 8 tháng mới đến thời hạn Bạc Giao tộc lai tập vậy nên nếu theo tiến độ này hoàn toàn có thể hoàn thành mục tiêu dễ dàng. Toàn nhân Chiến Đường lại trở về Linh Hạm để ôn dưỡng trong khi Linh Hạm tiến về mục tiêu thứ hai, quả thật rất tiết kiệm thời gian và sức lực khi có vũ khí đại hình và cường đại.

Quay lại với khu mỏ thuộc Thanh Kim Ngư nhất tộc, công việc khai thác rất thuận lợi với 39 máy khoan cắt Pháp khí, thế nhưng công việc luyện chế thì con mẹ nó không xong, nhân số Luyện Khí các chỉ có 50, cộng thêm gần 100 Bạng tộc vừa gia nhập, nhưng lũ này chỉ có thể luyện ra Yêu pháp khí mà không phải Nhân Tộc pháp khí, thế nên hoàn toàn vô dụng trong quá trình sản xuất Quặng mỏ. Như đã nói trước đây, khoáng kim khai thác lên chỉ là bán thành phẩm, tạp chất cực nhiều cần môn nhân tinh luyện, thế nhưng sức người có hạn. Nếu chỉ chế các linh khí bình thường có lẽ đủ dùng, thế nhưng thiết kế chiến xa của Lạc Thiên là đại hình tổ hợp linh khí a, độn cái đã là chục vạn cân rồi. Lấy sức mấy tên luyện khí kì thì luyện đến đời nào cho xong. Chính vì lý do này mấy cái đại hình pháp khí trên lục địa toàn dùng các loại mộc khí mà chế, hệ mộc rất đặc biệt, bản thân những linh thụ này chỉ cần xé ra thoáng luyện chế thành hình là có thể khắc vào linh văn để dùng rồi..... chứng minh hùng hồn là Thiết Mộc dùng chế Pháp Thuyền và Linh Hạm mà cần Khí Môn đang sử dụng.

Lúc này đang chỉ huy chiến trận tại tiền phương thì Lạc Thiên cũng phải quay về để tìm hướng giải quyết. Năng lực chế tạo thấp quả thật sẽ kéo theo tốc độ phát triển của Càn Khôn Tông hạ thấp một bậc.

Lúc này đây quặng mỏ đang đứng quan khán là một Giao, một Bạng và hai gã đồng tử bộ dáng lại hết sức già nua.

“ Long gia... ngài tuy là hành gia trong việc khắc long văn nhưng lại không quá rõ về luyện phôi khí rất tốn công sức trong những công đoạn chuẩn bị như thế này....lão phu....” Tiền đồng tử ra cái vẻ mặt già nua mà đạo.

“ Đúng vậy... Hắc Thiết và hoàng thiết chỉ là những kim loại thấp nhất dùng trong Luyện chế Linh Khí, thế nhưng tính rất mềm và dẻo dễ biến hình nếu có cho thêm một thành phần cực nhỏ khoảng 2% Bí Kim Ngân thì tính cứng rắn lại tăng rất nhiều, theo bí quyết của Thanh Vân lão tổ thì chúng ta còn có pháp môn cho thêm vào Bí Xi Đồng với lượng 1 % vậy thì

độ cứng rắn phải tăng đến tầm Linh Khí trung phẩm.... mà số lượng linh văn có thể khắc vào lại phụ thuộc vào độ cứng rắn chịu tải của phôi khí a.....” Mã Đồng tử trưng cái mặt non choẹt nhưng giả bộ lão làng ra mà giải thích.

Lạc Thiên cau mày mà suy nghĩ. Các lão già đời luyện khí này của tu chân giới luôn có các pháp môn riêng để hình thành phôi khí, kiểu như dùng thần niệm chính xác Chân Linh Hỏa của mình sau đó luyện hóa bí ngân đưa vào trong Hắc Thiết hay Hoàng Thiết tạo nên một phân bố hợp kim kì dị theo ý họ mà không phải là kiểu cứ trộn lẫn là xong. Cách làm này sẽ tạo ra phôi khí cường đại hơn nhiều, chính vì thế mới có cái gì gọi là pháp môn, bí pháp. Chính là cách sắp xếp các nguyên tố theo quy luật rất đặc biệt tạo nên một hợp kim có tính chất siêu cường.

Điều này tương tự như ở địa cầu nếu đem so sánh các Kiếm Tượng Sư Nhật Bản và một nhà máy luyện thép công nghệ cao của Mỹ. Với kinh nghiệm, sự hiểu biết và những bí quyết đặc biệt thì các Kiếm Tượng Sư Nhật Bản có thể rèn nên những thanh kiếm Katana gồm 6 lớp hợp kim kì dị tạo nên sức mạnh siêu nhiên của thanh kiếm lừng danh này. Thế nhưng cả mấy tháng trời vất vả may ra họ mới trổ tạo được một thanh kiếm ưng ý. Còn nhà máy Luyện kim công nghệ cao thì sao, một ngày họ có thể tạo được mấy vạn thanh kiếm.... chất lượng khá mà không phải siêu cường chất lượng như Kiếm Tượng Sư Nhật Bản. Đây mới là hướng đi là Lạc Thiên cần, con mẹ nó tư duy của con người ở thế giới này rất bị bó hẹp. Cứ thử so sánh xem lịch sử cả ngàn năm ở Nhật bản có được bao nhiêu Kiếm Tượng Sư lừng danh, có lẽ số lượng hai bàn tay hai bàn chân là cùng. Điều này không khác ở tu chân giới, mặc dù có sự hỗ trợ của thần thức, hỏa lô, địa hỏa cùng linh lực nhưng thử hỏi có bao nhiêu thăng có thể tiến cấp Đại Sư trong luyện khí, vậy mà đứa nào cũng cảm đầu đi con đường tinh tú cả. Diên cũng phải có chừng mực.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 118: Công Nghiệp Hóa Tu Chân Giới

Biết được vấn đề nằm ở đâu thì dễ nói chuyện. Lạc Thiên lôi hai lão vào trong mật thất mà bắt đầu công trình vĩ đại của mình. Hãn muốn xây dựng nhà máy luyện khí đầu tiên trên cái thế giới tu chân này. Hãn không cần biết nhân sĩ ở đây mạnh như thế nào, thế nhưng xuất thân địa cầu hãn có một tư tưởng thâm căn cố đế, nhiều người là sức mạnh. Người có một Linh khí cực phẩm đem da dọ ta.... ca đem 100 cái thượng phẩm ra đập người xem người chết hay không. Khả năng cao kẻ cầm linh khí cực phẩm tử vong.

Nghiên cứu Khoa học tu chân tại Sa Tử Giới hay Khoa học cơ khí tại Địa cầu thì cũng không thoát khỏi một quy tắc đó là thử nghiệm, thử sai thì làm lại, thử tiếp đến lúc nào được thì thôi. Vậy là tất cả Linh Văn, Yêu Văn mà Thanh Vân Tử Viện trợ đều được lôi ra khắc họa một lần để xem loại pháp thuật nào phát ra được hỏa diễm có tác dụng luyện chế kim loại tốt nhất.

Nhị lão đồng tử quá khiếp sợ với phương hướng nghiên cứu của Lạc Thiên, tu chân giới nhân tộc trước đây đều đi theo con đường tinh tế tỉ mỉ, khống chế từng chút một hỏa diễm, triết xuất tạp chất, pha trộn bí kim.. sau đó lại là một loạt khống chế dài dòng dần sắp xếp các nguyên liệu thành hình dạng phôi khí. Quả thật rất tốn công sức và thời gian, mặt dù chất lượng phôi khí cực cao. Còn Lạc Thiên cách thì sao. Hãn quan tâm mẹ gì chuyện sắp xếp nguyên tố bí ngân, nháo nhào trộn đều là xong ra sản phẩm thì con mẹ nó thảm. Thế nhưng vẫn đầy đủ tính chất của một phôi khí linh khí. Còn việc thành hình, các người dùng linh thức khống hỏa bào mòn, gò ép từng chút một. Còn ca ca dùng hỏa diễm nung mẹ nó chảy hết ra rót vào

khuôn, nhìn không được lóng lánh cóng cánh lăm thế nhưng vẫn ra hình dạng a.

Sau một tháng với hơn một ngàn lần thử các loại linh văn thì cuối cùng nhóm một Giao, một Bạng cùng hai đứa trẻ con đã tìm ra được mấy loại linh văn Yêu văn có tác dụng tốt trong luyện chế. Loại thứ nhất ấy vậy mà là Yêu Văn Phần Hỏa Phân Liên, cái của nợ này sức tấn công chả ra sao vì khả năng tập trung về một phía cực thấp, thế nhưng thắng ở chỗ nhiệt độ cực cao vậy mà ngang cơ Chân Linh hỏa của tu sĩ Trúc cơ, ngoài ra nó tản mát trong phạm vi lớn nên rất dễ dàng trong việc Luyện chế. Loại thứ hai là thuộc linh văn nhân tộc Chung Linh Hỏa Diễm cái con mẹ này cũng là một chiêu thức kiểu lan tràn quần công nhiệt độ thì khủng bố mà Địa hỏa không thể đem ra so sánh. Cái tiếp theo là..... cứ thế hơn chục linh văn được lựa chọn để tạo ra chục cái đan lô khổng lồ. Bộ phận bao gồm một trung hình chuyển linh trận cung cấp năng lượng. Một tròn hình pháp khí dự trữ năng lượng, và đại lượng linh khí có khắc các loại linh văn sẽ phun ra hỏa diễm nhằm luyện hóa kim quặng mỏ.

Nói đến đây lại quay về cảm ơn Yến Tử Tinh đã nghiên cứu ra trữ linh pháp khí. Cái này nếu hình dung một cách trực quan thì vừa là một cái “tụ điện” lại là một cái “ắc quy” siêu cường hơn nữa nó còn có “chức năng ổn áp”. Chức năng dự trữ linh lực thì nó vốn dĩ đã có rồi. Nguyên liệu chế tạo loại trữ linh này đa phần là xương của Yêu thú. Bởi cơ thể yêu thú bản chất là nơi chứa và dự trữ năng lượng, thế nên xương của chúng rất thích hợp để luyện chế trữ linh. Tất nhiên có những bộ phận khác nếu luyện chế trữ linh sẽ càng kinh khủng hơn, ví dụ như Yêu Đan, đây mới là nơi Yêu thú tập trung linh lực mà dự trữ. Tất nhiên xương và kim đan của nhân loại hay ma thú đều có chức năng tương tự. Một cái Linh khí trữ linh gồm hàng trăm cái linh văn nhỏ trữ linh ghép lại mà thành. Do đó nếu phóng xuất năng lượng dự trữ trong trăm cái linh khí nhỏ này cùng lúc thì sẽ tạo ra được công suất 100%, cứ như vậy mà suy ra chỉ cần đóng mở hợp lý các tiểu trữ linh thì sẽ điều khiển được cường độ của hỏa diễm.

Vì là chế tạo một tổ hợp đại hình linh khí mà trước nay chưa từng có vậy nên cả hình dáng, thiết kế các bộ phận, chi tiết lắp ráp đều là mới toanh. Thất bại là điều đương nhiên, mặc dù trên giấy thì dễ nói nhưng làm thì khó khăn. Thế nhưng trời không phụ lòng người, sau hai tháng cố gắng thì ba cỗ tổ hợp máy luyện kim linh khí ra đời. Có được thành công này phần lớn là so Lạc Thiên với hệ tư tưởng khoa kĩ của địa cầu nêu ra rất nhiều ý tưởng giải quyết khó khăn.

Công việc chạy thử nghiệm bắt đầu, linh thạch được đổ như trút nước vào Chuyên linh trận, trừ linh ra sức hút năng lượng dự trữ lại. Quặng mỏ được đổ vào như mưa tròn buồng đốt, khởi động trừ linh thả ra năng lượng.... con mẹ nó hỏa diễm ngập trời. Trong chốc lát quặng tan chảy như nến gặp lửa. Một dòng kim loại đỏ rực được rót ra từ lò thứ nhất lại cho vào lò thứ hai, một đoạn sau thì cho vào lò thứ 3. Cái quy trình này đã cướp đi không biết bao nhiêu mồ hôi và nước mắt của Lạc Thiên và hai đồng tử rồi. Mỗi loại quặng tại mỗi mỏ có thành phần khác nhau nên quy trình sẽ khác nhau. Cái quy trình này là dành cho riêng quặng mỏ ở đây thôi. Thời gian phải được tính bằng từng phân chuẩn xác. “ Thành phần Bí Ngân hơi nhiều rồi, lò một giảm 10% công suất, thời gian lưu lò giảm ba phân.... Sĩ Tinh quá ít rồi lò hai tăng lưu lò lên thêm 3 phân thời gian.... luyện lại”

Tiếng trẻ em vương vấn trong không gian leng keng tiếng kim khí va chạm, là Tiền Hách đồng tử đang điều khiển môn nhân luyện Khí. Mã Chung đồng tử bế quan rồi, sau lần nghiên cứu này hãn và huynh đệ sống chết Tiền Hách đã chia tay nhau trên con đường luyện khí. Mã Chung sau khi chứng kiến sự kì diệu của Lạc Thiên phương pháp thì đã thỉnh giáo Quái Giao rất nhiều về các tư tưởng máy móc. Và Mã Chung đã quyết đi trên con đường nghiên cứu mới mẻ này, còn Tiền Hách vẫn bước tiếp con đường hướng tinh anh.

Tháng thứ 4 là một tháng của bùng nổ, với việc chả cần yêu cầu bề ngoài hoa văn cóng cánh một loạt máy khai thác khoan cắt pháp khí ra đời càng

làm cho đồng Kim quặng dâng cao như núi, kim quặng được ném vào Máy luyện Kim Linh khí, rồi sau lại chảy vào khuôn luyện phôi. Một vòng tuần hoàn cứ như vậy mà diễn ra. Giờ đây từng từng là 6 tổ hợp Linh khí đại hình luyện kim, lửa trong lò hừng hực không bao giờ tắt qua. Ngoài xa kia là mười lăm chiến xa nằm im lìm như quái thú ngủ say, các công nhân vẫn đang chăm chú hoang thành những công đoạn hoàn thiện cuối cùng.

Với việc yêu cầu không hề cao về mặt chất lượng phôi khí cũng như hình dáng thì từng mảng từng mảng phôi khí cấp bậc linh khí hạ phẩm được "đúc ra". Sau đó được ráp lại cùng nhau thế nên tốc độ chế tạo nhanh khủng khiếp. Trong tháng thứ tư thế mà 15 cái Chiến Xa Băng Phong đã hoàn thành. Vỏ chiến xa vậy mà gồm 4 lớp trong đó 3 lớp ngoài được khắc linh văn phòng ngự có thể dựng lên ba quang tráo phòng ngự kim thuận. Một lớp trong cùng được khắc linh văn thủy hệ làm lực đẩy có thể giúp chiến xa di "bơi" trong nước biển dễ dàng. tiếp theo là dàn 4 linh pháo trong đó có 2 băng phong pháo mang tính trói buộc, và hai linh pháo Kim lệ chủ công. Khoang rộng của Chiến Xa Băng Phong có thể chứa đến 10 Bạng tộc hoặc 5 nhân tộc. Chỉ cần nhìn thiết kế kia là đủ biết sức chiến đấu mạnh mẽ của nó ra sao.

Xa hơn chút nữa là một đại hình Linh Hạm toàn thân kim loại, nặng nề ục ịch. Dài đến 150 trượng rộng 40 trượng, nhưng nó chỉ là đang thành hình mà thôi chưa đến giai đoạn hoàn thiện. Cái linh Hạm bằng thép này quá nặng nề tốc độ di chuyển không hề cao như Linh Hạm cấu tạo bằng Thiết Mộc ngàn năm. Thế nhưng thiết kế của nó thì hoàn hảo hơn nhiều vì trên linh hạm có tới 5 cái trung hình Chuyển Linh Pháp trận và còn bổ xung Linh Khí có chức năng Trữ Linh. Ngoài ra điểm đặc biệt là chỉ có 3 cái trung hình Chuyển Linh Pháp trận phục vụ cho Linh Hạm, do đó số lượng pháo của nó khá khiêm tốn, chỉ có 30 Linh Pháo mà thôi. Vì sao lại có hiện tượng này. Nguyên do là hai Chuyển Linh Pháp trận còn lại nhằm phục vụ cho Môn nhân Chiến Đường "sạc" linh lực cho vũ khí mới của họ. Linh Nổ và Linh Thuận. Ngoài ra vì công tác khai thác Quặng rất có tiến triển nên

Mã Chung dựa trên ý tưởng ban đầu của Lạc Thiên mà đề nghị bỏ đi Linh thuẫn, thay thế vào đó là mỗi thành viên Chiến Đường sẽ được trang bị một bộ thiết giáp có trang bị thêm trữ Linh, như vậy thì tính an toàn và cơ động sẽ tăng lên cao hơn. Thế nhưng Lạc Thiên bác bỏ ý kiến này, Giáp bộ chế tạo cực phức tạp kể cả có công nghệ đúc, cái đó cần thời gian nhất định, mà chỉ trong vòng 3 tháng nữa thôi Giao quân sẽ tiến đến cho nên thời gian là không cho phép. Chế tạo linh thuẫn nhanh hơn nhiều nếu mọi chuyện thuận lợi thì trong tháng này hoàn toàn có thể tiến đánh Kim Xà hải tộc. Nếu nhanh chóng chiếm đóng thì sẽ còn lại ba tháng khai thác tại Khoáng mỏ của Kim Xà.

Với 121 máy khoan cắt và 200 nhân công hoạt động không kể ngày đêm thì cái Quảng mỏ ở Bạch Xà Tộc gần như bị khoét rỗng ròi. Cuối tháng tư toàn bộ môn nhân lên đường tiến quân về phía Bạch Xà tộc. Linh Hạm Thết Mộc đi trước cùng Chiến Đường và 15 CHIẾN XA. Linh Hạm Thiết giáp và Nhân viên khai thác mỏ và 121 máy khoan cắt cùng 2000 nhân công bò theo sau với tốc độ khá chậm. Chiến Đường vũ khí đã nạp đầy năng lượng cho chiến đấu, tuy linh lực dự trữ trong trữ linh liên tục bị trôi đi nhưng ít nhất phải hai tháng mới kiệt. thời gian đó đủ để tiến công và chiếm đóng xong địa bàn Kim Xà rồi. Do đó Thiết giáp Linh Hạm là nơi nạp linh lực cho vũ khí tụt lại phía sau một chút cũng không ảnh hưởng nhiều. Trong mỗi Chiến Xa Băng Phong phong bạo giờ đây đều có một nhân tộc và 4 Bạng Tộc, nhân tộc làm chỉ huy tác chiến kiêm lái Chiến Xa, bốn bạng tộc điều khiển 4 linh pháo bắn theo sự chỉ huy của Nhân Tộc. Nhóm này mới thành lập được gọi là Thiết Giáp Doanh, nghe thì oai nhưng những kẻ bị nhét vào đây toàn là các vị chiến đấu không nổi ngoài mặt trận tiền tuyến nên bị đẩy vào điều khiển Chiến Xa Băng Phong. Như vậy một đội hình cơ giới khủng bố cứ thế mà tiến quân về phía Kim giao nhất tộc

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 119: Kim Xà Nhất Tộc Mạnh Mẽ

Trong 4 tháng qua thì Càn Không Tông không nhanh không chậm mà tiêu diệt thêm ba hải tộc đàn, thành công bố trí thêm 3 cái di linh đại trận. Lần hoạt động này của họ chỉ còn một mục tiêu cuối cùng Kim Xà Tộc. Trên mặt bàn của phòng hội nghị trên Thiết Mộc Linh Hạm là một xấp ngọc giản tài liệu tình báo về Kim Xà Tộc. Đây là tin tình báo trong vài tháng qua mà tổ đội Thám báo Tân Điều tộc mang về Tông môn, lúc này đây toàn Tông mới có được cái nhìn chuẩn xác nhất về thực lực của Kim Xà Tộc. Nếu tưởng tượng đây là một quốc gia của nhân loại thì 8 tộc đàn mà Càn Không Tông tiêu diệt trước đó giống như là thôn xóm mà Kim Xà thế lực được coi là Thành Trấn rồi. Vậy mà Kim Xà hang ổ lại thành lập thành một nơi quần cư như thành thị nhân loại với Kim Xà là chủ quản mà có thêm 3 tộc khác phụ thuộc lần lượt là Tử Giải nhất tộc, Độc Giác Mã Ngư Nhất tộc và cuối cùng là Hùng Ngư nhất tộc. Số lượng của Kim Xà tộc vậy mà chỉ có gần trăm cá thể nhưng lại rất cường đại với hai Yêu Đan cấp hải thú và 21 cao thủ tinh hạch kì. Tam tộc còn lại thì số lượng lên tới gần 3 ngàn đầu, đặc biệt trong đó Hùng Ngư nhất tộc cũng có một Yêu Đan cấp hải thú.

Với thực lực của đối thủ như vậy nếu trực diện tiến đánh thì quả thật là một lựa chọn không hề sáng suốt. Nhưng vì thời gian không cho phép kéo dài nên Càn Không Tông cũng không có lựa chọn nào khác, thật ra nếu có thời gian thì Lạc Thiên sẽ thử phương pháp chí rã nội bộ đối phương xem sao. Có Huyết Đan trong tay hẳn rất dễ mua chuộc được Hải thú. Và lại Lạc Thiên rất có hứng thú với lũ cua ngốc, vừa dễ lung lạc lại có trình độ cận chiến nhất định, Càn Không Tông cần như vậy một lũ Khiên thịt để đảm

bảo an toàn cho nhóm nhân tộc ít ỏi trong tông môn. Nói gì thì gì trong thâm tâm hẳn vẫn coi mình là Nhân Tộc a.

" Chúng ta vị trí là ở chỗ này... cách Kim Xà hang ỗ 2 vạn dặm, nếu hết tốc độ của Linh Hạm Thiết Giáp thì chỉ mất 2 ngày là tới nơi. Vậy nhưng ta muốn vận dụng sự cơ động của Linh Hạm và Chiến Xa tiến lên trên mặt biển mà đi vượt qua hang ỗ của Kim Xà 5000 dặm tập kích Hồng Giải phía tây trước. Theo tình báo thì Hồng Giải không hề có chút nào địa vị trong Kim Xà Thành mà bị đuổi ra Khiu Mỏ quặng hoang vu này làm lao động khổ sai, nhân số có khoảng ngũ bách đầu... ý của ta là thu phục nhóm này, bố trí Trận Pháp Tại Khu mỏ lừa đối phương lần lượt tiến vào mà tiêu diệt." Lạc Thiên chỉ vào tấm bản đồ da thú mà đạo. Đối phương có đến tận 3 đầu Yêu Đan Kì cùng một lúc va chạm quả thật không phải lựa chọn thông minh.

“ Không biết Long gia đã có kế hoạch dự định ra sao? Nếu không chúng ta chờ Thiết Giáp Hạm đuổi kịp thì càng thêm đảm bảo cho trận chiến. Quả thật chậm thêm vài ngày cũng không dậy lên vấn đề gì... quan trọng là Chiến Đường chưa quá quen thuộc với trang bị mới, sợ rằng khó phát huy triệt để uy lực.” Liễu Thu Thủy vẫn luôn là một người suy nghĩ tỉ mỉ nhất trong nhóm cao tầng. Thực ra bàn bạc trong hội trường lão chủ yếu là Lạc Thiên và Liễu Thu Thủy bàn bạc là chính, mấy tên đầu đất còn lại là ngồi nghe thông tin mà thôi.

“ Kế hoạch của ta sẽ phải dựa vào thái độ của Hồng Giải Tộc mới có thể quyết định. Ý của Liễu sư muội rất tốt, nhanh chậm không đi đâu vài ngày, an toàn mới quan trọng” Lạc Thiên vượt vượt thanh Yêu Nhận trong tay mà đạo, bỗng nhiên hăn ngẩng đầu lên nhìn Tân Túc Túc mà hỏi: “ Đáy biển có Thanh Giao Tộc và Hồng Giao Tộc nữa, quan hệ của các tộc Giao như thế nào?”

“ Long Gia... Thanh Giao tộc là hùng mạnh nhất tại Vô Tận Hải này, họ tự xưng là vương trong các giao loại mà coi các chủng khác là thuộc hạ,

nghe nói trong huyết mạch Thanh Giao có một Phần mỏng manh của Thanh Long Thần thú vậy nên họ cực kiêu ngạo. Tất nhiên các Tộc Giao còn lại không ai thừa nhận Thanh Giao là chủ, thế nên chiến tranh liên miên a. Còn Hồng Giao lại là Yếu nhất trong các tộc Giao Ở Vô tận hải, họ toàn bộ đều là hỏa hệ Giao nên chiến đấu ở biển bị áp chế nhiều. Thế nhưng không ai dám đụng đến hang ổ của họ vì nơi họ sinh sống toàn là núi lửa, vào đó mà đánh nhau với Hồng Giao là Tìm chết” Con Tân Điều này khúm núm mà đạo. Với tư cách là thám báo nắm thông tin thì hẳn được cho dự thính trong hội nghị cao tầng.

“Được rồi, nếu tình hình quan hệ của các bộ tộc Giao Long phức tạp như vậy thì rất có lợi cho chúng ta..... làm như vậy..... sau đó xử lý.... tiếp theo là như vậy.... hoàn toàn có thể giải quyết mọi việc thật êm ha ha ha oa oa oa” Quái Giao mặt mày rạng rỡ mà bày kế, bản mặt gian manh hết sức, sau đó cười ha ha nhìn rất khả ố. Tông Môn từ trên xuống dưới đều tròn mắt mà kinh ngạc. Kế hoạch của con Quái Giao này nhìn thì đơn giản nhưng cực kì khó đỡ vì nó đánh vào tâm lý của hải tộc, kế sách quá mức thâm độc và gian xảo. Mọi người thầm rùng mình, chớ đắc tội con giao này, nếu mình bị nhớ thương tính kế thì khổ tai.

Chờ đến 3 ngày sau thì hậu quân mới tới nơi, nghĩ đến thông tin liên lạc quá đứt quãng Lạc Thiên quả nhiên hối hận không thôi, trước kia khi ở Hùng Bi Thành không mua mấy cái Pháp khí truyền tin. Còn Khôn Tông không có pháp môn chế cái này, mà cả tu chân giới cũng chỉ có Thiên Hạ hội có thể chế món này, bọn hắn độc quyền chi phối loại mặt hàng này rồi. Nhiều người có suy nghĩ muốn mua mấy cái truyền Âm Pháp khí này về nghiên cứu rồi bắt trước mà chế tạo, thế nhưng suy nghĩ này nên loại bỏ thôi. Linh văn sau khi khắc xong vào phôi khí sẽ biến hóa thành một cấu trúc không gian đặc biệt hoàn toàn không thể nhìn vào đó mà suy ra cách họa linh văn. Nếu không có hiện tượng này thì người cần chớ gì bỏ tiền ra mua linh văn học tập. Chỉ cần mua mấy cái pháp khí về copy là được. Nói chung là mấy anh khựa hay làm đồ nhái mà sống ở đây thì coi như chết đói.

Mặt biển Vô Tận Hải, một nơi các lục địa tầm 60 vạn dặm, một vùng hải vực như bao hải vực khác trên Vô Tận Hải này, vùng nước nông là thiên đường cho hải ngư bình thường, một số hải yêu nhỏ yếu, và cũng sẽ xuất hiện Điều Thú nếu có hải đảo xuất hiện gần đó. Lúc này trên mặt biển là cuộc rượt đuổi của sinh tồn, một con rùa dã thú đang điên cuồng cong đuôi mà khua tứ chi như bốn cái mái chèo mà chạy trốn. Phía sau theo sát là một con dã thú sứa tử biển cũng đang lấy hết sức bú tí mẹ ra để rượt xon rùa. Thế nhưng bỗng chốc cả hai tạm dừng lại.... nhìn nhau đăm đăm.... bơi đến hun nhau... đùa thôi là cuồng phóng mà phân làm hai đường bỏ chạy trốn chết.

Chỉ trong chốc lát mặt biển âm vang, bọt nước tung trắng xóa, xoáy nước từng hố từng hố thô to cứ vậy mà cuồng xoay. Một con quái vật khổng lồ dài hơn 150 trượng nhô lên khỏi mặt nước, từng làn nước ào ào trôi xuống dọc theo tấm lá chắn ánh sáng do chính con quái vật tạo ra. Rồi kế tiếp không lâu là từng cái một lúc nhúc quái vật sắt thép trồi lên mặt biển. Ngư đàn tức tốc chạy tứ tán khắp nơi, cả một mảnh hải vực loạn như cào cào.

Đây không phải là Hạm Đội của Càn Khôn Tông đó sao. Hai chiếc Linh Hạm khổng lồ và Mười lăm thiết giáp chiến xa hiện ra. Kéo theo sau là một đoàn dây xích khổng lồ, bán trên đó lít nha lít nhít là Yêu Cua Hải Thú.

“Oa oa oa... không khí muôn năm.... lâu lắm rồi mới thấy ánh mặt trời... ha ha ha”

“hít hít hà hà..... quả thật con mẹ nó lâu ngày không thấy ánh mặt trời, giờ thấy đẹp ghê”

.....

Không khí bên trên Thiết mộc Linh Hạm bất ngờ trở nên xôn xao, rộn ràng. Nhân tộc Càn khôn Môn quả thật gần 2 năm trời rồi không có thấy ánh mặt trời, ai nấy da rỏ tái nhợt tựa như người của Thi Âm tông quanh

năm sống ở đáy huyết mộ vậy. Ai nấy đều xúc động muốn tể lên phi kiếm lượn một vòng cho thỏa thích, thế nhưng quân lệnh chưa cho phép rời vị trí nên không ai dám vọng động.

“ Chia nhau ra canh gác, còn lại nghỉ ngơi tự do săn bắn..... tại chỗ một ngày” Lạc Thiên thấu hiểu lòng quân, đôi khi thả lỏng một chút lại có tác dụng tăng lên chiến lực cho toàn quân ấy chứ.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Sức Mạnh Của Hàng Phế Thái

Lại nói đến môn nhân Càn Không Tông nghe được mệnh lệnh thì vui sướng như điên tế ra một nửa canh chừng cong một nửa tế ra phi kiếm bay vút vào không gian, quang hoa lập lòe tứ phía. Nơi này còn cách Kim Xà Thành hai vạn dặm khoảng cách đủ xa để không bị phát hiện. Và lại đối phương dù có chút hải yêu thú làm thám báo xung quanh nhưng cả trăm năm không có chiến tranh thế nên tính cảnh giác giảm mạnh, bên cạnh đó nhóm thám báo 70 nhân Tân Điều tộc không phải ăn chay, giờ đây bọn họ Yêu Khí trang bị khắp người không còn nhỏ yếu như trước nữa, mỗi con đều có một Yêu Túi trữ vật trong đó có đầy đủ vật dụng hỗ trợ chiến đấu. Một Yêu Linh Thương (thương ở đây là súng nhá) ngoại hình đúng là khẩu súng trường có hơi to một chút, báng súng là Linh khí trữ linh làm bằng xương có thể làm cho pháp thuật Kim nhận yêu linh văn khắc ở thân súng phát liên tục 10 lần. Đây nếu so với sự tinh vi và cường đại của Linh khí Nỏ thuộc Chiến Nhân Doanh thì quả thật là đệ tử gặp sư phụ. Nhưng đối với Tân Điều tộc nhỏ yếu thì quả thật là bảo bối trong bảo bối, có nó họ dám đi ngang hải vực đấy, tốc độ trong nước cực nhanh cộng thêm chiêu hit and run thì thám báo Càn Không Tông không phải dạng vừa đâu... mà là dạng rộng ra á.

Cái Yêu Linh Thương này quả thật là hàng chế theo kiểu đại trà, rất là không có chút nào đầu tư về mặt chất xám, nó là tác phẩm của Tử Thiển Thiển sau khi chứng kiến môn nhân Luyện Khí Các chế tạo Linh khí nỏ cho nhân loại. Cái món Trữ linh khí là vô thuộc tính, tức là tộc nào cũng dùng được, vậy chít cần thay phần Linh khí công kích bằng Yêu Linh là ok rồi. Vì không dám vận dụng quá nhiều tài nguyên của tôn môn đang chuẩn

bị cho chiến tranh nên Tử Thiến Thiến chỉ dám đề xuất với Lạc Thiên cho nàng được vaanh dụng phần cơ bản nhất của tài nguyên chế tạo vũ khí cho Chiến Thú Doanh. Tất nhiên Lạc Thiên đồng ý ngay lập tức, nhưng do công nghệ luyện chế của Yêu tộc quả thực con mẹ nó thiếu chất xám kinh khủng nên ban đầu Tử Thiến Thiến chế tạo Yêu Linh Khí là một cái ống hình trụ trơn chu, đến cầm cũng khó chứ chả phải mang ra chiến đấu. Lạc Thiên hắc tuyến đầy đầu nhìn Bạng Tộc Yêu Đan đang trong hình dáng một tiểu cô nương 12 tuổi nhảy nhót khoe chiến công, không do tự hãnh tặng cho một cái kí đầu. Tử Thiến Thiến ái một tiếng nhảy ra xa ôm đầu rồi rít trợn mắt nhe răng mà xoa đầu, hình dáng rất giống tiểu cô nương nhà bên....

Cực chẳng đã Lạc Thiên đành thiết kế một cái khuôn đúc cho họ, theo hãn vũ khí cầm tay ngoài nỏ ra thì súng là dễ cầm nhất, mà nòng súng thẳng tuột cũng dễ khắc linh văn. Vậy nên giờ mới có cái Yêu Linh Thương súng trường phiên bản Tu chân giới. Tử Thiến Thiến quả thật con mẹ nó chăm chỉ một hơi cùng 50 Bạng tộc tinh hạch kì đang phục vụ trong Luyện Khí Các vậy mà đúc ra 3000 khẩu súng, khắc đủ mẹ linh văn lên đó. Ngoài ra còn làm tới gần ngàn cái Yêu Linh Thuẫn khắc Yêu văn Kim Thuẫn của yêu tộc chi chít, chất lượng thì chả ra làm sao nhưng số lượng thì con mẹ nó đại. Cũng phải thôi Tử Thiến Thiến là Yêu Đan kì đối với nàng khắc yêu văn là chuyện nhỏ, trước đây không biết thôi, giờ được học Yêu Văn từ Lạc Thiên và cả đồ viện trợ của Thanh Vân Tử thì gặp cái gì nàng cũng khắc. Con mẹ nó nhìn hai cái vỏ sò của nàng cũng bị khắc hết Yêu văn một lượt đấy, chả biết mạnh đến đâu nhưng tác dụng phụ thì cả đống.

Giờ đừng nhìn nhân viên khai khác Là Bạng Tộc nhỏ yếu mà khinh 2000 đũa mỗi đũa cầm một khẩu shotgun có thể phóng ra pháp thuật cấp trúc cơ, mặc dù hơi yếu chút và không thể khóa mục tiêu, thế nhưng là hai ngàn khẩu cùng bắn a, nếu sai 10 loạt đạn mà không cày nát 1 dặm vuông mới là hài hước. Ai dám khinh thường nhưng Chiến Đường biết thừa sức mạnh của vũ khí mới họ không hề dám khinh thường sức chiến đấu tầm xa của

mấy tên thợ khai thác mỏ này. Đây là lực lượng nếu cần thì có thể tham chiến bất kì lúc nào. Lại nói về tranh bị thứ hai của nhóm trinh sát đó chính là chiến Yêu Linh Thuần dạng tấm bản hình chữ nhật không hề có chút đầu tư ngoại hình nào, Lạc Thiên tê răng luôn với quan niệm thâm mĩ của Tử Thiển Thiển, thôi thì mặc kệ đi. Mặc dù trước đây là tử địch của nhau, thế nhưng giờ đây cùng phục vụ cho một tông môn, mà hàng ngày lại cùng nhau chích thuốc phiện... ý quên đập đá... lại nhằm là chén Huyết Đan. Vậy nên tình cảm hai bên cải thiện khá nhiều. Minh chứng điều này là khi Tân Túc Túc vác cái mặt mo đi xin xỏ Tử Thiển Thiển thì nàng cũng không xo đo mà xuất ra 300 khẩu súng 100 cái khiên để cho Tân Điều tộc tự trang bị. Thiên ân vạn tạ Tân Túc Túc vác mớ vũ khí phế phẩm về mà tranh bị cho con cháu của mình, trong lòng vui phơi phơi như... vừa được ăn thịt một con Bạng a.

Trang bị tiếp theo của Thám tử Tân Điều tộc là huyết đan, họ phải bỏn ba bên ngoài rất nhiều, tổn khí lực lại cong phải kết giao bằng hữu, ngoại tệ mạnh như huyết đan là không thể thiếu, tiếp theo còn có liệu thương đan, hồi khí đan v.v... đủ loại. Phải nói nhóm bảy mươi Tân Điều tộc thám tử này đủ chiến 1000 Tân điều tộc trước đây, lấy một địch mười là không nói quá.

Sự bùng nổ một cách khủng khiếp của vũ khí có trữ linh làm cho hai cái trung hình Chuyển Linh Pháp trận trên Thiết Giáp Hạm không thể đáp ứng nổi nhu cầu, vậy nên hiện tượng xếp hàng dài chờ đến lượt nạp Linh là có. Cao tầng cũng ý thức được điều này nên đang tìm kế hoạch để giải quyết triệt để vấn đề trên. Dự định là chế ra Yêu trư vật chất lượng cao một chút có thể chứa được một cỡ tổ hợp linh khí có khắc tiểu hình Chuyển Linh Pháp trận vậy thì có thể mang theo bên thân và 50 cá nhân có thể chung dùng, không cần phải vất vả trở về thiết Giáp Hạm nạp Linh. Khi Liễu Thu Thủy đưa ra ý kiến này thì Lạc Thiên hồi hận không thôi. Hắn cũng là bị tư tưởng của thế giới Địa cầu ảnh hưởng, cái gì mà tàu tiếp liệu, tàu khu trục, tau chiến đấu các loại.... ảnh hưởng đến hãn tẩu hỏa nhập ma. Thế Giới này

có tử trữ vật a, tuy không thể chứa trung hình Chuyển Linh Pháp trận nhưng tiểu hình là ok. Vậy mà hấn đi hi sinh phần lớn sức tấn công của Thiết Giáp Hạm để làm cái quý gì mà tiếp nhiên liệu của Địa cầu... đúng là chê người thế giới này cổ hủ... Lạc Thiên hấn cũng gặp sai lầm tương tự. Chuyện đã đến nước này thì chỉ có thể đợi xong chiến dịch mà cải tạo lại Thiết Giáp Linh Hạm mà thôi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 121: Hồ Ng Giải Nhất Tộc

Quay lại với cảnh tượng náo nhiệt trên mặt biển của hạm đội Càn Không Tông, lúc này đây mấy "em bé" Bạng tộc đang tròn hai mắt to đùng của mình nhìn lên các môn nhân Chiến Nhân Doanh nhân tộc bay lượn mà ao ước, nước dãi chảy dòng dòng. Cả cuộc đời chúng toàn sống chui lủi trong hang dưới đáy biển để né tránh kẻ thù làm sao có thể có cơ hội ngoi lên mà nhìn ánh mặt trời như vậy.

" Ê Bạng "lùn" mặt biển thật đẹp a, ánh mặt trời trong truyền thuyết bà bà kể lại còn không đẹp bằng sự thật." Một con Bạng đang thò đầu khỏi nắp Chiến Xa Băng Phong nhìn bầu trời trong xanh mà dạo cùng đồng đội bên cạnh.

" Ở mẹ kiếp người không phải cũng là Bạng sao lại chê ta "lùn"... người nhìn lại người cao hơn ta bao nhiêu.... cơ mà bầu trời thật là đẹp giá như được bay lên một chút thì..." Con Bạng bên cạnh cũng thò đầu ra nhìn bầu trời mà kí đầu đồng đội. Cái tên Bạng Lùn này là do Nhân tộc Chiến Nhân Doanh không biết thằng nào ác miệng mà nói ra, vậy mà Cua tộc, Tân Điều tộc Nhân tộc đều hứng thú mà gọi Bạng Tộc là Bạng Lung tiểu tử, gọi nhiều thành quen thế là Bạng tộc cũng coi đó là tên mình, ai bảo Bạng tộc bé tí trưởng thành rồi cũng chỉ cao như trẻ em 8 tuổi nhân tộc, mà bề ngoài lại cực giống nhân tộc kia chứ.

" Không cần phải gấp hết phiên canh gác ta kéo các người bay một vòng..." Nhân tộc tu sĩ là sĩ quan đầu lĩnh của Chiến Xa Băng Phong này lên tiếng, làm đồng đội với nhau trên cùng chiến xa lâu ngày rồi cũng thân

thiết hơn a. Kéo mấy tên lùn nhẹ tên này lượn một vòng cũng không có gì khó.

" Khắc ca còn ta còn ta nữa mang ta đi cùng...."

" Ta cũng đi... không bỏ rơi ta..."

Bốn con Bạng nhao nhao đòi vị tu sĩ nhân tộc bay lượn. Gân xanh đầy đầu, hẳn cũng chỉ là luyện khí hậu kì mà thôi, linh lực có hạn, mang hai đứa đi là tốt lắm rồi, thêm hai đứa nữa là mệt chết, bất quá nhìn ánh mắt long lanh mong đợi của mấy đồng đội thì đành gật đầu vạy. Mấy chiếc Chiến Xa Băng Phong bên cạnh cũng nghe thấy như vậy, sau đó thì tình cảnh Bạng tộc ánh mắt long lanh mà cầu mong cuối cùng thì mười lăm nhân tộc cố sức bú tí mẹ mà kéo 60 con Bạng bay lên trời đáp gió lượn vi vu. Những bạng tộc là công nhân chit có thể ao ước mà nhìn thôi, Tử Thiển Thiển lại hung hăng thầm nghĩ, lần này nếu chiếm được Mỏ quặng của Kim Xà cũng khẩn cầu tong môn xuất ít tài nguyên chế mấy cái Phi hành pháp khí cho con cháu, nói chung là bạng tộc có cơ hội xuất đầu nhìn ánh sáng thì cũng nên tươm tất một chút.

.....
..... Việc thư giãn cuối cùng cũng chấm dứt, Hạm đội kèn càng lại tiếp tục hành quân về phía tây, nhưng lần này không phải lặn dưới đáy biển mà là nghênh ngang đi trên mặt biển, Chiến Hạm rẽ sóng lướt đi thì nhanh hơn việc di chuyển dưới đáy biển nhiều, do đó chỉ mất một ngày rưỡi là họ đã vượt qua 3 vạn dặm mà đến gần địa điểm tập kết.

Từ xa đã thấy thấp thoáng bóng mấy con Tân Điều nhấp nhô trên mặt biển, đây là nhóm hoa tiêu thám báo. Chỉ cần từ vị trí của chúng mà lặn xuống thì sẽ đáp ngay lên đầu của Hồng Giải nhất tộc khu. Lạc Thiên hung hăng mà nghĩ, thế giới này cái gì cũng tốt mỗi tội thiếu vệ tinh vũ trụ, nếu mà chế được một cái rồi làm định vị như GPS của Địa cầu thì tốt biết bao, rất chủ động trong việc tác chiến phối hợp. Ý nghĩ này manh nha trong đầu

hắn rồi, thế nhưng quả thật với sự hiểu biết về Linh văn hiện nay của hắn và cả Càn Không Tông thì còn xa lắm mới có thể thực hiện được việc này.

" Tất cả chú ý, đã đến địa điểm tập kết..... chuẩn bị... vào trạng thái chiến đấu.... chuẩn bị lặn xuống" Tiếng hô vang của các đội trưởng thúc dục thành viên trong tiểu đội của mình. Vì toàn quân chấp nhận thời gian kéo dài nên chờ đợi đội hậu cần, cho nên tất cả vũ khí của Càn Không Tông đều được "sạc" đầy linh lực một lần cuối trước khi lâm trận.

.....
.....

Đây là một Ngọn Sơn Phong khá lớn dưới đáy biển, một bầy cua đỏ đang bò lổm ngổm mà vận chuyển từng tảng thạch đầu to lớn Sau đó cho vào một chiếc Xa mã khổng lồ. Chiếc Xa mã vậy mà được kéo bởi hai con Cự Kinh ngư dã thú mà không phải Yêu Thú. Thật thú vị khi lần đầu tiên được chứng kiến hải yêu thú vậy mà sử dụng công cụ trong sinh hoạt hàng ngày, điều này chứng tỏ đoàn hải yêu này khá văn minh và linh trí không thấp, hay ít ra là được tiếp cận với một nền văn minh tiến bộ hơn những bộ lạc nguyên thủy hải yêu.

Đứng bên cạnh cái xe Cự Kinh này một con Hồng Giải dương đôi mắt lồi mệ mội của mình lên mà ngắm nhìn Con Cua Đỏ to lớn đang ngồi trên chiếc Kinh Xa này " Phụ thân.... Kim Xà Thành.... đòi hỏi nhiều.... mệ chết tộc nhân.... năm tới... khó sống" Vậy mà con cua trẻ tuổi này có thể nói đủ ý của một câu, mặc dù rất là ngắt quãng, nếu so sánh ra thì chúng còn văn minh và linh trí hơn nhiều bầy Cua Xanh và Cua vàng thời điểm mới lần đầu Càn Không Tông tiếp xúc.

Con cua đỏ to lớn được gọi là phụ thân ấy lê lê cái chân cả người quay lại ngắm nhìn tộc nhân đang binh binh bang bang dùng cày đập những tảng đá trong bãi mỏ Kim khoáng lộ thiên này, hải yêu sức lớn thế nhưng KIm Khoáng cũng không mềm bình thường công việc khai khoáng rất vất

vả này chỉ đổi được một phần lương thực cực nhỏ đủ cho tộc nhân sinh hoạt thôi. Cái thế đạo này càng ngày càng khó khăn rồi. Nhớ đến trước kia còn trẻ hăn cũng là thiên tài trong tộc, linh trí cực cao, hùng tâm vạn trượng muốn trấn hưng tộc đàn, thế nhưng thực tế phũ phàng. Thế giới này là có quy tắc cả rồi. Địa bàn đã phân chia, quản lý chúng đều là những thế lực mà người không thể xâm phạm. Bất kì một bãi săn nào, một mảnh đất có thức ăn nào đều có chủ nhân. Cua đỏ thanh niên đã từng dẫn tộc đàn chiến đấu anh dũng để đánh ra một mảnh thổ địa cho mình, và họ chiến thắng, thế nhưng kéo theo sau đó là tộc đàn bị tàn sát gần như không còn từ nửa vạn chỉ còn lại chừng 500 đầu hồng Giải như vậy. Thì ra cái thôn nhỏ tiểu ngư ấy lại là tộc phụ thuộc của một Thanh Quy thành thuộc thế lực của Hỏa Giao Đình. Chỉ trong một đêm thôi hơn hai vạn hải thú các loại vây công 5 ngàn Hồng giải mạnh mẽ cứ thế mà từng đầu từng đầu ngã xuống, Phụ Thân của gã là một Yêu Đan hậu kỳ, vậy mà hi sinh mình để chặn hậu tạo một đường sinh cơ cho tộc nhân. Đã bao năm rồi nhớ về cảnh phụ thân hăn bị người ta bẻ càng vạn chân tách mai, tất cả vẫn giống như mới đây thôi....Đào thoát hàng vạn dặm đi qua không biết bao nhiêu lãnh địa đến được nơi này, tộc nhân chit còn hơn trăm đầu. Hăn đành cúi đầu chấp nhận làm nô lệ cho Kim Xà tộc đến đây làm công việc khai khoáng nặng nhọc này. Ít ra còn có thể tồn tại.... bao nhiêu năm qua Tộc đàn mới hơi khởi sắc một chút, số lượng tăng được 500 đầu thì lại gặp họa lên đầu. Mã Ngư tộc thấy rằng Hồng Giải nếu cứ tăng số lượng thì sẽ uy hiếp địa vị của chúng, vì sức chiến đấu của Hồng Giải rất là cao. Vậy nên với chức quyền phân phối lương thực cho các tộc nô lệ Mã Ngư tộc vậy mà cắt xén phần lương của Hồng giải. Vậy còn chưa xong, chúng châm ngòi thổi gió làm cho công tử Kim Ngọc Tu của Kim Xà tộc ra lệnh cho Hồng Giải tăng số lượng Khai thác gấp đôi. Nếu không đủ sẽ trừng phạt nặng nề. Đây rõ ràng là không để cho Hồng Giải có cơ hội phát triển, không có cơ hội ngẩng đầu dậy.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Tử Chiến?

Đang mãi đắm chìm trong hồi ức bỗng nhiên con Cự Hồng Giải này bỗng nhiên rùng mình một cái, hăn không nói hai lời, tiếng kêu bén nhọn từ miệng hăn vang vọng khắp cả khu mỏ lộ thiên. Vật mà tất cả tộc nhân của Hồng giải bằng một tốc độ trông mặt mà tập hợp thành một vòng tròn phòng ngự, những cua bé được bao bọc vào chính giữa vòng tròn. Tất cả đồng loạt giơ hai càng lên chuẩn bị nghênh chiến.

Trên Linh Hạm chỉ huy Lạc Thiên nhìn thấy cảnh này cũng giật mình hết sức, không ngờ tộc quần này lại có kỷ luật như một đội quân chính quy. Từ cua bé đến cua lớn nếu không có thời gian dài luyện tập thì đảm bảo không thể có được động tác nhanh nhẹn, gọn gàng như vậy. Không biết sức chiến đấu ra sao nhưng kỷ luật như vậy cũng xếp hạng A+ nếu so sánh với các tộc đang hải thú khác. Quả thật nhóm Hồng Giải Đây rất khá.

Càn Không Tông môn nhân rất dễ dàng bao vây 500 con Cua đỏ này lại. lần này xuất động kể cả Bạng Tộc cũng tham gia, con nào cũng hưng phấn bừng bừng vác một khẩu súng lăm lăm chĩa về phía đám cua đỏ. Chỉ cần cấp trên ra lệnh là chúng sẽ kích hoạt Yêu Linh Thương nổ súng ngay, mặc dù mỗi con Bạng đều được trang bị súng thế nhưng chỉ có một nửa là giơ súng lên thôi, còn một nửa là cầm tấm khiên hình chữ nhật nguyên bản mà giơ lên vừa bảo vệ cho bản thân lại bảo vệ thêm cho cả đồng đội cầm súng. Đây là tổ đội kiểu tộc Bạng và Tân Điêu tộc. Nhìn con Bạng nào ánh mắt cũng hau háu, thêm chút hả hê. Phải nói cả cuộc đời chúng đều bị ức hiếp, giờ được đi ức hiếp người khác quả thật là hạnh phúc vô cùng.

Mười lăm Chiến Xa Băng Phong Phong bạo sắt thép lạnh lùng áng ngữ tứ phía phải nói là không lọt 60 họng Linh Pháo lạnh lùng chĩa thẳng vào nhóm Cua Đỏ đang dương càn chuẩn bị chiến đấu kia. Tân Điều tộc thám báo thì tỏa ra bốn phía tìm kiếm những con lạc đàn hay trừ khử tất cả yêu thú trong phạm vi có thể chứng kiến lần hành động này. Để thực hiện kế hoạch của Lạc Thiên thì lần tấn công Hồng Giải phải tiến hành một cách tuyệt mật.

Cuối cùng là hai chiếc Linh hạm một gỗ một kim loại từ từ ép sát. Trên linh hạm các họng Linh Pháo cũng không ngoại lệ mà chĩa thẳng vào đối phương.

Nhóm tinh nhuệ chiến Đường vẫn là nhóm áp sát nhất đám cua này. Họ cũng sẵn sàng Linh Khí Nổ trên tay. Nổ này cấu tạo cường đại hơn nhiều so với Yêu linh Thương của Bạng Tộc, chỉ riêng trữ linh của họ là được luyện chế bằng Tinh Hạch của yêu thú tinh hạch kỳ. Nên nhớ từ bấy đến giờ sẵn bản không biết bao nhiêu lâu mới có được gần 500 viên tinh hạch yêu thú mà thôi. Tinh hạch tuy nhỏ như quả táo thôi nhưng lại là nơi chứa đựng hầu hết linh lực trong cơ thể yêu thú, vậy nên khả năng trữ linh của nó rất cường đại. Một chiếc Linh Khí nổ được trang bị hai loại Linh văn cấp cao đó là Băng Phong và Kim vũ tiễn linh văn, do đó nó vừa có thể phát ra công kích mang tính trói buộc vừa có thể phát ra công kích mang tính xuyên thấu cực đại. Một Linh khí nổ được sạc đầy Linh lực thì có thể phát ra 20 công kích dạng này. Về Linh khí thuần của nhóm Chiến Đường thì không mạnh hơn Bạng tộc là bao về mặt phòng ngự nhưng lại hơn về chất lượng trữ linh vậy nên có thể duy trì Kim Thuần pháp thuật trong 1 canh giờ. Trong khi đó Yêu Linh Thuần chỉ có thể duy trì liên tục nửa canh giờ mà thôi. Bề ngoài linh khí thuần cũng được chau chuốt một chút sao cho dễ cầm nắm và xoay, còn có thêm chút hoa văn cho dễ nhìn, vấn đề mặt mũi cũng được đặt chút lên mặt bàn a.

Như thường lệ, giao tiếp cùng cua thì vẫn là để cua lên nói chuyện thì hơn. Giải Đại Kềm khệnh khạng tiến lên trước tiên tuyến.

“ Bỏ vũ khí xuống.... á nhằm bỏ càng xuống tiếp nhận đầu hàng.... nếu không giết....” Giải Đại Kềm gân họng lên mà gào về phía đám Cua Đỏ, bong bóng ở mồm nó phùì lụp bụp. Tiếp theo là một màn phô trương sức mạnh, Linh Hạm Thiết Mộc 40 linh pháo nhắm thẳng vào một tòa núi nhỏ mà khai hỏa. Sau một tiếng long trời lở đất tiêng nổ thì một nửa trên của tiểu sơn bị san phẳng. Muốn đối phương không đánh mà hàng thì người phải thể hiện ra sự cường đại đủ để khuất phục họ mới được....

Thế nhưng kết quả của lần phô trương sức mạnh này lại xem như không đạt hiệu quả cho lắm. Tên Cua Đỏ to lớn nhìn chằm chằm Lạc Thiên nơi xa mà hướng tới thét gào một loạt tiếng kêu của Cua Ngừ. Tiếp theo là tộc nhân của hồng Giải cũng như chơi thuốc lắc mà giơ lên những chiếc càng đỏ dục, gầy gò khua loạn sau đó đồng loạt thét gào.

“ Chúng nó phát điên cái gì đó?” Lạc thiên kinh ngạc hỏi Giải Đại Kềm, con mẹ nó tà môn, lần đầu tiên trong đời gặp một nhóm không sợ chết như vậy.

“ Long gia... chúng nó đạo là... cái gì mà Hồng Giao khốn nạn... giết toàn tộc nó... cái gì mà đuổi tận giết tuyệt đến tận đây.... rồi mà cái gì Cua Đỏ chỉ chết trên chiến trường không có Cua Đỏ đầu hàng...”

“ Ồ có lẽ là hiểu nhầm nào đấy. Người lên giải thích rõ với chúng về Tông Môn cũng như đái ngộ nếu gia nhập tông môn, nếu đồng ý đầu hàng thì tiếp nhận quản chế... vẫn cứng đầu thì giết toàn bộ.

Vậy là hình ảnh một con cua xanh cùng một con cua đỏ đứng giữa trận tiền phun bọt tứ tung diễn ra. Chỉ sau một khắc đồng hồ con cua đỏ to lớn quay lại nhìn tộc đàn mà thét gào một tiếng. Cả tộc đàn cua đỏ ánh mắt mờ mịt ngu ngơ, thế nhưng chúng vẫn đều dậm dấp mà khụy hai chân cặp chân

phía trên xuống, tạo thành tư thế cúi đầu hướng về Lạc Thiên, hai cẳng thì co lại để rạp xuống đất, nhìn rất là cùn kính.

Chuyện hóa ra là một phen hiểu nhầm. Tên của đả thủ lĩnh có tên Hỏa Chiến này tưởng rằng Lạc Thiên là Hỏa Giao đuổi giết tộc hãn từ Vạn Hỏa hải tới đây. Mà chuyện là khi Phụ thân của Hỏa Chiến trong trận chiến năm xưa ấy vậy mà cường ngạnh đánh chết một con Hỏa Giao. Thế nên tên của đả này nghĩ đối phương đến báo thù, dù có đầu hàng cũng không có đường sống. Đến khi đối thoại với Giải Đại Kềm thì mới biết về Càn Khí Môn và đả ngộ của tộc phụ thuộc. Nói chuyện với người thông minh... à lại quên với Cua thông minh thì thoải mái hơn nhiều. Hỏa Chiến không do dự mà đồng ý thuận phục ngay. Nói đùa á, không phải chết thì chả ai đi chọn chết, mà liếc nhìn xung quanh thì hãn thấy được lời nói của Giải Đại Kềm không giả. Nhìn xem đến cả Bạng tộc Yếu như sên thế kia còn được đả ngộ đến vậy, tộc hãn toàn là chiến sĩ trời sinh chả nhẽ không thể lăn lộn trong tổ chức này. Hãn nhay cảm được đây mới là vận may của tộc hãn, một cơ hội trở mình, một cơ hội biến cường để có thể báo thù cho phụ thân

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Kim Xà Thành

Kim Xà Thành, vậy mà một mảng hải vực này hải tộc lại thực hiện chế độ tập trung quần cư giống như nhân tộc, yêu thú trên lục địa. Thế nhưng ai tinh mắt sẽ nhìn ra thành quách loang lỗ cửa mới, công trình kiến trúc cũ mới không đều, vết tích tang thương cộng thêm vào sự tu bổ thì có thể khẳng định một điều tòa thành khổng lồ này là một di tích cực kì cổ xưa được tu bổ lại mà thành. Nhưng vết tu bổ cũng chả ra làm sao chỉ là đắp vào cho đầy mà thôi, về mặt thẩm mỹ thì khó có thể khen tặng. Cả tòa thành được chia ra làm hai phần, vậy mà kiến trúc trung tâm lại là một ngọn núi nhô lên trên đó lít nhít rất nhiều cung điện, tuy rằng khá tàn phá nhưng cũng được gọi là tươm tất. Chúng được bảo hộ trong một vòng quang tráo rộng đến 4 dặm chu vi. Nhưng quang tráo này không phải là loại cảnh nước biển, do đó bên trong hộ quang tráo này vẫn là cảnh tượng mênh mang nước biển ngập tràn. Bên ngoài quang tráo này là một cảnh tượng đổ nát đến thê lương, tất cả như một đồng rác thải với tường đổ nhà nghiêng, hang hốc khắp nơi thi thoảng đâu đó trong đồng đổ nát này lại có một con hải yêu thò đầu ra ngó nghiêng một chút rồi lại chui vào hang động của mình. Tường thành bao bọc lại một chu vi đến 5000 dặm vuông xung quanh khu đổ nát này. Nếu nhìn kĩ những góc cạnh còn nguyên vẹn sót lại của bức tường thành này sẽ thấy chúng được khắc đầy những yêu văn, tường thành cao đến gần 50 trượng. Đây con mẹ nó rõ ràng là biến cả tòa thành như một pháp khí, luyện lóa linh văn khắp nơi mà. Quả thật không nên khinh thường yêu tộc kém linh trí nếu như đã nhìn vết tích tàn dư này, có lẽ trên Đại địa này rất lâu về trước đã có một Văn Minh yêu tộc rực rỡ như thế.

Tuy nói không gian dưới đáy biển đối với hải thú thích bơi đâu thì bơi vậy nhưng khi đến tòa thành này thì quy quy củ củ mà xếp hàng theo cửa chính mà vào. Mặc dù người có thể bơi qua cái tường thành đồ nát này mà vào trong, thế nhưng đón nhận người là hình phạt tàn khốc mà thủ vệ thành Hùng Ngư tộc đưa đến.

Hỏa Chiến giờ đây cũng đang quy củ xếp hàng ngoài Thành Môn, hẳn ngồi trên chiếc xe khổng lồ do hai con Kinh ngư kéo, đây cũng là chiêu bài đặc trưng của hắn. Hôm nay theo lệ thường Hỏa Chiến hẳn mang Khoáng thạch mà Hồng Giải tộc khai thác được trong một tháng. Xung quanh đại lộ dẫn đến Thành Môn có rất nhiều các loại chủng tộc hải Yêu thú khác nhau xếp hàng.

" Hỏa Chiến đại nhân hảo.... người chuyển khoáng thạch vào thành sao.."

" Uhm.... Chào Hắc Lãnh chủ... người mang mấy đứa trẻ vào thành có việc a"

" Không có gì, cũng may thôn xóm gần Đại thành nên... đưa bọn nhóc vào tham quan mở rộng tầm mắt." Mấy tên lạ mặt cũng nhao nhao chào Hỏa Chiến. Thì ra không chỉ Mã Ngư Tộc, Hùng Ngư tộc, Hồng Giải tộc đầu nhập vào Kim Xà thành mà còn có nhiều tộc khác cũng là phụ tộc đàn, thế nhưng chúng số lượng ít, lực chiến đấu kém cho nên không được dựng lên mặt bàn. Vậy nên mới có việc chúng chào Hỏa Chiến là Hỏa đại nhân, dù sao Hồng Giải tộc ở khu vực này cũng là khá cường đại so với chúng.

Hỏa Chiến sau một phen chào hỏi tứ tung thì im lặng mà đặt nhẹ chiếc cày vào cái yếm cua của mình. Lần này tiến cống Khoáng kim vào trong Kim Xà Thành còn có thêm một nhiệm vụ bí mật mà Long gia đưa cho, chỉ cần thành công trong lần hành động này thì vận mạng của hắn, của cả tộc hắn sẽ bước qua một trang mới. đã được chứng kiến sức mạnh không thể ngạnh kháng của các loại vũ khí mà Tông Môn đưa ra, hắn tin chắc rằng

nếu solo thì một con Hồng Giải tộc không thể là đối thủ của một con Bạng Tộc cùng cấp với đầy đủ trang bị, mặc dù Bạng Tộc được mệnh danh là yếu như sên trong đám hải thú. Điều còn khủng khiếp hơn nữa đó là những khối kim loại kì dị mà mấy con Bạng Tộc tí hon bô lô ba la gọi là " Máy móc tổ hợp Pháp Khí". Chỉ trong hai ngày thôi mà mấy cái khối kim loại đó đã cắt tía khoan vùng trung tâm khoáng mỏ thành một cái động sâu. Sản lượng khai thác Khoáng Quặng phải bằng cả tộc Cua Đỏ hùng hục vất vả trong hai tháng, quả là quá sức rung động, thật bất khả tư nghị.

" Xuống xe kiểm tra...." Hai gã thủ vệ Thành Môn là thuộc Hùng Ngư tộc lên tiếng quát bảo Kinh xa của Hỏa Chiến. Nói về tộc Hùng ngư thì cũng lạ lùng, bề ngoài của tộc này vậy mà cực kì giống gấu, hay nói chuẩn xác hơn là giống sư tử biển với hai cặp răng nanh cực dài bén nhọn chìa cả ra ngoài. Thể hình chúng phải lớn hơn gấp rưỡi Cua tộc cùng cấp độ. Bên ngoài Của Hùng ngư tộc vậy mà phủ đầy một lớp lông mao như thú trên cạn không hề là lớp lân phiến của ngư loại thường thấy. Hai chi trước to khỏe chắc nịch với năm móng vuốt thò ra như loài gấu lục địa, chỉ có là hai chi sau cùng đuôi lại hợp với nhau tạo thành một tổ chức bè ra gần giống đuôi cá. Nhìn tổng thể một con Hùng Ngư đó chính là cơ bắp và sức mạnh lộ ra theo từng thớ thịt cuồn cuộn ẩn dưới lớp long đen dày cộp.

Hỏa Chiến nhảy khỏi Kinh xa mà làm động tác mời đêtr hai gã thủ vệ tiến hành kiểm tra. Hai con này sau một hồi cong cong vẹo vẹo gõ gõ móc móc rồi cũng để cho Hỏa Chiến tiến vào trong Thành ngoại. Đi trên con đường thênh thang lát bằng một loại đá rất đặc biệt, hoa văn cổ xưa Hỏa Chiến đi thẳng đến khu vực mà Mã Ngư tộc sinh sống. Chúng chính là nhóm quản lý tài nguyên của tòa thành này. Nói như thế nào nhỉ, thôi thì hình dung cái thành này như một quốc gia thì Kim xà là vua chúa hoàng tộc, mà Hùng Ngư là quân đội, còn lại Cá Ngựa chính là Quan tài chính đi.

" Số lượng không đủ... thiếu 5 ngàn cân.... khấu trừ 50 khẩu phần lương thực tháng này." Trên một cái bãi rộng lớn có các kho hàng được xây dựng

bằng thanh thạch nhìn khá vững trãi nhưng lại thô giáp không có mỹ quan một tên Cá Ngựa đang nheo nheo mắt nhìn Hỏa Chiến mà đạo. Phải nói loài cá ngựa này không hề giống với cá ngựa địa cầu một chút nào, mà thực sự giống long mã trong truyền thuyết của Phương đông, thế nhưng thay vào tứ chi tráng kiện lại mà tứ vây và đuôi cá to lớn, loài này có một đặc đẽm chính là linh trí khá cao, cũng bởi vậy cho nên chúng mới trở thành nhân viên quản lý của tòa thành này.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 124: Hùng Bạo Hải

Quay lại với Hỏa Chiến cùng con cá ngựa làm nhiệm vụ nghiệm thu số lượng quặng mỏ thu hoạch. Thế như thường lệ khi cá Ngựa cắt xén số lượng Khoáng quặng thì tên Cua Đỏ này sẽ tranh chấp một phen, con cá ngựa nheo nheo mắt chuẩn bị chiêu ù té quyền sau đó gọi hội hỗ trợ. Thế nhưng lần này hoàn toàn khác rồi, con cua đỏ chỉ ném lại một ánh mắt khinh bỉ rồi chất từng bao thịt hải thú cùng rong biển lên Kình xa rồi cứ thế mà quay đầu đi thẳng. Ngẩn ngơ một lúc con Cá Ngựa há mồm cười to, cuối cùng thì bon cua đỏ ngu ngốc này cũng biết cam chịu rồi, có phản kháng cũng chẳng thể làm được gì a.

Tại Khu vực mà Hùng Ngư cư trú thì cảnh tượng rất khác, Hàng rào đá cao vút được dựng lên xung quanh bao lấy một khu tầm 30 dặm vuông. Nếu Lạc Thiên ở nơi này hẳn sẽ thắc mắc, không có cấm trận xây dựng hàng rào làm cái mẹ gì a, ở đây là đáy biển con nào chả biết bơi, quấy quấy mấy cái là vượt qua tường được rồi. Thế nhưng hẳn không biết là cái tường vây này chính là biểu tượng bất khả xâm phạm của Hùng Ngư tộc, là một thứ đánh dấu lãnh địa của chúng.

Hôm nay tại cửa của Lãnh địa Hùng Ngư tộc vậy mà xuất hiện một con Cua Đỏ to lớn bộ dạng khá lấm lét.

" Nhị vị huynh đệ xin vào bẩm báo cùng Hùng Bạo Hải đại nhân có Hỏa Chiến thuộc bộ tộc Hồng Giải tộc cầu kiến..."

" Xiu người coi người là ai mà muốn gặp đại nhân nhà ta là có thể gặp được.... xuy xuy đi chỗ khác" Con Hùng Ngư này rất bá đạo mà xua đuổi

Hỏa Chiến.

" Hai vị huynh đệ.... đây là chút quà mọn..... chắc hai vị chưa từng thử qua đâu..." Hỏa Chiến vậy mà xèo càng nhẹ nhàng cẩn thận không biết từ đâu moi ra 4 viên đan màu đỏ to như quả cam. Cái món huyết đan này có sức hấp dẫn chết người đối với Yêu thú, chỉ cần ngửi thôi thì nước dãi cũng chatr dòng dòng rồi. Nhìn thấy viên huyết đan đỏ thắm bóng loáng, mùi thơm mê người... á nhầm mê yêu thì hai tên thủ vệ biết đây là vật bất phàm rồi. Hai tên này neho mắt nhìn nhau một cái rồi nhanh thay chia nhau Huyết Đan, một tên quay người đi vào bên trong trước đó còn ném lại một câu: " NGười chờ.."

Cũng không phải chờ quá lâu thì tên thủ vệ quay trở lại " Người đi theo ta". Hỏa Chiến được dẫn đi vào sâu bên trong khu lãnh địa của Hùng Ngư tộc.

Hùng Ngư tộc không hổ với chức năng là lực lượng chiến tranh của Kim Xà Thành, vậy mà trong hang ổ của chúng lại có một tia khí tức của quân đội chính quy. Thủ vệ dăng khắp nơi nhìn thật rất sâm nghiêm quy củ. Nơi Hùng Bạo Hải ở thế mà lại không trong hang động mà lại ngụ tại một kiến trúc tàn phá đã được sửa sang lại.

“ Người lấy được vật này từ nơi nào....?” thượng vị trên một cái sàng bằng ngọc thạch phong cách cổ xưa, Hùng Bạo Hải vừa vôn về cái viên đan được trong móng vuốt vừa đạo hỏi Hỏa Chiến. Con Hùng Ngư này quả thật khá khổng lồ, nếu so với thể hình 3 trượng của Hỏa chiến thì nó phải to gấp đôi có dư. Hùng Bạo Hải chính là yêu Đan trung kì thủ Lãnh của Hùng Ngư tộc cũng là cao thủ chỉ đứng thứ hai sau Thủ lãnh Kim Ngọc Pháp Thiên của Kim Xà Tộc.

“ Thừa đại nhân, đây cũng là nguyên do ta đến đây ngày hôm nay..... tộc ta khai thác tại mỏ quặng thì bất ngờ đào ra một động quật, thế mà bên trong có chứa loại đan này, ngoài ra ta cố gắng phá vỡ một cấm chế tàn phá

mà thu được thêm nửa mảnh đan dược cực kì trân quý.... mong đại nhân thường ngoạn.,” Nói đoạn Hỏa Chiến thò càn vào trong mai mà lôi ra một nửa viên đan dược nham nhở vết thời gian. Cái đan dược này chính là Bồ linh Đan đã được Triệu Vô cực “làm phép” giả trang cho cực kì cổ lão, đối với một luyện đan sư như hắn thì thủ pháp này tầm thường thôi. Đảm bảo không trong nghề đan dược rất khó nhìn ra, hà huống Yêu thú thường rất ít khi tiếp xúc đan dược như vậy.

Hùng Bạo Hải liếc ngang thần thức qua đan dược thì giật nảy mình, vội vàng khua móng vuốt mà cướp lấy từ càn của Hỏa Chiến rồi đưa lên mũi hít hà không thôi.

“ Người.... cái đan dược này còn không...” Hùng Đại Hải lắp bắp mà thán. Hắn không ngờ người ra được một mùi cực giống Giao tinh huyết trong viên tàn đan này. Mà theo cảm giác của hắn thì mùi tinh huyết này còn cao cấp hơn giao tinh huyết một chút.

“ Thừa đại nhân... còn mà là còn khá nhiều, lại nguyên vẹn. Nhưng chúng bị cấm chế cường đại bao trùm, ta phá không được.... đó là nguyên nhân ta đến gặp đại nhân ngày hôm nay” Hỏa Chiến tim không đập nhanh mặt không đổi sắc mà trả lời.

“ Đi... dẫn ta đến đó..” Hùng Bạo Hải vẻ mặt kinh hãi bật dậy định cuốn lấy Hỏa Chiến mà phóng đi, bất quá gương mặt hắn bỗng nhai lại sau đó ánh mắt nghi ngờ nhìn Hỏa Chiến.” Sao người không hiến bảo tàng này cho Kim Ngọc Phá Thiên đại nhân mà lại nói cùng ta...? Người đây là muốn làm gì”.

“ Thừa đại nhân... thứ nhất ta thấp cổ bé họng làm sai gặp được Phá Thiên Đại nhân, thứ 2 thủ vệ tại Nội thành toàn là Mã Ngư tộc.... ngài cũng biết quan hệ giữa Mã Ngư tộc và Hồng Giải tộc thực sự bất hảo, vật nên chỉ có thể mời đến đại nhân mà thôi.” Hỏa Chiến vẻ mặt cau có mà đạo, nhắc đến Mã Ngư tộc hắn làm bộ như nghiêng răng nghiêng lợi mà đạo. Nhưng

trong lòng thì thâm thán, con mẹ nó Quái Giao đoán việc như thần, mấy câu này toàn là Lạc Thiên mớm lời cho hấn cả. Hỏa Giao trong lòng lại hung hăng nghĩ: “ theo như long gia đoán thì giờ con cầu hùng này nên hỏi ta cần lợi ích gì, đã lộ chuyện này cho ai chưa mới đúng nhỉ,?,”

Quả nhiên đúng như trong lòng Hỏa Chiến thầm nghĩ, vậy mà con Hùng Ngư này thân thiết kéo cái càng của Hỏa Chiến lại mà hỏi dò “ Chuyện này người còn nói cho ai nữa...”.

Cười thầm trong bụng nhưng Hỏa Chiến vẫn bình tĩnh, mặt không đổi sắc tim không loạn nhịp mà trả lời” Thừa không, chỉ có vài con cháu trong tộc biết chuyện thì ta đã dặn kĩ bí mật và cấm túc rồi, tiểu nhân biết chuyện này trọng đại.”

“ Không ai biết hảo, không ai biết tốt.... vậy người muốn được lợi ích gì trong chuyện này?”. Lại một câu hỏi nữa trúng vào “tử” của Hỏa Chiến, quả thật Con cua đỏ lúc này không còn gì để nói nữa rồi.

“ Thừa đại nhân.... ta cũng không muốn gì ích lợi ghê gớm cả... tộc ta bị chèn ép đến thảm thiết... chỉ mong sau lần này có được sự bảo hộ của Hùng Ngư tộc, để tộc ta có thể sống tốt hơn một chút mà thôi.” Hỏa Chiến làm ra vẻ mặt đáng thương mà hấn đã luyện tập 2 ngày nay rồi.

“ Người đâu chuẩn bị xuất động... à không chỉ điều thân vệ thôi.... chuyện này càng ít gây chú ý càng tốt... ta có việc này cho người đi làm “ nói đoạn Hùng Phong Hải truyền âm dặn dò cho con Hùng Ngư thủ vệ, dặn dò nó đi hoàn thành. Sau đó chính là Một bầy tầm 30 con Hùng Ngư áp giải một con Cua đỏ hướng về phía tây tuyệt trần mà đi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 125: Người Lừa Ta GiảT

Lại nói bây giờ tại chính giữa bãi quặng mỏ lộ thiên của Hồng Giải Tộc lũng không xuất hiện một hang động to lớn. Hai bên vách còn có chút ít sót lại của hoa văn nhìn có vẻ là cổ lão. Cái động này vậy mà rộng hai mươi trượng, cao mười trượng sâu đến gần 2 dặm. Phần cuối của hang động thế mà có quang hoa lập lòe của cấm chế, ngăn cản thần thức không thể xâm nhập.

Một đoàn hải yêu thú phong trần mà xuất hiện trước hang động đen ngòm ở trung tâm bãi mỏ Khoáng. Tất cả Hồng Giải đang say sưa công tác bỗng dừng tay nhìn lại, vậy mà trong đám yêu này lại có tộc trưởng của họ là Hỏa Chiến.

“ Tất cả tản đi...” Hỏa Chiến phát càn ra lệnh cho tộc quần tán quang, nơi này sắp có biến không thể ở lâu.

“ Mời Đại yêu theo ta...” Hỏa Chiến làm một tư thế mời dẫn Hùng Phong Hải đi vào hang động. Còn hãn thì di trước dẫn đường.

Hùng Phong Hải khi mới đến đây đã tỏ thần thức xem xét kỹ bên trong hang động. Đúng là có một chút cấm chế khá mạn ở tận cùng trong hang. Vậy nên hãn cũng không quá nghi ngờ mà dẫn thuộc hạ đi vào. Nói đi thì nói lại, hang động khá lớn thế nhưng lại không thể dàn hàng ngang mà đi, chỉ có thể nối đuôi nhau. Bởi hình thể của hải yêu thú không hề nhỏ a.

Một đoàn rồng rắn nối đuôi nhau tiến đến vị trí cuối cùng của hang động, đan dượt thì chẳng thấy đâu chỉ thấy quận mính trong Cấm chế che đậy thần thức đó chính à một con quái giao hai màu xanh đỏ đang nằm quận

mình nơi đó. Đến lúc này có ngu như... Cua thì cũng biết là mình sập bẫy hồng hồ gì đó là Hùng Ngư nhất tộc tộc trưởng. Nhưng phản ứng của hắn là trầm ngâm mà ngắm nhìn đối thủ chờ xem kì biến.

" Người là ai... lần này trăm phương ngàn kế mang ta đến nơi này có ý đồ gì?" Toàn trường im lặng trong giây lát, kẻ mở miệng đầu tiên lại là Hùng Bạo Phong, yêu thú mặc dù có thông minh vẫn là yêu thú. Trong đàm phán kẻ mở miệng trước thường là kẻ chịu thiệt thòi, trừ khi lực lượng chênh lệch nhau quá lớn. Cái đạo lý vòng vo rắc rối trong đàm phán thì nhân loại đã có riêng một môn học về nó. Yêu thú thường rất đau đầu với kiểu ông chẳng bà chuộc này của nhân loại, nên thà trực tiếp đánh một trận con hơn là ngồi xuống đàm phán, vì nếu đã ngồi xuống nói chuyện thì kẻ bị hổ mồi phần hết chín là yêu thú mà thôi.

" Có hứng thú với nó không.... mà ta còn có rất nhiều thứ khiến người hứng thú.... ví dụ như vị trí thành chủ thành Kim Xà vậy.... hay lực lượng càng cường đại hơn...thân phận của ta người cũng đoán ra phần nào a." Quái Giao vừa nghịch vọt viên đan dược trong tay vừa âm dương quái khí mà đạo, viên đan này không phải là Bồ Linh Đan thì còn là cái gì nữa.

" Ta biết người là Giao tộc cao cao tại thượng... nhưng lại không biết người xuất phát từ chủng tộc nào của Giao Long.... những thứ người đưa ra đúng thật là rất hấp dẫn ta thế nhưng nếu không ngại thì người có thể nói rõ hơn nữa. Vì tương lai an toàn ta muốn được nghe tường tận" Hùng Bạo Phong liếc nhìn Quái Giao mà đạo. quả thật đây đúng là một con giao long, thế nhưng với maud sắc bên ngoài thì quả thật không biết nó thuộc chủng tộc nào. Yêu thú cũng có thông hôn ngoại tộc nhưng hài tử sinh ra một là theo dòng máu của mẹ, không thì lấy đặc điểm của Cha, chưa hề có hiện tượng xuất hiện cả hai huyết thống trên một cá thể cả. Thế nhưng dug cho màu sắc có đặc biệt thì đây chính là Giao không thể nghi ngờ, mà giao chính là hoàng tộc trong hải thú ở biển cả vị trí cao cao tại thượng.

" Ta nghĩ người không muốn nghe cổ sự, và hai ta cũng không có nhiều thời gian đề tiêu phí vào cổ sự.... Ta giờ thuộc Hồng Giao nhất tộc, còn Thanh Giao cùng ta không quan hệ nhiều.... Lần này triệu người đến là cho người một phen tạo hóa mà cũng là cứu người một mạng" Lạc Thiên vẫn không nhanh không chậm mà dẫn dắt.... câu nói mập mờ của hắn thì ai nhạy cảm sẽ biên ra một câu chuyện cầu huyết đó là Hồng Giao có một con cái thông dân cùng một con Thanh Giao, sau đó lòì ra một quái thai dị chủng. Khổ nỗi Thanh Giao nhất tộc không nhận hàng vậy nên hắn ở lại bộ tộc mẫu thân, trong câu nói lại chứa vài phần hận ý với Thanh Giao. Nói chung là ai đầu óc phong phú sẽ biên ra rất nhiều kiểu khác nhau. Thế nhưng có một chuyện trọng điểm cần lưu ý trong câu nói này, đó là lần hành động này liên quan Hồng Giao nhất tộc. Vậy mà Hồng giao lại mưu đồ địa bàn của Bạch Giao, đây là một tin tức có thể gọi là nóng hổi trong trăm năm qua. Chẳng nhẽ đại chiến 5 tộc Giao yên ắng sau vài trăm năm lại có nguy cơ bùng phát. Nghĩ đến đây Hùng Bạo Phong giật mình lạnh gáy. "Ồ thì ra là Hồng Giao nhất tộc Hào công tử, vậy xin công tử chỉ giáo cho tại hạ rõ hơn.." Hùng Bạo Phong có vẻ cung kính hơn nhiều, hắn xưng Lạc Thiên là Hào công tử bởi vì toàn bộ Hồng giao nhất mạch đều lấy họ Hào.

Lạc Thiên thôi thì cũng gạt mẹ nó đầu coi như mặc nhận: " Được rồi... ta cũng giải thích rõ để tránh người không an tâm mà làm việc..... Lần này ta được phái đến đây đánh tiền phong, đại quân Hồng Giao ép sát sẽ tới trong thời gian ngắn.... mà mục tiêu là Kim Xà Thành cùng một vài thành trấn lân cận.... thế nhưng ta đây a không thích đánh đánh giết giết... người nghĩ nếu Đại quân Hồng Giao lai triều thì lệ sống của người là bao nhiêu?" Lạc Thiên nghiêng đầu Giao mà nhìn chăm chăm vào Hùng Bạo Phong cất tiếng hỏi.

" Không có cơ hội sống... không biết đại nhân gọi ta đến đây là có gì phân phó?" Hùng Bạo Phong vẻ mặt khổ não mà đạo.

" Chuyện nhỏ thôi.... ta ấy mà không giống maayya biểu ca biểu tử hung hăng đánh đánh giết giết, lấy đức phục nhân... ý quên lấy đức phục yêu mới

là ta thích ha ha. nhiệm vụ của ta chỉ là đánh dò xét một chút, thế nhưng không tiếng động mà chiếm được Kim Xà thành thì mấy tên huynh đệ của ta hâm mộ chết a.... được rồi chỉ cần người trở giáo phối hợp cùng ta tiêu diệt huynh đệ Kim Ngọc Phá Thiên và Kim Ngọc Liệt Địa thì chỗ tốt không thiếu cho người" Lạc Thiên không mặ không nhạ ha ha một câu mà giải thích cho Hùng Bạo Phong hiểu rõ hơn.

" Không biết ta sẽ được lợi ích như thế nào?" Hùng Bạo Phong có vẻ cung kính mà dò hỏi.

" Viên đan này la dùng bốn mạng tinh huyết của Giao Long luyện ra có chức năng bổ xung huyết mạch Giao cho yêu thú... người thấy sao... với lại chuyện này thành công thì Pháp bảo bảo vật không thiếu phần người, Ngoài ra cái Kim Xà Thành này sẽ về người trưởng quản... Hùng Bạo Phong thành chủ thấy thế nào?" Lạc Thiên đưa ra điều kiện quả là mê người. Bất quá cái Bồ Linh đan không có công năng mạnh đến vậy trừ khi người nuốt cả mấy chục viên, mà mấy chục viên thì có lẽ phải giết Lạc Thiên thì mới lấy đủ tinh huyết ra ma luyện.

" Quả là mê người điều kiện, Hào công tử đã nói xong... người chuẩn bị kĩ để lên đường chưa" Hùng Bạo Phong bỗng nhiên lăng không mà thanh đối thái độ sát khí như thực thể bắn ra tứ phía, hă là chuẩn bị rat ay với con Quái Giao này rồi.

"Ồ thú vị, điều kiện như vậy mà người không động tâm, lại còn muốn sát chiết tánh mệnh của ta" Lạc Thiên vẫn không mặ không nhạ, mặt không đổi sắc tim không thay nhịp mà nói chuyện cùng Hùng Bạo Phong lúc này thì Hỏa Chiến Cũg nhích đến bên cạnh Lạc Thiên rồi.

" Thì ra gần mười Yêu hai thôn xung quanh 20 vạn dặm đều là Hồng Giao nhất tộc các người ra tay.... Chúng ta đã điều tra nhiều lần nhưng không bắt được dấu vết. ha ha người nghĩ ta không nhìn ra Đan dược kia là mới cố gắ làm cũ sao. Tương kế tựu kế thôi, muốn câu ra các người thật

khó a... nói cho người biết 1 vạn đại quân được nhị vị thành chủ đã bao vây chỗ này rồi... ha ha người bó tay chịu chết thôi" Hùng Bạo Phong nhìn xoáy vào Lạc Thiên mà cười gằn, nói thật ra hắn khá động tâm trước điều kiện của Lạc Thiên thế nhưng Hòa Giao là một dị loại trong năm tộc giao tại Vô Tận Hải này, chúng hệ hỏa vậy nên khi rời xa Vạn hỏa sơn hải vực thì sức chiến đấu của chúng trong biển là yếu nhất trong năm tộc. Nếu đầu nhập vào Hòa Giao thì quả thật khi Bạch giao phản công đó mới là tử kỳ của hắn. Và lại khi phát hiện đan dược giả cũ hắn đã phân tên thộc hạ gác cổng thông báo Thành Chủ tụ tập quân đội rồi, giờ hắn có muốn đổi ý cũng không được, thà diệt con Giao này cướp đan dược, moi ra tinh huyết cũng coi như có thu hoạch.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Linh Khí Phong Bạo

Quay lại với tình hình căng thẳng trong động quật, Hùng Bạo Phong quả thật không hề sợ Lạc Thiên và Hỏa Chiến Cua đỏ chạy thoát vì cái hạo động này là cụt đường rồi, đối phương hoàn toàn không có cách nào chạy thoát được. Nhưng đúng lúc này thì Quái giao nhìn Hùng Bạo Phong mà cười mỉa mai:

" Quả thực đáng tiếc, kế hoạch tốt vậy mà tên ngu đang Cầu Hùng người lại phà hoại hết, đành phải dùng kế hoạch dự phòng vậy... Khởi"

Sau tiếng khởi của Lạc Thiên là 5 tấm chắn ánh sáng pháp thuật Kim Cương Thuẫn cứ thế mà lẳng không thuẫn phát che lại giữa Hùng Bạo Phong và Lạc Thiên. Đây chính là năm món Linh Khí đặc chế cho lần hành động này, nó chính là đường lui nếu có dị biến, Lạc Thiên không bao giờ đặt mình vào hoàn cảnh không lối thoát cả. Kim Cương Thuẫn là pháp thuật cao cấp hơn Kim Thuẫn rất nhiều, đây được coi như Trúc cơ cao nhất một loại pháp thuật có thể thi triển, cái giá của nó có thể kiến một trúc cơ hậu kì cạn hết linh lực. Chính vì thế 5 cái hộ thuẫn này chỉ duy trì được khoảng 20 s thôi vì trữ kinh không có đủ năng lượng để duy trì lâu hơn. Thế nhưng 10 s đối với tu sĩ thì có để làm được nhiều chuyện nghiêng trời lệch đất.

Dị biến xảy ra thì tức thì Hùng Bạo Phong phản ứng đầu tiên là muốn công kích vào màn sáng hộ thuẫn bắt lấy quái Giao, thế nhưng bản năng của một yêu tu đỉnh cao cho hắn biết rằng có nguy hiểm đang ập đến, Không kịp nhắc nhở đồng bọn Hùng Bạo Phong vội vàng tế ra linh khí hộ thân. Tiếp theo sau là tiếng nổ kinh thiên đảo hải, trời đất quay cuồng, là đại hồng thủy tràn quét khắp nơi. Cả một vùng trung tâm quặng mỏ cứ như

vậy bị san thành bình địa, cát đá hòa lẫn vào trong nước lã không mà bạ thổi bay tứ tán, tất cả đều rất hỗn loạn. Thì ra Phương án B của Lạc Thiên định ra là nếu có biến thì hấn và Cua Đỏ sẽ chui vào mai rùa siêu cường. Sau đó thì toàn quân bên ngoài toàn lực một kích đánh thẳng vào hang động.... tiếp theo sẽ là Hạ Hầu Uyên Vân xông vào cứu hấn trở ra.

Lần này toàn quân của Càn Không Tông đều ngự trên Linh Hạm và Chiến Xa Băng Phong không có một tên nào ở bên ngoài cả. Tất cả đều mai phục dưới đất sâu 3 trượng cách trung tâm quặng mỏ vài dặm đường, khoảng cách này thừ đủ để vũ khí Càn Không Tông công kích vì hang động là mục tiêu bất động nên khả năng tu sĩ bắn trượt là rất thấp.

Sau một màn công kích toàn lực tổng cộng có đến 150 linh pháp Pháo cùng nổ đồng loạt, cái này tạo nên năng lượng cộng hưởng rất kinh khủng, vượt quá cả suy tính của mọi người, nó cũng ra ngoài luôn tính toán của Lạc Thiên. Phát pháo đồng loạt này tạo nên một vùng linh lực phong bạo hết như kim đan cấp cao toàn lực một kích, nó hoàn toàn vượt ra ngoài phạm vi uy lực của linh khí cấp rồi. Sau phát pháo là mọi người cùng hoảng hồn, Long gia của họ đang còn trong phạm vi công kích của Pháo đấy. Lập tức cả hai linh hạm mà 15 Chiến Xa Băng Phong cùng lao về phía linh lực phong bạo mà cuồng phóng, bất chấp sóng thần đang thổi tứ tung, bất chấp linh lực phong bạo, tất cả cơ khí linh của Càn Không Tông không tiếc linh thạch tế lên phòng ngự mà tiến bước. Không nói mất đi Lạc Thiên là mất đi người định hướng phát triển của Tông Môn, điều đáng sợ nhất là nếu Lạc Thiên thực sự chết đi thì chon cùng hấn là tất cả nhân mạng Càn Không Tông đấy, chắc hẳn các người vẫn nhớ vị trường bối của hấn chứ. Nghĩ đến đây môn nhân Càn Không Tông không ai là không bồn chồn như lửa đốt trong lòng.

Thế nhưng tất cả có phản ứng nhanh thì cũng không ai có thể nhanh hơn Hạ Hầu Uyên Vân, chỉ thấy vị Tiểu Sư thúc không đáng tin cậy này lúc làm việc quan trọng thì cũng rất có quyết đoán. Vậy mà nàng không tiếc tiêu

hao bản thân, hơn nữa còn có thể là phải chịu đựng thương thế mà phóng vào ngay sau khi linh lực bùng nổ, có lẽ nàng là một Kim đan chân nhân nên thừa biết được 5 lớp thuẫn kia không thể cầm cự được linh lực phong bạo cấp bậc cao như thế này. Nhưng đúng lúc này thì một tiến hú vang lên một đạo ánh sáng độn sóng mà lao ra khỏi khu vực đang bạo tạc đầy bùn đất và sóng nước cuồn cuộn kia. Ngay lập tức là một chiêu tiện tay của Hạ Hầu Uyển Vân phát ra, một lưỡi đao ánh sáng kim hệ cứ thế mà phá không chém vào đám ánh sáng đang độn sóng mà đi. Một tiếng kêu thảm trầm muộn vang lên, thế nhưng đám ánh sáng căn có thể tiếp tục độn trốn. Đây chit là một chiêu tiện tay của Hạ Hầu Uyển Vân thôi, thứ mà nàng quan tâm là Lạc Thiên nên không muốn dây dưa cùng Hùng Bạo Phong, nếu không thì chắc hẳn giờ này Hùng Bạo Phong sẽ phải nằm lại bởi hẳn cũng gặp thương thế không bình thường khi lọt vào công kích đồng loạt của Linh Pháp Pháo.

Quay lại vài giây đồng hồ trước khi àm Lạc Thiên đang cười đều nhìn Hùng Bạo Phong sau khi kích hoạt 5 tấm chắn linh Khí. Ngay lập tức một luồng linh khí phong bạo như vạn lưỡi đao tàn phá tràn đến. Mắt thường có thể thấy được đàn Tinh hạch kỳ Hùng Ngự than thế bị cắt đứt thành từng khối nhỏ vụn, rồi từng vụn nhĩ ấy lại bị linh khí cuồng bạo mạt sát thanh hư vô. Đất đá khoáng thạch như giấy vụn vi xé toang rồi biến thành cát bụi nhỏ li ti cuốn vào dòng sóng nước pha lẫn linh lực tàn phá. Tiếp theo là tiếng Hùng Bạo Phong hừ thảm tế hết lượt này đến lượt khác vòng bảo hộ để thủ vững cơ thể, trong vài giây đồng hồ không thể đếm hết số lần con Hùng Ngự Yêu Đan kỳ này tái phóng bao nhiêu lần vòng bảo hộ. Chính Hùng Bạo Phong là kẻ đón đỡ một phần lớn sức tấn công của phong bạo linh lực lên hộ thuẫn của Lạc Thiên, vậy nhưng chỉ cần dư năng của nó thôi cũng khiến cho 5 lớp phòng ngự bị xé tan trong vài giây đồng hồ.

Không còn bảo hộ của Kim Cương Thuần Lạc Thiên và Hỏa Chiến phải tự thân đối mặt với cuồng bạo linh lực ập đến, dù đã qua đỉnh điểm của sự bùng phát thế nhưng kể cả dư ba của nó thì hai yêu thú tinh hạch kì không

phải có thể đỡ được. Lúc này Lạc Thiên cảm giác như có hàng vạn lưỡi dao cắt lên thân thể của hắn, từng mảnh lân phiến bị bong ra, từng thớ thịt bị xoắn vụn. Hắn lúc này hồi hận không thôi, tại sao hắn không tự chế cho mình vài linh khí mang tính phòng ngự. Ít ra cũng có thể cầm cự đôi chút thời gian. Đúng lúc tưởng như tuyệt vọng nhất thì một cái còng kẹp lấy thân thể hắn sau đó kéo vào trong một luồng bảo hộ linh lực. Thì ra Hỏa Chiến vậy mà là một tinh hạch kỳ yêu thú cấp điền phong chit kém một chút là vào đến đại viên mãn. Pháp lực của hắn hùng hậu hơn Lạc Thiên nhiều, mà giáp xác của Cua Đỏ cũng rất mạnh. Hỏa Chiến lấy thân thể mình cộng thêm không tiếc linh lực mà bảo hộ Lạc Thiên. Song tình thế cũng không khá là bao, Mai Cua bị linh lực cắt cho rạn nứt khắp nơi, một số vị trí còn thủng rồi, máu cua màu xanh chảy tung tóe nhưng chỉ cần tiếp xúc cường bạo linh khí thì tất cả đều hóa hư vô.

Cả hai cứ ôm nhau mà lăn lộn như vậy trong cơn bão linh lực, họ ngất đi rồi. Thế nhưng chính lúc tuyệt vọng nhất thì một bàn tay bầu lầy mai cua rồi túm lấy cả hai mà cuồn phóng ra ngoài cơn bão khủng khiếp ấy.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 127: TINH RỒI

Trên Linh Khí Hạm một mảnh người vội vã về mặt khá lo lắng nhưng vẫn tập trung làm nhiệm vụ của mình. Cao tầng tông môn đang tập hợp tại phòng hội nghị trên Thiết Mộc Linh Hạm., về mặt ai cũng đăm chiêu. Họ bị bao vây rồi không phải 1 vạn mà là 2 vạn hải yêu bao quanh tứ phía, chit cần họ động một chút là chúng sẽ bu lại tấn công. Lúc này đã là hai canh giờ sau khi Hạ Hầu Uyển Vân cứu được Lạc Thiên khỏi cơn bão linh khí.

Gian nan mở mắt, Lạc Thiên cố gắng nhìn những khuôn mặt thân quen. Hồng Mãng nước mắt tràn mi đang phủ phục bên thân thể hắc, Lục Ngạc, Song Ứng không nháo như mọi khi mà nhu thuận đứng hai bên của hắc. Mọi người đều là ánh mắt quan tâm. Mà bên cạnh Lạc Thiên thế mà lại nằm một con Cua đỏ, nó chính là Hỏa Chiến, thế nhưng thương thế của hắc nặng hơn Lạc Thiên nhiều, đến giờ vẫn chưa có thể tỉnh lại.

Lần này Lạc Thiên phải nói là bị thương rất nặng, may mắn là còn sống thì tốt rồi. Quả thật không có Âm Dương Long Thung trợ giúp thì mọi việc trở nên bất lợi hơn nhiều. Lần này tính toán đến vạn vô thất nhất vậy mà lại xui xẻo gặp Phong bao linh khí. Sự thật là không phải cứ bắn 150 linh pháp pháo thì sẽ tạo thành phong bạo như vậy. Mà là trong quá trình bắn có nhanh có chậm một vài khắc, sau đó các loại pháp thuật đan xen một cách kì dị, tạo thành một quy luật rất đặc biệt thì mới có thể thành công tạo thành một cơn bão linh lực như vậy.

Để làm được điều này một lần nữa e rằng không thể nào, vì không ai đi ghi chép tỉ mỉ chính xác từng ly khoảnh khắc nã pháo đó. Vậy nên cái xác xuất xui xẻo một phần vạn có thể xảy ra vậy mà lại thành hiện thực.

“ Tình hình ngoài kia ra sao rồi.” Lạc Thiên gian nan mở miệng hỏi Liễu Thu Thủy, chỉ có nàng trong cái hội cao tầng này mới có thể đưa ra câu trả lời và đánh giá tình hình khách quan nhất.

“ Sau khi Tiểu Sư thúc cứu Sư huynh ra ngoài thì cũng bị tổn thương, không thể tái chiến, kế hoạch không thể làm theo như dự định. Chúng ta rút về khu vực có pháp trận bố trí sẵn mà phòng thủ. Hải yêu quân có tới gần hai vạn, cộng thêm 2 Yêu Đan kỳ nên chúng ta không thể đánh chính diện nhưng phòng thủ chiến thì vẫn tốt. Cách đây một canh giờ đã đánh lui một đợt tấn công của chúng, tiêu diệt tầm 2000 hải thú cấp thấp. Nhưng đó cũng chỉ là thăm dò chiến của kẻ địch mà thôi, cao tầng của chúng vẫn chưa ra tay... điều quan trọng hiện nay là 4 trung hình linh mạch của chúng ta chiếm được đã bày trận di linh, thế nhưng nếu giờ đây phát động thì sẽ gây động tĩnh lớn, chúng hoàn toàn có thể dựa theo hướng di chuyển linh mạch mà lần ra vị trí Âm Dương Cung. Vấn đề thứ hai là tại đây, chúng ta hoàn toàn có thể đục thủng vòng vây mà chạy. Thế nhưng Sư Thúc lấy một địch hai sẽ khó khăn không thể cắt đuôi Yêu Đan kì Kim Xà, như vậy chúng ta không thể trở về Âm Dương Cung được..” Liễu Thu Thủy tỉ mỉ báo cáo lại đồng thời cũng nêu lên một số điểm mấu chốt.

“ Đem bản đồ lại đây, ta cần xem một cách tỉ mỉ mới lên được kế hoạch” Lạc Thiên gian nan đạo. Để nghĩ được kế hoạch mang tính tổng thể thì Liễu Thu Thủy chưa đến tầm, nàng chỉ có thể tham gia hoàn thiện chi tiết mà thôi.

Thấy Lạc Thiên đòi bản đồ Hồng Mãng mở miệng như muốn nói gì đó nhưng lại thôi. Lạc thiên thấy vậy thì run run cái tay Giao mà vuốt đầu nàng,” Ta không sao, giờ mọi người đang trong vòng nguy hiểm, đi sai một bước là vạn kiếp bất phục. Cứ để ta tính toán đi”

Hồng Mãng nước mắt chảy dài, lắc lắc lại gật gật đầu mãng, cuối cùng thì nàng cũng nhu thuận mà cúi đầu nghe theo Lạc Thiên. “ Đây chúng ta sẽ đi theo hướng này.... đến đây sư thúc sẽ tách ra làm như vậy như vậy...

tiếp theo cử thêm một đội đi vòng về đây... ngoài ra sẽ bố trí thêm chỗ này..... tất cả thấy sao....” Lạc Thiên không nhanh không chậm mà đạo. Vạch ra một kế sách lâm thời cho Càn Khôn Tông.

Tất cả đều gật gù cho là đúng, kế hoạch này nếu thuận lợi thì người thu được lợi ích to lớn nhất đó là Càn Khôn Tông. Mà có khi còn khiến họ có thể ra mặt chiếm lấy một vùng sau đó sống ngoài ánh sáng với hải tộc mà không phải chui lủi ở Âm Dương Cung, lúc đó Âm Dương Cung sẽ thành cơ sở bí mật. Càn Khôn môn sẽ có một sáng một tối cơ sở hai bút cùng vẽ.

“ Kế hoạch của sư huynh rất hoàn hảo nhưng có một chuyện đó là chúng ta lấy đâu ra nhiều chiến xa và Linh Hạm như vậy để thực hiện chiến dịch này.” Liễu Thu Thủy ngày càng trở nên am hiểu hơn công tác vạch kế hoạch tổng thể vậy mà nàng đưa ra câu hỏi về trọng tâm của vấn đề khi mọi người vẫn còn đắm chìm trong suy ngẫm.

Lạc Thiên chỉ tay xuống đất mà nói” Linh Hạm, chiến xa là từ đây mà ra, ta quyết định ngụ tại nơi này hai tháng, quyết phòng thủ đến cùng. Đồng thời lôi hết quặng mỏ trong các túi trữ vật ra luyện chế bằng hết, hóa chúng thành sức mạnh. Thế nhưng nhân viên Luyện Khí các chỉ có 50 nhân tộc vậy nên việc khắc linh văn không thể hoàn thành trong hai tháng. Do vậy ta đề nghị hướng giải quyết như sau. Linh Hạm và chiến xa sẽ là hỗn hợp Linh Văn lẫn Yêu Văn.... chúng ta sẽ làm như thế này.....”

Thì ra Lạc Thiên muốn tận dụng gần 200 Bạng tộc phục vụ trong Luyện Khí các, trong đó có tới gần 100 tên vậy mà là tinh hạch kì, và lại thủ lĩnh Bạng tộc là Yêu đan thú đấy, chúng khắc linh văn cực nhanh, số lượng lại đông hơn nhân tộc. Vậy nên Lạc Thiên quyết định những Linh Văn Trên Linh Hạm và Chiến xa biến Thành Yêu văn có hiệu quả tương tự, nhân tộc chỉ luyện chế trữ linh khí và bố trí Chuyển Linh đại trận hai thứ này Yêu tộc không làm được. Như vậy Càn Khôn Tông sẽ tận dụng tối đa nguồn nhân lực lao động mà họ có. Linh lực di chuyển linh trận sinh ra là vô

thuộc tính thể nên thay Linh Văn bằng Yêu văn hay thậm trí là Ma văn đều có thể.

Trước đây thì chuyện này đối với Càn Khôn Tông là bất khả thi, vậy nhưng Thanh Vân Tử lão đầu đã viện trợ một số linh văn và ma văn cho nên việc lấy Yêu Văn tương tự thay vào Linh văn là khả thi. Mặc dù tính toàn vẹn bị phá vỡ thế nhưng chất lượng chắc không đến mức quá thấp.

Sau một hồi bàn bạc cùng hai lão đồng tử và Tử Thiển Thiển thì Lạc Thiên đã cho ra một mô hình Yêu Linh Hạm và Yêu Chiến Xa như sau. Chuyển Linh Trận và Trữ linh văn là nhân tộc luyện chế, Bạng tộc khắc yêu văn phòng ngự và yêu văn tấn công cho Linh pháp Pháo. Riêng phần động lực đẩy và thủy hệ Linh Văn thì vẫn là nhân tộc làm, bởi trong hệ thống Yêu văn thì không có được yêu văn có khả năng thực hiện tốt chức năng này.

Trong hai tháng thời gian tại một vùng bình nguyên nhỏ phía tây Kim Xà Thành vậy mà náo nhiệt vô cùng. Có tới bốn vạn hải yêu thú đã tụ tập tại đây, số lượng Yêu Đan kì hải yêu vậy mà tăng lên đến 6 đầu. Quả thật là một cỗ lực lượng không thể coi thường. Một lần thú triều cỡ đại cho Hùng Bi thành cũng chỉ cỡ này mà thôi. Hai tháng nay không biết bao nhiêu lần Hải Yêu đã công kích vào cái lồng ánh sáng chỉ cỡ 3 dặm chu vi kia mà không một lần nào thành công,

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Yêu Linh HẠM BÀ Yêu Linh CHIẾN XA

Vấn đề của Hải yêu vẫn luôn tồn tại đó là không đoàn kết. Nếu chúng mà đoàn kết thì với số lượng vô đối yêu tu hải yêu thì cái tu chân giới này đổi tên thành Hải Yêu Giới rồi. Những thế lực đến trợ quyền cho Kim Ngọc Phá Thiên hoàn toàn không dám đánh ra chân hỏa, bởi có một kẻ đui mù là Hải Sa nhất tộc nghe Kim Ngọc Phá Thiên xúi ngon xúi ngọt mà đem quân công vào màn sáng ấy, lúc đi vào là 3000 lúc đi ra chỉ còn chưa đầy 300. Tất bỏ mạng trong cái vòm sáng kinh dị đấy.

Mà cũng nói đến số lượng Hải Yêu Tăng thì số lượng Linh pháp pháo cũng tăng. Từ ban đầu chỉ có 150 đầu Linh pháp pháp pháo trang bị trên linh hạm và chiến xa, sau đó tăng đến 180 đầu vì Thiết giáp chiến Xa không thực hiện chức năng nạp linh cho binh lính nữa vậy nên thừa ra tận hai Chuyển Linh Pháp Trận chúng được dùng để bố trí thêm 2 lớp phòng ngự thuận và 30 Linh Pháp pháo. Đến hết tháng đầu tiên thì số lượng pháp pháo tăng chóng mặt cộng thêm đến 240 Yêu Linh Pháp Pháo, đây là số pháp pháo trang bị trên 2 Thiết Giáp Yêu Linh Hạm mới và 20 Yêu Linh Chiến Xa mới. Mặc dù chúng vẫn nằm im bất động và không hề có lực phòng ngự thế nhưng lực tấn công thì khỏi phải bàn cãi. Có hiện tượng này diễn ra vì sức ép của Hải Yêu nhất tộc tăng quân lên đến gần 3 vạn đầu, bắt buộc Cao Tăng Càn Khôn Tông chỉ chú ý vào hoàn thành Chuyển Linh Pháp Trận sau đó nối với Yêu Linh Pháo để nhanh chóng tạo nên sức chiến đấu mới.

Tuy rằng các thiết bị tổ hợp mới đóng không thể di chuyển và phòng ngự nhưng việc đứng trong pháp trận bản tứ tán khắp nơi thì hoàn toàn có thể.

Hai Yêu Linh Hạm kiểu mới vì phục vụ cho việc chuyên trở cả Bạng Tộc, Cua Tộc và Điều tộc nên được đóng cực lớn. Dài đến 230 trượng rộng 75 trượng. Chính vì thế số lượng pháp pháo tăng lên con số 80 đầu Yêu Linh Pháp Pháo. Vì khổng lồ như vậy nên số lượng Chuyển Linh Pháp Trận là 8 đầu. Dành riêng 3 đầu để phục vụ việc si chuyển nếu không thì vận tốc không khác rùa là bao nhiêu. Riêng Chiến Xa cần sự cơ động nên cấu tạo vẫn không có gì thay đổi.

Đến tháng thứ 2 thì công việc hoàn thiện gần như kết thúc, nhưng chính lúc này không biết tại sao tất cả Yêu hải thú như phát cuồng mà dồn dập công kích. Thế nhưng đóng chờ chúng lại là vô cùng vô tận pháp thuật công kích cũng như trời buộc đẳng cấp trúc cơ hậu kì phóng ra từ 420 Linh Pháp pháo và Yêu Linh Pháo. Việc phóng xuất pháp thuật không tiếc linh thạch quả nhiên là hiệu quả kinh khủng, pháo bắn lấy số lượng đê chất lượng, không hề có khóa định mục tiêu bằng thần thức mà chỉ cần chỗ nào nhang nhác thấy bóng hải yêu là bắn. Đến cả Yêu Đan kỳ cũng không thể chịu nổi mấy chục phát pháo bắn vào, chứ đừng nói là mấy con khí mạch kì tiểu yêu. Thông thường xông lên đến phạm vi 6 bảy dặm quanh vòm sáng thì y như rằng bầy yêu sẽ dính ngay một loạt pháp thuật tên Là Băng Phong Thiên Lý từ các pháp pháo, nước biển quánh lại đóng băng đến di chuyển không nổi, tiếp theo là một loạt Bạo Vũ Kim Tiền pháp thuật gạt hái tánh mạng. Loại đại chiêu pháp thuật này trúc cơ hậu kì chỉ có thể phóng đến 5 lần là kiệt quệ pháp lực. Thế nhưng pháp pháo thì phóng bất kể, phóng tứ tung, còn linh thạch là còn xuất ra pháp thuật. Vậy nên đến Yêu Đan thú cũng nửa bước khó tiến. Tại sao lại chọn khoảng cách 7 dặm làm đợt công kích đơn giản gần quá thì không thể hiện hết tính năng của pháp pháo mà xa quá thì linh lực bị tiêu hao trên đường di chuyển nên kém hiệu quả. Uy lực mạnh nhất của hai loại pháp thuật này là từ 10 dặm đổ về.

À mà nếu người trẻ trâu mà xông qua được tầm 7 dặm chết chóc đó mà xông về vòng sáng thì chờ đợi người là 3 ngàn pháp nổ và pháp súng cùng phóng pháp thuật một lúc. Tuy rằng pháp thuật chỉ là trúc cơ sơ kỳ một

kích, thế nhưng là bắn liên tục đến 10 lần, mà là 3000 tên tức là có 3 vạn lượt trúc cơ công kích, thử hỏi thế nào mới đáng sợ.

Yêu thú chết như ngã dạ. Xác trôi nổi khắp vùng biển tây Kim Xà Thành. Đến cuối cùng thì một số tộc không chịu nổi tổn thất mà rút lui. Số lượng bao vây vòng sáng hải yêu từ hơn 4 vạn chỉ còn lại gần 3 vạn ở cuối tháng thứ 2, Yêu Đan kỳ chỉ còn lại 4 gã mà thôi. Mọi chuyện tưởng như còn diễn biến theo hướng công thủ chiến thì bỗng nhiên dị biến xảy ra.

Ngày đầu tiên của tháng thứ ba sau khi cuộc bao vây diễn ra, nửa quả cầu ánh sáng từng là nổi kinh hoàng khiếp vía của không biết bao nhiêu hải yêu bỗng nhiên lặn không biến mất. Từ từ hiện ra trong mắt bầy yêu đó chính là lít nha lít nhít bao nhiêu là hình thù cổ quái kim loại kị cụ, Có tới 4 khối nhìn như hình dạng Cự Kinh ngư, còn lại mấy chục khối thép đang bò lổm ngổm trên mặt đất xem ra có phần giống lũ Cua không càng.

Đây không phải là bốn chiếc chiến hạm và 25 chiếc chiến xa của Càn Khôn Tông sao. Quả thật để chế tạo nên lũ này quái vật sắt thép thì Càn Khôn Tông đã vét đến hạt kim loại cuối cùng trong kho dự trữ rồi. Mục tiêu ban đầu đó là chế tạo nhiều một chút chiến xa mang tính cơ động cao, song trong quá trình chế tạo phát sinh ra trọng điểm đó là 500 Cua đỏ vậy mà thể hình khá lớn do vậy phải ưu tiên nhiên liệu chế tạo hai Yêu Linh Hạm với thể hình khổng lồ để vận chuyển hải yêu. Đây không phải là một lần hành quân mà là một phen truy đuổi chiến, không thể để cua và Bạng bám theo dây xích đi Theo Linh Hạm được.

Tiếp theo thì đang thú đông nghìn nghịt đang bao vây lấy lũ sắt thép quái vật này bỗng thấy chúng chuyển động. Vậy mà chúng có thể linh hoạt "bơi" trong nước không khác gì hải Yêu, mà nếu tính ra thì tốc độ không hề kém. Bất ngờ là đứng trước đại quân yêu thú đông đảo tới ba vạn đầu mà chúng không hề coi vào trong mắt. Tất cả Quái vật sắt thép to nhỏ đều hướng về một phía mà đẩy mạnh. Đó chính là Kim Xà Thành.

Thật là bất khả tư nghị, Hải Yêu quân sau khi cứ tỉnh được Hùng Bạo Phong đã nhận được một số tin tức cực kì kinh người, đó chính là HỒNG GIAO đứng sau âm mưu to lớn này. Thế mà vô thanh vô thức hồng giao yêu đã tiêu diệt gần mười thôn nhỏ cộng thêm mưu đồ Kim XÀ Thành. Nếu không có Hùng Bạo Phong " liêu minh" tìm hiểu thì có lẽ giờ đây Kim Xà Thành đã đối diện nguy cơ lâm đầu. Nhận được tin tức này Kim Ngọc Phá Thiên không do dự mà phái người cầu viện Bạch Giao, sau đó lại không tiếc tổn kém mà mượn trợ lực từ các thành trấn lân bang. Thế nhưng sau hai tháng đánh đập túi bụi thì mấy thành trấn này phát hiện ra một chuyện sức mạnh của đội quân tiên phong thăm dò này quá mạnh. Nếu chỉ là thăm dò đã khủng bố như vậy thì kho đại quân HỒNG GIAO chính thức tới nơi họ sẽ phải làm gì, đầu hàng hay phản chiến. Lòng khinh thị HỒNG GIAO không mạnh khi rời hang ổ đã biến mất tại chân trời nào. Thế nên một bộ phận liên quân các quận thành Yêu hải thú bỏ về là nguyên nhân này. Họ cần nhanh chóng trở về lãnh địa để suy nghĩ kế sách đối phó với cục diện hiện nay. Giao tộc đánh nhau đó là thần tiên đánh nhau, họ chỉ là phàm nhân bị cuốn vào thôi, chỉ cần phán đoán sai tình hình, chọn lựa sai chủ thượng vậy thì chúc mừng người đi U minh giới làm thủ hạ Diêm Đế thôi.

Giờ đây còn kinh ngạc vạn phần đó là nhánh quân chưa tới 4000 này lại ngang nhiên không chạy trốn khi gõa bỏ kết giới phòng ngự, mà lại là quay đầu một giáo công thẳng Kim Xà Thành. Lòng người bàng hoàng.... ý quên lòng yêu bàng hoàng kinh nghi, chả nhẽ nhánh quân thăm dò này của HỒNG GIAO vậy mà tự tin đến vậy, họ không chơi mưu đồ mà định đao thật thương thật đánh chiếm Kim Xà hang ổ sao

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 129: Tin BóNg Sợ Gió

Lúc này đây tại trung doanh của liên minh nhị thành hải yêu thú thuộc quản hạt của Bạch Giao nhất tộc đang là một mảng căng thẳng. Quây quần hội tụ nơi này vậy mà có tới 5 con Yêu Đan kỳ hải thú, tròn đó một con có khí tức cực kì hôi bại kiểu như bệnh nặng quán thân. Nếu như bất kì ai đó thuộc sinh sống trong cái hải vực 15 vạn dặm quanh đây mà có mặt tại nơi này, chắc hẳn sẽ nhận ra đó là các đại nhân vật phong vân một cõi của hải vực. Đầu tiên phải nhắc đến Kim Xà Kim Ngọc Phá Thiên Yêu đan hậu kỳ cấp bậc, với bản thể dài đến gần 40 trượng thì hẳn quả thật là một quái vật khổng lồ trong tầng lớp hải thú dưới Giao loại. Toàn thân lân giáp màu ngân bạc bao bọc từng thớ xà cơ chứa đầy sức mạnh bạo tạc. Ấy vậy mà trên đầu hẳn có nhô ra một chút khối nhỏ thịt xà, đây có lẽ là thành quả tu luyện của hẳn, chỉ cần đột phá Yêu đan, Toái đan thành Anh thì hẳn sẽ có được thân thể Giao long. Thật ra dù có thể luyện thành Giao long hình dáng thể nhưng độ tinh khiết của huyết mạch vẫn kém Giao thuần chủng một bậc. Tuy rằng vẫn được Giao tộc tiếp nhận những loại yêu thú tiến cấp Giao Long này vào tộc, thế nhưng chúng chỉ được tiếp xúc với những bí mật ngoại vi mà thôi kiểu như Ngoại môn và nội môn trong tông môn của nhân tộc.

Nhân vật tiếp theo là Hùng Bạo phong, hẳn đã bình phục thương thế khá khá sau hai tháng điều dưỡng, thế nhưng nhìn thân thể đầy vết cắt loang lỗ, nhất là một vết chém kinh người to lớn kéo dài từ vai trái xuống bụng chỉ mới liền thịt mà thôi. Hai tháng mà vết thương vẫn còn đỏ màu thịt mới thì chứng tỏ vết thương này trước đó là cực nguy hại.

Quận mình bên trái của Kim Ngọc Thiên Phóng là đệ đệ hãn Kim Ngọc Liệt Địa, một yêu đan kỳ sơ giai yêu thú, bản thể cũng khá to lớn tới 25 trượng dài.

Tiếp theo là hai con Sa Ngạc hải yêu cấp Yêu đan sơ kì là nhân thủ từ thành trấn khác đến trợ quyền.

Lúc này đây Kim Ngọc Phá Thiên đang cau mày mà trầm ngâm: “ Theo như Hùng Bạo Hải đã nhận định sau khi gặp trực tiếp tên Quái Giao thiếu niên kia thì hẳn thực sự là một kẻ rất âm hiểm, thích bày mưu dùng kế kiểu nhân loại. Ngoài ra khi Hùng Bạo Hải thoát đi thì bị một Yêu Đan cấp bậc hệ kim công kích... người kể lại tình hình chi tiết cho gai vị trấn chủ thủ lĩnh để cùng thương lượng.”

“ Các vị, tên thiếu niên Hồng Giao này nói chuẩn xác là một quái thai, hẳn là con lai của Thanh Giao và Hồng Giao thế nhưng chính vì ngoại hình của hắn quái thai nên ta có một suy đoán hẳn không hề được hoan nghênh trong tộc.... vì sao dẫn đến suy đoán này thì có nguyên nhân. Mặc dù hắn tỏ ra già đời kinh nghiệm nhưng tuổi nhỏ thì vẫn là tuổi nhỏ nên khi nói chuyện lộ ra rất nhiều thông tin, hắn oán hận tộc nhân, muốn tranh công để nổi bật nên mạo hiểm tính kế Kim Xà Thành...” Hùng Bạo Hải vẻ mặt hôi bại nhưng ánh mắt long lanh kiểu trí giả lên tiếng giải thích, có câu điếc hay ngóng ngóng hay nói không sai. Những lập luận của Hùng Bạo Hải nghe có vẻ xuôi tai, nhưng tất cả chỉ là phỏng đoán của hắn thôi một tia chứng cứ cũng không có. Yêu thú chơi âm mưu với nhân loại bao giờ cũng chịu thiệt, đây là thiết luật rồi, thà cứ lấy năm đám to, số lượng nhiều mà xông lên lấy thịt đè người còn có thêm cơ hội. Rất nhiều yêu thú thông minh hơn con cầu hùng này nhiều, chúng biết được đạo lý lấy dài đánh ngắn nên cứ có chuyện với nhân loại là xông lên chém đã, nói chuyện để sau.

“ Ngoài ra ta có dự đoán là số yêu đan kì của đối phương tuyệt đối không dưới 3 đầu, và trình độ không thấp. Mặc dù tên quái giao này là dị loại mà

ngoại không yêu cậu không thương vậy nhưng Hồng Giao nhân số quá thừa thớt một con cũng quý.... vậy nên số lượng Yêu Đan kì đi theo bảo vệ tiểu tử này sẽ không ít. Tên tấn công ta trong lúc vội vã nên không thể chú ý đến hình dáng, thế nhưng công kích kim hệ quá khủng bố, các người xem vết thương này sẽ rõ hơn” vừa nói hẳn vừa giơ ra vết chém khủng bố kéo từ vai đến bụng. Lại một nhận định không thể “siêu” hơn được nữa của tên cầu hùng này. Những lời nói của hẳn sẽ thay đổi hoàn toàn sách lược của liên quân trong tương lai, mang lại hậu họa không thể lường được cho hải tộc vùng biển Vô Tận Hải này. “ Nếu Hùng tướng quân đã nhận định rõ như vậy về địch nhân thì phương án tiếp theo của chúng ta dễ hơn nhiều.... Hồng Giao tiên phong thế đến rất mạnh. Quan trọng nhất là Cao đoạn chiến lược của chúng quá nhiều, không kể số lượng chưa thể xác định Yêu Đan kì chưa ra tay thì số lượng tinh hạch yêu thú là con số thiên văn. Nhìn số lần chúng phát ra tinh hạch thú công kích mà dự đoán thì số lượng không thể ít hơn một vạn. Đây là con số khủng bố mà chúng ta không thể đương đầu lại....lúc này. Theo ý kiến của ta 3 vạn hải thú của chúng ta tuy nhiều nhưng tinh hạch kỳ chỉ có tầm 2 ngàn đầu, vậy nên phân quân ra bao vây mà nên co lại một mặt cản hướng tấn công của chúng. Kim Xà thành không thể thất thủ được bên trong còn rất nhiều tài nguyên, chỉ cần cố thủ đến lúc Đại quân Bạch giao Vương đình đến thì chúng ta hoàn toàn có thể làm gỏi tất cả Hồng Giao quân...” ngồi một bên Kim Ngọc Liệt Địa ra vẻ như một tướng quân trong trường điều quân ngàn dặm. Rõ ràng đang từ thế tấn công bao vây mà chỉ vì sợ bóng sợ gió lại quay về phòng ngự. Có câu nói nghĩ càng nhiều càng sai, thực sự là đúng trong trường hợp này.

Ấy vậy mà ý kiến của Liệt Địa lại được chúng yêu gật đầu ủng hộ không sai.

Trong lúc này tại phía Càn Khôn Tông quân đoàn thì một mảnh kinh ngạc, ban đầu kế sách của Lạc Thiên là dương đông kích tây, giả vờ hùng hổ tấn công về phía Kim Xà Thành để chúng hải yêu điều bớt quân ở những nơi khác về hướng Đông vậy thì hẳn mới có cơ hội đột phá mà

không bị bám theo. Nhưng chiến trường mãi mãi là nơi bạn không thể đoán trước diễn biến của sự việc. Chỉ còn hai tháng nữa hoặc ngắn hơn thì Bạch Giao vương đình quân sẽ lai triều, Càn Kôn Tông Phải rời đi. Vậy nhưng linh thạch của họ gần cạn rồi, khi đánh chiến dịch này họ chỉ tính đến tiêu hao của quy mô hạm đội cũ mà mang theo 100 ngàn vạn linh thạch chiếm một phần năm chỗ linh thạch khai thác được. Nay đội ngũ chiến đấu với cường độ cao, thiết bị mở rộng đến gấp hai nên số linh thạch còn lại chỉ có thể duy trì hai tháng nữa mà thôi. Tình thế cực cấp bách.

“ Quân địch bỗng nhiên co cụm phòng thủ.... theo ta thấy nhân cơ hội này nên rời đi, nếu đại quân Bạch Giao tới đây thì chúng ta sẽ cực nguy hiểm” Liễu Thu Thủy nêu ý kiến mà cũng như chưng cầu ý kiến của Lạc Thiên.

“ Không, quân địch co lại vì tưởng nhầm chúng ta thế lớn, cường đại.... nếu bây giờ không đánh mà rút quân thì lòi mặt chuột ra ngay, chúng sẽ toàn lực phản công, sức mạnh của 5 kim đan không phải chúng ta không đánh lại mà là tổn thất sẽ có, chúng ta chịu không nổi.... truyền lệnh của ta... đánh mạnh vào. Không tiếc linh thạch mà đánh, xuất hãn một nửa chỗ còn lại ra ngày mai phải công hết chỗ linh thạch đó” Lạc Thiên cũng bình phục thất thất bát bát rồi, thế nhưng không thể động võ được. Cơ thể hãn giờ đây toàn là thuốc keo của Triệu Vô Cực bôi đầy cả người.

“ Nếu chúng đã co lại thì chúng ta đi cướp một vòng....” Lạc Thiên hung hăng nghiêng răng mà ra lệnh.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 130: Chiến Thuật Sai Lầm

Ngày tiếp theo đúng theo chiến lệnh của cao tăng ban ra, môn nhân Càn khôn Tông lại một lần nữa phá cửa, 420 pháp pháo đủ loại không ngừng bắn ra pháp thuật về phía 3 vạn quân hải Yêu thú, mặc kệ là trúng hay không chỉ nhằm về phía nhốn nháo mà bắn. Một trận thả pháp thuật tứ sáng sớm tinh mơ đến tối mịt không còn thấy ánh mặt trời. Càn khôn Tông đã thực hiện đúng theo chỉ lệnh mà phá tòi hết một nửa Linh thạch tích lũy còn lại của họ. Tuy không có may mắn tạo thành bảo linh khí như lần trước nhưng tính phá hoại thì cực khủng bố.

Mặt đất 5000 dặm thẳng tắp từ Mỏ Quặng kim khoáng đến Kim Xà thành bị cày xới thành hang hốc khe rãnh khắp nơi, khắp chốn. Xác chết bày hải yêu la liệt, đến cuối cùng 4 đại Yêu Đan kỳ hải thú phải ra tay chống đỡ mới cản được thế công của đám “Hồng Giao” khổng lồ kia. Thế nhưng trong lúc bất cẩn đang cản công kích từ linh hạm thì một đạo kim sắc nhận quang vượt không 10 dặm chặt trúng vào Kim Ngọc Liệt Thiên khiến hãn hộ linh tan vỡ xém chút bị chặt làm hai. Đây là tác phẩm của Tiểu Sư thúc cường đại. Nhất kim nhận này khiến Yêu quân lòng càng bàng hoàng, ba Yêu Đan hải thú còn lại càng cố gắng rút lui nhận chông về Kim Xà Thành, dựa vào thành nội cấm chế mới có thể phòng ngự an toàn, còn thành ngoại thì kẻ cha nó đi, một đồng đồ nát làm chó gì cần thiết nữa, Hồng Giao Phá thì cho phá đến lúc chúng rút ta lại sẽ kiến tạo lại.

Kim đan kỳ nói là trong phạm vi thần thức thì có thể tấn công đối thủ, điều này chính xác, ví như Lạc Thiên cũng vậy thần thức của hãn hơn kim đan sơ kì một chút rơi vào khoảng 250 trượng tức là gần 2 dặm. Vậy nhưng bảo hãn cách 2 dặm đả thương một phạm nhân thì được đả thương tu sĩ thì

hắn phải dùng đại chiêu của trúc cơ kì, đảm bảo 1 chiêu là hắn xụi lơ luôn. Điều này là vì pháp thuật khi phát ra càng xa thì tiêu hao linh lực càng lớn, nhìn pháp thuật trúc cơ của pháp pháo toàn là 10 dặm đấy là do có Chuyển Linh Pháp Trận ủng hộ, mấy cái Linh khí nhỏ cầm tay hay Yêu Linh súng thì phát ra được 3, 4 dặm là hết đi năng lực đã thương người rồi. Lần này Hạ Hầu Uyển Vân tấn công xa đến 10 dặm là vì nàng không sợ cạn Linh lực sẽ bị đối phương công kích, vì nàng có Linh Hạm bảo vệ. Nếu mấy con Yêu Đan hải thú dám làm vậy có lẽ tổn thương được vài cái chiến xa, nhưng sau đó chúng phải đối diện với phô thiên cái địa phản kích. Trong trường hợp linh lực trong cơ thể chưa hồi phục thì đó chính là tìm chết. Đây chính là nguyên nhân mà Linh Hạm dám mặt đối mặt đánh đập cùng Kim Đan kỳ tu sĩ.

Hạ Hầu Uyển Vân nằm rạp trên sàn thuyền vừa thở hồng hộc vừa cười ha ha. Vừa mới đây thôi phóng thần thức quan khán 4 tên Yêu Đan chân thú thì bỗng nhiên thấy một con Ngân xà Yêu Đan lơ ngơ toàn để thời gian trễ (delay) giữa hai lần phóng xuất pháp thuật phòng ngự. Nhìn ra điểm này nàng vận lực căn rõ lúc đối phương lực cũ đã tận lực mới chưa sinh mà kinh thiên một kích cạn luôn linh lực, kết quả con mẹ nó tí nữa thì cắt phăng đầu con Ngân Xà này.

Toàn quân Càn Khôn Tông chả cần biết nhiều chỉ cần biết Yêu Đan kỳ yêu thú không lồ của đối phương một kích của Tiểu Sư Thúc nhà mình cũng đón không nổi thì hưng phấn gào thét, càng ra sức đốt linh thạch đã về phía đối phương.

Còn phe yêu thú thì rối loạn một đoàn, thấy đệ đệ bị cắt thương máu phun tán loạn, Kim Ngọc vội vàng xuất một kích chứa đến 9 phần linh lực của mình tấn công vào Yêu Linh Hạm to lớn nhất. Thế nhưng Hạ Hầu Uyển Vân thành công là do nàng căn đúng thời điểm Liệt Địa không kịp hồi vòng bảo vệ mà tấn công nên đắc thủ nhưng Kim Ngọc Phá Thiên tấn công vào Yêu Linh Hạm thì không thể công phá hết Năm lớp phòng ngự

Kim Quy Thuần Yêu Linh Văn Được. Nên nhớ đây là phòng ngự mạnh nhất của trúc cơ pháp thật, trúc cơ đại viên mãn chỉ có thể phát ra một lượt rồi kiệt quệ, mà đây lại là 5 lớp chồng lên nhau, nếu không có Chuyển Linh đại trận ủng hộ thì với sức người không thể làm như vậy được. Cho dù linh lực từ chuyển linh pháp trận là vô thuộc tính nên chỉ có thể phát ra 8 phần uy năng của Kim Quy Thuần, thế nhưng pháp thuật của Kim Ngọc Phá Thiên cũng vượt qua 10 dặm mà đến nên yếu đi nhiều. Nếu để hẳn một Yêu đan hậu kì tiếp cận khoảng cách gần mà phát chiêu thì có khả năng đánh vỡ được toàn bộ 5 lớp hộ thuẫn này. Thế nhưng lần này chỉ có 2 lớp Kim Quy Thuần bị phá tán. Do vậy chỉ trong nháy mắt năm lớp thuẫn lại hồi phục. Chỉ khi nào đánh tan 5 lớp thuẫn linh lực sau đó đã thương bản thể linh văn được khắc ở thân Chiến Hạm thì mới có thể triệt để phá vỡ lớp phòng ngự mai rùa kia.

Đánh không vỡ phòng ngự của linh hạm thì Kim Ngọc Phá Thiên khổ rồi, Lạc Thiên như chớp ra lệnh tất cả pháo kích dồn dập tấn công về phương hướng của con Ngân Xà khổng lồ này. Lúc này thì Kim Ngọc Phá Thiên mới có lúc ý thức được bản thể quá to lớn cũng là nhược điểm a, tuy rằng vẫn còn một phần linh lực để trèo chống thế nhưng hẳn khổ lắm rồi, chật vật không trôi, bị thương không nhẹ.

Thật ra nếu từ đầu 3 vạn yêu thú cứ vậy mà xông lên cộng thêm 4 Yêu Đan trợ trận thì đủ mài chết nhóm chiến Hạm này, buộc nó phải vừa đánh vừa chạy. Thế nhưng so sách lược sai lầm là lui quân lại, giờ lưng cho người ta cuồng đánh nên Kim xà quân rơi vào thảm cảnh này. Đến cuối ngày ngay cả Kim xà thủ lĩnh Kim Ngọc Phá Thiên cũng ôm đê đê mà đào tẩu, quân hải thú tan rã như bọt biển mạnh ai nấy chạy về Kim Xà Thành, Càn Khôn Tông cũng đạt được ý đồ mà đẩy mạnh đến chân thành Kim Xà mới dừng chân.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 131: KhảO Cổ HọC

Càn Khôn Tông tính đánh dọa thêm vài ngày rồi bỏ đi vì dù sao linh thạch sắp hết phải đi cướp một hồi. Thế nhưng vậy mà tất cả 2van rưỡi hải yêu sót lại cứ thế mà chui hết vào quan tráo bảo vệ thành nội. Toàn bộ thành ngoại không một bóng Yêu thú, việc này quá là bất khả tư nghị rồi.

Thật ra việc này không có gì là khó giải thích cả, đã bao lâu rồi hải yêu chưa gặp qua đại hình Linh khí kiểu Linh Hạm. Có gặp qua cũng là 2000 năm trước liên Quân năm tộc Giao công đánh Nhân tộc lục địa. Và có gặp qua cũng là vùng trung tâm Vô Tận Hải nơi Thanh Giao nhất tộc cùng nhân tộc Vạn Tinh hải chia đôi địa bang cai trị. Nơi biên giới hẻo lánh như Kim Xà tộc nói cho cùng vẫn là ếch ngồi đáy giếng mà thôi. Cho nên Cao tầng Kim Xà tộc cực kì khiếp sợ trước cái vật thể mà họ chưa bái kiến qua, có sức tấn công mạnh, phòng thủ tốt, tốc độ cao, quan trọng nhất là nó phóng ra pháp thuật không biết mệt mỏi là gì. Con người thường sợ hãi những điều họ không biết, yêu thú cũng không khác biệt. Nếu là Bạch Giao Tại nơi này thì họ có cả trăm cách đối phó linh hạm, ít nhất là không thê thảm như Kim Xà nhất tộc. Bởi Bạch Giao được đào tạo cẩn thận từ bé, có kiến thức cực tốt, những linh hạm này tổ tiên chúng đã đối phó qua vậy nên chúng biết cách làm sao để đối phó đại hình pháp khí của Nhân loại. Nhưng Kim Xà nhất tộc thì thảm rồi, hai vạn rưỡi yêu thú chen chúc trong một không gian chật hẹp bán kính 10 dặm hình bán cầu quang tráo. Quả thật là con này đáp lên đầu con kia để chen nhau đứng để mô tả cảnh tượng này, nên nhớ thể hình yêu thú rất to lớn thế nên không gian kia hoàn toàn không đủ.

Lúc này đây hạm đội của Càn Khôn Tông đã tiến vào ngoại thành của Kim Xà Thành. Cảnh tượng ngổn ngang vương vãi khắp nơi... có lẽ yêu thú

không nghĩ đến đại quân bại trận, thế nên khi rút vào nội thành rất là vội vàng không kịp thu dọn tất cả.

Lúc này đây Lạc Thiên đang chăm chú mà quan sát cảnh tượng của Thanh Xà Thành từ trên cao. Đứng trên linh hạm mà quan sát toàn cảnh tòa thành này thì Lạc Thiên thấy được một cảm giác không hòa hợp, phải đúng là một cảm giác không hề hào hợp chút nào. Thế nhưng không hòa hợp chỗ nào thì nhất thiết hẳn chưa nghĩ ra. Đúng lúc này thì có nhân viên Tân Điều Tộc đi vào thông báo.

“ Long Gia... phát hiện kho hàng tại khu vực Mã Ngự quản lý... thu được rất nhiều linh thạch ước chừng 200 ngàn vạn.... bên cạnh cong một kho khoáng thạch do Cua đỏ tộc mấy chục năm qua khai thác mà tích trữ lại.... ngoài ra đang tỏa người đi lùng xục các hang động khác... Liễu Trường lão đang lên danh sách chi tiết” Tên Tân Điều Tộc Thám tử cung kính mà thưa.

“ Rất tốt... ta có việc này nữa muốn giao các người đi làm.... trong lúc các người đi lùng xục các nơi thì chú ý xem có tranh ảnh hay văn tự khắc trên các đồ cổ hay không.... ngay cả khắc trên vách đá cũng gỡ xuống. Mà nếu quá to lớn thì lấy Phap khí lưu ảnh ghi lại cho ta” Đây là một văn minh cổ xưa của yêu tộc, Lạc Thiên cũng ôm cảm giác đánh bạc một phen, thử cảm giác làm nhà khảo cổ học. Ngoài ra còn một niềm vui ngoài ý muốn. Vậy mà thu hoạch được tận 200 ngàn vạn Linh thạch, đủ để bốn, năm tháng tới Càn Khôn Tông không quá lo lắng về năng lượng khi bên ba bên ngoài.

“ Ngoài ra người màn lệnh của ta cho bốn chiếc chiến xa tiến về bốn cái trung hình Linh mạch đã được bố trí sẵn Di linh trận... kích hoạt chúng... chuyển dời linh mạch về Âm Dương Cung” Lạc Thiên quyết định ép chết đám yêu ở trong cái cấm chế quang mạch khổng lồ kia, dọa dẫm không cho bọn chúng dám ra ngoài vậy thì si chuyển địa mạch gây ra chấn động thì chúng cũng không thể phát hiện được.

Báo cáo kết quả của Liễu Thu Thủy đưa đến mà Lạc Thiên cũng ngán ngấm mà lắc đầu. Vậy mà lục soát cá hang động yêu thú thì linh thạch nguyên bản không chế tác vương vãi khắp nơi tổng số thu về còn nhiều hơn con thám tử Tân Điều tặc báo cáo, nếu quy đổi ra kích thước tiêu chuẩn của nhân tộc thì có tới 300 ngàn vạn linh thạch. Linh thạch thật quý giá bao nhiêu, ở nhân tộc gần như tất cả các sinh hoạt đều gắn đến linh thạch, nói đương cử như Hạm đội Mà Lạc Thiên tạo ra này, không có linh thạch thì chỉ là sắt vụn mà thôi, vụn không thể vụn hơn được nữa. Thế mà linh thạch ở nơi này thì được coi như hàng thứ phẩm. Một trung hình linh mạch trên lục địa thì nhân tộc dè xèn mà khai thác sợ đụng chạm đến căn nguyên của linh mạch, còn phải để cho nó phục hồi. Còn ở đây linh mạch là cho không vớt không đẩy, không phải cao tầng Hải Yêu thú cũng có đôi chút dùng đến linh thạch thì đảm bảo là không có một con Yêu thú nào đi đào linh thạch cả.

Điều nghịch lí này là do yêu thú chẳng biết dùng linh thạch vào việc gì cả, họ không dùng pháp trận, không dùng đại hình linh khí tổ hợp bản thể to lớn của họ nếu muốn chế một cái chiến xa chứa được thì quá tốn kém và khó khăn, mà chính bản thể của yêu thú là một đại hình linh khí rồi thế nên tất cả đều là thừa thãi. Linh thạch thì không thể ăn, không thể tiêu hóa thành linh lực. Mà hút linh khí trong linh thạch để tu luyện thì chỉ có thể hạn mức nhất định vì nó quá nhiều tạp chất gây nên sự không tinh khiết của linh lực trong cơ thể. Nhân loại có đan dược hỗ trợ để loại bỏ các tạp chất này còn yêu thú thì không. Vậy nên yêu thú thà tự hút linh khí trong không khí rất tinh thuần, hai là thôn phệ huyết nhục của nhau mà tấn cấp, nói chung vẫn minh Yêu thú kém Nhân tộc một đoạn nên sự tiêu tốn Linh thạch của họ ít hơn nhiều. Biển cả lại rộng lớn, khai thác cũng chẳng hết linh mạch, từ đó mà tính ra thì biển cả thật giàu có còn lục địa thì bị khai thác cạn kiệt mất rồi.

Có linh thạch là có năng lượng, là có thể tiếp tục tấn công bao vây, vậy mà cao tầng Càn Không Tông quyết định bỏ ra 50 ngàn vạn linh thạch để

các linh pháp pháo ngày ngày thả pháp thuật tấn công cái quang tráo khổng lồ bao lấy nội thành của Kim Xà Thành. Tấn công chỉ mang tính dọa dẫm chứ thật ra cũng không dồn dập như ngày đầu tiên phản công. Hộ thuẫn cũng chỉ tể lên hai lớp phòng ngự thôi. Càn Không Tông còn phải tiếp tục tấn công như vậy trong nhiều ngày nữa cho đến khi bốn đội kích hoạt trận pháp di linh hoàn thành công việc thì mới có thể dời đi. Mà yêu tộc thì cũng nín thở chờ đại quân Bạch Giao cứu viện, kể từ khi Kim Ngọc Phá Thiên bị chút tổn thương đến nay thì hơn hai vạn hải yêu thú quân tâm đê mê, sĩ khí hạ thấp cực độ. Không một tộc nào nguyện đi ra ngoài vòng bảo hộ này đánh đập cùng "Hồng Giao" quân cường đại ngoài kia.

Mấy ngày nay Lạc Thiên đang đắm chìm trong việc nghiên cứu cái thành cổ của Yêu tộc này, những hoa văn trên tường đá, kiến trúc còn sót lại khẳng định là Yêu văn, thế nhưng chúng đã thành hình sau khi khắc họa rồi nên không thể suy ra được cách họa cũng như tác dụng của nó. Vậy nhưng có thể hoàn toàn khẳng định một điều tòa thành này trình độ văn minh có khi còn cao hơn nhân tộc bây giờ. Vì Lạc Thiên cho đến bây giờ khi đọc các điển tịch của nhân tộc chưa bao giờ thấy có một tòa thành nào có thể luyện hóa linh văn đến từng viên gạch lát đường cả. môn nhân Càn Không Tông trong khi lục soát các tài nguyên ở ngoại thành thì cũng theo yêu cầu của Lạc Thiên mà thu tập các đồ có tranh ảnh, văn tự. Thế nhwung tranh ảnh thì cũng có một số khắc trên đá nhưng đã quá tàn phá theo thời gian, nhưng văn tự thì tuyệt không có một vật nào được tìm thấy. Đây là một điểm Lạc Thiên rất nghi ngờ, một nền văn minh rục rờ đến vật không thể không có văn tự cho được.

Quay lại việc Càn Không Tông tấn công vào hộ quang tráo của nội thành, không tấn công thì thôi. Công vào rồi thì Càn Không Tông môn nhân mới há hốc mồm kinh ngạc, đây mà là yêu tộc không dùng trận pháp ư?. Hộ quang tráo của nội thành cường đại đến ghê răng, chừng ấy Linh Pháp Pháo bắn vào mà ngay cả cái bọt cũng không dậy lên được. Lạc Thiên suy đoán chắc chắn cái quang tráo này không thể nào là do Kim Xà tộc

dựng lên mà là nguyên bản của toàn thành trì này còn sót lại, nếu Kim và tộc có thể tự mình bố trí được cái hộ trận như vậy thì có lẽ bọn hãn không phải vất vưởng ở nơi khi ho cò gáy này rồi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 132: Hình NgụC

Sau gần một tuần lễ chờ đợi thì ngày ước hẹn phát động dẫn linh trận tại các linh mạch cũng đã đến, để chuẩn bị cho ngày này không chỉ pháp pháo mà ngay cả Linh khí nổ cơ và Yêu Linh Súng cũng được tham gia, mục đích duy nhất là tạo ra chấn động thật lớn che đi việc linh mạch bị di chuyển dẫn đến Địa trấn. Các môn nhân đã được dặn dò yên lặng không tấn công cho đến khi nào cảm giác được hơi có địa trấn xuất hiện thì đồng loạt công kích. Cả Càn Không Tông nín thở chờ đợi giây phút địa chấn diễn ra thì sẽ không tiếc Linh thạch mà một lần nưax tổng lực tấn công, vậy nhưng đợi hơn nửa ngày trôi qua mà không hề có bất kì một hiện tượng địa trấn nhỏ nào diễn ra. Cao tăng lo lắng về việc có thể nhóm đặc nhiệm cử đi gặp bất trắc, mọi người nhao muốn cử vài đội đi thăm dò. Bất quá lúc này một thám tử Tân Điều tộc vội vã nhào vào báo cáo.

" Thừa các vị đại nhân, Di linh đã khởi động bên ngoài là địa trấn rất mạnh thế nhưng bước quá cái thành môn thì không còn cảm giác của địa trấn... không biết chúng ta tấn công được chưa"

" Có quái.... nếu bên trong không có dị động gì thì không cần tổng lực tấn công, 2 Linh Hạm làm ra vẻ công kích thôi, đem một Chiến Xa Băng Phong đến, ta muốn toàn cảnh quét sát tòa thành này một lần" Lạc Thiên kinh ngạc mà đạo. Rõ ràng tường thành tàn phá không hề có kết giới, không thể nào bên ngoài là mảng sơn băng địa liệt mà bên trong lại bình yên vô sự được, như vậy thì quá tà môn.

Dùng Chiến Xa thì tốc độ sẽ nhanh hơn Lạc Thiên tự mình bơi đi một chút, tất nhiên nếu hấn dùng thần thông mà độn đi thì chả chiến xa nào cho

lại cả. Ấy mà lượn một vòng quanh tòa thành band kính 200 dặm này thì Lạc Thiên mới vỡ lẽ tại sao khi mới đặt chân tới đây hẳn thấy một tia không hợp lý. Cái tia không hợp lý đó là tòa thành này không hề hài hòa với hoàng cảnh xung quanh, kiểu như ai ép buộc và vứt cái thành trì này vào vị trí này vậy. Sau khi Lạc Thiên cho tiến hành kích hoạt Di Linh đại trận ở các linh mạch lân cận thì vô tình khiến cho động đất làm lộ dấu chân ngựa nơi đây. Cả tòa thành nền móng không hề liên quan đến địa mạch xung quanh, hay nói cách khác nền móng của tòa thành này là từ một nơi khác mang đến. Lúc này Lạc Thiên mới để ý đến kiến trúc của thành trì lại càng không hợp lý, kiểu như ai đó cưỡng ép sửa một bộ quần áo nhỏ hơn biến thành lớn hơn để phù hợp với mình thật quá bất hợp lý. Nếu không có cơn địa chấn lan đến nơi này thì sự thực về tòa thành trì cổ này mãi mãi nằm trong bí mật mà thôi.

" Lệnh cho tất cả nhân viên khai thác đào sâu hết cỡ các chỗ này.... chỗ này... và cả chỗ này nữa....." Sau khi trở về bên linh thuyền thì Lạc Thiên nhanh chóng phác họa ra một bức bản đồ khá toàn cảnh về tòa cổ thành này, hẳn định ra mấy chỗ đánh dấu để tìm tòi khai thác, nếu đã là nền móng không hề liên quan đến địa mạch thì cũng chỉ có cách đào lên để xem xét. Mấy chỗ hẳn đánh dấu không phải vu vơ, giá như công thẳng vào được khu trung tâm mà tiến hành khai quật là tốt nhất, vì tất cả những gì tinh hoa thường nằm ở khu trung tâm, vậy nhưng ngoại vi cũng không phải vô dụng. Dựa theo cách bố trí thì bao giờ một tòa thành cũng phân đông tây nam bắc và trung tâm, tạo nên thế ngũ phương. mà thường 4 khu bên ngoài sẽ thực hiện các chức năng khác nhau, ví dụ như chế tạo, buôn bán giao dịch, kho chứa và sẽ có một khu dành cho quân đội. Mà mỗi khu đều có kiến trúc trung tâm của nó vậy nên nếu người là người có chút hiểu biết thì dĩ nhiên sẽ không thể đảo loạn a.

Thời gian không còn nhiều, nếu tính ra thì chỉ còn một tháng rưỡi nữa thì bắt buộc Càn Không Tông phải rút lui khỏi đây, không thể có sự lựa chọn nào khác. Mà theo mưu đồ gây loạn trực lợi của hẳn thì tất nhiên không thể

rời đi quá sớm, nếu không đại quân Bạch Giao mất hẳn đi dấu vết của Càn Không Tông thì kế hoạch lại thành ngậm nước cả.

“ Long gia... có phát hiện, thành đông thế mà đào ra được một kiến trúc ngầm. Tiền Mã nhị lão mời ngài qua quan khán” một gã Tân Điều tộc làm công tác chân truyền tin vậy mà thông báo cùng Lạc Thiên. Một tuần nay thế mà tại bốn khu ngoại vi họ đào lên được khá nhiều những kiến trúc ngầm dưới lòng đất, mà nói đi cũng nói lại nếu không có máy khoan cắt tổ hợp pháp khí thì đảm bảo một chuyện đó là không thể nào khai quật nổi một tấc đất của tòa thành này. Vậy mà cấu tạo đất cát trong thành quá là cứng rắn. Độ cứng chỉ kém linh thạch một chút, thế nhưng bản chất của chúng vẫn là đất cát mà thôi. Lạc Thiên cảm giác như từng khối đất ở đây đã được luyện hóa qua, thế nhưng rồi hẳn lại bác bỏ ý nghĩ này, để luyện hóa một tòa thành khổng lồ như vậy thì hao tổn linh lực là con số thiên văn, chỉ có thần mới làm được điều này mà thôi.

Thế nhưng dù cứng rắn đến đâu thì cũng không chịu đựng được máy khoan cắt pháp khí tổ hợp của Càn Không Tông đục khoét liên tục ngày đêm, vậy mà hai tuần trôi tổng cộng môn nhân Ngoại môn khai quật ra tới gần mười căn hầm của những nhà buôn, và một căn hầm là kho quân khí nhỏ của tòa thành này. Sở dĩ có được dự đoán này là do Lạc Thiên và mọi người dựa vào những đồ vật bị phong hóa trong các hầm kho mật thất này. Tuy rằng đã đào móc được khá nhiều vị trí thế nhưng thu hoạch thì không được bao nhiêu, vì tất cả những vật dụng đều bị thời gian dài đằng đẳng mài mòn cho không còn hình hài nữa rồi, chỉ có thể thông qua đại khái mà phỏng đoán thôi.

Nhưng ngày hôm nay rất đặc biệt, vậy mà toàn bộ cao tầng Càn Không Tông tụ tập tại một vị trí mà đang bị các môn nhân khai quật này. Nếu lại chỉ là những phát hiện các đồ vật phong hóa như cũ thì đảm bảo sẽ không thu hút nhiều cao tầng đến vậy, Sự thật là môn nhân Khai khoáng tại vị trí này xuyên thấu đến gần 150 trượng thì gặp cấm chế cản lại. Đùa gì chứ có

cấm chế là có bảo quản, có bảo quản là có thu hoạch cự đại. Không cần nói nhiều hơn 5 mươi máy khoan cắt từ các nơi khác bị cắt giảm đưa về nơi này tập trung khai thác mở rộng và trùng kích cấm chế.

Thật ra cấm chế không thực sự quá mạnh mẽ, chắc có lẽ trước đây nó là một siêu cấm cấp cấm chế đấy, thế nhưng thời gian đã bào mòn tất cả, nó giờ đây chỉ mạnh cỡ Kim đan sơ kì cấp mà thôi. Hạ Hầu Uyển Vân hoàn toàn có thể dùng bạo lực mà phá vỡ vòng quang tráo vệ này, song Lạc Thiên lại cho rằng không nên. Những đồ vật bên trong cấm chế này sợ đã quá mức yếu ớt rồi, nếu Hạ Ma nữ quá tay một chút rồi không may phá hủy hết thì cứ gọi là khóc không hết nước mắt. Công việc phá cấm vẫn là dùng 80 máy cắt khoan ngày đêm mài cho cái cấm chế này tan vỡ....

Công phu không phụ lòng người, chỉ sau ba ngày miệt mài không dừng nghỉ thì các công nhân nhỏ bé của Bạng tộc đã đột phá qua màn linh cấm, mở ra một thông lộ tiến vào khu vực nội cấm bên trong. Đoàn người tiến vào quan khán bên trong lũy cấm chế bao gồm Lạc Thiên, Hạ Hầu Uyển Vân, Hỏa Chiến đã bình phục sau thương thế, Lục Ngạc và Song Ứng.... đây toàn là những nhân vật biết đánh đấm nhất của Càn Khôn Tông tập hợp lại, Liễu Thu Thủy vẫn phải bận chỉ huy chiến dịch đánh nghi binh cùng hải yêu của Thanh Xà Thành. Việc tiến vào một nơi chưa biết rõ như vậy tiềm ẩn rất nhiều rủi ro, cần phải có chiến lược nhất định mới có thể tự đảm bảo an toàn, cỡ như Triệu Vô Cực, nhị lão đồng tử thì....thôi hay bỏ đi.

Đập vào mắt mọi người sau khi bước qua màn sáng lại là một hành lang rộng thênh thang, từng pháp thuật tạo ra ánh sáng được đoàn người thả ra liên tiếp chiếu rọi rõ ràng hai bên thạch tường. Hành lang âm u trơn tuột không có gì đặc biệt ngoại trừ một số minh châu phát xạ quang được gắn trên vách tường, nhưng thời gian vô tình cũng khiến chúng ảm đạm không còn sức sống. Hành lang không kéo dài đến vô tận mà chỉ khoảng một dặm đường mà thôi. Kết thúc hành lang là một sảnh đường hình tròn rộng lớn vậy mà chu vi lên tới 2 dặm có dư, đây là một kiến trúc khá là âm u, lạnh

lẽo. Mái hình vòm, bản thân sảnh đường cũng trống không, xung quanh không hề có phù điêu hay chạm khắc gì, tất cả đơn giản đến không thể hình dung, phải nói rằng tất cả đều là thạch đầu trơn láng mà thôi. Vậy nhưng toàn bộ thạch đầu vậy mà từng viên gạch đều có khắc Yêu Văn kì dị được bảo tồn khá tốt cho đến tận ngày hôm nay.

Xung quanh chu vi của sảnh đường khổng lồ vậy mà được bố trí các căn phòng rộng lớn, cửa vào lại được ẩm chế phong tồn. Đến lúc này thì không thể không mời Tiểu Sư thúc ra tay đá thông những căn phòng kia.

Khi mỗi căn phòng được mở ra thì bí ẩn của khu kiến trúc âm u này cũng dần được khám phá. Trong những căn phòng khổng lồ rộng đến cả mẫu này vậy mà chứa đầy những hình cụ lớn bé, từ nhỏ như hình cụ tra tấn nhân tộc đến đại hình cụ tra tấn yêu tộc đều được bảo tồn khá tốt. Móc sắt, dao dóc xương, kim châm, xiềng xích tán toạ... Vách tường đen kịt một màu không phải do sơn mà là do vết máu không biết bao nhiêu nhiều mà cô đọng lại. Tuy rằng thời gian đã xóa mờ đi cái mùi tanh tươi của máu tươi thế nhưng bất kì sinh vật nào nhìn thấy khung cảnh khủng bố của các căn phòng này đều có thể tự mình tưởng tượng ra cái mùi kinh tởm ấy. Từ những căn phòng khổng lồ dùng để tra tấn tù nhân thì có thể xác định đây chính là mộ cái cự đại Ngục Hình của tòa thành trì này. Mà trong mỗi tòa thành trì thì có hai nơi sẽ được bố trí cấm pháp hùng mạnh nhất, đó là phủ thành chủ và ngục giam. Bây giờ thì Lạc Thiên có thể dễ dàng lí giải tại sao cả tòa thành đổ nát chỉ còn lại hai nơi còn cấm chế tồn tại. Rõ ràng là thời gian bào mòn tất cả, thế nhưng hai nơi quan trọng này với pháp cấm quá cường đại mà vẫn còn có thể thoi thóp đến ngày hôm nay.

Nhưng kế tiếp thì Lạc Thiên sửng sờ rồi, ngoài vài cái đại hình căn phòng dùng để tra tấn tù nhân thì còn lại rất nhiều lại là các căn phòng nhỏ hơn, cỡ chỉ gấp 2 lần những căn phòng bình thường của nhân loại, nhưng tất cả đều trống không, không còn vật dụng gì ngoài những chiếc bàn, tủ, và cả giường, tất cả đều được làm bằng kim loại và có khắc yêu linh văn.

Chúng được bảo tồn khá hoàn hảo trong khung cảnh bị cấm chế phong bế. Từ kích thước những vật dụng còn lại trên thì có thể đoán ra những kẻ thủ vệ nơi đây cơ thể chỉ cao tầm 1 trượng mà thôi, khá giống với thân thể giống đực của ma tộc. Vì không có một vật dụng mang tính cá nhân nào để lại thế nên Đoàn người thám hiểm của Càn Khôn Tông không thể biết được thân thế của những kẻ từng là chủ nhân tòa cổ thành này.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 133: Thiên Không Chi Thành

Có lẽ lần này sẽ phí một phen công phu khi không hề có một thu hoạch mang tính thực dụng nào... những thông tin phát hiện được không hề mang lại lợi ích thiết thực cho Càn Không Tông, số căn phòng loại nhỏ đã mở ra nhiều lên đến gần 80 cái rồi, nhưng tất cả chỉ là bàn ghế và tủ mà thôi. Số lượng căn phòng chưa mở chả còn lại là bao nhiêu. Hạ Hầu Uyển Vân cũng khá nóng nảy rồi, tính nàng ham chơi, ưa mạo hiểm nhưng lần lượt mở những căn phòng giống hệt nhau làm nàng cảm thấy nhàm chán đến vô cùng.

Ngay khi mọi chuyện tưởng như đi đến hồi thất vọng nhất thì tất cả nhóm thám hiểm tinh thần được dựng lên cả ngàn trượng. Vậy mà căn phòng cuối cùng lại không hề trống trải. Một căn phòng nhỏ đặc biệt hơn nhiều được mở ra, điểm đặc biệt ở đây vậy mà tất cả vật dụng đều đầy đủ hết. Tủ sách đầy đủ, trên bàn vẫn cong một cuốn sách đang mở ra. Trong tủ vậy mà còn đựng vài bộ chiến giáp nhân loại kiểu hình, Bên vách tủ vẫn treo một thanh Kiếm theo kiểu đại bản kiếm dùng bằng hai tay. Quan trọng nhất là trên giường còn có nằm đó một khối khô cốt.

" Tất cả đừng động vào thứ gì cả.... nơi này thời gian phong hóa quá lâu, chỉ cần hơi nhẹ chạm vào sẽ tan vỡ ngay..." Lạc Thiên vừa nói vừa giơ tay ngăn cản lại Hạ Hầu Uyển Vân đang hưng phấn bưng bưng chuẩn bị lao lên khám phá lục lợi mấy đồ vật.

Tất cả đoàn thám hiểm dừng hết mọi động tác lại mà nhẹ nhàng trở ra, họ phải tìm ra cách có thể tiến hành bảo tồn lại tất cả những vật trong căn phòng sau đó mới có thể lôi ra mà tìm hiểu. Những vật bằng kim loại thì

không đáng ngại vì chúng chỉ là mất đi hiệu quả của linh lực mà thôi, trở thành sắt thép bình thường của phàm nhân, thế nhưng khối khô cốt và một số sách vở làm bằng da yêu thú thì không thể bảo tồn được như vậy. Lạc Thiên vậy mà kì quái, rõ ràng trình độ văn minh của những sinh vật thống trị tòa cổ thành này rất cao, vậy mà không chơi trò khắc tri thức vào ngọc giản như tu sĩ vẫn làm mà lại dùng da của động vật. Cũng tại Lạc Thiên thiên không biết mà thôi. Cái trò khắc thần niệm vào ngọc giản thực ra lại là phương pháp còi nhất trong việc lưu trữ thông tin, còn còi hơn cả cái Usb của Đại Cầu vậy. Nếu so sánh khối lượng thông tin của một cái ngọc giản to bằng bàn tay và một cái USB bằng ngón tay của Địa cầu thì.... ngọc giản không có cửa. Vậy nên với trình độ cao của những sinh vật tại đây vậy mà họ có cách khác để lưu trữ thông tin của riêng mình, cong sách vở chẳng qua là một số thói quen vậy thôi, có những người thích đọc sách kiểu dở dở lặt lặt các trang giấy vậy, đó cũng là một cái thú. Ví như thanh niên Việt nam thích cắm mặt vào điện thoại để đọc này nọ nay lướt Fb, bộ nhớ của một cái đại thoại có khi lưu được cả trăm quyển sách vậy, cầm đút túi nhẹ tênh, nhưng thanh niên Nhật bản lại có thú đi tàu điện đọc sách, những quyển sách nhỏ bằng bàn tay ở nơi này rất đắt hàng, đấy là cái thú mà thôi.

Phương án cuối cùng là Triệu Vô Cực thế mà chế ra một loại chất lỏng cực kết dính và nhanh khô sau đó nhẹ nhàng mà cố định tất cả những vật dụng không phải kim loại của căn phòng lại. Phương pháp này có vẻ ngu ngốc vì người kết dính mẹ nó mấy trang sách lại với nhau thì dở ra như thế nào, điều này là khó khăn với Địa cầu vào thế kỉ thứ 18 19 thôi đến thế kỉ thứ 21 máy scanner cắt lớp cong có thể tìm hiểu được thông tin bên trong những hóa thạch kia mà, Thần thức của tu sĩ còn là lão tổ tông của máy scanner do vậy không thể làm khó được Nhóm người Lạc Thiên. Thế nhưng sau khi thăm dò nội dung của mấy cuốn sách trên kệ tủ thì con mẹ nó cả đoàn người ngơ ngẩn nhìn nhau. Vậy mà toàn là tiểu thuyết Tiên Hiệp... ý đùa toang là các loại câu chuyện kể về tình yêu các loại tai Linh giới cung như tại tu chân giới. Kiểu như đó toàn là các quyển tiểu thuyết hư cấu vậy, giá trị thông tin mang tính xác thực lại không hề có. Cũng may

có lại một quyển sách mang tính cá nhân đó là Nhật Ký của chủ nhân căn phòng này. Thế nhưng quả thật qua thời gian rất nhiều trang da thú bị tàn phá quá nhiều nên thông tin rất bập bõm.

" Thiên Không Chi Thành số 563, Ngày 144,năm Hồng Nguyên 34596.... vậy mà ta bị điều đi công tác tại nơi Ngục tù tối tăm này..... Sức mạnh, cơ bắp là vô địch sao.... theo ta trí tuệ mới là vô địch.... Dực Nhân đi sai đường rồi....., Thiên Không Chi Thành, Ngày 148 năm Hồng Nguyên 34596....hôm nay lại có phạm nhân là Yêu thú được đưa đến.... quan hệ cùng yêu thú sao lại đến mức độ này.... Dực Nhân nếu tính ra thì cũng là một nhánh của Yêu thú mà thôi.... Linh tộc không hề có ý tốt.... ta là một tên vô danh tiểu tốt thì ý kiến ai nghe chẳng... haizzzz. Thiên Không Chi Thành số 563, Ngày 158, năm Hồng Nguyên 34596... Dực tộc nghĩ mình có thể trở mình thành Tiên Nhân Linh tộc một vị trí sao.... ta nghĩ là không... phản lại tổ tiên phản lại Yêu Tổ kết quả Dực tộc không tốt lành.... ôi nghiên cứu của ta. Thiên Không Chi Thành số 563 Ngày 346, năm Hồng Nguyên 34599 Sắp đến năm mới rồi.... Chiến trường khủng khiếp, nghe tin Long tộc đã đánh đến Thiên Không Vương Đình... không còn nghi ngờ gì nữa Linh tộc đã bỏ rơi Dực tộc.... Chúng ta sẽ chết hết.... "

" Thiên Không Chi Thành số 563 Ngày 24, năm Hồng Nguyên 34600,... mọi người đang thu dọn đồ đạc rút đi cái gì mà thần giới ngang với Linh giới cấp bậc.... sẽ được Linh tộc phong làm thiên sứ.... lừa mẹ nó ai.... ta thà chết nơi này... ôi Dực Tộc."

Đọc những dòng thông tin không chọn vẹn đó thì Lạc Thiên cũng như đoàn thám hiểm có thể thu được thông tin cực kì quan trọng, cái tòa thành này vậy mà trước kia lại là một tòa thành bay lơ lửng trên không trung gọi là Thiên Không chi thành, bảo sao đến đất cát bình thường của nó cũng bất phàm như vậy. Còn việc Dực tộc phản bội yêu tộc sau đó lại bị long tộc tàn sát mà phải chạy đến Thần giới mà chớ cho Linh tộc thì Lạc Thiên Thiên không qua tâm. Hẳn đang quan tâm là Tòa thành này tại sao bay được, để

một tòa thành bay được thì năng lượng cung cấp cần khổng lồ bao nhiêu, thứ gì có thể tạo ra năng lượng cỡ như vậy. Và Pháp trận ra sao để một tòa thành có thể bay lên thì là điều mà Lạc Thiên muốn tìm hiểu nhất. Vậy nhưng trong những trang nhật kí thì hoàn toàn không đề cập đến những vấn đề này.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 134: MáY TíNh BảNg? Ipad?

Lạc Thiên biết rằng thu hoạch chỉ có thể ở trong cái căn phòng này mà thôi, theo như hẳn đọc được trong nhật kí của vị Dực Nhân Tộc này thì ngày cuối cùng trong cuộc chiến mà Lạc Thiên không quá hiểu rõ ràng này thì tất cả Dực nhân tộc đã đóng gói hết các vật phẩm quan trọng mà mang đi. Nên ngay cả Lạc Thiên có công phá được màn sáng trung tâm cũng chưa chắc đã có nhiều thu hoạch hơn chỗ này. Vì sau khi khám xét bộ xương đã được cố định bằng dung dịch dẻo dính của Triệu Vô Cực thì Lạc Thiên mới có thể hiểu được tại sao vị này không hề tham gia vào cuộc di cư mà quyết định chết nơi này.

Dực Nhân Tộc có bề ngoài không khác gì nhân loại, chỉ là họ cao lớn gấp hai lần nhân tộc, có mái tóc rất đặc biệt màu vàng kim. Và điểm quan trọng là họ có hai cánh chim phía sau lưng. Dực nhân tộc cũng là một chủng tộc khá mạnh trong hệ thống kim tự tháp sinh tồn của thế giới tu chân này. Dực nhân gần như là bá chủ của bầu trời, không phải họ chiến đấu mạnh như thế nào, cũng không phải họ có đôi cánh nên lợi hại hơn các tộc khác nếu ở trên không trung. Họ lợi hại nhất đó là về tri thức về không gian, Dực nhân tộc là những tay kì cựu trong chế tạo các loại hình cụ liên quan đến việc bay lượn, mà điển hình nhất là 999 tòa Thiên Không Chi Thành lớn nhỏ, đó là đỉnh cao của công nghệ luyện chế của họ, và cũng là bí mật bất truyền của chủng tộc này. Sau này Nhân loại quật khởi thì từ những di tích mà Dực Tộc để lại họ cũng có thể tìm ra một hai những pháp môn chế tạo vật thể phi hành, vậy nhưng nếu so sánh mấy cái phi chu vớ vẩn của Nhân tộc với trình độ của Dực Nhân tộc thì... thôi hay bỏ đi.

Sức mạnh của Dực Nhân tộc lại nằm ở đôi cánh chim sau lưng, đôi cánh Chim vừa là biểu tượng của vinh dự lại vừa là suối nguồn sức mạnh của họ, nó gần như là vô kiên bất thối đối với cùng cấp tu sĩ. Ví dụ như đôi cánh của trúc cơ Dực Nhân tộc thì yêu tộc tinh hạch kì hoặc Ma tộc Ma Vệ rất rất khó công phá. Thế nhưng khi xem xét bộ xương khô này của Tên Dực nhân thì mới phát hiện ra gã có một đôi cánh vụn vẹo, nói chung là bầm sinh dị tật. Chắc cũng vì thế mà gã luôn kêu gào trong những dòng nhật ký của mình về sức mạnh cơ bắp thua trí tuệ. Có lẽ thứ gã không có làm gã ganh tị chẳng. Cũng có lẽ vì lí do này mà Lạc Thiên đoán ra hẳn không muốn di cư lên cái gì mà Thần Quốc độ Thần giới gì đó. Cũng có lẽ hẳn quá thông minh nên đoán được một kết cục không hay ho gì đó của Dực Nhân Tộc. Nhưng tất cả những thứ đó không quan trọng, Lạc Thiên quan tâm là di sản gã để lại còn có những gì.

Giờ đây thứ mà mọi người trong đoàn thám hiểm chú ý nhất vậy mà vẫn là chiếc giới chỉ nằm trên ngón tay trở của bộ xương này. Giới chỉ thì cũng không xa lạ lắm đối với tu sĩ giới này, thế nhưng để sở hữu giới chỉ lại là một vấn đề khó khăn cực độ. Lý do đó là muốn chế tạo giới chỉ cần có không linh thạch, một loại linh thạch rất đặc biệt chứa đặc tính không gian, nó cũng chính là thành phần cốt yếu xây dựng các truyền tống trận cỡ lớn. Thứ này giờ đây rất là hiếm tại Sa Tinh giới, chỉ có các đại Tông Môn mới sở hữu mà thôi, nguyên lý sử dụng thì không khác gì sử túi trữ vật, chỉ cần truyền thần niệm và linh lực vào mà thôi. Vì Dực Nhân vị nhân sĩ này có nhắc đến việc Dực Nhân Tộc chẳng qua là một nhánh của yêu tộc thế nên cái Giới chỉ này lại là Yêu Giới chỉ, thế nên Lạc Thiên tiến lên làm người mở ra giới chỉ này. Ngay khi Lạc Thiên vừa tràn thần niệm của mình vào Giới chỉ thì ụp một tiếng giới chỉ vỡ tan thành từng mảnh, không gian do giới chỉ tạo thành cứ thế mà cũng như pha lê mà tan vỡ, tất cả các vật phẩm bên trong đều bị cắt nát hoặc cuốn vào không gian hư vô. Lạc Thiên hộc máu mà nắm vật một bên, hai mắt trắng dã nhìn như bị ma nhập. Nhưng móng vuốt của hắn thì vẫn nắm chặt một vật. Đó chính là một cái tấm bảng bằng kim loại. Thì ra trong tích tắc thần niệm thâm nhập trong không gian

thì bản thể của Giới chỉ với sự bào mòn của thời gian không chịu nổi mà vỡ tan. Trong tích tắc ấy vậy mà quái giao không cam lòng, vậy nên hẳn dùng thần niệm bọc lấy một vật gần nhất mà lôi ra, chấp nhận thần thức bị thương đến học máu. Đối với tu sĩ thì việc bị thương thần thức quả là rất nặng nề, khả năng hồi phục rất chậm chạp, bởi rất hiếm có linh dược chữa trị cho thần thức, nếu mà có thì đó cũng được xếp vào hàng thiên tài địa bảo hiếm có, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu. Ngoài ra các loại thiên tài địa bảo đó toàn là được các nhân vật đỉnh cao nguyên Anh kỳ lòng bắt, thái độ như Lạc Thiên thì khó có thể chạm tới, chỉ có thể từ từ dùng mà ôn dưỡng thôi. Lần này con quái giao đúng là bỏ vốn lớn mà đánh cược, kiểu cách tham tài vong mạng này rất giống với Lục Ngạc. Sau này mỗi khi nhắc tới chuyện ngày hôm nay Lạc Tiểu Thanh đều giương cái mặt bầu bầu lên mà nói “Đừng bảo ta tham tài... ta chỉ là học tập phụ thân mà thôi... phụ thân hảo.”

Hôm nay đã là tuần thứ 3 kể từ khi Càn Khôn Tông rời khỏi Kim xà Thành tiến về phía Bắc, họ không dám đi về phía đông chờ về hang ổ của mình, vì theo sau họ là đại quân Hải Yêu bám đuôi. Lũ này không dám lại gần hạm đội sắt thép, chúng bị đánh cho một lần đã teo hết cả gan lại rồi, nhiệm vụ của chúng vậy theo đuôi của Hạm đội từ xa quan sát, sau đó sẽ báo lại cho Quân Bạch Giao sắp tới nơi.

Lúc này hạm đội Càn Khôn Tông cũng không có đi nhanh để cắt đuôi mà nhớn nha nhớn như đi chơi vậy. Họ làm ra đúng cái tư thế tướng quân thẳng trận ngựa mặt về nhà, thế nhưng đó là ngoài sáng, trong bóng tối thì Lạc Thiên Song Ứng, Hỏa Mãng và Lục Ngạc đã xuất lãnh một Linh Hạm cùng thuyền viên bí mật đi trước vài ngày rồi. Giờ đây Lạc Thiên đang cuộn mình trong tư phòng của hẳn mà nghiên cứu cái tấm bảng kim loại dài hai xích rộng một xích, dày một thốn. Nếu nhìn thoáng qua thì nó chẳng khác nào một tấm bảng kim loại kín bưng góc cạnh. Thế nhưng khi Lạc Thiên để thần thức tràn vào thì thấy được kết cấu bên trong quả là quá sức tinh xảo không thể nào tưởng tượng nổi. Từng chi tiết bé li ti kiểu như

những vi mạch của Địa cầu, thế nhưng đừng tưởng lầm đất là các bộ phận rời rạc ghép lại, tất cả đều là nguyên khối kim loại gắn chặt lại cùng nhau. Thủ pháp này giống hệt trong luyện khí của các cao thủ khi dung luyện các nguyên liệu với nhau. Họ chính là sắp xếp các nguyên tố theo một cấu trúc đặc biệt để tạo nên những tính chất đặc biệt của phôi khí, còn tấm bảng kim loại này cũng tương tự, chắc hẳn trong lúc chế tạo nó thì người chế tác cũng cứ thế mà sắp xếp các nguyên tố thành các tổ hợp tinh vi phía trong tấm kim bảng này. Nhìn vào cấu tạo dạng này Lạc Thiên có liên tưởng đến một vật, đó là máy tính bảng ở Địa cầu.... hay là Ipad gì đó.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 135: Vạn Hỏa Sơn Hải Vực

Đầu thi thoảng lại nhói lên từng cơn đau, đây là di chứng của việc thần hồn bị tổn thương, nhúu mày nhìn tấm Kim Bảng Lạc Thiên lại càng đau đầu. Hắn đã chịu hi sinh như vậy để kéo về tấm bảng này, nhìn thì quý giá và tinh xảo nhưng nếu không sử dụng được thì cũng là đồ bỏ mà thôi. Hắn đã tìm đủ mọi cách để tìm hiểu tấm bản này nhưng xem ra là vô vọng, truyền yêu kí, linh khí đều không được, chẳng lẽ phải là ma khí hay quý khí... đi đâu mà tìm những ma tu và quý tu để thử.....

Đang đau đầu quẩn quại thì một tiếng bầm báo của Tân Điều tộc thám tử từ bên ngoài vọng vào: "Long gia... chúng ta đã tới địa phận Vạn Hỏa Sơn Hải Vực, Hỏa Chiến đại nhân cho biết phía trước là khu vực của Hỏa Xà Thành, một trong năm thành biên giới của Hỏa Giao tộc tiếp giáp Bạch Giao tộc, xin chỉ thị của Long gia...." Vậy mà tên Hỏa Chiến đã bình phục sau lần liều mình "cứu chúa",hắn đánh bạc với mạng sống của mình và đã thành công rực rỡ. Sau lần chịu trọng thương mà đỡ cho Lạc Thiên một kích trong phong bạo linh lực thế mà hắn lại được toàn thể cao tầng Càn Không Tông công nhận và bước vào làm một thành viên của hội trưởng lão. Cả Hồng Giải tộc nước lên thuyền lên có tận hơn 300 nhân tiến vào Chiến Đường, còn lại thuộc ngoại môn. Quả thật là một bước lên trời không khác là mấy. Lần này tiến quân Hồng Giao quốc với tư cách địa đầu và Hỏa Chiến được đi cùng Lạc Thiên tiến về trước một bước thực hiện kế hoạch đã định ra.

" Tiến lên phía trước, thu liễm không gây sự... phái một Chiến Xa Băng Phong tiến nhanh về phía Hỏa Xà thành tiến hành câu thông trước theo như kế hoạch mà hành sự....dặn dò Lạc Thiên Hồng trưởng lão đi cùng" Lạc

Thiên nhân nhó cái mặt mà đạo, Hỏa Hải Xà và Hỏa Mãng rất có nhiều điểm chung vì vậy Lạc Thiên để Hỏa Mãng đi đánh trận giao tế đầu tiên với tòa thành này của Hồng Giao quốc.

Hỏa Xà thành nói là thành nhưng lại không phải là thành quách kiểu nhân loại nếu gọi là Hỏa Xà Sơn thì đúng hơn, nơi đây là một ngọn núi lửa khổng lồ đường kính tầm 400 dặm chu vi cao so với mặt bằng chung của đáy biển Vô tận Hải khoảng 350 dặm tức là ngọn của nó gần như chạm vào mặt biển rồi. Đây là đặc điểm chung của vùng Vạn Hỏa Sơn Hải Vực, vì có rất nhiều núi lửa cao lớn như vậy nên cảm giác như vùng biển này cực nóng, thế nhưng những khe rãnh giữa các ngọn núi lại vẫn sâu hun hút như thường. Khí hậu nơi này rất đặc sắc, giả như hình dung đây là một bình nước thì một phần ba trên cùng sôi ùng ục với sự đốt cháy liên tục của các ngọn núi lửa đang hoạt động, thi thoảng còn có một số ngọn núi lửa phun nham thạch trào ra tạo thành những dòng nham thạch nóng đỏ chảy xuôi chân núi, nham thạch nhanh chóng bị làm nguội bởi nước biển nhưng cũng làm cho mặt biển nơi này sôi ùng ục. Một phần ba giữa thì có vẻ êm đềm hơn nước biển chỉ là ôn độ mà thôi, cuối cùng là một phần ba đáy biển thì lại lạnh băng không khác nhiều lắm với các khu vực khác của Vô tận Hải.

Hôm nay một trong những ngọn núi lửa vùng biên giới Hồng Giao tộc đó là Hỏa Xà Sơn đón chào một vị khách không mời mà đến. Hỏa Mãng dẫn theo hai chiếc Chiến Xa Băng Phong mà lai triều báỉ phỏng. Lần này dĩ nhiên không đến gây sự thế nên chuyện gặp mặt là rất dễ dàng, đừng thấy yêu thú là chém chém giết giết, thôn phệ huyết thực lẫn nhau, đó chỉ tính là dã tu bên trong thế giới Yêu tu thôi. Những thế lực có kết cấu chặt chẽ như một yêu Vương Đình hỏa giao đảm bảo không thể có chuyện cả ngày thấy nhau là chém là giết được. Ví dụ đơn giản nhất là Cua Đỏ nhất tộc không hề tuân theo quy củ mà diệt tộc chiếm đất, hành động này ở thế tục nhân loại được gọi là chiếm núi tạo phản, chắc chắn sẽ bị đại quân triều đình tiêu diệt. Mà Càn Không Tông cũng là nghịch tặc trong mắt Bạch Giao tộc, thế nhưng hãn thông minh hơn nhiều mà khoác lên mình chiếc áo Hồng Giao

quân. Vậy thì vấn đề hãn gây rối trở thành chuyện của hai quốc gia yêu thú, cái hãn cần là làm sao hợp thức hóa vấn đề này. Từ đó hãn chính thức đạt được lợi ích cường đại nhất. " Kính chào Phùng Hiên đại nhân... ta thay mặt cho công tử nhà mình đến đây bái phỏng trước... vốn dĩ công tử là huyết mạch bên ngoài của Hồng Giao... sau đó chuyện là thế này... tiếp theo đó là như vậy.... giờ công tử nahf ta rất nguy cấp muốn được viện trợ từ Ngoại gia... không biết đại nhân có thể giúp một hai thông báo lên cao tầng" Bên trong lòng ngọn núi lửa có thể Thấy dung nham sôi sục đỏ rực đang uốn lượn mà vòng xoáy. Lúc này bên cạnh dòng dung nham là một con đại Hải Xà đang trầm mình trong biển lửa lân phiến đỏ thẫm, thân hình của nó vậy mà không hề thua kém Ngân Xà Kim Ngọc Phá thiên vật mà dài đến 30 trượng hơn, so sánh bên cạnh thì Hỏa Mãng Lạc Thiên Tiểu Hồng chỉ có 12 trượng thì như một đứa trẻ nít đứng bên cạnh người lớn mà thôi. Lúc này đây Hồng Mãng đang cung kính mà biên một câu chuyện do Lạc Thiên đạo dẫn trước.

Câu chuyện câu đầu huyết như sau, Lạc Thiên hãn sinh ra trong một quả trứng, điều này thì cũng là chính xác, thế nhưng khi hãn sinh ra thì chỉ là một con quái xà thôi thế nhưng hãn biến thành câu chuyện kể về một quả trứng bị vất tại hang động nằm tại biên giới Hồng Giao và Bạch Giao nhất tộc, khi hãn sinh ra thì biết mình là Giao nhưng vì màu sắc nên hãn không biết rõ rốt cuộc hãn thuộc tộc nào trong 3 tộc giao, vậy nhưng bản theo màu sắc thì hãn có lẽ thuộc Hồng Giao hoặc Thanh Giao, hãn nghi ngờ mình là con lai giữa hai tộc. Sau này lớn lên hãn tự tay thành lập thế lực, thu phục cả nhân tộc và vài loại hải yêu thành lập nên một thành trì của riêng mình, vị trí nằm giữa Bạch Giao và Hồng Giao tộc. Hãn đã từng đi Thanh Giao Tộc nhận tổ quy tông nhưng bị hất hủi không thừa nhận, chết tâm nên Lạc Thiên hãn cũng không đi Hồng Giao tộc. Thế nhưng nay Bạch Giao đem quân muốn tiến đánh Hồng Giao vậy nên hãn dù không nhận mình là Hồng giao nhưng cũng mang 3 ngàn bộ hạ đi ngăn đón, thế nhưng địch quân 4 vạn tiên phong. Đánh đến long trời lở đất mà hãn và chúng thuộc hạ cũng chỉ tiêu diệt được 1 vạn rưỡi nói đến đây Hồng mãng sai thủ hạ mang từ

Chiến Xa cả ngàn cái túi yêu trữ vật chứa thi thể địch nhân cho Hỏa Xà quan khán, nói đến yêu trữ vật thì Càn Không Tông nhiều vô biên, chỉ cần có da yêu thú cấp tinh hạch kì là có thể chịu được yêu van không gian nên chế như chế hàng chợ, Bạng tộc làm món này rất là rành, Lạc Thiên giờ không phải đụng tay chân.... Nhìn đến 1 vạn rưỡi thi thể yêu hải thú này đúng là những tộc phụ thuộc Bạch Giao tại khu biên giới thì Hỏa Xà tin đến 8 phần rồi, nghe thấy Lạc Thiên môn nhân vậy mà lấy sức một thành mới lập đánh đập cùng 2 thành cỡ lớn của Bạch Giao thì Hỏa Xà bội phục không thôi, hẳn chính là tướng quân trấn giữ biên giới nên chả lạ gì mấy thành trì mag Hồng Mãng vừa kể cả. Lấy sức 3 ngàn chiến 4 vạn lại chém đi một vạn rưỡi, nếu vi công tử này đúng là thuộc Hồng Giao Tộc thì quả là quá may mắn cho Hồng Giao quốc. Nghĩ đến đây hẳn căng chăm chú lắng nghe...

Hồng Mãng lại kể về chuyện Lạc Thiên sáng chế ra các loại cự hình linh khí nên mới có thể lấy yếu đánh mạnh.... Nghe đến đây thì Hỏa Xà mắt sáng rực như thực sự bốc lên hảo điểm, cả thân hình hẳn cứ như vậy mà hưng phấn quăng quại trong dung nham làm cho hỏa điểm bay tứ phía.

" Vậy ta hỏi Vị Hào Lạc Thiên Hào công tử có thể cung cấp cho ta những vũ khí như người nói không?" Con Hỏa Xà Yêu Đan hậu kỳ cứ như vậy mà kích động hỏi, Hãn xưng Lạc Thiên là Hào công tử luôn, mặc nhiên thừa nhận vị này thuộc Hồng Giao Tộc. Hãn là thuộc hạ của Hồng Giao nên quá hiểu rõ tộc này, Hồng gia nhân khẩu có thể nói là điêu linh hai chữ hình dung, cả lãnh địa Vạn Hỏa Sơn Hải Vực mấy trăm vạn dặm mà chỉ có hơn hai ngàn đầu Hỏa Giao, không bằng một phần ba Bạch Giao thế nên bọn họ quý tộc nhân như vàng, Thanh Giao nhất tộc không nhận vị công tử này, thế nhưng Hồng Giao thì hẳn dám đảm bảo là nhận ngay. Cái công lao tìm được vi công tử rơi vào đầu hẳn rồi, biết đâu kiếm được vài giọt Hồng Giao tinh huyết vậy thì hẳn kiếm lớn. Một cái nữa vấn đề là vị Hào Lạc Thiên này rất cường đại, ít nhất thể lực hẳn tổ chức ra con mẹ nó cường, lấy 3000 đánh 4 vạn thì ngay cả bản thân Phùng Hiên hẳn cũng con mẹ nó

té đái không dám làm. Vị này cường nhân như vậy là Hồng giao yêu thích nhất, việc nhận tổ quy tông không bàn cãi nữa rồi. Quan trọng là vũ khí của vị này có thể cấp cho hãn không? nếu có thể chiếm được một mẻ này vũ khí đảm bảo khu vực biên giới của hãn vững như bàn thạch, mà trong các thành lân cận hãn có thể vĩnh mật mà đi ngang.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Có PhảN ỨNg

Quay lại với tình hình trong Hỏa Xà Lĩnh, lúc này sau khi nghe xong câu hỏi của Phùng Hiên thì ánh mắt của Hỏa Mãng trở nên quái dị, những hành động của con Hỏa Xà này đã được Lạc Thiên dự báo trước và nói cho nàng tất cả rồi.

" Có thể a... nhưng không thể cấp không cho đại nhân được, cho dù là người một nhà cũng phải tính kỹ một phen bởi chế tạo những vũ khí này rất hao tổn nhà chúng ta công sức và tài nguyên.... thế nhưng việc này để sau. Quan trọng nhất là công tử nhà chúng ta đang bị cả chục vạn quân Bạch Giao đuổi giết kia, vốn dĩ chúng định đánh úp địa bàn Hồng Giao nhưng bị công tử nhà chúng ta khám phá và cầm chân thế nên giờ đây chúng đao thật thương thật mà phóng ngựa qua đây rồi.... chỉ vài ngày nữa là công tử nhà chúng ta sẽ tới đây, theo sau là quân tiên phong 2 vạn rưỡi của Kim Xà Thành... vốn nhà ta cũng chả coi hai vạn rưỡi quân này vào đâu thế nhưng cách 20 vạn dặm phía sau lại là đại quân cả Bạch Giao... chúng ta sợ bị bao vây nên phải bỏ thành trì mà chạy... khốn khổ a không còn nhà để về.." Hồng Mãng đúng gtheo những lời Lạc Thiên dạy mà nói, hai mắt lại cong rưng rưng đau khổ.

" Chuyện nhỏ... hai con tròng nhà Bạch Xà có ta lo, cộng thêm công tử nhà người thì chén gọn 2 vạn rưỡi quân đó.... còn đại quân của chúng thì để ta báo về Vương đình, Hồng Giao quân sẽ tiếp viện. Chúng ta lại nói về việc trao đổi vũ khí chứ nhỉ... công tử nhà các người muốn như thế nào mới bằng lòng cung cấp" Phùng Hiên ngoái đầu coi như không đúng, hai anh em nhà Bạch Xà mà to á, Ba huynh đệ nhà hẳn làm gói, mà lại thêm có máy móc vũ khí của Lạc Thiên công tử lần này làm một võ lớn xem sao.

" Vậy thì nghe đại nhân.... cái này a... 2 Linh Hạm đổi một đầu trung hình linh mạch cùng một quặng mỏ Kim khoáng trung hình, khai thác xong là chúng ta trả lại địa phận không đoạt địa bàn của đại nhân.... còn chiến xa thì coi như tặng kèm 2 cái nhưng nếu muốn mua nhiều chiến xa thì phải tính tiền." Hồng Mãng mở mồm công phu sư tử ngoạm, phải biết rằng cả hạm đội bây giờ là từ một cái tiểu hình Kim Khoáng mỏ của Thanh Kiếm Ngư mà ra đấy, một cái trung hình thì trữ lượng gấp 10 có dư. Mở mồm ra là Hồng Mãng chuẩn bị tâm lý cò kè giá cả rồi.

"Cái gì? Công tử lại cần thứ vô dụng ấy... uhm được rồi coi như đạt hiệp nghị các người chớ đổi ý a... Linh hạm ta cần 5 đầu, không là mười đầu. Không biết bao lâu thì nhận được... còn cái chiến xa gì gì đó bé tí có mấy trượng dài thôi bỏ đi." Phùng Hiên âm dương quái khí mà đạo, hẳn nghĩ lần này phải xuất huyết một phen mới kiếm được mớ vũ khí này thế nhưng giờ thì hay rồi, linh mạch thì trong địa bàn của hắn có đến 20 đầu hơn ấy chứ, chả co nhân lực mà đi khai thác nữa, chỉ chiếm lĩnh mà để đó, hàng năm vương đình chỉ yêu cầu một số nhỏ, khai thác nhiều cũng chẳng để làm chi. Còn cái gì mà Kim Khoáng Mỏ... các người biết núi lửa phunra nhiều nhất là gì không, là kim loại quặng đấy. Nơi này chỗ nào mà chả là khoáng mỏ, là thứ không đáng tiêng nhất ở Vạn Hỏa Sơn Hải Vực. Quả thật Lạc Thiên cũng thất sách nếu biết như thế này hẳn phải đòi hỏi nhiều hơn kìa.

"... òa... cứ như vậy thành hiệp nghị..... uhm cái này nếu đã vậy có thể giao ngay hai chiếc yêu Linh Hạm chúng ta đang dùng, còn lại mỗi tháng giao một cái.... chế tạo cái này phức tạp lắm lắm... rất rất khó khăn." Hồng Mãng cũng bị kiêu làm ăn không đầu không đuôi này làm cho choáng váng luôn. Đùa vui cái gì đâu không cần trả giá mà đồng ý luôn, bao nhiêu lý lẽ để mặc cả của Hồng Mãng như nắm đấm toàn lực nhưng lại đi phang không khí rồi.

" Vậy hảo.... chờ ta tập hợp đại quân đi gặp hai con giun trắng Bạch Xà Thành xem sao" Phùng Hiên ới một tiếng cho thủ vệ quân ra lệnh tập hợp,

vậy mà chỉ trong hai ngày Hỏa Xà lãnh cũng kéo được một vạn rưỡi quân số trùng điệp hướng Nam tuyệt trần mà đi.

.....
.....

Lúc này đây bên trong sảnh lớn của Linh Hạm chỉ có Lạc Thiên và Hỏa Chiến của đỏ.

“ Ta giải thích người có hiểu không Hỏa Chiến... việc ta dựa vào Hồng Giao làm người khó chịu vì mối thù giết cha... thế nhưng mà ta giải thích cho người hiểu cái quy tắc trò chơi lãnh địa này.... tộc người đi ngược lại quy củ... đó là sai trước.... mà càng sai hơn là các người chưa đủ mạnh, chưa đủ thông minh mà đã dám làm phản...thế nhưng thù cha thì phải trả. Thế này đi.... đánh nhau với cả tộc Hồng Giao thì đó là ngu dốt vì cả đời này ta và người đều không có cái khả năng đó... vì coi người là huynh đệ nên ta nói thẳng. Nhưng giết con Hồng Giao đã sát hại phụ thân người thì có thể... ý người thấy sao.” Lạc Thiên đang rất ân cần mà khuyên bảo Hỏa Chiến, phải nói là hẳn thực sự rất coi trọng gã này, thông minh, tu vi có, ngoài ra lại có ân cứu mạng đối với Lạc Thiên.

“ Long Gia nói phải.... ta nghe theo... ta cũng không muốn Hỏa Đấu con trai ta mồ côi cha.. có thể giết hùn thủ sát hại phụ thân thì ta đã coi như một giấc mơ rồi, đội ơn Long Gia” Hỏa Chiến trôn thành mà đạo. Những lời Lạc Thiên nói đều là hết mực nghĩ cho hẳn rồi.

Đúng lúc này thì Tô Thiển Thiển bước vào với tình trạng hấp tấp hốt hải. Trên tay nàng cầm vậy mà là Kim Bảng do Lạc Thiên liều mạng cướp về. Lạc Thiên Hẳn nghĩ đủ mọi cách mà không thể vận dụng được chiếc Kim Bảng này thế nên hẳn vút cho cao tầng trong Tông để bọn họ nghĩ cách. Có câu 3 ông thợ dày mạnh ngang Khổng Minh, một mình hẳn mãi mãi không thể mạnh bằng một tập thể được.

“ Động rồi Long gia.... Động rồi....” Tô Thiển Thiển trong bộ dạng một tiểu cô nương 13 tuổi má phấn đỏ bừng hưng phấn, tay cầm chiếc Kim Bảng khua loạn mà xông đến. Xung quanh người nàng linh linh lác lác treo đầy là linh tinh linh khí. Đây là đặc điểm của Bạng Tộc đàn. Từ khi có được linh khí là chúng phát cuồng chế tạo, nhưng lo lắng ảnh hưởng đến tài nguyên của tông môn nên chúng dùng tư sản để chế tạo, toàn ra những thứ linh tinh, chả biết tác dụng gì, thế nhưng chúng thích treo đầy người kiểu như một loại thời trang. Đến cả Tô Thiển Thiển Yêu đàn còn vậy huống hồ là tộc nhân, phải nói chung là Càn Khôn Tông không có bao nhiêu người thần khinh bình thường cả.

“ Đến.... từ từ.... người cả bó tuổi mà lúc nào cũng hấp ta hấp tấp... nói từ từ cái gì động... làm sao động.... động như thế nào?” Lạc thiên giơ một móng là giữ lấy cái đầu của Bạng tộc Tô Thiển Thiển mà đạo hỏi, nếu không cản cái đầu nàng lại thì đảm bảo nàng sẽ húc luôn vào bụng hắn.

“ Là Kim bảng động.... do ta nhất thời không có cách nào khu dụng, không hiểu sao lại nghĩ ra cách nạp linh thông quá Chuyển Linh Phập Trận thế mà kim bảng rung rung phát sáng.... ta vội mang nó chạy luôn tới đây.” Nàng hưng phấn bừng bừng mà khoe khoang. Sau đó xuất ra một cái tiểu hình Chuyển Linh Pháp Trận từ trong túi trữ vật để chứng minh lời mình nói. Đây là một cái chuyển linh trận dành cho 50 nhân viên sặc linh lực trong quá trình chiến đấu. Càn Khôn Tông không còn dùng trung hình chuyển linh trận của Linh Hạm để tiến hành bổ xung linh lực cho vũ khí lâu rồi, giờ đây mỗi 50 nhân được chia ra làm một đơn vị chiến đấu của Càn Khôn Tông và được phát một tiểu hình Chuyển Linh Pháp Trận cùng linh thạch để họ tự tiến hành trang bị cho bản thân đơn vị. Chính điều này đã tạo nên tính cơ động tuyệt đối cho Môn nhân Càn Khôn Tông, họ không phải cứ phụ thuộc và bám theo Linh Hạm như trước nữa.

Bây giờ Lạc Thiên đang chăm chăm nhìn về Kim Bản đang hơi sáng lên và nhiệt độ có chút tăng, nói chung là có phản ứng, thế nhưng vẫn chưa có

một chức năng cụ thể nào được phát huy. Nhưng nói chung là có phản ứng thì tốt rồi. Chắc hẳn quá trình nghiên cứu vẫn còn dài. Tiến Tô Thiến Thiến và Hỏa Chiến quay về Lạc Thiên lại chúí đầu vào nghiên cứu chi tiết hơn.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 137: Quang Não Khí Cụ

Giờ đây trong tư phòng Lạc Thiên đang dùng thần thức để theo dõi từng biến hóa bé nhất của Kim bảng trong quá trình linh lực từ tiểu hình chuyển linh pháp trận truyền vào. Quả thật Lạc Thiên Thiên có thấy được những linh lực đó di qua một số điểm nhất định trên bề mặt của kim bảng, sau đó sẽ làm kim bản hơi phát sáng. Thế nhưng ánh sáng quá yếu ớt kiểu như người thiếu ăn đói là không sức vận động vậy. Tự nhiên trong não Lạc Thiên hung hăng mà nghĩ đến một dụng cụ của Địa cầu, đó chính là cái sạc điện thoại, các điểm linh lực đi vào trong kim bảng chính là cái chân sạc vậy. Thế là cắm đầu cắm cổ chế tạo một thiết bị đường dẫn linh lực từ Chuyển Linh Pháp trận phân thành từng nhánh chính xác lên các điểm hấp thu trên bề mặt kim bảng, hẩn hài lòng gật đầu nhìn tác phẩm của mình.

Quả thật cái sạc quái thai này của Lạc Thiên có tác dụng chỉ sau thời gian uống cạn một chén trà vậy mà chiếc kim bản này vốn dĩ sáu mặt trơn tròn giống nhau như đúc, giờ đây mặt sau thì đã lấp đầy bởi "chân sạc" mặt trước một quầng sáng hiện ra ngưng tụ thành một hình chiếu không gian 3D. Vậy mà xuất hiện một dòng yêu văn, tuy hơi có vụn vẹo so với yêu văn của hiện tại nhưng Lạc Thiên vẫn có thể dịch ra ý nghĩa.

" Quang não khí cụ mã số 100023987 made in.... đùa nhá luyện chế tại Xưởng Dực nhân 739 năm Hồng Nguyên 34570... Tình trạng đang tiếp hỗn độ linh khí... chất lượng bất nhập phẩm.... không thể khởi động"

Lạc Thiên hú lên một tiếng kinh mẹ dị, đây rõ ràng là giống như một cái máy tính bảng hay là một cái computer của Địa cầu rồi. Tuy cắm tạo và bản chất có khác nhau nhưng nguyên lý thì cực kì giống nhau. Con mẹ nó quá

là tà môn, cách nhau cả vạn cái không gian giới, mà thời gian còn cách nhau cả vạn vạn năm mà tại sau hai thứ lại đại đồng tiểu dị đến vậy. Lạc Thiên nghĩ đến đây thì thở hắt một tiếng, có câu trăm sông đổ về một biển, nói chung là phát triển đến một mức độ nào đó thì suy nghĩ của sinh vật bậc cao sẽ dần tiếp cận với bản chất của tự nhiên quy tắc, do vậy đại đồng là có thể hiểu được. Vậy nhưng những dòng yêu văn kia đã cho Lạc Thiên rất nhiều thông tin, đầu tiên thì cái gọi là hỗn độn khí chính là linh lực vô thuộc tính sinh ra từ Chuyển Linh Pháp trận cái này mới có thể khởi động cho Kim Bảng với tên gọi là Quang não khí cụ mã số 100023987, chắc hẳn một điều các máy móc kí cụ của thời kì Thiên Không Chi Thành thường dùng sẽ là linh khí vô thuộc tính từ các Chuyển Linh Pháp trận . Thế nhưng cái linh lực vô thuộc tính của Càn Không Tông đẳng cấp lại không đủ để khởi động chiếc Kim bàn này.Ồ khoan đã nào chẳng phải Càn Không Tông còn có trung hình Chuyển Linh Pháp trận sao.... nghĩ đến vậy Lạc Thiên hẳn lao nhanh về phòng động lực của Linh hạm nơi này có đến tận 5 cái trung hình Chuyển Linh Pháp trận pháp trận đang hoạt động.

Không do dự Lạc Thiên ra tay phá hủy kế nối của một lò phản ứng... ý nhằm một Chuyển Linh Pháp trận cung cấp cho 3 lớp lá chắn sau đó tạo một đường dẫn đến cái "sạc" mà hẳn mới làm ra. Tiếp theo là gắn chiếc kim bảng vào và ngồi chờ đợi. Cũng không phải lâu la gì chỉ khoảng một khắc thời gian mà thôi màn hình 3D lại hiện ra nhưng lần này rõ nét hơn nhiều, cộng với một chức năng là nếu Lạc Thiên để thần thức tiến vào màn ảnh 3D đó thì hẳn như cảm thấy mình trần thực sống trong không gian đó. Giờ đây dòng yêu văn trên màn hình đã biến đổi một chút:

" Quang não khí cụ mã số 100023987 luyện chế tại Xưởng Dực nhân 739 năm Hồng Nguyên 34570... Tình trạng đang tiếp hỗn độn linh khí... chất lượng Hạ phẩm.... tỉ lệ hoàn thành 2%" Lạc Thiên đầu đầy hắc tuyến vậy mà hai 2% này hiện lên một cái cột trụ không gian 3D màu đỏ mà phía dưới đáy có một lớp mỏng màu xanh biểu hiện cho 2% đã sạc, cái này khác mẹ gì hình cục pin đang sạc của Địa cầu điện thoại, quả thật là rất thân

quen với Lạc Thiên. Tiếp theo đó là một quá trình dài dòng chờ đợi, Lạc Thiên mắt không rời khỏi cái cột xanh đang từ từ nhấc lên từng tí một quả thực là ruột gan đang nhảy lên theo cùng nhịp của thanh trụ trong khối hình không gian 3D.

Cũng không phải chờ đợi quá lâu, thế nhưng vì sự hưng phấn trong lòng Lạc Thiên cảm thấy như thời gian đã cách cả một kiếp, hẳn thực sự mong đợi cái Quang não khí cụ mã số 100023987 sẽ mang lại niềm kinh hỉ lớn cho hẳn. Bỗng nhiên khi đạt mốc 8% dung lượng cột màu xanh thì màn hình 3D bỗng lóe lên trắng xóa, rồi tiếp theo là một hàng chữ yêu văn loằng ngoằng mà hiện ra " Khởi động Quang não khí cụ bắt đầu.... " ... Sau một khắc thời gian thì không gian màn hình biến đổi nghiêng trời lệch đất. Vậy mà khí cụ này có thể giúp người sử dụng sử dụng thần thức của mình để thâm nhập và điều khiển các chức năng thay cho dùng "ngón trở tuyệt vời" mà vượt vượt, với kiểu sử dụng này thì nhân sĩ tại Sa Tử giới sẽ không bao giờ bị hiện tượng vệt ngón tay như Địa cầu do dùng nhiều điện thoại.

Một căn phòng hiện ra với rất nhiều những hình đồ không gian đa chiều đang lửng lơ trước mặt bên cạnh còn có các dòng chú thích bằng yêu văn tự. Thiết kế kí cụ chương trình, Hệ thống tinh chỉnh chương trình, Pháp trận thiết kế chương trình, Luyện khí thiết kế chương trình, Luyện Đan thiết kế chương trình.... hàng loạt những khối hình ảnh đơn giản mô tả lại tác dụng của các chương trình này hiện ra... Hiện tại là Quái Giao đang ôm lấy cái Quang não khí cụ mà lăn lộn trên mặt sàn cười ha ha, hẳn cười như chưa bao giờ được cười. Hạnh phúc đến quá là đột nhiên bởi vì đây mới là thứ hẳn cần nhất, kể cả không có Âm Dương Long thung thì hẳn cũng vẫn có thể đứng vững bước chân tại thế giới này nhờ cái Quang não khí cụ cường đại này. Vì sao ư mới chỉ đọc qua vài phần giải thích của cái kim bảng thì hẳn đã hiểu ra mấy cái chương trình kia chính là dành để hỗ trợ thiết kế ra các dụng cụ cho tu chân giới. Nói một cách ngắn gọn nó giống như công cụ phần mềm thiết kế trong các máy computer của Địa cầu vậy, có nó rồi thì Lạc Thiên không phải mày mò thiết kế ra mấy thứ chả giống ai

như hạm đội của hãn bây giờ. Giờ đây hãn càng tự tin sẽ xây dựng được một nhánh quân trang bị hiện đại hơn để tung hoành tu chân giới.

Nhưng hưng phấn qua đi thì thất vọng lại ập đến, sự đời mà cứ lúc nào người cảm thấy chuẩn bị thành công, sắp thành bá chủ thiên hạ thì ngay lập tức vận xui sẽ giáng xuống đầu người. Số là Lạc Thiên bắt đầu dùng thần thức "click" vào Thiết kế kĩ cụ chương trình để tìm hiểu. Quả thật bên trong có rất nhiều thiết kế cường hoành có sẵn ví như Pháp Bảo Chiến Hạm, Linh Bảo Chiến Xa, Pháp bảo đại hình Thiên Không Chi trấn.... tất cả có rất nhiều, nhưng khi Lạc Thiên kích hoạt để xem xét thì ôi thôi tất cả đều Loading fails... ý quên phải là dòng chữ không thể tải dữ liệu do chất lượng hỗn độn linh khí quá thấp. Quả là một tin cực kì xấu trong một cái tin tốt lành. Cố bình phục tâm tình Lạc Thiên thử với tất cả các Chương trình khác thì đều là tương tự như vậy mà thôi. Giống như kiểu ta đói bụng nhưng người cho ta ăn cơm khô nên ta không có sức làm việc, đại loại là như vậy.

Không bằng lòng với hiện thực Lạc Thiên quay lại với phần mềm thiết kế kĩ cụ, đây là phần mềm dùng để thiết kế tổ hợp các loại linh pháp khí lại với nhau để tạo nên một tổ hợp đại trung hình Pháp khí có chút tương đồng cùng Linh Hạm mà Càn Không Tông hiện đang có

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 138: F22 Phiên Bản Tu Chân Giới

Quay trở lại với đáy Linh Hạm của Càn Không Tông, lúc này đây có một con quái giao đang loay hoay với một chiếc Kim bản kim loại màu vàng nhạt, lúc thì quái giao vò cái đầu trọc lốc, lúc thì ngoác miệng ra cười, khi thì xoa xoa cái cằm cau có, thế nhưng đại loại nhiều nhất đó là thái độ hưng phấn bưng bưng. Thì ra khi thâm nhập sâu vào cách hoạt động của từng chương trình thì luôn có hai chế độ trong đó, một là do người dùng tự thiết kế ra khí cụ, mà phần mềm sẽ cung cấp rất nhiều công cụ hỗ trợ cho người. Ví dụ như khi bắt đầu thiết kế người viết vào những dòng yêu cầu thông tin của sản phẩm cần thiết kế thì ngay lập tức Quang não khí cụ sẽ đưa ra một số hình ảnh mang tính gợi ý cho người tất nhiên cấp bậc chỉ là linh khí cấp đồ xuống vì chất lượng hỗn độn linh khí người dùng quá thấp Quang não không thể chạy những thiết kế có chất lượng cao hơn.

Giờ đây Lạc Thiên đang thiết kế chơi một cái Máy bay chiến đấu phiên bản tu chân giới, hấn điền loạn các thông tin vào trong các cột công cụ hỗ trợ ví như: Loại hình Yêu Linh Khí phi hành chiến đấu, chức năng phụ chiến đấu dưới nước. Phòng ngự: Kim đan sơ kì tam kích.... Công kích: Trúc Cơ đại viên mãn kích, số lượng công kích: song kích nhất kì.... kích thước dài 4 trượng rộng 5 trượng..... Chất liệu: Kim loại chủ yếu, yêu thú tài liệu phụ gia....

Từ những cột yêu cầu dài dằng dặc mà Lạc thiên điền vào thì quang não bắt đầu làm việc rồi tính toán, nó đưa ra một mô hình Linh khí mà có thể nói là Lạc thiên không thể chấp nhận nổi. Bởi dù sao quang não này cũng được lập trình dựa trên lý niệm của dực nhân tộc thế nên ngoại hình rất không hợp lý, chỉ lấy ví dụ như đôi cánh chim kim loại kia không có đến

vài ngàn đơn lẻ linh kiện là không xong, nó được thiết kế ngoại hình giống như cách chim lông vũ của dực tộc, nhìn thì đẹp để uy phong nhưng về mặt khí động học Lạc Thiên cho rằng đó là hạng bét. Thêm một điểm chết người là các linh văn, yêu văn, ma văn bên trong cơ sở dữ liệu cực ít, tạo nên một cái linh khí rất kém về mặt linh động vì quá đơn giản về mặt tổ hợp Linh văn. Lạc Thiên cũng không hiểu được tại sao linh văn trong cơ sở dữ liệu lại ít đến thảm thương như vậy, kém quá xa sự tích lũy linh văn của Càn Khôn Tông. Thật ra Lạc Thiên hiểu nhầm về cái Quang Não này, nó nào phải là thần khí mà chỉ có tác dụng như cái Computer của địa cầu thôi. Nó rất phổ biến trong văn minh rực rỡ của Dực Nhân Tộc cách đây đã vạn vạn năm, thế nhưng Quang não chỉ là công cụ hỗ trợ tính toán, thiết kế chi người dùng thôi. Linh văn, Ma văn Yêu văn hay thậm chí là quý văn đều phải do người dùng tự tìm kiếm mà bổ xung vào trong Quang Não, có lẽ tên Dực nhân sở hữu cái quan não này quá nghèo đi, không thể bổ xung cho quang não thật nhiều linh văn. Cũng có một khả năng thứ hai đó là linh văn cấp độ cho Linh khí quá thấp nên tên Dực Nhân tộc lười không bổ xung. Thế nhưng Lạc Thiên không quan tâm mấy thứ này, điều hắn làm là miệt mài bổ xung các linh văn mà Càn Khôn Tông có cũng như của Thanh Vân Tử viện trợ vào trong cơ sở dữ liệu của Quang Não. Sự thật thẳng hùng biện, khả năng tính toán, sau đó đưa ra các môi trường mô phỏng, rồi khái quát thành những gợi ý của Quang Não là rất cường đại. Tuy rằng vẫn phải dựa phần lớn vài sức thiết kế của người sử dụng, điều này cũng dễ hiểu thôi, thí dụ như ở Địa cầu có chương trình Photoshop chỉnh sửa ảnh rất cường đại, thế nhưng có gã chỉnh ra bức ảnh lung linh còn có gã chỉnh xong thì bản thân hắn cũng không nhìn được.

Bản thân Lạc thiên năng lực thiết kế chỉ vào dạng tầm tầm, thế nhưng hắn lại có thể mạnh đối với người giới này đó là hắn biết về khoa học, mặc dù là gà con lon ton ở địa cầu thế nhưng ít ra là biết một số thứ mà người nơi đây không biết, hay nói đúng hơn là không quan tâm nghiên cứu. Vậy nên giờ đây có quang não hỗ trợ thì Lạc Thiên hẳn gần như đào móc hết luôn lợi thế của bản thân.

Chỉ sau một thời gian thì chiếc chiến đấu thủy lục phi cơ đời mới nhất do “đại ca xuân tóc đỏ “ Lạc Thiên đã thành hình, nếu có nhân sĩ Đại cầu nhìn thấy sẽ xì mũi cái gì mà thiết kế rõ ràng là F22 máy bay của Mỹ quốc mà, con mẹ nó kiện lên tòa án bản quyền đi. Phải rồi, đây chính là F22 phiên bản Càn Khôn Tông được Lạc Thiên Mệnh danh là Phi Xa Lô Phong. Do được sự tính toán tỉ mỉ không thừa không thiếu một li nào, chiếc máy bay F22 này dài 5 trượng thân rộng 2 trượng, sải cánh lên tới 6 trượng, khi xuống nước thì hai cánh có thể rút ngắn thành 1 trượng mỗi bên tạo nên khí động học thuận tiện dưới nước. Nhưng đây mới chỉ là bề ngoài mà thôi nhờ có hệ thống tính toán của Quang Não mà kết cấu bên trong của chiếc Phi Xa Lô Phong này mới thực sự tiến tiến một cách rõ rệt. Đầu tiên là hệ thống động lực, vậy mà với kích cỡ còn nhỏ hơn Chiến Xa Băng Phong nhưng nó lại có thể chứa đến 2 tòa tiểu hình Chuyển Linh Trận (sải cánh nhìn có vẻ to hơn thế nhưng thể tích khoang thì bé hơn) đây là do chương trình thiết kế trận pháp nhảy vào mà thiết kế lại Chuyển Linh Trận, nó chỉ có thể làm thu gọn lại chứ không thể nâng cấp bậc của chuyển linh trận. Vì có tới hai “lò phản ứng” thế nên việc bố trí các chức năng của chiếc Phi Xa này rất thoải mái mà không sợ thiếu Linh lực cung cấp. Lớp phòng ngự được thêm vào một lớp thành 4 lớp Kim Thuẫn, đảm bảo chắc chắn Kim đan sơ kì không thể công phá bởi một kích. Linh pháp pháo tăng lên thành 6 đầu gồm hai trên bốn dưới. Điểm quan trọng nhất đó là người điều khiển ngồi bên trong buồng điều khiển của Phi Hạm mà không hề cần phải dùng mắt nhìn đối thủ, vì đã có pháp khí lưu ảnh truyền hình ảnh vào màn hình bên trong, ngoài ra còn có hệ thống pháp khí dò linh lực để các xạ thủ ngắm bắn. Thì ra dù cơ sở dữ liệu của chiếc Quang não này thật sơ sài thế nhưng lại có một số Linh văn rất đặc biệt, ví dụ như cái linh văn dò linh này, nó có tác dụng như một máy quét linh lực vậy, thế nên khi kết hợp nó và Linh Pháp Pháo thì sẽ trở thành một tổ hợp rất cường đại. Việc tiếp theo và cũng là cuối cùng của cải tiến đó là hệ thống động lực, Phi Xa Lô Phong không còn đơn giản như Chiến Xa Băng Phong chỉ có mỗi hệ thống Thủy linh văn. Chiếc F22 này có hệ thống vận động nhờ 3 tổ hợp linh văn, thổ hệ, thủy hệ và phong hệ. Nói đến thổ hệ thì nhiều vị sẽ thắc mắc bay

hoặc bơi liên quan mẹ gì thổ hệ, thế nhưng đây là điểm mạnh mẽ nhất của Dực Nhân tộc, vậy mà họ đã tìm hiểu được tầng thứ cao nhất của hệ thống thổ pháp thuật sau đó đã chạm được một tia quy tắc mà nghiên cứu ra Trọng lực thuật. Lạc Thiên giờ mới biết được nguyên do tại đâu mà cả một tòa thành có thể bay lên như vậy, tất cả là do cái trọng lực thuật Linh văn của họ. Giờ đây khi đã khắc trọng lực linh văn cho Phi Xa Lô Phong thì việc tiếp theo chỉ cần một ít phong hệ linh văn là có thể phi hành, mà kể cả trong nước có thêm trọng lực Linh văn gia trì thì Phi Xa vẫn tốc độ cũng như linh động sẽ tăng cao.

Lúc này định thừa thắng xông lên thiết kế thêm một loạt máy móc, Linh Hạm thì có việc khiến Lạc Thiên phải xuất quan. Thì ra Phùng Hiến dẫn đại quân Hỏa Xà đến rồi. Lạc Thiên về tình về lý vẫn phải ra mà đón tiếp.

“ Hào Lạc Thiên Công tử hảo.... lão phu có lễ... không ngờ phong thái công tử quả là.... đặc biệt..... khụ khụ khụ” Tại sảnh đường của Yêu Linh Hạm Phùng Hiến biến hóa ra thân thể Bán Yêu nhân mà ngồi, đây là đặc trưng của Yêu Đan kì, có thể hóa thân Bán yêu nhân tùy theo là bán nhân phần nào của cơ thể. Phùng Hiến lựa chọn giữ lại cái đầu xà hình thái còn thân thể là nhân tộc, có tay có chân. Hắn đã lên Linh Hạm được một canh giờ rồi, thế nhưng Lạc Thiên đang lúc mấu chốt để thiết kế không dứt ra được nên đành để hắn chờ đợi vậy. Thế nhưng gã này không an phận, theo hiệp nghị thì sau trận chiến cái Yêu Linh Hạm này sẽ là của hắn vậy nên tên đầu xà này lượn một vòng hết mọi ngõ ngách, còn yêu cầu bắn thử một phen. Hậu quả là đệ đệ của hắn cũng đang trong hình thái Bán Yêu nhân đang nằm kia thở phì phò ánh mắt oán giận. Cơ sự là nghe Hồng Mãng giới thiệu thứ này có thể đả thương kim đan nếu toàn lực công kích, hắn không tin, thế nên bắt đệ đệ ra làm bia thử một kích. Thử thì không được né tránh, kết quả hay rồi đệ đệ hắn là Yêu Đan sơ kì lại có phần chủ quan mà không toàn lực phòng thủ, hộ thân linh tráo vỡ tan, cơ thể bị cắt tứ tung đập bay vào vách núi lún sâu đến mười trượng. Phùng Hiến hú lên quái dị mà

phóng tới moi đệ đệ ra, thế nên đang có cảnh tượng có kẻ ánh mắt oán giận năm kia.

“ Hô... Phùng thúc khách sáo... Lạc Thiên hữu lễ... lần này Phùng thúc viện trợ kịp lúc quả là cảm kích muôn phần a. Nghe nói Phùng Thúc không muốn mua Chiến Xa.. người nhà nói thật chiến là mới là mạnh nhất... cơ động, sức tấn công không hề kém Linh Hạm, lại còn dễ điều quân... Phùng thúc người nhìn nếu như muốn bao vây quân địch thì Linh Hạm khó mà làm được.... “ mẹ nó Lạc Thiên thân thiết mà muốn chào hàng bán mẹ đám chiến xa này luôn và ngay, có thiết kế mới thì chiến xa quá sức lỗi thời rồi... không lừa bán đợi đến khi nào.

“ Ha ha... công tử nói phải, quả thật có nhóm vũ khí này cộng thêm Hỏa Xà giỏi tranh đấu thì không những có thể đập tan 2 vạn rưỡi quân Bạch Xà a. Vậy nhưng thể hình tộc ta to quá khó dùng Chiến Xa....” Phùng Hiên lúc đầu còn thấy Chiến Xa nhỏ mà khinh, nhưng được chứng kiến cảnh tập trận của Càn Khôn Tông thì giờ đây lại thèm nhỏ rãi.

“ Cái này có gì khó, Phùng thúc học ta chiêu mộ mấy tộc nhỏ yếu nhưng linh hoạt như Bạng tộc hay tân Điều Tộc rồi để chúng điều khiển đi đánh đập người khác là tốt rồi” Cách nói chuyện của Yêu thú là vào thẳng vấn đề không vòng veo tam quốc như nhân tộc. Vậy nên vừa gặp nhau là Phùng Hiên cùng Lạc Thiên vui sướng đầm đìa mà bàn bạc làm ăn cùng đánh trận

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 139: Cướp Đoạt

Trong sảnh đường hội nghị Yêu Linh Hạm Càn Không Tông lúc này đây là ba huynh đệ nhà Hỏa Xà, Phùng Hiên, Phùng Bá và tiểu muội Phùng Nhiên. Bên phía Càn Không Tông gồm Lạc Thiên, Hỏa Chiến, Tử Thiển Thiển và Hỏa Mãng. Trước mặt họ là một cái xa bàn hình chiếu không gian bản đồ rộng lớn, những người ngồi tại đây đang bàn tính kế hoạch để nuốt trọn 2 vạn rưỡi quân của Kim Xà Thành.

" Vì Kim Ngọc Phá Thiên bị chúng ta đánh tan một lần thế nên hẳn đổi theo nhưng không dám tiếp chiến, thế nên để bắt hết đám quân này rất khó khăn. Kế hoạch của ta là Trung quân Càn Không Tông dừng lại tại vị trí này... bố trí trận pháp làm ra vẻ phòng ngự, quân địch kiếp chiến dĩ nhiên không dám bao vây mà đóng quân chỗ này... vậy thì Hỏa xà quân sẽ nhiều một vòng lớn đến đây... cắt ngang đường lui của chúng... lúc này Càn Không Tông sẽ xuất kích tổng lực mà đánh vỡ mặt. Nhưng có một điều ta nhắc các vị nhớ, phải đợi cho Càn Không Tông tấn công xong xuôi các vị mới nhảy vào cận chiến nếu không thì sẽ rất dễ ngộ thương phe mình... ai có ý kiến gì không" Lạc Thiên mặt không đổi sắc, tim không đổi nhịp mà phát biểu vạch ra chiến lược tác chiến.

Thế nhưng chủ tướng của Hỏa Xà quân dường như không hề để ý, mắt hẳn đang chớp chớp nhìn Tử Thiển Thiển miệng thì chảy dài dề dề: " Tử cô nương, ta ấy mà... nhìn tộc Bạng càng nhìn càng vừa mắt a. Không biết ngày trước mắt mờ hay sao mà không nhìn ra ưu điểm của các người... Người nó xem có bạn bè than thích nào không giới thiệu ta nhóm, đảm bảo đối xử tốt... lập thiệp cũng được" Bạng tộc nổi tiếng vô dụng ở hải tộc, trước nay toàn bị hắt hủi tự sinh tự diệt, muốn thành phụ thuộc người ta

cũng không ai nhận cả. Thế nhưng thế sự xoay vần vậy mà toàn bộ vũ khí chiến tranh của Cà Không Tông hầu như do bạng tộc khống chế cả. Vậy mới thấy là không có sinh vật nào là không có ý nghĩa tồn tại của nó cả. Bảo mấy con rắn đi điều khiển thuyền chiến... hay thôi bỏ đi không nói. Phùng Hiên hối hận không thôi, tại sao hẳn trước đây lại xua hết bạng tộc trong khu vực của mình đi cơ chứ.

" Khụ Khụ.... Phùng thúc... nói chính sự a, nói chính sự..... đang bàn chuyện cân cơ mà" Lạc Thiên đầu đầy hắc tuyến lên tiếng nhắc nhở, con mẹ nó thần kinh lữ yêu thú rất là thô, nhiều lúc thực Lạc Thiên hẳn không thể hiểu bọn khi này đang nghĩ cái gì trong đầu.

" Đánh trận mà thôi... cứ lao lên mà bêm chết là được rồi mà..... chiến thuật cứ nghe công tử nói là được. Việc ta lập một bạng tộc làm thiếp quan trọng quan trọng.... không có Bạng tộc ta mua vũ khí của công tử về làm rằm người a...." Phùng Hiên không cho là đúng mà đạo. Đối với hẳn đánh trận mà, yêu thú đánh trận là dàn hàng lao lên cắn xé đơn giản thế mag thôi. Đúng là công tử thế gia Giao tộc, dù có lưu lạc bên ngoài thì bụng cũng đầy một mớ thâm độc.... rất khó chơi.

" Được rồi Tử Thiển Thiển người có cái tử muội nào không giới thiệu hẳn cái... không thì chả biết lúc nào mới bàn xong chiến thuật a." Lạc Thiên tức phòi máu chó, đánh nhau sống chết đến mông rồi... quân số người ta không ít Yêu Đan không thiếu, mưu lợi dọa dẫm cong được... đây là đao thật thương thật mà chiến. Ép người ta vào thế cùng chúng nó không cần trả mới là lạ. Vậy mà ông mãnh thần kinh thô như bấp tay này vẫn ngồi bàn chuyện nạo thiếp... thật là.... cấu đầu huyết.

" Đại ca cả đồng thiếp rồi để ta.... cái ham đội này về ta quản lý" Phùng Bá một bên âm dương quái khí mà đạo.... Ái nha hóa ra an hem nhà này không ngu, hạm đội là một lực lượng rất mạnh nên nếu để ngoại tộc khống chế thì không an tâm. Vậy nên hai anh em nhà này muốn đỡ trò thông gia để khống chế cho an toàn. Ai bảo chúng thần kinh thô mà nhầm.

" Thiếp thân cũng có vài người bạn ở phạm vi khu biên giới, bình thường ho lẫn tránh rất kỹ chỉ có Bạng tộc tìm nhau mới dễ.... chờ cho chiến tranh qua đi ta sẽ đi tìm vài vị hỏi han xem sao" Tử Thiển Thiển trong hình hài 12 mươi ba tuổi mà lại cố tỏ vẻ đạo mạo của nữ nhân trưởng thành nên nhìn rất buồn cười.

"Được rồi, tiếp theo là tác chiến cụ thể phương án... Càn Không Tông chỉ có một Kim Đan vậy nên chúng ta cần Phùng Hiên thúc và Phùng Nhiên Di tham gia kiểm chế Yêu Đan đối phương, chỉ cần kiểm chế chúng một canh giờ ta đảm bảo Càn Không Tông sẽ diệt một nửa sinh lực địch. Khi đó thì Càn Không Tông cùng Hỏa Thành sẽ xông lên mà cận chiến, đảm bảo một tên cũng không chạy thoát..." Lạc Thiên ra tay chỉ thiên vạch địa mà lên kế hoạch chi tiết trong trận chiến sắp tới, phải nói công phu đọc truyện tiên hiệp cộng đánh LoL của hắn ngày càng được thể hiện hỏa lô thanh thuần.

" Nghe theo công tử là được... Tử Thiển Thiển cô nương hay là thế này đi người kiểm cho chúng ta hai tộc và tộc đàn, lãnh địa ta rộng nuôi nhiều một ít không có bao nhiêu lương cả. Anh em nhà ta không phai tranh dành nhau mà khổ.... người thấy sao" Phùng Hiên vẫn là quán lấy không thôi chủ đề Bạng tộc, thật ra hắn quản hạt biên giới bao năm đánh đập cùng Kim Xà bao lần rồi nên biết rõ cân lượng đối phương ra sao, lại thêm có Lạc Thiên trợ trận thế nên trận chiến này quả thật hắn không để trong lòng.

" Thôi được rồi nếu đã thống nhất quan điểm thì tất cả giải tán theo lệnh hành sự... Nhị vị thúc thúc mời, Phùng cô mời" Lạc Thiên gọi mấy tiếng cô thúc như thường, Yêu thú tu luyện cực lâu cái lũ này đã lên Yêu Đan cấp tuổi thọ không có vài trăm năm là không thành vậy nên kính lão đắc thọ một chút không có sao.

.....

Biển cả mênh mông tứ bề, khái niệm biên giới rất chung chung, không như nhân tộc kẻ kẻ vẽ vẽ từng tấc đất một. Khái niệm biên giới tại biển có

khi xô xô dịch dịch đến vài vạn dặm là bình thường. Ngày hôm nay trên cái vùng đệm biên giới giữa Hồng Giao và Bạch Giao Nhất tộc này vậy mà xuất hiện hai nhánh quân đội. Một áng quân cơ khí sắt thép ước chừng nhân số 3 ngàn gồm cả nhân tộc, yêu thú và hải thú. Áng quân còn lại gồm thuần một màu hải thú số lượng lên tới hai mươi lăm ngàn. Lúc này đây cả hai đang cách nhau hơn ngàn dặm mà quan khán, theo dõi đối phương. Thế nhưng còn có một nhánh quân thứ 3 bí mật mà điểu một vòng lớn đi ra phía sau nhánh quân hai mươi lăm ngàn đầu hải thú.

Lúc này đây tại doanh trại quân Càn Không Tông một mảng không khí nghiêm nghị diễn ra. Toàn bộ nhân viên đứng xếp hàng ngay ngắn không hề có một tiếng thì thầm nào dù là nhỏ nhất. Đứng cao nhất trên chiến Hạm là Quái Giao Lạc Thiên, bên dưới gồm toàn bộ cao tầng của Càn Không Tông. Tất cả đều đang chờ đợi giây phút trọng đại nhất, Long gia sẽ phát biểu trước khi xuất trận.

" Các người ở đây có nhân tộc, Yêu Thú, Hải thú tất cả đều đã theo ta, theo Càn Không Tông một khoảng thời gian, nhưng ta muốn hỏi các người một chuyện các người theo ta, theo Càn Không Tông cuối cùng để đạt được mục đích gì?" Lạc Thiên rống lớn mà hỏi các môn nhân Càn Không Tông, làm người ai chả có mục đích, nếu muốn để họ bằng lòng vì người mà chiến đấu thì cái mục tiêu ấy phải cùng nhau được thỏa mãn, chả ai không công mà đi bán mạng cho người cả.

" Muốn trở nên cường"

" Thăng cấp trường sinh"

" Nhiều tiền nuôi nữ nhân"

Đây là câu trả lời bên phía nhân tộc tu sĩ.

" Muốn có đủ ăn...."

" Không bị bắt nạt... không bị giết hại"

" Muốn cường... không muốn bị ăn thịt"

Đây là câu trả lời bên phía hải Yêu doanh. Từ đó có thể thấy được nhóm hải yêu đầu quân cho Càn Không Tông ngày trước khổ sở đến như thế nào. Còn trận doanh nhân tộc thì xuất phát điểm cao hơn rất nhiều.

" Những điều các người muốn đều có thể quy về một chuyện đó là tài nguyên, mà tài nguyên từ đâu ra... là từ cướp đoạt mà có. Các người muốn cường... cướp đủ tài nguyên mà đập vào người thì con heo cũng cường được... Muốn trường sinh... đi đánh cướp đi.... nuôi nữ nhân lại càng phải cướp nhiều hơn... Muốn có ăn mà không trở thành thức ăn thì cầm vũ khí lên... đi cướp đoạt" Lạc Thiên hùng hồn mà tuyên bố, thế giới yêu thú rất thú vị, người thích làm gì cứ nói thẳng tuột ra, không có bị lễ giáo đạo đức gò bó. Nếu là thế giới nhân tộc nếu có tuyên bố như vậy sẽ bị mấy kẻ đạo đức giả mang tiếng đạo mạo chỉ trích, có khi lại trừ ma vệ đạo không chừng. Thế nhưng sau lưng thì những kẻ này mới là thổ phỉ lưu manh hạng nhất

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 140: Diệt Kim Xà Thành (1)

Quân đoàn cơ giới kim loại dùng tốc độ nhanh nhất mà tiến lên, họ không muốn để cho Kim Xà Thành có cơ hội mà chạy mất. Cái bọn này chỉ là theo đuôi thôi, bị đánh một lần đến hoảng rồi, thế nên chỉ cần cây lay gió động là chúng chạy mất dép. Khoảng cách ngàn dặm thì cũng phải mất 2 canh giờ mới có thể tới nơi, nhưng khi đi được nửa đường thì Quân Càn Không Tông bị phát hiện những hải thú có tốc độ cao nhất của Kim Xà thành vội vàng lao về quân doanh mà thông báo. Chưa đầy một khắc vậy mà cả quân doanh hai mươi lăm ngàn đều tấp... bỏ chạy. Chắc hẳn họ đã luyện tập cho việc bỏ chạy như thế này rất vất vả, hiệu quả mang lại kinh người. Quả thật nếu không có sự chuẩn bị đằng sau của Lạc Thiên thì còn lâu mới úp sọt được nhánh quân trơn như đĩa này.

Lúc này đây đại quân Kim Xà thành rút lui tầm 5 ngàn dặm tức là đến đầu giờ trưa rồi lúc này đây mặt trời lên cao nhất cũng soi rọi được một chút ít ánh sáng xuống vùng này đáy biển. Đằng sau họ là quân đoàn cơ giới sắt thép đã thu hẹp khoảng cách xuống còn trăm dặm mà thôi. Thế nhưng cả đoàn quân hai mươi lăm ngàn Yêu hải thú này bỗng nhiên không chạy nữa rồi, phía trước họ vậy mà là quân đội của Hỏa Xà thành lừng lừng không xuất hiện.

Lúc này đây số lượng Hỏa Xà thành quân là chẳng nhịt chi chút đếm không thấy đầu đuôi. Đó là do quân Kim xà thần hồn nát thần tính thôi, thực ra số lượng địch nhân của họ còn kém họ tận gần một vạn đầu. Lúc này đây Kim xà có hai sự lựa chọn, một là rẽ sang ngang mà chạy thế nhưng cách này bác bỏ vì muốn chuyển hướng đại quân thì cần thời gian, mà thời gian là thứ xa xỉ phẩm với họ lúc này. Vậy nên chỉ có thể là

lựa chọn thứ hai đó là đánh tan đạo quân trước mặt để tiến lên, trong hoàn cảnh hai quân hỗn chiến thì quân đoàn cơ khí không dám khai hỏa, chỉ có vậy thì may ra họ mới có cơ hội thoát ra.

“ Giết Hồng Giao, cướp Vạn Hỏa Sơn.... đánh tan chúng” Ấy vậy mà Kim Ngọc Phá thiên lại tự tạo ra một cái Slogan của quân đoàn. Cũng phải thôi Hồng giao đưa quân chiếm địa bàn của hãn dày vò hãn đến như vậy thì sao không cho chúng đồ giao cướp vạn hỏa sơn. Nếu Lạc Thiên có mặt nơi này hãn sẽ vỗ vai Kim Ngọc Phá Thiên mà khen hay, câu khẩu hiệu này quá đúng với những gì hãn cần. Sau khi 25 ngàn quân Kim Xà thành cùng hô vang câu này thì chiến tranh giữa hai Giao Quốc là điều không thể tránh khỏi.

Hai mươi lăm ngàn quân với khí thế liều chết gào thét xông lên. Thế nhưng khi còn cách kẻ địch của họ chỉ còn 10 dặm thì dị biến xảy ra, vậy mà phạm vi 4 dặm chu vi hiện lên một vùng sáng chói lóa hình bán cầu úp lấy vị trí quân Kim Xà. Đây không phải là cái pháp trận tàn phá của Càn Khôn Tông thì là cái gì nữa. Thật ra với sức của 4 Yêu Đan thì cái trận pháp này chẳng ngăn được mấy khắc đồng hồ là bị phá tan thôi. Thế nhưng đến một nửa quân bị vướng vào đó thì quả là một tai nạn chết người trên chiến trường. Thế mà Kim Ngọc Liệt Địa lại bị vướng vào trong cấm pháp làm cho Kim Ngọc Phá Thiên không thể không tạm dừng bước tiến quân mà phải tấn công phá vỡ pháp trận trước. Song chỉ một tia chân chờ như vậy cũng làm lỡ cả chiến đoàn, mười lăm ngàn quân Hỏa Xà chỉ nhìn thấy pháp trận lóe lên là chân như bôi mỡ mà chạy lui về phía sau. Đây là mệnh lệnh đặt ra của cao tầng, lần này không cần các người cản xé với địch nhân mà chỉ là đi chiếm tiện nghi thôi. Trăm dặm chỉ là 50 km thôi, với phạm giới nghe có vẻ xa xa nhưng với tu chân giới thì đó là ngay trước mắt khoảng cách rồi. Chỉ một khắc thời gian đó thôi là Càn Khôn Tông đã bắt kịp trong phạm vi 10 dặm. Không cần phải chinh lí nhiều vì môn nhân của Càn Khôn Tông chiến đấu quá nhiều trận bên nhau rồi, nhất là Bạng Tộc đã thành nhân sĩ chuyên nghiệp điều khiển máy móc pháp khí rồi. Lại một loạt

pháo Băng phong không gian, một vùng nước biển như biển thành băng giới, nếu cái pháp thuật này dùng trên đất liền thì có lẽ không có tác dụng mạnh mẽ như vậy. Nhưng đây là trong nước, hiệu quả của Băng phong không tăng lên 10 lần có mới là điềm lạt Toàn bộ khu vực cả chục dặm chu vi nhiệt độ giảm xuống kinh người. Nhưng đó chỉ là loạt đầu tiên của Băng phong thuật, lần này là đao thương gặp nhau không chết không thôi thế nên Càn Khôn Tông chơi lạt tay vốn gốc không tiếc Linh thạch mà vãi đạn như mưa. Vì không bị ảnh hưởng bởi thời gian trễ giữa hai lần pháp thuật mà gần như là liên tục có Băng phong đạn lao về đối thủ, hiệu quả có thể sánh bằng súng liên thanh của Địa cầu, kết quả của sự gia điệp pháp thuật đó là cả một vùng thực sự vậy mà đông thành băng. Số lượng cấp thấp hải yêu vậy mà chết không ít trong đợt tấn công mang tín trời buộc. Đây cũng là điều Lạc Thiên không ngờ tới.

“ Tất cả xông lên.... tiếp cận 3 dặm thì đồng loạt tấn công. Phạm Hiên thúc thúc, Phạm Nhiên cô cô.... hai người ngăn cản nếu Yêu Đan đối phương công kích Linh Hạm” Lạc Thiên từ Yêu Linh Hạm ra lệnh tổng tấn công, lần này không phải đánh dọa, đẩy lui mà là diệt sát thực sự, chỉ có thể đến khoảng cách gần hơn thì mới sinh ra được hiệu quả lớn nhất của Linh Pháp Pháo. Thế nhưng cũng vì vậy mà phải đối mặt nhiều hơn với uy hiếp của Yêu Đan đối phương. Vậy nên Lạc Thiên mới cần anh em nhà Hỏa Xà cộng thêm Tiểu Sư Thúc thì an toàn của Linh Hạm sẽ cực kì được đảm bảo. Còn chuyện Kim Ngọc Phá Thiên dùng toàn lực một chiêu đi đánh Chiến Xa thì điều đó là không thể nào. Không một tướng quân điên nào có thể dùng toàn lực một kích đi đánh lính quèn cả, mà kể cả có như vậy cũng không sao, chiến tranh mà, hi sinh là điều tất yếu. Nên nhớ từ đầu đến giờ chỉ có mấy tên thám báo Tân Điều tộc là bị thương mà thôi, tử vong là chưa có thấy.

Lúc này thì Kim Ngọc Phá Thiên vùng vẫy thân rắn khổng lồ cứu viện khắp nơi, phá băng cho quân lính, thế nhưng một tay nan bách thủ. Pháp pháo bắn liên tục làm hấn không thể nào cứu viện hết cho được. Quan trọng

là rất nhiều cấp thấp yêu thú bị đóng băng đến linh lực cũng không vận chuyển được, phá băng đồng nghĩa xẻ thịt chúng luôn. Chỉ trong phút chốc bày yêu số lượng chết đi đến gần 5 ngàn, thế nhưng chuyện chưa dừng ở đó.

Lần này Lạc Thiên quyết định tiếp cận khoảng cách gần chơi cận chiến. Linh Hạm và Chiến Xa sắp bán qua tay rồi, có hư hao hẳn cũng không tiếc rẻ. Mà khoảng cách gần như vậy thì Linh khí nhỏ và Yêu Linh súng hoàn toàn có thể tham chiến. Nhìn cả ngàn Bạng tộc xếp hàng mé boong Linh Hạm nã pháp thuật như mưa mà lòng Phạm Hiên như thắt lại, mẹ nó biết Bạng tộc có ích như vậy thì năm xưa đã không đuổi hết đi khỏi lãnh địa a. Nhìn Bạng Tộc Yếu đuối trong mắt các tộc hải yêu đang hưng phấn bừng bừng gặt hái tính mạng kẻ địch mà Phạm Hiên mơ màng về một tương lai mình dẫn một hạm đội gồm tận mười cái linh Hạm như vậy, bên trên chi chít là Bạng Tộc đánh thẳng vào trung khu Bạch Giao Vương đình, nghĩ đến cũng hưng phấn á. Thế nhưng mơ màng cũng phải tỉnh lại vì công việc của hắn tới rồi, Kim Ngọc Phá Thiên vậy mà vượt không lao đến tính dùng bản thể tấn công Linh Hạm.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 141: Diệt Kim Xà Thành (2)

Yêu thú ấy mà có một điểm rất đặc biệt đó là đã oánh nhau là lao vào luôn mà không đôi co dò hỏi cái gì cho mệt. Nhanh như chớp mắt Phùng Hiên lao ra ngoài tần bảo hộ của Linh Hạm hóa lại bản Thể Hỏa Xà rồi lao thẳng về phía Ngân Xà thống khoái một kích. Hai con đại xà thân to đến 2 trượng, dài hơn 30 trượng với tốc độ khủng khiếp va vào nhau rồi bật ra. Kinh khủng nhất trong lần va chạm này vậy mà kèm theo cả chiêu thức thần thông, Hỏa xà vậy mà lưng bị cắt một miếng sâu hoắm do kim hệ thần thông gây nên, còn Ngân xà thì cả vùng cổ bị đốt cháy đen kịt, nhìn nó giờ đây như đeo một cái khăn màu đen máu thịt cháy vụn vậy. Phải nói rằng Hỏa Xà tác chiến trong biển có bất lợi về mặt không gian hoàn cảnh, thế nhưng hệ hỏa lại khắc hệ Kim vậy nên hai con này dường như ngang sức ngang tài. Hai vị thành chủ biên giới này đấm nhau đã không biết bao nhiêu lần rồi nên quá hiểu về nhau.

Nhìn thấy Hỏa Xà đang nhìn mình cười cợt thì tim Kim Ngọc Phá Thiên như co thắt lại, có ba anh em nhà Hỏa Xà tại đây thì việc tổn thương tới linh Hạm là không thể. Hi vọng duy nhất của hắn gửi gắm vào hai sa tộc Yêu Đan Mà hắn đã dùng giá cao mời đến trợ quyền. Tuy nhiên sự việc hài hước nhất năm nay đã xảy ra, hai tên Yêu Đan Hôi Sa tộc cứ vậy mà gom được 3 ngàn tàn binh của mình, “ngoan cường” chống đỡ dưới làn mưa tên bão đạn để..... rẽ ngang mà chạy.

Nói đùa a, mỗi giây trôi qua là 420 đại pháp thuật cỡ trúc cơ điên phong, hơn hai ngàn vừa linh khí nổ và Yêu Linh súng thả ra pháp thuật cỡ trúc cơ so kì liên tục không ngừng nghỉ, liên tục không gián đoạn a. Sau mười loạt đạn của Yêu Linh Súng và 20 loạt đạn của Linh Khí nổ thì rốt cuộc khí thế

tấn công của Càn Khôn Tông cũng giảm đi đôi chút, trên boong Linh Hạm thì Bạng Tộc đang tùm năm tùm bảy đua nhau nạp linh cho vũ khí của họ. Trận chiến này Bạng tộc đã thực hiện được đúng lời Long Gia đã dạy, muốn không bị ăn thịt, muốn ăn thịt kẻ khác thì cầm vũ khí lên.

Sau loạt tấn công tổng lực đầu tiên thì rốt cuộc các tay xạ thủ của Linh Hạm phải dừng lại đôi chút cho việc nạp Linh, do đó dù có 420 Linh pháp Pháo vẫn liên tục bắn nhưng khoảng trống sinh là có, vì đây gần như là cận chiến rồi. Bầy Yêu được cơ hội thở dốc thì vội vàng tể ra thần thông mà tấn công Hạm đội Càn Khôn Tông, thế nhưng hiệu quả sinh ra lại quá nhỏ bé không đáng kể. Giá như chúng được chỉ đạo tập trung phối hợp tạo nên một kích triệt để phá tan Quang tráo hộ thuẫn, tổn thương bản thể Linh Hạm và Chiến Xa thì may ra có vài phần cơ hội. Nhưng chúng nào có ai chỉ huy, sau đợt tấn công đầu tiên của quân đoàn có khí kim loại thì đội hình hải Yêu của Kim Xà Thành đã bị xé toang, rách nát khắp nơi khắp chốn. Hai vạn rưỡi hải yêu thất thất bát bát chỉ còn lại vạn rưỡi là cùng. Lại thêm hai con Hôi Sa Yêu đàn thấy sức tấn công của Càn Khôn Tông hơi ngưng trệ liền dẫn bộ hạ chạy trốn, giờ đây tại chiến trường chỉ còn hơn 1 vạn hải yêu thuộc Kim Xà Thành đang phân tán tứ tung. Nhưng cũng vì chúng phân tán nên pháp pháo khó tập trung và khó gây nên sát thương lớn.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 142: BÁN THÁO

Mặc dù được Pháp Bảo Chiến giáp bảo vệ nhưng do Hạ Hầu Uyển Vân là nhân tộc dù thân thể có cường thì cũng cường trong cùng cấp mà thôi. Kim Ngọc Phá Thiên ấy vậy mà là Yêu Đan Hậu kỳ hơn nàng một cấp, lại là yêu thú vậy nên hay rồi Ngân Xà bị phá độn thuật trọng thương bay ra đập sập cả một vách núi nhỏ thân thể lún sâu cả chục trượng máu thịt bầy nhày, lân giáp tung tóe. Còn Hạ Hầu Uyển Vân chẳng khá là bao, Pháp bảo vừa chế ra mới dùng được chút hôm lại vỡ tung tóe, nói chung là Tiểu Sư thúc nuôi rất tốn của, nàng cũng bay đứt như điều không dây, đập mạnh vào nền đáy biển tạo nên một hố vũng sâu hoắm không thấy người đâu. Chỉ thấy một cánh tay trắng nõn vẫy vẫy run rẩy mà giơ lên.

Lục Ngọc Song Ưng thấy tình hình có biến thì vội vàng dẫn Chiến Đường đổi hướng đánh rạt về phía này mong bảo hộ Tiểu Sư thúc. Một đường toàn lực mà tiến công mặc kệ địch hay ta cản đường là chém, Chiến Đường môn nhân hung hăng mà tiến khiến hải yêu cả hai phe khiếp vía mà trốn biệt.

Lạc Thiên Ưng giơ móng vuốt cặp lấy Hạ Hầu Uyển Vân lôi lên lắc lắc vẫy vẫy cho bùn đất trôi đi. Thế nhưng đối diện với nhân viên Chiến Đường là một sư thúc tả tơi mắt đang trợn ngược há mồm đơ đờp như muốn nói gì đó mà không ai hiểu được. Nhưng bỗng nhiên con cá sấu khổng lồ Lạc Tiểu Thanh vậy mà hiểu ra được Hạ Hầu Uyển Vân muốn nói gì, nó hưng phấn bồng bồng mà hò hét.

" Tiểu Sư thúc có lệnh xông lên giết con Ngân Xà Yêu Đan không được để rơi vào tay kẻ khác... bộ da của nó chế được Pháp Bảo thượng phẩm

chiến giáp cho sư thúc... ngoài bộ da và Yêu Đan còn lại thưởng cho ta... á nhằm thưởng cho Chiến Đường... nhanh nhanh không bị cướp mất giờ..."

Thế là Tiểu Sư thúc đang thương bị con Thiên Ưng quăng mẹ đi chỗ nào không biết, tất cả Chiến Đường ào ào xông về ngọn núi nhỏ nơi con Ngân Xà bị đập lún trong đó. Hạ Hầu Uyển Vân giơ ngón tay run run chỉ bọn đệ tử bất hiếu, biết nàng bị thương không cử động được và lại vút trơ nàng nơi đây. Cũng may có 5 chiếc Chiến Xa Băng Phong xông lại mà đón nàng đi. Phen này về khối thăng bị ăn đòn.

Đánh chó rớt nước bao giờ cũng là công việc dễ dàng và hưng phấn, Phùng Hiên Hỏa Xà cũng lười so đo tiểu bối, nói chung là hấn đứng bên cạnh áp trận mà thôi. Chận bao vây tiêu diệt này đã không công ý nghĩa gì lớn lao, dành công cướp chiến lợi phẩm cùng một công tử hoàng tộc sắp nhận tổ quy tông thì không phải là hành động sáng suốt. Nhất là vị công tử này rất cường đại, nói rõ hơn là thế lực vị này lập ra rất cường.

Nói về diễn biến tiếp theo của trận chiến thì lại không có gì bất ngờ thêm nữa, ngoài 3 ngàn Hôi Sa chạy thoát trong lúc chiến đấu lộn xộn thì toàn bộ hơn hai vạn quân Kim Xà thành bị tận diệt, ba Yêu Đan không một ai chạy thoát. Thu hoạch lần này có thể nói là lớn đến không thể ta xiết, số lượng yêu thú du Càn Không Tông tiêu diệt lên tới một vạn năm ngàn đầu, Hỏa Xà thành chỉ có thể đánh giết hơn sau ngàn mà thôi. Thế nhưng xác hải thú đối với Hỏa Xà quân cũng chỉ là thức ăn mà thôi, vậy nên họ dùng xác yêu thú đổi hết lấy huyết đan của Càn Không Tông với cái giá bèo nhèo là năm viên một đầu cấp thấp yêu thú, mười viên một đầu tinh hạch cấp hải yêu. Còn Đầu Ngân xà Yêu Đan sơ kỳ Kim Ngọc Liệt Địa thì anh em nhà Họ Phùng quyết định tặng cho Càn Không Tông bán một cái nhân tình. Thu dọn xong chiến trường là đến giai đoạn tể, tất cả đại quân Càn Không Tông cũng như Hỏa Xà quân cong đuôi mà chạy thẳng, vì họ biết ngay sau lúc này một thời gian ngắn là lúc Bạch Giao Quân lai tập, không chạy nghĩa là nạp mạng. Phải chạy riết đến gần một tuần sau thì tất cả mới quay được về

Hỏa Xà Lĩnh. Lúc này đây trong đại sảnh của phòng nghị sự thuộc Yêu Linh Hạm... của Hỏa xà tộc đang diễn ra một cuộc làm ăn quy mô cực đại.

“ Lạc thiên công tử.... thật ngại quá nói thật là Linh Hạm ta cũng muốn, Chiến Xa cũng muốn... giờ ta muốn hỏi thêm xem cái gì nhỉ.... Yêu Linh Súng và Yêu Linh Thuẫn đang đang trang bị cho Bạng quân hiền chất công tử có thể bán không... nói thật chỉ có Linh Hạm và Chiến Xa thì chưa thành quân được...” Phùng Hiên ở một bên làm ra vẻ cau có cái mặt xà mà đạo. Lông này tận mắt chứng kiến rồi vũ khí của Lạc thiên thì hẳn mới hiểu thế nào là cường. Đúng là trăm nghe không bằng một thấy, chỉ cần hẳn lập vài cô tiểu thiếp tộc trưởng mấy tộc Bạng rồi trang bị vũ khí vào là có thể đánh con mẹ dó dọc biên giới khốn địch thủ rồi. Mà quy mô hẳn ước tính sẽ là mười Linh hạm 100 Chiến xa và một vạn rưỡi quân Bạng tộc cầm vũ khí tân công tầm xa. Tầm đó bắn một hồi sau đó cho Hỏa Xà quân lên dọn dẹp thì đảm bảo ba vạn quân hẳn lập ra sẽ chiến được tầm 6 vạn quân cùng cấp. Mà điểm quan trọng nhất là Bạng tộc người nhỏ ăn ít. Nuôi một vạn rưỡi bạng tộc chỉ bằng nuôi thêm 2000 lính Hỏa Xà bình thường mà thôi.

“ Cái này co thể nhưng mà giá cả không có giảm bớt được, thực tế chế tạo mấy thứ này rất tốn công.... hơn nữa nó là sức mạnh của Càn Khôn tộc đàn. Đưa hết cho thúc thúc thì trong một khoảng thời gian chúng ta sẽ không có mấy năng lực chiến đấu.....” Lạc Thiên cũng muốn bán đi mấy đồ phế thải này lắm rồi, có được Quang Nảo Khí Cự hẳn đang có ý tưởng thiết kế lại một lượt tất cả trang bị đại hình đến cá nhân, nhưng làm ăn mà, phải kêu khổ một chút để tiện nâng giá.

“ Công tử người về đến địa bàn của Hồng Giao rồi thì chiến đấu gì nữa mà phải lo lắng... có địch đến thì là chuyện của chúng ta rồi.... giờ Tô Thiển Thiển tiểu thư đang trên đường mang hai tộc Bạng quy mô đến 7000 đầu..... công tử người cứ chuyển hết số vũ khí ấy cho thúc đây... chỉ cần cử mấy tên bên trong Càn Khôn đàn qua làm giáo quan kiêm chỉ huy là được.... đánh trận để chúng ta....” Nói đùa Tô Thiển Thiển đã đi mời bạn

của nàng đến quy mô đến 7000 đầu, không trang bị rồi vác ra chiến trường chả nhẽ lại nuôi không...

Cuối cùng dằng dằng co co, cuối cùng Càn Khôn Tông bị lột đến cái quần lót cũng không còn mà ra về, về mặt cũng cau ca khó xử không thôi. Phải nói tất cả trang bị của họ giờ đã đổi tên qua nhà họ Phùng hết rồi, Linh Hạm, Chiến xa, Linh khí nổ, Yêu linh súng, Linh Khí Thuần, Yêu linh thuần, các bộ Chuyển linh pháp trận để nạp linh, đến cả Yêu túi trữ vật cũng hoa một đồng lớn.... sở dĩ là yêu thú mà họ vẫn mua linh khí thuần và linh khí nổ vì liên quan đến trữ linh khí là thuộc dạng vô thuộc tính lài nào kích hoạt cũng được, tính đại chúng cực kì cao. Ba anh em nhà họ Phùng ha h cười lớn, tất cả vũ khí của Càn Khí tông lần này giao cho họ mới chỉ chiếm một phần ba đơn hàng thôi, còn 6 linh hạm, 60 chiến xa, 1 vạn khẩu Linh khí súng còn chưa giao đấy. Mà thứ bọn mấy anh em nhà Hỏa Xà này bỏ ra là 18 trong 25 mỏ linh thạch trong lãnh địa, 18 tòa Khoáng mỏ trung hình. Mấy thứ này hỏa xà không coi vào đâu, họ cười ha vì vị công tử này quá đáng yêu, hẳn nhận tổ quy tông xong thì chắc chắn sẽ được phân cả khối lãnh địa to đùng đến lúc đó khai thác gì mà chả có. Mấy thứ mà Hỏa xà bỏ ra thì chỉ có mấy mỏ Linh mạch là hơi tiếc thôi, chứ khoáng mạch thì là đồ bỏ. Bởi vì giờ đây có vũ khí đốt linh thạch trong tay do đó hỏa Xà cũng đã biết được tầm quan trọng của linh thạch. Nhưng việc này dễ giải quyết, các lãnh địa bên cạnh đâu biết, chỉ cần hẳn lượn một vòng bỏ ra chút lợi ích bé tí là linh thạch lại bõn.

Chả nhẽ Càn Khôn Tông và Lạc Thiên hẳn chịu thiệt. Tất nhiên là không phải rồi, giờ đây trong quân doanh trống không họ đang mở tiệc uống rượu chúc mừng nhau tới tấp. Vậy mà đám hàng phế thải của Càn Khôn Tông lại hoa được một món đậm như vậy. Mười tám cái trung hình linh mạch họ không vội khai thác mà để đó, nếu Lạc Thiên nhận tổ quy tông thuận lợi hẳn sẽ xin một khối lãnh địa mà khi ấy hẳn sẽ di linh 18 cái linh mạch này về nơi lãnh địa của hẳn, nếu không thuận lợi nhận vào Hồng Giao bộ thì lúc ấy khai thác mang đi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 143: Thiết Kế Mới

Giờ đây quân của Càn Khôn Tông ngự trên lãnh địa của Hỏa Xà trong thời gian chờ đợi Hồng Giao quân tới nơi. Quân của Bạch Giao có lẽ đã tới rồi thế nhưng có thách họ cũng không dám động trước. Lý do đơn giản thôi, sự việc ban đầu được báo lên Bạch Giao Vương Đình đó là có một nhóm phản loạn hoạt động tại khu biên giới, diệt đi mấy thôn sát biên làm cho họ không thể tiến cống linh thạch. Vậy nên số lượng cũng như chất lượng quân Vương Đình đưa đến cũng là tầm tầm, nhưng giờ đây vấn đề leo thang đến tầm Quốc gia rồi. Không thấy 3 vạn quân của hai thành trấn còn bị diệt sát, chạy được về chỉ có 3 ngàn. Qua lời kể của hai con Hôi Sa thêm mắm thêm muối thì đố đại quân Bạch giao Vương đình dám động thủ trước, họ đang còn phải cấp tốc gọi cứu viện từ trung ương và điều đại quân khắp các thành trấn xung quanh tụ quân lại. Vì lí do đó chiến tranh là sẽ có, có lẽ là rất lớn thế nhưng không phải xảy ra ngay lập tức.

Mà thời gian này Càn Khôn Tông họ làm gì, thì họ lại quay về nghiệp cũ, đào khoáng, luyện chế Linh Hạm, chiến xa, yêu linh súng trả nợ cho Hỏa Xà tộc. Họ làm rất nghiêm túc vì Long gia nói rồi đây sẽ là sản phẩm bán ra thường xuyên của họ, chất lượng phải tốt mới có khách hàng. Mà làm công thì có lương trả hẳn hoi, quy thành linh thạch, đan dược, huyết đan mà trả. Còn Chiến Đường họ làm gì, tất nhiên là đi làm huấn luyện viên cho Hỏa xà rồi.

Tô Thiển Thiển vậy mà mang về tới tận 5 bộ lạc, thế nhưng nghe đến việc có thể làm thiệp của Thành Chủ Hỏa Xà Thì có đến 4 bộ đầu nhập vào Phùng gia hỏa xà, nhân số lên tới một vạn hơn. Chỉ có một bộ bản thân tộc trưởng là Nam tính thế nên ngậm ngùi về theo Càn Khôn Tông. Vì sao có

hiện tượng này, nghịch lý là bởi vì Lạc Thiên là Giao tộc công tử, nên Thiến Thiến có nói nhăng nói cuội họ cũng không tin được Giao tộc cao cao tại thượng lại có thể trọng dụng họ. Theo họ nghĩ vị Công tử này hứng trí nhất thời, mấy hôm nữa đối ý thì đuổi cả đám ra ngoài đường đi ăn mày.

Còn bên phía Thành Chủ Phùng Hiên Hòa xà thì sao, người ta quá chân thành, lập thiệp nha.... nên nhớ yêu thú kết đôi rất là coi trọng, nếu đã kết đôi thì ý nghĩa trong đó là mãi mãi và bền vững mà không như loài người. Giao, Xà, Mãng đều thuộc loại dâm thú thế nên mới có lập thiệp, nhiều loại khác chỉ có một hùng một thú mà thôi, đôi khi một con không may mà chết thì con kia cứ như vậy cả đời. Nhưng dù xà loại có dâm tính nhưng lại không bao giờ bỏ bạn đời, kết đôi làm thiệp có nghĩa là mãi mãi nhận được bảo hộ của Hòa Xà tộc, chọn lựa ra sao thì biết rồi. Do vậy trong vụ này Lạc Thiên chỉ thu được 3000 Bạng Tộc, nguyên nhân cũng khá máu chó vị quái thúc thúc tộc trưởng Bạch Bạng Tộc này vậy mà đem lòng ưa thích Tô Thiến Thiến tộc trưởng Tử Bạng Tộc thế nên thôi nhắm mắt làm liều mà đầu quân Càn Không Tông.

Vậy mà Bạch Bạng tộc lại có đến 3 Yêu Đan cấp bậc, mặc dù sức chiến đấu nếu không trang bị thì chỉ bằng 3 trúc cơ mà thôi, thế nhưng ý nghĩa đối với Luyện Khí Các của Càn Không Tông lại quá sức trọng đại. Có thêm chùng ấy Bạng Tộc với Càn Không Tông là rất đủ trong tình hình hiện nay, họ không cần quá mở rộng quân số, thế nhưng sức chế tạo và khai thác của họ sẽ tăng lên rất nhiều với sự bổ xung này. Quan trọng là chất lượng Bạch Bạng Tộc thật rất là cứng có tới 3 Yêu Đan trong đó tộc trưởng là Yêu Đan Hậu kỳ, nếu trang bị đầy đủ có lẽ cũng đánh đấm được một chút với Kim đan sơ giai. Ngoài ra họ còn có tới 257 tinh hạch kì Bạng tộc những Bạng này được chuyển trực tiếp vào Luyện Khí Các dạy dỗ chuẩn bị cho việc sẽ tiếp nhận các đơn đặt hàng sẽ tới như mưa. Lạc Thiên không sợ thiên hạ làm nhái vì những thứ quan trọng như Chuyển Linh Pháp trận và Trữ Linh đều do nhân tộc luyện chế, vả lại khi đã sinh hoạt trong Càn Không Tông một thời gian thì đảm bảo đám Bạng Tộc này không điên mà đi làm phản

tiết lộ bí mật công việc sản xuất của Càn Không Tông. Đó chính là tự đập bát cơm của mình a.

Công việc của môn nhân là như vậy, công việc của cao tăng bận không kém. Tiểu Sư thúc bị thương rồi, nằm chết dí một chỗ. Thế nhưng bồi theo nàng là đám hồ bằng cầu hữu Lục Ngạc và Song Ứng. Chúng giờ đây mặt mũi xù phụ vụ sư thúc từng li từng tí sợ lão nhân gia lại lên cơn nóng giận nhớ lại thù cũ đã bỏ rơi nàng trong trận chiến. Nhị lão đồng tử thì túi bụi với việc luyện chế Pháp Bảo từ da Kim Xà, tổng cộng có hai con Kim xà bị diệt, lượng da cực nhiều do thân thể chúng khổng lồ, thế nên việc chế tạo Chiến Giáp không phải một cái mà là mấy chục cái chia cho những nhân vật quan trọng. Điểm đặc biệt là chúng đều có trữ linh trận nên các người thoải mái mà dùng, kể cả trúc cơ cũng dùng được. Đây không phải là hàng chế tạo hàng loạt thế nên công việc không thể nhanh mà xong được. Đan Các thì túi bụi luyện chế huyết đan, số lượng huyết nhục sau mấy trận chiến đọng lại là quá lớn, hơn ba vạn bộ thi thể không phải công việc nhỏ gì. Còn Long gia của chúng ta thì đang dày vò bản thân trong tư phòng mà tô tô vẽ vẽ thiết kế đủ thứ.

Việc đầu tiên là máy luyện chế nguyên liệu thô từ quặng Khoáng, Lạc Thiên hí hoáy viết các yêu cầu của mình vào các cột hỗ trợ thiết kế, cộng thêm cả đồng linh văn, yêu văn pháp trận mà hẳn đưa vào. Lần này mà Quang não khí cụ đưa ra một mô hình không thể chê vào đâu được có cả những pháp khí nhỏ trong đó để đặt thời gian từng công đoạn, rồi việc bố trí các Linh Văn phun ra các loại hỏa diễm là cực kì tinh vi và khoa học, đảm bảo rằng nếu tự thiết kế thì Lạc Thiên không bao giờ đạt đến trình độ này. Lúc này đây Lạc Thiên hoài nghi rằng chắc hẳn trước đây Dực Nhân tộc cũng đã sáng tạo ra những mô hình tương tự hoặc cường đại hơn nữa thì Quang Não mới có thể đưa ra được một mô hình gọi ý hoàn hảo đến vậy. Thêm một chút là thừa bớt một chút là thiếu.

Thừa thắng xông lên vì Lạc Thiên hẳn đoán rằng nếu có thể có mô hình luyện chế thô thì phải có cả công nghệ rèn đúc khuôn chứ, công đoạn này Càn Không Tông giờ đây vẫn chơi kiểu thủ công, nêu ra yêu cầu với mong đợi và hi vọng chưa từng có và cuối cùng sau khi điền một loạt yêu cầu về rèn đúc vậy mà Quang não lại cho ra một thiết kế khuôn khiếp chưa từng có. Cái thiết kế này vượt ngoài tầm hiểu biết của người địa cầu như Lạc Thiên. Trong ý nghĩ của hắn là muốn thành hình phôi khí phải dùng khuôn sau đó rót kim loại nóng chảy vào, công nghệ dùng thần niệm khống chế chân linh hỏa mà bào mòn rồi pha trộn quá tốn thời gian. Thế nhưng suy nghĩ này của Lạc Thiên cực kì sai lầm ở thế giới tu chân thần kì này. Vậy mà cỗ máy rèn mà Quang Não đưa ra là một cỗ máy thuần hệ thổ Linh Văn, là trọng lực thuật. Với chiếc tổ hợp linh khí rèn đúc này khi một miếng nguyên liệu kim loại đặc được đúc khuôn một cách thô giáp cho vào thì ngay lập tức trên bề mặt của chúng sẽ bị các linh văn trọng lực tạo nên những tác động, mà tác động này hoàn toàn giống như chùy rèn động tác của phàm nhân, thế nhưng hiệu quả thì rất kinh người. ví dụ như trước đây các loại Pháp khí của Càn Không Tông toàn là rót vào khuôn đúc để nguội, mài rũa một chút là có thể lôi ra khắc linh văn. Thế nhưng giờ đây nhờ có máy ép trọng lực thuật các nguyên tố trong kim loại bị ép cứng vào với nhau, mật độ tăng lên kinh khủng. Chính vì thế khả năng chịu tải linh văn càng cường đại. Nếu là trước kia Linh Pháp Pháo phải dài cả hai trượng mới đủ chịu tải Linh Văn công kích bằng với tầm trúc cơ điền phong thì giờ đây cũng là Kim loại ấy nhưng rèn qua trọng lực tổ hợp linh khí rèn đúc thì chỉ cần Linh Khí pháo dài một trượng là đủ chịu tải linh văn đó rồi, nếu tăng lên kích thước 2 trượng thì sẽ chịu tải linh văn chất lượng cao hơn. Đây quả là một bước tiến mang tính vượt bậc trong công nghệ tu chân của Càn Không Tông. Ngoài ra chiếc Quang não này còn moi móc đủ các loại linh văn trời ơi đất hỡi của Càn Không Tông mà tạo nên một tổ hợp pháp khí nhỏ có thể giúp chiếc máy này có rất nhiều tùy chỉnh trọng lực trong quá trình trên đúc. Quả là vớ được vàng.

Chính vì có được Rèn Đúc linh khí mà các thiết kế vũ khí trở nên thay đổi hoàn toàn Lạc Thiên bắt đầu nghĩ đến một ý nghĩ lớn mật đó là chế tạo Pháp Bảo Hạm chứ không phải Linh Hạm nữa vì theo tình hình bây giờ nếu tăng độ dày của Linh Hạm lên một mức nhất định thì hoàn toàn có thể chịu tải Linh văn cấp Pháp bảo, vậy thì không phải Pháp bảo Hạm thì là gì, ngoài ra vấn đề cấp thiết là năng lượng cung cấp thì cũng không lo lắng vì trước đó quang não đã thiết kế lại Chuyển Linh Pháp trận với thể tích game chỉ còn một nửa. Tức là trước đây mỗi đầu Linh Hạm chỉ có thể chứa 6 cái trung hình Chuyển Linh Pháp trận thì giờ đây là 12 cái. Mười hai cái này không thể vừa cung cấp đủ cho cả phòng ngự lẫn tấn công đều cấp bậc Pháp Bảo, nhưng với tư tưởng sợ chết của Lạc Thiên thì phòng ngự vẫn là ưu tiên, còn tấn công thì cho thêm vài khẩu đại pháo là được.

Vậy là một thiết kế Chiếu Chiến Hạm kiểu mới ra đời với ngoại hình 230 triệu như trước đây. Vỏ Chiếu Chiến Hạm dày cực kỳ với 5 lớp trong đó có hai lớp là dày gấp đôi các lớp khác, chúng dùng để khắc Linh văn phòng ngự cấp Yêu Đan Sơ cấp Tinh Bích Quy Thạch Thuần, tức là thay vì 5 lớp phòng ngự trúc cơ đỉnh cao trước kia chúng được thay vào chỉ 2 lớp cấp kim đan trung kì. Nhìn thì số lượng giảm đi nhưng chất lượng thì bá cháy. Nếu trước kia cách mười dặm còn lo lắng mấy ông Kim đan Hậu kì toàn lực một kích phá tán Chiếu Chiến Hạm thì giờ thôi đi, các bố Kim Đan hậu kì mà muốn phá thì phải tiếp cận phạm vi hai ba dặm mới có thể a. Còn lại ba lớp lần lượt là linh văn trọng lực thuật, phong hệ thuật và thủy hệ thuật, vì có trọng lực thuật nên Lạc Thiên không sợ chiếc vỏ quá dày mà tăng trọng lượng CHIẾN HẠM, còn phong thuật để giúp Chiến Hạm trở thành Phi Hạm, thủy hệ thuật dĩ nhiên để di chuyển dưới nước rồi, đây mới là loại Chiến Hạm hoàn hảo là Càn Không Tông cần nhất bây giờ. Còn về vũ khí thì chỉ có thể trang bị 10 khẩu pháo cấp bậc Pháp bảo với thể trọng dài tới 6 triệu, chỉ có như vậy mới có thể chịu được linh văn cấp Pháp bảo mà thôi.

Còn về Vũ khí cá nhân thì không có nhiều thay đổi lắm vẫn là Linh Khí Nỏ và Yêu Linh súng, nhưng vì chất lượng phiêu khí tăng lên nhiều vậy ra pháp thuật linh văn được khắc trong đó sẽ tăng lên một bậc. Quan trọng nhất có một thay đổi, đó là Trữ linh khí lại có thể tháo rời ra và lắp vào, do vậy mỗi nhân viên có thể trang bị cho mình vài "băng đạn" trữ linh, dùng cạn cái này thì có thể lôi cái khác ra dùng, không bị gián đoạn trong chiến đấu.

Bổ xung duy nhất mang tính quyết định là Giáp toàn thân cho Chiến Đường nhân sĩ, kể cả Cua tộc cũng có mang Hộ Giáp trữ linh, cái này gọi là trang bị đến tận răng, lấy linh thạch ra mà nện người, chính vì một đội quân tiêu hao Linh thạch đến mức không tưởng như vậy mà Càn Không Tông không thể quá mở rộng quy mô trừ khi họ thực sự là bá chủ một phương Hải vực có vô số mỏ linh thạch để khai thác.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 144: Nhận Thân

Lạc Thiên vậy mà xuất quan rồi, mặc dù vẫn còn có một số thứ hấn cần cân nhắc kĩ hơn trong các thiết kế vậy nhưng hấn bị gọi đi ra bởi vì “ người nhà” của hấn đã đến. Vậy mà đại quân Bạch Giao hùng hùng hổ hổ chưa tấn công mà chỉ sau 2 tháng đại quân Hồng Giao đã có mặt. Lần này dẫn đại quân mà có tới 3 Yêu Anh Hồng Giao, gần 50 Yêu Đan Hồng Giao tính riêng và 36 yêu Đan các tộc phụ thuộc, đại quân cong cong méo méo mà 30 vạn nhân. Quả thật Hồng Giao rất coi trọng lần hành động này. Nếu không có vị con lai Hồng Giao từ trên trời rơi xuống kia đỡ cho họ một kích, còn liều chết đi thông báo cho Vương Đình thì đảm bảo một điều lần này Hồng Giao quốc sẽ bị đánh cho không kịp trở tay. Thắng thua không biết nhưng chịu thiệt khẳng định là có. Nghe tình hình chiến đấu của hai bên do Phùng Hiên tường thuật lại thì Hào Gia Thuật chủ tướng của Hồng Giao quân khá tò mò với vũ khí của vị chất tử không biết chui từ đâu ra này. Thế nhưng khi lão tướng quân này tới quân doanh và chứng kiến Chiến Đường người đang giáo luyện cho Bạng tộc thuộc Hỏa Xà trận doanh thì hấn dừng dừng nổi giận. Con mẹ nó thứ tốt như này không cống hiến trong tộc lai đem bán ra ngoài, may mà bán cũng là cho tộc phụ thuộc. Thế nhưng cả như vậy cũng không nên, những thứ này dòng chính nên nắm giữ mới là vương đạo. Mà còn một điều lão tức giận hơn nữa là giá bán quá bèo, thiên tài địa bảo không cần mà cần lại là sắt vụn đồng nát, nếu người thích thì về tộc ta cho người gấp mười a, để vũ khí lại cho ta. Thế nhưng nghe Phùng Hiên hờn hờn thừa rằng đây chỉ là phân nửa mà thôi còn một nửa chưa giao hàng thì lão Hào Gia Thuật điên mẹ rồi, Hồng Giao nổi tiếng nóng nảy nên lão phóng tới quân Doanh Càn Khôn Tông lôi mẹ cái thẳng mất nét phá của ra ngoài, kể cả bề quan gì đó cũng kệ mẹ nhà nó.

Càn Khôn Tông rõ ràng tình báo cũng biết đây là ai nên không can, mà có can cũng chẳng được, vậy nên mới có chuyện Lạc Thiên vội vã xuất quan.

“ Lão yêu gia người hảo... Lạc Thiên có lẽ... vốn định bái phỏng Lão Yêu gia.... bất quá ta người có thương thế không thể không bề quan ư” Lúc này trong sảnh đường Lạc Thiên đang cung kính mà thưa.

Lão Hào Gia Thuật đã là Yêu Anh có thể hóa ra nhân hình, đó là một lão giả cao lớn, râu tóc đỏ hung, cơ bắp cuồn cuộn, chỉ có cái mặt là già, ánh mắt đượm màu tang thương thối, cơ thể thì lại như thiết tháp. Giờ lão đang trợn ngược mắt hùm mà chỉ Lạc Thiên run run, thế nhưng lão lại phất tay một cái rồi thở dài:” Hài tử... vốn định đến treo người lên đánh một trận cho chữa tội phá gia cho tử, thế nhưng nhìn người thương thế quá nặng a.... nhất là thần hồn tổn thương.... cuộc sống bên ngoài lặn lội không dễ a”.... nói đến đây lão trầm ngâm một chút “ Tuy tu vi người có điểm thấp thế nhưng có thể tự mình xây được một nhánh quân như vậy thì cường hơn mấy đứa ăn bám ở trong tộc nhiều.... đây là Hỏa Lan Tử Bích có tác dụng chữa thương thần hồn khá tốt.... người cầm một nhánh mà dùng... haizzzz “

“ Ô.... không biết tại sao Lão Yêu Gia ngài lại nói vãn bối phá gia chi tử ni?” Lạc Thiên khó hiểu nghiêng nghiêng cái đầu giao mà đạo.

“ Nói đến lại giận...người có biết vũ khí người bán cho Con tiểu trùng hỏa xà kia giá trị ra sao không.... ít nhất là mười cái lĩnh đấy. Mà người thu về toàn là đồng nát sắt vụn.... không phải phá tài thì là gì...” Nói đến chuyện vũ khí lão Giao lại gầm gào lên tức giận.

“Lão nhân gia ngài cũng phải hiểu cho, tình cảnh của Càn Khôn Tông không khác gì cho cam rất....khó khăn a. Ở biên giới lặn lội chỉ mong kiếm đủ ăn cho môn nhân mà thôi.... đối với ngài là đồng nát sắt vụn, đối với ta là bảo tàng bảo vật a.” Lạc Thiên giương cái mặt Giao ra vẻ khổ sở mà đạo.

“ Uhm.hài tử số khổ.... thế này đi từ sau việc buôn bán vũ khí như vậy không nên tự do mà bán ra, nếu chảy vào tay kẻ thù thì nguy hiểm..... việc này nên để trong tộc bao thầu, cho người cái giá gấp nhiều lần bây giờ.... còn chuyện phân phối cho ai là để cho Hồng Giao tộc phân, như vậy sẽ tránh cho việc đưa nhằm vũ khí cho kẻ không trung thành..... “ Hào Gia Thuật chỉ có một câu đã trung kết luôn cái tư tưởng buôn bán tự do của Lạc Thiên, thế nhưng hẳn cũng hiểu rõ đây là Quốc Gia Hoàng quyền, các loại vũ khí quân sự phải được nắm trong tay triều đình. Mà đối với Lạc Thiên thì bán cho ai mà chả là bán, giá cao là được.

Thấy Lạc Thiên không do dự mà gật đầu đồng Ý thì Hào Gia Thuật rất hài lòng ưng ý, đứa trẻ này rất biết điều. Còn việc muốn chiếm phương pháp luyện chế đó là không thể nào, Hồng Giao bao nhiêu năm tích góp hết đời này qua đời khác, chiếm tranh cùng Nhân tộc không biết bao lần, chiếm Được không biết bao bản thiết kế các loại chiến hạm như vậy nhưng cuối cùng có làm được đâu. Đơn giản vì quá tốn công sức, hiệu quả còn không cao bằng tự thân mình dùng thời gian đó đi tu luyện. Nhân tộc thể hình nhỏ, lực phòng ngự yếu vậy nên họ dồn hết sức lực chế tạo đại hình pháp khí cũng lấy làm dễ hiểu. Nhưng yêu tộc thể hình khổng lồ, thể phách cứng rắn thì việc họ không cần sự hỗ trợ của đại hình pháp khí cũng có thể được lý giải.

“ Hài tử..... lần này ta xung phong dẫn quân đến đầu chiến tuyến là có nguyên nhân..... ừm tính ra người sinh ra ở đâu.... tính đến nay là đã nở được bao lâu rồi....Có bao nhiêu anh em....” Lão Giao vừa hỏi vừa tỏa ra thần thức cực kì cường đại để quan sát mọi ba động trên cơ thể cũng như thần thức Lạc Thiên. Đây là cách mà các tu sĩ cấp bậc cực cao phát hiện thực giả trong lời nói của tu sĩ cấp bậc thấp hơn mình.

Lạc Thiên lòng cũng lạnh một nửa, lão giao này rất nghiêm túc. Lạc Thiên cảm giác chuyện này sẽ liên quan đến lão. Chính vì thế Lạc Thiên rất cẩn thận trả lời. “ Khi ta còn trong trứng thì cảm nhận được có tầm mười

quả xung quanh, bất quá những quả khác nổ rất nhanh và được đón đi. Rồi một lần ta cảm giác được bên ngoài có đấu tranh kịch liệt, ba ba mù mù chống không được, trước lúc... có lẽ là tử trận đi, đã đem ta ném vào đường hầm không gian... ta mới nổ được tầm 20 năm thôi lúc nổ xung quanh không có ai cả. Nơi ta nổ là ở một hang động thuộc Man Hoang Yêu Lâm Chi Địa... từ khi biết mình là Giao nên ta một mình đánh đến tận Vô Tận hải này, muốn tìm về chút đồng tông nguồn cội” Những lời này đều là thật, không hề giả một chút nào, nhưng còn có rất nhiều chuyện hãn không nói ra. Vậy nên làm cho người nghe hiểu rất sai vấn đề, đảo lộn thật giả.

Theo từng câu thoại của Lạc Thiên Thì lão Hồng Giao thân thể càng lúc càng run run.... kích động. Đến phút cuối lão không chịu được nữa mà ngắt lời Lạc Thiên. “ Lão già ta có một..... coi như là thỉnh cầu quá đáng chút đi... đây là một cái pháp bảo có tính chất đặc biệt để nhận thân.... hài tử người và ta cùng nhỏ vào một giọt tinh huyết để xem thử kết quả có được không” Lão vừa nói trong tay vừa xuất hiện ra một cái Pháp bảo hình bát nước, màu lục bích bên trên hoa văn uốn lượn tinh tế.

Lạc Thiên lòng chìm tận đáy, không phải cái này là nhỏ máu nhận thân, cái bát này kiểu như thử ADN ở địa cầu ư.... con mẹ nó quả này lộ tẩy rồi, hãn là Hỏa Long nhất mạch đấy, dù có thoái hóa cũng là Hỏa Long a. Chả liên quan gì sắc đến Hồng Giao cả. Nói chung là muốn tránh cũng không thể được nữa... thôi thì gật đầu chấp nhận. Thật ra có muốn từ chối cũng không xong, hãn không còn đường lựa chọn nào, thôi thì không vào được tộc thì tính sau.

Nghĩ đến vậy Lạc Thiên nhỏ một giọt tinh huyết lên cái Pháp Bảo bát này. Lão Giao Hào Gia Thuật cũng run run nhỏ một giọt tinh huyết lên chiếc bát lục bích đó, bỗng nhiên một đoàn quang hoa lóa sáng toàn bộ thánh phòng. Quang hoa vậy mà tụ tập thành hình rồi biến thành một con tiểu Hỏa Giao đỏ thắm, tuy rằng hỏa giao nhỏ bé nhưng rất uy nghiêm đang ngửa miệng giao hướng thiên mà gào thét. Lạc Thiên cũng không biết

chuyện gì xảy ra, chỉ thấy Lão Giao kích động bùng bùng.... lão lệ tung hoành mà run run ôm lấy cổ hần. Nên nhớ giờ đây Lão Giao là cơ thể nhân loại mà Lạc Thiên đang giữ thân hình 7 trượng dài nên hình ảnh rất quái dị giống như một ông lão tóc đỏ bám lên cổ một Con đại mãng ban hoa hai màu xanh đỏ vậy.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 145: Thân Gia

Ngấn ngơ Lạc Thiên không hiểu chuyện gì xảy ra, quả thật cũng làm khó hần dù sao Lạc Thiên vẫn là thái điều trong tu chân giới thôi, có rất nhiều thứ hần không thể biết được. Giao tộc có mấy phần huyết thống của chân long, thế nhưng mỗi dòng họ trong Giao tộc nói chung lại có những đặc điểm huyết thống khác nhau ví như Hào Gia tộc có huyết thống giữa vào hai điểm một là tứ chi tráng kiện của Long Tộc, hai là thân thể cực to lớn cũng là một đặc điểm của Long tộc thường thì Một con Hồng Giao thuộc nhánh Hào Gia sẽ to gấp rưỡi những con cùng cấp bậc. Yêu thú hay nhân tộc, kể cả ma tộc trong quá trình tu luyện chính là biến đổi hệ Gene của mình trở nên cao cấp hơn, nếu như dùng cách xét nghiệm ADN thông thường của Địa cầu thì ngay cả bố con ruột sau một thời gian tu luyện thì hệ gene cũng không thể có tỉ lệ 50% giống nhau, càng tu luyện sâu tỉ lệ này càng giảm. Nhưng có một thứ sẽ không thay đổi, đó chính là căn bản của một tộc hệ gen mà căn bản của Hào Gia tộc là hệ gen quy định tứ chi móng vuốt và cơ thể cực kì sát với Long Tộc. Điều này là đặc trưng riêng mà Hào Gia mới có. Vậy nhưng Lạc Thiên hệ gen con mẹ nó toàng bộ đều là Hỏa Long nhất tộc, nói một cách khác hần còn là tổ tông của tất cả các gia tộc trong Hồng Giao Vương Đình này, nếu mà nhỏ máu nhận thân thì đảm bảo tất cả các tộc thuộc Hồng Giao đều là thân thích của hần. Lạc Thiên hần chính là tập lớn chứa tất cả các tập bé của Hồng Giao tộc đấy, chẳng qua lão giao này đến trước vợ tiện nghi mà thôi.

“Hài tử... mẫu thân người là nhi nữ của ta a, người gọi ta một tiếng Ông Ngoại là chuẩn xác rồi..... đúng là mệnh bài của mẫu thân người đã tắt....

khổ thân hài tử bơ vơ.... chuyện năm đó là....” Lão Giao mắt lệ tung hoành mà kể lại.

Hào Gia nhất mạch thuộc về mạnh chiến tướng trong Hồng Giao Vương Đình, thân thể cường hoành to lớn, cộng thêm tứ chi tráng kiện của Long Loại, chúng là siêu cấp đả thủ cận chiến của Hồng Giao. Tuy vinh quang nhưng kèm theo là nguy hiểm bất tận, họ là lực lượng tham chiến chính thế nên rất dễ tử vong, Lão Hào Gia Thuật này có 5 vị huynh đệ tỉ muội đang trấn giữ các vùng khác nhau của Giao Đình. Riêng mạch của Lão thì điều linh đến không thể điều linh hơn, lão có mười người con nhưng chế trận đến 8 chỉ còn lại một đứa con gái và một tên nam tử nhi. Nên biết rằng sinh vật đẳng cấp càng cao sinh dục càng giảm, thế nên lão quý trọng hai đứa con này bao nhiêu. Vào mấy chục năm trước con gái lão toái Đan thành Anh hưng phấn bồng bồng du lịch thiên hạ. Được một thời gian cô nàng tóc đỏ này trở về nhà, nhưng không về không mà mang theo một cái bụng bự. Lão Giao tức giận mà tra hỏi “hung phạm” nhưng Hồng Giao nữ nhất quyết không khai. Thế rồi nàng đột nhiên bỏ trốn, sau đó mệnh đấng lại vỡ tan. Chỉ một đêm lão giao như già đi trăm tuổi, lão hối hận không thôi. Nếu khôn quá gắng hỏi hẵn là nàng không bỏ đi và xảy ra chuyện. Lão đổ hết tội lên bản thân, thế nhưng giờ gặp được con trai nàng vậy thì Lão có cơ hội bù đắp rồi.

Lạc Thiên bị câu chuyện cầu đầu huyết này đập cho choáng, không phải trùng hợp đến vậy chứ. Mà thôi mặc kệ nghĩ nhiều, có tầng quan hệ này thì ở tu chân giới hẳn dễ thở hơn nhiều rồi, ôm chân to cổ thụ hưởng bóng mát là sướng nhất còn gì.

Chuyện tiếp theo thì dễ nói rồi, một màn nhận thân cảm động đầy nước mắt hiện ra. Lúc này đây cả hai đang ngồi nói chuyện phiếm với nhau.

“Hài tử người thức tỉnh thiên phú thần thông nào, công pháp gì của Giao tộc.....” Lão Giao quan tâm mà hỏi han tình hình tu luyện của Lạc Thiên.

Quái Giao xấu hổ vò đầu bứt tai “ Không dấu gì gia gia... cái này không hiểu có phải bị huyết mạch của “kẻ kia” cường hoành áp chế hay không mà thần thông thì ta thức tỉnh 3 cái nhưng công pháp không hề thức tỉnh, là ta ăn cắp công pháp của một con Hỏa Mạng sau đó sửa lại cho mình dùng... cơ mà tu luyện không chậm.”

“ Lại có chuyện này... đưa tay cho gia gia coi” Lão Giao nói đoạn rồi cầm lấy một chi trước của Lạc Thiên mà thăm dò, về mặt lão lúc thì rạng rỡ lúc thì cau có... khi thì bi ai....

“ Thảo nào.... thảo nào Xảo Nhi không dám nói cùng ta, vậy mà là Linh tộc chết tiệt.... cha ngươi là một tên khốn nạn vô lương tâm Linh tộc.... hừm Linh tộc không phải thứ tốt mẹ nó... cái hệ kinh mạch thứ hai trong người ngươi thuộc về Tiên Tộc.... quái đản vậy mà cả hai cùng tồn tại.... lại không xung đột.... quái tai....” Lão Giao có chút bi ai giận giữ mà cảm thán, Lạc Thiên cũng ngạc nhiên, hẳn đã nghi ngờ hệ kinh mạch thứ hai của hẳn không phải của nhân tộc mà cao cấp hơn nhiều, nghe được lão Giao chứng thực hẳn càng chắc chắn hơn.

“ Hỏa Giao Kinh mạch của con quá hoàn chỉnh và cứng cáp, là thiên tài tu luyện.... hầu như sẽ không có bình cảnh ... rất giống mẫu thân con a.... ôi Xảo Nhi....” Lão Giao lại than thở... mười người con mới có một nữ nhi mà lại chết bếng mất rồi. Ai không buồn “ Công pháp không thức tỉnh không sao, đây là công pháp cao nhất của Hỏa Gia nhất mạch chúng ta... Hỏa Long Phiên Thiên Vũ... con cái tu cái này cũng không tốn nhiều thời gian” còn về thần thông mà các thứ khác ta sai cậu con mang từ trong tộc sao một bản cho con..... thấy con rất rành chế tạo mấy thứ kì quái này ta cũng đổi một phần tích lũy lấy các tài liệu liên quan đến luyện chế của tam tộc. Chờ cậu người mang tới a.” Nói đoạn chỉ vào đầu Giao của Lạc Thiên, một đoạn khâu quyết về công pháp cứ thế mà khắc vào thần hồn của hẳn, quả là Yêu Anh ra tay quá là bất phàm.

“ Hào Gia Phát đồ vô dụng nhà người cút ra đây, nghe nói rõ cả chứ, quay về Vương Đình Tàng Kinh Các lấy mấy thứ ấy đến đây cho ta... nhanh cái đuôi lên... chít chít méo méo cái gì...” Lão Giao gào lên uy nghiêm khí thế. Ngay sau đó vậy mà xuất hiện một nam tử tóc đỏ rực gương mặt chất phác đang cười hì hì gãi đầu gãi tai, thân thể hẳn là nhân loại nên chỉ cao tầm 3 thước thuộc dạng cao ngất trong nhân loại thôi, nhưng nhìn cơ bắp như thép nguội đỏ đồng cứ như nháy ra khỏi bộ quần áo là biết gã này đúng là cậu hờ của Lạc Thiên, một gã Hào Gia mạch chính xác. Bên cạnh lão cậu hờ này vậy mà lại thêm có một con Hồng Giao tinh hạch kì sơ giai. Thân con giao này cũng dài đến mười hai trượng hơn, vậy mà chỉ kém Lạc Thiên ba trượng mà thôi. Tứ chi của nó rất tráng kiện vậy mà rất giống long chi của Lạc Thiên, hẳn con Giao này cũng thuộc Hào Gia nhất mạch a.

“Ồ... tiểu thiên khỏe ta là cậu của người tên Gia Phát, đây là biểu muội của người tên Gia Hân.... Gia Hân người chào ca ca đi.” Hào Gia Phát gãi đầu cười hì hì mà đạo, quả thật gương mặt hẳn trất chất phác, kiểu như anh thanh niên nông dân, với cơ thể tráng kiện do làm việc đồng áng vậy.

“Cậu hảo... biểu muội hảo Lạc Thiên có lẽ” Lạc Thiên vội vàng đáp trả, đùa à diễn phải cho đúng a, người ta còn phải mất công lặn lội đi lấy tài liệu cho hẳn đấy.

“A biểu ca.... tiểu muội có lẽ... phụ thân sao biểu ca bằng ta cấp độ mà nhỏ con vậy, hay là tại lưu lạc bên ngoài đói ăn?.” Con hồng giao cất tiếng ngọt sớt của một thiếu nữ mà lượn lờ quanh Lạc Thiên, nghiêng nghiêng cái đầu Giao ngăm nghĩa không thôi.

Lạc Thiên cú lảm, hẳn đang dùng thần thông thu nhỏ thân thể lại cho dễ hoạt động trong Linh Hạm đấy. Lập tức Lạc Thiên vậy mà hóa về bản thể dài đến hơn 17 trượng có dư của hẳn, cơ bắp cuồn cuộn, điển hình của lực lượng, tứ chi thô to từng thớ thịt như ngựa chạy chồm. Nhìn thấy cảnh

tượng này Hào Gia Hân vậy mà Oa lên một tiếng, hai mắt long lanh nhìn biểu ca của nàng.

“ Oa... ha h Oa Đẹp zai quá trời ta ơ!”

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 146: Viện Trợ Tài Chính

Quay lại với màn nhận thân ở doanh trại quân Càn Khôn Tông. Lúc này đây mặc kệ Hỏa Giao Gia Hân đang xoắn xuýt ôm tay bá chân hăn, Lạc Thiên gãi đầu gãi tai thưa cùng “CẬU” của hăn Hào Gia Phát.

“Cậu cậu, không biết trong tộc có lưu hàng Yêu Đan, Kim Đan hay Ma đan không ta cần một ít, mà nếu có Yêu Anh, Nguyên Anh, hay Ma Anh thì càng tốt, ta nguyện cho giá cao ra đổi....”

“Hài tử người cần mấy thứ ấy làm chi..... nuốt trôi tăng năng tu vi cũng được nhưng sẽ bị ta niệm quấy nhiễu dễ tẩu hỏa nhập Ma lắm...” lão Giao ở một bên đạo, hăn chẳng tiếc gì mấy thứ này cho đứa cháu yêu cả, hăn đang còn muốn tìm cách bù đắp cho chuỗi ngày “vất vả” lưu lạc của Lạc Thiên đấy. Nhưng hăn sợ đứa bé này tuổi trẻ nông nổi dễ mắc phải vội vàng, dục tốc mà hỏng.

“Là ta dùng để chế tạo Pháp Bảo Hạm... cường gấp nhiều lần đồ đồng nát bán cho Phùng Hiên.. nói thật với Gia Gia cái ta bán đi là đồ bỏ muốn thay thế lâu rồi. À mà Hào Gia nhất mạch của chúng ta có quân đội riêng dòng chính không ta sẽ chế một ít cho Hào Gia chúng ta...” Lạc Thiên không dấu diếm mà đạo, hăn cũng cảm nhận được tình cảm trân thành từ đám người nhà này vậy thì cũng không nhất thiết dấu diếm quá nhiều. Hàng loại hai là để bán ra ngoài, hàng loại một là để cho người nhà dùng. Mà theo cách phân chia của Giao Tộc rất giống một quốc gia phàm nhân, có nhất mạch làm vương, có nhất mạch làm tướng, quân đội cũng chia ra nhiều loại khác nhau như Vương quân thuộc Vương Đình quản hạt, địa phương quân là thuộc các lãnh địa quân, đây chính là tư quân của Từng

lãnh chủ, trong đó sẽ có một bộ phận là thân quân dòng chính. Lạc Thiên là muốn bán ít đi bán quy lại, Hào Gia nhất mạch tốt với hãn thì hãn cũng chẳng tiếc gì họ cả. Đây là nguyên tắc làm người của hãn.

“ Hào Gia Phát người về trong kho tại nhà chúng ta móc hết mấy thứ Thiên Nhi nói mang đến, à lấy ngọc bài của ta đi thương khổ đổi lấy mấy thứ đó hạn mức lớn nhất “ nghe Lạc Thiên giải thích thì lão giao không đắn đo là giao ra luôn mệnh lệnh.

Thấy lão già dễ giải vậy Lạc Thiên không ra tay thì thôi, ra tay thì không khách khí “ Sẵn tiện nếu có xương da của mấy đối tượng trên Thúc thúc cho ta một phần được chẳng....”

“ Ta nói này tiểu Thiên người cần gì viết ra một thể ta về lấy một lần, chút chút méo méo vậy thật nhưc đầu.”Hào Gia Phát phẩy tay không cho là đúng mà đạo, cái đứa chất tử này nói chuyện rất là vòng vo, hại tế bào não.

“ Ha ha, ngại quá... ở lâu với nhân tộc bị bọn họ nhiễm bệnh ha ha...” Lạc Thiên xấu hổ mà đạo, hãn là linh hồn nhân tộc đấy, tổ tông của mọi loại chút chút méo méo. Cầm cúi lấy ra một cái ngọc giản khắc một loạt yêu văn vào miêu tả những thứ hãn cần lúc này rồi đưa cho Hào Gia Phát.

“ Được rồi... mấy thứ đồng nát cả... linh thạch lấy 3 ức nhé, lấy nhiều ta mang không đặng, giới chỉ có mỗi hai cái.... tiểu Hân để lại người chăm sóc, mẹ nàng mất sớm người quan tâm nàng chút, nó được chiều từ nhỏ tính hay nghịch, vậy có gì người đừng chấp. Ta đi sớm về sớm, chiến tranh sắp đổ ra rồi.” Hào Gia Phát dừng lại một chút rồi cau mày đạo.” Cái Huyết Hỏa Liên này là nhân tộc cần dùng chế trúc cơ đan, hải yêu ít dùng nên trong kho dự trữ không có đâu.... nơi này toàn là hỏa sơn cả.... người nói Phùng Hiến hạ lệnh xuống dưới chỉ cần một ngày thì trong địa bàn của hãn cũng tìm được quá nhiều rồi”

Lạc Thiên võ đầu cái đụp, đúng là thông minh sâu hồ đồ lâu. Nơi này là Vạn Hỏa Sơn Hải vực, là môi trường sống của Hỏa Huyết Liên, mà yêu thú lại ít dùng, vậy thì thu thập một hồi sẽ không thiếu a. Rồi rít cảm tạ Hào Gia Phát chỉ giáo Lạc Thiên và con nữ Giao Gia Hân tiễn tên chất phác Giao này lên đường. Lỗ Giao cũng phải về quân Doanh của hắn mà lo công việc. Gia Hân bị vớt lại để biểu ca đẹp zai của nàng trông nom. Trước khi đi lão Giao còn dặn dò việc ra lệnh thu thập Huyết Hỏa Liên hoa để cho lão lo không cần Lạc Thiên bận tâm.

Việc khai thác mỏ khoáng và chế tạo của Càn Khôn Tông diễn ra cực kì thuận lợi, mỏ khoáng tại Vạn Hỏa Sơn Hải vực chất lượng cực cao. Vậy mà họ có thể tìm được trữ lượng Bạch Ngân Thiết, và Thanh Đồng cực lớn ở nơi này, giấc mơ về Pháp Bảo Chiến Hạm vậy là đã có thể nắm gọn trong tầm tay của họ. Lạc Thiên ra lệnh cho Luyện Khí các nhanh chóng chế tạo các máy luyện kim kiểu mới và cả máy rèn đúc linh khí theo thiết kế của Quang Não đưa ra. Hai loại máy này sẽ trở thành khởi nguồn của tất cả những trang bị của Càn Khôn Tông thế nên không thể lơ là. Công việc bận bịu là vậy nhưng lại có mấy yếu tố không ổn định trong doanh trại Càn Khôn Tông. Đó là biểu muội Gia Hân thế mà ái mộ ra mặt Lạc Thiên, cong đuôi bám lấy hắn, Hỏa Mãng thấy được nguy cơ nên cũng bám lấy không thôi. Có một lần Lạc Thiên chót khen Tiểu Sư Thúc tuy phá phách nhưng có khuôn mặt cũng khá ưa nhìn vậy mà Gia Hân đạo luôn để nàng đến kim đan sẽ biến hóa nửa trên để xem khuôn mặt ai xinh, Hồng Mãng cũng không kém là bao nói rằng xà tộc mới là mỹ nhân trong các tộc.

Tiếp theo là màn mua chuộc các đối tượng xung quanh của Lạc Thiên, ví như Lục Ngạc và Song Ưng. Cạnh tranh một hồi cuối cùng Gia Hân cùng Tiểu Hồng biết rằng giờ tranh không có ý nghĩa, hẹn nhau vào Yêu Đan xem ai được Lạc Thiên khen Xinh hơn thì là lớn, ai xấu hơn thì là bé. Được lục ngạc mật báo Lạc Thiên đầu đầy hắc tuyến, hắn là nhân loại linh hồn nha, có thích ai thì đó phải là nhân tộc, không thể là yêu tộc. Thế nhưng quả thật rất nhiều lần hắn cảm thấy Tiểu Hồng trong bộ dáng Hồng Xà rất

là xinh, phải nói là lung linh. Có thể là do máu huyết của bộ cơ thể này phát huy a. Giờ đây hẳn nhìn Hồng Xà à Hồng Giao đi bên nhau kiểu như Đại kiều Tiểu Kiều mỗi người một vẻ vậy, nhìn Lục Ngạc cơ bắp thế mà thành một cô bé má phấn đáng yêu. Thật hẳn chẳng biết cảm giác này từ đâu ra, thế nhưng đó là sự thật hẳn cảm nhận. Nhiều lúc Lạc Thiên nghĩ quẩn, hay là chút ít nhân loại tính trong linh hồn của hẳn cũng bị thú huyết đồng hóa mất rồi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 147: KIẾM LỜI NHỜ CHIẾN TRANH

Chỉ sau hai tuần thì Hào Gia Phát đã quay trở lại, quả thật tốc độ nhanh đến chóng mặt, yêu Anh cấp không phải chuyện đùa đâu. Nhận được thêm đồ viện trợ kinh người từ Hào Gia nhất mạch Lạc Thiên cười đến không ngậm miệng được. 4 ức linh thạch, gần 100 bộ hài cốt Yêu Đan kì yêu thú, có lẫn cả nhân tộc Kim đan và một số Ma đan tu sĩ, 7 cái Nguyên anh Đan của tu sĩ Nguyên Đan nhân loại, 2 cái Ma Anh của Ma tộc và tận 11 cái Yêu Anh của các loại chủng tộc Yêu thú. và rất nhiều những tài liệu lật vặt khác.

Những bản thiết kế vẫn là không đổi thay nhiều, chỉ là các loại Yêu văn tốt hơn được chọn lọc mang ra, nhưng thực sự không nhiều lắm, bởi các Yêu văn của Thanh Vân Tử cung cấp tuy rằng ít nhưng chất lượng lại rất cao, vậy nên dù nhận được từ gia tộc viện trợ các loại linh văn thì Lạc Thiên cũng không quá nâng thêm được chất lượng cho thiết kế. Vấn đề nằm ở chỗ phần cứng, tức là bản thể của phôi khí, chỉ có những nguyên liệu như Thanh Đồng, Bạch Ngân Thiết nên giới hạn của sự cường đại cũng nằm ở đó. Mặc dù Thanh Đồng cùng Bạch Ngân Thiết tốt hơn rất nhiều Hắc Thiết và Kim Thiết vậy nhưng nó vẫn chỉ là nhóm nguyên liệu tầm trung mà thôi, chưa phải thượng phẩm trong chế tạo Linh khí. may mà nhờ có mấy linh khí ép trọng lực thuật nên các kim loại này sẽ được nâng lên một tầng cao mới.

Đơn đặt hàng của Phùng Hiến thì nhóm Bạch Bạng tộc sau khi được đào tạo qua loa được chỉ định bắt tay vào làm để trả hàng, tin tưởng sau một hồi dày vò với đơn đặt hàng này thì tay nghề họ sẽ lên cao rất nhiều. Tử Bạng Tộc của Tô Thiển Thiển vẫn là thợ chính trong công tác chế tạo các thiết bị

mới. Công việc cứ thế tiếp giển đến 3 tháng sau vậy mà đơn đặt hàng của Phùng Hiên đã hoàn thành, ngoài ra nhóm thợ thuộc Bạch Bạng Tộc vậy mà chế vượt chỉ tiêu được thêm 10 Yêu Linh Hạm 80 Chiến xa một vạn rưỡi Yêu linh súng, tất cả đều là kiểu cũ. Gần như tài liệu cấp thấp trong trận chiến cùng Kim Xà Thành đã bị họ dùng hết. Cũng không nên ngạc nhiên với sức chế tạo của nhóm này Bạch Bạng Tộc, chất lượng tộc nhân của họ cao hơn hẳn tử Bạng Tộc của Tô Thiển Thiển họ có tới 3 yêu đan kì, 353 tinh hạch kì và rất nhiều khí mạch kì cấp cao. Chỉ có 1 ngàn trong 3 ngàn tộc nhân Bạch Bạng Tộc trở thành công nhân mỏ còn lại biến thành công nhân luyện chế toàn bộ. Trong khi đó Bạch Bạng tộc có a ngàn tộc nhân nhưng đến một ngàn rưỡi là thành công nhân mỏ, kiêm lính chiến đấu dự bị khi có chiến tranh.

Tại sao Bạch Bạng tộc lại chế tạo thêm nhiều như vậy vũ khí khí tài cấp thấp, Lạc Thiên có khách hàng mới à. Dĩ nhiên là không có khách hàng nào mới cả, ba tháng nay quân của Bạch Giao Đình cũng tập hợp được đầy đủ rồi, hai bên đại quân đều ép tại biên cảnh, chiến tranh có thể nổ ra bất kì lúc nào, tình thế hết sức căng thẳng. Quân số của Hồng Giao Đình là tầm 35 vạn, quân của Bạch Giao đình lại đến tận hơn 45 vạn. Tất nhiên với quân số khổng lồ như vậy không thể vác ra cùng lúc mà vã nhau, cả hai đều phân quân tại các cứ điểm dọc biên giới, phòng ngự quân địch vượt qua biên giới. mỗi cứ điểm tầm 3 đến 5 vạn đầu yêu thú. Nhóm quân khí chế thêm này là để phục vụ cho một nhánh quân chủ lực của Hào Gia Thuật, lí do thì rất đơn giản, từ hai tháng trước Phùng Hiên đã nhận đầy đủ Mười Linh Hạm, 90 chiến Xa và 1vạn 2 ngàn Yêu Linh súng. Hẳn vay mượn khắp nơi các lãnh chủ lân cận được gần ức Linh thạch làm quân nhu, vậy mà từ cứ điểm hãn đóng quân, tên Hỏa Xà này vậy mà tiến hành một đợt bất ngờ công kích. Với sự hộc trợ của một đội khí giới hiện đại khổng lồ vậy mà hãn đánh cho bốc hơi một cứ điểm ba vạn quân đối diện hãn, không ngừng ở đó vậy mà ba anh em nhà XÀ còn tiến thêm tận gần hai vạn dặm vào địa phận Bạch Giao tộc đánh cho tàn phế hai cứ điểm. Mãi đến khi Yêu Anh

của Bạch Xà xuất thủ hãn mới tổn thất 20 cái chiến Xa 1 cái linh Thuyền mà rút lại.

Từ đó Phùng Hiên trở thành thần tượng của tất cả chiến tướng nơi biên giới của Hồng Giao Đình, nên nhớ lúc đầu quân số của Bạch Giao Đình lên tới 50 vạn quân mà quân của Hồng Giao là 35 vạn, chênh lệch là khá lớn. Chính hành động "vĩ đại" của huynh đệ nhà Phùng Gia đã làm cho thế cân bằng trở nên vi diệu hơn, một tiếng trống dậy nên tinh thần, vậy mà lần tập kích này họ tiêu diệt đến quá Năm vạn quân địch... ngay cả gặp Yêu Anh mà cũng chỉ tổn thất hai ngàn quân và một số ít khí tài với nhiệm vụ cắt đuôi, sau đó toàn quân trốn thoát. Các tướng lĩnh khắp nơi nô nức hỏi thăm tin tức về vũ khí cường đại của anh em nhà họ Phùng. Dĩ nhiên giấy nào gói được lửa, thông tin lộ ra là những mặt hàng này xuất phát từ Hào Lạc Thiên công tử hay giờ này đã thuộc là một trong những vương tử rồi. Tất cả đều tới tấp muốn đặt hàng vũ khí từ phía vị Vương tử này vậy nhưng một mệnh lệnh từ Tổng Chỉ huy Đại tướng quân Hào Gia Thuật đưa ra đó là. Tất cả những vật tư này đều do Vương Đình quèn điều phối và giá cả, Phùng Hiên là trường hợp ngoại lệ vì hợp đồng kí trước khi Lạc Thiên nhận tổ quy tông. Tất cả trở về nguyên vị trí chờ lệnh điều phối. Tự nhiên biết được thông tin mua vũ khí cũng càng Linh Thạch, mà vận dụng vũ khí càng cần linh thạch vậy nên tất cả Các lãnh Chủ cố gắng thu thập Linh thạch, Anh Em nhà họ Phùng vậy mà lừa đảo vô số một lần được tới 1 ức Linh Thạch, để cho tất cả cùng thóa mạ và chửi rủa đồ lưu manh.

Vì nhu cầu cấp thiết của trận chiến mà Hào Gia Thuật ra lệnh cho Lạc Thiên rằng "hài tử người chỉ cần chế đồ rác thải của người đem bán thôi, kể cả trong Hào Gia nhất mạch cũng vậy, cường đại hơn trang bị tự người dùng... nếu mấy món quá cường đại mà tung ra ngoài thì càng làm Vương Quyền lung lay...". Đây chính là đế vương đạo a. Vậy nên hơn hai ngàn Cạch Bạng Tộc chỉ cắm cúi mà chế đồ phế thải, còn đồ chất lượng cao vẫn do Nhân tộc và Tử Bạng Tộc luyện chế. Thật ra Lạc Thiên cũng muốn như

vậy bởi vì Bạch Bạng Tộc đầu nhập chưa lâu, những bí mật trung tâm vẫn là nên từ từ xem độ trung thành đã.

Chiến tranh trở nên vi diệu đến lạ lùng, rõ ràng Bạch Giao Tộc quân đội đông hơn nhưng lại không dám công mà bày ra thế thủ, vậy mà họ điều cao thủ trận pháp trong gia tộc đến tiên tuyến để củng cố phòng ngự. Đây là một điểm bất khả tư nghị. dằng co càng lâu các đạo quân của Hồng Giao ngày càng nhận được nhiều vũ khí cơ giới từ Lạc Thiên. Đến tháng thứ 6 từ khi bắt đầu trận chiến thì phe Hồng Giao vậy mà tổng số Yêu Linh Hạm từ các nhánh quân nếu ghép lại thì lên tới 36 chiếc. Chiến XA thì có tới tận 325 đầu, các chủng tộc bé nhỏ nhưng linh hoạt như Bạng Tộc, Tân Điều tộc.... không khỏi lên ngôi, phải nói là các lãnh chủ dành dật nhau mà cướp đoạt. Mà gây nên tranh cãi nhiều nhất lại là các giáo quan đến từ Chiến Đường của Càn Khôn Tông, nếu không có những người này hướng dẫn thì lấy đâu ra mà các người chiến đấu có hiệu quả với vũ khí mới. Vậy là Nhân viên Chiến Đường thành các nhân vật hot nhất lúc này. Vì tranh dành họ mà các lãnh chủ chấp nhận ra giá rất cao cạnh tranh nhau. Lương lậu của Chiến Đường nhân viên tăng đến một mức mà không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng sự việc đâu ngừng ở đó, sau trận chiến tiêu diệt gần 5 vạn địch nhân, quân của Phùng Hòa Xà mang về rất nhiều huyết nhục thể nhưng họ không dùng để ăn mà dùng để bán cho Càn Khôn Tông đổi huyết đan. Nên nhớ huyết đan tác dụng với yêu thú như thuốc tăng tu vi đối với nhân loại, ngoài ra còn có tác dụng fê mà bất cứ yêu thú nào cũng sung sướng mà hít. vậy là Đan Các lựa bạn còn hơn cả Luyện Khí Các họ ngày đêm mở lò luyện chế, linh thạch tài liệu yêu thú vào như nước. Quả thật chiến tranh là một mùa bội thu của Càn Khôn Tông .

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 148: Đi Sứ

Tháng thứ 9 trong chiến tranh hai tộc Hồng và Bạch Giao... cả biên giới lâm vào một cảnh tiêu điều, chiến tranh mà không có ai khổ bằng bách tính, những yêu thú nhỏ yếu bình thường chỉ biết an ổn mà sinh hoạt giờ thành chạy nạn, cảnh nhà tan cửa nát, vợ con ly tán diễn ra khắp mọi nơi. Giờ đây Càn Khôn Tông thì một mảng yên vui thỏa mãn vì một tháng trước đây ý chỉ của Vương đình đã truyền xuống rồi. Hạo Lạc Thiên vương tử thứ 2359 của Hồng Giao Nhất tộc vậy mà nhận tổ quy tông. Nhưng xét dòng họ Hào Giác đời đời Chiến tướng trấn giữ biên cương, vả lại Vương tử còn có một đội tư quân cường đại, nếu mà triệu về Vương Đình thì e rằng lãng phí nhân tài... nên ban cho một cái giản đồ, mấy vùng lãnh địa màu xanh tự chọn một cái mà thành lập lãnh của mình. Yêu cầu trực tiếp tham gia chiến tranh lần này. Bởi công lao phát hiện mưu đồ của Bạch Giao khôn nạn mà kịp thời thông báo. Lạ còn đánh chặn thành công kế hoạch đánh úp của quân thù vậy nên gia phong làm Trấn Vương, chờ công lao tiếp theo mà ban thưởng, vật chất ban thưởng thì có 500 ngàn vạn Linh thạch, bảo vật vô số, mỹ nhân á Giao mười vị. Pháp bảo hệ hỏa Thiên Hỏa Luân một chiếc.

Lạc Thiên đọc cái chiếu chỉ này mà lòng vui phơi phới, cuối cùng hẳn cũng có một chỗ dùng chân. Khu vực mà hẳn chọn là một vùng biên giới gần ngay Hỏa Xà sơn lĩnh. Hẳn chọn nơi này có hai nguyên nhân, thứ nhất quan hệ của hẳn và Phùng Hiên rất tốt nếu có gì thì có thể bọc lót cho nhau, thứ hai nơi này thế mà gần Âm Dương Cung nhất trong các phần lãnh địa hẳn được chọn. Ngoài ra nơi này có một điểm thuận lợi đó là vùng biển rất nông, có tới 23 ngọn hỏa sơn vậy mà xuyên khỏi mặt nước, trong đó có 11 ngọn hỏa diễm đã ngưng hoạt động, chỉ cần cải tạo một chút là có thể thành

hải đảo. Giờ đây toan Càn Khôn Tông đang khí thế xây dựng một tòa thành thực sự nằm trên một tòa hải đảo rộng lớn nhất có đường kính lên tới gần một ngàn dặm. Cuối cùng thì họ cũng có một nơi đặt chân an ổn trong thế giới Tu Chân này.

Nhưng chuyện không đơn giản như vậy, nhing bức chiếu chỉ từ vương Triều và nhìn những vùng đất được đánh dấu trên giản đồ cho Lạc Thiên lựa chọn thì Hào Gia Thuật lão Giao lắc đầu ngán nhăm không thôi. Lão thanh minh rằng nội bộ Vương Đình tộc giao tranh đấu quá lợi hại, từ cái chiếu chỉ này thì biết, họ đang e ngại thế lực của Hào Gia hấn mà đẩy Lạc Thiên ra xa trung tâm, mang tiếng cái gì đó không mai một nhân tài, thực chất là vớt cho hấn mấy cái lãnh địa chó ăn đá gà ăn sỏi coi như đày xa ngàn dặm khỏi trung tâm Vương thất. Thế nhưng Lạc Thiên lại giải thích cho Lão Giao vui vẻ, hấn cahr ham muốn gì tranh vào bãi nước đục, hấn chỉ muốn yên yên ổn ổn phát triển thế lực mà thôi.

Tháng Mười từ khi bắt đầu cuộc chiến thì số lượng vũ khí Cơ giới của Hồng Giao tăng đến chóng mặt, bởi vì hàng loạt các máy khai thác và máy luyện chế ra đời. Các máy khai thác thì được chuyển đến tất cả các lãnh địa, các người muốn hàng thì khai thác khoáng quặng đến đây, bù thêm linh thạch vậy thì có hàng. Môn nhân Càn Khôn Tông chỉ ngồi nhà và cho vào máy linh khí luyện chế mà thôi. Đối với mặt hàng phế phẩm thì họ chỉ việc đợi máy luyện chế chạy, kim hoại ra lò, đổ vào khuôn, chờ làm lạnh. Sau đó mài mài rửa rửa vài cái cho đỡ xấu thế là đem khắc linh văn. Tốc độ nhanh vô tưởng. Giờ đây kho của Càn Khôn Tông toàn là khoáng kim đã nung luyện số lượng nhiều không kể đâu cho hết bởi vì tỉ lệ họ đòi hoir là 1/10. ví như người muốn luyện một cái Linh Hạm ok đưa đến quặng mỏ đủ chế 10 cái sau 1 tuần lấy hàng. Nói chung hàng hóa xuất ra nói một câu xấu đến không thể xấu hơn. Thế nhưng Yêu Thú thích, cái gì thô thô giáp giáp mới là phong cách của họ. Yêu Linh Hạm giờ đóng không phải là 230 trượng nữa mà bị Yêu cầu đóng to đến 400 trượng, 500 trượng, vài khủng cả người. Tất nhiên lực phòng thủ vẫn chỉ là vậy, lực tấn công thì có hơn vì

số lượng pháo tăng gấp hai. Tốc độ cũng chả cải biến, lại thêm công kênh vương vếu. Ít ra là môn nhân Càn Khôn Tông nghĩ vậy khi nhận đón hàng từ chính Dòng chính của Hào Gia mạch. Nhưng sự thật đã chứng minh ngược lại hoàn toàn. Vì to gấp đôi, vỏ dày gấp đôi, tăng lực phòng thủ thành 8 lớp Kim thuẫn cỡ trúc cơ hậu kì, một chiếc Linh Hạm cỡ quái vật 500 trượng lao thẳng vào màn chắn pháp trận của đối phương vậy mà xé rách chúng thành từng mảnh, đại quân ùa theo mà vào. Ý tưởng này là của Hào Gia Phát ấy vậy mà thánh công, với 3 Linh Hạm dài 500 trượng 12 linh Hạm kiểu cũ cộng vô số Chiến xa, vậy mà Hào Gia Phát đập tan cứ điểm trung quân của Bạch Gia quân. Giết địch vô số... khiến cho Lão Giao Mở mày mở mặt, các tướng lĩnh khác thêm chầy rãi loại khùng bố chiến hạm này nhưng Lạc Thiên không xuất ra đây là hàng độc trong nhóm phế thải chỉ dành cho Hào Gia thân quân àm thôi.

Lúc này Bạch Giao quân trung ương đã bị đẩy lui 20 vạn dặm khỏi biên giới. Nói một cách khác họ đánh mất 20 vạn dặm lãnh thổ, Lúc này Vương đình Bạch Giao mới ý thức được sự nghiêm trọng của vấn đề. Việc tăng quân là cần thiết, liên tục triệu tập các lộ quân tụ tập mặt phái Nam phòng ngự Hồng Giao ác bá. Ngoài ra họ còn cầu viện nước láng giềng Kim Giao Vương Đình. Vì Kim giao rất cần Kim khoáng chất lượng mà Vạn Hỏa Sơn Hải Vực lại là nơi giàu Kim Khoáng nhất. Nhưng hỏa khắc Kim thế nên Kim Giao không dám công HỒNG Giao. Vậy nhưng có thêm Bạch Giao nhất tộc thì có thể đề Hồng Giao ra mà đánh rồi. Tháng Mười một kể từ khi bắt đầu chiến tranh thì 40 vạn quân Kim Giao cứ thế mà đường xa tới nơi chính thức tham chiến. Hồng Giao tộc cuối cùng song quyền khó địch bách thủ mà quay lại phòng ngự, thế dằng co tiếp tục, nhưng kể cả quân số chỉ bằng một nửa nhưng họ lại không rơi thế hạ phong. Chỉ là ngang tay mà đánh thôi. Thế nhưng nếu hai quốc gai mà cứ tăng quân đều đều thì tất nhiên quân Hồng Giao sẽ không cự lại. Chơi trò mưu kế thì ai hơn được Nhân tộc, Lạc Thiên ra một kế cho lão Hào Gia Thuật dâng chỉ về triều đình Hồng Giao. Đó là công nhận mẹ nó Thanh Giao Nhất tộc là Hoàng tộc đi, trước đây bốn tộc còn lại đều không công nhận Thanh Giao là Hòng Tộc

chẳng qua vì cái sĩ diện hão, giờ đây Hồng Giao vốn đã yếu, lại bị hai nhà đề đánh, mặc dù có Vũ Khí cơ giới hỗ trợ nhưng nguy cơ là cực lớn, thôi thì vứt mẹ cái sĩ diện đi mà chấp nhận Thanh Giao là Hoàng tộc cũng có sao. Cao tằng Vương thất Hồng Giao họp đi họp lại cuối cùng đưa ra một quyết định đó là gửi một quốc thư tới Thanh Giao tộc. Ta chịu công nhận người là hoàng tộc, chúng ta là Vương tộc, kém các người một đầu, thế nhưng chuyện nội bộ quốc gia chúng ta người không được can thiệp. Còn trên mặt quân sự thì ai đánh người ta đánh kẻ đó, ngược lại ai đánh ta người hỗ trợ. Cong them một mục để thể hiện sự bá đạo của người là hoàng tộc ta để cho người một đặc quyền đó là người thích đánh ai ta giờ hai tay ủng hộ đánh kẻ đó vậy ok chưa.

Thanh Giao cần là cần cái mặt mũi cho dòng máu huyết thống Thanh Long Thần thú, chỉ cần các người công nhận là được, quản mẹ gì chuyện nội bộ các người. Vì đạt được hư vinh thế nên Thanh Giao lại càng đắc trí nghĩ mình là bá chủ thiên hạ mà ra một đạo chỉ lệnh công bố khắp thiên hạ.

" Chuyện Bạch Giao và Kim Giao tộc cùng nhau liên hợp xâm chiếm Hồng Giao là rất vô pháp vô thiên. Hoàng Đình Thanh Giao tuyệt không cho phép, để giải quyết vấn đề này triệu tập các Vương đình lại nghị sự, Bạch Giao và Kim Giao tộc phải nhận xử phạt, còn phạt như thế nào thì lúc đó bàn tiếp...." Sau đó là nhặng nhít một hồi toàn lời sáo rỗng.

Đúng ngày đúng tháng sứ giả của Hồng Giao có mặt tại Hoàng Đình Thanh Giao tộc, ba tộc Giao còn lại mất dạng. Người vinh hạnh đi sứ lần này vậy mà là ngôi sao mới nổi của Hồng Giao Vương Đình Hào Lạc Thiên hào Trấn Vương. Chính hấn xung phong đi sứ lần này vì nếu không có cái kiêu cong cong vẹo vẹo của hấn thì chắc gì Thanh Giao sẽ xuất quân, để mấy lão già Nóng tình không chịu luôn cúi của Hồng Giao Đi là hỏng hết việc.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 149: Tai Bay Vạ Gió

Phải nói đến đối tượng gây thị phi giỏi nhất Tu Chân giới hiện nay là Càn Khôn Tông hay nói rõ hơn là Lạc Thiên. Kẻ châm ngòi thổi gió ở Nam Chiêm Bộ Châu khu ĐÔNG bắc vậy mà dấy lên chiến hỏa, người đánh ta giết khắp cả một vùng chính là tên đầu sỏ này. Là đầu dây mối nhợ gây nên sự hoảng loạn này Càn Khôn Tông vậy mà trốn ra hải ngoại tiêu diêu. Mới đến Vô Tận Hải không bao lâu thế mà Càn Khôn Tông lại dấy lên thị phi đến mức tam tộc Giao Long đánh nhau túi bụi, giờ có khả năng kéo 4 tộc 5 tộc cùng đánh đập. Nếu như vậy thì gần như 3/4 hải yêu của Vô Tận Hảo đánh nhau rồi. Chỉ có Hải Quỳnh nhất tộc tự xưng là hậu duệ của Huyền Quỳnh Thần thú là đứng ngoài cuộc mà thôi.

Lần này di sứ vậy mà lão Giao Hào Gia Thuật cử một tên trưởng lão Yêu Anh kỳ trong họ đi làm bảo kê cho Lạc Thiên, lão già này là Diêm Nặng Ngư (Cá đuối lửa) cấp bậc Yêu Anh, nhìn lão này hom hem già đến không thể già hơn được nữa, tóc rụng hết cả còn mấy cọng, răng thì cái có cái không, không biết do đánh nhau mà rụng hay do già mà rụng. Nguyên Anh kỳ mà để răng không đủ là hiểu được lão này già đến mức nào, Lạc Thiên nghi ngờ lão đã đi đến cuối con đường rồi, có khi nào trên đường đi sứ lần này lão lăn đùng ra chết không nhỉ.

Giờ đây là Chiến đường cùng Lạc Thiên đi sứ, tất cả mọi người ngụ trên Pháp Bảo Chiến Hạm kiểu mới. mà họ không di chuyển dưới mặt nước mà là đang bay trên tầng trời. Có trọng lực thuật gia hộ, cộng thêm phong hệ lực đẩy cái Chiến Hạm này tốc độ lướt đi cực nhanh trên không trung, vậy mà tốc độ không kém Kim Đan trung giai toàn lực phi hành. Đừng tưởng

thế mà chậm, quan trọng ăn nhau ở chỗ còn Linh Thạch còn di chuyển, kể cả nguyên Anh mà chơi độ đường xa với nó cũng đứt hơi.

Lão Già Cá Đuối vậy mà rất có phẩm vị, nghe nhạc, bình trà như đúng rồi, rất may mấy cô nương nhà Thiên Xảo Môn rất giỏi món này, à mà không thể nói họ là Thiên Xảo Môn môn nữa rồi giờ đây họ đã quên đi mình là người Thiên Xảo Môn mà coi mình chính là Càn Khôn Tông. , Chồng con họ ở Càn Khôn Tông, mà nơi này cách Thiên Xảo Môn có tới vài trăm vạn dặm có dư, thôi thì ngả thân theo đò vậy.

Lúc này lão Cá Đuối bỗng dương cặp mắt ti hí lên mà đạo " Công tử, có đánh nhau cách chúng ta 100 dặm phía đông, qua xem náo nhiệt hay không, toàn thái điều Kim đan và trúc cơ... không có nguy cơ"

Ở con mẹ nó hóa ra là lão già gân, chỉ sợ trời không loạn, người ta đánh nhau kệ mẹ người ta liên quan gì người mà tính xen vào. Lạc Thiên hung hăng mà nghĩ, mình đi công việc quan trọng thêm một chuyện bớt một chuyện, vậy nên hăng hắc đầu cự tuyệt. Lão Cá Đuối vậy mà cặp mắt ra vẻ thất vọng vì không được chơi đùa nhưng lại không dám phản đối. Nói một câu trường lão cho oai chứ lão Cá Đuối này trong tộc Hào Gia chỉ là nô bộc cấp cao mà thôi, Lạc Thiên chính là công tử thiếu gia a, lão phải nghe là đúng.

Bất quá lão vừa cặp mắt xuống thì bỗng nhiên lại hưng phấn bừng bừng mà khoa chân múa tay. " Hay a hảo a, Kim đan thôi mà lại có được thần niệm phát hiện ra đến chỗ này 100 dặm cơ chứ.. lạ đời... công tử... có một con bé kim đan bị đuổi giết thế mà lao về hướng này.... ô hô vậy mà phát hiện ra chúng ta ngoài 100 dặm đấy, công tử không thấy lạ sao... biết đâu có cái gì đó hấp dẫn"

Lạc Thiên đúng là con mẹ nó nhức trứng... lão này là điển hình của ham chơi, may mà Tiểu Sư thúc không đi cùng vì tông môn đang xây dựng cần

có người trấn bải. Có thêm nàng thì cả hai thành cặp đôi hoàn hảo loạn càng thêm loạn.

Nhiều lúc Lạc Thiên hẩn nghĩ hay là lão Giao Hào Gia Thuật muốn mình hồng việc nên phái lão già này theo gây sự. Vậy là Lạc Thiên phất tay như không nghe, hẩn yêu cầu cho Bảo Hạm tăng hết tốc độ tránh nơi thị phi này.

Phải nói là Thanh Giao Quốc vậy mà chiếm cứ một nửa Hỗn Loạn tinh Hải Hải vực. Nơi đây được mệnh danh là nơi vạn đảo, có rất nhiều gia tộc sinh sống ví như gia tộc của Hạ Hầu Uyển Vân vậy. Nhiều người phức tạp vậy nên Lạc Thiên không muốn vướng vào chuyện này.

Thế nhưng cô gái kim đan kia cũng lập tức tăng tốc, chắc có lẽ dùng độn thuật kiểu tổn hại thân thể. Vậy mà trong nháy mắt đuổi sát bên thân Bảo Hạm. Về mặt của nàng vậy mà lóe lên kinh ngạc khi nhìn thấy chiến Bảo Hạm Kim loại này. Vì Nhân tộc không có trọng lực thuật Yêu văn như Dực Nhân tộc vậy nên để chế bảo hạm, linh hạm họ thường phải dùng linh mộc, do đó chất lượng linh mộc cần rất cao, thế nhưng dù vậy thì bản thân Linh Mộc khả năng chịu tải Linh Văn kém hơn Kim loại rất nhiều. Muốn chế Bảo hạm, linh Hạm chất lượng cao thì yêu cầu Linh Mộc số năm tuổi cực lớn, mà đồ này thì hiếm có vô cùng. Do đó Những Phi hạm lớn như này toàn thuộc Đại tông môn tài đại khí thô mới có thể sở hữu mà thôi.

Lúc này tất cả Pháo của Linh Hạm chĩa hết về phía nữ Kim đan tu sĩ Nhân tộc " NGười bên ngoài nghe đây.... chúng ta không muốn rắc rối, tốt nhất người nen rời đi... nếu không chúng ta sẽ tấn công" Trong Bảo Hạm Lạc Thiên lớn tiếng đe dọa. Thật ra chỉ cần để Lão cá đuổi một kích là cô bé này thăng thiên ngay, thế nhưng vô cố, vô lợi mà giết người hẩn cũng chẳng muốn. Có khi còn làm cho bản thân vướng vào vũng bùn ấy.

" Ta có thiên đại bí mật và pháp môn cực kì trọng yếu.... cứu tat a sẽ chia sẻ cho người" Nữ Kim Đan vội vàng la lớn.

" Không quan tâm... cú... ta đếm đến 3... một... hai...." Lạc Thiên cúi mẹ ròi, cây muốn lặng mà gió chẳng dừng.

" Khoan chậm đã.... cái này là bí mật phương pháp truyền âm của Thiên Hạ hội... liên quan di tích Dực NHân tộc..." Nữ Kim Đan cuống quýt hô to, nàng cảm thấy đối phương không nói đùa mà chuẩn bị diệt sát nàng. Mà cảm giác của nàng là đối phương thừa sức giết chết nàng đấy.

" Á Cái Đù..... Lão Cá Đuối giết hết cho ta không được để một ai thoát cả..." Lạc Thiên hú mẹ lên kinh dị, cái bí mật này phải nói là kinh thiên động địa. Nếu mà hãn có đầu mối về mặt này thì đảm bảo hãn có thể phát triển lên một tầm cao mới, đủ để khống chế mọi mặt cả về do thám lẫn chiến đấu.

" Công tử là giết ai..." Lão Cá Đuối nghiêng cái đầu hoài nghi, mệnh lệnh này rất là chung chung a.

" LÀ giết hết cái lũ đang đuổi phía sau kia, không được để chúng truyền tin... không được để một ai thoát" Lạc Thiên vội vàng đạo, sợ lão thần kinh thô này rat ay với cô nương kia.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 150: Nguyên Thất Tú

" Ê người ngoài kia nghe đây... muốn sống thì làm theo chỉ thị của ta... như vậy.... sau đó như vậy... hiểu chưa" Lạc Thiên dùng thần niệm truyền âm cho Nữ Kim Đan tu sĩ.

Vẻ mặt nữ tu này trở nên cực kì đặc sắc, âm hiểm thì cũng chỉ đến mức nhu thế này mà thôi. Khó có thể âm hiểm hơn được nữa.

Chốc lát sau chỉ thấy đám tu sĩ truy sát Nữ Kim Đan đã tới, trước mắt họ hiện ra một cảnh tượng đó là con mồi của họ đang bay theo một chiếc đạo Phi Hạm Kim Khí khổ sở cầu cứu mà người trong phi hạm thì xua đuổi như đuổi ruồi. Bên trong còn vọng ra tiếng chửi rủa kiểu như không muốn vướng vào vũng nước đục gì gì đó.... Thế rồi chưa kịp định thần thì người bên trong Phi Hạm giống giận mà đánh ra một kích làm Vị Nữ tu kim Đan choáng váng mất thăng bằng, đang từ phi hành biến thành rơi tự do. Sau đó một bàn tay linh khí huyền hóa bắt lấy nàng kéo vào trong Phi Hạm.

Thất được mồn mòng trên thì cả đám Kim Đan nhân tộc phía sau vội phóng tới trước Phi Hạm. Một tên Trung niên nem tử Kim Đan Hậu Kỳ có vẻ như là người dẫn đội lên tiếng " Vị bằng hữu bên trong xin dừng bước, Người các hạ vừa bắt được là trọng phạm của Thiên Địa Hội... mong các hạ lượng tình mà giao cho chúng ta được chăng"

Lúc này bên trong Bảo Hạm là một mảnh bần rộn... " Được chưa được chưa... " Lạc Thiên cuống quýt hỏi, xung quanh các vị Thiên Xảo Môn nữa đệ tử tay liên tục bơi bơi vẽ vẽ. Đây là đan dược đặc chế của Triệu Vô Cực bơi lên lân phiến của Lạc Thiên sẽ khiến nó phủ một lớp thanh sắc, mặc dù

không thể giống đúc với lớp lân phiến màu xanh của hân, trông có vẻ loang lổ, nhưng rớt cuộc cũng là màu xanh toàn thân. Cái này là Lạc Thiên Thiên tính giả trang Thanh Giao Tộc đi gây sự với Thổ Giao Tộc thổ hệ giao vẫn chưa ra mặt trong cuộc xô sát này. Nhưng chưa kịp dùng với Thổ Giao thì đã phải vận dụng vào lúc này rồi. Bởi vì mấy tên này thuộc Thiên Hạ hội, pháp khí truyền tin của chúng rất nhiều, mỗi giây mỗi khắc đều có người thông báo tình hình về trung ương tổng đàn vậy nên muốn giải cứu nhân vật này mà không gây thù với Thiên Hạ hội thì phải có sách lược kỹ càng.

" Ừm bản nhân là Thanh Giao Nhất tộc không biết các vị Bằng Hữu Thiên Hạ hội có gì chỉ giáo" màn quang sáng bảo hộ được rút đi, tất cả nhân tộc Chiến Đường đều là ẩn núp trong khoang thuyền, lộ ra chỉ có Cua tộc Chiến Thú Doanh và Bạng tộc điều khiển Phi Hạm mà thôi. Nhìn đúng là một màu hải tộc a.

Đúng lúc tu sĩ trung niên Kim Đan hậu kì chuẩn bị lên tiếng trả lời thì bỗng nhiên Lão Cá Đuối hét dài một tiếng phóng mình trở ra. Một cái Nạng tiên (roi làm bằng đuôi cá đuối) từ tay lão cứ thế mà quét ngang, tốc độ như chớp giạt nhanh không thể tả. Lập tức hai kẻ Kim Đan sơ giai đứng phía sau bị phân thân tức khắc. Với đặc thù của Nguyên Anh cấp là có thể thuận di thì việc tập kích thái diệu Kim Đan đối với bọn họ quá nhẹ nhàng. Hai kẻ này là người phụ trách ghi chép truyền tin trong đội. Ngay khi hai kẻ này vừa mấp máy truyền đi thông tin " Đối tượng bị Thanh Giao tộc bắt... đối phương ngự...." họ vốn định miêu tả lại Chiến Hạm cho Trung tâm Thiên Địa hội rõ thể nhưng chưa kịp truyền đi đã bị diết sát rồi. Việc một tu sĩ Nguyên Anh dùng thần niệm phá vỡ truyền âm mật pháp của một tu sĩ Kim Đan không khác gì một tu sĩ Trúc Cơ ăn híp luyện khí kì vậy. Do đó lão Cã Đuối nắm rất vững tiết tấu mà ra tay.

Tiếp theo là một màn đồ sát không có một chút bất ngờ nào, lấy tu vi Yêu Anh trung giai của lão đi bắt nạt năm kẻ Kim Đan còn lại mà còn để chúng chạy thoát thì có lẽ con cá này tự cắn đuôi mà chết đi.

Không đâu thu hoạch được Năm cái Kim Đan để luyện trữ linh, ngoài ra bọn người Thiên Địa Hội than gia rất là phong phú, bất quá Lạc Thiên không có thời gian kiểm tra, vớt hết cho Lục Ngạc đang chảy nước dãi bên cạnh. Hắn còn phải tra hỏi tù nhân. " Người tự giới thiệu một chút, có gì thì mau phóng ra Long Gia không có thời gian...Ta khuyên người nên thành thật chớ có hoa dạng. Có yêu Anh cấp bậc theo dõi nói dối nên người đừng mong qua mắt chúng ta a" Lạc Thiên âm dương quái khí đạo một tràng, trong khi các nữ nhân Thiên Xảo Môn đang cạo lớp hóa trang của hắn.

" Tiểu nữ tên Nguyên Thất Tú... Vốn dĩ xuất thân thương nhân.... thế nhưng...." Thế mà nữ Nguyên Đan dưới thâm uy của Yêu Anh thì không thể không khai thật toàn bộ sự việc.

Nàng xuất thân cũng là đại hộ buôn bán trong Vạn Tinh Đảo, Gia Tộc họ Nguyên không những là một cự đầu thương nhân mà còn là một cự phách trong luyện khí của nhân tộc. Việc làm ăn của họ kéo dài khắp cả mấy ngàn đảo thuộc Vạn Tinh đảo hải vực, nói chung là chiếm đến 25% thị phần giao dịch của các tu sĩ tại đây. Thế nhưng chiếm đến 70 % thị phần lại là Thiên Hạ hội. Nhưng Thiên Hạ hội cũng có quy củ là không tham gia phân tranh tu chân giới nên họ cũng chỉ là cạnh tranh trên thương trường mà thôi. Cho đến một khoảng thời gian 50 năm về trước một vụ huyết án xảy ra chấn động Vạn Tinh Đảo hải vực. Vậy mà chỉ trong một đêm toàn bộ gia tộc, cửa hiệu, tất cả môn nhân của Nguyên Gia như bốc hơi biến mất. Nghi án này đã tồn tại 50 năm chưa lời giải. Song có một tiểu cô nương tên Nguyên Thất Tú vậy mà kì tích trốn thoát. Có lẽ là do pháp bảo che đậy khí tức quá cường đại của Nguyên gia đi.

Cô bé này mà lại biết được hung thủ là ai, nguyên nhân từ đâu. Tổ phụ nàng là một thiên tài luyện khí sư, đã là nguyên anh cấp cao thủ, vậy mà nàng nghiên cứu ra nguyên lý của Pháp Khí truyền âm của Thiên Hạ hội. Theo nàng phỏng đoán thì Thiên Hạ hội phải có một pháp khí rất cường đại làm việc chung chuyển trong công tác truyền thông tin. Đơn giản là ví mỗi

cặp pháp khí bán ra thị trường khả năng truyền tin chỉ có vài chục trượng. làm sao chúng có thể liên lạc với nhau vài chục ngàn dặm đến vài trăm vạn dặm khoảng cách. Điều này quá vô lý.

Sau bao năm nghiên cứu cuối cùng vị Tổ Phụ Họ Nguyên ấy thế mà mô phỏng lại được pháp khí truyền tin và một chiếc trung tâm Phá khí làm nhiệm vụ chung chuyên. Từ đó nàng biết rằng mọi tin tức trong thiên hạ nếu truyền qua pháp khí đã mua Của Thiên Hạ hội thì đều bị nhóm này đánh cắp. Vô hình chung họ có một lượng tình báo cực kì khổng lồ. Bảo sao chúng liên tục tiên lượng được rất nhiều sự việc trọng đại mà đón đầu sử lý.

Song bộ pháp khí mô phỏng của vị họ NGuyên này khoảng cách truyền âm cũng không quá xa, thế nhưng về nguyên lý là đúng. Chỉ cần phóng to cái bộ pháp khí trung tâm điều khiển và chung chuyên thì mọi khoảng cách đều có thể thành hiện thực. Nàng con cho ra hai cái lý thuyết một đó là thiết lập một trạm chung chuyên bay lửng lơ thì diện tích bao phủ sẽ rất rộng. Hai là có thể xây dựng các trạm chung chuyên thành mạng lưới thì cũng có chức năng tương tự.

Thế nhưng sự việc của Nguyên Gia giấy không gói được lửa, cuối cùng Thiên Hạ hội cũng đánh hơi được. Vậy là một vụ huyết án kinh thiên do thiên hạ Hội chủ mưu gây ra, triệt để diệt sạch Nguyên Gia.

Nguyên Thất Tú thay tên đổi họ lặn lội từng bước trong năm mươi năm vậy mà thâm nhập được hạch tâm của Thiên Hạ hội, nắm được một phần bí mật của nhóm người này. Tổng đàn của họ vậy mà ngự tại một số Thiên Không Chi thành của Dực Nhân tộc đã biến mất 30 vạn năm về trước, mà cái Pháp khí truyền âm chính là dựa vào thiên không Chi thành mà có. Cái thành bay này có một bộ phận vậy mà có thể làm chung chuyên cho pháp khí truyền âm.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 151: Truyền Tin Đại Hình Pháp Bảo

Lời tác giả: Bạn thì bạn quyết viết thêm một chương nữa rồi nghỉ vài ngày.

Thực Lạc Thiên ngỡ ngàng khi được Nguyên Thất Tú trao cho pháp môn mà Tổ mẫu họ Nguyên đã nghiên cứu ra. Nói đúng hơn tổ mẫu nhà họ Nguyên đã vượt lên trước Thiên Địa hội một bước dài trong quá trình nghiên cứu về hệ thống tổ hợp pháp khí truyền tin. Thiên địa hội chỉ là tận dụng lại của Dực Nhân tộc mà không hiểu rõ bản chất của vấn đề. Nhưng vị họ Nguyên này đã tự mình chỉ dựa vào những pháp khí truyền tin mua được của Thiên Địa hội mà tự nghiên cứu ra pháp môn chế tạo đã tiếp cận cực gần với bản chất truyền tin của Dực Nhân tộc. Có lẽ Thiên địa hội chiếm được các Thiên Không Chi thành chỉ là phần xác bỏ lại của Dực nhân mà thôi, những thứ quan trọng bị họ mang đi hết rồi, ví dụ điển hình nhất đó là tòa thiên Không chi thành ở Kim XÀ tộc. Vấn đề đặt ra đó là Thiên địa hội vậy mà 30 vạn năm dòng đã không nghiên cứu thêm được thứ gì, mặc dù trong tay họ có cả một hệ thống hoàn chỉnh như vậy. Điều này chứng minh một chuyện Tổ mẫu nhà họ Nguyên là thiên tài trong thiên tài trong lãnh vực nghiên cứu và luyện chế pháp khí. Nghĩ đến đây Lạc Thiên không khỏi bội phục nàng.

Trong pháp môn để lại của vị Tổ Mẫu họ Nguyên vậy mà có ghi rõ những nghiên cứu cực kì thâm ảo về thần niệm, truyền tin, và hệ thống mật mã trong thần niệm. Theo bà lý giải thì Thần niệm chính là một loại sóng đặc biệt do thần hồn sinh ra, mà thần hồn càng cường đại thì cái sóng này phạm vi càng lớn. Thế nhưng nói về sóng thì sóng âm cũng là một loại, tại sao nó không có năng lực như thần niệm. Vậy mà thần niệm có khả năng

thay cho nghe, nhìn đấy. Thật ra bà cũng nghiên cứu rất nhiều loại sóng sinh ra, bất kì giao động nào đạt đến một ngưỡng nhất định sẽ gây nên hiện tượng sóng. Đọc đến đây Lạc Thiên vỗ đùi cái đốp, quả là con mẹ nó kì tài. Cái thế giới này quá thần diệu về mặt pháp thuật và linh khí, làm cho người ta quên đi nhiều thứ ví dụ như vật lý chẳng hạn. Mà địa cầu thì một tia linh khí yếu ớt đã tạo nên Côn Luân ngàn năm bá đạo (Có giả thiết Côn Luân không phải phía tây Trung hoa như nhiều người nghĩ, mà Côn Luân thuộc Việt Nam dân chủ cộng hòa... ý nhằm thuộc Bách Việt quốc... Nay thuộc quảng Tây). Vì thế nhân tộc tại Địa cầu chỉ có thể nghiên cứu về vật lý, hóa học mà thôi. Do đó thành tựu trong các lĩnh vực này vượt xa tít tu chân giới. Tiếc là Lạc Thiên lúc đời Địa cầu chỉ 15 tuổi, biết cái mỗ gì vật lý, hóa học.... hăn toàn cúp cua đánh điện tử là chính a.

Lại nói về sóng, bà Tổ Họ Nguyễn vậy mà nghiên cứu một số loài động vật không phải yêu thú, chúng có thể phát ra sóng âm mà thần niệm của bà mãi cực kì chú ý mới nắm bắt được. Bà theo dõi thấy sóng âm này nếu gặp vật cản thì sẽ dội về, và con rơi sẽ tiếp nhận thông tin từ sóng âm dội về đó. Từ đó bà suy ra hệ thống truyền tin cũng có cơ chế tương tự, nhưng cao cấp hơn nhiều. Vậy mà hệ thống truyền tin của Dực tộc lại có một chút đặc điểm của thần thức.

Như đã nói thần thức là một loại sóng đặc biệt, nó như một cách tay nối dài của cơ thể, có thể cầm nắm, sờ. nghe... mà không cần phản hồi như sóng âm. Thông tin sẽ được trực tiếp truyền về thần hồn khi Thần niệm cảm nhận được gì đó trong phạm vi nó hoạt động. Và Hệ thống truyền tin của Dực nhân tộc y như vậy, Những tòa Thiên không chi thành sẽ phát ra loại sóng đặc biệt này bao phủ mọi ngõ ngách trên lục địa mà nó có thể. Nhưng nó có một yếu điểm, đó chính là không cảm nhận được mọi thứ như thần niệm mà chỉ cảm nhận được những dao động đặc biệt. Mà những dao động này lại là từ các pháp khí truyền tin nhỏ sinh ra. Vậy nên chỉ cần một bộ pháp khí có thể mã hóa những dao động Thần niệm thành những dao động

đặc diệt mà Thiên Không Chi thành " Hiếu " được thì công việc truyền tin thành công.

Tuy rằng Tổ Bà họ Nguyên để lại pháp môn, thế nhưng đó chỉ là những thí nghiệm thành công mà chưa thành sản phẩm thực chất. Nhưng nó lại có đầy đủ nguyên lý hoạt động cũng như các linh văn cần thiết để chế tạo thành phẩm. Lạc Thiên Thiên đúng là bắt được vàng giữa đường rồi. Sở dĩ Qung Nã không thể thiết kế được hệ thống truyền tin vì thiếu có sở dữ liệu linh văn cần thiết thôi. Nhưng giờ đây có Nguyên Thất Tú giao cho pháp môn thì Lạc Thiên hoàn toàn có thể thành lập hệ thống truyền tin dành riêng cho mình. Hắn còn có mơ ước nếu có thể sẽ xây dựng hẳn một hệ thống INTERNET phiên bản tu chân giới tại lãnh địa của hắn. Giờ đây Lạc Thiên lại nhức đầu với việc xử lý Nguyên Thất Tú, giết người diệt khẩu, qua cầu rút ván lại không phải là tính cách của hắn. Còn giữ cô nàng này lại thì sau này rất khó đối diện với việc Thiên Địa hội sẽ xử lý hắn ra sao. Dường như Nguyên Thất Tú cũng nhận ra được sự dang co trong Lạc Thiên mà tâm thần run lên bần bật, nàng biết rõ kẻ thù của mình cường đại đến nhường nào, sẽ không một thế lực nào dám chứa chấp nàng.

" Người tạm thời trốn trong linh Hạm, nhà người là thế gia luyện khí cường đại như vậy thì ngoài pháp môn truyền tin người còn biết thứ khác không... ví dụ như một loại Linh khí mặt nạ, che được thần thức dễ xét chặn hạn.?" Lạc Thiên không nhanh không chậm mà hỏi Nguyên Thất Tú, với câu hỏi này thì rõ ràng Lạc Thiên đã đồng ý thu nhận Nguyên Thất Tú rồi.

" Cám ơn người đã thu nhận một kẻ như ta.... thật lúc được tổ mẫu nhét vào Pháp bảo mà trốn thoát thì bên người ta chỉ có pháp môn về truyền tin, vả lại ta lại cực không có thiên phú về Luyện khí, cái ta am hiểu là trận pháp nhiều hơn...." Nguyên Thất Tú mừng đến rơi nước mắt mà đạo. Cuối cùng chuỗi ngày chạy trốn vất vả có lẽ cũng qua đi, còn sống là cường, còn

sống là có cơ hội trả thù. Mặc dù kẻ thù có mạnh đến như thế nào đi chăng nữa thì cũng có cách hạ gục chúng, quan trọng là phải còn tồn tại.

Mặc dù đã đến biên giới của Thanh Giao Vương đình nhưng từ đây mà đi tới trung tâm thì có lẽ phải hai tuần là ít, khoảng thời gian này Lạc Thiên đắm chìm trong nghiên cứu Truyền Tin trận. Còn việc Thiên Địa Hội và Thanh Giao cư xử với nhau như thế nào không hề nằm trong mục tiêu quan tâm của hắn. Giờ đây quan tâm của hắn là Quang Nãi đang chạy chương trình tính toán xây dựng mô hình truyền tin, bởi vì cái mô hình này của Lạc Thiên đòi hỏi rất bá đạo. Nên nhớ Chương trình thiết kế được lập trình sẵn trong Quang Nãi vậy mà là của Dực tộc. Phải nói rằng có thể trên Tu Chân giới của Tử Sa giới này không có một kẻ nào hiểu rõ văn minh Dực Nhân tộc hơn.... Quang Nãi cả.

Một loạt yêu cầu được Lạc Thiên đặt ra, thứ nhất xây dựng một Trung Tâm truyền tin ngoài không gian. Việc này cực kì khó khăn, vì giới này không giống địa cầu, tầng cương phong của Giới này quá cường đại, ngay cả Nguyên anh Khi cũng không dám ở lâu, chỉ có Hợp thể đại tu sĩ mới có thể xuyên qua tầng cương phong, đột phá kết giới mà ra tới không gian vũ trụ vô tận tìm kiếm Linh giới mà thôi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 152: Mới Tới Thanh Giao HoàNg TriềU

Khó khăn thứ hai mà việc thiết kế gặp phải đó là Lạc Thiên vậy mà yêu cầu khả năng dùng sóng đặc biệt của hệ thống truyền tin quét tìm linh lực. Ở cái thế giới này chơi camera thấu kính khủng để quan sát như mấy vệ tinh trái đất lg không được, quét nhiệt càng không ăn thua. Một tu sĩ Luyện khí kỳ cũng có thể làm cơ thể lạnh như băng, một số yêu thú lại chả cần phải làm gì thân nhiệt cũng là zero rồi. Do những lý do trên việc dò tìm ba động của linh lực là chuẩn nhất ở thế giới này. Mặc dù nó chỉ mang tính tương đối do có những công pháp có thể thu liễm linh lực. Nhưng người không thể mãi mãi lúc nào cũng thu liễm được dao động linh lực của bản thân, vì nếu thu liễm cũng là một hình thức phát động pháp thuật, do đó mỗi giây mỗi phút thu liễm đều làm tiêu hao pháp lực. Chả có ma nào thừa hơi mà làm vậy, chỉ những khi có hành động đặc biệt thì pháp môn này mới được dùng nhiều. Pháp môn dò linh lực cũng có, nhưng khoảng cách chỉ là vài trăm dặm và không có vật cản. Lạc Thiên chính là muốn xây dựng một cái vệ tinh của hãn có thể kết hợp giữa sóng truyền tin và pháp môn dò linh. Chính có lẽ vì yêu cầu quái thai này mà Quang Não "chạy" chương trình thiết kế mấy ngày rồi vẫn không ra kết quả, có lẽ là quá tải đi.

Thời gian không đợi người, vậy mà đã tới được "Hoàng thành" tự xưng của Thanh Giao tộc. Một đường đến đây không phải không gặp quân đội Thanh Giao quần tra, họ cũng gặp nhiều đội lắm rồi. Nhưng với lệnh bài sứ giả Hồng Giao đến triều bái thì Thanh Giao hớn hờ mà chào đón, chả khác nào đón tổ tông mà không phải đón một sứ thần. Đôi khi mặt mũi quan trọng vậy đó, người nguyện chết vì thứ này nhiều không kể hết.

Đón tiếp phái đoàn Lạc Thiên vậy mà là một lão Thanh Giao Yêu Anh kì giữ chức Tả Tướng trong vương đình. Thanh giao thừa biết sự việc lần này quan trọng thế nào nên mới cử một nhân vật quyền cao chức trọng như Lão Tả Tướng này đi đón tiếp một Thái điều Tinh hạch kì như Lạc Thiên. Có câu vạn sự khởi đầu nan, năm tộc Giao chả ai cả thế nên việc triều bái là rất khó có được. Nay sự việc Hồng Giao triều bái có ý nghĩa trên cả việc triều bái một cách bình thường. Chỉ cần có lần khởi đầu thuận lợi này thì không có gì là không thể, có lẽ sau này lại có tộc giao khác triều bái thì sao. Chính vì lí do này mà Lão tả Tướng đang tay bắt mặt mừng dẫn Lạc Thiên đi dạo trên.... Bảo Hạm của hãn. Phải nói Lão tả Tướng Thanh Giao nhất tộc rất tò mò về Chiến Hạm này. Thanh Giao tài đại khí thô không phải là không có chiến hạm, thế nhưng họ không xài nhiều lắm. Thành thử ra những Chiến Hạm làm bằng Thiết Mộc Ngàn Năm mua từ nhân tộc toàn là bỏ không. Có Vài nguyên nhân dẫn đến Thiết Mộc Chiến Hạm của Thanh Giao tộc không được trọng dụng, trong đó nổi bật là chúng nhỏ a, con chiến Hạm dài nhất chỉ có 150 trượng, với nhân Tộc thì đủ xài, nhưng với yêu tộc thể hình to lớn thì.... Mà Thanh Giao là một lũ khốn kiếp tự kiêu tự đại cao cao tại thượng nên đừng nghĩ chúng chiêu mộ mấy con yêu thú nhỏ bé như Bạng Tộc. Chỉ xét riêng điểm này thì Hồng Giao thuộc dạng cấp tiến nhất rồi. Có lẽ họ thế lực Yếu nhất trong các tộc nên Hồng Giao phải tận dụng mọi lực lượng chẳng... hay chính là tính cách của họ như vậy...điều này Lạc Thiên không biết mà cũng chẳng quan tâm. Lão Tả Tướng cũng chỉ là hứng thú được chốc lát với Chiến Hạm Cơ khí của Lạc Thiên thôi, trong mắt lão cái chiến hạm này chỉ hơi lạ và to một chút thôi, còn lão nghĩ chắc cũng không khác nhiều mấy chiếc Linh Hạm mua của Nhân tộc đang vứt xó kia kia.

" Thành thật vãn bối thanh mặt các lão tộc trong nhà mà xin lỗi Thanh Giao Tộc cùng Tả Tướng, Chiến tranh ác liệt quá... các lão Giao trong nhà dứt không được... cuối cùng phải để Thái Điều như vãn bối đi sứ a" Lạc Thiên ra vẻ khó khăn, nhăn cái mặt giao mà đạo. Hãn phải tỏ ra tình hình Hồng Giao đang trở nên ác liệt hóa, co thế may ra bon Thanh Giao này mới có thể nhanh chóng mà xuất quân.

"Ồ Khổ cho hài tử người... mới chừng này bao lớn đã phải lo chuyện sứ thần rồi.... Tình hình thì ta cũng có nghe qua một hai... chờ đến ngày triều bái người hãy cùng bệ hạ thưa rõ vậy." Tả Tướng Thanh Giao làm ra vẻ thông cảm. Nói chung thì tính cách yêu thú rất thẳng thắn, kể cả làm chính trị lâu năm già đời như lão Tả Tướng này cũng ít khi cong cong vẹo vẹo. Lạc Thiên thích nhất là khoản này khi sinh hoạt trong hàng ngũ Yêu thú. Hẳn tự thấy tự nhiên mình thật ưu việt.

"Ồ cảm ơn Tả Tướng đại Yêu quan hoài và thông cảm... thế nhưng thứ cho văn bối nói thẳng, kể cả đến ngày triều hội cũng không có nhà nào khác đến cả đâu.... Theo thông tin tình báo của chúng ta thì.... mà thôi chẳng nói đến không công lại làm Lão Tả Tướng mất hứng...." Lạc Thiên không nhanh không chậm mà lấp lửng một câu... người nói huých toẹt ra có khi kết quả bản ngược. Thế nhưng cái kiểu úp úp mở mở này nhiều khi lại có rất nhiều kết quả.

"Hài tử người có thông tin gì chớ ngại cứ nói ra.... không phải lo cảm nhận của ta.... nói xem người đã thu thập được gì?" lão Tả tướng vội vang hỏi dồn, Thanh Giao là rất quan trọng mặt mũi. Kẻ ưa mặt mũi lại càng quan tâm người ta nói gì sau lưng mình, chuyện đời nó hay vậy đấy.

"Thì là Bạch Giao Vương thế mà nghe chiếu tri của Thanh Giao Bệ hạ, yêu cầu Bạch Giao đến triều bái làm đỡ nguyên nhân xung đột thì ngửa mặt lên trời mà cười ha ha ba tiếng rồi đạo: Giác Khiếu Kiên là cái..... cái này bất kính bệ hạ thứ văn bối không nói, đại loại hấn thóa mạ một hồi, ý tứ là Thanh Giao tộc đừng nghĩ có mấy cái vảy màu xanh mà tự trát vàng lên mặt là Thanh Long Thần thú hậu duệ. Hấn còn nói Thanh Giao mà dám nhúng tay vũng nước này thì hấn và Kim Giao tộc làm gỏi luôn. Kim Giao Vương cũng nói không ít nhưng đại loại cũng là như vậy. Còn có Hoàng Thổ Giao thì nhà văn bối chưa mua chuộc được thám tử nên không rõ lắm có chửi bới Thanh Giao hay không. Thế nhưng chắc chắn một điều họ không đến triều bái lần này.

Thật ra triều bái là cái việc cực mất mặt, không bị ép vào bước đường cùng thì Hồng Giao dù cấp tiến cũng chẳng thèm làm chuyện nhục nhã này. Nên nhớ phía Nam của Hỏa Giao tộc tiếp giáp cùng Quý tộc Lãnh địa, bọn này liên tục gây hấn không thôi. Phí Đông thì tiếp nối Hoàng Thổ Giao Nhất tộc. Đây cũng là nhân tố bí ẩn, rất có thể một lúc nào đó nghe theo lời mời của Bạch Giao mà đâm sau lưng Hồng Giao một kích... Chỉ có mặt phía cực Tây của Vạn Hỏa Sơn Hải Vực là tiếp giáp với Thanh Giao, do vậy còn có chút dễ thở. Vì tình hình phức tạp như vậy nên Hồng Giao không thể đem hết quân mà cự lại cùng nhị tộc Bạch Kim Giao. Tình thế trở nên rất khó khăn.... Hồng Giao Vương đành tụy rằng chấp nhận triều bái Thanh Giao nhưng cáo nhiệm vụ đáng xấu hổ là đi sứ thì không một tên nào chịu đi. Từ lớn đến nhỏ đùn đẩy nhau, lúc này ngang trời xuất thế Lạc Thiên muốn xông đến làm vắc tù và hàng tống thì hay rồi. Tất cả nhất trí để tên Hào Gia nhất mạch này đi chịu nhục.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 153: Kháo Thiên Thành

Thanh Giao Hoàng Đình vậy mà không nằm dưới đáy biển như các tộc Giao khác mà ngự trị trên một hòn đảo cực lớn, nói cho đúng thì là một tiểu lục địa. Ngang dọc của hòn đảo lục địa này vậy mà đều lớn hơn 20 vạn dặm, quả thật là chạy mỗi chân mới hết. Nếu đem so sánh thì Càn Khôn Lĩnh mà Lạc Thiên đang xây dựng chỉ là một hạt cát nhỏ mà thôi. Đúng là người với người cách biệt đến ngặn khuất... á mà nhầm giao với giao chứ.

Trên tiểu lục địa này vậy mà không chỉ có một Hoàng Thành nằm ở trung tâm, xung quanh cũng có rất nhiều tiểu thành khác nhau do các bậc vương thất cai quản. Tòa Thành trước mặt Lạc Thiên vậy mà lại là một nơi có thể để nhân tộc ra vào tự do giao dịch. Đây cũng là một điểm đặc sắc của Thanh Giao tộc, họ cùng chung cộng đồng chia đôi quản lý Loạn Tinh Đảo Hải vực do đó tộc Giao này tiếp xúc cực nhiều với Nhân tộc. Có một số tòa thành trì dựng lên để giao dịch trao đổi buôn bán cùng nhân tộc.

Lúc này Bảo hạm của nhóm sứ thần Hồng Giao tộc đang tiếp cận một tòa thành như vậy. Kháo Thiên Thành vậy mà có khá nhiều nhân tộc đi lại tự do ở đây. Điều này quả thật là hiếm thấy trong giới yêu thú. Tại đây nhân tộc vậy mà có cả cửa hàng của mình, một dãy phố tấp nập náo nhiệt, hai bên đường lại có những cửa hàng của nhân tộc. Xuyên ánh mắt nhóm người Càn Khôn Tông lại là một tòa đại lâu to lớn với 5 tầng cao, bên ngoài có treo bảng hiệu Thiên Hạ Thương hội. Khi nhìn thấy tòa kiến trúc này thì Lạc Thiên vội vàng truyền âm cho một tên thân quân nhân tộc có vẻ khôn khéo nhất bảo hắn đi làm một việc. Đồng thời Lạc Thiên phân phó cho Nguyên Thất Tú vậy mà phải trốn thật kỹ trên Bảo Hạm không được lộ mặt ra.

Việc Bảo Hạm dài đến 300 trượng rộng 70 trượng, toàn thân kim khí tiến nhập tòa thành đã tạo ra oanh động không nhỏ. Trước nay Chiến Hạm chỉ quanh quẩn ở các vật liệu bằng gỗ, sức nhẹ mới có thể dễ dàng phi hành. Cũng chính vì vậy hạn chế về kích cỡ là rất lớn, song muốn tìm các than Thiết Mộc hay Kim Mộc dài trên 200 trượng quả là rất khó. Nếu đạt đến độ dài 300 trượng Thiết Mộc thì nhất thiết phải là trên 3000 năm tuổi. Với một thế giới bị nhân tộc khai thác đến khủng hoảng và cạn kiệt thì để tìm đủ và đóng mới một chiếc Chiến Hạm lớn hơn 300 trượng là khó khăn. Số chiến hạm kích thước khủng chỉ nằm trong tay các siêu cấp và đại hình tông môn và chúng lại là đồ cổ từ rất lâu về trước rồi. Một số "đồ cổ" đó đã trải qua nhiều lần chiến tranh nên sự tàn phá cũng là nặng nề lắm rồi. Không phải không có người nghĩ cách chế tạo Chiến Hạm bằng kim loại, song sức nặng của chúng lại không cho phép trở thành phi hạm. Nếu chế tạo mỏng đi thì không đủ cường để tải Linh Văn Pháp Trận cũng như Phong Trận. Mà nếu muốn luyện chế ra cỡ đó Kim loại thì lại cần rất nhiều nhân lực tinh luyện khoáng thạch. Nhưng tư tưởng thủ công đã ăn sâu vào gốc rễ tu chân giới rồi, cái gì cũng là Linh lực + Thần thức mới là luyện chế, tất nhiên nếu thủ công chế biến như vậy chất lượng kim loại sẽ rất cao nhưng thời gian và tinh lực bỏ ra thật quá sức khủng bố. Lạc Thiên đến từ thế giới của công nghiệp hóa và dây chuyền sản xuất nên dù chưa ăn thịt lợn cũng thấy lợn chạy a. Lợi dụng lỗ hổng tư tưởng của Tu Chân giới mà hẳn tự dựng nên một lá cờ riêng của bản thân trong việc Luyện chế loại đại hình lợi khí này. Nhưng nói đi cũng nói lại, nếu không có Linh Văn Trọng Lực của Dực Nhân tộc thì Lạc Thiên cũng chịu chết trong việc chế Phi Hạm. Nhưng 300 trượng là cực hạn của Linh Văn Trọng Lực rồi, vì Quang Não không có năng lượng hỗn độn linh khí chất lượng cao hơn cho nên có khá nhiều loại Linh Văn chỉ có thể hiển hiện trong cơ sở dữ liệu của nó chỉ là Hạ phẩm Linh Văn, tương đương Linh Văn cấp bậc Linh Khí mà thôi. Mà Không may mắn là Linh Văn Trọng Lực lại nằm trong thành phần này. Lạc Thiên rất hi vọng nếu một ngày nào đó có được Chuyển Linh Pháp Trận cấp Đại hình thì có thể sản xuất ra Hỗn Độn Linh Khí cấp bậc cao hơn, khi đó nếu dành được Linh

văn trọng lực cấp bậc cao hơn thì ngay cả Chiến Hạm 500 trọng bằng Kim Loại cũng có thể phi hành.

Chiến hạm đại hình như của Càn Khí Môn thì có rất ít đối tượng dùng đến. Thường thì tu sĩ di chuyển đều là pháp khí phi hành cá nhân hoặc có thể chở thêm vài người mà thôi. Tiếp đến đó là một số trung hình phi hạm cũng dùng để trở người, độ dài của chúng giống như các Pháp thuyền đi sẵn mà Càn Khí Môn thuê trước đây. Do những lý do đó mà Kháo Thiên Thành lại không có khu vực riêng cho Chiến Hạm của Lạc Thiên. Vì vậy họ đành dùng chiến hạm trên quảng trường lớn. Điều này càng làm cho Chiến Hạm trở nên bắt mắt hơn. Tu sĩ nhân tộc đối với phi Hạm thì thái độ nhiệt tình hơn hẳn song họ biết để có thể sở hữu loại này Phi Hạm thì đều là siêu cấp thế lực vậy nên không ai dám tiến lên làm phiền cả.

Đội ngũ phái đoàn sứ thần chỉ có tầm hơn chục nhân vật quan trọng là dò Chiến Hạm đi tới Phủ Thành chủ làm khách mà thôi. Nhân viên Bạng tộc, Chiến Đường phần lớn cũng ở lại đó. Nhưng giờ đây họ đã thay những phục sức pháp bào tu sĩ thông thường và chuẩn bị làm nhiệm vụ mà Lạc Thiên giao phó.

Nhiệm vụ đưa ra cũng khá là đơn giản, tất cả tỏa ra tứ phía đóng giả làm bình thường thế lực Nhân Tộc tu sĩ mà thu mua đại lượng thảo dược, nguyên liệu mà đáy biển hiếm hoi. Tiếp theo những linh văn, trận pháp mà Cang Khôn tông chưa có cũng phải thu mua về. Quan trọng nhất là phải mua được Đại hình Chuyển Linh Pháp Trận đẳng cấp không quan trọng.

Sau vụ chế tạo vũ khí bán cho chiến tranh giữa Hồng Giao Tộc và Bạch Giao Tộc thì Lạc Thiên giàu nứt đổ đổ vách, chí ít là về mặt linh thạch thì hẳn cực kì nhiều, tổng số Linh Thạch hẳn có được hiện này lên tới gần 8 ức. Đầu tiên là lão Hào Gia Thuật moi trong nhà ra 4 ức cho hẳn, Hồng giao vương đình ban thưởng nửa ức, còn lại là do bán các vũ khí tài phé thải cho các lộ quân chiến đấu tại tiền tuyến của Hồng Giao quân. Mà chưa kể đến một số đơn đặt hàng cực lớn đến từ các cánh quân Hồng Giao phía

Nam đang phòng ngự Quỷ tộc. Nói chung lần này Lạc Thiên hẳn vậy mà xuất ra 3 ước Linh Thạch cho môn nhân đi vơ vét tại Kháo Thiên Thành. Tất nhiên có lẽ hẳn sẽ gặp được những thành thị giao dịch tốt hơn, nhưng quan niệm của Lạc Thiên đó là một ngàn con vịt béo bay trên trời không bằng một con vịt gầy đã nướng nằm trong tay. Vậy nên cứ mua sắm thỏa thích ở tòa thành này đã.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 154: Thiên Hạ Thương Hội Phân Đường

Công việc mua bán thu gom tài liệu tại Kháo Thiên Thành khá là thuận lợi. Những thứ Lạc Thiên cần đều là những tài liệu mà hải Yêu không có hứng thú. Do đó giá cả cũng không hề cao. Ba ước linh thạch dường như quét nguyên một lượt hàng phổ thông tại khu chợ Giao dịch. Mặt hàng cao cấp chất lượng hẳn thì lại không có nhiều tại đây. Nhưng tầng thứ của Càn Khôn tông vẫn rất thấp vậy ra những mặt hàng phổ thông lại là phù hợp nhất với họ.

Bất quá vào lúc này tại một mật thất trên tầng cao nhất của Thiên Hạ Thương hội đang diễn ra một màn đối thoại, nếu Lạc Thiên có mặt tại đây chắc hẳn sẽ chửi ầm lên dcm mà ròi.

“ Bẩm đường chủ đã tra ra đối tượng thu gom tài nguyên mà nhân loại cần lại là nhóm sứ thần của Hồng Giao tộc.... điểm đáng chú ý là chúng rất quan tâm đến Chuyển Linh Pháp trận cỡ đại hình. Một số nhà không chịu nổi dụ hoặc cũng lôi mấy cái Chuyển Linh đại hình cấp hạ phẩm ra giao dịch rồi”

Trong mật thất một nhân tộc tu sĩ nhỏ thó đang quỳ ở đó mà bẩm báo. Trước mặt gã là hai nhân vật vạm vỡ mà đang khoanh chân nhập định trên bồ đoàn.

“ Chu đại sư nghĩ sao về việc này...”

Gã được xưng là Đường chủ lên tiếng hỏi một lão đạo bên cạnh. Tên tường chủ phân đường Thiên Hạ Thương hội tại Kháo Thiên Thành có bề ngoài là một trung niên tu sĩ béo mập. Gã béo đến hai mắt híp lại như đôi

đường kẻ. Tu sĩ cũng có kẻ gày người mập thế nhưng béo ú đến mức như tên đường chủ này rất khó gặp. Thường thì những kẻ có ngoại hình cực kì kì dị như vậy là do công pháp ảnh hưởng mà thành. Kế bên gã béo là một lão đạo gày gò với pháp bào rộng thùng thình, râu tóc bạc trắng. Lão đạo sĩ được gọi là Chu đại sư đang trầm ngâm mà vuốt râu dăm chiêu suy nghĩ. " Theo tình báo thì con quái giao này đã xuất hiện một vài lần ở vùng Nam Chiêm Bộ Châu khu Đông Bắc, sau đó nói này chiến hỏa bốc lên có rất nhiều tiểu môn phái đã bị tiêu diệt. Mà nơi con quái giao hai màu này xuất hiện là Càn Khí Môn đã lảng không mà biến mất, là biến mất mà không phải bị tiêu diệt.... tiếp theo thì đến giờ quái giao lại một lần nữa xuất hiện tại Khảo Thiên Thành còn trở thành sứ giả của Hồng Giao.... chắc hẳn một số chuyện đã xảy ra trong thời gian con Quái Giao này xuất hiện ở Hồng Giao Tộc... Vì yêu tộc rất ít dùng Pháp khí truyền âm nên tình báo thu được ở phía đó thật rất hạn chế... nhưng có hai điểm chắc chắn... Con Quái Giao này là khởi nguồn của Pháp khí đại hình kim loại mà Hồng Giao quân đang rất thịnh hành hiện nay. Thứ hai đó là con quái giao này chỉ mới đầu nhập Hồng Giao hai năm trở lại đây. Vốn dĩ tưởng rằng những Kim Loại vũ khí đại hình kia không thể phi hành mà chỉ có thể dùng trong biển. Không ngờ vậy mà Chiến hạm 300 trọng Kim khí lại có thể phi hành...." Thấy Chu lão vẫn trầm ngâm thì tên bàn tử Đường chủ lại tiếp tục đạo. Phải nói rằng vì có khả năng nghe lén này mà tình báo của Thiên Hạ Thương hội con mẹ nó thật là cường. Chỉ trong vài canh giờ mà có thể tra ra nơi Lạc Thiên từng xuất hiện. Nên nhớ rằng thời điểm chiến tranh ở Nam Chiêm Bộ châu khu Đông Bắc là lúc Lạc Thiên đang bế quan đậy. Hẳn xuất hiện cực ít. Có lẽ thông tin dò đi là từ Kim Kiếm Môn và Thiên Xảo Môn vẫn đang còn hoạt động tại khu vực này.

" Cái khác lão phu không mấy để ý nhưng theo lão phu thấy được thì chiếc Chiến Hạm này lại là một Bảo Hạm, bên cạnh đó nó là mới được luyện chế hoặc tân trang lại từ một Kim Khí CHIẾN Hạm cũ. Nhưng theo tư liệu về Chiến tranh của Hồng Giao và Bạch Giao lưỡng tộc thì khả năng đóng mới là rất cao. Bởi vì lực Lượng các đạo quâ của Hồng Giao vậy mà

liên tục tăng cường trang bị các loại hình vũ khí này. Và từ nghe lén một số cực ít Pháp Khí truyền âm trong Hồng Giao tộc mà chúng ta có thể lờ mờ nghe đến một cái tên Càn Khôn Lĩnh, mặc dù không phải Càn Khí Môn đã biến mất...nhưng nếu coi hai cái là một thì hoàn toàn có thể giải thích được rồi...." Nói đến đây Lão Chu đại sư chậm chậm ngừng lại một chút. " Chiến hạm Kim khí 300 trượng thì kể cả dành hết mọi không gian để khắc phong linh văn thì cũng phi hành rất chậm, thế nhưng chiếc Phi Hạm của Hồng Giao tộc này tốc độ không thấp lại có cả hệ thống phòng ngự cấp Pháp Bảo và không ít Linh Pháp Pháo. Còn một điểm quan trọng nữa đó là đối phương không che dấu mà ngang nhiên thu mua Chuyển Linh Pháp trận đại hình không quản cấp bậc. Như vậy suy ra chếc Bảo Hạm này vậy mà hoạt động lại không phải bởi Đại hình Chuyển Linh Pháp trận cung cấp linh lực. Những điều này cực kì vô lý.... chứng tỏ đối phương phải có một pháp môn đặc biệt để phi hành mà không phải chỉ nhờ Phong hệ... điều này rất quan trọng với Thiên Hạ Thương hội của chúng ta.

" Chu đại sư nói đúng, tổng đàn giờ đây đang khai thác tại hai vùng vẫn thạch thế nhưng lượng Chiến Hạm cũ càng ngày càng hỏng hóc nhiều. Thiết Mộc quả thật không phải là vật liệu phù hợp nhất đối với việc di chuyển ngoài không gian... ta đã báo lại tình hình tại đây với Tổng Hội, Cao tần đã ra quyết định bám chặt lấy bằng mọi cách theo dõi mục tiêu, nếu có thể thì không từ thủ đoạn để đoạt lấy pháp môn luyện chế loại Phi hạm này" tên Béo Đường chủ đạo.

Lạc Thiên không biết hẳn đang nằm ngủ cũng bị gạch rơi xuống đầu, chỉ vì những hành động vô tình của hắn đã khiến một siêu cấp thế lực để mắt đến. Lúc này đây Lạc Thiên đang vùi đầu vào nghiên cứu mấy cái đại hình Chuyển Linh Pháp trận hạ phẩm này. Chuyển Linh Pháp trận phân làm tiểu, trung, đại ba tầng đại biểu cho số lượng linh lực có thể sinh ra trong một khoảng thời gian, gọi một cách nôm na của Địa cầu đó là công suất. Mà sự phân chia tầng thứ bất nhập phẩm, hạ trung thượng phẩm lại là sự phân chia về đẳng cấp của việc tận dụng Linh thạch, hay theo cách nói của địa

cầu đó là hiệu suất. Ví như một bất nhập phẩm Chuyển Linh Pháp trận chít có thể tận dụng 20% đến 30% số linh thạch đưa vào chuyển thành linh lực. Mà con số này ở hạ phẩm Chuyển Linh Pháp trận là trên 30% tới 50%, tương tự trung giai là 50%-70%, thượng giai là 70% đến 85%. Trên 85% thì đó là siêu giai rồi thế nhưng chưa từng nghe thấy giới này đề cập nơi nào có.

Thông thường thì Chuyển Linh Pháp trận phát triển nhiều nhất tại Nhân tộc kể đó mới là ma tộc. Còn Yêu Tộc lại thấy ít sử dụng, do bản thể của Yêu tộc cực lớn lại không phát triển lắm chế khí luyện đan thế nên Chuyển Linh Pháp trận ít có chỗ dùng đến. Tất nhiên những Siêu cấp thể lực như Giao tộc cũng là có mặt hàng Chuyển Linh Pháp trận đại hình cấp này thế nhưng không may mắn là Hồng Giao nhất tộc lại không có tích trữ. Kiến cho Lạc Thiên muốn phát triển thêm kích thước của Chiến Hạm rất nhiều khó khăn... Một trong những mục đích của Lạc Thiên trong chuyến đi Sứ lần này là làm sao nã được một cái Chuyển Linh Pháp trận cỡ đại hình với một phẩm chất cao một chút. Trong tay hắn giờ đây chỉ có cấp bậc bất nhập phẩm mà môn nhân Chiến Đường vừa mua được. Cái có chất lượng cao nhất cũng chỉ có hiệu suất 26%, quả thật là rác rưởi trong rác rưởi. nếu trang bị cho Chiến Hạm cái loại này pháp trận thì đảm bảo 3 ngày sau Lạc Thiên sẽ phá sản triệt để.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 155: Tới Hoàng Thành

Thế nhân chỉ để ý đến công suất và hiệu suất của Chuyển Linh Pháp trận mà thôi. Không một ai để ý đến chất lượng linh khí mà nó sinh ra, chính vì vậy Đại Hình Chuyển Linh Pháp trận bất nhập phẩm mới được bán như bán hàng phổ thông vậy. Cái pháp pháp trận này quả thật rất vô dụng vì quá lãng phí linh thạch khi sử dụng. Nhưng Lạc Thiên lại cần nó để cung cấp năng lượng cho Quang Não Hoạt động. Chỉ có đại hình Chuyển Linh mới có thể cung cấp hỗn độn linh lực tốt hơn, lúc đó quang não có lẽ sẽ đưa ra những bất ngờ thật lớn a. Nhưng chuyện đó là để đến khi Lạc Thiên trở về địa bàn mới có thể thực hiện. Việc bố trí mấy chục cái trung hình chuyển linh cũng không phức tạp bằng một cái đại hình chuyển linh như vậy.

Chuyện nghiên cứu đành phải gác lại vì thời gian xuất phát đến Hoàng Đô của Thanh Giao tộc tới rồi. Để xác nhận thông tin Lạc Thiên mang tới mà Thanh Giao tộc đã vận dụng mọi mối quan hệ của mình, và kết quả là... những lời nói văng ra từ miệng Bạch Giao Vương và Kim Giao Vương còn ác liệt hơn cả lời Lạc Thiên thuật lại. Lạc Thiên thật ra chả biết cái chó gì phản ứng của hai kẻ ngớ ngẩn kia, hẳn chỉ là dựa vào phán đoán mà nói mò thôi. Sở dĩ nói Vương của lưỡng Tộc Giao kia là ngớ ngẩn bởi vì địa vị của họ không cho phép phát ngôn vớ vẩn như vậy trước công chúng. Có muốn chửi bới gì đó thì về nhà đóng cửa lại tụi chửi tự nghe a. Nhưng đây là đặc điểm của Yêu tộc, thẳng tính muốn nói gì thì nói, nhưng lúc này đây tình thế rất nhạy cảm đôi khi một lời nói sai cũng có thể gây tổn thất cực lớn. Thanh Giao bệ hạ nếu tự mình nghe thấy những lời này thì thôi cũng cười khẩy mà nghĩ ruồi nặng bay vo ve. Thế nhưng loại lời "bất kính" này lại truyền đến trước tiên từ sứ thần đến triều bái thì tính chất sự việc lại khác

hắn. Tự nhiên cảm giác như là Thanh Giao tộc cảm thấy rất mất mặt trước sứ thần triều báỉ đầu tiên trong lịch sử của họ. Vậy ra Thanh Giao Hoàng Đế tức giận đến đập bể cả pháp bảo lưu ly ngọc chén, cái mà hắn quý nhất dùng để phẩm trà. Thật con mẹ nó nhẫn thì có thể nhưng nhịn thì không a.

Sự việc triều báỉ đại hội coi như một dấu chấm kết rất to. Bốn tộc thì có đến 3 tộc không đến. Vì sao Thanh Giao có tự tin lần này ngoài Hồng Giao sẽ có các tộc khác triều báỉ. Đơn giản là Thanh Giao tộc nghĩ rằng các tộc chiến tranh nhưng nằm ở thế cân bằng dằng co, chỉ cần Thanh Giao tham gia bất kì phe nào thì phe còn lại cực kì bất lợi, cho nên các phe phải nhẫn nhịn mà cúi đầu, dù chỉ là cúi đầu lần này. Nhưng chỉ cần khởi đầu thì có một lần sẽ có lần thứ hai. Song Thanh Giao tộc đã nhầm lớn trong phán đoán của mình. Bởi vì hai tộc Bạch Kim Giao không hề quan tâm Thanh Giao có tham gia trận chiến hay không, họ cũng đã tìm được phương pháp đối đầu cùng đại hình pháp khí cơ giới của Hồng Giao tộc, hay chí ít ra là họ tự nghĩ như vậy.

Lúc này đây Lạc Thiên lại cùng Lão tả Tướng Thanh Giao lên đường, Kháo Thiên Thành cũng chỉ cách Hoàng đô 10 vạn dặm mà thôi, cũng chỉ vài ngày là tới nơi không cần quá vội vã. Hoàng Thành của Thanh Giao Vậy mà Ngự trên một hòn đảo rộng dài tầm gần 500 dặm. Bao quanh là một hồ nước cự đại, mà có tương truyền rằng hồ nước này có liên thông thẳng tới đáy biển, cũng chính vì vậy mà Thanh Giao hải yêu tộc lại chọn nơi này làm Hoàng Thành. Hoàng Thành tất nhiên là nơi hoành tráng nhất của Giao Tộc rồi, tường gạch, lát đường công trình vĩ lệ toàn là Ngọc thạch, lưu ly mà xây dựng. Nhìn qua thật tráng lệ và bề thế. Dĩ nhiên là bề thế rồi vì thể hình Yêu tộc to lớn vậy nên đặc điểm chung của các Yêu Thành đó là bề thế, và hơi thô ráp. Nói một cách khác nếu so sánh về mặt thẩm mỹ quan thì không chi tiết sắc xảo như Nhân tộc thành trì, nhưng chúng lại thẳng ở chỗ tráng lệ và to lớn.

Bảo Hạm của đội hình đi sứ Hồng giao vượt qua tầng tầng lớp lớp canh gác của Thanh Giao Cấm vệ để tới được quảng trường to lớn của Hoàng Thành. Nơi đây sẽ là vị trí mà Chiến Hạm của Lạc Thiên sẽ tọa lạc, bình thường ra những đại hình vũ khí chiến tranh như vậy sẽ không được phép vào thành thế nhưng có lẽ Thanh Giao tộc rất vừa lòng với sự biết điều của Hồng Giao mà cho một đặc ân như vậy. Nhưng cho dù Chiến Hạm được thông qua màn quang tráo bảo vệ của Hoàng thành nhưng nó sẽ bị quản thúc tại Quảng trường này mà không được di chuyển các nơi khác. Quảng trường là một nơi cực kì rộng lớn vậy mà diện tích phải được 20 dặm vuông có dư. Phía giữa quảng trường là một bức tượng điêu khắc một con Thanh Long thần thú đang thực hiện động tác thôn Vân nuốt Vũ, nhìn cực kì sống động bất phàm. Chất liệu làm từ một loại Thanh Thạch trong vắt, có vẻ không tầm thường. Phải nói rằng trong một đám kiến trúc khá thô giáp của Hoàng Thành thì Thanh Long tượng thực sự là một tác phẩm nghệ thuật mang tính mỹ quan hiếm hoi.

Phái đoàn sứ giả của Hồng Giao đời Chiến Hạm cũng chỉ vài chục nhân số mà thôi. Trong đó đa phần là Yêu thú của Càn Khôn Tông , Người không nên vác quá nhiều nhân tộc thủ vào địa bàn yêu thú chứ, nếu làm như vậy sẽ hơi quái dị. Số còn lại thì là canh giữ tại Bảo hạm mà thôi. Nhưng họ không hề bị hạn chế đi lại trong hoàng thành trừ những nơi là cấm khu. Lần này bốn cũ soạn lại, tất cả các nhân viên Yêu thú của Càn Khôn Tông nếu có linh trí cao đều được tung ra ngoài thu gom nhiên liệu. Tiền tệ của họ mang theo người vậy mà là đại lượng heroin.... ý nhằm là huyết đan. Lạc Thiên nghĩ đi nghĩ lại rồi Yêu Thú chả có hứng thú mấy với linh thạch thế nên Huyết Đan lại được lựa chọn để giao dịch trong nhiệm vụ lần này. Hoàng Thành của Thanh Giao mà không có một bóng nhân tộc đấy. Chỉ có những thành trì nhất định ở biên giới hòn tiểu đại lục đảo này mới cho phép nhân tộc đến trao đổi mà thôi.

Không thể không nói lễ ngộ của Thanh Giao dành cho phái đoàn của Hồng Giao là không trọng. Từ bảo Hạm bước xuống là đông nghìn nghịt

một mảng tiểu Thanh Giao xếp hàng đón chào rồi, tất nhiên cũng có một vài nhân vật lão làng. Song vì sứ thần cũng là một "Thiếu niên" thế nên sắp xếp cho một loạt các thiếu niên Thanh Giao đón tiếp cũng là nghĩ cho việc để bọn trẻ cùng tuổi dễ giao lưu.

Lạc Thiên cảm thấy lạ lùng như kiểu kiếp trước trên Địa cầu học sinh bị bắt đứng ra đường vẫy cờ đón chào nguyên thủ quốc gia nước khác tới thăm vậy, mặc dù chúng chả muốn tí nào. Nhưng nói gì thì nói cảm giác lâng lâng thì Lạc Thiên vẫn có một ít. Vậy là Quái Giao cố há cái miệng nhỏ cười đáp trả đám đông, tay giơ lên vẫy vẫy đúng kiểu chính khách a. Đoàn yêu thế mà trùng điệp đi qua đám đông để tiến về một khu biệt viện khá sang trọng, đây sẽ là nơi dành riêng cho phái đoàn của Hồng Giao trong quá trình ngụ lại tại Hoàng Thành Thanh Giao quốc.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 156: Khoa Môi Múa Mếp (1)

Ngày Thanh Giao tộc tổ chức Triều bái của các lộ chư hầu cũng mau tróng mà diễn ra linh đình trọng thể. Tuy bốn tộc giao chỉ có Mỗi đại diện Hồng Giao tộc là Lạc Thiên Thiên có mặt, ba tộc kia đến cái bọt cũng không có sủi tăm. Nhưng các tộc phụ thuộc của Thanh Giao thì lại có mặt đầy đủ không thiếu một ai, tràng cảnh là cực kì náo nhiệt.

Hoàng cung của Thanh Giao ngày hôm nay vậy mà trang hoàng lộng lẫy. Cờ quạt thôi thì đủ cả, long trọng không thôi. Trên cái triều đường khổng lồ vậy mà sắp sếp các bàn tiệc to lớn làm nhiều dãy chia làm hai bên. Chính giữa thượng vị trên tít cao là ngôi báu của Thanh Giao Hoàng đế Giác Khiếu Kiên, đấy không phải cái kiếu ngai vàng thô tục như các vị hoàng đế phàm nhân mà nó là một cái Long sàng được điêu khắc từ một khối vĩ đại Vạn niên huyền Băng. Phải nói chỉ riêng cái ngôi báu có khắc rồng phượng kia đã là giá trị liên thành rồi. Vạn Niên Huyền băng chỉ cần một khối nhỏ thôi cũng có thể đủ chế tạo ra một Lin Bảo rồi. Một cái Long sàng khổng lồ như vậy lại còn nguyên khối thì giá trị để đâu cho hết.

Lạc Thiên giờ đây đang ngồi hàng đầu tiên của dãy bàn bên trái. Hôm hay triều bái đại hội vậy mà phân chia phải trái dãy ngồi. Bên phải là vị trí của các Thành viên quan lại thuộc Thanh Giao Hoàng đình, bên Trái là dành cho các sứ thần thuộc các tộc lai đáo. Lạc Thiên tại nơi này là trẻ nhất, tu vi thuộc hàng thái điều của thái điều. Nhưng địa vị của hắn lại là cao nhất trong các sứ thần, bởi vì hắn đại diện cho Hồng Giao tộc, một tồn tại có thể phần nào đó sánh ngang hàng cùng Thanh Giao tộc.

Buổi lễ tuy long trọng nhưng lại không rườm rà như cảnh Lạc Thiên hay thấy trong tivi ở kiếp trước. Chỉ có màn ăn uống, dâng lễ vật qua loa vậy mà thôi. Có lẽ như vậy ở Yêu tộc đã là ghê gớm lắm rồi. Lễ vật dâng lên cho Thanh Giao Hoàng Bộ Hạ thì là do Hồng Giao tộc cao tầng đã chuẩn bị từ trước cho Lạc Thiên, thế nhưng lễ đáp trả của Thanh Giao tộc thì Lạc Thiên có trả lại cho cao tầng Hồng Giao hay không thì điều này còn phải xem xét, mà khả năng lớn là hẳn sẽ biến thủ. Trời cao hoàng đế xa, không ai hỏi đến thì hẳn cũng chẳng mất công lãng phí mà đem lễ vật của Thanh giao về tận Hồng Giao đình.

Tiếp đến mới là phần quan trọng nhất của buổi triều bái đại hội ngày hôm nay, đó là màn Lạc Thiên đại diện Hồng Giao tộc dâng lên quốc thư cho Thanh Giao Hoàng Đế. Cái quốc thư này thì nội dung cũng đã đề cập qua rồi. Lạc Thiên đang cuốn mình mà đứng đó, cái đầu cúi xuống thật thấp, dĩ nhiên Giao loại không thể có động tác quỳ lạy như nhận loại được, hình thể của chúng là sợi dây thừng đấy. Do đó cúi đầu thấp đã là lễ trọng nhất trong Giao tộc rồi. Lạc Thiên đang đứng đó mà cúi đầu đợi cho Hoàng Đế Thanh giao quá mục qua quốc thư, nếu có trọng điểm gì không hiểu hẳn còn giải thích.

Giác khiếu Kiên là một con Thanh Giao cấp bậc hóa thần trung giai, đây đã là một trong những tồn tại đỉnh cao nhất của giới này rồi. Lên đến Hóa Thần cao giai hoặc diên phong thì đã là thần long thấy đâu không thấy đuôi. Những nhân vạ cấp bậc Hóa thần cao hơn trung giai thường là đột phá màn cương phong bao phủ giới này mà tiến ra thiên ngoại thiên. Họ phải lang thang trong vũ trụ hư vô tìm kiếm những coa duyên đột phá mới thì may ra có cơ hội để đột phá tầng thứ phá vỡ bình chướng của hạ giới mà phi thăng Linh giới. Nên nhớ Hạ giới thế mà có tới ba mươi sáu vạn năm ngàn giới, trong những giới này cũng co phân ra làm thượng trung hạ và bất nhập phẩm. Ví dụ như Địa cầu cũng thuộc một trong những giới này thế nhưng con mẹ nó chỉ có hiếm hoi vài tia linh khí nên được xếp vào dạng bất nhập phẩm mà thôi. Như tử Sa giới mà Lạc Thiên đang tồn tại đây có lẽ

được xếp vào thượng cấp Hạ Giới đấy vì chỉ ít ra tại đây linh khí và tài nguyên dĩ để người tu luyện đến Hóa Thần Kỳ. Nhưng cũng có một vài giới thuộc dạng Siêu cấp hạ giới, nơi đây đã gần như tiếp cận vô hạn trình độ linh khí tại Linh Giới rồi. Do đó nếu may mắn tìm được giới này thì khả năng đột phá Hóa Thần là rất cao. Ngoài ra vũ trụ bao la còn la bãi rác khổng lồ của Tiên Ma Yêu Quỷ tứ giới. Những cuộc chiến tranh, những trận biến động không ít thứ tốt rơi xuống hạ giới chìm nổi trong hư không. Những thứ đồ này đến ngay cả Linh Giới người cũng thèm thường đấy.

Quay lại với Giác Khiếu Kiên, giờ đây con Thanh Giao than dài hai mươi trượng đang chăm chú quét thần niệm qua ngọc giản quốc thư mà Lạc Thiên giao lên. Bản thể của con Giao này ấy vậy mà dài hơn 250 trượng đấy, thế nhưng đã đạt đến Nguyên Anh kì tức là đã thông hiểu qua chút pháp tắc không gian, việc thu nhỏ bản thể chỉ là ăn cơm uống nước với bọn họ. Sở dĩ Yêu Anh kì có thể huyền hóa ra nhân tộc hình dáng song yêu tộc cao đẳng như Giao tộc khinh thường dùng hình dáng nhân tộc để gặp gỡ nhau. Nhất là trong tràng diện cần uy nghiêm chủng tộc như ngày hôm nay.

" Sứ thần Hồng Giao... uhhh người gọi là Hào Lạc Thiên Thiên đi. Cái quốc thư này trẫm đã xem qua. Đủ thành ý nhưng có vài điểm Trẫm không quá rõ ràng. Cái thứ nhất đó là Các người xưng thần với trẫm thế nhưng mọi việc trong tộc các người Trẫm không thể có một chút ý kiến nào sao. Cái thứ hai Trẫm quan tâm đó là cái quyền lợi mà các người dâng cho Trẫm cũng quá mức mơ hồ đi... cái gì mà Thanh Giao Tộc muốn đánh ai thì Hồng Giao gian nan không từ chối....Người liệu chớ thể giải thích hai điểm này." Thanh Giao Hoàng đế quả là một bậc chí tôn của Giới này, mở miệng ra là đầy vẻ uy nghiêm. Thế nhưng lại tràn đầy mỉa mai hoặc mang tính thuyết phục.

" Kính thưa Thanh Giao Bệ hạ anh minh thần võ &%&^\$&^\$(^.....(một tràng vỗ mông ngựa)... Chuyện này thì phải nói đến phía trên kia...." Nói đoạn Lạc Thiên lấy ngón tay chỉ lên trời.

" Thanh Long là thần thú quản hạt rất nhiều địa bàn và chủng tộc yêu thú điều này đã ghi rõ trong các Giao tộc điển tịch....Nhưng Hỏa Long cũng Là Đỉnh cấp Thánh Thú có địa bàn riêng của mình, tuy nhỏ hơn nhưng hai bên nước song không phạm nước Giếng và kinh nhi viễn tri. Đến cả Thiên Giới mà cũng như vậy thì Hạ giới chúng ta làm sao có thể làm quá lên được. Việc Hồng Giao thừa nhận Thanh Giao như huynh trưởng trong nhà đó là do ngưỡng mộ sự anh minh thần võ của Bộ Hạ đời này đã dẫn dắt Thanh Giao tộc lên một tầm cao mới, đủ để chúng ta coi như Huynh Trưởng mà noi theo. Thế nhưng huynh đệ là huynh đệ mà không phải là chủ nhân và nô tài... Thế nên những công việc trong nhà của chúng ta nếu bộ hạ quan tâm mà cho vài lời khuyên bảo thì chúng ta cũng xem xét mà tiếp thu coi như lời Huynh trưởng nhắc nhở... chứ không phải là bộ hạ không có quyền phát biểu gì cả.... Huynh trưởng a... có bao lớn a. Thứ đến là chuyện xuất binh... Huynh trưởng ngài muốn đánh ai thì tiểu đệ lại theo tình nguyện mà xuất quân theo sau vậy. Chớ nói Thanh Giao Năm vào vùng Tứ chiến, trong Loạn Thịnh Đảo hải vực này lại còn phải chia một phần cho Nhân tộc, chả nhẽ Bộ Hạ anh Minh thần võ nhất trong các đời Thanh Giao Hoàng đế mà lại không nghĩ đến việc mở rộng bờ cõi sao...."

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 157: Khoa Môi Múa Mép (2)

Lại nói đến Lạc Thiên đan đứng giữa điên kim loan trước mặt các lão làng mà khoa môi máu mép. Đâu chính là kế khích tướng một trong các kế mà hẳn xem phim cổ trang từng thấy. Mà lời thoại của hẳn thì cũng đến tám phần là từ trong phim mà ra. Đầu tiên alf vỗ mông ngựa, tung đối thủ lên thật cao... sau đó là khích tướng... có đôi khi là li gián một chút. Hiệu quả khẳng định có, nhất là đi lừa những yêu thú ngay thẳng này. Kế cả chúng có tu luyện ngàn năm thì cũng không thể như người địa cầu không có chút lực lượng cá nhân nào đáng kể, tất cả những gì Người địa cầu có đó là cơ trí, mưu kế, lừa gạt... hãm hại đúc kết hàng chục ngàn năm sau đó viết thành truyện, chuyển thành phim đầu độc giới trẻ như Lạc Thiên. Giờ đây coi như Lạc Thiên đã tu luyện mấy chiêu thức lừa gạt hãm hại từ trong phim ảnh đến cấp bậc hỏa lô thanh thuần rồi. Sống lâu không có nghĩa là thành tinh.. đôi khi sống lâu là thêm chữ hồ đồ. Mà cái thế giới tu chân ảo tưởng sức mạnh phá thiên diệt địa này càng dễ làm người ta mất phương hướng và trở nên hồ đồ. Nếu bạn tin những trí kế siêu quần lão quái vật trong tiểu thuyết Tiên Hiệp tại địa cầu thì hoàn toàn sai bét. Đây là những nhân vật ảo tưởng do các tác giả viết ra kết hợp giữa những chính trị gia cáo già thành tinh và những chiến sĩ quân nhân trong lực lượng biệt kích. Trong thực tế thì hai loại tính cách này mãi mãi không thể tồn tại trong cùng một cơ thể.

“ Tại sao nhân tộc lại có thể chiếm đóng lục địa màu mỡ tài nguyên, tại sao Ma tộc cũng muốn chen vào một bước. Mà chúng ta đây là Giao tộc cường đại, hậu duệ Thần Thú lại phải ru rú chui ở một góc Đông Hải, lại tự xưng cho mình cái gì mà Vô Tận Hải, tự rớt vàng lên mặt thôi. Chúng là nào khác gì bầy thử Yêu (chuột yêu) chui rúc dưới mặt đất chứ.” Lạc

Thiên dừng lại một chút, đây là nghệ thuật a, một mình người thao thao bất tuyệt sẽ làm người nghe không thể tập trung vào những điểm quan trọng. Nhấn nhá mới là điểm cần thiết nhất trong quá trình diễn thuyết.

Quả thật câu nói của Lạc Thiên gây nên hào tình phản ứng trong lòng quần chúng. Đùa a ở đây tất cả bị con Quái Giao này đảo lộn khái niệm. Đầu tiên đó là Lục địa bé hơn đại dương rất nhiều, thứ hai đó là lục địa bị khai thác kiệt quệ rồi, giờ đây chính nhân tộc mới đang ngưỡng mộ hải tộc giàu có, tài nguyên vô tận. Tiếp theo đó là người là hải tộc không sống dưới biển thì sống ở đâu, nhưng Lạc Thiên lại nói thành sống ru rú một góc như lũ chuột. Câu nói khích bác này đã khơi lên cảm xúc tự ti của rất nhiều hải yêu a. Tại sao chúng ta phải sống ở đáy biển tối tăm không ánh sáng mặt trời. Lại để cho Nhân tộc hèn mọn, Ma tộc đáng khinh chiếm cứ lục địa lung linh ánh mặt trời. Vâu trả lời rất đơn giản đó là: dcm mà là cá mà không sống dưới nước thì sống ở đâu. Vậy nhưng tất cả các yêu bị nói cho hồ đồ rồi, cái gia là của ta cái gì là của người.....loạn cả rồi.

Biểu tình nhao nhao nhất lại là các vị Thanh niên tài俊 Giao tộc cũng như các vị thanh niên Yêu Đan của các tộc phụ thuộc.

" Hào Lạc Thiên huynh đệ người nói xem tại sao lại vậy....."

" Đúng đó người nói rõ ra tại sao chúng ta phải chui lủi như vậy...."

" Tại sao không đánh mẹ nó lên lục địa..."

" Giới này là phải của Giao tộc chúng ta...."

" Nói đi.... nói đi.." Đến cả Hoàng đế Thanh Giao Giác Khiếu Kiên Cũng bị Lạc Thiên nói đến hồ đồ vậy mà cũng mở miệng.

" Hào Lạc Thiên Thiên người nói một chút coi sao... chả nhẽ người có thể biết được nguyên nhân chân chính?" Nãy giờ Lạc Thiên bóng gió tang bốc vuốt mông ngựa làm con Giao này sượng lăm rồi, vậy nhưng lúc này

Lạc Thiên lại so sánh các tộc Giao như Yêu thử thì làm hẳn cũng tò mò và khó chịu đôi chút.

" Thử hỏi các vị ở đây một câu ở cái Tử Sa giới này có tộc nào Mạnh bằng tộc Giao chúng ta không? Xin thưa luôn là không, ở cái giới nát này Giao Tộc là cường nhất. Cứ cho Ban Lan Hồ Tộc có dòng máu Thần thú Bạch Hồ đi chẳng nữa thì vẫn xếp sau tộc chúng ta. Vậy thì vì sao a... vì sao chúng ta chỉ có thể chui lủi ở một góc mà thôi???" Lạc Thiên đặt ra câu hỏi rồi ánh mắt liếc qua từng gương mặt đỏ bừng kích động. sau đó hẳn quay lại phía Giác Khiếu Kiên mà cúi đầu thật thấp mà đạo.

" Ta xin trả lời luôn, đó là Giao tộc chúng ta nói riêng và hải tộc nói chung rời rạc như những hạt cát trên sa mạc. Bởi vì chúng ta vạn năm qua không có một vị minh chủ anh minh thần võ lãnh đạo. Nhưng thế sự đã đổi thay, cao thiên thương sót chúng ta mà đưa cho chúng ta đời này Thanh Giao một vị anh minh Hoàng Đế bệ hạ, ngài hoàn toàn có thể dẫn dắt chúng ta đánh ngang giới này... để cho ma tộc khuất phục mà làm tay sai, nhân tộc khuất phục mà làm tay chân công cụ chế tạo đồ đạc cho chúng ta, quý tộc quý gối mà làm nô lệ..... mà không dừng ở đó nếu Bệ Hạ thượng vị giới này có thể hoàn toàn đưa quân đi giới khác mà chiếm lĩnh.... để cho đời đời con cháu về sau nhắc đến Giao tộc mà tự hào... nhắc đến Thanh giao mà giơ ngón tay cái lên tán dương...." Lạc Thiên biết được câu này nói ra sẽ gây nên máu tanh ngàn dặm, thân chất đầy nội. Thế nhưng liên quan mẹ gì hẳn, Lạc Thiên hăng chỉ cần luồn lách trong đó mà sống thôi. Hẳn là người xuyên tới đây chỉ có tình cảm với mấy vị bên cạnh mà thôi. Giới này có bị hủy thì hẳn cũng chẳng quan tâm. Cùng lắm đợi thời gian nữa đủ cường hán chế cái tàu vũ trụ đem hết than nhân vượt qua cương phong đi vào không gian kiếm giới khác mà gây họa. Mà thực sự hẳn cũng không hiểu tại sao mỗi lần gây nên được họa lớn thì hẳn cảm thấy rất hưng phấn kiểu như Lạc Thiên sinh ra để đi gây họa vậy. Có lẽ là do cái than thể Yêu thú này ảnh hưởng đi, Lạc Thiên vừa hùng hồn bất tận vừa tự mình cảm khái,

hắn đã không còn là cậu thiếu niên ngày nào mài ngón tay trên bàn phím chơi LoL nữa rồi...

Thanh Giao Hoàng để nhìn cái bánh vẽ của Lạc Thiên và nước miếng chảy dòng dòng. Ý trí của hắn cảnh báo rằng đây là một ý nghĩ nguy hiểm thế nhưng con tim thì đang đập thành thịch mà mơ tưởng về vị trí Trí tôn của Thanh Giao và của chính hắn nữa.

" Nhưng để các Tộc Giao khác thuận phục cũng không dễ gì... người cũng thấy lần này chỉ có Hồng Giao các người bá triều thôi." Một vị trưởng Giả Thanh Giao tộc cảnh giác lên tiếng.

" Hừ... ếch ngồi đáy giếng... Nhân tộc tuy hèn mọn nhưng có nhiều đạo lý rất thực tế í như câu - hắn không phục thì đánh cho bằng phục mới thôi- Xin hỏi ngài Thanh Long Thần thú là tự nhiên hô hào mà ra được cái địa vị thần thú. Là lão nhân gia ngài đánh mà ra được cái địa vị đó... xin vị này về đọc lại Tộc điển của mình đi. Thanh Long Thần thú lão nhân gia không có tới một vạn thì cũng là tám ngàn trận lớn nhỏ mà thượng vị. Chả có ai đứng một chỗ hô hào mà người ta đến triều bá người cả." Liếc mắt qua lão giả kia Lạc Thiên cũng chả e ngại gì... ở nơi này đố ai dám làm gì hắn trừ lão Hoàng đế Thanh giao.

" Kính Thừa Hoàng đế bệ hạ... Bạch Giao Vương cũng là dã tâm bừng bừng muốn làm điều tương tự, hắn không hô hào nhưng lấy hành động làm chứng minh... Giờ đây Kim Giao đã là cánh tay phải của hắn, nếu hắn đánh tan Hồng Giao rồi thu thập được hàng binh, rồi thu phục nốt Hoàng Thổ Giao lúc đó chí tôn là Hắn chứ không phải ngài.... Nói một vạn bước quay lại vấn đề, Bộ Hạ anh minh thần võ nhưng lại bị bưng bít quá nhiều, có nhiều kẻ a không muôn người khác nổi bật... không muốn Giác Khiếu nhất mạch trở thành truyền thuyết mà tìm cơ này cơ kia ngăn cản.... cái này á tâm đáng khả tru" Lạc Thiên nói ra câu này thì mấy tên Thanh Giao Lão làng có chút tinh táo đang muốn khuyên can liên im như thóc. Dcm nó mở miệng lúc này khác chớ gì kí tên vào án tử hình.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 158: Lại Nhận Thân (1)

Lão Hoàng đế Thanh Giao càng nghe càng kích động, hần liếc mắt giao nhìn mấy nhân vật thường ngày khuyên bảo hẳn nên thu liễm này nọ, lấy đức phục yêu, lấy hô hào huyết thống để kiểm tìm sự quy thuận. Quả thật con mẹ nó ngay cả một cái rắm cũng không xúi tăm, hơn ngàn năm năn thượng vị chưa từng tiến thêm một bước nào. Hóa ra là sợ Giác Khiếu nhất mạch hẳn quả nổi, sợ Giác Khiếu Thiên hẳn chiếm hết uy phong... quả thật trước giờ chưa từng nghĩ đến mặt này. Nay có Lạc Thiên nhắc nhở hẳn cảm thất càng nghĩ kỹ càng đúng a.

Mà kích động hơn lại là mấy vị Hoàng tử con trai của Giác Khiếu Kiên, Giác Khiếu nhất mạch... chúng lao ra âm âm quỳ lạy trên sàn Kim loan điện mà hô hào xin lĩnh quân đánh bỏ mẹ bon Bạch Giao và Kim giao khốn nạn. Vậy mà hai cái cầu tộc này lại muốn âm thầm sau lưng đỡ trò thống nhất Ngũ Giao tộc, mưu kế quá hiểm... may mà có vị huynh đệ Hồng Giao cảnh báo. Mẹ nó thống nhất Ngũ giao tộc chỉ có thể là Thanh giao Thôi, dám vượt mặt ông đây người đi chết đi.

Giờ đây là cả Kim Loan điện loạn cào cào, Yêu thú mà tức giận là rất khó khống chế tình hình. Bàn ghế cốc chén nói chung là bị đập tứ tung, Lạc Thiên ngậy mẹ ra một chỗ cảm giác như đang xem lại mấy ca sĩ Địa cầu trình bày bài hát Đập Nát Cây Đàn vậy.

Cảnh tượng hỗn loạn tiếp diễn cho đến khi chọn ra được 3 nhân vật Hóa Thần sơ giai của Thanh Giao tộc lãnh 80 vạn quân Thanh Giao tiếp nhận chiến trường. Để thực hiện lý tưởng vĩ đại của mình đó là đưa Thanh Giao nói riêng và toàn Bộ Giao tộc thành bá chủ của Giới này mà Giác Khiếu

Kiên Hoàng để chịu bỏ ra vốn gốc. Phải nói một cách trân thành đó là tộc Thanh Giao quá cường. Số lượng Hóa Thần cấp vậy mà có tới 8 vị kể cả Hoàng Đế, riêng đỉnh cao chiến lực này đã bằng ba tộc giao khác cộng lại. Hồng Giao nhất tộc chỉ có 2 Hóa Thần sơ cấp, một là Hồng Giao Vương Hào Đỉnh Thiên, người còn lại là đại ca của Hào Gia Thuật lão Giao Hào Gia Vô Địch. Trước đây là bốn tộc giao cùng cộng đồng liên minh bài xích Thanh Giao mới tạo thành thế cân bằng ngàn năm không đổi. Thế nhưng sự xuất hiện của Lạc Thiên đã làm thay đổi tất cả mọi trật tự vốn có của đây biến rồi. Sự việc lần này đúng là không may chọc thủng cái trời. Càn Khôn Tông quả thật là tai tinh siêu cấp, đi đến đâu nơi đó sẽ gà bay chó sủa không yên ổn một giây.

Lúc này thì cảnh tượng tại Thanh Long Điện coi như tạm gọn gàng lại, nhân viên hầu cận đã quét tước lại mọi thứ. Nhưng tiệc rượu coi như tàn, mà cũng chẳng còn ai có lòng dạ nào ăn uống cả. Chúng yêu đều mài đao xoàn xoạt trong bụng đấy, hùng tâm tráng chí đang bay lên cao cả vạn trượng.

Đến khi này chúng yêu mới nhìn lại sứ giả của Hồng Giao tộc, tuy là một thiếu niên nhưng nói về phong độ, hiểu biết cũng như định lực thì rất bất phàm. Nói chung con em thế gia giao này tuổi còn đang chọi chó bắt dế nghịch bần đấy. Hồng Giao ấy vậy mà cho ra nhân tài kiệt xuất như vậy quả là bất hợp lý a. Ý là quên, theo thông tin truyền lại thì gã này cũng mới chỉ nhận tổ quy tông mà thôi. Nhưng thông tin của thám tử truyền về thì hẳn một mình lăn lộn từ thế giới Nhân tộc mò về với đại dương. Mà lại tự mình thành lập được một thế lực rất không tồi. Ít nhất là vũ khí đại hình của con Quái Giao này cung cấp cho phe Hồng Giao đã có tác dụng rất lớn trong việc Hồng Giao có thể đánh ngang hàng với hai tộc Giao khác. Nhìn thật kĩ lại tên này không phải tầm thường a. Mà còn có một thông tin bên lề là... hình như hẳn còn có một nửa dòng máu là Thanh Giao, không tin à nhìn màu da nó thì biết. Chỗ xanh chỗ đỏ loang lổ ban hoa, quái không thể tả. Nhưng đúng là hẳn phải có huyết thống Thanh Giao nếu không tại sao

lại có thể xuất sắc như vậy, thuần chủng Hồng Giao không thể sinh ra kiệt suất như vậy, Chúng Thanh Giao tự cho là đúng mà suy ngẫm.

"Hài tử... chuyện công thi bàn qua rồi... bây giờ nói chuyện tư a. mà chuyện tư thì lấy xung hô trưởng bối, hậu bối. Ta gọi người hài tử là có đạo lý.... Nghe nói qua người có huyết thống Thanh Giao, cũng đã từng bá kiến qua mấy tên mắt đui mù để về trong tộc?" Hoàng đế Giác Khiếu Khiên hòa ái mà hỏi một câu. Tuy Thanh Giao cao cao tại thượng, bài xích dị loại. Nhưng đó là bởi vì dị loại thường chả có mấy năng lực, thế giới này cường giả vi tôn vậy nên nếu người cường thì kể cả người dị loại thì vẫn được công nhận. Nếu nói đến cường thì trong lớp Thiếu niên Thanh Giao Tộc chả ai bằng con Quái Giao Hào Lạc Thiên Thiên nếu Bằng độ tuổi. Người không tin? ta liền thử đem một quả trứng Giao vứt tại Man hoang Yêu Lâm Chi địa, sau đó để quả trứng nở ra, xem môn trăm quả có bao nhiêu quả lăn lộn về tới đại dương, bao nhiêu quả tự thành lập được thế lực, bao nhiêu quả lấy thế lực 3 ngàn nhân chiến thắng 3 vạn nhân. Nghĩ đến đây thôi đã thấy quá bất phàm rồi.

Lạc Thiên gãi đầu gãi tai "Cái này à.... chuyện cũ thôi bỏ qua... ta cũng không trách mấy kẻ đui mù ta... dù sao nhìn tha quá là quái dị đi... đến chính ta nhiều lúc nhìn vào bản thân mình ở trong gương còn chịu không nổi ha ha ha..." Lạc Thiên vừa tự điều ánh mắt lại vừa như cô đơn nhìn xa xa, cái chiêu này cũng là học của mấy anh Nam Thần trong ti vi a. "Ồ... uhhh thôi thì bỏ qua cho mấy kẻ đui mù, người có muốn thử xem huyết mạch của mình có bao nhiêu phần Thanh Giao không" Hoàng Đế Thanh Giao vẫn cắn chặt không buông. Nói đùa a, Lạc Thiên làm chó gì có tí Thanh Giao huyết thống nào, thử là lộ tẩy ngay.

"Cái này sao... chắc không phải thử cũng được vì từ chỗ ông ngoại của ta thử thì biết được Huyết mạch Thanh giao bị Huyết mạch Hồng Giao hoàn toàn áp chế rồi, thể hiện ra là mười phần Hồng Giao a.... hết cách"

Lạc Thiên chối khéo, mẹ nó thử cái cứt. Mọi việc xong rồi lẳng nhằng cái bố khi, tha cho tao về Càn Khôn Lĩnh được không.

Lạc Thiên không nói ra câu này thì thôi, nói ra mới biết lẽ lời chọc vào tổ ong vò vẽ.

"Làm sao có thể được, Huyết mạch Hồng Giao làm sao mà hơn Thanh Giao được vô lý....."

" Chỉ có Thanh Giao đè hồng Giao... Ông ngoại người nhàm.."

" Thử lại đi...."

Lạc Thiên tái mẹ mặt rồi, hẳn là Hỏa Long Huyết mạch, lần trước may mắn mà thử ra độ hào hợp 100% với nhà Hào Gia, đến cả bản thân hẳn cũng không hiểu ra sao. May mắn chỉ gặp một lần sao có thể lặp lại lần nữa. Lần này có khi hỏng hết mọi việc mất thôi. Cúi đầu nhìn xuống cái bụng xanh xanh đỏ đỏ của mình Lạc Thiên tự nhiên thấy ghét màu da của chính hẳn đến thế.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 159: Lại Nhận Thân (2)

Quay trở lại với Thanh Long điện tại Hoàng đô của Thanh Giao Quốc, thuộc quản hạt của Thanh Giao tộc. Lúc này đây hào tình quần chúng rất sôi động bàn tán về việc tại sao be bé một Hồng Giao Huyết mạch lại có thể át chế một Thanh Giao cường đại. Hồng giao là hậu duệ của Hỏa Long trong điển tịch chỉ thuộc hàng Thánh Thú, mà Thanh Giao lại là hậu duệ của ThanhLong cấp bậc Thần thú, làm sao có một chuyện vô lý đến mức Thánh Thú huyết mạch chèn ép được Thần Thú Huyết mạch. Do vậy biểu tình của chúng Yêu rất là không tin tưởng Lạc Thiên có một phần huyết mạch Thanh Giao. Chuyện này nói lớn thì lớn nói nhỏ thì nhỏ. Nhưng lại từ chính miệng Lạc Thiên đã từng nói ra phụ than hẳn thuộc Thanh Giao tộc. Nếu chứng minh điều này không đúng thì mọi cố gắng kích động quần hùng trước kia của Lạc Thiên coi như ngâm nước như chơi.

Cực chẳng đã cuối cùng Lạc Thiên chấp nhận nhỏ máu nhận thân thêm một lần nữa. Thế nhưng giọt tinh huyết đem so sánh cùng Lạc Thiên lại là một giọt tổng hợp từ 5 Gia tộc khác nhau trong Thanh Giao nhất tộc. Lần này đúng là Lạc Thiên mặt xám như tro không mộ giọt máu mà trích ra một giọt tinh huyết, kì tích khó thể nào có thể xảy ra thêm một lần nữa.

Pháp bảo để kiểm tra huyết mạch của Thanh Giao nhất tộc vậy mà không khác gì cái bát trước đây lão Hào Gia Thuật đã dung. Lần nhỏ máu nhận thân này đúng là vạn người chú mục, ai cũng chăm chú nhìn vào biểu hiện của Pháp Bảo Bát. Những người ở xa không có tầm nhìn thì lại dung đến thần thức để quan sát.

Thời gian từ từ nặng nề từng chút trôi qua, chỉ riêng Lạc Thiên là chả thèm nhìn vào cái bát ấy, vì hẳn đã đoán ra kết quả rồi. Một khắc đồng hồ trôi qua mà kết quả là không có gì.... thật sự đây là khoảng thời gian cực kì hành hạ tâm lý mọi người có mặt nơi đây.

Bỗng một tiếng kinh hô phá vỡ sự yên tĩnh như chét choc cả Thanh Long Điện, vậy mà một Con tiểu Thanh Giao sống động lại xuất hiện phía trên Cửa Pháp bảo bát. Con Thanh giao này vậy mà độ ngưng thực phải là 80% đấy, có nghĩa rằng huyết mạch Thanh Giao trong người Lạc Thiên khá là đậm đặc đấy. Chuyện gì xảy ra ở đây, Lạc Thiên không thể biết được, thế nhưng hẳn chỉ biết rằng mình đã bước qua một cửa khó khăn này.

Nói đến thì cũng là Long huyết mạch của Lạc Thiên tác quái, mấy cái Gia tộc Giao Long ở khu vực Vô tận hải này quả thật mỗi nhà đều có một chút đặc thù huyết mạch của Long Loại điều này không sai. Vậy nhưng họ ngộ nhận rất nhiều chuyện, ví như hồng Giao Thấy mình màu đỏ, thiên phú lại là hệ hoả nên cho rằng mình là thuộc Hoả Long một hệ. Bạch Giao tộc thì nghĩ mình thuộc Băng Long một hệ. Thanh Giao tộc lại nghĩ mình thuộc Thanh Long nhất tộc do là hệ thuỷ và có da màu xanh. Thế nhưng sự thật có phải không? Thử hỏi nhỏ một cái giới hạ bé tí như Tử Sa giới thì có cái mẹ gì hấp dẫn để Một Thần thú và bốn Thánh thú rủ nhau đến đây cùng lưu huyết mạch. Sự thật đó có thể là có một con Chân long ham chơi nào đó xà mẹ xuống đây, chén một em xà loại không may có kết quả. Mà sau khi chơi xong thì con Chân Long này quất ngựa truy phong mà rời đi. Nói một câu công bằng cả năm tộc giao này là chung một gốc sau đó trải qua quá nhiều quá nhiều quá trình biến hoá thăng trầm mà huyết mạch loãng đi. Mỗi tộc chỉ giữ được một chút huyết mạch nhỏ bé từ con Chân Long kia. Trong quá trình dài đằng đằng lai tạo đó đã tạo nên những giống Giao đặc biệt với các màu sắc và thiên phú khác nhau. Những con có đặc điểm chung thì tụ tập lại với nhau thành một bày đàn và thường giao phối trong đàn để bảo vệ huyết mạch. Nhưng đó chỉ là những huyết mạch cơ bản nhất của Long loại mà thôi, chả liên quan mẹ gì đến thần thú, thánh thú cả.

Do những lí do đó mà khi lấy Long loại huyết mạch làm tiêu chuẩn so sánh thì con nào cũng trở thành họ hàng Với Lạc Thiên hết. Chuyện là vậy, thế nên không thể không nói mấy con Giao này mà lôi Long Huyết mạch ra so sánh thì chỉ là con cháu của Lạc Thiên mà thôi.

"Hài tử... quả thật người chính là Giao thuộc tộc ta, song tại sao Thanh giao huyết mạch lại bị áp chế... điều này quá vô lý rồi" Một lão Giao nhìn Lạc Thiên mà lên tiếng.

"Cái này quả thật ta có thể giải thích.... mẫu thân ta là thuần chủng Hồng Giao, mà Phụ thân lại chỉ là con lai của Thanh Giao thế nên huyết mạch Thanh giao bị áp chế là chuyện thường a.... vấn đề đã rõ, công việc chiến tranh gấp gáp tax in cáo từ a" Lạc Thiên qua loa bịa đại một cố rồi định tính bài chuẩn. mẹ nó Giao loại dân ô ai cũng biết con lai có mà cả đồng đố các người điều tra ra được.

Song sự việc lại không như Lạc Thiên nghĩ rồi, câu nói này của Lạc Thiên lại như nước lã hắt chậu đầu sôi. Biểu tình toàng bộ Thanh Giao trong Thanh Long điện ấy vậy mà ồ lên sau đó quay lại một hướng mà nhìn, đó chính là hướng Giác Khiếu Kiên Hoàng Đế Thanh Giao. Lạc Thiên có một dự cảm rất là không lành trong lòng. Lần này hẳn mới hiểu được câu vạ từ miệng mà ra, lần sau bố bảo hẳn cũng không dám bịa chuyện linh tinh.

Lạc Thiên là vụ lợi àm ra nhập vào Giao tộc thành viên thuộc Vô Tận Hải, do đó nghiên cứu về tập tính của Giao Long ở đây hẳn cũng chỉ là lờ mờ những đặc tính cơ bản. Đúng là Giao loại rất thâm tà, thế nhưng chúng lại cang quý trọng hơn huyết mạch của mình. Chúng quan hệ thì lung tung nhưng chắc chắn một câu là không có lưu lại huyết mạch bên ngoài. Chỉ có trong các tộc giao may ra mới sinh hậu đại mà thôi.

Nhưng một sự việc cách đây 500 năm đã làm một vết nhơ trong lịch sử của Thanh Giao. Lúc đó Giác Khiếu Kiên vừ mới tấn thăng Hợp Thế sơ kì,

kế vị cha hãn mà lên ngôi Thanh giao Hoàng Đế. Nhưng lúc này trái ngang là hãn lại đem lòng xi mê một Thanh Xà đã tu luyện thành Giao. Giao này khác hãn với 5 tộc giao có huyết mạch từ chân long. Nói một cách nghiêm túc chúng chỉ là á Giao mà thôi, sừng ngắn, tu nhỏ, tứ chi càng nhỏ bé. Nên mới có câu xà tu thành long trăm cay ngàn đắng... dường như tu đến á giao là cực hạn của Xà rồi. Quay lại với chuyện vị hoàng đế trẻ tuổi si mê một Á Giao cực kì xinh đẹp.Ừ thì Giao loại dân thành tính nên cũng chẳng ai để ý. Nhưng ấy vậy mà vị Hoàng đế Thanh Giao này không khống chế bản thân mà lưu lại cốt nhục trong bụng Á Giao này. Rồi kết quả 10 năm sau ra đời một Á Thanh Giao không có tu, phải nói là quái giao thì đúng hơn. Nhưng dù là dị loại thì hãn vẫn là hoàng tử. Điều này không gì có thể chối cãi.

Song sự việc không dừng ở đó, vậy mà thiên phú của con Vô Tu quái giao này quá sức khủng bố. Tốc độ tu luyện của hãn đạt đến mức không thể tưởng tượng nổi. Chỉ ngắn ngủi trong trăm năm đã đột phá Yêu Anh. Nhưng dù là vậy hãn vẫn nhận được sự kì thì vô hạn đến từ đồng tộc, bị cô lập, xa lánh cho nên tính cách của hãn cực kì lập dị. Vậy mà hãn quyết định bỏ luôn cái huyết mạch Giao Loại của mình mà cải tu nhân tộc công Pháp. Hãn bỏ đi khỏi tộc và tu thành Hợp thể kì sơ giai chỉ trong 500 năm, đổi danh thành Thiên Hận Thiên tôn. Lập động phủ tại Loạn Tinh Mê Vụ, sau đó là hoàn toàn mất đi liên hệ. Thiên Hận Thiên tôn chính là Thanh Giao con lai duy nhất trong Thanh Giao tộc, bởi vậy ai cũng nhìn Hoàng Đế sau đó lại nhìn Lạc Thiên ánh mắt đầy vẻ tò mò.

Mà suy nghĩ lại thì chúng yêu mới thấy chỉ như vậy mới có thể lý giải mọi chuyện. Thiên Hận Thiên tôn vừa là xỉ nhục lại vừa là kiêu ngạo của Thanh Long tộc. Chỉ 300 thu thành Hợp Thể loại kì tài này vạn năm chưa có... vì thế cũng có thể lý giải tại sao Lạc Thiên xuất sắc đến vậy a. Bởi vì hãn là nhi tử của Thiên Hận không xuất sắc cũng khó.... ít nhất chúng yêu đang có một hiểu lầm nho nhỏ đáng yêu như vậy.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 160: Nhược Thu Lan

Lại nói về tình cảnh khó xử lúng túng tại Thanh Loan Điện. Theo một cách nói nào đó thì sự hiểu lầm đáng yêu này đã khiến Lạc Thiên trở thành cháu ruột gọi Hoàng Đế Thanh Giao là ông nội. Thế nhưng nhận hay không nhận người cháu khác loại này lại là một vấn đề nhức đầu của Giác Khiếu Kiên.

Nhưng không đợi Giác Khiếu Kiên có câu trả lời thì một bóng trắng lướt qua đám đông mà tập kích Lạc Thiên. Tu vi người này rất cao không ngờ vậy mà là Yêu Anh đại viên mãn, tất cả chúng yêu không kịp phản ứng... ngay cả lão cá đuối ngay bên cạnh cũng không kịp phản ứng vì không ai có thể ngờ rằng tại địa bàn Thanh Giao tộc, trên Thanh Long Điện lại có kẻ to gan tập kích sứ thần... quả thật bất khả tư nghị.

Đến khi chúng yêu định thần lại thì đã thấy một bóng nữ nhân phục sức cung trang, khuôn mặt xinh tuyệt trần, dáng người mềm dẻo lung linh như không xương đang ôm lấy đầu quái Giao Lạc Thiên mà khóc. Nàng khóc tâm khô liệt phế, nước mắt chảy dài trên khuôn mặt cũng không làm cho nàng xấu đi mà nó càng tôn lên vẻ mọng nước quyết dữ của nàng. Hóa ra đây chính là ái Phi của Thanh Giao Hoàng đế Bệ hạ Nhược Thu Lan. Nàng chính là mẹ đẻ của Thiên Hận, đã hơn 50 năm rồi kể từ ngày mệnh đấng của Thiên Hận tắt đi không lúc nào nàng có thể thôi đau đớn, cả đời này nàng chỉ có thể may mắn mà có một đứa con trai đấy thôi. Thế nhưng hạnh phúc lại một lần nữa mỉm cười với nàng, vậy mà cao thiên lại thương sót mà đưa tới cho nàng giọt máu còn sót lại của đứa con trai khốn khổ.

" Vậy mà cũng vô tu.... vậy mà cũng vô tu.... Giống.... quá giống... hài tử... khổ thân người.... huh u oa oa oa" Cứ như vậy mà vị Ái Phi này dám ôm một nam tử trước mặt mọi người mà lằm bằm. Nhưng không ai dám dị nghị, đây là cháu ruột gọi nàng là bà nội a.

Lạc Thiên lúc này bị ngớ luôn rồi, ta không có râu vig huyết mạch thoái hóa, liên quan mẹ gì đến mẹ này mà vượt đi vượt lại mồm ta, cần cho bây giờ. Mà nói đi cũng nói lại Lạc Thiên rất ít khi dùng chiêu cần đây, có lẽ trong sâu thẳm của linh hồn nhân loại hẳn vẫn khinh thường chiêu cầu xức này.

" Tất cả giải tán đi... hôm nay đến đây là đủ rồi" Lão Hoàng đế Thanh Giao rất là nhanh ý mà ra lệnh đuổi con mẹ nó hết mọi người đi, vậy là rảnh nợ đời phải nghe lời ông tiếng ve vo vo bên tai. Chuyện nhà của bố thì bố đóng cửa giải quyết liên quan chó gì các người.

.....

Giờ đây trong một Khu cung điện khá kà trang nhã tại hậu cung của Thanh Giao nhất tộc Hoàng Thành đang có một màn nhận than đầy nước mắt và.... nước miếng diễn ra. Nước mắt dĩ nhiên là thuộc về Nhược Thu Lan rồi, mà nước miếng là thuộc về Lạc Thiên. Con quái giao này nghe vị phụ nhân xinh đẹp kể về "phụ than" trên trời rơi xuống của hắn mà mồm há hốc ra nước miếng chảy dòng dòng. Đây là chuyện gì hồi trời. Hắn thề rằng mình là trứng Rồng bị vớt vào thời không mà lưu lạc đến đây, không thể nào liên quan đến Hồng Giao và Thanh Giao, nhưng những câu nói dối vô tình của hắn, cộng thêm sự trùng hợp đến sôi máu chó đã tạo ra một than phận vãi cường cho hắn. Ít nhất hắn là hoàng tộc trong hoàng tộc của Giao Loại đấy. Hậu trường cực cứng.

" Hài tử người đã nghe bà nội người kể hết rồi... vậy người tính sao, về lại Thanh Giao Tộc nhận tô quy tông, làm gia gia như ta cũng cho người một cái than phận địa vị... coi như bù đắp lại thương tổn bấy lâu nay của

người khi lưu lạc được không" Giác Khiếu Thiên nghĩ kỹ rồi, tên này nhìn tuy quái quái thế nhưng tầm nhìn chiến lược cũng như bản sự cực mạnh. Kéo hẳn về Thanh giao có khi lại là một lựa chọn không hề tồi.

" Bệ hạ.... à ừ sao phải trợn mắt nhìn ta.... thì gia gia được chưa.... thứ cho ta nói thẳng, có hai lý do khiến ta không nên về Thanh Giao. Thứ nhất ta đã đầu quân Hồng Giao, chưa được bao lâu lại về Thanh Giao, người khiến ta bội tìn bội nghĩa như vậy thì làm sao ta còn chỗ đứng. Thứ hai Thanh Giao quá cường đi, ở Hồng Giao tộc ta còn lẩn lộn không ai dám khi rẻ, nhưng ở lại Thanh Giao ta lại thành một Thiên Hận thứ hai sao...." Lạc Thiên không nóng không lạnh mà đạo một câu.

Nghe đến lại là Thiên Hận thứ hai sao Nữ nhân cung trang lại òa lên mà khóc, đúng là một túi nước mắt to đùng a. Chịu không nổi Lạc Thiên đành phải dỗ dành,đùa chứ hẳn sợ nhất là nước mắt nữ nhân... nhất là nữ nhân đẹp.

" Bà... a... nội.... thôi người đừng khóc, ta hứa là về thăm người thường xuyên.... mà ta con phải giúp Gia Gia đánh xuống cái thiên Hạ này kiểu gì cũng phải đi đi lại lại mà..." Lạc Thiên không do dự mà cho Nhược Thu La một cái hóa đơn khổng. Sắp tới là chiến tranh bùng phát khắp nơi hẳn mà dám mò ra khỏi nhà mới là lạ đấy.

.....

Giác Khiếu Thiên huyền hóa ra nhân tộc, thân ảnh của hắn là một mỹ nam tử đầy mị lực đang ngồi đó phẩm trà. Đối diện hắn là Lạc Thiên đang dăm chiêu suy nghĩ.

" Thứ nhất đó chính là Gia gia phải ngưng hết lại mọi truyền âm pháp khí trong tộc đã mua của Thiên Hạ Thương Hội... sự tình là như vậy..... Thứ hai muốn đánh cái thiên hạ này xuống thì một mình Thanh Giao lực lượng dòng chính là không xong... cường mấy cũng có tổn hại.... đánh đi đánh lại

nhân số để ra công không nhanh bằng chết đi, như vậy sự nghiệp chưa xong thì Giao chết hết rồi. Phải thay đổi tư tưởng giống như Hồng Giao vậy, sử dụng các tộc nhỏ bé mà tinh anh để điều Khiển vũ khí Cơ Giới tham chiến. Làm như vậy cái tiêu tốn chỉ là linh thạch mà không phải nhân mạng.... còn về chuyện người muốn bù đắp cho ta hay là nói điếm thực tế... cấp cho ta ít Linh Thạch, thiên tài địa bảo gì đó để ta phát triển thế lực. Cho dù ta ở Hồng Giao tộc thì cũng không phải là giúp người đánh thiên hà sao...." Lạc Thiên nói một đồng lớn, đến bí mật truyền âm của Thiên Hạ Thương hội cũng nói ra. Giờ đây Thanh Giao là một ngọn núi lớn thứ hai của hắn để dựa vào rồi thế nên cần nâng niu a. Công việc mở miệng xin ít tài nguyên thì quả thật a hẳn chahr thấy ngại tẹo nào. Có lợi mà không hưởng mới là kẻ ngu.

" Không ngờ lũ nhân tộc hèn mạt lại chơi chiêu thâm độc này... được rồi để mai ta công bố chuyện này ra... nghiêm cấm sử dụng cái truyền tin này.... thế nhưng sau này công tác chiến tranh hay điều phối sẽ mất thời gian a.... còn việc sử dụng Bạng tộc và Tân Điều tộc điều khiển Cơ Giới vũ khí ta hoang toàn tán thành... có đồ tốt không dùng thì quá ngu.... sau này còn phải chiến cùng Ma Tộc và Nhân tộc, nếu chỉ dùng máu thịt mà xông lên thì không hề không ngoan... ta quyết định đặt hàng dài hạn với Càn Khôn Lĩnh của người về mặt vũ khí cơ giới.... còn về mấy thứ bù đắp gì đó người thật là lấu cá nha... được rồi cấp người 5 Phương linh thạch... điếm tịch trong Tàng Kinh các vào mà xem..... thích sao chép gì thì sao. bảo vật trong kho chọn chục món... người thấy sao." Giác Khiếu Thiên đối xử Lạc Thiên đúng là không tệ mà. Cũng chính vì vị Hoàng đế này nhìn thấy tiềm lực phát triển của Lạc Thiên mà đầu tư đó. Nhưng gã lại không biết hẳn vừa bị Lạc Thiên cho vào một cái hố to lớn và phiền toái

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 161: Nhân Tộc Phụ C Kích

Phía tây Đông của Loạn Tinh đảo hải vực có một khu vực biển đặc biệt bí ẩn, đó chính là Mê tận vụ Hải vực. Đây được coi là một trong những hiểm cảnh ác liệt nhất của Vô Tận hải. Đặc điểm nơi đây là sương mù quanh năm và vô cùng vô tận, điểm đáng sợ của loại sương mù không biết từ đâu sinh ra này là ăn mòn linh lực và thần thức. Điều khó chịu hơn chính là mê vụ trong khu vực vậy mà không bị ảnh hưởng bởi pháp thuật. Phong Hệ xua không được, hỏa hệ đốt không xong, thủy hệ không tác dụng, kim hệ không hiệu quả. đừng thi triển mộc hệ vì làm như vậy thì người sẽ chết nhanh hơn do độc tính của mê vụ sẽ tăng gấp nhiều lần.

Lúc này đây bên trong Mê Tận Vụ Hải vực có một đội ngũ cỡ 400 nhân gồm cả nhân tộc, thú tộc, hải tộc đang gian nan di chuyển. Gương mặt từng thành viên trong đó đang ánh lên vẻ cừu hận bất tận. Từng bước chân gian na vất vả, từng giây phút phải đối chọi với sự ăn mòn bất tận của sương mù nơi đây. Dẫn đầu đội ngũ tiến lên vậy mà là một con quái Giao hai màu xanh đỏ. Ánh mắt của hãn giờ này tràn ngập huyết hồng. Đội ngũ này không phải là Sứ Đoàn Hồng Giao tộc Lạc Thiên thì còn là ai. Tại sao họ lại vướng vào nơi hiểm địa bậc nhất của Vô Tận Hải, tại sao họ lại đang gian nan lê từng bước chân, tại sao họ lại đầy cừu hận ánh mắt.

Tất cả mọi chuyện diễn biến từ một sự kiện cách đây một tháng thời gian. Sau khi nhận được sự đồng ý hỗ trợ từ Giác Khiếu Kiên ông nô trên trời rơi xuống này, Lạc Thiên đã nhận được 10 ức linh thạch, điển tịch yêu văn vô số, và 10 bảo vật lấy từ Bảo khố của Thanh Giao tộc... khoan hãy nói đến muồi bảo vật đỉnh cấp kia, riêng trong Tàng Kinh các thì thu hoạch của Lạc Thiên đã kinh người. Nói một cách trân thành thì Thanh Giao tộc

tích lũy hơn rất nhiều lần Hỏa Giao tộc. Hay cũng có thể Hào Giác nhất mạch cũng chỉ là đệ nhị Gia tộc trong Hồng Giao thế nên không thể cung cấp tài nguyên cho Lạc Thiên nhiều như Giác Khiếu gia tộc. Nói tóm lại lần này Lạc Thiên kiếm được một món lớn, lớn tới mức mơ hồ.

Đầu tiên phải kể đến là đại hình Chuyển Linh Pháp trận vậy mà trong Tàng Kinh các lại có đến 3 loại khác nhau để Lạc Thiên sao chép. Thanh Giao là thủy hệ yêu thú thế nên Yêu Văn về thủy hệ phải nói là hăng hà xa số nhiều không kể hết. Từ mấy thứ thủy hệ Yêu Văn này Lạc Thiên có thể đảm bảo tốc độ của Chiến Hạm trong nước sẽ được hẳn đưa lên một tầm cao mới. Băng phong pháo cũng trở nên không thể lường được với những thay đổi mang tính cốt lõi sau khi sao chép thủy hệ pháp thuật trong Tàng Kinh các của Thanh Giao tộc. Nói một cách chính xác sự "đền bù" của vợ chồng nhà Giác Khiếu Kiên quả thật là rất nặng, làm cho bao nhiêu sự" tui nhục, vất vả" khi " lưu lạc" bên ngoài của Lạc Thiên tan biến.

Ngoác một miệng Giao cười không ngậm lại được Lạc Thiên ôm một lũ tài nguyên vút vào trong một cái giới chỉ rồi nuốt vào bụng. Mẹ nó thói quen của Yêu thú là có cái gì tốt đều nuốt hết vài bụng a, cái giới chỉ cự đại dung lượng này là một trong 10 bảo vật mà Lạc Thiên thó được trong bảo khố đấy. Trước khi nuốt cái giới chỉ này Lạc Thiên đã luộc đi luộc lại mấy lần rồi, vệ sinh an toàn thực phẩm là trên hết a.

Thân cũng đã nhận, lợi ích cũng đến tay, mục tiêu di sứ cũng đạt thành, Lạc Thiên nóng lòng như điên ma muốn về Càn Khôn Lĩnh. Về đến đây hẳn sẽ bắt tay vào tiến hành một cuộc đại quy mô sửa đổi các trang bị của lực lượng dòng chính. Lạc Thiên hận đến nghiến răng tại sao không có truyền tống trận cỡ bự để hẳn có thể di chuyển ngay về nhà a.

Trời cao, mây xanh cả một vùng biển yên tĩnh, khí hậu thật rất hảo a, chắc Lão Thiên cũng biết Lạc Thiên đang hưng phấn mà ứa hòa theo. Nhưng có thật là Lão Thiên chung vui không thì chưa chắc, chỉ Thấy Lão cá đuối mắt đang lim dim thưởng trà bỗng trợn chừng.

" Chúng ta bị bao vây rồi.... 10 Chiến Hạm cỡ trung.... hai nguyên Anh lão quái...." Lão Cá Đuối không nhanh không chậm mà đạo một câu kiểu như không phải việc của hãn vậy. Cuộc đời ngàn năm thăng trầm của lão đã trải qua biết bao nhiêu trận đánh lớn nhỏ khả năng kể không hết. Lúc bình thường lão cà lơ phớt phơ thế nhưng khi lâm chuyện thì lại điềm tĩnh đến lạnh lùng.

" Công tử.... lai giả bất thiện,bất kể chúng đến với mục đích gì thì đều không phải là có ý tốt. Không cần biết nguyên nhân chúng ta phải tấn công phủ đầu tìm khe hẹp mà chậy ra. Ta sẽ ngăn cản Hai lão quái nguyên Anh nhân tộc.... Công tử cố gắng thoát đi... lão nô cũng chỉ có thể tận lực đến vậy"Lão Cá Đuối nghiêm túc khuôn mặt mà đạo, đôi mắt hình tam giác nhỏ xú ánh lên quang mang sát khí nồng đậm.

" Hai tên nhân tộc tu sĩ Nguyên Anh cấp bậc ra sao... lão đi một mình liệu nguy cơ như thế nào.... Lão có bao phần nắm chắc trở ra.."Lạc Thiên khá là hoang mang, tự nhiên không đâu mọc ra một đội hình cường đại nhân tộc đuổi giết. Hãn tự nghĩ mình không hề có thù oán gì với bất kì một thế lực Nhân Tộc nào có quy mô đội hình mạnh đến như vậy. Nếu nói chuyện Nguyên Thất Tú lộ ra thì không thế nào, hãn làm mọi chuyện cực kì kín kẽ, đội ngũ của hãn toàn là thân binh tuyệt đối nội gian là không có.

" Nếu chỉ là 1 đấu1 thì hai kẻ kia chưa chắc là đối thủ của lão Yêu... hai đấu một lão yêu tự có cách trốn ra... nhưng ta trốn thì chúng sẽ truy sát ngài... vậy thì Công tử không còn cơ hội rồi... Lão Yêu cũng đã đi đến cuối con đường rồi... sống cũng chả được bao nhiêu lâu. Ta bỏ cái mạng già này phù công tử một lần... qua được kiếp này hay không còn xem thiên mệnh a. Chỉ có một việc ta không yên tâm.... Lão yêu con trai chết trận sớm chỉ còn lại một đứa cháu trai đang phục vụ trong tộc tên Bành Đặc Khí, nếu công tử có thể qua được nạn này xin quan tâm một hai..." Lão cá đuối vậy mà dặn dò hậu sự, ý quyết tử của lão đã quá rõ ràng rồi.

" Bành Đắc Khí nếu không phụ ta thì cả đời này ta coi là huynh đệ, nếu hẳn phụ ta a hứa tha cho hẳn một mạng...." Lạc Thiên nghiêm túc mà đạo, mấy câu hoa mỹ này nọ cong không thể nặng bằng một lời hứa mang tính thực dụng như thế này.

Hạm đội lạ của Nhân loại còn cách 50 dặm thì trước mặt Bảo Hạm cả Càn Khôn Tông đã hư không hiện ra hai thân ảnh, cả hai đều là nhân tộc than mặc đạo bào hết sức giản dị. Một người là trung niên Thân thể nội cộm cơ nhục như muốn xé rách toang cái đạo bào mà hẳn đang mặc, kiểu người này thích hộ mặc CHIến giáp hơn. Trung niên tu sĩ nhân tộc vậy mà có một gương mặt vuông chữ điền khá hàm hậu, râu quai nón tua tủa, long mày rậm rạp mắt mũi miệng đều khá thô to. Người bên cạnh hẳn lại là một lão đạo già cả, râu tóc phạc trắng, đôi bạch mao mi vậy mà cực dài rủ đến gần má, thân thể người này khá gầy gò, cái đặc biệt là người này có một đôi mắt cực kì sắc xảo kiểu như một cặp kiếm đang xúc thế chờ ra khỏi vỏ. Vậy mà cả hai đều là cấp bậc Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ

" Hào Lạc Thiên Thiên Trấn Vương, nghe danh đã lâu.... chúng ta lần này lai đáo quả là mạo muội có việc thỉnh cầu mong đạo hữu nể mặt một hai" Người tu sĩ già cả lên tiếng vọng vào trong Bảo Hạm. Tiếng của lão có kèm theo linh lực nghe keng leng như kim khí mà đâm vào màng nhĩ thật chói tai. Không ít nhân viên trên Bảo Hạm tu vi hơi yếu lẫn ra sàn tàu ôm tai kêu đau đớn.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 162: Nổ Tung

Trở lại với cuộc phục kích của một nhóm cao thủ nhân tộc đối với phái đoàn Sứ thần Hồng Giao tộc. Tình hình lúc này là mười Linh Hạm của nhân tộc đang bao vây tứ phía đối với Bảo Hạm của Lạc Thiên. Thói quen của Nhân tộc vẫn là tiên lễ hậu binh vậy nên hai Lão quái Nguyên Anh của đội ngũ phục kích vẫn thực hiện cái động tác dài dòng vô nghĩa đó là "chào hỏi" con mồi một chút.

Sau khi nghe được tiếng nói vọng vào đầy tính đe dọa với kiểu đả thương người vô hình thì Lão Cá đuối thả ra linh lực chặn ngang sự công kích tâm thần của Lão Giả NGuyên Anh nhân loại.

- Các người thuộc thế lực nào? muốn gì từ chúng ta... nên nhớ chúng ta là Phái đoàn sứ thần của Hồng Giao đình... các người muốn gây ra chiến tranh Hải tộc... nhân tộc.

Lạc Thiên không nhanh không chậm đạo một câu. Có hậu đài vững chắc không lời ra mới lạ.

- Chúng ta la ai thì không quan trọng lắm... cái chúng ta muốn là Trấn Vương điện hà có thể giao ra pháp môn chế tạo Phi Hạm bằng kim khí... chúng ta đảm bảo cho ra một cái giá hợp lý... Còn bằng không thì... cũng chả có ai biết hôm nay chuyện gì xảy ra... chỉ biết phái đoàn Sứ Thần Hồng Giao mất tích tại địa phận Thanh Giao mà thôi. Cái gọi là Chiến tranh Nhân Yêu căn bản không thể xảy ra a... mà có xảy ra thì có lẽ là Thanh Hồng lưỡng tộc Giao va chạm thôi....

Đây là trần trụi uy hiếp, trần trụi gây áp lực. Hóa ra chúng muốn là pháp môn chế tạo Phi Hạm Kim Khí.... Quả thực đây là tiền vốn lập thân của Lạc Thiên, song nếu liên quan đến tính mạng quan đầu thì Lạc Thiên cũng không ngại mà giao nó ra.

Ngay khi Lạc Thiên muốn giao ra pháp môn chế tạo Kim Khí Phi Hạm với bí cấp trọng lực thuật của Dực nhân tộc thì một nữ tu nhân loại Kim Đan kì đeo mặt nạ đứng bên cạnh hấn vội ra tay ngăn lại.

- Công tử không thể được, ta nhận ra bọn họ là Vô, Thường nhị lão trong trường Lão các của Thiên Hạ Thương Hội. Lũ này công tử đã biết, dù chúng ta co giao ra pháp môn cũng đừng mong sống đời khỏi đây...

Hóa ra người đeo mặt nạ là Nguyên Thất Tú nữ tu Kim Đan mà Lạc Thiên đã cứu trước đây. Cái Linh Bảo mặt nạ mà nàng đeo trên mặt cũng là một trong mười bảo vật mà Lạc Thiên đoạt được từ bảo khố Thanh Giao tộc đấy.

Nghe thấy Nguyên Thất Tú đạo thì Lạc Thiên lạnh lòng một nửa rồi, xem ra lần va chạm này là không thể không diễn ra rồi. Truyền âm ra lệnh sẵn sàng chiến đấu cho các nhân viên trên Chiến Hạm, sau đó Lạc Thiên hướng ra ngoài đạo.

- Giao dịch cũng không phải không thể, các người hưng sư động chúng đến như vậy hấn cũng rõ mức quý giá của Pháp môn tạo Phi hạm của ta.... không biết cái giá các người đưa ra là ra...?

- Chúng ta....

Tên lão giả tu sĩ nhân tộc tính mở mồm để báo ra một cái giá, thế nhưng dị biến bỗng nổi lên. Mười Pháp Bảo Pháo và 60 linh pháo của Chiến Hạm Hồng Giao tộc đột ngột khai hỏa không hề báo trước. Mục tiêu của chúng là một chiếc Linh Hạm cỡ trung ở hướng Đông Bắc. Để làm được chuyện bất ngờ này thì công lao của trữ linh cực lớn, có trữ linh linh khí thì không

bị sự delay từ Chuyển Linh Pháp Trận. Chính điều này gần như làm cho pháp thuật từ Chiến hạm bùng nổ như thể thuận phát. Hai Nguyên Anh tu sĩ hoàn toàn không kịp phản ứng ngăn cản.

Nhưng phản ứng của tu sĩ bậc cao cực kì khủng bố, chỉ trong một chớp mắt thôi hai tu sĩ Nguyên Anh nhân loại đã thực hiện công kích mang tính hủy diệt đối với Bảo Hạm của Hồng Giao tộc. Nhưng cũng trong tích tắc đó vậy mà họ dừng lại công kích của mình về phía Bảo hạm, không hện nhau mà cùng tiến hành chuyển hướng công kích về phía sau lưng. Không nghi ngờ gì nữa Lão Cá Đuối đã xuất thủ, nhiệm vụ của lão là tử chiến bám chân hai tu sĩ Nguyên Anh nhân loại này.

Sự việc xảy ra nói thì dài nhưng thực sự chỉ là trong tích tắc mà thôi. Kim đan tu sĩ trên chiếc Linh Hạm là mục tiêu công kích của Càn Khôn Tông không hề phản ứng kịp mà ngăn cản công kích. Đến cả Nguyên Anh tu sĩ còn phản ứng chậm một nhịp huống chi là họ. Lĩnh trọn từng ấy pháp thuật cấp cao thì chỉ với mấy lớp phòng ngự cấp bậc trúc cơ của Linh Hạm không thể kháng cự nổi. Chúng bị xé rách như tầng giấy mỏng để rồi có tới 4 phát pháo phóng ra từ các Pháp Bảo pháo xé rách thân Linh Hạm xuyên xỏ từ bên này qua bên kia.

Thế nhưng mọi việc chưa phải chấm hết, Bảo Hạm của Hồng Giao tộc sứ đoàn đột ngột tăng tốc đến chóng mặt mà lao về phía Linh Hạm vừa bị công kích, tốc độ phải ngang Kim Đan tu sĩ trung kì phi hành hết sức. Trên đường đi của bảo Hạm thì đợt pháo kích thứ hai của nó cũng không chậm chể một giây mà tiếp tục phóng ra.

Đến khi các Linh Hạm, và Bảo Hạm của đội ngũ Thiên Hạ Thương Hội kịp phản ứng thì Bảo Hạm của Lạc Thiên đã phóng đi được tầm 4 dặm, và đợt pháo kích thứ hai cũng đã trúng đích.

Không còn một chút nào quang tráo phòng ngự Linh Hạm đáng thương bị xỏ như tổ ong trong lần pháo kích thứ hai gần như ngay tức khắc đó.

Khốn nạn hơn là có hai phát pháo xuyên đúng vào Chuyển Linh Pháp trận. Vậy là một vụ nổ cỡ Kim Đan tu sĩ hậu kì tự bạo bùng phát ngay tại thân Linh Hạm. Một Kim Đan tu sĩ hậu kì tự bạo có thể gây nên thương tổn cực lớn cho Nguyên Anh Kỳ điều này đủ để mô tả sự khủng khiếp của vụ nổ. Tất cả nhân viên trên Linh Hạm không một người nào có thể thoát khỏi vụ nổ khủng khiếp này, thân Linh Hạm bị xé rách thành từng mảnh nhỏ rồi bị thổi tung ra mọi hướng với vận tốc khủng bố và sức phá hoại kinh khủng.

Cách 4 dặm mà Lạc Thiên vẫn còn cảm nhận được sức mạnh hủy diệt của của linh khí bạo tạc trong vùng trung tâm vụ nổ kia. Thật ra thì nổ Chuyển Linh trận Lạc Thiên cũng đã biết qua. Trước đây khi Phùng Hiên Hỏa Xà tiến công chớp nhoáng Bạch Giao quân cũng đã ghi chép lại mấy trường hợp Linh Hạm bị công phá sau đó vô tình Chuyển Linh Pháp trận mà gây ra nổ mạnh. Nhưng tận mắt chứng kiến vụ nổ này thì Lạc Thiên đưa ra một kết luận; Dcm mấy thằng Hỏa Xà làm ăn tắc trách ghi chép ba lảng nhãng, nếu biết Chuyển Linh Pháp Trận có thể gây nên vụ nổ khủng khiếp như vậy thì Lạc Thiên đã có thêm đại sát khí trong tay rồi.

Nhìn Linh lực tán loạn trong vụ nổ phía trước mà Lạc Thiên căn rắng ra lệnh:

- Thả hết phòng ngự cấp cao nhất ra, toàn lực xông lên...

Quả thật tứ phía các Linh Hạm và Bảo Hạm của địch quân đang ép tới, không còn thời gian để Lạc Thiên né đường vòng hoặc dừng lại chờ Linh lực phong bạo tan đi. Còn trầm xuống đáy biển hoặc bay lên cao thì Lạc Thiên không nghĩ đến, vì lúc đó sẽ phơi lưng hoặc bụng cho đối phương nã pháo.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 163: Truy Sát Vạn Dặm (Dĩ Vạn Dặm)

Lại nói đến Quyết định của Lạc Thiên là lao thẳng qua trung tâm vụ nổ. Đây là một sự quyết đoán rất hợp lý của Lạc Thiên, hơn chục Chiến Hạm của Đối phương đã rất nhanh tiếp cận vụ nổ rồi.

Bảo Hạm Càn Khôn Tông bật toàn bộ hai lớp Phòng Ngự Quang tráo cấp độ Kim Đan trung giai mà lao đi. Nên nhớ một cá nhân Kim Đan trung kì thả ra quang tráo cấp Kim Đan bảo hộ cũng chỉ phạm vi vài trượng là cùng. Nhưng cái Chiến Hạm này dài 320 trượng rộng bảy mươi trượng thì thử hỏi cái quang tráo này khổng lồ đến mức nào. Mà từng cm trên đó đều là cấp bậc Kim Đan trung kì đấy. Đây mới chính là điểm hùng mạnh của Đại Hình tổ hợp pháp Khí, thứ mà nhân tộc tu sĩ cá nhân không thể làm được. Một cái phòng ngự quang tráo này của Chiến Hạm phải bằng cả trăm tu sĩ kim đan thả ra lồng phòng ngự cùng lúc. Thế nhưng nó lại không gia điệp lên nhau nên vẫn có thể bị xuyên thủng với cường lực của tu sĩ cấp cao.

Lúc này đây mũi Chiến Hạm hứng chịu hoàn toàn hậu chấn của vụ tạc nổ Linh Khí từ Chuyển Linh Pháp trận. Vậy mà hai lớp phòng ngự đều bị xé toang thành mảnh nhỏ, Chiến hạm rung lắc dữ dội. Rất may đây chỉ là hậu chấn chứ không phải hoàn toàn là thời điểm bùng phát của vụ nổ trên. Sau khi xuyên qua hai lớp quang tráo phòng ngự thì dư lực của bạo tạc Linh khí cũng không nhiều, chúng bào đi một lớp vỏ ngoài của Phi Hạm. Thành thử ra tất cả linh Văn phòng ngự được Khắc ở mũi Chiến Hạm coi như vụn vặt bỏ. Tổn thất này tạo thành một lỗ thủng lớn trên quang tráo phòng ngự của Chiến Hạm ở mũi thuyền. Rất may bản thể bằng kim loại của chiến Hạm cũng có lực phòng ngự nhất định, nếu không đến cả lớp vỏ chứa Linh văn

trọng lực và linh văn phong hệ cũng bị bào đi thì Phi hạm tốc độ di chuyển sẽ bị hạn chế rất nhiều.

Chiến hạm Càn Khôn Tông như một mũi tên kim sắc xuyên qua màn lửa đỏ khổng lồ mà lao nhanh về hướng đông bắc. Tại Sao Lạc Thiên lại chọn hướng này mà chạy, đơn giản đích đến của nơi đó là Mê Vụ Tận Hải Vực. Nơi Thiên Hạ thương hội chọn để phục kích rất xảo diệu, vị trí này cách lực lượng gần nhất của Thanh Giao tộc gần 40 vạn dặm, cách quân biên phòng Hồng Giao tộc gần 70 vạn dặm. Không kể Lão Cá Đuối có ngăn cản nổi hai tên tu sĩ Nguyên Anh Nhân tộc hay không, chỉ nói đến hơn mười Chiến Hạm đang bám riết đằng sau thì Lạc Thiên cũng không tự tin Bảo Hạm của hắn có thể trụ nổi 10 vạn dặm hay không. Nên biết một chuyện trong mười chiến Hạm của Thiên Hạ Thương hội thì có Ba cái đẳng cấp thực sự là Bảo Hạm, kể cả phòng ngự và tấn công. Bảo Hạm của Lạc Thiên chỉ có hệ thống Phòng Ngự là cấp Bảo Hạm chân chính, hệ thống tấn công thì đến 80% pháo vẫn là Linh khí cấp.

Cuộc truy đuổi diễn ra nghẹt thở bởi tốc độ của Chiến Hạm Càn Khôn Tông không thể bứt phá khoảng cách 10 dặm đối với ba Bảo Hạm của đối phương. Đơn giản vì hệ thống phong hệ Linh văn của Lạc Thiên vẫn là cấp linh khí, rất may là có hệ thống trọng lực hỗ trợ vậy nên mới có thể duy trì tốc độ ngang ngửa của Ba Bảo Hạm phía sau. Tất cả những hạn chế này đều là vì lúc chế tạo Bảo Hạm này Lạc Thiên trong tay không có Chuyển Linh Pháp trận cấp đại hình, thiếu thốn về năng lượng sẽ gây nên thiếu thốn về mọi mặt.

Bảo Hạm Càn Khôn Tông bay phía trước chỉ cách 10 dặm và nâng trong tầm bắn của 3 chiếc Chiến Hạm đang truy đuổi. Trên bầu trời là cảnh tượng pháp thuật tầm xa từ ba chiếc Bảo hạm khổng lồ dài 250 trượng dồn dập bắn về phía chiếc Kim Khí Phi Hạm đang bay phía trước. Quả thật với sức tấn công liên tục như vậy không sớm thì muện lớp phòng ngự của Chiến Hạm Càn Khôn Tông cũng sẽ bị đục thủng.

" Công tử... Quang tráo của chúng ta chắc chắn không chịu nổi trong thời gian ba canh giờ... Pháp thuật chúng công kích là lôi hệ... mà pháp thuật quang tráo của chúng ta là kim hệ. Có rất nhiều tiêu tổ hợp Linh Văn khắc trên than chiến hạm phần đuôi đã bị tổn hại... cứ tiếp tục thế này e không phải là cách..." Tô Thiên Thiên vậy mà cũng đi theo sứ đoàn lần này. Nàng giờ đây chính là thủ bị trong luyện chế các đại hình vũ khí của Càn Khôn Tông, vậy nên lần xuất ngoại này còn có mục đích mua sắm các nguyên liệu do đó Nàng cũng đảm nhận đi theo. Mà trong sứ đoàn ngoài nhân viên Chiến đấu còn có một ít nhân viên thuộc Đan Các, Luyện Khí Các đi theo để chọn lựa mua nhiên liệu nhân số của họ tầm 100 nhân còn lại là 150 nhân chiến đường, và 150 nhân viên điều khiển Chiến Hạm.

" Tiếp tục xông lên.... chỉ hai canh giờ nữa là đến Mê Vụ Tận Hải Vực rồi.... ta đang đau đầu là làm sao cắt đuôi chúng khoảng tầm một canh giờ thì chúng ta mới có thể tiến vào Mê Vụ Tận Hải vực mà không bị bám sát..... tiến vào rồi ta sẽ dẫn được các người tới nơi an toàn."

Lạc Thiên tự tin có thể sống tốt trong Mê Vụ Tận Hải vực vì lần trước khi đọc mảnh vụn trí nhớ của Hạ Hầu Uyển Vân thì hẳn đã nhớ rõ con đường đi an toàn đến được Động phủ của vị Thiên Tôn mà Hạ Hầu Uyển Vân đã kiếm được truyền thừa.

" Công tử... ta có một cách có thể cắt đuôi tạm thời lũ phía sau.... có điều Bảo Hạm của chúng ta không thể đi vào Mê Vụ Tận Hải Vực" Tộc trưởng Bạch Bạch tộc Khuất Duy Nhất lên tiếng. Mặc dù Tộc hẳn đã được nhận vào Càn Khôn Tông và đang sinh hoạt rất tốt tại Càn Khôn Lĩnh, thế nhưng hẳn lại muốn tiến một bước vào Trung tâm quyền lực tối cao của Càn Khôn Tông . Động lực là tốt, bởi chỉ cần sinh hoạt một thời gian tại Càn Khôn Tông thì bất kì sinh vật nào của giới này đều phát hiện một điều. Tại nơi đây chỉ cần thực sự người nỗ lực thì người sẽ có vị trí chính xác thuộc về mình. Khuất Duy Nhất có thể nói là thiên tài trong thiên tài của tộc Bạng, nếu không thì hẳn chừng mới 250 làm sao có thể là Kim Đan điên phong

cho được, hẳn chính là hi vọng tấn chức Nguyên Anh của tộc Bạng đấy. Muốn tộc Bạng có chỗ đứng thực sự trong giới này mà không chỉ là công cụ điều khiển các cỗ máy chiến tranh thì chỉ có cách bám theo vị Giao Tộc Điện Hạ này mà thôi. Đây là đạo lý mà hẳn ngộ ra được khi ở nơi đây.

" Tại sao lại không vào được... cách cắt đuôi của ngươi là gì" Lạc Thiên quay lại hỏi. Thật ra hẳn cũng rất thương thức Khuất Duy Nhất, một kẻ có tham vọng, có quyết tâm và cố gắng... muốn thay đổi số phận một tộc không phải dễ. Nhưng đến ngay cả nghĩ cũng không dám thì ngươi thất bại rồi. Khuất Duy Nhất là người dám nghĩ... mà cũng dám hành động thế nên Lạc Thiên rất thương thức hẳn. Nhưng vấn đề đặt ra là sự trung tâm, bởi Bạch Bạng tộc cũng chỉ mới đầu nhập vào Càn Khôn Tông mà thôi.

" Chúng ta có 4 Phi Xa Cấp Linh Khí tuy rằng vũ khí của chúng không có cách nào tổn thương 3 Bảo Hạm đang đuổi theo, nhưng nếu lao thẳng vào rồi kích hoạt nổ Chuyển Linh Pháp trận thì mọi chuyện sẽ khác.... cái chính là phải tìm được người cảm tử.... con em tộc ta không sợ.... ta sẽ tìm tộc nhân hỏi xem ai nguyện ý hay không." Khuất Duy Nhất khẳng khái mà đạo.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 164: Cảm Tử

Lạc Thiên cũng là thượng vị ông vua không ngại của Càn Khôn Tông gần 5 năm rồi, dù sao cũng hiểu được một chút quyền mưu chi thuật. Hấn ánh mắt sắc lạnh mà nhìn Tộc trưởng Bạch Bạng Tộc.

- Khuất Duy Nhất ta phải nhắc để người nhớ rõ một chuyện. Bằng vào năng lực của người, tham vọng của người và cả sự nỗ lực trong thời gian qua của cả người và tộc nhân thì chắc chắn các người sẽ có chỗ đứng xứng đáng trong tương lai. Nhưng ta lại ghét nhất kiểu bán tính mạng người thân, tộc nhân để thượng vị... nhắc để người nhớ kỹ, vì ngày hôm nay người bán được tộc nhân thì ngày sau người có thể bán cả ta. Có dã tâm mới có tiến bộ, điều này ta tán dương. Nhưng bất chấp thủ đoạn thì lại rất tệ hại.

Khuất Duy Nhất vội vàng quỳ rạp xuống sàn thuyền mà run bần bật. Hấn không dám thanh minh nửa lời, coi như là hấn thông minh. Chỉ cần hấn lấp liếm sai lầm thì đảm bảo ngày hôm nay hấn máu phun ba thước mà bỏ mình.

Tô Thiến Thiến cũng vội vàng quỳ rạp xuống mà xin tha cho Khuất Duy Nhất. Quả thực hấn mới tiếp xúc chưa lâu với Lạc Thiên nên chưa biết tính cách ông chủ rất là bao che người nhà. Mà khi Bạng tộc đã đầu nhập vào Càn Khôn Tông thì hấn coi đó là thành viên trong đại gia đình rồi, nếu ngay cả thành viên cũng lôi nhau ra bán thì đừng hi vọng vào tương lai cùng nhau đánh ra một mảng trời.

- Lâng này bỏ qua, không có lần sau.... người chưa hiểu thì nên hảo hảo mà hiểu cho rõ. Thế nhưng kế sách của người lại rất tốt, mặc sù động cơ là

rất tệ. Thông báo cho toàn nhân viên có thể điều khiển Phi Xa rõ về tình hình nguy cơ hiện nay, ai tự nguyện đi thì hậu đãi người nhà. Cấm ép buộc... chết chùm thì cùng chết... Ta không sợ các người sợ gì.

Lạc Thiên ra vẻ hiên ngang lắm liệt. Thật ra con mẹ nó hần mới là kẻ sợ chết nhất trong đám này, giờ hần chỉ nói cứng vậy thôi. Nhưng hần dám giả vờ vì hần biết chắc chắn sẽ có người xung phong đi cảm tử. Con mẹ nó đây là yêu thú chứ không phải nhân tộc. Chúng cái gì cũng không bằng nhân tộc nhưng có một thừa chúng vượt trội, đó chính là bộc trực và thẳng thắn. Mệnh lệnh vừa đưa ra thì đến chín phần Bạng tộc đề xung phong liều chết. Tại sao ư, nếu Lạc Thiên gặp nạn thì Càn Khôn Tông xong rồi. Mà không còn Càn Khôn tông thì Tộc Bạng của chúng còn nhà không, lại quay về với kiếp sống chui lủi bên trong hang động hay đi làm công cụ điều khiển chiến tranh cơ giới của tộc khác. Đấy chẳng qua cũng là một kiểu nô lệ cao cấp hơn một chút, tính mạng người vẫn rẻ mạt như vậy. Chỉ có ở Càn Khôn Tông thì Bạng tộc mới có được tôn nghiêm và được tôn trọng thực sự. Bởi vậy chúng chấp nhận hi sinh bản thân để người nhà còn có sinh cơ mà phát triển.

Chuyện cắt đuôi kẻ địch đã được an liệu, chuyện tiếp theo chính là tại sao không thể cho Phi Hạm tiến vào Mê Vụ Tận Hải Vực.

Theo như Khuất Duy Nhất giải Thích thì sương mù trong Mê Vụ Tận giống như sinh vật còn sống, chúng cực kì nhạy cảm với linh lực. Người có ẩn nấp thu liễm thể nào cũng không xong, số lượng sương độc ăn mòn tụ tập tấn công tỉ lệ thuận với cường độ linh lực mà người có được. Bất buộc lúc nào người cũng phải tế ra phòng ngự mạnh nhất của mình để chống ăn mòn. Ngưng Chiến Hạm lại là một tồn tại đặc biệt, tổng hợp năng lượng của tất cả các lò phản ứng thì nó sẽ thu hút sương mù đến cấp độ Nguyên Anh Kỳ, nhưng phòng ngự của nó chỉ là cấp Kim Đan. Nếu đưa cái Chiến Hạm này vào Mê Vụ thì đảm bảo chỉ trong một giây thôi nó sẽ bị xoắn nát,

sau đó là mười bốn Trung hình Chuyển Linh Pháp Trận của thuyền sẽ bị kích nổ. Tất nhiên chả có ai thoát được cả nếu mọi người vẫn trên tàu.

Do tính chất quái đản của sương mù trong Mê Vụ Tận mà Nguyên Anh cũng như luyện khí kỳ khi bước chân vào đây thì biến thành bình đẳng với nhau hết. Người là Nguyên Anh thì người sẽ nhận được sự ăn mòn cấp bậc Nguyên Anh, người là luyện Khí thì cấp bậc ăn mòn là Luyện Khí. Còn một thứ đáng sợ hơn nữa đó là người càng vận dụng nhiều linh lực thì sự công kích càng đáng sợ. Ví dụ như nếu người chỉ thành thành thật thật tế ra quang tráo mà đi bộ thôi thì sương mù ăn mòn chỉ là cấp bậc ngang hàng bản thân linh lực của người, nhưng nếu người thi pháp phi hành hay tranh đấu vậy thì chúc mừng người sẽ nhận được sự ăn mòn vượt cấp của độc sương. Mà đó chỉ là ngoại vi của Mê tận vụ mà thôi, vì nguyên do này mà vạn vạn năm qua chưa một ai có thể thăm dò được trung tâm Mê Vụ có cái thiên đại bí mật gì.

Nghe giải thích đến đây Lạc Thiên cảm giác như cái Mê Vụ Tận Hải Vực như một sàn thí luyện khổng lồ để chọn ra những tu sĩ đặc biệt hơn người. Chỉ cần người có linh lực tinh thuần hơn mọi người, có khả năng khống chế linh lực tốt hơn tu sĩ đồng cấp thì người sẽ tồn tại được lâu hơn trong Mê Vụ Tận Hải Vực mà tìm kiếm cơ duyên. Song cái Mê Vụ Tận Hải Vực lại có những khe hở có thể tận dụng, thí dụ đơn giản nhất đó là bí lộ mà Hạ Hầu Uyển Vân đã từng khám phá. Tiếp theo là Lạc Thiên có một con át chủ bài để dựa thêm vào đó là Trữ Linh linh khí của hắn. Mỗi Thành viên của Càn Khôn Tông đều có một linh khí phòng ngự và tấn công có gắn trữ linh. Mà cường độ phòng ngự và lượng linh khí chứa trong những Linh khí mang tính phòng ngự lại không hề chênh lệch như sự Chênh lệch giữa Chuyển Linh Pháp trận và lực phòng ngự của Chiến Hạm. Do đó những linh khí phòng ngự này hoàn toàn có thể đảm nhận việc bảo hộ môn nhân Càn Khôn Tông . Vấn đề là linh lực chứa trong Trữ linh chỉ có thể duy trì 1 canh giờ mà thôi, nhưng vấn đề này hoàn toàn có thể giải quyết trong lần thứ hai cải cách vũ khí của Càn Khôn Tông . Những trữ linh đã được thiết

kế để có thể tháo rời và thay thế kiểu như "băng đạn" do vậy mỗi môn nhân Càn Khôn Tông đều có ít nhất là 5 lượt thay đổi. Đây là phần cứng cơ sở mà Càn Khôn Tông cung cấp cho môn nhân, tuy vậy môn nhân Càn Khôn Tông ai chả có của ăn của để nên họ đều đặt hàng sắm thêm vài cái trữ linh từ Luyện Khí Các. Không ít thì nhiều trong người họ đều có đến cả chục cái Trữ Linh bắn đạn như vậy. Đây là vật bảo mệnh a, không ai chê mệnh dài cả.

Việc cảm tử quân lái bốn chiếc Phi xa kiểu mới F22 lao vào quân địch cũng hoàn thành một cách thuận lợi. F22 được thiết kế đúng đeo động lực học của địa cầu, bay lượn cực kì linh hoạt với tốc độ cao hơn nhiều Bảo Hạm. Bản thể của chúng chỉ gồm một lớp phòng ngự cấp Kim Đan sơ kì nên khá mỏng, cộng thêm trọng lực linh văn khiến chúng quá sức nhẹ nhàng. Một chút Phong hệ Linh văn để cho chiếc Phi Xa này đạt quá tốc độ Siêu thanh nhiều lần. Nếu so sánh một chút thì tốc độ của chúng phải bằng Kim Đan Đại viên mãn toàn lực Phi hành.

Bốn chiếc Phi Xa F22 đầu tiên là từ mũi Bảo Hạm của Càn Khôn Tông mà xuất phát bay về phía trước tạo nên giả tượng chúng trở những nhân vật quan trọng bỏ chạy. Tốc độ chúng quá cao và xuất hiện đột ngột khiến cho những Kim Đan chân nhân của những Chiến Hạm đuổi theo không kịp phản ứng. Đến khi họ định thần lại thì cả bốn chiếc đã biến mất khỏi tầm quan sát của Thần niệm. Những nhân vật được phái đi để đuổi theo Chiến Hạm Hồng Giao tộc Phái đoàn tưởng như đã thất bại trong nhiệm vụ. Họ dồn dập lấy ra Pháp khí truyền âm để thông báo về tổn Đàn nhằm tăng thêm viện trợ để phong tỏa toàn bộ khu vực này. Song chính lúc này cả Bốn chiếc Phi Xa lại xuất hiện, chúng nhiều một vòng lớn mà quay trở lại, tiến hành từ trên cao mà bổ nhào xuống tấn công. Hệ thống Pháp pháo quả thật rất cường đại ở chỗ bắn ngang thế nhưng phía bụng và lưng của Chiến Hạm thì thường mỏng hơn nhiều.

Các Kim đan trấn thủ trên Chiến Hạm Thiên Hạ Thương hội dồn dập ra tay, pháp Thuật bay đầy trời. Song mỗi Chiến Hạm số lượng Kim đan tu sĩ cũng là có hạn thôi, Kim đan không thể như cầu mà chạy đầy đường được. Tốc độ bổ nhào của 4 chiếc F22 quả thật là quá kinh khủng, sau một lượt tấn công của một số Pháp Pháo và các Kim Đan nhân tộc thì chúng đã tiếp cận ngay sát Chiến Hạm rồi. Ngay khi những Kim Đan vừa hồi khí sau đòn tấn công thứ nhất thì cả Bốn chiếc Phi Xa F22 đều phát nổ. Sức nổ của Một lò trung Hình Chuyển Linh Pháp trận chỉ là ngang với Kim Đan sơ giai tự bạo thôi. Nhưng nó thừa đủ để xé rách phòng ngự của Bảo Hạm và tổn thương phần nào bảo thể của chúng. Cả ba chiếc Bảo Hạm đều bị tổn thương nặng nề phần vỏ thuyền, nói cho cùng sức phòng ngự của Thiết Mộc vẫn không thể bằng được Thanh Đồng và Ngân Thiết. Do có những nơi vỏ của Bảo Hạm bị thủng hoàn toàn vậy nên linh văn Phong hệ của ba Chiếc Bảo hạm bị tổn thất không nhỏ, điều quan trọng là tính cân bằng của chúng bị giảm mạnh khiến cho vận tốc tụt thê thảm. Chúng tu sĩ Thiên Hạ Thương hội chỉ đành trơ mắt nhìn Chiến Hạm Càn Khôn Tông bay đi xa.

Tất nhiên các Kim Đan Chân nhân Thiên Hạ Thương hội sẽ bỏ thuyền mà Phi Hành bám theo con mồi. Song họ chỉ có thể giữ khoảng cách 20 dặm mà thôi. Chỉ là mười Kim Đan nếu tiếp cận gần hơn Bảo Hạm thì không đảm bảo họ có thể bị bắn thành cái sàng. Mà với tầm xa như vậy thì Pháp thuật Kim đan Phát ra chỉ mang tính chất giải ngửa. Nếu họ toàn lực một kích chắc gì đã phá được Phòng ngự của đối phương. Không biết chừng sau đó sẽ nhận được đả kích hủy diệt khi không còn linh lực trong người. Bài học đắt giá nhất đó là Kim Ngọc Phá Thiên toàn lực một kích không những không phá được phòng ngự của Linh Hạm mà sau đó còn bị bắn cho thở không nổi đấy thôi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 165: ThứC TiNh

Hai canh giờ cũng không bao lâu Chiến Hạm của Càn Khôn Tông đã đến được biên giới của Mê Vụ Tận Hải vực.

Từ xa nhìn tới thì Mê Vụ quả như lời đồn đãi sương mù tràn ngập mọi nơi, gió thổi không tán, ánh dương chiếu không tan, kinh khủng nhất là vụ này vậy mà xuyên xuống cả đáy biển. Còn giới hạn trên của Mê Vụ đã gần chạm tới cương phong tầng.

Cảm giác khi tận mắt thấy Mê Vụ đó là nhìn như một bức tường khói khổng lồ dài đến vô tận, cao đến chọc thủng tầng mây. Quả là kì quan, kì bí.

Điểm đến Của Chiến Hạm đó là một hòn đảo hình hồ lô nằm ngoài rìa của Mê Vụ Tận Hải Vực. Đây chính là một mốc đánh dấu của bí lộ mà Hạ Hầu Uyển Vân đã từng đi qua.

-Nhanh chóng tiến vào Mê vụ hướng 3 giờ tiến thẳng, chúng ta chỉ có ba canh giờ để đến điểm tập kết thứ nhất.

Chiến Hạm đang dừng ngay sát Mê Vụ Tận vậy nên chỉ cần nhảy ra là có thể tiến vào mê vụ rồi. Đám Kim Đan tu sĩ của Thiên Hạ thương hội đứng cách đó 20 dặm chỉ có thể dương mắt mà nhìn thôi. Đơn giản bên trong Mê Vụ Tận tuy có nhiều hải đảo nhưng đa phần là biển cả mênh mang. Vào đến đây thì đừng mong dùng linh lực phi hành, hay thủy tiên. Nếu không ngại ông thọ sống dai thì cứ thử. Mà dùng chân tay bơi thì cùng yêu thú thì hay là thôi đi.

Kể cả đuổi kịp thì người tính làm gì, trong ấy dùng pháp thuật công kích nhau chính là tự tìm chết. Ma không dùng pháp thuật thì chỉ có thể dùng thân thể mà cận thân vật lộn thôi. Mười hai nhân tộc vật lộn với 500 yêu thú, lại không dùng linh lực nghĩ đến thôi đã thấy bất khả thi rồi. Mà bám theo lại càng không thể nào. Trong Mê Vụ Tận thì cách 5 trượng là khỏi nhìn thấy đối phương rồi. Còn thả thần thức ra theo rồi thì sao, vậy thì chúc mừng người đã có thể miễn phí mà nhận một show diễn cảm giác vạn trùng phệ hồn. Cái cảm giác ấy đến Nguyên Anh Tu sĩ cứng cõi còn muốn tự sát luôn cho xong chuyện.

Nhưng mọi việc cũng không phải là vô vọng. Thường thì những người thám hiểm Mê vụ Tận thường dùng la bàn, đi vào thẳng một đường sau đó quay trở ra đúng vị trí cũ. Nếu không thì rất dễ lạc đến chết bên trong. Chỉ cần canh chặt cửa ra vài ngàn dặm xung quanh chỗ này thì đảm bảo cận linh lực thì đám hề nhảy nhót Hồng Giao sứ đoàn phải mò ra.

Thế nhưng nhân tộc tu sĩ thuộc Thiên Hạ thương hội ôm cây đợi thỏ mà đâu biết rằng họ đã sai lầm nghiêm trọng. Đoàn Sứ thần Hồng Giao tộc hay nói đúng hơn là đám nhân sĩ Càn Khôn Tông vẫn ung dung di chuyển trong Mê Vụ Tận.

Hôm nay đã là một tháng kể từ ngày đội Ngũ Càn Khôn tông đi vào Mê Tận vụ. Mặc dù có Linh Khí trữ linh giúp đỡ nhưng hành trình của đám người này không hề đơn giản. Họ gặp rất nhiều đợt tấn công của hung thú rồi.

Trong Mê Vụ Tận Hải Vực vậy mà sinh sống khá nhiều loại Hung Thú không bị ảnh hưởng bởi độc vụ. Tuy rằng chúng không có linh lực, chỉ là nhục thân của chúng mạnh mẽ không kém gì Yêu thú. Do đó đội ngũ Càn Khôn Tông gặp rất nhiều tổn thất. Tính cả 8 Bạng tộc làm nhiệm vụ cảm tử, một Tân Điều tộc ở lại kích nổ Bảo Hạm cho đến nay Vạn Khôn Tông đã tổn thất 34 mạng. Trong đó đa phần là Bạng tộc nhục thân yếu ớt và 4

nhân tộc tu sĩ. Vậy mà Cua tộc chưa tổn thất một đầu nào. Trong hoàn cảnh này Cua tộc lại trở thành sức chiến đấu chính của cả đội ngũ.

-Cố lên... tiến về phía trước 300 dặm là có chỗ dừng chân bổ xung linh lực cho Trữ linh... nhanh chân bơi... phải đến trước 2 canh giờ nữa nếu không nó sẽ biến mất.

Thì ra theo bí lộ mà truyền thừa châu chuyền lại thì có một vài nơi cực kì ẩn núp trong Mê Tận Vụ cứ cách một khoảng thời gian nhất định sẽ trống rỗng độc vụ. Tuy thời gian trống rỗng độc vụ khá ngắn vậy nhưng lại vừa đủ để môn nhân Càn Khôn Tông bổ xung Linh Lực vào trữ linh.

Ai bị ép đến bước đường cùng mà không hận, không căm thù đến sôi máu. Lạc Thiên và môn nhân bị đẩy vào một nơi tối tăm mù mịt đầy độc vụ, bị ép đến một tháng trời không một giây phút nghỉ ngơi, liên tục phải chiến đấu với hung thú. Mà Lạc Thiên đang mắt vẫn lên một màu đỏ là do Hồng Mãng đã bị trọng thương lâm vào hôn mê sau khi nàng lấy thân thể của mình đỡ cho Lạc Thiên một kích của Hung thú. Bình thường thì vết thương này cũng không đến nỗi trí mạng, nhưng nơi này không thể vận dụng linh lực để chữa thương, vậy nên vết thương chỉ trong vài canh giờ mà trở nên rất nặng nề.

Cả một đội quân mang theo hận ý mà bước đi trong sương mù vô tận. Thiên Hạ Thương hội tự cho là mình siêu nhiên vậy nhưng họ đã phạm một sai lầm trí mạng. Họ đã thành công chọc giận một gã hết sức không tầm thường. Vì hắn là nhân vật chính trong tác phẩm này. Hắn chính là Lạc Thiên.

Thật ra hành trình của Càn Khôn tông đội ngũ bên trong hiểm cảnh hạng S+ của Vô Tận hải này không quá mức khó khăn. Họ dường như bỏ qua được sự ảnh hưởng của độc vụ. Nguy hiểm đến với họ chỉ là từ những hung thú không trí khôn này mà thôi. Nhưng kể cả như vậy Lạc Thiên cũng không chịu nổi. Lục Ngạc và Song Ứng cũng đã chịu vết thương nhẹ, Hồng

Mãng thì nguy đến tính mạng, giờ đây mong muốn của Lạc Thiên chính là biến cường, là dẫm nát Thiên Hạ Thương hội dưới chân. Vốn dĩ bản chất của hắn là nhất chết và ngại phiền phức, kể cả gây sự khắp nơi cũng chỉ là tìm quả hồng mềm mà bóp. Chơi trò hội đồng lấy đông hiếp yếu. Nhưng đó là phần người của hắn trong sâu thẳm thôi. Cả cái thân thể Long Loại này chính là Yêu thú hàng thật giá thật, máu huyết là bạo ngược, là ngang ngạnh và hiếu sát. Trước đây cái tính cách trạch nam còn áp chêm phần nào cái huyết tính trong cơ thể tràn ngập lực lượng này. Vậy nhưng giờ thì xong rồi, hoàn toàn xong. Không yên không nhưng bị người ta đánh chi như chó, Lão Cá Đuối đến tám chín phần bỏ mạng, người thân thì kẻ chết kẻ hấp hối. Thiên Hạ Thương Hội đã thành công đánh thức một con hung thú cực kì khủng bố trong tử Sa giới. Vì trong cái giới này không có một loài hung thú nào hung hơn một con Hỏa Long cả.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 166: Yêu Tộc "Ngu Ngốc"

Trong mờ mịt của độc vụ quân đoàn Càn Khôn Tông vẫn lầm lũi tiến lên. Lạc Thiên vẫn ôm Hồng Mãng trong lòng mà dùng Linh Lực của mình để bảo hộ cả hai. Do Hồng Mãng bị bất tỉnh thể nên không thể tự kích phát linh khí thuần bảo hộ bản thân, Lạc Thiên phải giúp nàng thủ hộ thân thể nếu không độc vụ sẽ ăn mòn cơ thể nàng. Thế nhưng một Chiếc Linh Khí thuần bảo hộ cho hai người thì rất nhanh bị phá hủy, cứ như vậy tiêu hao cũng không phải là cách. Lạc Thiên đành phải dùng chính linh lực của mình để tạo nên vòng bảo hộ cho cả hai. Cũng may pháp lực của hắn trong cùng cấp thuộc lợi bất khả tư nghị vậy nên trèo chống nhất thời thì vẫn chịu được.

Bỗng nhiên Hồng Mãng thức tỉnh, Hai mắt mông lung mà nhìn quái Giao. Nàng bị thương cực nặng, một dấu răng phá rách bụng nàng, nơi ấy vẫn còn lởm chởm máu thịt lân phiến và xương, đôi chỗ còn lòi ra cả nội tạng. Tuy đã được uống đan dược và bôi thuốc cầm máu nhưng không có linh lực hỗ trợ thì những thứ này hiệu quả cực kém.

" Thiên Ca... bỏ muội xuống đi... đừng cố gắng làm gì nữa... kể cả có đến được nơi tập kết..... cũng chỉ có một canh giờ nghỉ ngơi.... vết thương cũng không đỡ bao nhiêu.... lần này Thiên Ca còn cố bảo bọc muội... nhưng chẳng tiếp theo... tiếp theo nữa thì sao... Muội đi rồi.... chỉ lo lắng đến một chuyện là ai chăm sóc cho Thiên ca mà thôi.... Nhưng... Nhưng có Hào Gia Hân muội tử rồi ta đi cũng yên tâm...." Hồng Mãng cố sức mà nói ra... nàng giờ thở ra thì nhiều hít vào thì ít, có lẽ nàng đã đi đến cuối con đường rồi. Một chút hồi quang phản chiếu mà thôi.

" Im miêng... không cho muội chết...ta đã hứa rồi đời này Lạc Thiên Thiên ta chưa tận thì không ai mà tổn thương được nàng.... Muội không được nói nhảm... ta chịu được... không có ta thì người khác trong Tông lần lượt giúp cũng có thể đưa muội tới đích" Lạc Thiên hai mắt đỏ hồng như máu nhìn Hồng Mãng mà gất lên, nhìn hẳn giờ đây không còn cái vẻ cợt nhả thường ngày nữa... toàn thân hẳn lúc này mới đúng là hung thú theo đúng danh phùng kì thực. Tràn đầy bạo ngược, tràn đầy khát máu và bùng nổ.

Hồng Mãng cố dùng sức mà dúc đầu vào lòng Lạc Thiên " Thiên Ca.....đừng lừa mình dối người làm gì.... ở đây không một ai ngoài Thiên ca có năng lực này..... Thiên ca của muội là Rồng bay cừu trùng thiên.... không phải vì ta mà gặp bất trắc nơi đây được.... muội cũng không trụ được lâu.... thả muội xuống... cầu xin huynh" Hồng Mãng cố nở một nụ cười trên khuôn mặt Xà loại của mình.

" Không được nói gở... ta chưa chết thì người còn chưa chết được.... ta còn phải chứng kiến người biến thành Nhân tộc Hình xinh đẹp ra sao..." Lạc Thiên cắn răng mà đạo, cặp mắt đỏ hồng của hẳn đã ứa đầy nước mắt rồi.

Có lẽ quá mệt mỏi mà Hồng Mãng nhắm mắt lại thều thào trong mê sảng " Ta biết người thích nhân tộc ngoại hình.... ta hận mình tại sao là xà.... tại sao không có đôi tay để một lần được ôm người vào lòng.... hận a.... Ta không muốn làm muội muội người.... Thiên ca.... ta muốn làm người phụ nữ của người.... chỉ cần ở bên chăm sóc những thứ vụn vặt là đủ..... nhưng là là xà .... người là Long vốn ta không xứng.... không xứng.... nhưng lúc này sao.... được người ôm thật ấm áp... nếu biết trước khi chết mà được hạnh phúc như vậy... ta mãn nguyện rồi". Nói đến đây Hồng Mãng cứ thế mà lịm đi, sinh mệnh của nàng đã đến cuối cùng rồi. Không thể cầm cự thêm giây phút nào. Thế nhưng nàng được vì người mình yêu mà chết,

được chết trong vòng tay người mình yêu thì đó cũng là Hạnh phúc đến tận cùng rồi.

" Không người không thể chết người là người mà Gia Hân là Gia Hân không ai có thể thay thế người.... nếu người muốn thì đời này kiếp này ta sẽ ôm người.... mãi mãi ôm người.... bao bọc người... cái gì mà Long cái gì mà Xà... đi chết con mẹ nó đi" Lạc Thiên vốn trốn tránh tình cảm củ HỒNG MĂNG vì cái nhân tính ở bên trong linh hồn nó mà thôi, hẳn cảm thấy mình mà "yêu" một con rắn thì có vẻ kì kì. Thế nhưng tình yêu nó quá đản, đôi khi chỉ là tâm hồn mà đến với nhau... ngoại hình nhất thiết quan trọng ư. Giờ phút này hẳn đang nhớ lại một trên cánh đồng cỏ bát ngát năm xưa nơi Man Hoang chi địa. Vậy mà con rắn nhỏ màu hồng ngơ ngác xuất hiện trước mặt hẳn. Rồi nó ngờ nghệch mà tin vào lời Lạc Thiên Thiên ba hoa, không do dự mà đi theo hẳn. Dâng hiến tất cả cho hẳn, âm thầm chịu đựng tất cả, chỉ cố gắng làm sao để hỗ trợ cho Lạc Thiên. Nàng chính là người âm thầm làm tất cả mọi chuyện mà không hề kêu than hay ồn ào một tiếng.

Lạc Thiên hẳn hiểu chứ, hẳn nhìn thấy hết, cảm nhận được tất cả vậy nhưng hẳn không dám tiếp thu nàng chỉ vì cái phần nhân tộc quý quá trong kinh hồn hẳn mà thôi. Giờ đây Lạc Thiên đang lầm bầm trong miệng " Ta là Long... là Yêu thú... một yêu thú có tình cảm với một yêu thú khác thì có gì mà sai.... có lẽ... ta yêu muội... muội không thể chết được... không thể chết được".

Thật ra con người cũng vậy, yêu thú cũng vậy phạm là sinh vật có trí tuệ thường phạm một sai lầm không thể tha thứ. Đó là chỉ lúc mất đi hạnh phúc rồi mới thấy quý giá, những lúc bình thường thì lại không quan tâm. Và Lạc Thiên đã phạm phải sai lầm chết người này. Giờ đây hẳn hối hận thì làm được gì, khóc thì làm được chi. Nhưng Yêu thú là một dạng sinh vật rất đáng yêu, huyết mạch làm cho chúng có những hành động mà khi nhân tộc nhìn vào sẽ thấy thật ngu ngốc. Thật cảm tính. Và Lạc Thiên lúc này đã bị huyết mạch Long loại cuồng bạo của mình triệt để nuốt gọn cả tâm trí. Hẳn

vậy mà ôm lấy lấy Hồng Mãng vào lòng rồi vận động linh lực giúp nàng tiêu hóa đan dược liệu thương. Ngay lập tức độc vụ như cá mập ngửi thấy máu tanh mà lao về phía hấn.

Một giây, hai giây.... chỉ trong một chút thời gian ngắn ngủi mà vòng Quang tráo hộ thân của Lạc Thiên vỡ vụn như thủy tinh. Rồi độc vụ tràn vào thôn phệ ăn mòn cơ thể hấn. Mắt thường có thể thấy được lân phiến trên người hấn từng cái từng cái bị hủ hóa ăn mòn, chỉ trong chớp mắt toàn thân hấn đã bày nhày máu thịt. Thế nhưng như một con Hung thú bị thương mà càng thêm cuồng bạo Lạc Thiên giờ đây đã mất hấn đi lí trí của bản thân, vậy mà theo bản năng vẫn truyền linh lực cho Hồng Mãng. Đây chính là hành động tự sát không lí trí. Vì hấn làm thế chẳng những không cứu được Hồng Mãng mà khiến cả hai chết nhanh hơn.

"Phụ Thân....." "Phụ Thân...." Ba tiếng hét chói tai như phát ra cùng lúc. Lục Ngạc và Song Ưng không quản tất cả mà lao vào vòng xoáy độc vụ đang cuồng bạo ấy. Nếu như nói Yêu thú ngu ngốc thì cũng không sai. Nhưng đó là từ nhân tộc ích kỉ họ mãi mãi không bao giờ hiểu được tình cảm của yêu Thú. Trừ khi họ thực sự là Yêu tộc như Lạc Thiên lúc này đây.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 167: Đại Hoang Mạc

Vòng xoáy vụ độc không phải sức người có thể chống đỡ. Môn nhân Càn Khôn Tông chỉ thấy máu thịt tán loạn tiếng gào rống thảm thiết từ trong vòng xoáy độc vụ chấn động cả một vùng.

Song khi tất cả tưởng như Long gia gia đình năm người đã nhận mệnh thì dị biến xảy ra.

Một luồng sáng chói mắt lóe sáng từ trung tâm của vòng xoáy độc vụ phát ra. Tất cả có thể chứng kiến một cánh cửa được tạo ra bởi ánh sáng màu đỏ rực như lửa được dần hình thành. Cánh cửa hình vòm này lờ mờ có thể nhìn thấy là do hai con hỏa long màu đỏ ánh sáng tạo thành. Rất sống động, đầy khí phách và mỹ lệ. Nhưng mọi người chưa kịp định hình và phản ứng thì cánh cửa đột ngột biến mất như chưa từng xuất hiện vậy. Cùng với đó là độc vụ tạc xoáy cũng vô ảnh vô tung. Đến khi không gian trở lại như bình thường thì môn Nhân Càn Khôn Tông mới há hốc mồm ra mà kinh ngạc, toàn gia 5 người của Lạc Thiên hoàn toàn bốc hơi không rõ tung tích. Đến lúc này thì chúng yêu loạn như cào cào rồi, Lạc Thiên chính là đầu não kết nối tất cả mọi người hẳn mất đi coi như Càn Khôn Tông có thể tan vỡ triệt để trong tương lai gần.

Đúng lúc này thì một âm thanh rống to chấn áp tất cả mọi người.

- Tất cả không hết hoảng... là trường bối của Công tử biết ngài bị tổn thương nên tạo ra cánh cửa không gian đón đi thôi. Không có gì phải lo lắng... theo kế hoạch tiếp tục tiến lên...."

Kể lên tiếng cảnh báo tất cả mọi người là Mộc Kiếm Thanh, tất cả môn nhân cũ của Càn Khôn Tông đều tấm tắc gật đầu. Họ biết rằng Long gia vậy mà có trường bối là tiên nhân đấy. Việc con con cứu đi hậu nhân bằng một cái đường hầm không gian chỉ là chuyện nhỏ mà thôi. Nhỏ đến không thể nhỏ hơn được nữa vậy. Nhưng sự thật có phải như vậy chẳng, hay chỉ là một hiểu nhầm vô ý. Song cho dù là hiểu nhầm thì đội ngũ của Càn Khôn Tông cũng nhanh chóng mà bình tĩnh lại tiếp tục đi theo bí lộ mà trước đó Lạc Thiên đã phong trường hợp có lạc đường mà giao cho một số đầu lĩnh các đội ngũ.

*****
*****

Tại một vùng đất không biết tên, nói đúng hơn là một sa mạc hoang vu.

Mênh mông cát vàng, trống trải hoang vu, nhưng cũng đượm một vẻ bao la hùng vĩ. Những ngọn đại phong quét ngang qua bề mặt lỗ chỗ cát vàng tạo nên những đám bụi bay cao cả ngàn trượng. Lúc này đây mặt trời đỏ đã rơi về gần cuối chân trời, nhuộm cả một mảng thiên không thành màu đỏ thẫm, bàng bạc bên trong cũng có một tia tang thương đáng dấp.

Bỗng nhiên giữa bầu trời bao la và những cồn cát cô đơn ấy hiện ra một tia không gian đứt gãy. Trong phút chốc một cánh cửa màu đỏ lẳng không đột xuất. Từ trong đó năm cái bóng đen khổng lồ nhanh chóng tống xuất trở ra rồi đập mạnh xuống cồn cát. Không gian lại trở nên yên tĩnh, Hồng môn quang cũng biến mất như chưa từng bao giờ hiện thế. Cát vẫn là cát, gió vẫn là gió. Những cơn gió vô tình vẫn làm công việc của nó, quét tất cả những gì trên bề mặt của nó đi qua. Rồi cát lăn như những đợt sóng biển mà khóa lấp đi mọi dấu vết biến động nơi đây. Mọi thứ lại trở về với nguyên trạng của nó. Cồn cát mênh mang, cương phong rít gào.

Không biết bao lâu vậy mà cồn cát kia nhúc nhích, một cái đuôi quái vật cự đại chồi ra ngúng nguẩy, rồi một cái móng cự đại vươn ra khỏi tầng cát.

Trong phút chốc xuất hiện tại Hoang Mạc thể lương không dấu hiệu của sự sống này một con quái vật, nó mà một con Đại Cự Ngạc màu xanh, cơ nhục cuộn cuộn đầy sức mạnh. Tuy trên cơ thể Con Cự Ngạc này có những vết hủ thực xuyên thấu thịt da, máu khô đen tím chảy loang lổ toàn thân nhưng xem ra không phải là trí mạng. Cự Ngạc lắc lắc cái đầu như muốn tỉnh lại sau cơn mê muội kéo dài. Sau đó hai mắt vô tiêu cự của nó dần thanh tỉnh.

Động tác đầu tiên khi nó tỉnh lại là ngơ ngác nhìn ngó xung quanh, mờ mịt không hiểu mình đang ở đâu. Nhưng rồi cái mũi của nó nhanh chóng hit hà trong không gian. Ngay lập tức nó điên cuồng bò về một phía mà ra sức đào mạnh, để rồi một khắc đồng hồ sau nó móc ra từ trong một cồn cát cách đó 200 trượng một thân hình Quái Giao Bê bết máu thịt. Đôi chỗ còn có cả Xương và nội tạng lộ ra.

Đến lúc này thì cách đó mấy trăm trượng tại hai cồn cát khác cũng đột nhiên xuất hiện dị động, Hai con quái vật khổng lồ có cánh xuất hiện, điều trùng hợp là trên người chúng cũng tràn đầy các vết hủ thực, máu khô tím đen loang lổ toàn thân. Hai con Quái vật này cũng ngơ ngác nhìn xung quanh, sau đó chúng đột nhiên phát hiện ra con Cự Ngạc và cái Xác của Quái Giao. Vậy mà cả hai như tia chớp thét gào mà xông tới phía Cự Ngạc.

- Lục tử.... phụ thân sao rồi... Cả hai con quái đều như cùng lúc lên tiếng.

- Thương thế rất nặng, nhưng không nguy tính mạng... các người đi tìm Hồng Di mau lên... Con Cự Ngạc vậy mà lên tiếng ra lệnh cho hai con quái đều.

Chỉ trong chốc lát hai con quái đều cũng từ một cồn cát gần đó mò ra một con Đại Hồng xà Máu thịt bầy nhầy. Hai mắt nhắm nghiền hơi thở mong manh.

- Tình hình Hồng Di ra sao rồi.... Cự Ngạc ngoác miệng máu ra để hỏi.

- Vết thương chí mệnh do hung thú tạo thành đã được Phụ Thân dùng linh lực kích hoạt đan được nên khá lên rất nhiều.... những vết hủ thực còn lại chỉ là ngoài da... thế nhưng Hồng Di rất yếu có qua được hay không thì ta không biết.... Lạc Thiên Ứng lên tiếng trả lời.

- Nơi này một tia Linh Khí cũng không có, không biết đã qua bao lâu mà ta đến một tia Linh lực trong người cũng không còn, không thể mở ra túi trữ vật. Các người thì sao. Cự Ngạc lên tiếng hỏi Quái điều.

- Đệ cũng không còn một tia linh lực nào, người thì sao Địa Ứng... Thiên Ứng quay qua đệ đệ của mình mà hỏi, giọng đầy lo lắng.

- Ta cũng trống rỗng Linh Lực.... Địa Ứng ảo não trả lời.

- Ta e rằng cả Phụ Thân và Hồng Di cũng giống chúng ta, không còn một tia Linh Lực nào. Nếu không có linh lực thì phụ thân và Hồng Di rất khó bình phục. Việc của chúng ta bây giờ cần nhất là tìm một nơi có chút linh khí, chỉ cần đủ mở là yêu Trữ vật là chúng ta có đầy đủ linh thạch mà giúp cho phụ thân và Hồng Di. Đây là nơi nào hai người có ấn tượng không? Lục Ngạc vậy mà nhìn xung quanh đưa ra một câu hỏi, nó hoàn toàn không có ấn tượng đối với nơi này.

Thế nhưng hai con Quái ứng cũng lắc đầu quây quây. Chúng hoàn toàn không biết giờ đây đã lạc đến nơi nào, cũng không hề biết tại sao trước đó là biển cổ tại Mê Vụ Tận Hải vực. Nay tỉnh lại thì lại xuất hiện tại một sa mạc hoang vắng này. Nhưng điều đó không quan trọng, quan trọng nhất hiện giờ là phải tìm ra Linh khí, một tia thôi cũng được.

Lời tác giả: Ta sắp trở về với thần thoại Việt Nam và ân oán vạn năm của Việt Nam và Trung Hoa

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 168: Tiếng Gọi

Đại mạc cuối cùng thì ánh mặt rời cũng biến mất, thiên không giờ đây lại nhuộm một vòng lam dị sắc. Nó khác hẳn với bầu trời đêm ở Vô Tận hải, hay ở bất kì nơi nào ở Tử Sa Giới. Bầu trời nơi đây không có sao mặc dù không hề có một chút bóng mây nào che khuất. Các vòng lam sắc quang mang trên thiên không vậy mà ánh lên một vẻ đẹp Yêu dị khác thường.

Nhiệt độ ban đêm tại Sa mạc thật là lạnh quá sức chịu đựng, từng cơn gió thổi qua càng khiến cho tình hình trở nên tồi tệ hơn rất nhiều lần. Tuy vậy với nhục thể của Yêu Thú thì đoàn năm thành viên vẫn lầm lũi lê bước trong hoang mạc. Lục Ngạc đã quyết định may rủi mà đi về hướng Đông, hướng của mặt trời mọc, rất may là khả năng định hướng của Song Ưng rất tốt thế nên kể cả không có ánh mặt trời mà di chuyển vào ban đêm thì chúng cũng không thể đi lệch hướng được.

Trên bề mặt gồ ghề đầy dẫy những cồn cát nhấp nhô của Sa mạc là Một con cự Ngạc đang bò như bay, trên lưng nó vật mà có hai cái xác bất động Một là Quái Giao, còn lại là một con Hồng Xà khổng lồ. Trên bầu trời vậy mà hai con Quái Ưng đang vượt gió mà may trước dẫn đường. Hoang mạc khắc nghiệt, không linh lực hộ thân giờ đây chúng hoàn toàn dựa vào nhục thể mà tiến lên.

*****
*****

- Hài tử.... tỉnh lại..... đi về hướng tây... các người đi sai đường.....

- Hài tử mau thức tỉnh.... không phải hướng đó...

- Hài tử.... mau tỉnh.... mau tỉnh lại.... nhanh... ta đã không thể đợi được nữa rồi.....

Linh hồn Lạc Thiên như chìm đắm vào một thế giới tối đen, mênh mang. Nó cứ bay hoài bay mãi trong đó không mục đích.... hẳn cảm thấy như đang nằm trên một cái giường thật ấm áp.... muốn ngủ một giấc... ngủ một giấc thật dài. Thế nhưng bỗng nhiên một tiếng gọi như xa xăm vọng lại, liên tục từng hồi như muốn kéo hẳn ra khỏi cái chăn ấm áp kia, kéo hẳn lại với hiện thực.

- Hài tử.... tỉnh lại..... đi về hướng tây... các người đi sai đường.....

- Hài tử nghe ta nói ta đã không còn nhiều thời gian nữa.....

Tiếng nhắc nhở vẫn đều đều vang lên, tiến vào sâu thẳm trong linh hồn của hẳn, cuối cùng lời kêu gọi kia cũng thành công. Lạc Thiên mở mắt ra, hẳn thấy mình đang nằm trên lưng Lục Ngạc, bên cạnh là Hồng Mãng vẫn đang bất tỉnh. Cảm thấy Linh lực trong cơ thể trống rỗng hẳn chỉ có thể cố gắng phát ra âm thanh yếu ớt.

- Tiểu Thanh dừng lại.....

- Phu thân.... người tỉnh rồi..... người tỉnh rồi.... Lục Ngạc vậy mà dừng lại la toáng lên mừng rỡ.

Hai con Quái ứng từ trên trời cao nghe thấy động tĩnh thì cũng ào ào hạ xuống.

- Phu thân người thấy chỗ nào không khỏe....

- Phu thân người ra sao rồi.... có đau ở đâu không....

Hai con Ứng rối rít mà vây quanh Lạc Thiên Thiên hỏi han, chúng hưng phấn nhảy nhót khắp nơi. Từ lúc sinh ra tới giờ lúc nào cũng sống dưới sự

bảo bọc của Lạc Thiên chúng hết sức ỉ lại rồi, mọi lần cũng có gặp nguy cơ nhưng chưa một nần nào nguy cấp như lần này. Lạc Thiên còn bất tỉnh thì như bóng ma đè nặng lên tâm thần của chúng. Không ai chỉ bảo chúng phải đối phó với hoàn cảnh ra sao. Giờ đây phụ thân của chúng đã tỉnh lại, quả thật như gánh nặng đã bớt đi rất nhiều.

- Ta không sao.... tiếp theo đây có lẽ ta sẽ ngủ say một thời gian nữa... không phải lo lắng.... quay trở lại.. chúng ta đi về hướng Tây... đó mới là Sinh lộ của chúng ta...

Lạc Thiên Thiên cố gắng thì thảo dặn dò Lục Ngạc và Song Ưng, hẳn quyết định tin vào sự kêu gọi xa xăm kia. Từ lời kêu đó hẳn nhận ra một tia ấm áp của thân tình mà rất khó có thể giả, vậy nên hẳn quyết định đi về hướng tây nói lời kêu gọi phát ra.

*****
*****

Ánh mặt trời đỏ rực treo cao trên đỉnh đầu, Hoang mạc vẫn là hoang mạc, chỉ có gió và cát nóng bỏng. Những cồn cát chảy dần đến cuối chân trời như thách thức những kẻ lữ hành đi trên đó. Cương phong mang đến bụi cát càng là khốc liệt kinh người. Dưới cái nóng như thiêu như đốt, đội gió lốc cát vàng mà tiến bước, Một con Cá Sấu khổng lồ đang vượt lên trên mọi thử thách mà tiến bước. Đây là một sự trải nghiệm mang tính khốc liệt đối với nó, thứ nhất nó là yêu thú hệ Thủy, thứ hai nó đã không con chút linh lực nào hộ thân. Bởi vậy khi cơ thể hoạt động kịch liệt thì cơn đói và cái khát lại đang hành hạ sức chịu đựng của nó. Song không rên một tiếng nó vẫn rút từng chút từng chút một tinh lực trong cơ thể mà đối chọi cùng nóng, cùng gió, cùng cái đói khát mà tiến lên. Bởi vì trên thân của nó là phụ thân, là A Di đang cần cứu trợ, nó không thể dừng lại dù là bất kì một giây phút nào.

Song tại đâu đó có một câu nói khi vận rủi quấn thân thì khó khăn sẽ nối tiếp khó khăn. Vào ngày thứ 4 kể từ khi cái gia đình nhỏ Năm con Yêu thú lọt vào vùng đất không biết tên này thì khó khăn đã đến. Như thường lệ Lục Ngạc tiếp tục bò trên cát vàng mà tiến về hướng tây. Song bỗng nhiên nó giật nảy người mà bật ngược trở lại. Bất chấp mọi thứ con cá sấu xoay người đẩy mạnh hai cái xác trên lưng nó bay xa.

Ngay lập tức từ phía dưới một cồn cát tưởng như vô hại bỗng văng ra hai đạo bóng đen. Rồi con cá sấu không hề kêu rống thảm thiết. Thì ra xuất hiện là một con Bọ cạp sa mạch thể trọng phải to gấp 2 lần Lục Ngạc, giờ đây hai cái càng cự đại của nó một thì kẹp ngang cổ cá sấu, một thì kẹp vào đuôi.

Sức mạnh của bọ cạp khá lớn, dù nó chỉ là hung thú không có một chút linh lực nào, vậy nhưng sức mạnh nhục thân của nó không hề kém yêu thú tinh hạch kì.

Chỉ vì Lục Ngạc muốn bảo vệ phụ thân và A Di không bị tổn thương mà chậm một nhịp. Do đó bị hai cái càng cự đại của Bọ cạp bắt được.

Bọ cạp đang cố gắng dùng sức muốn cắt nát con mồi. Vậy nhưng nó bất lực rồi. Dù không có linh lực hỗ trợ vậy nhưng cơ nhục của Cá Sấu là được linh khí rèn luyện qua, đó là điều mà những dã thú ở nơi Vô Linh này không bao giờ đạt được.

Nhưng sức của con Cự hình Bọ cạp này cực lớn, kẹp cho Lục Ngạc kêu oa oa không ngớt.

Thấy việc kẹp không có hiệu quả thì Con Bọ Cạp cong cái đuôi sau lưng lên, vậy mà đầu của cái đuôi đen xì này lại ánh lên màu xanh của chất độc. Có thể thấy được chất độc này sẽ không quá tầm thường, nó mà xuyên được vào người thì Cá sấu không chết cũng mất nửa cái mạng.

Như một tia chớp đen lóe lên cái đuôi chứa kịch độc văng mạnh về phía cổ họng con Cá Sấu.

Tưởng rằng chiếc đuôi nhọn hoắt chứa đầy kịch độc ấy sẽ cắm sâu vào vùng phòng thủ yếu ớt của Cự Ngạc. Nhưng không, khi chỉ còn cách cổ họng cá sấu có 3 tấc thì cái đuôi Bọ Cạp run run đứng lại mang đầy vẻ bất lực không cam lòng.

Nhìn kĩ lại thì bỗng thấy có bốn cái móng vuốt như vuốt giao Tráng kiện đang giữ chặt không cho đuôi Bọ Cạp cử động. Hóa ra anh em nhà Thiên Ưng, Địa Ưng đã có mặt kịp thời mà cứu Lục Ngạch một pha.

- Dcm mà dám kẹp mông đại tỷ... người xong... đại tỉ đập mông không cười được chờng....

- Mổ chết con mẹ nó.....

- Nhắm chỗ nào mềm mổ trước....

Hai con Ưng mềm năm miệng mười chửi bới. Hung thú, dã thú mạnh thì đã sao. Tuy không có linh lực hỗ trợ nhưng Yêu thú linh trí lại không phải bỏ đi. Đó là thể mạnh của chúng.

Đầu tiên hai con mắt của Bọ Cạp là mục tiêu tấn công của Song Ưng. Giáp xác của bọ cạp rất tốt. Toàn thân nó như một cỗ xe tăng chiến đấu trên cạn với 6 chi tráng kiện gi di chuyển, hai cự đại càng và một cái đuôi khổng lồ làm vũ khí tấn công. Phải nói nó là một cỗ máy giết chóc trên cạn khá hoành hảo. Thế nhưng khả năng “phòng không” của chiếc Tăng Thiết Giáp này hơi bạc nhược.

Khi cái đuôi bị khống chế thì toàn bộ lưng của nó sẽ phơi bày ra trước mắt địch thủ.

Mà hai con Ưng lại không phải dã thú bình thường, chúng là Yêu thú a. Tuy không có linh lực tương hỗ thể nhưng móng vuốt và chiếc mỏ sắc bén như kim loại kia là điều dã thú đừng có đem ra so sánh cho mệt.

Một lượt mổ thì cả cai cái mắt của con Cự đại Bọ cạp đã bị đào ra, máu tươi chảy dòng dòng từ hai cái hố sâu hoắm thịt xương bầy nhày.

Đau đớn đến tột cùng Bọ Cạp bỏ càng buông Lục Ngạc ra, rồi nó cố xoay càng mà kẹp loạn trong không gian như muốn cắt chết đối thủ đang như giò bám trên lưng nó.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 169: Chôn Sâu

Quay lại với trận đánh hội đồng úp sọt Bọ Cạp khổng lồ của ba chị em nhà Long Gia. Bọ cạp được cấu tạo để trở thành chiến xa đất đối đất vậy nên lưng vẫn là điểm yếu muôn thừa của nó. Hai chiếc càng khổng lồ kia của nó hoàn toàn không thể với đến lưng, mà chiếc đuôi roi có thể phòng thủ lưng thì bị khổng chế mất rồi.

Hai con ửng sung sướng đầm đìa mà mỗ tán loạn lên lưng con bọ cạp mù đáng thương đang vùng vẫy mà bò quanh quanh. Đất cát bay tán loạn trong không khí.

Giờ đây com Cá Sấu đã thoát khổn, nó đang dùng hai chi trước ngăn tũn của mình cố gấn xoa xoa cái cổ “xinh đẹp”...

- Mỗ chết nó.... mỗ mạnh nữa vào... dám kẹp mông bà cô mà... chừa né con... Địa ửng mỗ vào cái khớp chân không cho nó chạy loạn.... Thiển ửng mỗ khớp đuôi phế luôn nó đi....

Bản lĩnh chiến đấu của Lục Ngạc vẫn hơn hai con ửng một bậc. Chỉ trong giây lát mà nó đã nhìn ra pháp môn tấn công hiệu quả nhất. Con cá sấu vậy mà không có ý đồ tham chiến, nó chỉ đứng đó chỉ đạo và cổ vũ hai đệ đệ và bảo vệ phụ thân cùng A Di mà thôi. Nó cũng hiểu được cách rèn luyện cho đôi Song ửng này, giống hệt trước đây A Ba đã từng rèn luyện nó. Vậy mà con cá sấu này cũng hiểu được một chuyện hoa trong lồng kính mãi mãi không thể trưởng thành.

Quả thật sự chỉ đạo của Lục Ngạc đã mang lại hiệu quả mạnh hơn nhiều việc hai con ửng mỗ tá loạn vào cái mai cứng như sắt thép trên lưng con bọ

cạp. Các khớp chân bị phế khiến cho 2 chiếc chân của con Bọ cạp không thể hoạt động, mất đi thế cân bằng việc di chuyển của con bọ này trở nên khó khăn vô cùng. Kèm theo đó là Thiên Ưng đã thành công tìm ra một khe hở khớp nối của chiếc đuôi bọ Cạp mà khoét sâu vào đó.

Vũ khí mạnh nhất bị hủy hoại, con Bọ Cạp hoảng loạn điên cuồng vậ mà dùng hai cái càng to lớn của mình lúi cát muốn trốn vào lòng đất. Song đời không như là mơ mà tình không như là thơ, Lục Ngạc đã xuất thủ. Vậ mà con Cự Ngạc này nhanh như chớp lúi ra bên cạnh của Bọ Cạp, cái hàm khổng lồ với lực cắn toái kim nát thạch của nó mở ngoác ra. Một đớp nhanh như điện vậ mà con cá sấu đã cắn trúng cái càng hơi to hơn một chút phía bên phải của Bọ Cạp. Chỉ một tớp của cá sấu đã làm lớp giáp xác cứng như thép nguội của chiếc càng Bọ rạn nứt như màng nhện.

Tiếp đó Lục Ngạc nhẹ nhàn có thể lôi con quái vật thể trọng gấp đôi nó lên khỏi cái vũng cát mà con Bọ Cạp vừa tạo ra. Vậ mới có thể thấy rằng con Cá Sấu này da dày thịt béo, đây là điển hình của sức mạnh cơ bắp chuyên cận chiến vật lộn. Song Ưng tấn công nửa ngày song hiệu quả đưa đến chưa bằng một khắc tấn công của Cá Sấu xanh.

Cái cổ đầy cơ nhục của Cá Sấu lắc qua lắc lại hai ba lần, đây là độc chiêu của nó, chỉ cần con mồi bị cạp hàm của nó giữ cứng thì đừng mong thoát ra. Sau đó nó sẽ dùng chiếc cổ “ xinh đẹp” toàn cơ nhục, còn thô to hơn cả thân hình của mình mà lắc, xoay, dăng.

Chỉ nghe đến Crăck một tiếng vậ mà chiếc càng khổng lồ kia của Bọ Cạp bị vậ đứt rời khỏi cơ thể, máu tươi phun tung tóe khắp nơi.

Con Bọ Cạp gào rống trong tận cùng tận cùng của đau đớn thống khổ. Vậ nhưng ác mộng ngày hôm nay của nó chỉ mới là bắt đầu mà thôi.

Một chiêu quất đuôi quét ngang 4 cái chân còn lại của Bọ cạp khiến nó bị hất tung lên trời rồi bật ngửa ra. Nhanh như chớp một bóng xanh như lò

xo bật nhảy mà lao lên bụng con Bọ Cạp.

Lục Ngạc lại cắn chặt lấy chiếc còng còn lại của con Bọ Cạp xấu số, nhưng lần này nó không vặn gãy mà coi đó là điểm tựa rồi gặm cứng lấy. Tiếp theo là tứ chi ngắn nhưng tráng kiện của Cá sấu với các móng vuốt sắc lém hàn mang cào loạn lên bụng con Bọ Cạp đang hải hùng vì thống khổ.

Giáp Xác tứ tung, máu thịt tán loạn, nội tạng bày nhày... cảnh tượng thật quá máu tanh, nhưng đây là phong cách chiến đấu của Lục Ngạc. Siêu chiến Binh cận chiến, bài học rút ra là đừng để con quái vật này cận thân bác đấu với người.

Hai con Ưng cũng lắc đầu cười khở, không phải lần đầu tiên chúng thấy đại tỷ đại phát thần uy. Nói thật nếu so về cận chiến thì hai con ưng này không thể bằng một phần của Lục Ngạc được. Trận chiến rất nhanh chóng mà kết thúc, tuy rằng chiến đấu có chút mệt mỏi, song đó lại là tin vui đối với ba chị em khác loại này. Chúng đã có huyết nhục để bổ xung năng lượng tiêu hao. Vài ngày qua quả thật chúng quá sức đói khát rồi, nếu còn phải nhịn đói như vậy nữa kể cả thân thể yêu thú có cường hoành bao nhiêu cũng không chịu nổi.

Giữa hoang mạc thê lương trải đầy cát vàng vô tận. Dưới ánh mặt trời đỏ lòm nóng bức như muốn thiêu đốt vạn vật vậy mà một bữa tiệc linh đình diễn ra. Ba con yêu thú dùng móng vuốt tách từng lớp Giáp Xác của con bọ cạp xấu số, sau đó lại tách ra từng thớ thịt khổng lồ mà thôn phệ.

Lục Ngạc dùng cái chi trước vụng về của mình mà cầm một chiếc gáo thô thiển được chế từ một mảnh vỏ của Con Bọ Cạp đang rớt vào mồm Quái Giao thứ gì đó. Trong cái gáo xâu xí này vậy mà chứa máu tươi của bọ cạp cùng với thịt tươi đã được dã nhuyễn. Cảnh máu tanh này thật buồn nôn nếu Nhân tộc thấy được, nhưng đối với yêu tộc đây chỉ là ăn uống bình thường mà thôi.

Cảnh tượng máu tanh ấy thế mà diễn ra một cách tự nhiên lưu loát, Quái Giao và Hồng Mãng vậy mà có thể ừng ực nuốt từng ngậm máu thịt bày nhày trong vô thức. Thế mới biết được sinh mệnh lực của Yêu thú cường đến mức nào. Ngay cả trong bản năng khi hôn mê vẫn có thể nhẹ nhàng thôn phệ huyết thực để nhanh chóng lành vết thương.

Thấy A Ba và A Di đều có thể nuốt trôi huyết thực thì cả ba con yêu thú vui mừng ra mặt. Vậy mà chúng chỉ dành một phần nhỏ cho bản thân, chỉ đủ để duy trì thể lực mà thôi. Số còn lại huyết thực vậy mà chúng bận rộn xé xé đã đã thành những mảnh thịt vụn để đút cho Phụ thân Và A Di của chúng. Ai bảo là yêu thú dã man không có tình cảm, chỉ biết chém giết thôn phệ lẫn nhau. Nói thật nhá nếu nhân loại rơi vào hoàn cảnh đói khát trong sa mạc, nếu có chút lương thực chắc gì đã nhường cho người thân đang bị thương hôn mê.

Tình cảm là một thứ lạ lùng vậy đấy, trên bản mặt hung thần ác sát của ba con yêu thú vậy mà ánh lên một vẻ rạng rỡ vui mừng theo từng chút từng chút một thức ăn đưa vào cho phụ thân. Lục Ngạc con chảy dài hai dòng nước mắt, người ta nói là nước mắt cá sấu đấy, nhưng sự thật đây là lần đầu tiên Lục Ngạc biết khóc, nàng khóc vì vui mừng, vì hạnh phúc. Hai con Ưng thì có cách ăn mừng khác đó là hưng phấn nhảy nhót lung tung, kêu loạn không một giây yên lặng.

Nghi ngơi chấm dứt huyết thực dã thôn phệ đủ rồi, ba con yêu thú lại công lên hai cái xác mà lặng lẽ di chuyển trong Hoang mạc vắng lặng chỉ có tiếng vù vù của Cường Phong.

Vốn dĩ Song Ưng có ý định mang phụ thân và A Di bay lên không cho an toàn, nhưng bị Lục Ngạc ngăn cản lại. Thứ nhất không có Linh lực bảo hộ thì Song Ưng khi bay lượn rất dễ làm rơi Phụ Thân và A Di, nếu kẹp bằng hai móng thì thương thế của Lạc Thiên và Lạc Tiểu Hồng không thể chịu nổi. Thứ hai đó là, đã xuất hiện Hung thú mặt đất thì cũng có khả năng xuất hiện Hung thú phi hành. Lúc ấy trên trời cao nếu gặp sự tấn công thì

Lạc Thiên và Lạc Tiểu Hồng sẽ gặp nguy hiểm nhiều hơn. Phương án giải quyết đó là Song Ưng Bay thấp thôi, một con canh giữ theo dõi không gian, một con liên tục chú ý đến Lục Ngạc dưới đất, nếu có biến thì nhanh chóng hỗ trợ.

Sự cẩn thận của Lục Ngạc không có thừa, sau đó ba ngày thì chúng đã gặp phải sự tấn công của một bầy Hung thú phi hành gồm hơn mười con Phi Long. Đây cũng là Hung thú thuần chất, không hề có linh lực. ngoại hình của chúng không khác mấy khủng long bay thời tiền sử, nói đúng hơn là khá giống với Rồng trong truyền thuyết Phương Tây của Đại cầu.

Một trận chiến long trời lở đất xảy ra giữa Phi long và hai con Quái Điều. Thật ra ngoại hình của Song Ưng rất giống Phi Long chỉ trừ cái đầu Ưng ra mà thôi. Trong bầy đàn Mười con Phi Long vậy mà có tới hai con thể hình to lớn gần như tiếp cận kích thước của Song Ưng, những con còn lại lì bé hơn nhiều. Có lẽ đây là một gia đình gồm hai con trống mái cộng thêm một bầy con nhỏ.

Tuy Phi Long thể hình tiếp cận Song Ưng nhưng nhục thân cũng như sức mạnh của chúng quá kém so với Song Ưng. Điều này cũng phải thôi, bởi cơ nhục của Song Ưng là được Linh Lực rèn ra mà thành, những hung thú lớn lên ở vùng đất vô linh này nếu không có đặc thù Giáp xác thì không thể nào so sánh cùng chúng được. Điều này Khác hẳn với Hung thú tại những vùng tràn đầy Linh khí tại Tử Sa Giới. Những con hung thú tại Tử Sa giới chỉ là linh trí không thức tỉnh, thế nhưng có nhục và thân thể đều có thể tự động hấp thu linh khí mà tu luyện, tất nhiên không có pháp môn vận hành thì tốc độ tu luyện chậm đến đáng thương. Song có những trường hợp cá biệt là tại những hiểm địa vực thăm, có những loài hung thú đặc thù tồn tại, khi chúng sống đủ lâu thì cấp bậc cũng rất kinh khủng, Hung Anh.. hợp thể là không thiếu.

Song đó là Tử Sa giới, nơi có đầy đủ Linh Khí, tại nơi vô linh này hung thú không mạnh đến như thế nào. Chỉ giao chiến một vòng mà Song Ưng

đã xé rách độ ngũ của đối phương, đánh chết hai đầu tiểu Phi Long. Ước lượng được sức mạnh của bản thân và địch thủ, Song Ưng càng đánh càng hưng phấn vậy mà chỉ sau một loáng đã kết liễu mười con Phi Long lớn nhỏ khác nhau.

Tiếp theo đó là Lục Ngạc lôi ra "dụng cụ" tự chế của mình mà chế biến thực phẩm cho hai bệnh nhân Quái Giao Và Hồng Mãng. Cứ như vậy một đường thẳng tiến về phía tây. Trong một tháng này nhóm yêu thú Lạc Thiên vậy mà va chạm lớn nhỏ gần mười lần với các Hung Thú tại Sa mạc tưởng như không có sự sống này. Có huyết thực ửng hộ vậy mà cách đây vài ngày Lạc Thiên đã thức tỉnh, Thương thế của hắn đã đỡ phần nào... thịt non đã mọc lên chút xíu thay thế cho chỗ máu thịt bị độc vụ thôn phệ. Hồng Mãng thương thế cũng khá lên nhiều, ít nhất nhịp thở rất là ổn định. Giờ đây Lạc Thiên đang nằm cuộn tròn trên lưng Lục Ngạc, tứ chi thì ôm ấp Hồng Mãng vào lòng. Hắn đang hướng dẫn chính xác đường đi cho Lục Ngạc.

Phải nói Lạc Thiên lúc này cảm động vô cùng, trước đây thu phục, áp nỏ mấy con yêu Thú này mục đích của hắn là biến chúng thành đả thủ, khiên thịt, thành thức ăn khi đói. Thế nhưng tình cảm trân thành của bầy yêu đã dần dần đi vào tâm trí hắn, khiến hắn coi đây là thân nhân của mình. Một tư tưởng quái lại phải không. Một nhân tộc linh hồn luôn ngăn cản cái cảm giác này lại, đùa gì đó ta là người, lợi dụng yêu thú thì được nhưng quyết không thể trở thành thân nhân với chúng. Song tình cảm là một thứ gì đó lý giải không được. Qua sự kiện lần này thì Lạc Thiên triệt để vứt đi cái phần nhân tộc tác quái kia, mà cũng có thể là hắn chôn thật sâu vào linh hồn rồi phong ấn lại. Giờ đây Lục Ngạc, Song Ưng chính là nhi tử của hắn. Mà Hồng Mãng thì hắn đã coi nàng thành thanh mai trúc mã của mình rồi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 170: Bức Tranh

Cuồng phong, Gió đang rít gào, cát vàng mù mịt đầy trời.

Gió cát vẫn không thể cản được bước chân của một nhóm yêu thú đang lầm lũi tiến lên. Bên trong sa mạc hoang vắng tưởng như vô tận này, có một nhóm Yêu Thú vẫn bất chấp thời tiết, bất chấp hiểm nguy mà tiến lên. Đây là nhóm Yêu Thú Lạc Thiên, Lục Ngạc, Song Ưng và Hồng Mãng đang suy yếu nằm trong lòng Quái Giao.

Nhóm yêu thú này đã vất vả lữ trình trong sa mạc vô tận này được gần ba tháng thời gian rồi. Hồng Mãng cũng đã thức tỉnh được vài tuần, vậy nhưng cơ thể quá suy nhược chỉ có thể nằm trong vòng tay Lạc Thiên. Thế nhưng cái mặt xà kia không hề có chút nào khó chịu hay đau đớn vì vết thương. Chỉ thấy trong đó ánh lên vẻ thẹn thùng, bẽn lẽn, còn pha thêm hạnh phúc. Nếu cái mặt xà không phải vốn dĩ màu đỏ thì có lẽ giờ đây chúng nhân sẽ được chứng kiến một cảnh con rắn đỏ mặt thẹn thùng. Cái miệng xà đúng là cười mỉm không thôi, suốt từ lúc nàng thức tỉnh đến giờ con chưa ngậm cái miệng lại đấy.

Biết Lạc Thiên không thích Yêu thú ăn sống nuốt tươi, kể từ lúc tỉnh lại nàng nhất quyết không ăn Huyết thực tươi sống mà Lục Ngạc và Song Ưng đưa đến. Lạc Thiên thấy vậy không phải là cách, Hồng Mãng quá yếu đuối, giờ mà còn nhịn ăn thì cơ thể càng suy nhược, vậy nên hẳn không đành lòng mà vuốt ve khuyên nhủ nàng.

- Là trước đây ta sai lầm. Yêu tộc không ăn huyết nhục thì ăn cái gì.... nàng nhìn ta này... ực ực ực... không ăn lam sao mà khỏe... không khỏe làm

sao có thể cùng ta đi hết con đường này.... nghe ta ăn chút gì đi... muội vốn dĩ... xinh đẹp rồi.... có làm gì thì vẫn xinh...

Chiêu thức tán gái của tiểu thuyết rẻ tiền trên mạng ở Địa cầu rất có lực sát thương.... đối với những cô gái ngờ nghệch mới lớn. Nếu người đem đi áp dụng với mấy cô gái từng trải thì... thôi không nói nữa. Nhưng nó lại có tính sát thương cực mạnh với Hồng Mãng. Chỉ thấy nàng ánh mắt long lanh ngược lên mà nhìn hẩn...

- Muội xinh đẹp thật sao....

- Phải rồi.... biết lần đầu gặp nhau trên cánh đồng thảo nguyên Man Hoang sao... lúc đó ta nghĩ thầm. Quái co cái nhà ai mà xinh thế... lại còn đi lạc đến đây..... ha ha ha

Lạc Thiên lại tung thêm một quả bom thật lớn, mục đích là dụ cho Hồng Mãng ăn huyết thực. Con rắn hồng ngơ ngác mà xấu hổ cúi gằm cái đầu xà, quay đi một hướng khác mà nuốt huyết thực. Thi thoảng cái mắt xà vẫn len lén nhìn lại xem phản ứng của Lạc Thiên, chỉ thấy hẩn ngồi đó khoanh tay mỉm cười nhìn nàng ăn ngon lành. Hẩn giờ đây đã là yêu thú mười phần, làm gì còn kì thị với mấy màn máu tanh này nữa. Yêu tộc là ăn thịt tươi uống máu nóng, thế nhưng đó là nghĩa đen. So với nhân tộc ăn thịt uống máu còn kém xa sự tàn nhẫn. Không tin sao, ác nhất là nhân tộc mà không phải Ma tộc, Yêu tộc hay Quỷ tộc. Vì lòng ích kỉ, hận thù, ganh ghét thì nhân tộc có thể biến thành tàn bạo hơn Yêu Thú, thâm độc hơn quỷ tộc, hung tàn hơn ma tộc, điều này nhiều lần lịch sử đã chứng minh. Vì hai chữ quyền lực mà phụ thân huynh đệ có thể dễ dàng chém giết, ăn tươi nuốt sống lẫn nhau. Vì một chữ sắc mà vợ chồng có thể phản bội sau thời gian dài đằng đẵng chung sống. Vì một chữ tài mà anh em tranh dành đến không còn nhìn mặt nhau. Vì một chữ ghen mà người với người dễ dàng bỏ qua luân lý đạo đức và phản bội, mà giết nhau. So với Yêu tộc ăn tươi nuốt sống hay giết chóc đó chỉ là vì sinh tồn vì bản năng thì cái nào đáng hận, cái nào đáng tru ai cũng hiểu.

- Phụ Thân sắp đến nơi chưa.....

Lục Ngạc gào lên trong gió cát, càng đến gần nơi vọng ra tiếng kêu gọi thì thời tiết càng ác liệt. Lạc Thiên cảm thấy đã đến gần mục đích lắm rồi. Phải nói rằng hẳn không biết mình đã lạc đến phương nào. Vậy nhưng cái mặt trời đỏ một cách thiếu tự nhiên cộng thêm bầu trời không sao đầy quang lam dị sắc khiến hẳn có thể lờ mờ đoán ra đây không phải là bầu trời của Tử Sa giới.

Có lẽ đến được cái nơi phát ra tiếng kêu gọi, gặp được cái "thứ" đã kêu gọi hẳn thì có lẽ hẳn sẽ có câu trả lời. - Sắp tới rồi... ta cảm nhận được nó ở rất gần phía trước.... tất cả cố gắng tiến lên.... lần này lại làm cho ta nhớ lại trước đây chúng ta năm người cũng vạm vỡ mà lữ hành trong Man Hoang Chi địa a... ha ha

*****
*****

Trong gió cát mịt mù phí xa lờ mờ hiện ra một ngọn núi khổng lồ, đỉnh núi phải cao vượt tầng trời. Chân núi thì quá mức to lớn khó có thể ước tính bằng số đo kích thước. Nhóm Yêu thú Lạc Thiên biết được rằng chúng đã tiếp cận vô hạn gần mục tiêu lần này rồi.

Đây là cảnh tượng mà trong gió cát bụi mù gây nên cảm nhận sai lầm. Giờ đây cả đám yêu quái đang há hốc mồm mà đứng trước cái mà chúng cho rằng là một ngọn núi khổng lồ.

Đây chính một tòa kiến trúc cung điện cự cự đại. Nó to lớn đến mức đoàn yêu thú không thể hình dung ra: ai và bằng cách nào mà có thể kiến tạo ra một tòa kiến trúc vượt mọi tầm hiểu biết như vậy.

Lúc này đây năm con yêu thú đang ngược đầu, há mồm nhìn lên cánh cửa cự đại cao đến trăm dặm rộng mấy chục dặm này. Lạc Thiên thực sự thắc mắc đó là không biết cánh cửa này xây dựng để cho sinh vật nào đi

qua. Nếu có sinh vật nào sống tại đây thì kích thước của nó phải kinh khủng đến nhường nào.

Điểm ấn tượng khi quan khán chỉ riêng cánh cửa này thôi thì ngoài sự to lớn đến biến thái ra đó chính là những hoa văn họa tiết khắc họa trên cánh cửa bằng kim loại không biết tên này. Trên mỗi cánh cửa alf từng bức tranh, từng hình ảnh hoa văn cổ phác khắc họa lại một trận chiến đấu thảm liệt. Một người đàn ông khổng lồ có Đầu rồng thân lại là nhân tộc một tay cầm Phủ một tay cầm dùi, dẫn dắt một đám yêu thú đang chiến đấu cùng một đám cự nhân khổng lồ khác. Mà dẫn đầu đám cự nhân này vậy mà là một vị Nhân tộc song thân hình to cao đến không tưởng, nếu đem so sánh thì thể hình không kém so với người đầu rồng. Trên tay cự nhân Nhân tộc vậy mà cầm một chiếc thương phía mũi thương khắc họa một tia sét.

Trong bức tranh này thế mà Hai vị thủ lĩnh đang chiến đấu hăng say, trong đó thể hiện ra có vẻ sức chiến đấu là ngang tài ngang sức. Song điểm chú ý trong bức tranh này lại không chỉ nằm ở hai vị thủ lĩnh khổng lồ mà còn nằm ở nhiều vị trí khá đặc biệt trong chiến trường rộng lớn. Ví như một con rồng to lớn đang dẫn dắt một đám cự long chiến đấu cùng một đám nhân tộc có cánh. Trong cánh quân Yêu thú thuộc phe người đầu rồng thì Đám cự Long này được khắc họa nổi bật nhất, có vẻ như chúng là chủ lực trong cánh quân. Ngoài ra đại quân Yêu thú có rất nhiều chủng loại, từ tẩu thú, điểu, ngư tất cả đều có. Song phải nói đến lạ lùng nhất là một nhóm nhân tộc nhỏ bé tí teo nhưng số lượng rất đông cũng có mặt trong quân đoàn của người Đầu Rồng cầm Phủ. Đám nhân tộc nhỏ tí hon này lại có người đáp phi kiếm mà bay, có người điều khiển những cỗ máy kì lạ để chiến đấu với cự nhân. Nhưng phần lớn trong bức tranh những nhân tộc tí hon số lượng cực lớn lại được mô tả như một đội quân hậu cần khổng lồ đang chế tác vũ khí, công cụ, chặn thả lương thực v.v...

Bức tranh thứ hai lại khắc họa về chiến thắng, Người Đầu Rồng ngồi trên vương tọa xung quanh là cảnh mừng vui của đạo quân chiến thắng, trong

bức tranh này ngoài người Đầu rồng thủ lĩnh thì nổi bật ra bốn nhân vật được khắc họa cực sống động. Bốn vị này dường như địa vị cực cao chỉ kém vị Đầu rồng khổng lồ mà thôi. Đứng đầu trong bốn nhân vật là một con Cự Long thật khổng lồ đang an tọa trên một cái ghế chỉ thấp hơn Người đầu rồng một bậc, thứ đến là một nhân vật nửa thân trên là Nam tử nửa thân dưới lại là rồng loại, tỏa ra một khí thế uy nghiêm như bậc Hoàng Đế. Bên cạnh đó là một nữ nhân quá mức xinh đẹp, vẻ mặt nhân từ đến cực độ nhưng nửa thân dưới của nàng vậy mà là thân rắn loại. Hình ảnh miêu tả nàng đang hạnh phúc mỉm cười với nam nhân Thân Người chân Rồng Uy nghi kia. Vị còn lại trong 4 nhân vật quan trọng vậy mà lại có hình dáng Giống nhân tộc hoàn toàn nhưng có khác là cơ thể khổng lồ mà thôi.

Bức tranh thứ ba vậy mà lại miêu tả chiến tranh giữa Long tộc, các Loại Long khác nhau đang vậy công Hỏa Long mà trong đạo quân liên hợp các long loại khác vậy mà thấp thoáng bóng những người có cánh, những nhân tộc khổng lồ.

Bức tranh thứ tư thì bị tàn phá kiểu như có một quái thú nào đó dùng móng vuốt khổng lồ cố ý cạo đi vậy.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 171: Chuyện Xưa (1)

Lúc này Lạc Thiên bối rối vô cùng, cánh cửa kim loại cự đại đến vậy thì ngay cả lúc hẳn còn linh lực cũng đừng mong mở ra đừng nói là bây giờ đây trọng thương, cơ thể trống rỗng.

- Thiên Ứng, Địa Ứng hai đứa bay quanh một vòng xem lỗ hổng nào không... cánh cửa này đảm bảo là không thể vượt qua rồi....

Lạc Thiên đưa ra một giải pháp cho tình huống này, hẳn hi vọng tòa kiến trúc này có tổn hại nơi nào đó, vậy thì đoàn yêu thú có thể chui vào trong mà thám hiểm rồi.

Nhưng song Ứng chưa kịp thực hiện mệnh lệnh của Lạc Thiên thì di biến nổi lên, chỉ thấy Lạc Thiên hai mắt trợn trừng, cơ thể như cứng đờ lại mà ngã nhào từ trên lưng Lục Ngạc lăn xuống đất, chúng yêu vậy mà cuống cuồng kiếp vĩa trước dị tượng này.

Đến ngay cả Hồng Mãng suy yếu cũng cố gấn nhúc nhích mà ghé vào Lạc Thiên xem xét, Lục Ngạc và Song Ứng lại càng thêm bấn loạn mà sờ sờ mó mó khắp người Lạc Thiên xem xét.

- Cơ thể phụ thân vẫn bình thường, không hề có dấu hiệu vết thương nặng thêm, sao bỗng nhiên lại ngất đi.

- Thiên ca, thiên ca.... ca sao rồi... hu hu...

Hồng Mãng không thể cử động, chỉ có thể nằm đó rên rỉ mà khóc lóc.

Lúc này trong thức hải của Lạc Thiên lại là một màng kinh thiên sự tình diễn ra. Vậy mà xuất hiện trong thức hải của hắn là một con cự Long màu đỏ, uy nghiêm sống động. Với khinh nghiệm đoạt xá của mình thì Lạc Thiên lạnh toát cơ thể rồi, đây là một Long Hồn thực sự cường đại. Lai giả bất thiện, hắn vào thức hải của mình chỉ có một lý do đó là đoạt khối thân thể của mình mà thôi.

- Người là ai... người.... người muốn làm gì.... Đã biết rõ đáp án mà vẫn cố hỏi, linh hồn lạc thiên lấp bắp kêu lên, thực sự cái long hồn trước mặt quá sức hùng mạnh, gần như Lạc Thiên không có một cơ hội nào trốn thoát vận mệnh bị đoạt xá.....

Nhưng sự việc tiếp theo lại không như Lạc Thiên tưởng tượng, vậy mà Long Hồn cường đại kia tiến lại gần hắn nhẹ nhàng dùng một cái móng không lồ xoa xoa cái đầu của Linh hồn Lạc Thiên. Lạc Thiên rất muốn né tránh đi, thế nhưng linh hồn như bị đóng băng không thể nhúc nhích. Hắn chỉ biết căn răng nhìn cái móng cự đại của Long Hồn từ từ hạ xuống đầu hắn. - Hài tử không phải sợ hãi, ta không phải là muốn đoạt xá người... ha ha.... chết cười.... ta đoạt xá người hữu dụng sao.... Để ta giải thích cho người rõ sao...

Long Hồn không để ý đến Linh hồn be bé của lạc Thiên đang há hốc mồm ngây ngốc đứng đó, nó bắt đầu từ từ chậm rãi giải thích cho Lạc Thiên hiểu.

Thì ra cái thế giới lạ lẫm toàn cát vàng sa mạc và cương phong cắt xé da thịt này vậy mà là không gian bên trong một Thần khí bát cấp. Thần khí này có tên là Long Sào, là thần khí của Hỏa Long nhất tộc. Theo lời kể của Long Hồn thì nó chính là khí linh của món thần khí gần như cường đại nhất vũ trụ này.

Long hồn vẫn từ từ mà kể lại một câu chuyện từ xa xưa, bên cạnh đó là Lạc Thiên đang chăm chú lắng nghe.

-Câu chuyện muốn hiểu rõ thì phải nói lại từ thời kì hồng hoang. Cái vũ trụ này được thống trị bởi một nhóm người gọi là thần tộc. Chúng là những kẻ khổng lồ thân cao ngàn trượng mắt xanh tóc vàng, làn da trắng như bạch ngọc, mỗi kẻ trong chúng đều có sức mạnh hủy thiên diệt địa, đứng đầu những kẻ này là một tên Thần cực kì cường đại có tên là Zeus. Lúc này đây đất trời phân làm ba phần thôi, một là thiên giới nơi Thần tộc ngự trị. Trung giới là rất nhiều chủng tộc nô lệ của Thần tộc sinh sống như nhân tộc, Yêu Thú, người lùn, tộc Elfv.và Long tộc của chúng ta cũng là một trong những chủng tộc nô lệ của Thần tộc. Chúng ta bị bóc lột, bị coi là thức ăn, bị trà đạp không đất sống chỉ vì chúng ta quá cường đại, tồn tại của chúng ta có thể uy hiếp trực tiếp đến Thần tộc. Do vậy chúng ta bị chèn ép, bị hạn chế, bị giết hại khổ sở đủ bề. Giới còn lại là địa ngục, đó là nơi sinh sống của các sinh vật địa ngục thâm uyên được cai trị bởi em trai của Zeus, một kẻ cường đại không kém có tên Hades.

- Song một ngày nọ có một nhân vật Chí tôn phá vỡ không gian mà tiến vào cái vũ trụ này của chúng ta, hắn có tên là Bàn. Kẻ này cũng là một cường nhân đỉnh cấp của vũ trụ, vậy mà hắn một mình đánh thẳng lên Olympus giới nơi Thần tộc ngự trị. Hắn muốn chiếm lấy giới này, muốn đạp Thần Tộc xuống dưới chân và trở thành chủ nhân của giới này.

- Song kẻ Tên là Bàn này đã thất bại, thứ nhất hắn không phải sinh vật được đản sinh ở vũ trụ này nên bị bài xích mạnh mẽ, những pháp tắc tại đây đều chống lại hắn. Thứ đến là cho dù hắn thần dũng vô địch đi chăng nữa thì cũng chỉ có một mình mà thôi. Vậy nên hắn bại trận trọng thương mà trốn xuống Trung giới.

- Tại đây Bàn hiểu rằng một thân một mình thì không thể chiến thắng đội quân Thần Tộc đông đảo. Vô tình Bàn gặp được Long Thần, là tổ tông của chúng ta, cả hai hết làm bạn thân trí cốt, lập kế mà thành lập lực lượng lật đổ Thần Tộc.

- Long Thần Tộc của chúng ta vậy mà nhường ra một nửa máu huyết của ngài cho Bàn, dùng bí thuật của Long Tộc cấy ghép vào cơ thể Bàn, thay máu đổi thịt, kiến Bàn biến thành Đầu Rồng thân người hình tượng. Từ đây pháp tắc của vũ trụ này không bài xích Bàn nữa. Hẳn đổi tên thành Bàn Cổ.

- Long tộc lại cống hiến hết mọi tài nguyên trong tộc mà rèn ra 7 món bảo bối dành cho cuộc chinh chiến của Liên minh lật đổ Thần Tộc. Thứ tự là Bàn Cổ Phủ, Bàn Cổ chuy, Thiên Hoàng Ấn, Địa Hoàng Ấn, Long Hoàng Ấn, Yêu Hoàng Ấn và Long Sào. Tất cả chúng đều có cấp bậc từ Thần cấp lục giai đến cửu giai.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 172: Chuyện Xưa (2)

Lão Long hồn vậy mà dông dài kể một câu chuyện từ xa lắc xa lơ, nhưng Lạc Thiên giờ này đang chăm chú lắng nghe. Vậy mà câu chuyện của Lão Long Hồn này lại toàn những cường nhân mà hẳn biết khi tại địa cầu. Nhưng những nhân vật này tại địa cầu không hề có một chút liên quan đến nhau. Đúng là thần thoại Hy Lạp có thần Zeus là chúa tể của các vị thần và ngự trên đỉnh Olympus nhưng không hề có một từ nào nhắc về Bàn Cổ. Mà Bàn Cổ lại là vị thần khai thiên lập địa tại thần thoại Phương Đông. và tại Việt Nam nơi hẳn sinh ra thì Thần thoại về Bàn Cổ cũng có một ý nghĩa nhất định. Nhưng Lạc Thiên thà rằng tin vào câu chuyện của Lão Long Hồn hơn, vì cái thế giới tu chân thần kì này mới tiếp cận gần nhất về sự thật của thời Hồng Hoang. Lão Long Hồn lại tiếp tục kể chuyện.

- Hải tử chắc người đã nhìn thấy các bức tranh vẽ trên cánh cửa của Long Sào Cung điện, phải rồi đó chính là mô tả về chận chiến giữa Bàn Cổ và Zeus, trong trận chiến này vậy mà Thú tộc chúng ta là lực lượng chiến đấu chính chống lại quân đội Thần Tộc. Mà Long tộc chúng ta lại là đứng đầu trong các lực lượng của Thú tộc, dẫn Đầu chiến đấu anh dũng chính là Long Tổ Long Thần Bộ Hạ. Chính ngài đã tụt tay đánh trọng thương bốn trong mười hai kẻ đứng đầu Olympus giới như Posedion, Apollo, Hera, Ares khiến chúng phải lâm vào ngủ say bất tận.... góp công lớn nhất trong chiến thắng của liên quân. Sau trận chiến vậy mà Zeus dưới sự vây công của Bàn Cổ, Phục Hy, Nữ Oa và Viêm Đế Thần Nông cũng bị đánh cho trọng thương mà lâm vào hôn mê không thể tỉnh giấc. Từ Đó Thần tộc không còn sức kháng cự mạnh mẽ mà phải rút lui khỏi giới Olympus.

Chúng thu thập tàn quân tiến về chấn dũ Địa Ngục nơi vẫn còn một đạo quân cực kì mạnh mẽ của Hades em trai Zeus trấn dũ.

Không phải Bàn Cổ không muốn tấn công một lượt quét sạch Thần Tộc mà sau đó không biết Thần tộc đã đưa ra một cái giá gì đó để đề nghị ngưng chiến cộng đồng quản lý vũ trụ này. Đối với cấp độ Như Long Thần Bộ Hạ và Bàn cổ thì việc Quyền lực nắm giữ một vũ trụ không quan trọng như tiến cấp tầng thứ cao hơn. Mà thần tộc lại nguyện chia sẻ bí quyết ấy, do đó họ đồng ý ngưng chiến. Và Thần Tộc được Cư ngụ tại địa Ngục. Song nơi ấy sau này Nhân Tộc lại gọi đó là Ma Giới, Mà địa ngục hiện tại là một cái tân địa ngục dành cho quỷ hồn sinh tồn, chính Bàn cổ Đại Nhân đã phân Olympus giới mà ngài chiếm được Thành Tam Thập Tam thiên Thiên giới. Trung giới trước kia chia làm hai phần Một là Hạ Giới, hai là Địa Ngục. Ba phần Thiên giới, Hạ giới và Địa Ngục đều bị Bàn Cổ Liên kết cùng Long Thần Đại nhân bố trí kết giới ngăn cách nhau ra để tiện quản lý. Thế nhưng điều này đã tạo thành một tai hại khủng khiếp về sau này.

Nhưng khoan hãy nói về tai hại đó mà trước tiên nói về sau cuộc chiến, tất nhiên những kẻ chiến thắng sẽ nhận được chiến lợi phẩm của mình. Bàn Cổ có ba người con đó Là Phục Hy, Nữ Oa, và Thần Nông... ba người này lại đều là con lai của Bàn Cổ và Long tộc chúng ta... vậy nên huyết thống của họ với chúng ta cực kì gần gũi. Phục Hi là người đầu tiên được trường quản triều đình mới được lập ra tại Thiên Giới được xưng là Thiên Đình. Thần Nông quản lý Hạ Giới. Thiên đình lúc này đa phần là Yêu tộc làm chủ, mà trong đó Long Tộc là chủ đạo.

Song ngày vui chóng tàn Bàn Cổ và Long Thần nhận được pháp môn từ Thần tộc vậy mà đột phá vũ trụ này tìm kiếm cơ duyên tăng cấp, Chỉ còn lại Phục Hy, Thần Nông cai quản mọi việc trong vũ trụ. Thế nhưng lúc này đây lợi dụng sự chia cắt tam giới bằng kết giới do Bàn Cổ và Long Thần tạo ra mà Ma tộc hay nói cách khác là thần tộc từ từ thâm nhập Hạ Giới. Chúng học lại đúng chiêu cũ của Bàn Cổ đó là tìm những Tộc nhỏ bé

không được trọng dụng tại hạ giới mà tiến hành lung lạc. Mục tiêu của chúng vậy mà là nhân tộc. Toàn bộ nhân tộc tại Hạ Giới tạo phản đem quân đánh lên Thiên Đình, Cộng Thâm Ma tộc từ Thâm Uyên Ma Giới công kích mà lên. Không biết bao nhiêu Chiến sĩ Long tộc của chúng ta ngã xuống, không biết bao nhiêu Yêu tộc ngã xuống. Lúc này đây chúng ta mới hiểu được thiếu đi hậu cần của Nhân Tộc là thiếu đi rất nhiều trong chiến tranh.

Nhưng với sự anh dũng chiến đấu của Long Tộc và Yêu Tộc chúng ta đã đánh lui được cả Nhân tộc và Thần tộc Về Ma giới. Nhưng giờ đây Yêu Tộc đã trọng thương căn bản, Cao tầng mười không cong một, chiến sĩ điêu linh, nhất là Long tộc chúng ta là khổ đau nhất thiệt hại nhiều nhất, vì chúng ta là những kẻ xông lên đầu tiên trong chiến đấu.

Lần chiến tranh này đã đặt dấu chấm hết cho thời kì Hồng Hoang mà tiến vào thời Thượng Cổ. Nhận thấy thiếu đi Nhân tộc là một điểm rất tệ hại trong chiến tranh vì thiếu đi hậu cần. Nhân tộc nhỏ bé yếu ớt nhưng trí tuệ khá cao và giỏi chế tạo, giỏi hậu cần. Vậy nên Nữ Oa Nương nương tập hợp các loại máu huyết của Yêu thú dùng bí pháp của phụ thân của nàng để lại mà tạo ra một loài Nhân Tộc mới với đặc điểm ngoại hình giống hệt Bàn cổ đó là tóc đen, mắt đen và làn da hơi đậm màu. Chủng Nhân Tộc này cũng yếu đuối như cái chủng Nhân tộc Mắt Xanh Tóc vàng phản bội đi theo Thần Tộc thế nhưng sức học tập của họ thật kinh khủng. Sức sáng tạo lại càng là mạnh mẽ. Thêm vào đó sức sinh sản của họ nhanh hơn cả chuột. Chỉ trong vài chục vạn năm của thượng cổ thời đại mà Nhân Tộc Mới này đã tràn đầy cả ba mươi sáu vạn Giới thuộc hạ giới. Và một số người kiệt xuất trong bọn họ có thể Phi Thăng lên Thiên giới mà đảm nhận chức quan hoặc Binh lính thuộc thiên Đình để bổ xung cho việc yêu Tộc sau trận chiến thiếu hụt nhân số.

Song Nữ Oa Nương Nương đã tạo ra một sản phẩm sai lầm nhất trong đời nàng. Nhân tộc này có trí tuệ riêng, có dã tâm riêng, họ không muốn

mãi mãi luôn cúi Yêu Tộc họ muốn làm chủ vũ trụ này vậy nên suốt một thời kì thượng cổ là một âm mưu kinh thiên được tiến hành. Nhân tộc mắt đen tóc đen và Nhân tộc mắt xanh da trắng đã phản bội đi theo Thần tộc vậy mà bí mật liên hệ với nhau. Họ muốn hất cẳng cả Yêu Tộc và Thần tộc khỏi vị trí thống trị. Trăm vạn năm chuẩn bị vậy mà họ châm ngòi thổi gió khắp nơi gây nên thị phi mọi nẻo. Yêu Thú nội chiến, Thần Tộc Nội chiến. Long Tộc Nội chiến, Phương tộc đánh nhau... phía sau đó đều có bàn tay của cả hai nhóm nhân tộc kia. Để rồi đến một ngày Đại nội chiến bùng nổ. Mà lúc này cả Phục Hy và Thần Nông biến mất hoàn toàn không rõ nguyên do.

Thần tộc tan nát đổ vỡ kẻ chết người thương không thể tính giắc, Yêu Tộc lại lần nữa nhân số giảm mạnh. Thiên Đình bị đánh đến vỡ làm nhiều mảnh. Chính Nữ Oa đã hi sinh tính mệnh rồi dùng bổ thiên thạch để vá lại kết giới phục hồi Thiên Giới. Nhưng vẫn có một mảnh thiên giới rời ra ngày nay tạo thành Linh Giới.

Nói về trận chiến này vậy mà Thanh Long nhất tộc dẫn các tộc Long Khác truy sát Hỏa Long nhất tộc chúng ta, vì chúng muốn đoạt lấy Long Sào Thần Khí. Long sào Thần khí và Long Hoàng Ấn là hai Thần Khí mà Long Thần Bộ Hạ trước khi đi đã giao cho Hỏa Long Nhất tộc chúng ta bảo quản. Vì trong các tộc long chúng ta là những chiến sĩ cường đại nhất. Luôn sung phong đi đầu trăm thủ quân địch, cũng chính vì vậy trong các cuộc chiến tộc chúng ta là tổn thương nhiều nhất.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 173: Chuyện Xưa (3)

Tác giả thoại: Viết mấy chương này ta rất say mê... bịa đặt, vì ta tự biên ra một thần thoại cho riêng mình có lẽ biên luôn thần thoại Việt Nam.

Lão Long Hồn vẫn tiếp tục câu chuyện....

Cuộc chiến không cân sức này Hỏa Long nhất tộc cao thủ bị tàn sát gần như không còn. Ta thân là tộc trưởng của Hỏa Long tộc quyết định làm ra một chuyện động trời. Đó là diệt sát Khí linh của Long Sào sau đó lấy Linh hồn của mình thế vào đó, trong không gian của Long Sào ta gom một ít tộc nhân độn không mà chạy. Vì sao ta làm vậy, chỉ có như vậy mới có thể kiếm ra một đường sinh cơ cho Hỏa Long nhất mạch chúng ta. Khí linh của Long Sào là một vật vô cảm, chỉ cần ai hàng phục được nó thì nó sẽ phục vụ kẻ đó. Nhưng ta thế vào thì lại khác, không kẻ nào có thể hàng phục được ta, vậy thì không kẻ nào có thể trường khống được Long Sào. Ta dự định sẽ dùng không gian bên trong nuôi dưỡng lại một nhóm Hỏa Long để rồi Đông Sơn tái khởi.

Nhưng chuyện đời không dễ như ta tưởng tượng, vậy mà khi Yêu tộc và Thần tộc thất thất bát bát tiêu hao trong nội chiến thì Nhân Tộc bất ngờ tạo phản chiếm lấy Thiên Đình tự lập làm cái gì Ngọc Hoàng Thượng Đế. Đến đây là kết thúc thời kì Thượng cổ tiến vào Trung cổ thời đại.

Từ đây Yêu thú vậy mà trở thành phụ thuộc Nhân tộc, cái gì mà tứ đại thần thú, thập bát thánh thú chỉ là chó giữ nhà cho Nhân tộc àm thôi. Cả Thiên đình đâu đâu cũng là Nhân tộc làm chủ, những người này tự xưng

làm Tiên Tộc để phân biệt phàm nhân ở hạ giới. Thế nhưng họ chính xác là Nhân tộc mà thôi.

Song nhân tộc mới là đáng sợ nhất, Long Sào thế mà bị thiên binh của Thiên Đình phát hiện họ không làm gì được Long Sào Thần khí thế nhưng Tiên Nhân Thâm độc vậy mà Dùng La Trưởng độc vụ bao vây bản thể của Long Sào. La Trưởng Độc Vụ là một trong những độc vụ kinh khủng nhất thế gian, chúng được lấy từ Vực Sâu Thâm Uyên Ác Ma. Chúng có tính chất ăn mòn linh lực cực mạnh mẽ. Cho dù là Thần Khí cứu cấp như Long Sào cũng chịu không nổi. Cứ như thế ta bị vây khốn cả ngàn vạn năm đến nay. Một mảng Tiên Khí dồi dào bên trong Linh Sào bị ăn mòn tất cả, động thiên phúc đi chỉ còn lại hoang mạc mà thôi. Rồi Yêu thú, Hỏa Long con cháu sinh sống trong này cũng dần dần thoái hóa mà trở thành Hung thú cả, ta thương tâm tưởng chết đi.

Sau nhiều năm vất vả nghiên cứu thì ta rốt cuộc cũng tìm ra pháp môn đã thông được một khe không gian. Sau đó ta ấp nở ba quả trứng cuối cùng của Hỏa Long nhất tộc, đại diện cho ba dòng họ mạnh nhất của Hỏa long, đó là Sùng gia, Ngô gia, và Hào Gia. Sau khi dạy cho chúng pháp môn che dấu huyết mạch Hỏa Long nhất hệ thì ta đưa chúng vào đường hầm không gian mang tới Hạ giới. Đó cũng chính là cái giới mà người bị độc vụ tấn công. Chính khi máu huyết của người chảy ra thì cũng là lúc ta thức tỉnh mà một lần nữa tạo nên đường hầm không gian mà cứu người tới đây.

Phải rồi cái khu mà trong trí nhớ của người gọi là Mê Vụ Tận Hải Vực thật ra đó chính là Yên La Độc Vụ mà Thiên Đình người đã bố trí để phong bế khe không gian ta tạo ra. Chúng sẽ thôn phệ tất cả những gì thoát ra từ Long Sào.

Nói đến đây Lão Long Hồn chầm ngâm hết sức, bộ dáng tang thương như không còn muốn sống, nếu không phải vì nhiệm vụ muốn tìm cho Hỏa Long nhất mạch một tia sinh tồn thì hẳn đã tự tận với Long Sào rồi. Sau

hàng trăm vạn năm cầm cự thì cái Long Sào thần khí này cũng sắp vỡ nát rồi.

- Tiền bối... người.... người đã đọc trí nhớ của ta sao.

Lạc Thiên lắp bắp mà hỏi Long Hồn. Hắn có rất nhiều bí mật dấu trong linh hồn. Nếu như Lão Long này mà biết được hắn là một gã nhân tộc đoạt xá con cháu của gã thì.... kết quả chỉ có một mà thôi.

- Ta đã đọc..... - Vậy tiền bối..... vậy.... người biết ta là..... là..

- Người không phải là nhân tộc như người nghĩ, ít nhất không phải hoàn toàn là nhân tộc... chắc người không bao giờ nhìn vào linh hồn của mình nhỉ, để ta giúp người một chút.

Nói dứt lời Lão Long Hồn hiển hóa ra một cái gương để Lạc Thiên Linh hồn nhìn vào. Đến khi nhìn vào tới Gương do lão Long Hồn hiển hóa ra thì Lạc Thiên chết lặng người. Vốn hắn nghĩ rằng mình là nhân loại linh hồn, cho dù có thôn phệ ấu long linh hồn thì cũng vẫn là hình thái Nhân tộc linh hồn chứ. Nhưng trong gương vậy mà mà một quái vật thân người đầu rồng. Đây rõ ràng không thể là linh hồn của nhân tộc rồi. Nhưng tại sao lại có chuyện này xảy ra.

- Ta đọc trí nhớ của người là để đảm bảo không phải gian tế mà Thiên Đình cài vào. Nhưng khi đọc trí nhớ của người thì ta thấy có rất nhiều điều thú vị. Ví như việc người rất là mâu thuẫn, thứ nhất người có một thân thể Hỏa Long thoái hóa, vậy nhưng lại tự cho mình là nhân loại do có linh hồn là nhân loại, song hành động của người càng ngày càng giống Yêu thú. Đến lúc này sau khi trải qua biến cố thì người lại cố biến mình thành Yêu tộc toàn toàn nhưng trong sâu thẳm linh hồn lại treo một ý niệm ta là nhân tộc. Rốt cuộc người là gì có lẽ phải tự người mới có thể tìm câu trả lời....

Nói đến đây Lão Long Hồn ánh mắt nhìn Lạc Thiên có chút kì dị.

- Người biết không, khi ta đọc đến việc người cắn nuốt ấu Long tộc ta, sau đó đoạt xá nó thì ta muốn một chưởng diệt sát linh hồn của người. Song khi ta nhìn lại linh hồn hình thái của người thì ta lại không ra tay. Sau đó đọc hết trí nhớ của người ta đã có một phần kết quả....

Lạc Thiên giờ đây như đang bước trong thế giới hỗn độn. Rốt cuộc hẳn là ai... là thứ gì, hẳn được sinh ra và tồn tại với mục đích thế nào. Vậy nên nghe đến đoạn Lão Long Hồn có câu trả lời thì hẳn ngược mặt lên.

- Xin tiền bồi chỉ cho ta...

- Người nhớ đến thần thoại trong cái gì dân tộc Việt của người sao. Cái gì mà Việt dân là hậu duệ của Viêm Hoàng, câu phú tên Viêm Hoàng ấy chính là Thần Nông trước cuộc nội chiến đã bỏ đi đâu không biết rồi. Phải nói là Nữ Oa mới là mẹ thực sự của tất cả các người. Song trong thần thoại của tộc Việt các người có một nhân vật tên Sùng Lãm tự xưng Lạc Long Quân. Cái họ này trùng với một trong ba con Long cuối cùng ta tiễn đưa đi Tử Sa giới. Do đó ta đã kiểm nghiệm lại máu huyết của chính bản thân người lưu lại trong Yêu Hoàng Ấn. Không phải máu cơ thể Hỏa Long này, mà là máu thuộc cơ thể nhân tộc trước kia của người. Vậy mà nó mang nồng độ huyết mạch Hỏa Long nhánh Sùng Gia. Nhưng có điều đã bị phong ấn triệt để phòng tránh lộ ra. Nhưng huyết mạch thì có thể giả dối mà phong ấn nhưng linh hồn thì không. Vậy nên Linh hồn của người chính là Nhân Long, mà long loại lại là Hỏa Long tộc chúng ta.

- Có thể khẳng định con Rồng tên Sùng Lãm tự Lạc Long Quân kia hoàn toàn không liên quan gì Kinh Dương Vương Lộc Tục và Thần Nông cả, hẳn chính là một con Hỏa Long phong ấn Hỏa hệ của mình mà trà trộn vào cái giới tên là Địa cầu nơi thân thể trước đây của người sinh ra. Và ta dám chắc một điều đến phân nửa tộc Việt các người là mang huyết mạch Hỏa Long ẩn núp trong cơ thể.

- Vì điều này khi người dùng máu tươi của mình kích thích Yêu Hoàng Ẩn thì nó đã phá vỡ thời không mà đưa người đến bên quả trứng Rồng lửa, sau đó để rồi người đoạt xá nó.... nói đến đây người hiểu được sao?

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 174: Huyết Mạch Hỏa Long Của Tộc Việt

Lạc Thiên giờ này khá bất ngờ với suy đoán của Lão Long Hồn, nhưng hẳn lại tin vào cái suy luận này của lão. Nếu là trước đây với suy nghĩ của một người Địa cầu chỉ tin vào khoa học, thuyết tiến hóa và các bằng chứng thì Lạc Thiên hoàn toàn tởm kháy khi nghe người ta nói Lạc Long Quân là một con Rồng có thật. Song giờ đây hẳn tin, triệt để tin vì hẳn cũng chính là một con rồng hàng thật giá thật thôi sao. Bước chân vào cái thế giới tu chân thần khi này thì tất cả những thần thoại tưởng như vô lý tại Địa cầu đều có thể dễ dàng giải thích.

- Vậy ta bản chất trước kia khi ở địa cầu cũng là một con Rồng Lửa? Linh Hồn của ta có hình dáng này vì ta mang huyết thống Hỏa Long trong người?

Lạc Thiên thiên tâm hồn hoảng hốt mà hỏi Lão Long Hồn, đây lag một phát hiện mang tính động trời... nó sẽ làm thay đổi mọi thế giới quan của Lạc Thiên, và cả của dân tộc Việt Nam nhỏ bé nhưng quật cường của hẳn. Không phải hoa hạ người các người vỗ ngực tự xưng là dòng dõi Viêm Hoàng sao, cầu phú, tự dát vàng lên mặt. Việt tộc chúng ta mới là dòng dõi Hỏa Long thực sự, tuy rằng lúc này đây bị chén ém đủ đường nhưng sẽ có một ngày cất tiếng gáy vang mà Đông sơn tái khởi. Các người chờ đó.

- Phải giờ đây người chính là Hỏa Long từ linh hồn đến thể xác... Lão Long Hồn điềm nhiên trả lời

- Vậy toàn Việt tộc ta đều có thể hóa thành Hỏa Long sao... Lạc Thiên nói đi nói lại vẫn là người Việt Nam, hẳn vẫn có tình cảm sâu nặng với đất

mẹ đã sinh thành ra hẳn.

- Ta khẳng định là không thể... người là trường hợp đặc biệt, trong lịch sử người ta gọi là Lại Tổ trường hợp, ta e rằng huyết thống Hỏa Long trong tộc Việt các người đã thoái hóa theo năm tháng. Nếu không thì tên Tiên Nhân Thanh Vân Tử kia cũng không vất vả đến cả vạn năm để tìm thấy người.

-Tiền bối, nếu ta có hiện tượng Lại Tổ thì dĩ nhiên cũng sẽ có trường hợp khác chứ.

- Tất nhiên là có nhưng xác suất cực thấp, thôi người không quá hi vọng nhiều.

- Vậy cơ thể hiện tại của ta là có vấn đề gì, tại sao lại có hai bộ kinh mạch bên trong cơ thể.

Đây là điểm mà Lạc Thiên vẫn luôn dẫn đo trong thời gian qua. Gặp được đỉnh cấp cao thủ như Lão Long Hồn thì dĩ nhiên phải thỉnh giáo một hai rồi.

- Nhắc đến bộ thân thể này của người thì quả thật ta có một suy đoán kinh thiên. Huyết mạch bộ thân thể Hỏa Long hiện tại của người vậy mà vậy mà cũng là Sùng gia một mạch. Nói một cách khác bộ thân thể này và bộ thân thể trước đây của người là chung một nguồn gốc Sùng gia ta đã tiên đưa đến Tử Sa giới trước đây 3 vạn năm. Nói đến đây Lão Long Hồn trầm ngâm một lát.

-Trong trí nhớ của người có nhắc đến một đoạn thần thoại như sau. Kinh Dương Vương Lộc Tục gì đó thuộc Thần Nông Thị Hậu nhân, tên này sau đó cưới một vị tên là Thần Long nữ thuộc bộ tộc Động Đình mà sinh ra Sùng Lãm. Vậy nhưng toàn bộ hậu nhân của Thần Nông Thị đều lấy một họ Lộc làm đầu, cơ sao nhi tử của Kinh Dương Vương Lộc Tục lại lấy họ Sùng của Hỏa Long tộc chúng ta, mà trùng hợp hơn nữa đó là Sùng Lãm lại

là Một con rồng lửa, mặc dù hãn đã dấu diếm điều đó rất kĩ thế nhưng huyết mạch di truyền lại cho tộc Việt các người thì không thể sai được. Điều này chỉ có thể giải thích như sau: Thần Long Nữ đó chính là một con Hỏa Long họ Sùng. Chắc nàng đã gặp biến cố nào đó đã vượt không mà từ Tử Sa giới tới Địa cầu các người. Lúc này nàng đã hoài thai một kẻ đó là con Hỏa Long Sùng Lãm. Cũng không hiểu vì lý do gì nàng phải đầu nhập vào Bộ tộc Thần Nông Thị để sinh tồn, thế nhưng con của Nàng vẫn là Rồng và vẫn lấy họ Sùng. Tên Sùng Lãm này trưởng thành và tự tay mình deo rắc huyết mạch tạo nên tộc Bách Việt các người. Nhưng trong thần thoại của người lại nhắc đến một nhân vật đó là tiên tộc Âu Cơ. Có lẽ cái thân thể hiện tại này của người là tác phẩm của tên Sùng Lãm Lạc Long Quân và Âu Cơ, không hiểu một biến cố nào đó mà nó có thể lưu lại huyết mạch tiên tộc tạo nên một bộ Kinh mạch phụ trong cơ thể người.

Lạc Thiên há mẹ hốc mồm ra. Con Rồng điên này suy luận quá bá cũng quá khiên cưỡng đi. Chỉ có chút thông tin thần thoại và một chút huyết mạch truyền thừa mà hãn có thể biên ra một câu chuyện cầu đầu huyết máu chó đây rầy khe hở.

- Long Lão tiền bối.... ngài suy đoán quá khiên cưỡng đi... nói cho ngài nghe một sự kiện. Ta là xuyên đến Tử Xa giới mà chui vào quả trứng rồng trong một hang động thuộc Man Hoang Chi địa của Tử Sa giới. Làm sao có thể là Trứng của Lạc Long Quân và Âu Cơ được. Trứng của Lạc Long Quân và Âu Cơ là ở Địa Cầu kia.... Ngài.... quá sức... tưởng tượng phong phú đi. Chả nhẽ ba con Rồng mà ngài thả vào Tử Sa giới không biết sinh trứng tại đây sao. Chẳng may ta la trứng của một Sùng Long nào đó tại Tử Sa giới thì sao.

Lạc Thiên ra sức mà phản bác những điểm bất hợp lý trong câu chuyện của Lão Long Hồn.

- Ha Ha hài tử... người quên mất một chuyện Quan trọng. Ba vạn năm trước ta tiên đưa ra ngoài 3 tên Long tộc lần lượt là Sùng, Ngô, Hào. Ta

đảm bảo một chuyện đây là ba con Hỏa Long duy nhất trong vũ trụ còn sót lại. Nhưng sau một thời gian thì Thiên đình đã phát hiện ra Khe hở không gian mà ta đã đánh thong đến Tử Sa giới. Chúng lại dùng Yên La Trưởng độc vụ bao bọc phong bế khe hở nhảy lại. Ta tin chắc rằng khi người Thiên Đình suất hiện thì ca on Hỏa Long kia chắc chắn sẽ trốn đi giới khác ngay lập tức. Đó là vì sao Thần Long Nữ giáng lâm Địa Cầu lý do.

- Nhưng như vậy cũng không thể giải thích được cỗ thân thể này của ta là huyết mạch của Sùng Lãm và Âu Cơ.

- Hải tử yên tĩnh nghe ta nói. Người nhớ đến một chi tiết nhỏ trong trí nhớ của linh hồn Ấu Long mà người căn cước không? Ấu Long này vậy mà sinh ra trong một bọc trứng trong đó có tầm mười quả gì đó, rất trùng hợp với truyền thuyết Lạc Long Quân và Âu cơ sinh ra trăm trứng, chẳng qua là thần thoại chuyện luôn bị nhân gian nói quá lên. Sau đó các trứng lần lượt nở, chỉ có quả trứng chứa thân thể của người hiện tại có chút vấn đề mà nở muộn... đúng không nào... vấn đề ở chỗ là người có hai bộ kinh mạch... làm sao trùng hợp đến vậy... Người vừa có hỏa hệ long mạch của Sùng Lãm vừa có thủy hệ tiên mạch của Âu Cơ. Tình tiết tiếp theo mới đáng chú ý đó là không biết tạo sao Lạc Long Quân bị truy sát, có lẽ hãn lộ ra mình là Hỏa Long đi. Trong lúc nguy cấp hãn tạo nên đường hầm không gian tổng quả trứng chứa thân thể hiện tại của người trở lại Tử Sa Giới.

- Người phải nên nhớ đường hầm không gian giữa các giới là rất hiếm, vậy nên con đường mà Thần Long Nữ từ Tử Sa Giới đến địa cầu cũng chính là con đường hầm không gian mà Lạc Long Quân mở lại từ Địa Cầu tới Tử Sa Giới.... người cảm thấy ta suy luận không sai chứ.

Lạc Thiên quả đầu óc như rối tinh một đoàn rồi, Lão Long Khộm này ba hoa một hồi mà hãn cảm thấy có phần hợp lý, mặc dù hơi khiên cưỡng. Mà thôi kệ mẹ nó đi, chỉ cần biết tộc Việt là Hỏa Long một mạch, Lạc Thiên hãn là Hỏa Long từ đầu đến chân, từ trong ra ngoài là đủ. Nhưng biết được sự thật rồi thì Lạc Thiên như toát mồ hôi lạnh. Nếu như bí mật này lộ ra thì

không phải tộc việt bé nhỏ với 80 triệu cá thể phải chống lại cả Vũ Trụ sao.
Cảm giác bây giờ là " I'm alone against all the World" rất là Yomost.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 175: HỎA LONG TỘC TRỞNG QUÁ "THONG MANH"

Lại nói về đoạn hội thoại giữa hai linh hồn bên trong thức hải Của Lạc Thiên, từng cái bí mật kinh thiên cứ thế mà lần lượt được suy luận và giải khai. Tuy rằng khuyết thiếu bằng chứng cụ thể, song chỉ có cách suy luận như vậy thì mới có thể có được câu trả lời hợp lý nhất cho mọi chuyện.

- Long Lão Tiền bối, người nói xem vậy ta có thể đã thông đường hầm không gian đó để trở về Địa cầu không, ta rất lo lắng cho Việt Tộc tại Địa cầu.

Tình cảm của Lạc Thiên với đất mẹ là không hề thay đổi, nếu có thể hẳn sẽ làm tất cả để trợ giúp dân tộc của mình.

- Có thể, nhưng người giờ không được, chỉ có tiến đến Yêu Tiên Cấp dùng Yêu Tiên Khí mới có thể đã thông đường hầm không gian.

.....

" Thế thì đợi đến lúc con mẹ nào mới về được Địa cầu... chắc lúc ấy cha mẹ đã qua đời cả rồi... giờ đây họ cũng đã 70 tuổi rồi còn gì... aizzz..." Lạc Thiên thầm lẩm bẩm trong đầu. Hẳn trước đây cố lảng tránh đi nhớ nhung cha mẹ, bạn bè. Chỉ vì hẳn tránh cho mình quá thương tâm mà phát điên, trước lúc nói chuyện với Lão Long Hồn thì Lạc Thiên không hề có chút hi vọng nhỏ nhoi nào để trở về Địa cầu cả. Vậy nên hẳn trôn sâu tất cả tình cảm, nhớ nhung trong sâu thẳm linh hồn, hẳn nhận mệnh rồi. Song giờ đây lại có hi vọng, tình cảm lại ùa về như thác lũ. Song lại là một lần nữa thất vọng mà thôi.

Gạt đi những cuồng quay trong tâm trí, hẳn quay lại với hiện thực khó khăn.

- Lão Long tiêng bối, không biết giờ đây chúng ta có cách nào thoát trở ra không vậy? Nếu ta cứ bị nhốt ở nơi vô linh này thì không sớm cũng muộn sẽ bị thoái hóa thành Hung thú hết....

Đây mới chính là điểm Lạc Thiên cảm thấy sợ hãi nhất trong lúc này, tình cảnh của hẳn thật là quá khó khăn rồi. Yên La Trưởng độc vụ vậy mà đã bao lại cả cái khe hở không gian. Mà cái độc vụ lúc trước Lạc Thiên trúng phải khi cứu Hồng Mãng chỉ là tầng ngoài cùng nhất thôi, sức ăn mòn bằng với trình độ linh lực của sinh vật. Thế nhưng tại Trung tâm của Yên La Trưởng độc vụ thì sức ăn mòn gấp đủ một trăm lần linh lực. Tức là một Nguyên Anh kì tiến vào đây sẽ chịu sự ăn mòn cấp Địa Tiên, mà một tiên Địa Tiên tiến vào đây sẽ chịu sức ăn mòn của Kim Tiên, cứ thế mà tính lên. Đảm bảo không thể có sinh vật nào vượt qua.

- Chuyện này sao, không phải quá lo lắng ta vẫn còn dư lại một chút Yêu Tiên Khí có thể bảo hộ các người rời đi, sau đó ta và Long Sào cũng tan biến khỏi thiên địa sao....Thế nhưng trước đó chúng ta phải làm một việc rất quan trọng.... Người có biết tại sao tất cả các tộc Long và cả Thiên Đình, cộng cả Ma tộc lại liên lợp truy sát tộc ta để cướp Long Sào chẳng.....

- Chẳng nhẽ Long Sào có bí mật kinh thiên gì đó... có tác dụng với tất cả các tộc.... Lạc Thiên vậy mà nghiêng đầu đưa ra một suy đoán.

- Chính phải.... bí mật lớn nhất của Long Sào chính là Hóa Long trì, đây là một món Thần khí cường đại có thể giúp cho Long mạch thêm thuần khiết. Ví như con Lục Ngạc nữ tử nhận của người có một tia Thủy Long Huyết mạch... nếu ngâm trong Hóa Long trì và được ta cung cấp đủ Yêu Tiên Khí thì hoàn toàn có thể tiến hóa huyết mạch Thủy Long. Dần dần tinh thuần trở thành một đầu Chuẩn Thủy Long. Tất nhiên nó không thể bước lên cấp bậc thần thú được mà chỉ giới hạn trong Thánh thú mà thôi,

song như vậy cũng là kinh khủng lắm rồi. Biết bao nhiêu con em Long tộc huyết mạch thoái hóa dần dần chỉ có thể đạt cực hạn là Chân Long mà thôi. Vậy nên chúng Tộc Long mới điên cuồng tấn công chúng ta cướp Long Sào.

Lạc Thiên nghe đến đây mà kinh hãi thốt lên:

- Chẳng phải đây là một cái máy biến đổi gene sao, quá sức con mẹ nó bá đạo đi. Vậy ngài làm ơn cường hóa huyết mạch cho tất cả đồng bọn của ta được không....

- Không được rồi, ta chỉ có thể giúp một mình người cường hóa lại huyết mạch Hỏa Long bị thoái hóa thôi.... Số Yêu Tiên Khí còn lại dùng để trợ lại cùng Yên La Trưởng Độc vụ để đưa các người rời khỏi. Sau đó ta sẽ tan biến. Nếu cường hóa hết đồng bọn của người thì Yêu Tiên Khí còn lại trong Long Sào không đủ đưa các người rời đi, các người sẽ mãi ở lại nơi vô linh này.... Lão Long Hồn đâu khổ ảo não cúi đầu mà nói. Quả thật hãn càn ngày càng bất lực rồi.

- Vậy có người cả bó tuổi, học thức uyên thâm thử nghĩ xem có cách nào khác rời khỏi Yên Lang Trưởng Độc Vụ không...? Lạc Thiên vẫn cố gắng hỏi xem liệu còn một tia cơ hội nào không, cơ hội tăng lên huyết mạch cho đồng bọn quả là chỉ có thể ngộ không thể cầu a.

Lão Long Hồn đau khổ mà ôm đầu ủ rũ: " Sức tấn công của Yên Lang Trưởng Độc Vụ vùng trung tâm là gấp 100 lần linh lực hiện có của bất kì sinh vật hay cơ khí, pháp bảo nào.... ta đã suy nghĩ cách phá giải cả trăm trăm vạn năm mà cũng không nghĩ ra, người thấy xem ngay đến cả Thần Khí cửu cấp Long Sào mà cũng bị hút cạn Linh Lực biến thành hoang mạc vô tận... cũng chit có tòa cung điện này còn cầm cự được một chút nhưng cũng không bao lâu. Ngoài cách hi sinh bản thân ra bao bọc các người một lần lao ra ngoài thì ta không còn cách nào khác...."

Nghe câu trả lời này Lạc Thiên rơi vào trầm tư suy nghĩ, hẳn cảm thấy trong lời nói của Lão Long Hồn có một khe hở gì đó, có một linh quang lóe lên nhưng hẳn lại chưa nắm bắt được. Một cái gì đó rất quan trọng.

- Lão Long.... ta hỏi người một chuyện... yêu Linh Khí của Yêu Long Sào gần cạn đã bao lâu rồi.

Lạc Thiên như bắt được một tia thâm ý nào đó mà ngược lên hỏi Lão Long.

- À ta dùng Yêu Tiên Khí của Long Sào đối trọi mấy trăm vạn năm nhưng không tác dụng mà lại tiêu hao gần hết, vậy nên ta không thủ hộ vòng ngoài nữa mà mặc kệ đó dùng chút Yêu Linh Khí còn lại quay về bảo hộ cung điện có chứa Hóa Long Trì.... đại loại là 90 vạn năm rồi không thủ hộ vỏ của Long Sào nữa, nó cũng bị ăn mòn gần thủng rồi. Đến lúc đó thì Yên Lang Trưởng Độc Vụ sẽ tràn ngập nơi đây, cung điện sẽ bị hủy, Hóa Long Trì cũng không còn, mà ta cũng tan biến... thế nên ta muốn dùng chút sức công lại để làm một cái gì đó giúp người....

- Sao 90 vạn năm mà Vỏ ngoài của Long Sào không bị công phá.... Lạc Thiên ánh mắt quái dị mà nhìn Lão Long Hồn.

- Người ngu ngốc a, bản thể của Long Sào là đúc bằng Hồng Mông Kim Chuyên, mà sức ăn mòn của Yên Lang Trưởng Độc Vụ chỉ tương đương với toàn lực kích của Đại La Lim Tiên đại viên mãn cấp, nhưng ăn mòn mang tính liên tục không ngừng nghỉ. Dù vậy muốn ăn mòn hết lớp vỏ của Long Sào 90 vạn năm là nhanh rồi..... Lão Long Hồn liếc mắt khinh thường nhìn Lạc Thiên vô tri bé nhỏ...

- Uhm... ta ngu ngốc... sao người không điều khiển Long Sào phá không mà trốn....

- Phá không được thì ta đã phá từ lâu, bọn chúng vậy mà dùng Quyền trượng của Zeus trấn áp, ta không nhúc nhích được, phí hết công sức mới

đả thông được một đường hầm không gian đi Tử Sa giới, giờ cũng bị Yên Lang Trưởng Độc Vụ bịt lại rồi.

-Cái Hồng Mông Kim Chuyên người có hàng thừa không?

- Không có.

- Có cái tài liệu nào gần như thế không?

- Cả tòa cung điện này là ta dùng Hỗn Độn Kim Chuyên đúc thành, đây là vật liệu đúc Thập cấp Tiên khí đến bán Thần Khí, ta hi vọng sau khi Vô Long Sào Bị công phá thì có thể thủ hộ thêm vài trăm năm Hóa Long trì.

- Lúc ấy Thiên Đình xông vào cướp Hóa Long trì thì sao, sao người không hủy nó đi, mình không dùng được thì cũng chả cho bố con thằng nào dùng...

- Ở há ý hay....

- Ta lại có một câu hỏi nữa, người có thể luyện khí sao....

- Sao không, Hỏa Long chuyên về hỏa, tuy đều là chiến sĩ cường đại nhưng luyện khí cũng là có danh tiếng... không thấy cả tòa cự đại cung điện này do ta luyện hóa sao.

- Luyện hóa cả tòa cung điện này tốn nhiều Yêu Tiên Khí của người không?

- Cũng nhiều, người hỏi làm gì?

- Người đủ rảnh, lại hỏi tiếp tại sao trước kia Hỏa Long tộc bị tấn công người không vứt mẹ nó cái Long Sao này ra, vậy thì ai tấn công người nữa...

- Nói cũng phải.... nhưng Long Thần phân phó chúng ta bảo hộ Long Sào.

- Long Thần đang ở đâu...

- Không biết...

- Tộc nhân người đâu...

- Chết cả rồi...

- Người rất thông minh..

- Quá khen...

- Giờ ta đã biết tại sao Hỏa Long bị diệt tộc.... vì người quá "thông minh".

- Ý gì đó...

- Không có gì....

- Tóm lại là người có ý gì....

- Đã nói nà không gì... chỉ cảm thấy người quá quá " thông minh"... và rất "rảnh".

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 176: VÀO Cung Điện Long Sào

Trở lại với tình hình trước Cự môn của cung điện trong Long Sào. Nơi này một mảng hỗn loạn không chịu nổi, Lạc Thiên Thiên đột nhiên té xỉu làm cho chúng yêu không biết ra sao phản ứng, kẻ thì khóc lóc, tên thì cuống quýt, kẻ thì quỳnh quáng chạy loạn xung quanh.

" Ta chưa chết, khóc đám ma à.... nín"

Bỗng nhiên một âm thanh bực dọc phát lên, đúng là Lạc Thiên đã tỉnh lại. Giờ này đúng là hãn đang cực kì bực mình. Mông hãn đang làu bàu " Mẹ kiếp rảnh rồi sinh nông nổi, mẹ cái đồ ngu ngốc.... tưởng là thông minh lắm kìa... mẹ kiếp... rảnh không hà.." Giờ đây sau những câu tra hỏi liên tục Lão Long Hồn thì Lạc Thiên rút ra một kết luận, con Rồng Già này là một tên cực rảnh, một số mặt rất uyên bác nhưng một số mặt cực ngu si. Có rất nhiều chuyên chỉ cần hơi động não một chút là có thể giải quyết, ví như chuyện Hỏa Long tộc bị quần công. Nếu thấy không đánh được thì vứt mẹ cái Long Sào ra, vậy là cả tộc có đường sống. Hoặc thông minh hơn đó là lôi kéo một số đối tượng trong liên quân với mỗi câu là cộng đồng hưởng lợi ích từ Long Sào. Không tin là không tìm được đồng minh. Đẳng này hãn lại điều khiển tộc nhân chiến sĩ hùng hục xông lên đánh nhau với cả thế giới. Tiếp theo đó đánh thua hãn còn chơi bài diệt sát Khí Linh của Long Sào, lấy linh hồn của mình thế vào đó, đảm bảo Long Sào mãi mãi là của Hỏa tộc. Cái kiểu tham tài vong mạng này cực giống Lục Ngạc. Nếu không phải một đứa là rồng một đứa là Ngạc, một bên là Hỏa một nhóm là Thủy thì Lạc Thiên có khi nhận nhầm đây là hai cha con. Điển hình của tham tài vong mạng.

Quá bức mình không chỗ phát tiết hẳn quay qua bộp một cái...

- Ái ui sao đánh con... con làm gì mà đánh.... ái ui... đánh mạnh vậy chắc khỏe rồi há... ái ái ái... đừng đừng đừng... A Ba làm gì mà đánh con.

- Cái bản mặt Tham tài vong mạng của người rất giống một kẻ đáng ghét... để A Ba đập thêm vài cái ta hết tức, mau khỏe.... nào lại đây... chạy đi đâu.

- Mk... thấy vô lý... chưa bao giờ thấy vô lý đến cỡ này.... ta bỏ nhà đi bụi...

- Ái ui... chửi bậy... Song Ưng bắt nó lại cho A Ba.... tội chửi bậy kí đầu chực cái... cầm kháng cự... kháng cự tội nặng gấp hai..

Vậy là tiếng gào thảm thiết vang vên....

- Đi bụi.... lần này ta quyết rồi.... ái ối.... đi... bộp oa.... oa... ụiiiiiiiiii bộp.... thôi ở nhà chăm A Ba....

- Đấy ngoan vậy lai kí đầu người... nhớ cho ta chữa ngay cái tính tham tài vong mạng..

- Là ta di truyền từ một ai đó....

- Dám cãi...

- À không có gì... trời hôm nay đẹp ghê ta.... Lục Ngạc hai dòng nước mắt ngấm nhìn bầu trời đầy nắng và gió, cát bụi mù mịt... không hiểu đẹp chỗ nào.

Hồng Mãng nằm suy yếu một bên, hai dòng nước mắt chảy dài nhưng miệng thì cười hạnh phúc, cha con nhà Lạc Thiên lại nháo như vậy, chứng tỏ là khỏe nhiều rồi nha.

- A ba, ta bay đi một vòng xem có lỗ thủng nào không nha... Thiên Ưng lên tiếng.

- Không cần thiết..... Lạc Thiên đứng hiên ngang nhìn cánh Đại Môn cửa.... bỗng nhiên hấn hét lớn.... Khai Mấn.... ùa tí... Mở ra.

Chúng yêu hết sức kinh ngạc, có phải A Ba của chúng sau khi tỉnh lại đầu óc bị ảnh hưởng, mấy cái dây gì gì đó trong đầu chạm nhau. Nếu mà hô to có thể mở ra cánh cửa khổng lồ này thì.... con mẹ nó quá ta môn. Nhưng những chuyện tà môn luôn song hành cùng nhân vật chính. Vậy mà cánh cửa từ từ mở ra trước sự há hốc mồm ngạc nhiên của Chúng yêu.

- Ngậm cái miệng vào, nước dãi nhiều hết ra kìa, con gái con nứa gì mà không ý tứ, công ta vào nhanh... đi không nổi.... Đúng là Lạc Thiên vẫn đang ức chế con Rồng già đần độn ngu ngốc mà giận lây qua cả chúng yêu, giờ đây nhìn ai hấn cũng thấy ngứa mắt cả.

Dẫn vào cung điện Long Sào là một dãy hành Lang khổng lồ ngang dọc tính bằng trăm dặm để đo. Cá phù điêu, tượng trạm, hoa văn điêu khắc hết sức tinh mỹ. Nhìn đến đây Lạc Thiên lại càng tức giận còn Rồng Già thừa hơi không có việc gì để làm.

- Người xây cái cung điện này cũng phải dùng Tử tử Tấn Hồn Động Kim Chuyên nhỉ? Làm gì mà có nhiều như vậy, chả nhẽ Hồng Long tộc Giàu như vậy Bán Thần Khí đầy đường?

Tuy chúng yêu cùng nhau di chuyển thế nhưng Lạc Thiên vẫn đang đối thoại cùng Lão Long Hồn trong thức hải.

- Làm gì mà có nhiều vậy, Chỉ có vài trăm ngàn tấn thôi ta là dùng Hồn động không tinh thạch có tính chất không gian mà phóng to chúng lên thôi....

- Người còn cái Hồn động không tinh thạch đó không..

- Hết rồi..

- Vậy có thể tận dụng cái Hỗn độn không tinh thạch đã luyện hóa không... - Không..

- Dcm người quá rảnh... Ái úi.... sao đánh người...

- Hải tử không nói bậy... chính người đã dạy nhi nữ người như vậy...

- Người vừa rảnh, vừa thông minh lại vừa cường...

- Có ý gì...?

- Không có....

-Rốt cục người muốn nói gì...

- Chỉ là khen Lão Long ngài anh minh thần võ vậy thôi....

- Quá khen... khiêm tốn điểm... khiêm tốn điểm

" Cầu Phí" Lạc Thiên thầm nghĩ trong lòng.

Chúng Yêu phải di chuyển đủ hơn hai ngàn dặm mới tới được đại quản trường của không gian bên trong cung điện. Tại chính giữa quảng trường đập vào mắt họ vậy mà là một cái cự đại long trì. Bao quanh Long Trì vậy mà là một kiến trúc song long uốn lượn, hai đầu rồng quay vào trong trung tâm của Ao mà chảy ra liên tục một dòng dung dịch đỏ thẫm màu máu. Nhưng chi dù dung dịch không ngừng đổ xuống song mực nước trong Huyết Trì lại không hề tăng lên, có lẽ đây là một vòng tuần hoàn mà thôi.

- Đây chính là Hóa Long trì rồi, nó chính là tác phẩm kiệt xuất của Nữ Oa nương nương tặng cho Long tộc chúng ta. Nàng có được hiểu biết về huyết mạch rất sâu sắc, nếu không phải vậy thì nàng cũng không thể tạo ra

nhân tộc mắt đen tóc đen. Bí pháp của Nàng là học từ phụ thân Bàn Cổ đại nhân....

Lão Long đang trong đầu Lạc Thiên thao thao bất tuyệt mà giới thiệu về cung điện, tác phẩm ửng ý và kiêu hãnh của lão. Nhưng khổ nỗi Lạc Thiên chỉ coi đây là câu phí mà thôi, rõ ràng là một công trình thể thiện sự rảnh đến cùng cực của Lão Long đần này.

-Dừng lại tại đây, chúng ta sẽ thực hiện kế hoạch thoát khốn ngay tại chỗ này....- Lạc Thiên rống lớn ra lệnh cho chúng yêu. Thế rồi hấn nôn ra một chiếc giới chỉ.

- Lão Long, phiền lão lấy giúp ta Linh thạch trong này ra...

Tất nhiên Lạc Thiên không còn chút linh lực nào trong cơ thể nên hấn chỉ có cách làm như vậy mà thôi. Hấn đang thầm nghĩ sau này sẽ may mắn cái túi bình thường, dặt mấy cục linh thạch cùng mấy viên linh đan vào đó, nhờ may gặp tình trạng tuyền cảnh vô linh như hiện nay thì không bị bó chân bó cẳng.

Có linh thạch là có linh lực, từ đó Lạc Thiên và chúng yêu có thể mở ra giới chỉ, Yêu trừ vật, lôi ra các tài liệu, đan dược, linh thạch, huyết đan để phục hồi bản thân thương thế. Còn về mặt Yêu Tiên khí trong cung điện này thì chúng Yêu Không dùng được, nếu muốn nổ tan xác thì cứ việc thử.

Phải mất ba tháng thì thương thế của Lạc Thiên mới có thể bình phục hoàn toàn. Hấn bắt tay ngay vào xây dựng một tòa Đại hình chuyển linh pháp trận cấp bậc thượng phẩm mà hấn đã lấy được từ Thanh Giao Nhất tộc. Sao tự nhiên hấn lại đi xây dựng cái pháp trận này, đơn giản vì hấn đang thực hiện bước đầu tiên trong kế hoạch thoát khốn.

Thật ra qua màn hỏi đáp của hấn cùng Lão Long Hồn thì Lạc Thiên đã tìm ra được phương pháp rời khỏi đây mà không cần hi sinh Lão Long.

Đó chính là luyện chế một cái siêu cấp Bảo Hạm với vỏ được làm bằng Hỗn Độ Kim Chuyên. Yên Lang Trưởng độc vụ ăn mòn cấp độ gấp 100 lần linh lực sao. BỐ chấp 1 mắt. Đầu tiên đó là hãn chỉ bố trí một tòa Đại hình Chuyển Linh Pháp trận bên trong siêu Bảo Hạm, cung cấp cho hai loại pháp trận là trọng lực thuật và Phong hệ. Cường độ linh lực tương đương 2 tên Nguyên Anh kì mà thôi, cộng thêm 5 người bọ hãn vào thì cũng cứ cho là tổng cộng Hai tên Nguyên Anh cộng một tên Kim Đan. Vậy suy ra lực ăn mòn là gấp 100 lần tức là ngang cơ công kích của 2 tên địa tiên. Cơ mà Hỗn Độ Kim Chuyên có lực phòng ngự không cần linh lực gia trì cũng đỡ được Kim Tiên công kích. Chỉ con mẹ nó đơn giản như vậy là thoát ra được mà thôi.

Suy nghĩ của con người ở giới này rất bị bó hẹp bởi Linh khí, cái gì thì việc đầu tiên họ nghĩ đến cũng là dùng pháp thuật và linh khí, tiên khí để giải quyết. Thử hỏi có loại pháp quyết nào mà có thể sử dụng một đơn vị linh lực phát ra phòng ngự gấp 100 lần một đơn vị linh lực không. Đây là hoàn toàn không có, vậy nên ai cũng thấy Yên La Trưởng độc vụ kinh khủng, Lạc Thiên thì hỉ mũi coi thường. Hãn có phần Địa cầu nhân trong người nên suy nghĩ linh hoạt hơn nhiều.

Nhưng nếu thuần chất dân Địa cầu lại cũng bị chung một cái bệnh đó là tin khoa học, cái gì cũng lấy khoa học ra giải thích, do đó rất nhiều sự kì bí của tự nhiên liên quan đến tu chân họ không giải thích nổi. Nhưng họ quyết không đi đường khác mà chỉ đắm đầu vào đúng một đường khoa học mà thôi.

Lạc Thiên chính là kết hợp của cả Khoa học và tu chân vậy nên suy nghĩ linh hoạt hơn nhiều.

Vốn dĩ Lạc Thiên muốn khắc linh văn chất lượng cực cao cho Siêu bảo hạm này, nhưng trong tay hãn chỉ có đại hình Chuyển Linh Pháp trận mà thôi. Nó chỉ có thể chịu tải cấp Nguyên anh linh văn mà thôi. Do đó thật

đáng tiếc một cái Bảo Hạm có lớp vỏ Tiên Khí cứu cấp nhưng chỉ có thể khắc linh văn Nguyên Anh cấp thấp kém.

Lạc thiên tất nhiên cũng có thỉnh giáo Lão Long về Linh văn, pháp trận, công pháp nhưng hỏi xong thì hắt tịt ngòi luôn. Câu trả lời đó là Long tộc tại thiên giới sinh ra đã là Luyện Hư cấp, pháp môn tu luyện toàn từ Luyện Hư đổ lên mà thôi. Còn về yêu linh văn pháp trận lại toàn là từ tiên cấp trở lên nên có viết ra Lạc Thiên cũng chả hiểu, ép buộc mà truyền vào linh hồn thức thì chúc mừng người.... bẽ gáo là chắc chắn.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 177: Siêu Linh Bảo HẠM

Vì Yêu Tiên Lực của Lão Long Hồn còn lại có hạn chế thể nên Lạc Thiên chia phương án thoát khốn ra từng bước, từ quan trọng nhất ảnh hưởng đến sinh tồn, sau đó tiếp đến mới là những bước kém quan trọng hơn.

Ưu tiên đầu tiên dĩ nhiên là chế tạo một Siêu Bảo Hạm có thể dúp cả nhóm vượt qua Yên Lang Trưởng Độc Vụ, tiếp theo sẽ là tăng lên huyết mạch cả nhóm cho đến mức tối đa nhất. Nếu còn dư Yêu Tiên Khí thì bóc thêm một ít Hồn Độn Kim Chuyên Từ Cung điện mà mang đi, đây chính là kim loại để rèn đúc tiên khí đấy. Có lên đến Thiên giới vẫn là khả ngộ vô cầu. Còn việc bóc Hồng Mông Kim Chuyên từ vỏ của Long Sào hay là thôi đi Cả Thiên Đình tấn công nó trăm trăm vạn năm cộng thêm cả Yên Lang Trưởng Độc Vụ ăn mòn mà còn không thủng... căn bản cấp độ Lão Long Hồn không thể làm gì Hồng Mông Kim Chuyên.

Công việc đầu liên của Lạc Thiên tiến hành khá thuận lợi, với sự giúp đỡ của cao thủ đẳng cấp Đại La Kim Tiên như Lão Long Hồn thì cái Chuyển Linh Pháp trận nhỏ nhoi của Lạc Thiên chỉ là bữa ăn sáng.

- Ừm cái pháp trận này có lẽ là được nghiên cứu ra sau khi ta bị trấn áp tại đây đi, ta hoàn toàn không biết về nó, để sáng tạo ra thành cấp bậc Siêu hình Chuyển Linh Pháp trận thì tốn nhiều thời gia của ta lắm. Nhưng cái tạo lại một chút thì không sao.... chỗ này như vậy... dịch qua đây một chút... ồ chỗ này hơi bất hợp lý... nên như vậy...

Lạc Thiên há hốc mẹ cái mõm giao ra, cái con Rồng Già này đối nhân xử thế cực ngu, Tham tài vong mạng điển hình.... nhưng trong tu luyện thì lại không hề gà mờ một chút nào cả. Không ngờ chỉ một thoáng cải tạo mà công suất của Chuyển Linh Pháp trận vậy mà tăng lên hai lần, có nghĩa là cùng một diện tích dành ra bố trí mà cho ra được lượng linh lực trong một khoảng thời gian bằng hai Chuyển Linh Pháp trận cùng cấp. Cái này gọi là bất khả tư nghị, không ngờ con Rồng Già này lại có một mặt cường đại đến vậy.

Tiếp theo đó là Lạc Thiên dùng Đại Hình Chuyển Linh Pháp trận để nạp linh cho Quang Não. Hắn muốn thiết kế một Siêu Bảo Hạm, sẽ là vũ khí phòng thân của hắn xuyên suốt trong giới này, đảm bảo chỉ cần ngồi bên trong đó thì Giới này đừng ai đả thương được hắn. Nên nhớ bản thể của bảo Hạm này vậy mà Kim Tiên mới tổn thương nổi đấy. Kể cả hắn đóng mẹ cửa đứng bên trong chửi tổ tông cả cái Tử Sa Giới này thì cũng đổ thẳng nào làm gì được hắn. Lúc này Lão Long mới lò dò đến bên cạnh hắn mà hỏi.

- Người lùn mần làm cái gì đó...

- Thiết kế chiến hạm giúp chúng ta thoát khốn.... Chiến hạm thiết kế như vậy....

Lạc Thiên lập tức kể ra cái thiết kế của hắn cho Lão Long nghe. Nghe xong thì Lão Long Hồn mặt mũi ngạc nhiên đến kinh hỉ vì chỉ cần đơn giản thay đổi cách suy nghĩ một chút là có thể thoát khốn Yên Lang Trưởng Độc Vụ mà cả tu chân giới kinh sợ. Song chỉ một lát sau lão lại hỉ mũi một cái coi thường.

-Thiết kế của người rất tốt rất thông minh và sáng tạo, đúng là trước đây ta ngu dốt không nghĩ ra cách này để thoát khốn Yên Lang Trưởng Độc Vụ. Nhưng thiết kế của người quá là trà đạp tài nguyên đi nên thiết kế như vậy.....

Vậy mà Lão Long từ những dữ liệu của Lạc Thiên mà đưa ra một thiết kế siêu cường, viễn siêu thiết kế của Quang Nã và Lạc Thiên tạo ra.

Thiết kế này thu nhỏ kích thước của siêu Bảo Hạm lại chỉ còn 100 trượng dài, 30 trượng rộng. So với kích thước nguyên bản mà Lạc Thiên thiết kế là 500 trượng dài và 200 trượng rộng thì nhỏ bé quá nhiều.

Lạc thiên đang định thắc mắc, nếu bé như vậy thì làm sao nhét vừa đại hình Chuyển Linh Pháp Trận, chả nhẽ lại lấp trung hình Chuyển Linh Pháp Trận vào, vậy thì cái Chiến Hạm này ngoài cái vỏ cứng thì còn lại yếu xìu. Vỏ cứng mà thôi, đánh không lại người, chạy không thoát người thì chỉ có thể như con rùa rụt cổ vào đứng im chịu đánh, như vậy thì quá mức khó chịu rồi.

Nhưng ngay lập tức Lão Long vậy mà biến mất trong cung điện, lúc quay lại trên tay là một đồng đá vụn lấp lánh trên tay.

- Đây là Hỗn độn không linh Thạch. Trước đây chế tạo cung điện còn lại chút vụn nhưng thừa đủ để trang bị cho cái Chiến Hạm đồ bỏ của người. Không Gian bên trong sẽ tăng lên đủ gần chục lần người thích bố trí bao nhiêu cái Chuyển Linh Pháp trận mà chả được.

Tiếp theo Lão Long tiếp tục giải thích, vì số lượng Yêu Tiên Khí của Lão còn rất ít. Vậy nên càng giảm diện tích luyện chế càng tốt, đảm bảo cho việc tăng huyết mạch mới là quan trọng. Nó ảnh hưởng đến toàn bộ tiền đồ của mọi người.

Một điểm sai lầm chết người của Lạc Thiên đó là hiểu sai câu nói của Lão Long, Hỗn độn Kim Chuyên có khả năng phòng chống mức Kim Đan công kích đó là khi nó đã được luyện chế thành cấp bậc Tiên Khí, với một vài thành phần cực nhỏ các thành phần kim loại cực kì hiếm có khác. Giờ đây Lão Long không có khả năng đủ năng lượng để tạo ra một thân Chiến

Hạ mạnh đại cơ tiên khí như vậy. Do đó chiến siêu Bảo Hạ được thiết kế lại theo dạng chờ.

Thân chiến Hạ dài trăm trượng rộng hai mươi trượng, không gian bên trong to gấp mười lần do tác dụng của Hỗn độn tinh không thạch. Nhưng bản thể của Bảo hạ chỉ là thuần chất Hỗn độn Kim Chuyên được luyện chế sơ qua mà thôi. Như vậy tiết kiệm cực nhiều năng lượng cho Lão Long, song có một nhược điểm đó là sức phòng thủ của nó chỉ ngang cấp Hợp Thể trung kì mà thôi.

Nhưng Lão Long cười khẩy mà nói, Hỗn Độn Kim Chuyên dù sao vẫn là Tiên Khí cấp tài liệu nên mấy cái linh văn Hạ giới muốn khắc bao nhiêu thì khắc nên hẳn một hơi khắc ba lớp linh văn.

Lớp đầu tiên chỉ có phong hệ cấp kim đan và trọng lực thuật nối với hai trung hình chuyển linh Pháp trận. Nó dành riêng cho lần di chuyển này ở trong Yên Lang Trưởng độc vụ. Do trung hình Chuyển Linh pháp trận ngang ngửa với 2 Kim Đan linh lực, do đó gấp trăm lần công kích tức là Hợp thể công kích thì lớp vỏ Hỗn độn Kim Chuyên dày một chút là vẫn chịu đựng được.

Lớp thứ hai của vỏ Bảo Hạ vậy mà khắc Yêu Linh văn phòng ngự, Yêu Linh văn phong hệ cấp Nguyên Anh, cùng với trọng lực thuật nối với bốn cái đại Hình chuyển linh pháp trận. Tất nhiên cũng có Linh Bảo Pháo cấp Nguyên Anh cũng liên kết trong đó. Nhưng đó là dùng cho sau khi thoát khỏi Yên Lang Trưởng Độc vụ.

Lớp thứ ba thì giống lớp thứ hai nhưng thay bằng Yêu Linh Văn cấp Nguyên anh thì thay Bằng Yêu Thánh Linh văn cấp Hợp Thể kỳ, song các linh văn này thì bỏ ngỏ không liên kết. Chờ cho khi nào Lạc Thiên kiếm được siêu hình Chuyển Linh Pháp Trận đủ chịu tải Hợp thể cấp Yêu Văn thì mới thêm vào.

Điểm tiếc nuối duy nhất đó là Lạc Thiên không có trong tay Linh Văn cấp Độ Kiếp và Luyện Hư Kỳ nếu không chiếc Bảo Hạm này có thể đi theo hẳn đến lúc chạm chân vào thiên giới mới thôi.

Nhưng Lão Long lại không cho là đúng, hẳn nói rằng luyện chế qua loa như vậy Hỗn Độn Kim Chuyên có một lợi ích cực lớn, đó là đến khi nào Lạc Thiên có thể bước chân lên Thiên Giới có được Yêu Tiên Khí thì hẳn hoàn toàn có thể tái chế Hỗn Độn Kim Chuyên luyện chế sơ qua này. Giống như cung điện này vậy, những vòng ngoài của cung điện thì Lão Long đã luyện chế kỹ càng Hỗn Độn Kim Chuyên thành Tiên Khí cấp nhằm chống đỡ tương lai Yên Lang Trưởng, giờ đây hoàn toàn không thể tái chế. Lão phải gom góp tất cả Hỗn Độn Kim Chuyên có thể tái chế như Tượng, phù điêu, bàn ghế bên trong cung điện mới đủ chế tạo Bảo Hạm cho Lạc Thiên. Những Hỗn Độn Kim Chuyên này mới chỉ là được luyện chế sơ qua thôi nên tận dụng lại được.

Việc Luyện chế Bảo Hạm cũng không quá lâu. Chỉ mất một tháng trời Lão Long đã làm xong theo như thiết kế rồi. Với ý tưởng kín kẽ của Lão Long hẳn rất kính phục không thôi. Quả thật lão long đã tính đến cả tương lai thăng cấp lên hợp thể kì cho Lạc Thiên. Nên nhớ đây là kim loại rèn Tiên Khí, chỉ có thể dùng Yêu Tiên Khí cấp bậc mới có thể khắc Yêu Văn vào đó. Tức là Lạc Thiên Chỉ có một lần này để khắc Yêu Văn mà thôi.

Ngoài ra Lão Long tiện tay sẵn Hỗn Độn Không Linh Thạch mà luyện ra 5 cái Giới chỉ không gian cực khủng cho người nhóm Lạc Thiên. Vì giới chỉ nhỏ bé nên luyện chế không tốn nhiều Tiên Khí do đó Lão Long phung phí một phen.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 178: Năm Năm

Đường lui đã có giờ đây tất cả chúng yêu tập trung trước Hóa Long trì, Lạc Thiên đã giới thiệu Lão Long Hồn với mọi người vậy nên chúng yêu thực sự cảm kích Lão Long rất nhiều. Giờ đây là Lão đang hi sinh những chút sinh mạng cuối cùng để thành toàn cho mọi người đấy. Lão vậy mà dùng nốt chỗ Tiên khí còn lại của mình để cường hóa huyết mạch của cả năm người nhóm Lạc Thiên.

- Lão Long ta nghĩ kĩ rồi, người không cần chết tại đây, tạo sao người không di dời vào Yêu Hoàng Ấn và trở thành khí linh của nó. Ta nghĩ chỉ cần sống so với cái gì cũng cường.

Vấn đề này Lạc Thiên và Lão Long đã bàn rất nhiều lần rồi, nhưng lão Không đồng ý. Lão đã giao cho Lạc Thiên một cái tiểu Hóa Long trì rất nhỏ chỉ vài chục trượng thôi, đây chỉ là một mặt hàng phỏng chế Hóa Linh Trì do Nữ Oa Luyện chế, đây là tác phẩm trong trăm trăm vạn năm mà Lão Long nghiên cứu ra. Hẳn có mặt hàng Hóa Long trì thực sự cho nên trong thời gian quá lâu hẳn vậy mà cũng nghiên cứu ra một chút pháp môn mà dồn hết tài nguyên cũng như tâm huyết còn lại để luyện chế ra cái Tiểu Hóa Long trì này. Lão Long hẳn đang chờ đợi ba con Hỏa Long mà hẳn thả ra cách đây hơn ba vạn năm quay lại để giao cái Tiểu Hóa Long trì này cho họ. Có nó rồi việc đông sơn tái khởi của Hỏa Long tộc có thể dễ dàng hơn chút ít.

Cái Tiểu Hóa Long trì này có rất nhiều hạn chế, thứ nhất nó chỉ có tác dụng với yêu Thú có Hỏa Long huyết mạch. Thứ hai độ cường hóa Hỏa Long huyết mạch của nó chỉ bằng nửa phần so với Hóa Long trì thật mà

thôi (5%). Nhưng có một điểm may mắn đó là nó không có cần Tiên Linh Khí mà hoạt động, lão cũng nghĩ đến việc phát triển ở hạ giới trước đã. Hạn chế này của lão cũng là dễ hiểu, lão là Hỏa Long nên tự tìm hiểu công nghệ gene của Hỏa Long nhất mạch đến như vậy là giỏi lắm rồi. Nên nhớ pháp môn về huyết mạch là Bàn Cổ độc chiêu truyền cho con gái là Nữ Oa, nàng Nữ Oa này do đó mới có thể chế ra Hóa Long trì và tạo ra Tân Nhân tộc. Lão Long chỉ dựa vào cái Thần khí Hóa Long trì này mà nghiên cứu ra một chút pháp môn đã là cường lắm rồi. Trên phương diện nghiên cứu thì Lạc Thiên đúng là phục lão lắm.

- Hài tử... không có cuộc vui nào là không tàn....khà khà... ta nói rồi.. ta là cường giả, mà cường giả có cái tâm của cường giả... Cái Yêu Hoàng Ẩn của người bị tổn thương quá nặng không còn là cấp bậc Tiên Khí, Thần Khí... mà linh hồn của ta đây không có Tiên khí uẩn dưỡng sẽ trở thành ngu ngơ vô tri. Ta một cường giả Tộc Trưởng Hỏa Long tộc cường đại làm sao có thể rơi vào hoàn cảnh đó. Ta sẽ ở lại đây tự bạo Hóa Long Trì không để cho lũ chó Thanh Long tộc cùng Thiên Đình có được nó... Chỉ cần người vực khởi Hảo Long nhất tộc thì ta hồn tiêu đạo tán cũng vui lòng ha ha ha.

Lão Long Hồn rất hào sảng mà trả lời. Cái tâm của cường giả? có thể Lạc Thiên nhất chết thành tánh, mà cũng có thể hãn chưa đạt được độ cao vốn có của Cường Giả nên chưa hiểu được chuyện này. Thế nhưng hào tình của một kẻ cường giả cùng đường mạt lộ cũng khiến Lạc Thiên xúc động không thôi.

- Long Lão yên tâm, ta sẽ vực dậy cả Hỏa Long tộc, ta không dám chắc sẽ làm gì được Thanh Long và Thiên Đình nhưng ta sẽ cố gắng cho Hỏa Long có chỗ sinh tồn trong vũ trụ này.

Lạc Thiên hồn nhiên tin tưởng rằng chỉ cần Long Sào và Hóa Long Trì bị phá hủy thì chả ai làm khó Hảo Long nữa, song tương lai sẽ dạy cho hãn một bài học đó là câu nói đánh rắn đập đầu, nhổ cỏ tận gốc. Nhưng đó lại là kiếp nạn của cả Vũ trụ này vì họ đã trọc vào một kẻ không nên trọc. Nhưng

đây là chuyện của tương lai. Quay lại với cảnh chia li bên Hóa Long trì, chúng yêu Thú biết sự việc nhao nhao mà la lớn Long Gia Gia đừng tìm chết, ở lại với chúng. nhưng Lão Long chỉ mỉm cười hòa ái mà đẩy chúng vào Hóa Long Trì.

Có lẽ người mong chờ nhất trong nhóm để hóa long là Hồng Mãng, tình cảm của nàng với Lạc Thiên là vô than vô hối. Nhưng chính thân phận Xà Long cách biệt luôn làm nàng đau khổ và tự ti. Đây là cơ hội thany đổi tất cả, nàng sẽ thức tỉnh huyết mạch Hỏa Long và cường hóa nó đến một mức cực cao. Tất nhiên không thể như Hỏa Long nhất mạch con cháu dong chính, thế nhưng cực hạn tu luyện của nàng cũng sẽ là Thánh Thú, hoàn toàn có thể xứng đôi với Lạc Thiên tình yêu của nàng.

Vì những lí do trên mà trong khi Song Ưng vùng vẫy kêu gào thảm thiết không thôi, Lục Ngạc vừa khóc vừa la, Lạc Thiên đỡ hơn một chút nhưng cũng rên hừ hừ. Vậy mà Hồng Mãng chỉ mỉm cười hưởng thụ sự đau đớn của ngàn vạn ròi bọt thôn phệ thân thể. Đúng là nàng cười tươi, cười hạnh phúc, cười thỏa mãn.... Lần này nếu nói đến người có thể rên ra một tâm trí kiên định nhất đó chính là Hồng Mãng. Phải nói trên phương diện tâm trí thì sau này nàng sẽ là người tiền đồ vô lượng.

Cường Hóa Huyết mạch chính là một quá trình sao chép Huyết mạch, nhân rộng, thay thế huyết mạch tạp lai. là một quá trình xé rách toàn bộ cơ thể, xé rách đến cả thức hải xé toàn bộ mọi thứ để xây dựng lại một thân thể mới. mà ngay cả Linh hồn cũng bị xé rách chỉ để lại những phần quan trọng về trí nhớ mà thôi. Sự đau đớn khi linh hồn bị cải tạo, thức hải bị xé vụn là kinh hãi đến nhường nào.

Thời gian cứ vậy mà trôi qua từng giây từng phút trong sự thống khổ ngày càng tăng cấp của bày yêu. Rất nhiều yêu thú đã không thủ vững tâm thần mà triệt để tan vỡ thân hồn trong qua trình đau khổ bất tận này.

Lúc này đây Lạc Thiên dù đau khổ đến tận cùng thế nhưng hãn vẫn thanh tỉnh mà điều khiển tỉ mỉ những thay đổi trong cơ thể, đây là ưu điểm của thần thức vượt trội của hãn. Lạc Thiên vậy mà giữ lại bộ huyết mạch phụ đó là Thủy hệ nhân tộc mạch. Hãn cho rằng hai hệ thống kinh mạch là độc lập hoàn toàn và không có ảnh hưởng đến nhau. Do vậy trong quá trình cường hóa Hỏa Long Huyết mạch hãn vẫn tỉ mỉ khống chế không cho Thủy hệ mạch bị tổn thương. Tại sao Lạc Thiên hãn lại có một ý nghĩ quái đản như vậy. Vì Bàn Cổ trường hợp đã cho hãn một ví dụ. Chính bản cổ là một nhân vật từ vũ trụ khác đến, hãn nhập thêm một bộ phụ huyết mạch từ Long tộc mà trở nên Cường đại hơn, tại sao Lạc Thiên hãn không thể. Người khác phải trăm cay ngàn đắng để có thể có thêm một đường Linh mạch, hãn lại có sẵn thì tại sao không tận dụng. Đối với chuyện này Lão Long không ý kiến, vì trong lịch sử dài đằng đẵng chỉ có Bàn cổ là người thứ nhất và Lạc Thiên là người thứ hai làm vậy, hậu quả ra sao vẫn chưa hề có kết luận.

Quá trình tôi luyện Hóa Huyết không hề ngắn vậy mà kéo dài đến 5 năm trời, năm năm thời gian sống trong dẫn vật đau đớn tận linh hồn là một kahỏ nghiệm mà không phải ai cũng có thể trải qua. trong thời gian này rất nhiều lần Lục Ngạc và Song Ứng thất thủ, nhưng cái gai đình nhỏ này vậy mà bên nhau cùng động viên, cùng phấn đấu mà cùng nhau vượt qua.

Chỉ thấy trong Huyết trì đi ra một thân ảnh Nam Thiếu niên chừng mười sáu tuổi, thân thể có vẻ hơi mảnh khảnh, nhưng những thớ thịt nhỏ trên cơ thể lại như thép nguội sẵn chắc đến tận cùng. Chúng chứa đựng một sức mạnh bạo tạc kinh khủng mà chỉ có những kẻ nào là địch nhân sẽ được nếm trải, sau đó là tử vong. Thiếu niên có một mái tóc đỏ, lông mày đỏ... lông t r y m.... chưa có... đùa tí. Gương mặt của hãn tuần mĩ đến yêu dị. Mày kiếm hơi dựng. mắt to nhưng sắc lạnh, chiếc mũi thẳng tắp, đôi môi hơi mím ánh lên vẻ cương nghị. Năm năm tôi luyện trong đau đớn đã làm cho hãn trưởng thành rất nhiều. Hãn chính là Lạc Thiên đã hóa nhân hình. Điều này thì Lạc Thiên hãn đã được Lão Long cảnh báo rồi, Huyết mạch Hỏa Long

Thức tỉnh thì đảm bảo hẳn sẽ tiến vào Kim Đan kỳ, mà với chất lượng huyết mạch cao thì Kim Đan kỳ yêu thú đã có thể hóa thân nhân hình mà không cần đợi đến nguyên anh.

Thật ra nếu tất cả Tiên Khí của Lão Long Hồn dành cho Lạc Thiên thì đủ để hẳn dẫn thông đến Luyện Hư kỳ, thế nhưng hẳn quyết định chia sẻ phần lớn Tiên Khí cho đồng bọn. Tu luyện tăng cấp thì dần dần có thể, nhưng cơ hội tăng lên huyết mạch chỉ có một mà thôi. Nhưng Hồng Mãng, Lục Ngạc, Song Ưng Huyết mạch cách quá xa Long hệ vậy nên năng lượng cần cho chúng cường hóa nhiều gấp nhiều lần Lạc Thiên. Vậy nhưng Lạc Thiên lại thỏa mãn với kết quả này.

Lúc này trong huyết Trì vậy mà vọng ra tiếng cãi cọ.

- Tao đọ trai hơn...

- Mày xấu như chó.. Anh mày đẹp hơn....

- Tao hơn... Tao hơn.... mẹ kiếp mày cãi lời huynh trưởng oánh bỏ mẹ giờ.... mk mày chui ra sớm hơn ông mấy giây thôi huynh cái cầu phí... thàng nào thắng là anh... nhào zô.... á thắng này lão... bố cho mày chết.... nhận tao một chưởng...

Hóa ra là hai con Ưng vẫn thói quen cũ mà tranh nhau hơn kém, mà chúng vật lộn túi bụi đánh đấm trong huyết trì làm cho bọt máu bắn tung tóe.

-Ái úi dcm không dùng móng tay cào...mày là đàn bà à

- Ý quên, trước đây dùng móng vuốt cào quặp quen mẹ rồi.

- Ái úi dcm mày đang dùng nhân tộc hình đánh nhau ai cho mày hóa Long... ái ui Phụ thân Địa Ưng nó chơi xấu hóa long cắn nguyên cả người

ta vào trong miệng đánh đấm cái gì... dcm con cờ hó này buông ông ra
mồm thối....

Lạc Thiên vung tay một bộ Chiến Giáp khoác lên người, cũng may giới
chỉ của hắn đủ thứ linh tinh nếu không có lẽ lại phải hóa lại bản thể rồi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 179: HÓA HÌNH

Nhìn hai đứa trẻ trâu đang vui đùa Lạc Thiên cũng vui vẻ lắm, nhưng quét mắt lại thấy được hai thiếu nữ đang xấu hổ trốn ở một góc chỉ nhô mỗi cái đầu lên thì Lạc Thiên đầu đầy hắc tuyến, hắc quên mất là Lạc Tiểu Hồng và Lạc Tiểu Thanh hai nàng cũng đã biến hóa nhân hình nhưng không có quần áo mà xấu hổ trốn một góc. Lúc này hắc mới xấu hổ là mình cứ trần truồng mà tự nhiên như không lừng thừng đi lên khỏi Hóa Long Trì. Nghĩ đến xấu hổ không chịu nổi, mặt hắc đỏ bừng như quả gấc, phải đỏ ngang với tóc của hắc mất rồi. Nghĩ đến hai con Hôi Long đang vật lộn cắn nhau điên cuồng trong long trì mặt hắc xạm lại. Vội vàng móc thêm hai bộ Chiến Giáp vút về phía Thiên Ứng Và Địa Ứng.

- Hai tên chết tiệt kia về lại nhân hình, mặc chiến giáp vào rồi lên đây... hai tên ngu xuẩn các người lấy gương ra mà soi... hai cái mặt giống nhau như đúc thế kia... người chửi nó xấu khác gì chửi mình xấu.... càng lớn càng ngu...

- Ở há A Ba nói đúng... à uhhh đại ca đẹp trai quá đi ta..

-Ồ đệ đệ của ta thật Soái... uhhh chúng ta là đẹp zai nhất cái vũ trụ này... à ừ chỉ sau A ba thôi.. he he he

- Ca nói có lý... chuẩn

Song Ứng về lại nhân hình mặc vào chiến giáp mà nhảy lên bờ, thật ra gọi song Ứng cho quen miệng thôi, chúng giờ này là hai con Phong Long hàng thật giá thật rồi. Xuất hiện trước mặt Lạc Thiên là Hai thiếu niên tầm mười lăm tuổi, thấp hơn Lạc Thiên một chút... chúng giống nhau như hai

giọt nước, chúng đều có mái tóc màu bạch kim, mày kiếm dựng ngược màu trắng. Hai mắt có vẻ nhỏ hơn và dài hơn Lạc Thiên, mũi cao hơi khoằm, khuôn mặt thuần dài... ấn tượng đầu tiên khi nhìn khuôn mặt chúng là Soái ca nhưng mang theo vẻ âm lãnh kinh người.

-Ờ hờ hai nàng chờ chút... trong giới chỉ của ta toàn Chiến Giáp Nam tính, đợi ta luyện một chút xong ngay....

Lạc Thiên vớ bừa tài liệu bên trong Giới chỉ mà luyện chế hai bộ chiến giáp nữ tính cấp Pháp khí mà thôi. Giờ là cần kíp cái mặc che thân chứ không cần cường đại gì cả. Ước lượng thân hình hai nàng Lạc Thiên vậy mà luyện chế vù vù ra một bộ chiến giáp khá đẹp, đúng phong cách Leona trong LoL. Chức năng chỉ có một đó là che đậy thân thể thôi, sức chiến đấu và phòng ngự là zero.

Tuy là bộ chiến Giáp Pháp khí vớ vẩn mà Lạc Thiên tiện tay luyện chế ra, nhưng ý nghĩa với Lạc Tiểu Hồng lại khác hẳn. Đây là món quà tự tay Tình nhân luyện chế cho nàng nha. Mặc vào bộ chiến giáp ôm sát người Lạc Tiểu Hồng chậm chậm bước chân lên khỏi Huyết Hồ, Lạc Thiên lúc này đang ngẩn ngơ mà nhìn lên gương mặt thiếu nữ tầm mười sáu tuổi này. Bộ dáng chập chững chưa quen với nhân tộc hình dáng, nàng xòe năm ngón tay ra trước mặt rồi lật tới lật lui mà xem không biết ngán. Rồi lại gập người cúi đầu nhìn hai chân có vẻ như lạ lẫm mà nhìn mãi. Rồi nàng hạnh phúc mà mỉm cười, hai dòng lệ cứ như vậy mà chảy ra. Hai tay thiếu nữ tóc đỏ vuốt ve từng hoa văn thô ráp trên bộ chiến giáp, nâng niu từng mảng kim khí lạnh lùng này. Nhưng nàng lại thấy nó thật ấm áp vô cùng.

Bỗng nhiên nàng ngược mặt lên và chạm vào ánh mắt của Lạc Thiên. Thiếu nữ có một mái tóc dài mềm mại như suối đổ, óng ánh màu đỏ xinh đẹp chứ không phải đỏ thẫm vẻ cứng cáp như của Lạc Thiên. Khuôn nặt của nàng phải dùng lai từ kinh diễm để hình dung. Vẻ đẹp của nàng không phải kiểu tiểu thư khuê các nét na thùy mị mà nó hùng hực như một ngọn lửa muốn thiêu đốt ánh mắt người nhìn. Phải nói rằng đó chính là vẻ đẹp

phong tình vạn chủng, vẻ đẹp của yêu tinh hại nước hại dân. Quả thật nàng đã kế thừa được vẻ đẹp cuốn hút theo đúng phong cách Xà nữ mặc dù nàng đã hóa thành Hỏa Long. Trên khuôn mặt trái xoan trắng nõn như bạch ngọc kia nổi bật lên cặp mày lá liễu thon gọn nhưng đầy quyến rũ, mỗi cái nhíu mày thôi cũng có mị hoặc kinh người. Đôi mắt long lanh sâu thẳm ấy vậy mà đuôi mắt như cười, mỗi cái liếc mắt của nàng mang đến Phong tình vạn trượng, chiếc mũi nhỏ xinh càng tô điểm thêm khuôn mặt tinh tế của nàng. Đặc biệt nhất có lẽ là đôi môi đỏ mọng không cần son phấn, thế nhưng không phải đôi môi nhỏ xinh kiểu thùy mị, mà nó mọng mị đầy khiêu khích, khóe môi hơi cong như cười.

Bắt gặp ánh mắt như ngậy dại của Lạc Thiên, nàng như con công xấu hổ mặt đỏ bừng như nhỏ máu mà cúi cái đầu thật sâu, hận không thể chui vào đất cho bớt xấu hổ, trái tim nàng đang nhảy lên như hươu chạy vậy, năm năm thời gian tôi luyện trong khổ đau, vậy mà chỉ một giây phút nhìn tình nhân thì đổ hết xuống song xuống biển...

- Ta xấu xí sao.... Nàng cúi mặt lí nhí như tiếng muỗi kêu trong không gian, nói nhỏ đến mức chắc chỉ có nàng là nghe thấy.

Lúc này đây Lạc Thiên mới hoàn hồn được.... hắn là nhân tộc nha, sâu thẳm trong thâm tâm của hắn về thắm mỹ quan bị nhân tộc ảnh hưởng rất lớn. Nhưng hắn thề cả cái thế giới Địa cầu mỹ nhân dao kéo như mây, Nhật bản, Hàn Quốc, Mỹ quốc đều là sách dếp cho nàng, nàng quá đẹp... đến Tiểu Sư thúc Hạ Hầu Uyển Vân cũng kém nàng nửa trù, mà Liễu Thu Thủy lại càng kém xa nàng.

- Không không.... nàng... nàng rất đẹp.... đẹp nhất mà ta đã từng gặp... Lạc Thiên vậy mà hai đời mới một lần biết rung động là như thế nào, hắn lắp bắp mà đạo.

Lạc Tiểu Hồng lại càng xấu hổ hơn mà đứng ngây một chỗ, nhưng rong lòng nàng thì sung sướng hạnh phúc vô ngần. Thật không có gì hạnh phúc

hơn khi mình đẹp trong mắt tình nhân, mà lại là đẹp nhất. Nói chung là nàng thành thành thật thật mà tin lời Lạc Thiên nói.

Không khí trở nên rất quái đản, thế nhưng bỗng có một kẻ phá bình, một bóng đen lao âm vào Lạc Thiên ôm chặt lấy eo hắn.

- A Ba người thấy con gái có xinh không.

Lúc này Lạc Thiên mới định hình mà nhìn xuống một thiếu nữ đang đeo trên người hắn, Vậy mà Lục Ngạc Lạc Tiểu Thanh biến hóa thành nhân tộc lại không hề có chút nào hình dáng cơ bắp da dày thịt béo trước đây. Quả thật là biến hóa đến không thể biến hóa hơn được nữa. Nhưng nàng có vẻ hơi... lùn. Phải nói đúng chất là lùn. Lạc Tiểu Thanh có một mái tóc màu xanh biếc của nước biển, óng ả vô ngần. Thật ra cho dù xét một cách khắt khe thì nàng vẫn là đại mỹ nhân, thế nhưng nàng đẹp kiểu tinh nghịch. Đôi mắt to tròn lúng liếng, liên tục đảo quanh, đẹp thì có đẹp nhưng kiểu như chứa đầy ý nghĩ nghịch ngợm. Cái mũi nhỏ xinh cùng cái mỏ lúc nào cũng chu ra kiểu như ăn vạ đến nơi. Đôi má phấn của nàng thì hơi bầu bầu kiểu như muốn véo một cái mới đã tay được. Và đúng là nó đang bị véo bởi Lạc Thiên.

- Xinh đẹp thì có xinh đẹp... nhưng cái tính lẳng xằng không bỏ... con gái lớn phải ra dáng... qua học Hồng Di của người.

Lạc Thiên không ngần ngại mà béo má phính của Lạc Tiểu Thanh kéo ra, nhưng con bé lùn này rất lì vậy mà dùng hai chân quắp lấy hắn. Quả thật là có biến thành nhân dạng thì tính vẫn không thay đổi.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 180: Rời Đi

ý kiến nha. Nếu chỗ nào không hợp lý thì xin nói cho ta tiếp thu.

Cảnh tượng vui mừng sau khi thăng cấp và hóa hình của nhóm Lạc Thiên giờ đây được thay thế bằng cảnh tang thương trong Sảnh đường chính của cung điện. Thượng vị trên cao Lão Long Hồn tỏ ra uy nghiêm và bề ngoài, thế nhưng ẩn trong đó lại là vẻ hoi bại của xế chiều. Hãn đã hao tổn toàn bộ Yêu Tiên khí của Long Sào Thần Khí rồi, và bản thân hãn cũng đã đặt một bước chân vào chung kết của cuộc đời. Nhưng uy nghiêm của một cường giả không cho phép hãn tỏ ra một tia yếu mềm trước mặt vãn bối.

- Các người hãy mau chóng rời đi.... Đường hầm không gian về Tử Sa giới rất mau sẽ bị hủy mất.... Nhanh rời đi... cố gắng vực dậy Hỏa Long nhất mạch... nhưng mạng sống mới là quan trọng nhất. Nếu quá nguy hiểm thì kiếm nơi nào đó xa xôi mà ẩn núp đi....

- Pháp môn nguy trang huyết mạch ta giáo hài tử các người đã nắm được chưa.....

- Yêu Hoàng Ẩn cô động Nguyệt Lực châu các Lạc Thiên người đã nắm vững chưa... tuy rằng Ẩn bị tổn hại chỉ có thể cô động được hạ phẩm nguyệt lực châu nhưng nó diệu dụng vô cùng... nên nhớ nguyệt lực châu là tài nguyên thuộc Thiên Đình quản hạt, từ thượng cổ đã vậy rồi... thế nên không thể lộ ra cho những kẻ không tin tưởng sẽ có họa sát thân....

- Hài tử ra ngoài phải nhớ quan tâm sức khỏe... phải chăm chỉ tu luyện..... phải... phải....

Người ta nói người già sắp mất đi thường nói nhiều, Lão Long cũng vậy... miệng thì la lớn đời đi sớm thế nhưng lão vẫn nhai đi nhai lại dặn dò hài tử...

- Thôi thôi thôi.... già rồi lắm lời.... hài tử mau đi mau đi... thời gian không kịp nữa đâu....

Lạc Thiên nhóm vẫn kiên nhẫn quỳ ở đó, đây là lần đầu tiên hấn quỳ một cách thành tâm thành ý như vậy. Và hấn khóc, hai dòng nước mắt chảy dài thật dài, ướt đẫm cả khuôn mặt, chạy dài trên Chiến giáp lúc nào không hay. Lạc Tiểu Thanh và Lạc Tiểu Hồng cũng khóc nức nở. Khoa trưởng hơn là Thiên Ứng Địa Ứng vậy mà ôm hai chân Lão Long mà gào khóc thảm liệt. Chuyện đời là vậy đó, thời gian gặp nhau tuy ngắn ngủi, nhưng nếu người đối xử trân thành sẽ nhận được tình cảm trân thành đáp trả.

Lạc Thiên không nói một lời nào hấn chỉ vái sâu Lão Long Hồn ba vái sau đó dứt khoát quay lưng đời đi khỏi Địa sảnh.... chúng yêu rồi rít vái lạy Lão Long Hồn rồi cũng lục đục đi theo. Hồng Mãng thi thoảng vẫn ngoái lại nhìn bóng hình Lão Long Hồn cô đơn ngồi đó, lòng nàng thật sâu thẳm, nếu có thể nàng xinh phụng hiếu Lão Long Hồn cả đời, Lòng biết ơn của nàng dành cho lão là không thể đong đếm. Chính Lão Long Hồn đã cho nàng một cuộc đời mới, cho nàng một hạnh phúc, cho nàng một tình yêu chọn vẹn.

Một chiếc Bảo Hạm cỡ trung từ từ tiến ra khỏi cung điện khổng lồ của Long Sào. Cánh cửa kim loại từ từ lạnh lùng đóng lại, trong Bảo Hạm thông qua Linh Bảo truyền ảnh thì chúng yêu vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng tình cảnh bên ngoài một cách chân thực. Vậy mà Lạc Thiên đau khổ run run đưa cán tay ra trước màn hình ánh sáng như muốn ngăn lại cánh cửa đang dần khép. Rồi bỗng nhiên hấn bật dậy mở tung cánh cửa của Bảo Hạm mà nhảy ra ngoài.

Trên mặt cát vàng là bóng dáng một thiếu niên Tóc đỏ với khôi giáp kín thân đang quỳ rạp tại đó mà cẩn thận nắm cát lên cho vào hộp ngọc. Ánh mắt hần đau khổ nhìn về phía cung điện một lần nữa, người thiếu niên quay lưng đi rồi nhưng để lại sau lưng là một bóng dáng hỏa Long khổng lồ bên trong cung điện ánh mắt đau thương. Lão Long Hồn nhìn thấy hết tất cả, nếu linh hồn có thể chảy nước mắt thì hẳn đã khóc lâu rồi.

Sa Mạc hoang vu chỉ có cuồng phong thổi bay cát vàng trong không khí. Một chiếc phi Hạm Kim sắc như một vệt ánh sáng màu vàng xé tan không khí lướt bay về nơi xa, phải nói là tốc độ nhanh không kể xiết.

Trong chiếc Bảo Hạm là một mảnh không gian rộng lớn gấp mười lần kích thước bên ngoài của nó. Lúc này đây có 5 thiếu niên tầm 15, 16 tuổi đang chú ý quan sát màn hình ánh sáng bên Trong bảo Hạm.

- Tốc độ thực có thể so sánh với Nguyên Anh Hậu Kỳ toàn lực phi hành, Lão Long tay nghề luyện chế quá cường a. Sắp tới đường hầm không gian rồi, Thiên Ứng, Địa Ứng hai đứa đi tắt đại Hình Chuyển Linh Pháp trận.... nhớ phải lấy hết linh thạch còn thừa trong đó ra. Tiểu Thanh đi bật hai cái trung hình Chuyển Linh Pháp Trận lên.

Thì ra trong không gian của Bảo Hạm có chứa cả đại hình và trung hình chuyển Linh Pháp Trận. Khi tiến vào Yên La Trưởng Độc vụ thì Lạc Thiên chỉ cho bật hai cái Chuyển Linh trung hình cung cấp linh lực cho Phong hệ và trọng lực thuật Yêu văn. Như vậy công kích họ gặp phải cũng chỉ là cấp Hợp Thể mà thôi, bản thể Bảo Hạm có thể cầm cự được.

Bảo hạm ngoại hình là phi thuyền không gian có hình dáng giống đến 80% phi thuyền StarTrek. Tại sao lại nói giống đến tám phần, đơn giản Lạc Thiên chỉ lấy phần đĩa của chiếc phi thuyền này để biến thành thiết kế của hần àm thôi. Trong một linh quán bất chợt mà hẳn tìm được ý tưởng này.

Cả Chiến Hạm và Phi Xa F22 của Càn Khôn Tông trước kia đều bị ảnh hưởng rất nhiều từ những tư tưởng của khoa học Địa cầu. Mà nơi này là thế giới thần kì tu chân, vậy nên những tư tưởng ấy thật ra không quá phù hợp. Nói đương cử như thiết kế Phi Xa F22 giống hết máy bay chiến đấu tiêm kích của Mĩ Quốc vậy, tuy có cải tiến đó là 2 cánh có thể rút ngắn khi xuống nước. Nhưng thiết kế của Địa cầu luôn bị một hạn chế đó là thiết bị bay của họ nhờ có động cơ đẩy phản lực mà bay đi, thiết kế khoa học của họ đều xoay quanh cái động cơ phản lực này mà tạo thành. Nhưng Linh văn Phong hệ của thế giới tu chân thì người có thể khắc đây cả thân Phi Xa, Chiến Hạm do đó cả hình cục đá cũng có thể bay bình thường. Thiết kế hai cánh máy bay hoàn toàn không thiết thực ở tu chân giới, ngoài đẹp ra thì không hề có nhiều tác dụng lắm.

Nhưng Địa Cầu có một thế mạnh đó là những kẻ chỉ ăn và suy nghĩ những mô hình siêu tưởng bắt mắt nhằm thu hút khán giả cho các bộ phim. Điển hình là các Phi thuyền không gian trong các phim khoa học giả tưởng, chúng nằm giữa ranh giới siêu tưởng và hợp logic. Siêu tưởng là vì với công nghệ của địa Cầu đảm bảo mấy cái mô hình này không thể bay nổi, Logic vì Thiên Ưng tưởng khoa học đã ăn sâu vào tiềm thức của nhân tộc trên Địa cầu. và phi thuyền không gian Star Trek là một trong những thiết kế nổi bật trong đó mà Lạc Thiên lấy ra để sao chép.

Đúng là Bảo Hạm của Lạc Thiên hình dạng là cái đĩa thực sự. Nhìn thì cực kì đơn giản nhưng nó là một thiết kế hợp lý nhất trong những thiết kế, nó hội tụ mọi ưu điểm của một cỗ máy chiến tranh. Hình dạng này đã bứt phá thiết kế máy bay động lực học của địa cầu và cũng phá vỡ thiết kế Chiến Hạm của tu chân giới. Với hình dạng cái đĩa thì việc di chuyển trong không gian, trong nước, trong cương phong đều thuận lợi như nhau không hề phải thay đổi hình dạng. Cấu tạo hình tròn khiến cả phòng thủ lẫn tấn công của nó đều không hề có góc chết. Tiếp theo đó là không gian bên trong sẽ được tận dụng một cách triệt để nhất, việc bố trí Chuyển Linh Pháp trận sẽ thuận tiện theo cấp số nhân. Việc chuyển hướng trong khi phi hàng

của Đĩa bay là không có giới hạn, vì bất kì hướng nào nó cũng có thể di chuyển mà không cần quay đầu.

Vỏ của chiếc Bảo hạm này được Lạc Thiên đặt tên là Long Hạm để tưởng nhớ Lão Long. Chiếc Long hạm này có một lớp vỏ ngoài cứng khá dày không hề khắc Linh văn, lớp vỏ này dành riêng cho việc ăn mòn của Yên Lang Trưởng Độc Vụ.

Tất cả thành phần của Long Hạm đều được dùng Hỗn Độn Kim Chuyên thuần chất luyện chế qua loa nhằm tạo thuận lợi cho việc Lạc Thiên sẽ tận dụng lại sau này. Nhưng hơn một trăm Linh Bảo Pháp Pháo, Linh Bảo Truyền ảnh là những vật lộ ra ngoài thân Long Hạm sẽ phải đối mặt trực tiếp với sự ăn mòn của Yên Lang Trưởng Độc Vụ vậy nên Lão Long không tiếc Yêu Tiên khí mà luyện chế rất kĩ. Tuy rằng chủ được khắc vào Yêu Linh Văn công kích cấp Nguyên Anh và Hợp thể song những Linh Bảo Pháp Pháo, Linh Bảo Truyền ảnh gắn chi chít ngoài thân Long Hạm này bản chất Phôi Khí đã tiếp cận Tiên cấp. Đảm bảo một chuyện chắc chắn chúng sẽ không thể bị ăn mòn bởi công kích cấp Hợp Thể của Yên Lang Trưởng Độc Vụ.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 181: Thoát Khốn - Tiểu Kết Cục

Vị trí xuất hiện của cánh cửa đường hầm không gian vậy mà nằm đúng vị trí chúng yêu đã xuất hiện lần đầu tiên trong thế giới của Long Sào. Vẫn là cánh cổng hồng sắc quang mang với hai con Hỏa Long quấn quýt với nhau mà thành.

Lúc đi tới Cung điện là đi bộ, trong cơ thể không có một chút linh lực cho nên chúng yêu phải dày vò gần bốn tháng mới tới nơi. Nhưng lúc này trở lại với vận tốc của Nguyên Anh kì vậy ra thời gian chỉ mất nửa buổi mà thôi.

Long Hạm dần Hạ tốc độ mà tiến lên, nó đã chuyển sang chế độ dùng trung hình Chuyển Linh Pháp trận và yêu văn cấp Kim Đan vậy nên tốc độ giảm xuống chỉ còn một phần mà thôi.

Thật ra chúng yêu rất tò mò về đường hầm không gia sẽ ra sao, tất cả đều mở to mắt chăm chú trên Màn Hình ánh sáng nhìn Long Hạm dần dần tiến vào cánh cửa thời không. Nhưng sự thật thì không như mong muốn, ngay khi vượt qua cánh cửa thời không bước vào không gian thông đạo thì chúng yêu cảm thấy trời đất như quay cuồng, không thể phân biệt được phương hướng. Tiếp theo đó cả năm con yêu thú đều cứ thế mà lăn ra bất tỉnh nhân sự.

Vượt thời không đối với cơ thể gánh nặng quá lớn, ngay cả đối với Yêu thú bản thể cường hoành không thể tả. Năm yêu thú cấp Yêu Đan thì lấy đâu ra thanh tỉnh mà đi lại trong thông đạo không gian. May ra khi nào họ đạt đến cấp Hợp thể thì mới có thể có một chút thoải mái tự nhiên mà dạo

chơi trong thông đạo kiểu này. Lần trước tới đây là họ được Lão Long Hồn dùng Yêu Tiên Lực mà hỗ trợ, nếu không thì với năm con yêu thú thộc hàng thái diệu có khi tan xương nát thịt rồi.

*****
*****

Thời gian không biết trôi qua bao lâu, người tỉnh dậy đầu tiên là Lạc Thiên. Cũng phải thôi thần thức của hắn vậy mà so sánh được với Nguyên Anh Sơ kì đấy. Lồm cồm bò dậy khỏi sàn Phi thuyền việc đầu tiên là Lạc Thiên kiểm tra toàn bộ tổn thất của Long Hạm. Vì hắn không biết mình đã bất tỉnh bao lâu nữa, có lẽ Long Hạm đã ngâm mình rất lâu bên trong Yên Lang Trưởng Độc Vụ rồi. Bên trong Long Hạm chứa năm Kim đan sơ kì cấp Yêu Thú, hai lò phản ứng trung hình cộng lại toàn bộ là tương đương 9 Kim đan sơ kì, vậy thì sức công kích ăn mòn của Yên Lang Trưởng Độc Vụ tương đương 9 hóa thần sơ giai cấp công kích liên tục lên thân chiến hạm. Không biết Chiến Hạm có chịu nổi sự công kích này trong thời gian hắn ngất đi không.

Thông qua các Linh Bảo Truyền Ảnh thì hình chiếu của vỏ ngoài Long Hạm hiện rõ ràng trên các màn hình ánh sáng bên trong Phi thuyền. Rất may mắn là lớp Giáp xác không chứa yêu văn bao bọc bên ngoài vẫn còn chưa bị ăn mòn xuyên thấu. Như đã nói rõ lớp Giáp xác này không hề liên quan đến bất kì kết cấu nào bên trong của Long Hạm, nó chỉ như một chiếc áo mặc vào cho Long Hạm để chống đỡ sự ăn mòn mà thôi. Lớp Giáp xác gày 5 thốn này (tầm 20cm) vậy mà cũng bị ăn mòn lỗ chỗ đến một phần năm độ dày rồi, chứng tỏ Lạc Thiên và đồng bọn đã bất tỉnh rất lâu. Lúc này nếu nhìn từ bên ngoài thì Long Hạm hình cái đĩa khổng lồ thật là rất thâm trầm, lớp vỏ ngoài gồ gề lỗ chỗ như bề mặt của mặt trăng vậy. Song bản thể chứa Yêu Văn phía trong thì hoàn toàn không có một tổn hại nào.

Lạc Thiên cố lê thân thể ê ẩm đến đau đớn của mình mà tiến tới bàn điều khiển, hắn cố nén cơn buồn nôn và đau đầu kinh khủng mà gắng sức điều

khiến Long Hạm bay lên cao. Phải đúng là bay thẳng tắp lên cao mà không phải là di chuyển về một phương hướng nào cả. Suy nghĩ của hắn rất đơn giản. Cái vùng Mê Tận Vụ này không biết rộng lớn bao nhiêu. Hắn đang ở trong vùng trung tâm của vùng đất chết chóc này. Có lẽ bay ngang về một phương hướng nào đó thì chỉ cần vài vạn dặm là thoát ra vùng trung tâm khủng bố của Yên Lang Trưởng Độc Vụ này. Nhưng cũng có thể là vài chục vạn dặm, vài trăm vạn dặm, ngay cả vài ngàn vạn dặm cũng có thể. Nếu như vậy Long Hạm không bị đục thủng mới lạ đấy. Do vậy bay thẳng lên không trung là lựa chọn hợp lý nhất, chỉ cần 50 vạn dặm là có thể chạm vào tầng Cương Phong, mà chắc chắn Yên Lang Trưởng Độc Vụ không thể vượt qua tầng Cương phong rồi. Chỉ cần Lạc Thiên cho Long Hạm lao ra khỏi Cương Phong tiến vào vũ trụ không gian là sẽ thoát khỏi. Đây là con đường ăn chắc nhất. Còn nói đến bị cương Phong tấn công thì Long Hạm hi mũi coi thường. Cương Phong còn không khóa nổi Hợp Thể Kỳ tu sĩ đó, làm sao có thể tổn hại Giáp xác của Linh hạm được.

Có thể suy đoán của Lạc Thiên về việc Yên Lang Trưởng chủ yếu lan theo bề mặt của lục địa là đúng hoặc cũng có thể vùng trung tâm Yên Lang Trưởng không có rộng lớn như Lạc Thiên tưởng tượng. Vậy mà chỉ bay lên 30 vạn dặm thôi thì đã thoát khỏi vùng trung tâm. Sức ăn mòn của Yên Lang giờ này chỉ là gấp mười lần linh lực mà vật thể phát ra. Đối với Long Hạm đây là gãi ngứa mà thôi. Lên đến 40 vạn dặm thì sức tấn công chỉ ngang với linh lực phát ra. Lúc này Lạc Thiên liền thay thế Trung hình Chuyển Linh Pháp Trận thành 5 cái đại hình. Mà năm cái này phải tương đương với mười cái bình thường vì Lão Long đã cải tạo lại. Tổng số Linh lực chúng phát ra phải ngang bằng 50 tên Nguyên Anh khi, chính vì thế chúng tạo cho Long Hạm một nguồn năng lượng cực kì dồi dào để hoạt động. Song điều đáng tiếc duy nhất là Lạc Thiên Không đủ năm mươi cái Yêu Anh để làm trữ linh khí. Hắn vợ vét khắp nơi chỉ có được 18 cái Yêu Anh mà thôi. Do vậy đến 32 vị trí là đang để trạng thái chờ. Năng lượng được truyền trực tiếp từ Chuyển Linh Pháp trận đến các thiết bị, do đó một bộ phận thiết bị của Long Hạm khi hoạt động sẽ có thời gian trễ (delay).

Lạc Thiên ưu tiên trữ linh cho di chuyển và phòng ngự, do đó có đến 80 khẩu Linh Bảo pháp Pháo trong tổng số 130 khẩu pháo là tốc độ bắn như bình thường mà thôi.

Lúc này đây Lạc Thiên hoàn toàn có thể bay ngang, sát ngay dưới tầng cương phong mà thoát đi. Song dị biến lại xảy ra khiến cho hấn bước vào một cuộc phiêu lưu mới. Đến đây phần một câu truyện Lạc Thiên kết thúc, cảm ơn các bạn độc giả ủng hộ, hẹn gặp lại.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 182: Liều Chết Để Viết

Lại nói về lúc thoát khốn Yên Lang Trưởng, ngay khi Lạc Thiên chuẩn bị trượt Long Hạm sang ngang mà phi hành thì dị biến nổi lên.

Trên bàn điều khiển vậy mà Quang Não tự động sáng lên, vốn Lạc Thiên chỉ muốn để cái Quang Não ra ngoài để tận dụng thời gian cho nó chạy chương trình thiết kế Hệ Thống Truyền Tin... từ lúc Lạc Thiên lâm vào thế giới hoang mạc của Long Sào Thần Khí thì hẳn đã quên bém mất việc này, nay đã có hỗn độn linh khí chất lượng cao hơn từ đại hình Chuyển Linh Pháp trận nên Lạc Thiên lôi Quang Não ra, vớt bừa trên bàn điều khiển để nó tự hoàn thành thiết kế. Đây là một công trình cực kì dài hơi, tốn rất nhiều thời gian nên Quang Não chạy rất vất vả.

Nhưng lúc này đây Quang Não màn hình tự nhiên phát sáng.

Một dòng yêu văn hiện lên bên trên màn màn hình ánh sáng 3D của Quang Não. Vậy mà nội dung đại loại lại là “ Kết nối trung tâm dữ liệu... phát hiện kết nối Thiên Không Chi Thành số 734.. đồng ý/không đồng ý”

-Rau má đậu xanh, sao giống như Ipad bắt kết nối Wifi quá vậy trời.

Lạc Thiên không kìm nổi mà hét toáng lên, cái kiểu giao diện này rất là quen thuộc với một người Địa cầu hiện đại như hắn đó.

Tất nhiên Lạc Thiên kết nối rồi, cho dù bị phát hiện hẳn cũng chả kinh, có Long Hạm trong tay hẳn dám đi ngang giới này đấy. Ít nhất là phải cần khá nhiều Hóa Thần cấp tập trung vây công thì may ra mới bắt được Long Hạm đấy. Mà cùng lắm là hắn lại lái Long Hạm vào trong Yên La Trưởng

độc vụ, xem thằng nào dám theo vào. Mà kể cả không vào đó thì hẳn lao ra không gian vũ trụ, chơi trò đuổi bắt xem thằng nào cạnh Linh lực trước. Nói chung là hẳn có đường lui, có bảo hiểm cứng nên cứ vậy mà lao lên thôi.

-Kết nối thành công chất lượng sóng 12%....

“ A ò, lại có cả cái kiểu mô tả cột sóng Wi-fi nữa cơ à, chứng tỏ khoảng cách khá xa nên chất lượng sóng không quá tốt.

Lạc Thiên bắt đầu điều khiển Long Hạm di chuyển tứ phía, vừa theo dõi phần trăm chất lượng “sóng”. Vậy mà bay cao thêm 5 vạn dặm chất lượng cột sóng tăng lên đến 30%. Chứng tỏ một điều Thiên Không Chi Thành này nằm rất gần đây, có thể ngay trong tầng Cương Phong phía trên, cũng có thể nằm ngoài không gian vũ trụ. Nhưng đảm bảo chắc chắn một điểm đó là nó rất gần Long Hạm. Chỉ đi có 5 vạn dặm mà sóng đã tăng thêm 15%, vậy suy ra chỉ cần đi khoảng 40 vạn dặm nữa thì sẽ tiếp cận vị trí của Thiên Không Chi thành.

Nhật báo Dực Nhân.... thông tin trống rỗng... Nhật báo Tử Sa Giới...trống rỗng..... Dực Nhân Vương Đình... dữ liệu trống.... v v.... trên màn hình hiện ra đủ các loại danh mục nhỏ, nhưng khi Lạc Thiên muốn tiến vào tìm hiểu thêm thì thất vọng khi biết rằng thông tin chứa bên trong đều bị hủy cả rồi.

Buồn bực không thôi tưởng vợ được cái gì hay ho lắm hóa ra kiểu như vào mạng đọc báo nhưng trang Web nào cũng bị xóa trắng luôn rồi, cả có một cái mẹ gì hữu dụng.

Nhưng đúng lúc này một chương trình phần mềm lạ lùng hiện ra bên cạnh các chương trình thiết kế của Quang Não. Nó có một cái tên lạ lùng, Không Hải Không vô địch. Một cái tên rất cá nhân, không hề giống như các chương trình thiết kế có sẵn trong Quang não. Mà cái chương trình này rõ

ràng là bị ẩn đi, giờ đây khi kết nối với mạng trung tâm Thiên Không Chi Thành nó mới nổi lên.

Kích vào Chương trình lạ lẫm này thì một dòng Yêu Văn lẳng không hiện ra " Chúc một ngày tốt lành Không Hải Không vô địch, uy vũ, dực nhân đệ nhất nhân". Một câu chào kiểu tự kỉ buồn nôn đến không thể buồn nôn hơn được nữa.

Có thể thấy được đây là một phần mềm mang tính cá nhân cực cao, có thể là do chính một cái Dực Nhân có tên Không Hải Không viết ra.

Nhưng chưa kịp tìm hiểu thì mạng hình đã chuyển sang một giao diện khác, vậy mà chương trình này lại cần điền vào các ô trống kiểu như password của nhân loại Địa Cầu thường hay dùng. Con mẹ nó thật hổ cha người. Mà nơi này có tới 7 ô trống biết điền cái gì vào, mò mẫm đến khi nào.

Vậy là một chuỗi ngày đặng đặng Lạc Thiên hai mắt thâm quầng ôm cái Quang Não Khí Cụ, chỉ với một công việc duy nhất là thử mọi loại câu chữ có nghĩa trong 7 từ điền vào ô trống. Vậy mà một tuần trôi qua rồi không hề có tiến triển. Lạc Tiểu Thanh, Lạc Tiểu Hồng , Thiên Ứng, Địa Ứng vẫn đang hôn mê bất tỉnh, chỉ có mình Lạc Thiên đang vò võ ôm Quang Não mà thôi. Hẳn biết làm vậy thật vô vọng, song Thiên Không chi Thành có dự hoặc cực lớn đối với Lạc Thiên, hẳn không thể chịu nổi món ăn ngon đến miệng rồi mà không chén được.

Một tháng trôi qua, đến ngay cả chúng Yêu đều thức tỉnh cả rồi nhưng Lạc Thiên vẫn chưa có ý rời đi. Lúc này đây hai con Ứng đang tranh cãi xem sau này ai là đệ nhất thiên hạ, ai là đệ nhị thiên hạ om cả tởi lên. Dĩ nhiên chúng phong cho phụ thân chúng là đệ nhất thiên hạ, còn lại vị trí đệ nhị hai anh em chúng dành ra để tranh nhau om cả tởi.

- Hai đứa tự kỉ chúng bây có im đi không.... ta chưa đủ phiền a... Biến thái... đệ nhất đệ nhị... năm đó mà mơ...

Lạc Thiên hai mắt đỏ ngàu mà cúi gắt hai đứa, hăn bực lắm rồi đấy, chuẩn bị bỏ cuộc rồi.

- Ý mà khoan, cái tên chủ nhân chiếc Quang Nãi này cũng rất biến thái, hăn tự viết ra Phần mềm nịnh bợ bản thân, vậy thì mặt mã cũng có thể là vậy.... Lạc Thiên thầm nghĩ trong lòng

Nói là làm Lạc Thiên điền ngay vào ô trống.

Không Hải Không đệ nhất Tử Sa.... không phải

Không hải Không đệ nhất thiên hạ.... không phải

Không Hải Không đệ nhất vũ trụ.... không phải

Con mẹ nó...

Chí tôn đệ nhất Không Hải Không.... Bingo....

-OMG... thế mà trúng

Lạc Thiên quá sung sướng mà nhảy cẫng lên ôm lấy Lạc Tiểu Hồng xoay mấy vòng, làm cho cô nàng xấu hổ mặt đỏ tía tai không dám nhìn mấy đứa Thiên Ưng Địa Ưng, Tiểu Thanh đang vỗ tay huýt sáo ầm ĩ.

Trong giao diện mới hình nền lại là một tên Dực nhân tộc gày gò mặt mũi xấu xí, hai cánh vạm vẹo đang cố là ra tư thế hiên ngang. Bức hình Selfie này quả thật là có sức sát thương cực lớn đến thẳm mĩ của người nhìn. Buồn nôn đến kinh dị.

Các mục hiện ra sau đó lần lượt là

Thăm dò tài khoản cá nhân.

Thăm dò kho cơ sở dữ liệu.

Thăm dò hệ thống chính.

.....

Đọc qua một lượt cái tên thôi mà không cần vào tìm hiểu kỹ thì Lạc Thiên cũng biết con mẹ nó tên Không Hải Không này là một hacker chính hiệu con mẹ rồi. Đây là phần mềm hỗ trợ vượt tường lửa của hắn., mà cái thế giới này gọi lớp bảo vệ là tường lửa hay không Lạc Thiên không biết, nhưng hắn cứ mặc định đó là tường lửa thì có sao nào.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 183: Trí Tuệ Nhân Tạo

Lại nói về khung cảnh bên trong Long Hạm lúc này, chúng yêu đang hưng phấn bưng bưng khảo sát từng hạng mục trong cái phần mềm của tên hacker tu chân giới này, đây là một trải nghiệm quá tuyệt vời đối với Lạc Thiên.

Mấy cái như hack tài khoản ngân hàng, thông tin mật cá nhân Lạc Thiên bỏ qua, đơn giản là khi Dực Nhân tộc di chuyển thì họ đã mang theo hết tài sản rồi. Còn cái gì mà tài khoản tài khéo, mà thông tin cá nhân của Dực Nhân Tộc thì để làm cầu phí à. Giờ đây họ đi cả mấy chục vạn năm rồi, tạo scandal cho ai nghe, bán thông tin nóng cho ai.

Lạc Thiên muốn là muốn tiến vào hệ thống điều khiển của Tòa Thiên không chi thành này. Vậy nên hẳn chọn chế độ do thám hệ thống chính. Những tưởng phải chờ đợi phần mềm giải mã rất lâu giống như trong phim mã. Máy anh ôm cái máy tính cắm vào mạng sau đó nhất caid nút, chờ cái cột chạy đến 100%. Nhưng bất ngờ thay phần mềm vậy mà chỉ mất đúng một tích tắc là vào được hệ thống điều khiển của Thiên Không Chi thành.

- Ở cái đù, thằng quái nhân Không Hải Không của Dực Nhân Tộc quá là cường, vậy mà viết được cái phần mềm hack bá đạo như vậy.

Lạc Thiên có bình tĩnh mấy cũng phải thốt lên một câu như vậy. Nhưng lúc này đây không phải thời gian để cho hẳn cảm thán. Màn hình của Quang Não đã chuyển qua một giao diện hoàn toàn mới. Vậy mà có một khuôn mặt vô giới tính chân thực hiện lên trên màn hình ánh sáng 3D.

- Xin chào, thống lĩnh đại nhân.. Ziza số 734 xin được phục vụ ngài

- Thống lĩnh đại nhân? Là ai... ta sao....

Lạc Thiên ngó người lấy tay chỉ vào mặt mình, vô thức mà thốt ra một câu.

- Thưa vâng... ngài đã dùng giao thức thống lĩnh truy cập vào hệ thống, trong hơn 30 vạn năm chưa hề có ban thống lĩnh ào truy cập hệ thống, thông tin về ban thống lĩnh trống không... ngài là người đầu tiên dùng đúng giao thức Thống lĩnh truy cập hệ thống... Xin ngài hoàn thành thủ tục nhậm chức thống lĩnh...

Lạc Thiên đúng là ngáo luôn rồi, câu nói vừa rồi là hấn đột ngột toát ra thôi, không nghĩ đến cái con quái vật không rõ là thứ gì tên Ziza này vậy mà nghe được hấn nói, không loại trừ có thể đang nhìn thấy hấn. Như vậy đây là giao tiếp đa chiều mà không phải chỉ là đơn phương giao tiếp, chứng tỏ Quang não cũng có bộ phận truyền thanh.. cũng có khả năng truyền cả hình ảnh.

- Người là... cái gì? người nhìn thấy ta, nghe thấy ta sao? Nghi thức thống lĩnh là gì.

- Thưa thống lĩnh đại nhân... ta là Ziza số 734 là Trí tuệ Dực Nhân tạo... có chức năng quản lý các hoạt động của hệ thống Thiên Không Chi Trấn số 734.. Ta có nghĩa vụ tuân theo mệnh lệnh của Ban Thống lĩnh, ưu tiên cao nhất là mệnh lệnh của Thống lĩnh, kể đó là hội trưởng lão..v.v.... Có quyền không tiếp thu các mệnh lệnh gây tổn hại cho Dực Nhân tộc và các tòa Thiên Không Chi Thành khác..... Ta có thể nhìn và nghe thấy ngài rõ ràng... Nghi thức Thống lĩnh đó là nhận diện huyết mạch của thống lĩnh.... hãy đến nơi này cho... tiếp theo nhỏ một giọt tinh huyết vào đây. Hệ Thống sẽ cấp cho ngài một Quang Não chuyên để liên hệ cùng Ziza.... giao thức của ngài đang dùng khá không an toàn.... Hệ thống ngăn chặn xâm nhập của Ziza cũng bị tắt, rất không an toàn... đề nghị nên bật hệ thống lô tường ngăn chặn các xâm nhập trái phép.

"dcm mày bố mày mới là đang xâm nhập trái phép đấy.... bố mày ngu mà bật cái Lôì Tường kiểu như tường lửa ở địa cầu à" Lạc Thiên trong đầu thầm nghĩ. Hóa ra hệ thống tường lửa của Thiên Không Chi Thành.. hay trấn gì đó đã bị tắt. Thảo nào phần mềm hack dễ xâm nhập vậy. Mà lại xâm nhập cấp cao nhất thống lãnh mới hên. Mà Ziza biến mất trên giao diện vậy mà hiện ra một vị trí nằm ở trung tâm Thiên Không Chi Trấn 734 hướng dẫn Lạc Thiên cách nhậm chức Thống lãnh.

- Ủm vật người chính là khí linh của cái Thiên Không Chi Trấn 734 này rồi....

Âm thanh kèn kẹt không phân biệt giới tính của Ziza lại vang lên.

- Thừa thống lãnh đại nhân, ta không phải là khí linh... ta là trí tuệ Dực Nhân Tạo

- Vậy người và khí linh khác nhau ra sao...

- Trí tuệ Dực Nhân tạo là tổng hợp các giao thức, tính toán, các phương trình tạo nên một trí tuệ thực hiện một số công việc xác định. Khí linh là linh tính tự nhiên sinh ra trong quá trình luyện chế pháp khí, là một sản phẩm của tự nhiên, có tính chất phát triển, thăng cấp. Hiện tượng này cực kì hiếm gặp.

Nói đến đây Lạc Thiên mới nghĩ lại mấy món vũ khí mà Lão Long Hồn tiện tay luyện chế cho bọn họ đều không có được linh tính như cái Tiên Xà Roi của Lạc Tiểu Hồng.

Nói về nhóm vũ khí này cũng khá cường. Vì Xà Tiên roi của Tiểu Hồng đã có sẵn Linh tính vậy nên Lão Long Hồn bổ xung thêm Hồn độn Kim Chuyên cho nó, khiến bản thể của nó phải đạt đến Thánh khí cấp. Tức là vũ khí dành cho Độ kiếp và Luyện Hư kì, chỉ dưới Tiên Khí mà thôi. Nhưng đáng tiếc trong đó chỉ khắc được 3 hệ thống Linh Văn, một cho Kim Đan cấp, một cho Nguyên Anh Cấp và còn lại là dành cho Hợp Thể kỳ. Nguyên

Nhân là Lạc Thiên không hề có Yêu Văn cấp Độ kiếp và Luyện Hư... nếu có hai loại yêu văn này khắc thêm vào thì có lẽ cái vũ khí này lên đến Linh giới vẫn dùng, mà dùng đến Thiên Giới mới phải luyện lại. Việc bổ xung yêu văn cho vũ khí chứa Hỗn Độn Kim Chuyên là không thể trừ khi người có tiên khí. Mà kiếm đâu ra tiên nhân để luyện vũ khí cấp Độ Kiếp và Luyện Hư cho người.

Lạc Thiên cũng có phần là một thanh Hỏa Kiếm và Một thanh thủy Kiếm bằng Hỗn Độn Kim Chuyên, và cũng khắc ba tầng yêu văn các cấp. Thiên Ứng Địa Ứng mỗi con một thanh Kiếm khắc Phong Yêu văn hệ. Riêng Lục Tiểu Thanh thì yêu cầu một cây búa to đùng... thật không hề có một chút hình tượng thiếu nữ nào.

Quay lại với màn đối thoại của Lạc Thiên và trí tuệ nhân tạo Ziza.

- Theo như người nói. Muốn nhậm chức thống lãnh thì phải đi vào trung tâm Thiên Không chi Trấn. Mà nơi đó tràn ngập... địch nhân. Ta rất khó thực hiện được. Ta có thể ra lệnh cho người tiêu diệt địch nhân không.

- Trước khi nhậm chức thống lãnh chính thức ngài không có quyền lợi điều động Ziza...

Dcm cái vòng này rất là luẩn quẩn. Không nhậm chức thì chỉ xoa thể nói chuyện cùng hệ thống mà thôi, mà chỉ nói chuyện thì có cái rằm dùng a. Lạc Thiên đầu đầy hắc tuyến nhìn Ziza trí tuệ nhân tạo mà hỏi.

- Vậy giờ đây ta có quyền lợi gì?

- Thống lãnh chưa tiến hành nhậm chức có thể nhận được báo cáo từ hệ thống....

- Vậy người báo cáo toàn bộ tình hình của Thiên Không Chi Trấn 734 cho ta xem.

- Ziza 734 xin báo cáo thống lãnh đại nhân... Thiên Không Chi Trấn tổn hại 68%. Trong đó hệ thống phòng ngự tổn hại không thể hồi phục 53% tổn hại có thể hồi phục 21%. Hệ thống Tấn công tổn hại 100%. Hệ thống chuyển động tổn hại 30% không hồi phục, 15% có hồi phục nhưng bị can thiệp gián đoạn bởi địch nhân, chúng ta mất quyền khống chế. Hệ thống thông tin bị tổn hại 80% đã bị địch nhân can thiệp và khống chế hệ thống truyền tin. Hệ thống chế tạo tổn hại 89% và đã bị địch nhân khống chế. Hệ thống năng lượng gồm hai thành phần lò phản ứng cung cấp 65% năng lượng và thái dương quang cung cấp 35%, trong đó hệ thống lò phản ứng tổn hại 25 % nhưng lại bị địch nhân can thiệp mất hoàn toàn quyền khống chế, hệ thống năng lượng Thái dương quang vẫn trong tầm khống chế của hệ thống nhưng tổn hại đến 63%. Ziza đang dùng là năng lượng đến từ Thái Dương quang. Xét về tình hình chung Thiên Không Chi Trấn số 734 đã bị địch nhân chiếm đóng 87%.

Vậy là tình hình đã rõ, Thiên Không Chi Trấn bị tổn hại khá nhiều. Ngoài ra Thiên Hạ thương hội đã can thiệp cực sâu vào hệ thống của Thiên Không Chi Trấn, và chúng đã cướp được quyền khống chế rất nhiều mặt.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 184: A Ba Thâm ĐộC

Thiên Không Chi trấn số 734 có rất nhiều Pháp khí truyền âm và Truyền ảnh đẳng cấp rất cao và bí mật do Dực Nhân tộc để lại. Rất may Thiên Hạ Thương hội chỉ khống chế được hệ thống truyền tin trong cả hệ thống truyền thông của Thiên Không Trấn 734. Do vậy lúc Lạc Thiên yêu cầu thì Ziza cao thể hình ảnh và âm thanh mọi góc ngách của Thiên Không Trấn cho Lạc Thiên quan sát.

Hệ thống Phòng ngự còn tầm 50% của Thiên Không Trấn vẫn không bị Thiên Hạ Thương Hội tìm ra. những Phòng ngự trên bề mặt thì bị phá hủy hoàn toàn, có lẽ họ không chiếm được nên tàn phá. Cả Tòa không thành này chỉ tầm 100 dặm chu vi mà thôi, nhỏ hơn rất nhiều cái tòa Thiên Không Thành chìm dưới đáy biển khu vực Kim Xà mà Lạc Thiên đã tiêu diệt. Cũng có lẽ vì vậy mà nó chỉ được gọi là Thiên Không Trấn mà thôi. Tất cả phòng ngự pháp trận hiện nay của Thiên Không Trấn 734 lại do Thiên Hạ Thương Hội Bố trí, đẳng cấp có vẻ khá cao. Nó bao bọc một diện tích chu vi 30 dặm kể từ trung tâm Thiên Không Trấn. Do đó có rất nhiều địa bàn bị lộ ra dưới gió cát vũ trụ và bị tàn phá nặng nề. Có lẽ để tiết kiệm năng lượng nên Thiên Hạ Thương Hội phải co nhỏ pháp trận lại, chấp nhận bỏ đi một phần diện tích.

Thông qua những hình ảnh và âm thanh, cộng với sự do thám của Ziza Lạc Thiên có thể tính ra được Khu căn cứ này của Thiên Hạ Thương Hội vậy mà có tới bốn Nguyên Anh cấp cường giả, một trung giai và ba sơ giai. 132 Kim Đan cấp các loại, đa số là sơ kì. Trúc cơ là 3120 nhân. Chiến Hạm có 4 cái đại hình dài đến 400 trượng, 13 cái trung hình dài 150 trượng, Chiến xa có đến 87 cái. Thực sự đội hình này quá sức mạnh mẽ, pahì bằng

hai phần sức mạnh của Hồng Giao tộc rồi, mà đây chỉ là một trong các khu căn cứ của họ mà thôi.

Nghĩ đến Thiên Hạ Thương Hội là mỗi cảm thù lại bùng cháy trong Lạc Thiên, lão Cá đuối lành ít dữ nhiều, Môn nhân không biết giờ này có công lưu lạc trong Mê tận Vụ không. Mà không biết 400 môn nhân còn ai sống sót. Lại nghĩ về Hồng Mãng chỉ xem chút nữa thôi là mất mạng rồi. Lúc này đây Lạc Thiên cùng Thiên Hạ Thương Hội chính là không đội trời chung, ngang nhiên bắt gặp một khu căn cứ của Thiên Hạ Thương Hội tất nhiên là Lạc Thiên muốn quấy phá rồi. Quan trọng nhất là hẳn thêm rõ rãi cái Thiên Không Trấn này. Nó có sẵn cả hệ thống truyền tin rồi, chỉ cần có nó thì Lạc Thiên cả mất công chế tạo làm gì. Quan trọng là hẳn có cơ hội trở thành Thống Lĩnh của Trấn này. Nếu vậy hẳn có thể khai thác nhiều hơn nữa chức năng của Thiên Không Trấn so với Thiên Hạ Thương Hội.

*****
*****

Nhìn vào đội hình của đối phương Lạc Thiên cảm thấy tê hết cả răng. Những Chiến Hạm của đối phương chắc chắn là được luyện chế bên ngoài vũ trụ mà không phải từ Tử Sa giới đi xuyên qua Cương Phong ra ngoài vũ trụ. Đơn giản một chuyện đó là cấp bậc của chúng cao nhất cũng là Linh Bảo mà thôi. Chắc chắn sẽ có những chiếc Chiến Hạm Phi thuyền cực kì cường hoành có thể chịu được Cương Phong được sử dụng để vận chuyển người, nguyên Liệu từ Tử Sa giới tới Thiên Không Trấn 734. Nhưng chắc chắn số lượng loại này không nhiều, và không một cái nào có mặt tại đây.

Nói thật nếu cứng đối cứng thì ít nhất Lạc Thiên phải lôi một phần ba Hồng Giao Tộc lên đây mới có thể công phá nổi cái mai rùa này, lèm theo đó vũ khí cơ giới phải vận chuyển lên đây ít nhất phải gấp 5 lần đối phương thì mới mong chiến thắng nhẹ nhàng. Nên nhớ họ có pháp trận hỗ trợ đấy. Chưa nói giờ Hồng Giao Tộc có đủ chừng ấy cơ giới vũ khí không, kể cả có đủ thì Long Hạm không biết phải đi đi, đi lại đến mấy chục lần mới đưa

đủ số vũ khí cơ giới xuyên qua lớp Cường Phong. Mà giờ đây biết đâu chiến tranh giữa các tộc Giao vẫn đang căng thẳng, điều động nổi hay không lại là một vấn đề.

- Mấy đứa lại đây.... chúng ta len kế hoạch tác chiến.... như vậy.... sau đó như vậy.... khà khà... các người thấy sao.

- A Ba đủ nham hiểm, con thích khà khà... Lạc Tiểu Thanh vậy mà nhảy cẫng lên hò reo...

- Vẫn là A Ba thâm độc nhất... hai con Ưng gật đầu phụ họa.

Hồng mãng chỉ ngồi một bên mà mỉm cười xinh đẹp nhìn ba cha con bên ngoài có độ tuổi sần sần như nhau. Nhìn thấy Lạc Thiên đang đê cả ba đứa ra mà trí đầu vì tội nói xấu A Ba.

*****
*****

Âm mưu nham hiểm của Lạc Thiên bắt đầu được tiến hành. Trước tiên chúng yêu điều khiển Long Hạm hạ thấp độ cao xuống vùng có Yên Lang Trướng Độc Vụ nồng độ loãng, chỉ có lực ăn mòn bằng với linh lực của vật thể. Ở vị trí này thì lớp vỏ của Long Hạm không hề bị tổn hại một chút nào, nhưng nó lại đảm bảo bí mật cho hành động của chúng Yêu.

Long Hạm cứ thế trượt ngang đến gần 100 vạn dặm, với tốc độ ngang Nguyên Anh hậu kì toàn lực phi hành thì chẳng bao lâu Long Hạm đã đến được nơi cần thiết. Từ đây Long Hạm được điều khiển bay thẳng vào tầng cường phong, vượt ra ngoài không gian vũ trụ. Lạc Thiên cho Long Hạm nhiễu một vòng thật lớn để tạo nên cảm giác Long Hạm chính là một vật thể trôi nổi từ ngoài Vũ Trụ về phía Tử Sa giới.

Giờ đây bên trong Long Hạm là một mảng im lặng tuyệt đối, Lạc Thiên và chúng Yêu bế khí toàn bộ thu liễm hơi thở bất động mà nằm đó như xác

chết. Hỗn Độn Kim Chuyên là kim loại để đúc Tiên Khí đấy, lấy thần niệm mèo ba chân của mấy tên cường giả nhà quên ở Tử Xa giới đổ mà xuyên vào được. Nhưng Lạc Thiên vẫn cẩn thận là trên hết, hấn lo lắng đối phương có thể nghe thấy tiếng động từ bên trong phát ra.

Cứ như vậy Long Hạm như một xác Chiến Hạm ngoài không gian vũ trụ bao là mà trôi dạt về phía Thiên Không Chi Trấn số 734.

*****
*****

Trên Thiên Không Trấn 734 là một mảng nghiêm túc các nhân viên canh gác. Ngoài rat hi thoảng còn có những Chiến Xa, Chiến Hạm ra vào màn Quang tráo pháp trận nơi trung tâm Thiên Không Trấn.

- Ta nói người nghe này, chúng ta tổn không biết bao nhiêu công sức di chuyển cái Thiên Không Chi Thành loại nhỏ này từ Lục địa ra đây để làm gì không biết... năm năm rồi sống ở nơi chó ăn đá gà ăn sỏi này ta sắp không nhịn được rồi...

Hai tên lính gác đang tâm sự với nhau...

- Nghe đâu cao tăng tham gia vô chiến tranh của Giao Tộc ở Vô Tận Hải, chúng ta đến nơi này để phủ sóng vùng Vô tận Hải.... ngoài ra còn có một nhiệm vụ là truy tìm một con Quái Giao hai màu xanh đỏ, mà vị trí nó mất tích ngay phía dưới kia.

- Ta cũng biết vậy... nhưng Khu Vực vũ trụ ở đây quá nghèo nàn rồi.... Không có một mỏ vẫn thạch nào ra hồn.... người thấy đó, chiến Xa, Chiến Hạm ra ra vào vào nhưng có khai thác được bao nhiêu đâu.... Lúc chia tiền công ra thì quá bèo...

-Ta.....

Đúng lúc tên còn lại đang định mở mồm thì hắn chợt hú lên kinh hãi mà nhảy dựng lên.... sau đó gân cổ về một chiếc Chiến Xa đang phi như điên về phía Trung Tâm của Thiên Không Chi Trấn.

- Đcm mày về đến nhà còn giữ nguyên tốc độ mà lao vào, muốn giết người a...

Nhưng tên này há hốc mồm mà chứng kiến một màn chưa từng có, toàn bộ Chiến Hạm, Chiến Xa của Cứ điểm này vậy mà to nhỏ cùng nhau xuất kích. Thanh thế kinh người, tiếp theo đó là một mang gà bay chó chạy. Toang bộ nhân viên của cứ điểm được đặt vào báo động đỏ, chuẩn bị chiến đấu với tinh thần cao nhất có thể.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 185: Vũ Trụ

Không gian vũ trụ khu vực nằm sát với tầng cường phong của Tử Sa giới vật mà diễn ra một màn như trong phim khoa học giả tưởng của các đạo diễn Hollywood của Địa cầu. Một Hạm đội gần gần 100 chiến Hạm, Chiến Xa lớn nhỏ đang bao vây một vật thể lạ trôi nổi tự do trong không gian.

Vật thể lạ có cấu tạo bằng Kim loại, hình dạng tròn như cái đĩa, đường kính tầm 100 trượng hơn. Đặc điểm nổi bật của nó đó là bề ngoài bị tàn phá nhing đến không chịu nổi, lớp vỏ Giáp Xác của vật thể này vậy mà sần xùi mấp mô lồi lõm khắp nơi.

Đây chính là hạm đội đông đảo của Thiên Hạ Thương Hội đang bao vây lấy Long Hạm. Vậy mà họ tưởng vật thể lạ này là từ vũ trụ xa xôi trôi dạt đến.

- Vũ trưởng lão...ý kiến của ta nên thử tấn công phủ đầu một kích thăm dò... tuy vật thể này không có chút ba động linh lực nào, vậy nhưng thần niệm không thể thăm dò bên trong.. biết đâu bên trong có nguy hiểm.

Trên chiến Linh Bảo hạm lớn nhất của Thiên Địa Thương hội bốn tên Nguyên Anh cấp chủ quản căn cứ đang cùng nhau bàn bạc.

- Ta cũng nhất trí với Thanh trưởng lão về việc tấn công phủ đầu. Tốt nhất là tòn lực tấn công...

Một lão giả Nguyên Anh cấp có làn da ngăm đen lên tiếng, hần tán thành cách tấn công của tên Trưởng Lão họ Thanh kia.

- Nếu tất cả đã cùng nhất trí tấn công thì ta cứ làm vậy đi, cả bốn chúng ta cùng tham gia công kích.

Một tên nam nhân tu sĩ tuổi tầm trung niên, gương mặt khá cương nghị lên tiếng. Hẳn có tu vi Nguyên Anh trung kỳ chắc hẳn là chủ sự tại khu căn cứ này. Tuy hẳn nhìn có vẻ trẻ nhất nơi đây nhưng lại có tu vi cao nhất, qua đó cũng thấy được tên này bất phàm hơn ba tên còn lại.

Mệnh lệnh từ cao tầng được phát ra, tất nhiên các môn nhân Thiên Hạ Thương hội chấp hành triệt để. Một màn kinh thiên công kích diễn ra, đủ loại pháp thuật được phát ra từ gần trăm cỗ máy Pháp khí. Trong bão táp mưa xa, phô thiên cái địa pháp thuật ập đến này vậy mà đa số là hệ hỏa công kích. Có lẽ không gian ngoài vũ trụ thích hợp nhất đối với hỏa hệ công kích chẳng. Nổi bật nhất trong nhóm pháp thuật nhặng nhịt này có lẽ là bốn công kích đến từ bốn tên Nguyên Anh cấp. Quả thật sức tấn công của Nguyên Anh quả là mạnh mẽ.

Một tiếng nổ kinh thiên từ đám mây hình nấm rộng đến 20 dặm bốc lên, làn sóng năng lượng càn quét bùng nổ tràn ra bốn phương tám hướng. Ngay cả một số Chiến Xa, Chiến Hạm không may đứng quá gần trung tâm vụ nổ cũng bị quét bay, gặp phải tổn thương không nhỏ. Vụ nổ này đã tương đương hai quả bom nhiệt hạch của Địa cầu rồi. Không ngờ tới một nhóm người chỉ là tầm trung cấp cường nhân của Giới này tiên tay một kích có thể sánh bằng đỉnh cấp vũ khí khoa học của Địa Cầu. Nói vậy ra sức mạnh chân chính của Giới này quả thực cái nơi Vô Linh như Địa Cầu khó có thể so sánh. Kèm theo vụ nổ là tiếng động kinh thiên phát ra. Sóng âm càn quét còn xa hơn rất nhiều năng lượng càn quét. Sóng âm tạo nên những cơn gió lốc vũ trụ kinh khủng mà càn quét tất cả những gì nó đi qua. Vụ nổ này đã vượt khỏi tầm khống chế của những kẻ tạo ra nó. Thật ra trước đó Thiên Hạ Thương Hội chưa từng gặp đối thủ nào quá mạnh mẽ từ vũ trụ. Họ gặp chẳng qua chỉ là mấy con Yêu Thú nhãi nhép sống ở không gian vũ trụ mà thôi. Công kích dạng này họ chưa thử qua nên cũng không

lường trước được uy năng của nó. Kết quả là đến gần 20 Chiến Xa bị đánh tan, số chịu tổn thương nhẹ nhiều không kể hết. Đúng là lấy đá đập chân mình.

Chính xác ra vũ trụ không gian không có không khí, không có linh khí không thể truyền âm thanh... đó là thường thức của người Địa cầu. Điều đó chính xác đối với tiểu không gian chứa Địa cầu và cái gọi là hệ mặt trời của nó. Nhưng điều này lại không chính xác đối với các giới khác trong 30 vạn hạ giới. Có thể tưởng tượng Khu vực vũ trụ chứa cái Hệ Mặt Trời của Trái Đất là một vùng man hoang chi địa đi, đó là một nơi Linh khí thiếu thốn đến gần như vô Linh vậy nên không gian vũ trụ tại Giới này cũng nghèo nàn đến cùng cực. Nhưng Tử Sa giới thì khác, không gian vũ trụ bao quanh nó là một không gian chứa đầy các hạt vật chất có tên là Vũ Trụ Vô Sắc Vân. Cái thứ này trợ với mọi loại phản ứng của Tu Chân giới vậy nhưng nó lại có tính chất ăn mòn khá mạnh. Mặc dù mật độ của nó trong vũ trụ này không quá dày thế nhưng chúng đủ để tạo nên một số chức năng cơ bản. Ví dụ như truyền di dao động sóng âm, Sự di chuyển của chúng tạo nên gió vũ trụ có tính ăn mòn cao, cản được một số tia Dương quang cực kì khủng bố từ Thái Dương Quang của hệ vũ trụ này... Màn Cương Phong toàn gió và lôi điện bao bọc lấy Tử Sa giới lại chính là một hàng rào ngăn cản lấy những hạt vật chất này thâm nhập Tử Sa Địa cầu. Nếu Không có cái màn cương phong này thì đảm bảo chỉ trong một ngày thôi cửu thành Sinh vật của Tử Sa sẽ bốc hơi khỏi nhân gian không dấu vết.

Nói đến Thái Dương cầu tại Tử Sa giới không hề hiền hòa như Thái Dương của Địa Cầu giới. Ừ thì Mặt trời của Địa Cầu cũng có vài tia nguy hiểm như tia cực tím gì đó, nhưng bị khí quyển trái đất cản lại, không gây nguy hiểm cho sinh vật sống trên Địa cầu. Nhưng nếu đem so sánh với Thái Dương Quang của Tử Sa giới thì chỉ là nít trẻ sơ sinh so với đại hán trưởng thành. Thái Dương Quang tại Tử Sa Giới ngoài những hạt ánh sáng Thái Dương bình thường ra nó có ba loại tia cực kì khủng bố. Vô Sắc Cực Thái Dương Quang, Tử Cực Thái Dương Quang và Lôi Cực Thái Dương

Quang... Ba loại tia này đến cả Kim Đan cũng chịu không nổi, Nguyên Anh kỳ cũng chỉ là cầm cự một thời gian với chúng được thôi. Rất may là Vũ Trụ Vô Sắc Vân rải rác ngoài vũ trụ đã hấp thu phần lớn Vô Sắc Cự Thái Dương Quang, Màn Cương Phong bao Bọc Tử Sắc Giới lại có thể ngăn cản phần lớn ba loại tia này vậy nên Sinh vật tại tử Sa Giới có thể sinh sống được. Nhưng Cương Phong cũng chỉ có thể ngăn cản phần lớn ba tia này thôi, minh chứng rõ ràng nhất là làn da Tiểu Sư thúc Hạ Hầu Uyển Vân bị đốt đến đen xì khi phơi nắng mười ngày mà không có linh lực bảo hộ, bởi lớp cương phong trên bầu trời Vô Cực Hải mỏng hơn các nơi khác... còn nguyên nhân có lẽ do Yên Lang Trưởng Độc Vụ tác quái. Do vậy Vô Tận Hải tuyệt đối không có phạm nhân sinh sống cũng là điều dễ hiểu.

Chiến Xa, Chiến Hạm của Thiên Hạ Thương Hội quả thật là được chế tạo bên ngoài vũ trụ, nơi đây không có trọng lực ảnh hưởng nên họ có thể dùng các Kim Loại khai thác từ ngoài vũ trụ mà rèn đúc lên các cỗ cơ khí pháp khí này. Đặc điểm của các Kim Loại vũ trụ này đó là chịu được sự ăn mòn của Vũ Trụ Vô Sắc Vân, chống lại được 3 loại tia khủng bố của Thái Dương Quang. Nhưng nếu đem chúng về lại mặt đất của Tử Sa giới thì hoàn toàn không dùng được, vì Kim Loại quá nặng không thể bay lên với sự ảnh hưởng trọng lực của Tử Sa giới. Do đó pháp môn chế tạo Kim loại Phi Hạm của Lạc Thiên cực kì quan trọng đối với Thiên Hạ Thương Hội . Nếu họ có được nó thì cả một quân đoàn cơ giới khổng lồ từ vũ Trụ của họ có thể quay về Tử Sa mà xưng vương xưng bá, từ nay bố đi ngang. Thông Thiên Giáo là cái đỉnh, Toàn Chân Tông là cái rằm phỉ.... suy nghĩ của Thiên Hạ Thương Hội là như vậy cho nên trước đây họ mới bất chấp mà đi Lạc Thiên.

Lại nói về vụ nổ kinh thiên động địa sau màn tấn công của Thiên Hạ Thương Hội, ngay khi đám mây nấm bốc lên là một Tia sáng vang bứt ra khỏi vụ nổ mà điên cuồng phi hành về một phương hướng.

-Ồ Đcm vậy mà không sao... nó đang bỏ chạy...

- Không phải bỏ chạy mà là bị đánh bay đi, không hề có giao động linh lực thoát ra từ vật thể

- A ù, bản thể củ nó đượ làm từ thứ gì mà cường hoành đến thế... không có linh lực bảo hộ cũng có thể chịu đượ công kích như vậy...

- Nói nhiều làm gì, bỏ Chiến Hạm phi hành đuổi theo.... không gian vũ Trụ Không hề có trọng lực ảnh ưởng Vũ Trụ Vô Sắc Vân cũng thừa thớt, lực cản ít.... với sức nổ củ đòn vừa rồi đợi nó thì có thể bay đến cả ngàn vạn dặm mới dừng lại. không đuổi theo là mất dấu.

Bốn tên Nguyên Anh mồm năm miệng mười mà gào lên, không hện mà gặp cả bốn tên bỏ lại Chiến Hạm mà phi hành đuổi theo Vật thể lạ. Qua lần công kích này họ đoán ra đây là vật chết rồi, không hề có khí tức sinh mệnh gì cả.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 186: Dương Đông Kích Tây

Tron không gian vũ trụ, không trọng lượng, chỉ có một chút lực cản từ Vô Sắc Vân vậy nên tốc độ của mọi sinh vật di chuyển nơi này sẽ cực kì cao, chỉ cần dung một lực rất nhỏ là có thể có được tốc độ khủng khiếp. Bốn tên Nguyên Anh kì vù vù mà phóng đi trong không gian, trên một lí thuyết thì trong vũ trụ nếu người cứ liên tục cung cấp lực đẩy thì vận tốc có thể vô hạn gia tăng. Nhưng đó là lí thuyết mà thôi.

Đúng ra về mặt lí thuyết thì vận tốc cuối đạt được ở bên ngoài vũ trụ thì ai cũng như ai. Luyện khí kỳ cũng bằng Độ Khiếp kỳ nếu cứ mãi mãi gia tốc. Thế nhưng quan trọng là luyện khí kỳ có thể mãi mãi gia tốc không mới là vấn đề. Điều thứ hai đó là khả năng gia tốc của các tu sĩ cấp cao hơn sẽ khủng bố hơn nhiều, trong một khoảng thời gian cực ngắn họ có thể đạt đến vận tốc rất kinh khủng, khả năng này phụ thuộc cấp bậc tu sĩ. Và cuối cùng cũng là quan trọng nhất, đó là thân thể của người có chịu đựng được vận tốc cao đến mức độ nào mới là cốt yếu. Ở mặt này thì tu sĩ cấp thấp chỉ dám đưa vận tốc đến một mức nào đó mà cơ thể vẫn còn chịu đựng được sau đó ngưng gia tốc lại. Nói nhiều nhưng tóm lại một câu vận tốc ngoài vũ trụ của tu sĩ vẫn phải dựa vào trình độ cấp bậc của tu sĩ đó. Có điều tốc độ cực hạn của tu sĩ trong vũ trụ thường gấp 10 lần trở lên so với ở Tử Sa giới. Giờ đây bốn Tên Nguyên Anh tu sĩ đúng là đang sử dụng vận tốc gấp 10 lần nguyên anh có thể đạt được trong Tử Sa giới để đuổi theo Vật thể lạ.

Nhưng đuổi theo nào dễ vì Vụ nổ kinh thiên kia đã tạo cho Long Hạm một lực đẩy quá khủng bố. mà bản thể của nó có thể chịu được công kích cấp Hợp thể đó, vậy nên dù không được gia tốc liên tục như các Nguyên Anh tu sĩ nhưng vận tốc ban đầu của nó bốn vị Nguyên Anh không thể so

sánh được. Rất may mắn là Long Hạm không có thêm gia tốc tăng cường nên tốc độ có xu thế chậm lại, song muốn đuổi kịp nó thì không phải trong chốc lát bốn vị này có thể làm được. Một tên Nguyên Anh trong lúc phi hành rút ra pháp khí truyền âm ra lệnh cho Hạm đội quay về Cứ điểm thủ hộ cẩn thận. Bốn người bọn họ đuổi theo Vật Thể lạ là đủ rồi.

Nhưng lúc này đây tại một vị trí không cách quá xa trung tâm chiến trường, một đôi mắt lóe lên về gian xảo, cho dù Nguyên Anh sơ kỳ có quét thần thức qua nơi này cũng không thể phát hiện bất kỳ một sinh vật nào. Trừ khi Nguyên Anh Sơ kỳ tập trung kỹ lưỡng rà soát một khu vực nhỏ này, hoặc Nguyên Anh trung kỳ mới có thể phát hiện ra một thân ảnh như có như không nơi đây. Thân ảnh đang ẩn núp trong một khe không gian vặn vẹo này là Lạc Thiên. Phải chính là hắn, nhưng điểm đặc biệt là hắn tại sao có thể hiểu ra không gian pháp tắc da lông mà chỉ một số ít Nguyên Anh kỳ có thể hiểu một hai.

Nói đến chuyện này thì phải nói đến Hóa Long trì tác dụng, nếu chỉ nói Cường hóa huyết mạch, tăng tu vi lên kim đan, hóa hình thành nhân loại thì không khỏi nói Hóa Long Trì là thần khí quá bèo bọt đi. Nếu chỉ như vậy thì cũng không đến mức độ Cả Thiên giới nhao nhao đòi chiếm làm của riêng. Cường hóa huyết mạch thành Long tức là thức tỉnh huyết mạch của Long tộc một lần nữa, Nhận được công pháp Long tộc truyền thừa trong huyết mạch, nhận được Thần Thông trong huyết mạch. Cả năm người Lạc Thiên đều trải qua quá trình này.

Lạc Thiên huyết mạch Hỏa Long cường hóa những chỗ đã thoái hóa của hắn, và hắn đã nhận được một cái công pháp có cái tên rất tầm thường Hỏa Long Thần quyết.... chỉ nghe cái tên thôi thì thấy rất quê mùa, thế nhưng khi Lão Long Hồn biết được thì hắn nhảy dựng lên mà kinh hô. Đây là công pháp cao nhất trong Hỏa Long tộc Rồi, một đường tu hành đủ đến cấp Thần thú mà không phải đổi công pháp gì cả. Bên cạnh đó cả ba thần thông trước kia của Lạc Thiên đó là Ẩn núp, Độn thuật, và Thu Hình đều thuộc

vào một loại duy nhất hóa sanh ra, đó là Không Gian thần thông. Nói một cách chính xác trước kia Lạc Thiên tưởng mình thức tỉnh 3 loại Thần Thông nhưng thật ra đó chỉ là Ứng dụng của Không Gian Thần thông một loại hiếm có nhất trong các loại thần thông của Yêu thú mà thôi. Lần này Hóa Long trì lại cho hắn một cơ hội nữa vậy là Hắn có thức tỉnh thêm một Loại Thần thông tiếp theo đó là Phần Thiên Huyết Hỏa Vũ. Loại Thần Thông này mang tính công kích trọng điểm, tức là ngưng tụ Phần Hỏa thành một mũi tên mà tiến hành truy tung kẻ địch, thần thông này không phải loại quần công mà mang tính tuyệt sát. Kể cả cho đối thủ và cũng cho bản thân. Vì mỗi lần thực hiện thần thông bá đạo này đó là ngưng tụ máu huyết và toàn bộ linh Lực của bản thân tạo thành một mũi tên lửa truy tung kẻ địch, không chết không thôi. Thế nhưng bản thân sẽ bị tổn thương cực lớn, toàn thân bất hoạt trong một khoảng thời gian. Nếu lúc này có kẻ địch thì coi như xong.

Tất nhiên chúng yêu cũng nhận được công pháp và thần thông của mình, thế nhưng chúng chỉ có thể tiến lên tới Thánh cấp mà thôi.

Giờ đây bóng mờ Lạc Thiên đang vun vút lao trong không gian mà tiếp cận Hạm đội đang nhốn nháo quay đầu về căn cứ. Không có Nguyên Anh tại đây thì không có bất kì cái gì có thể phát hiện ra ẩn thân thuật của Sinh vật này. Đây cũng là kế sách của Lạc Thiên Thiên, một kế sách đơn giản dương đông kích tây, kéo đám Nguyên Anh kì đi xa để Lạc Thiên lợi dụng thần thông không gian đột nhập sào huyệt Thiên Hạ Thương Hội .

Thật ra kế sách này cũng có chỗ hở nhất định, một là nếu hạm đội của Thiên Hạ Thương Hội không tấn công hoặc tấn công quá nhẹ thì sao. Nếu như vậy kế hoạch của Lạc Thiên hoàn toàn phá sản, hắn đành thực hiện bỏ của chạy lấy người thôi, bằng sự cường đại của Long Hạm thì bứt ra trốn là chuyện bình thường, sau đó nhiễu một vòng đến vị trí hẹn trước mà đón Lạc Thiên, tiếp theo là tính kế hoạch khác vậy.

Song nữ thần may mắn đã mỉm cười với Lạc Thiên và nhóm yêu thú, vậy mà một kích của hạm đội Thiên Hạ Thương Hội mạnh đến không thể tả, đánh cho Long Hạm không biết bay tới đâu nữa rồi. Mà cả 4 tên Nguyên Anh đều đuổi theo cả. Cũng không trách bốn tên này bỏ nhiệm vụ cứ điếm, thật ra nhân tộc cực kì ích kỉ, cả bốn đều nhận ra Vật thể lạ rất bất phàm, chắc chắn không ít bảo bối. Vậy nên cả bốn chả ai muốn ở lại phòng thủ Căn cứ cả. Người không vì mình trời chu đất diệt, nhân tộc có câu nói rất nổi tiếng như vậy đó.... mà yêu thú không có câu Thú không vì mình trời chu đất diệt... suy ra độ ích kỉ của nhân tộc level cao hơn nhiều.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 187: Thâm Nhập

Thật ra lúc này Lạc Thiên cũng sắp không chịu nổi nữa rồi, hẳn có cường cũng không cường đến mức độ chịu đựng được ba loại cực Quang có hại của Thái Dương. Vật nên hẳn phải tìm nơi tránh né khẩn cấp. Rất may là có nhiều Chiến Hạm tổn hại khá lớn vậy nên chuyện Lạc Thiên ngang nhiên tiến vào bên trong ẩn úp không một ai biết được. Nhóm Kim đan cùng cấp bậc với hẳn hoàn toàn không có một chút cơ hội nào có thể phát hiện ra có sinh vật đột nhập đội ngũ của họ.

Hạm đội Thiên Hạ Thương Hội hồn nhiên trùng điệp mà tiến vào căn cứ họ không biết rằng mình đã mang về một phiền phức không để đâu cho hết. Nói thật chỉ cần tránh những pháp trận cảnh báo nơi này thì Lạc Thiên có thể đi ngang mà không lo phát hiện.

Phòng thủ cứ điểm của Thiên Hạ Thương Hội phải nói rằng ngoài chặt trong lỏng. Có thể cả vạn năm họ bá chủ tinh không Tử Sa giới rồi, chưa bao giờ chịu đả kích nào mang tính thực tế vậy ra tính cảnh giác của cảnh vệ quân phải nói là thấp đến cực điểm. Ở nơi đây Thiên Hạ Thương Hội thì thoảng chỉ gặp phải một vài công kích từ Yêu Thú tinh không thôi, căn bản chỉ cần pháp trận vòng ngoài là có thể ngăn chặn hết thảy. Mọi pháp pháo của họ cũng là để phòng thủ đối tượng từ bên ngoài mà thôi. Bên trong trung tâm thì cũng có một vài Pháp Trận phong tỏa các nơi quan trọng như khu lò năng lượng Chuyển Linh Pháp Trận, khu vực nhà kho v.v... nhưng những pháp trận này chỉ mang tính cảnh báo cho các nhân viên không có nhiệm vụ đừng đi nhầm mà thôi.

Lạc Thiên với thần thức cấp Nguyên anh nên dễ dàng tránh hết các trạm gác mà tiến về một khu vực an toàn. Chỉ thấy không gian hơi vụn vẹo rồi một thân ảnh thiếu niên tóc đỏ mặc chiến giáp toàn thân hiện ra. Thế rồi thiếu niên này trút bỏ chiến giáp toàn thân trần truồng mà đứng đó. Hấn rung rung lắc mình vẩy mà cơ thể vụn vẹo hóa thành một con quái giao hai màu xanh đỏ dài tầm 2 trượng.

Đây không phải Lạc Thiên thì còn là ai nữa. Hấn vẩy mà không biến thành hình dạng Hỏa Long sao, không phải hấn đã thức tỉnh hoàn Hỏa Long huyết mạch trong Hóa Long trì sao. Câu trả lời đó chính là pháp môn của Lão Long Hồn nhằm che dấu Hỏa Long Huyết mạch. Nếu không chỉ cần vừa hiện thân thì cả Thiên Đình và Thanh Long Nhất tộc đuổi giết hấn ngay lập tức rồi.

Con Quái Giao há mồm nhả ra một cái Kim Bảng. Hóa ra là giờ đây Lạc Thiên cần sự trợ giúp của Trí Tuệ nhân tạo để khỏi gặp bất chắc.

- Xin chào Thống lãnh đại nhân... hân hạnh được phục vụ ngài.

Vẫn là giọng nói kèn kẹt không phân biệt giới tính của trí tuệ nhân tạo vang lên.

- Người định vị được ta ở chỗ nào sao. Vạch cho ta một con đường từ chỗ này đến vị trí nhậm chức thống lãnh, tránh tất cả những pháp trận cảnh báo ra.

- Thưa thống lãnh đại nhân, có cần tránh trạm gác địch nhân không.

- Không cần.

Trong phút chốc một bản đồ 3D chi tiết rõ ràng hiện ra trên màn ảnh của Quang Não. Tuyến đường được vạch ra kí hiệu bằng một vạch màu xanh dẫn thẳng đến vị trí nhậm chức. Có một may mắn là vị trí nhậm chức không hề có pháp trận nào của Thiên Hạ Thương Hội bố trí. Đó là một căn phòng

lớn nằm sâu dưới mặt đất rất ẩn núp. Thì ra bên dưới lòng đất khoảng 20 dặm là một hệ thống các công trình được Dực Nhân Tộc thiết kế nhằm phục vụ cho cuộc sống của họ. Điều này cũng phải thôi vì nếu chỉ tận dụng bề mặt của Thiên Không chi trấn thì cũng không thể chứa được số lượng đông đảo Dực Nhân Tộc. Cũng giống như cái Thiên Không Chi Thành đã rơi xuống Vô Tận Hải mà Lạc Thiên khai thác trước đây vậy, cái nhà ngục của họ cũng được Thiết kế ngầm trong lòng đất. Hệ thống năng lượng của các công trình dưới lòng đất phần lớn đã được Thiên Hạ Thương Hội khống chế. Nhưng đó chỉ là khống chế bề mặt thôi vì hệ thống Yêu Văn của Yêu tộc khác hẳn hệ thống Linh Văn của nhân tộc, mà Dực Nhân Tộc lại là dị loại trong Yêu tộc, họ đi theo con đường lai tạp giữa pháp môn tu chân và khoa học kỹ thuật. Thành ra việc Thiên Hạ Thương Hội dùng kiến thức Linh văn tu chân rất khó giải thích và khống chế toàn bộ di sản của Dực Nhân.

Lạc Thiên nhớ kỹ con đường loằng ngoằng mà trí tuệ nhân tạo Ziza đã vạch cho hắn. Nuốt Quang Não vào bụng Lạc Thiên giữ nguyên thân Giao mà tàng hình rồi di chuyển.

“Đù má, Yêu thú thì kiểu gì cũng là yêu thú, dùng bản thể thi triển pháp thuật thần thông nhẹ nhàng hơn rất nhiều” Lạc thiên vừa đi vừa hung hăng nghĩ. Vừa rồi hắn dùng nhân loại hình dáng ẩn thân, phải chịu tải thêm mỡ bộ chiến giáp thôi mà xém làm hắn chết mệt rồi. Nhưng nếu không mặc chiến giáp vào chả nhẽ bảo hắn trần truồng, tồng ngồng mà chạy rông. Cái này khó a.

Quả thật đường đi của Ziza rất phức tạp. Trạm gác của Thiên Hạ Thương Hội cũng khá nhiều nhưng độ tập trung của họ khá lỏng lẻo, thêm vào đó kể cả có tập trung đi chăng nữa thì mấy thái điều Trúc Cơ này cũng chả có thể phát hiện được ẩn thân thần thông của Lạc Thiên.

Cong queo vắn vẹo cả một ngày trời, tránh hết các pháp trận cảnh báo trên đường đi cuối cùng Lạc Thiên cũng đến được vị trí cần đến. Đây là

một căn phòng khá rộng lớn nhưng lại rỗng rỗng không có bất kì một vật dụng nào, nhìn rất phổ thông.

- Ziza... ta quên mất một điểm quan trọng, ta không phải Dực Nhân tộc thì có thể nhận chức không.

Đây thực là một điểm quan trọng mà Lạc Thiên quên bém mắt. Nếu có quy định Dực nhân mới được nhận chức thì Lạc Thiên coi như công toi lần này.

- Trong quy định không có ghi ngoại tộc Dực Nhân không thể nhận chức... thống lãnh đại nhân người đã dùng đúng giao thức thống lãnh kết nối cùng hệ thống... ngài có thể nhận chức.

- Vậy tốt rồi, người bắt đầu nghi thức thôi.

- Hân hạnh được phục vụ ngài thống lãnh đại nhân...

Chỉ thấy một phút sau không gian căn phòng trống trải thay đổi kinh người. Những chuyển động của tường, các cơ quan, các thiết bị. Chỉ một loáng sau căn phòng đã đầy đủ tất cả bàn ghế, thiết bị, trang trí... thật không thể nhận ra trước đó là một căn phòng trống trải. Mà các chuyển động này thuần chất cơ khí không có một tia linh lực nào toát ra. Ngay từ khi Lạc Thiên bước chân vào đây hẳn đã cố ý dùng thần niệm quét qua một lượt nhưng cũng không có phát hiện gì cả. Có lẽ đây là cơ chế tự vệ do người Dực Nhân tạo ra, đảm bảo địch nhân có có chiếm được Thiên Không Chi Thành cũng rất khó mà điều khiển nó nếu không biết giao thức đặc biệt của Dực Nhân tộc. Nói đến điểm này Lạc Thiên quả là quá may mắn khi chiếm được Quang Não của một tên biến thái như Không Hải Không dực nhân người.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 188: Thống Lĩnh Sùng Lạc Thiên

Căn phòng này nhìn theo kiểu bố trí thì khá giống phòng hội nghị của đế chế La Mã ở Địa cầu mà kiếp trước Lạc Thiên xem phim vẫn thấy. Từng dãy vị trí được bố trí theo hình vòng cung lớp lớp vòng quanh một khu vực chung tâm. Mà tại khu vực trung tâm ấn tượng nhất đó lại là một bức tượng cao gần mười mét được điêu khắc từ bạch ngọc lung linh không tì vết. Đây là một bức tượng của một Nữ Dực nhân khuôn mặt thánh khiết như thiên sứ, nàng mặc một bộ chiến giáp che kín toàn thân, tay đang đặt vào chuôi một thanh cự kiếm chống ngược xuống đất. Hình tượng của nàng làm Lạc Thiên nghĩ đến vị tướng Kayle trong Liên Minh Huyền Thoại với đôi cánh và thanh Kiếm công lý.

Một chiếc chén bạch ngọc lẳng không mà xuất hiện trước mặt Lạc Thiên, hẳn biết rằng nghi thức nhậm chức Thống Lĩnh bắt đầu rồi. Một giọt tinh huyết quý giá được Lạc Thiên bức ra ngoài rơi thẳng vào chiếc bát ngọc màu trắng.

Đoàn huyết quang chói lòa chợt hiện rồi biến mất, nghi thức nhậm chức thật quá là giản đơn rồi. Chợt tiếng nói vô giới tính của trí tuệ nhân tạo lại phát lên.

- Hệ thống đã cập nhật huyết mạch của đại nhân, kính xin thống lĩnh đại nhân hoàn thành thông tin cá nhân.

Lúc này đây trước mặt Lạc Thiên hiện lên một cái màn hình ánh sáng cự đại với giao diện rất là quen thuộc với người Địa cầu như hẳn.

Tên: Sùng Lạc Thiên

Tuổi: 43

Chủng tộc: Hỏa Long lai Tiên Tộc.

Trình độ: Yêu Đan sơ kỳ kèm Kim Đan Sơ kỳ.

Địa vị: Thủ Lãnh tối cao Thiên Không Trấn số 734

Lúc này đây một bộ chiến giáp hiện ra trước mặt Lạc Thiên, mới nhìn qua thì cấp bậc không hề thấp một chút nào.

- Đây là trang phục của Thống Lãnh đại nhân... cấp bậc phù hợp với trình độ của ngài... do chiến giáp là chuẩn bị sẵn cho Dực Nhân Tộc do đó chỉ có Chiến Giáp cho Nhân Tộc Hình... xin thống Lãnh đại nhân trở về nhân tộc hình tiến hành nhận chiến giáp...

- Không mặc được không, nếu ta dùng nhân tộc hình mà chiến đấu thì sức mạnh sẽ giảm quá nhiều.

- Rất tiếc thưa thống lãnh... chiến giáp cũng chính là dùng để tạo kết nối an toàn với hệ thống... đây là nghi thức không thể bỏ qua..

- Nếu ta chiến đấu hỏng thì sao....

- Ngài phải quay lại đây để nhận chiến giáp mới... bộ phận liên kết cùng hệ thống là khô máu, nếu khô máu bị công phá thì lúc đó có lẽ thống lãnh cũng bị tiêu diệt rồi.

- Đcm mà... Lạc Thiên hung hăng nghĩ... trù bố mà chết à con lâu nha con.

Lạc Thiên tiến hành nhỏ máu nhận chủ chiến giáp cấp Pháp Bảo này, phải nói chất lượng chiến giáp quá mức hoàn hảo, vậy mà là Pháp Bảo siêu phẩm vượt qua thượng phẩm quá nhiều. Nó được luyện chế bởi Hợp Kim mà Lạc thiên không hề biết, đúng là cấp bậc dành cho thống lãnh. Chỉ là

Kim Đan cấp nhưng rất cường, Lạc Thiên đảm bảo một chuyện rằng, nếu chiếc Pháp Bảo này bị công phá thì lực công phá ấy đủ đánh nát bản thể của hắn luôn rồi.

- Người có thể luyện chế Chiến Giáp này sao? Lạc Thiên quay qua hỏi Ziza.

- Hệ thống chế tạo của Thiên Không Chấn số 734 bị phá hủy 87% chỉ còn có thể chế tạo Pháp khí truyền tin... nhưng đã bị can thiệp và khống chế bởi địch nhân. Đây là Chiến Giáp còn sót lại chuẩn bị cho các cấp trong ban thống lãnh bao gồm 13 bộ chiến Giáp các cấp cho Đại Thống lãnh ngài, 16 bộ chiến Giáp các cấp cho 3 phó thống lãnh, 27 bộ chiến giáp cho 12 trưởng lão trong trưởng lão hội.... xin Đại Thống lãnh thứ tội... thời gian quá lâu Ziza chỉ có thể bảo quản được số lượng như hiện tại.

- Không có vũ khí cấp cho ban thống lãnh sao?

- Chiến Giáp mang chức năng kết nối an toàn cùng hệ thống... vũ khí không thuộc thẩm quyền của Ziza. Đề nghị Thống lãnh đổi từ kế nối kém an toàn sang kết nối an toàn để hoàn thành nghi thức.

Lạc Thiên vội tắt Quang Não sau đó thực hiện kích hoạt Chiến Giáp phong cách của mình. Ngay lập tức âm thanh của Ziza hiện hữu bên tai Lạc Thiên.

- Thống Lãnh Lạc Thiên đã hoàn thành nghi thức nhậm chức. Đề nghị ngài bật Lôi Hỏa tường hệ thống bảo mật để tránh những xâm nhập có hại vào hệ thống.

- Đồng Ý...

- Ziza cho ta hỏi tại sao Thiên Không Trấn 734 lại thiệt hại toàn bộ hệ thống chế tạo và hệ thống công kích.

- Trước khi Ban thống lãnh tiền nhiệm rời đi đã ra lệnh tự hủy cho Ziza... nhưng quá trình tiến hành đến 63% thì bị can thiệp gián đoạn... do đó có rất nhiều tiểu hệ thống bị phá hủy.

Mẹ nó thì ra là tự hủy mà thành, nếu vậy thì cái tòa thành bị rơi dưới biển kia hết mẹ nó hi vọng rồi. Lạc Thiên là đánh chủ ý sau vụ này sẽ quay về đáy biển tìm đến tòa Thiên Không Chi Thành đã chìm kia xem có vơ vét được gì không. Nhưng với tình hình này có lẽ là không được rồi.

- Vậy cái lệnh tự hủy của người còn hiệu nghiệm không vậy? Lạc Thiên cảnh giác mà hỏi, mấy cái thứ máy móc trí tuệ nhân tạo này khá khô cứng nguyên tắc, ra lệnh là chúng sẽ làm... mà làm là làm bất chấp và triệt để luôn.

- Không đủ năng lượng để tiến hành tự hủy... mệnh lệnh tự hủy vẫn hiệu quả... chờ sau khi đủ năng lượng cung cấp sẽ tiếp tục...

- Đcm mà... hổ cha nha... Lạc Thiên chửi ầm lên, tí nữa là Lạc Thiên tìm cách phục hồi lượng cho con hàng này, phục hồi xong nó nổ bùm một cái là toi cả đám. Mẹ nó máy móc vẫn là máy móc không thể nào hơn được con người.

- Làm sao để dừng lại tự hủy lệnh tự hủy....?

- Ngài là Thống lãnh, chỉ cần ra lệnh là được.....

- Con mẹ nó... đơn giản vậy, ta ra lệnh người dừng ngay lại lệnh tự hủy.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 189: DựC Nhân Tộc Siêu Cấp Tham Vọng

Đã nhậm chức thống lĩnh và có quyền lợi điều khiển toàn bộ hoạt động của Thiên Không Trấn thì việc tiếp theo Lạc Thiên phải tìm mọi cách để phục hồi lại năng lực của Ziza 734.

Theo như thông tin chi tiết đạt được từ Ziza thông báo lại Lạc Thiên đã hiểu được rõ ràng câu chuyện của 30 vạn năm về trước.

DựC Nhân tộc thất trận mà bỏ chạy theo thần tộc, chấp nhận làm cái gì đó thiên sứ vận mệnh. Nhưng họ thua quá nhanh và quá bất ngờ, tất cả DựC Nhân tộc có mặt trên 30 vạn hạ giới cong đuôi đóng gói đồ đạc mà chạy. Trước khi đi họ ra lệnh cho trí tuệ nhân tạo tự hủy. Mà quan trọng nhất là tập trung tự hủy đầu tiên kho cơ sở dữ liệu nền văn minh của họ, để ngay cả địch nhân có chiếm được một vài vũ khí, khí tài của DựC nhân thì cũng khó mà có thể phỏng chế lại. Và coi như họ đã thành công ở bước này. Kho cơ sở dữ liệu của Ziza không còn bất kì một thông tin nào về các pháp môn luyện chế cũng như chế tạo. Tất cả đều trống trơn. Nhà máy luyện chế cũng bị phá hủy phần lớn, tuy có một vài công cụ sót lại nhưng Thiên Hạ Thương Hội cũng chỉ có thể tận dụng mà thôi, không thể phát triển thêm.

Đang trong quá trình tự hủy thì Ziza bị ngăn chặn quy trình. Là do nhân tộc tấn công, họ vậy mà rất thông minh phá hủy toàn bộ các liên kết truyền năng lượng từ lò phản ứng. Do không được cung cấp năng lượng đầy đủ quá trình tự hủy buộc phải dừng lại.

Trong quá trình phá hủy này nhân tộc đã vô tình phá hủy một phần lớn liên kết của các tấm hấp thu Thái dương năng chuyển thành năng lượng cho

Ziza, do vậy lúc này đây Ziza chỉ có thể duy trì một số rất ít chức năng của nó. Công việc của Lạc Thiên giờ này là nối lại các liên kết giữa Thái Dương bản và Ziza. Chỉ cần đầy đủ 15% năng lượng được cung cấp thì Ziza có thể kích hoạt rất nhiều chức năng để phục vụ kế hoạch bước 2 của Lạc Thiên. Tuy rằng hệ thống Thái Dương Năng cũng bị tổn hại nghiêm trọng nhưng nếu nối lại toàn bộ kết nối thì việc cung cấp đủ 15% năng lượng là dư sức.

Tại sao Lạc Thiên lại không tìm cách nối các liên kết từ lò phản ứng Chuyển Linh Pháp Trận, căn bản là không thể được vì Nhân tộc đã chiếm lĩnh trọn vẹn nơi đây và tạo những liên kết mới phục vụ cho các hoạt động của họ.

Vậy mà nhân tộc lại không biết một chút nào về Thái Dương Năng cả. Đây mới là nguồn năng lượng chính của Dực Tộc, nó không hề tiêu hao linh thạch mà mang tính vĩnh cửu. Quả thật Thái Dương Năng là một phát minh vĩ đại của chủng tộc này.

Thông qua Ziza Lạc Thiên hiểu thêm rất nhiều về Thái Dương, nếu hình dung về tổng quan thế giới thì đó là một Đại vũ trụ. Trong đại vũ trụ chứa nhiều vũ trụ con. Trong mỗi vũ trụ con có một nơi phát ra năng lượng gọi là Thái Dương, nhưng cũng có những vũ trụ nơi phát ra năng lượng lại là Nguyệt Âm. Mỗi vũ trụ con này được gọi là một giới. Mà chất lượng của Thái Dương, Nguyệt Âm quyết định đến sự phát triển của giới đó. Ví như thái dương của Địa cầu hệ quả là rác rưởi nó cung cấp không đủ năng lượng để bốn nguyên của Địa Cầu sinh ra linh khí. Nhưng Thái Dương của Tử Sa giới lại đủ cường đại để Tử Sa bốn nguyên hấp thu và sinh ra linh khí tạo nên Tu chân giới của Tử Sa. Tương tự Thiên Giới là một Đại giới có tới 33 hành tinh tạo nên tam thập tam thiên, cung cấp năng lượng cho chúng lại là 9 cái Thái Dương chất lượng siêu khủng. Chính vì thế bốn nguyên của tam thập tam Hành tinh này sinh ra Tiên Khí chứ không phải Linh khí như các giới Hạ giới. Mà địa ngục giới có 7 vầng Huyết nguyệt

tạo nên Ma khí chất lượng kém hơn Tiên khí một chút mà thôi. Nghĩ đến đây Dực Nhân tộc quyết định đánh cắp bốn nguyên của Tử Sa Giới để tạo nên một cỗ máy hấp thụ Thái Dương Quang tạo nên Linh Khí mãi mãi vô tận không bao giờ hết. Ý nghĩ to gan lớn mật này xét trên mặt lý thuyết thì đúng nhưng bốn nguyên là thứ dễ đánh cắp vậy sao. Chính vì họ làm điều đó mà bị Tử Sa giới bài xích và không coi họ là thành viên của Tử Sa mà phải lang thang bên ngoài tầng cương phong. Cũng chính vì lí do này Dực Nhân tộc tại Tử Sa khác hẳn Dực nhân tại các giới khác.

Bị đất mẹ hắt hủi, ruồng dẫy họ lại càng phấn đấu. Càng nghiên cứu. Và thiên Không chi thành, trọng lực yếu văn cứ thế mà ra đời... chúng tộc này sức sáng tạo còn mạnh hơn cả nhân loại.

Giờ đây Dực Nhân của Tử Sa giới không nơi để về, họ chỉ choa thể lang thang vũ trụ bao la, họ lại càng thêm hiểu rõ về nó. Đến đây họ vẫn đau đầu trong lòng về sức mạnh của Thái Dương quang.

Cho đến 100 vạn năm trước một nữ Dực nhân thiên tài của họ đã ra đời, nàng tên Không Dực Nhiên. Chính nàng đã chỉ ra một chân lý, bất kì một hành tinh nào cũng đều có bốn nguyên, những hành tinh quá gần Thái dương thì bốn nguyên bị diệt sát vì sự cuồng bạo của nó. Nếu quá xa thì không hấp thụ đủ Thái Dương mà lớn lên. Chỉ có Tử Sa hành tinh là ở khoảng cách hợp lý nhất nên có thể sinh ra linh khí và sự sống (điều này đúng với cả Địa cầu nhé). Chính vì thế Dực nhân cường giả bắt đầu tìm kiếm các hành tinh hoang vu trong vũ trụ mà khoan xuyên lòng chúng, đục đến trung tâm lõi bốn nguyên Yếu ớt của chúng tới đây sau đó luyện hóa vào các Thiên Không Chi Thành tạo nên một cỗ máy phát Linh khí vô cùng vô tận.

Đây là bí mật kinh người nhất mà Lạc Thiên biết đến. Căn bản lúc đầu Lạc Thiên chỉ nghĩ chắc là cũng giống như tấm pin năng lượng mặt trời của địa cầu. Nhưng không, năng lượng điện và linh khí là hai khái niệm hoàn toàn khác hẳn nhau. Dực Nhân rất gớm mặt, họ bị đất mẹ Tử Sa ruồng rẫy

thế là họ lên dự án tạo ra đất mẹ của mình của riêng họ mà thôi. Đừng nhìn mấy cái Thiên Không Thành này chỉ là mấy cái thành bay mà nhầm. Cũng đừng tưởng Dực nhân làm vậy cho phong cách... thử hỏi mỗi tòa thành này đều chứa bốn nguyên yếu ớt, thế nhưng Dực Nhân vẫn để mấy tòa thành này lớn vờn ở gần Tử Sa giới làm gì. Chẳng qua đây là khoảng cách thuận lợi nhất để Bốn nguyên lớn lên. Thử hỏi vài trăm vạn năm sau khi các bốn nguyên yếu ớt này đủ hùng mạnh thì sao. Mỗi tòa thành bay này sẽ trở thành một tiểu Giới đó. Tham vọng của lũ Dực Nhân quá kinh khủng.

Lạc Thiên quay lại nhìn pho tượng bạch Ngọc tại trung tâm khán phòng mà cúi đầu bái phục. Đây là pho tượng của Không Dực Nhiên thiên tài trong các thiên tài của Dực tộc Tử Sa. Lạc Thiên cúi đầu vì một suy đoán của nàng mà Lạc Thiên cho là chính xác 100% mặc dù chưa kiểm nghiệm.

Suy đoán của nàng là về Linh Giới. Nàng đã từng nói rằng tuy nàng chưa từng đặt chân Thiên Giới hay Linh Giới. Nhưng theo suy luận của nàng ở trên thì chắc chắn cuộc chiến nhiều năm về trước tại Thiên giới khiến cho một phần Thiên giới vỡ tan Nữ Oa phải hi sinh thân mình để bổ lấp, sau đó Linh giới sinh ra. Vậy thì Linh Giới phải có một Thái dương cấp Thiên Giới, mà chắc hẳn một trong chín Thái Dương của Thiên Giới bị đánh văng ra tạo nên Linh giới. Nhưng linh giới tiên khí thừa thớt không thể tả. Không Dực Nhiên cho rằng đó là vì khoảng cách chưa hợp lý khiến bốn nguyên không thể thực hiện đủ chức năng vốn có... đây mới là thu hoạch mang tính khủng bố mà Lạc Thiên có được ngày hôm nay. Kể cả không chiếm được Thiên Không Trấn hẳn cũng vui vẻ mà về. Đơn giản ví hẳn đã có con đường đi trong tương lai của mình, hẳn chỉ cần đến Linh Giới thì ngay lập tức hẳn sẽ săn lùng bốn nguyên tạo một tòa Thiên Không Thành bay vờn xung quanh Linh Giới tìm vị trí thích hợp. Lạc Thiên đang mơ về một viễn cảnh. Lúc cả linh giới đang đau khổ truy tìm tiên khí ít ỏi để đúc tiên thân phi thăng Thiên giới thì hẳn và đồng bọn đang tắm trong tiên khí ở một cái

thiên không chi thành. Giấc mơ quá đẹp làm nước dãi hẳn chảy dayd cả
giáp trụ.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 190: Đánh Lén

Có một chi tiết trong cả câu chuyện của Không Hải Không nhật kí và thông tin Ziza đưa lại làm Lạc Thiên khá băn khoăn và lo lắng. Đoa là việc xuất hiện của Thanh Long trong việc tấn công Dực Nhân. Long chỉ có ở Linh Giới và Thiên giới mà thôi. Chứng tỏ họ nhúng bàn tay vào chuyện Hạ Giới. Lạc Thiên lo lắng nhất điều này. Nhưng mà bỏ qua thôi việc hiện nay cần làm đó là làm sao để nối lại liên kết giữa bốn nguyên và Ziza hệ thống. Những vị trí đứt gãy rất dễ đột nhập vì Nhân tộc không hề quan tâm tới những vị trí này. Họ chỉ quan tâm nhất là phản ứng mà thôi. Nhưng quan trọng là nối lại như thế nào mới là vấn đề.

- Người biết cách luyện chế các linh kiện để nối lại bốn nguyên và hệ thống chứ?... Lạc Thiên quay qua hỏi Ziza

- Xin lỗi đại nhân, hệ thống cơ sở dữ liệu về luyện chế của ta đã bị chế độ tự hủy xóa đi gần hết... ta không có thông tin.

“đcm nó đâm phải tường...con hàng này cũng không biết thì ai biết bây giờ, chắc chắn không phải kiểu nối dây điện ở địa cầu rồi. Vợ vẫn làm bậy nổ một cái là tan mẹ xác pháo a” Lạc Thiên hung hăng nghĩ thầm, chả nhẽ lại phải bó tay tại bước này. Về nhà triệu tập cả bộ lạc Hồng Giao lên đây đập nhau. Không được, động tĩnh quá lớn, mà có thành công chiếm được cũng bị Thiên Hạ Thương Hội phát hiện. “ Con mẹ nó vậy mà bị xóa hết cơ sở dữ liệu, diên mẹ mất... cơ sở dữ liệu.... a a a... cơ sở dữ liệu... không phải còn có Quang Não sao..” Lạc Thiên kêu la trong lòng mừng rỡ như kiểu người chết đuối vợ được cọng rơm.

- Ta có một cái Quang Não, bên trong cũng có chứa rất nhiều cơ sở dữ liệu người có thể sử dụng sao.? Lạc thiên lại hỏi hệ thống trí tuệ nhân tạo.

- Có thể.....

Thời gian chỉ tính bằng giây trôi qua thì Ziza đã có câu trả lời.

- Quang não khí cụ mã số 100023987 luyện chế tại Xưởng Dực nhân 739 năm Hồng Nguyên 34570 chủ sở hữu Không Hải Không.

- Ta đề nghị Thống lĩnh truy nã người này vì tội danh đánh cắp bí mật quốc gia Dực Nhân tộc. Bên trong Quang Não này chứa chương trình độc hại dùng để đánh cắp rất nhiều thiết kế cũng như dữ liệu mang tính tuyệt mật của quốc gia.

- Ta sử lý tên này rồi, ta chỉ hỏi người là bên trong có thứ nào giúp chúng ta luyện chế kết nối không.

- Thừa thống lĩnh đại nhân, bên trong cơ sở dữ liệu không đầy đủ nhưng có phương pháp kết nối với giữa ta và bốn nguyên.

- Tại sao ta dùng Quang Não tính toán lại không thấy hiệu quả?

- Tốc độ sử lý của Quang Não quá chậm nên rất nhiều thiết kế mang tính phức tạp nó không thể hoạt động.

Có được thiết kế của Ziza Lạc Thiên ngay tại chỗ lấy nguyên liệu từ giới chỉ mà tiến hành luyện chế các linh kiện để tiến hành bổ cứu cho liên kết đứt gãy. Nhưng việc bổ cứu chỉ mang tính tạm thời không thể bền lâu vì thời gian không cho phép, 4 gã nguyên anh có thể về bất kỳ lúc nào. Vì vậy Lạc Thiên yêu cầu là một bản thiết kế đơn giản hóa mà thôi.

Lại nói về bốn tên Nguyên Anh sau một tháng trời cũng quay về cứ điểm. Thật ra một tuần thời gian họ đã đuổi kịp cái vật thể lạ hình đĩa này

rồi. Nhưng họ không mang về cứ điếm ngay mà muốn thử thăm dò vợ vét đồ tốt chia nhau đã. Vậy nhưng công kích của họ không làm cách nào mở được lớp vỏ của vật thể này. Hết cách họ chỉ có thể mang về căn cứ rồi cầu viện Hợp thể kỳ tu sĩ từ tổng đàn mà thôi. Tuy rằng chắc chắn sẽ bị chia mất phần tốt thể nhưng vậy còn hơn là không được gì. Lúc này đây người dẫn đầu kéo vật thể lạ vào trong pháp trận phòng ngự của khu căn cứ là gã tu sĩ Nguyên Anh trung giai. Mặt gã hầm hăm giận dữ như muốn ăn thịt người. Cũng phải thôi, gã là kẻ thiệt thòi nhất trong lần này. Vốn gã có một cái giới chỉ có không gian lên tới 150 trượng, cũng là một bảo vật hiếm có. Để thuận tiện cho việc mang về mà gã chuyển hết đồ trong giới chỉ rồi thu vật thể lạ vào. Không ngờ bùm một tiếng giới chỉ vỡ tan.

Nói đùa bên trong Long Hạm là không gian cực kì cao cấp được luyện chế bởi Hỗn độn không linh thạch. Chỉ có nó chứa các không gian giới chỉ chứ làm gì có không gian giới chỉ nào dám điệp gia mà chứa nó. Vỡ là phải thôi.

- Từ từ hãy báo về tổng đàn, trong căn cứ còn có một số máy móc của Dực Nhân để lại, ta muốn thử xem sao... mấy vị nghĩ thế nào

Không cam lòng vì vỡ mất giới chỉ bảo bối tên Nguyên Anh trung kỳ cố gắng thêm một lần cuối.

- Ta cũng đồng ý, cố thêm một lần không được thì báo cáo tổng đàn không muộn.

- Ta cũng nghĩ như vậy

- Đúng ra là phải làm như vậy...

Ba tên còn lại cũng nhao nhao, họ quả thật rất không can tâm.

Vậy là Long Hạm được đưa đến một khu vực trống trải để chuẩn bị mổ sẻ một lần nữa. Song tất cả môn nhân Thiên Hạ Thương hội đều không để ý

đến một dải băng đỏ nhỏ được buộc trên đỉnh một tòa kiến trúc cao nhất trong khu căn cứ của họ.

Đây là một kí hiệu đã định sẵn đó là tấn công ngay khi tiến qua lớp quang tráo pháp trận bảo vệ.

Cả 4 Nguyên Anh kì khi vừa vượt qua quang tráo thì tính cảnh giác của họ giảm xuống thấp nhất chưa từng có. Đó là tâm lý chung của tất cả mọi người. Kể cả bọn cũng vậy, sau một ngày đi làm mệt nhọc vất vả, trở về đến nhà đóng xong cái cửa là thấy an toàn nhất rồi, nếu tên trộm núp sau cánh cửa thì sao... đây là tình cảnh của 4 Nguyên Anh kì chủ quản khu căn cứ này.

Sau khi bước qua màn quang tráo bảo vệ thì cả bốn Nguyên Anh đều thở phào nhẹ nhõm, một tháng ngâm mình dưới Thái Dương Quang là một tháng phải dùng Linh Lực quang tạo ra vòng bảo hộ để đối kháng, căn bản là ăn không tiêu. Một tháng đã là cực hạn của họ rồi. Giờ đây được thở dốc một hơi nên cả bốn người hạ linh lực bảo hộ xuống mức thấp nhất. Đúng lúc này dị biến nổ ra.

Long Hạm có bố trí đến 140 khẩu Thánh cấp Pháo chi chít xung quanh cái mâm tròn, tuy là bây giờ chỉ có thể phát huy công kích cấp Nguyên Anh trung kì do năng lượng của Đại hình Pháp trận không đủ trèo chống pháo kích cấp cao hơn. Nhưng có tới 30 khẩu pháo là đang chĩa thẳng vào lưng của 4 Nguyên Anh mà không cần chỉnh mục tiêu đấy.

Long Hạm bỗng lóe sáng một cách chói lòa, vậy mà cả 140 khẩu Thánh pháo cùng lóe sáng tấn công một lượt. Đây gọi là công kích bao trùm chả chúng đâu cũng chúng tai. 140 kích Nguyên Anh trung kì cấp lãng không xuất hiện mà không hề báo trước. Căn bản phòng ngự phía bên trong quang tráo của Thiên Hạ Thương Hội là com số không tròn trĩnh.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 191: A Ba Cũng Bị Bắn

Ăn núp trong một tòa nhà gần đây Lạc Thiên cười như nở hoa trong bụng. Mấy con yêu bên trong Long Hạm vậy mà làm quá xinh đẹp. Thần thức cấp nguyên anh của hắn đảo qua vậy mà thấy trong khoảnh khắc chói lóa ấy là có đến 3 tên nguyên anh bị xuyên thấu thân thể. Trong đó một tên bị linh bảo pháo tiện nguyên cái đầu không còn đâu nữa. Chỉ có một tên chắc là cao thủ nhất trong bốn người là không bị xuyên thấu nhưng cũng phun ra một ngụm máu tươi mà vắng đi đâu không biết.

Đang nhe răng cười thì đợt công kích thứ hai của Long Hạm đã ập tới. Phải nói rằng giờ đây nên tưởng tượng Long Hạm là một con nhím khổng lồ đang xù lông mà bắn tới tấp ra tứ phía. Tất nhiên là không phân biệt địch nhân hay người thân. Một luồng đạn công kích cấp bậc nguyên anh xuyên thấu tòa nhà mà đập thẳng về phía Lạc Thiên.

Chỉ kịp phân phó một câu cho Ziza đó là bật pháp trận lên ngăn chặn tất cả nhân viên Thiên Hạ Thương hội không cho ai chạy thoát. Sau đó là hắn chìm vào bóng tối. Cũng may mà Lạc Thiên vừa nhận được bộ chiến giáp từ Ziza mà mặc vào nếu không thì chắc chắn lần này hắn lên bàn thờ ngồi ăn chuối xanh rồi.

Tỉnh dậy sau cơn mê là một luồng cảm giác đau đớn truyền đến thấu tận tâm can. Chiếc mũ trên đầu hắn liên tục đưa ra cảnh báo.

- Yêu cầu thống lĩnh hạ lệnh cho chiếc phi thuyền đồng minh ngừng tấn công ngay lập tức. Mức phá hoại của nó đã vượt quá cả mức phá hoại của kẻ thù trong bao năm qua....

- Nhắc lại... yêu cầu dừng tấn công... yêu cầu....

“Ơ cái con mẹ mấy thằng đàn trong Long Hạm không ý thức được đây là nhà của chúng ta sao” Lạc Thiên hung hăng mà nghĩ trong đầu. Quả thật mấy đứa con của hắn mà hứng lên là làm việc bất chấp hết mọi hậu quả. Những làm cách nào để chúng dừng lại là cả một vấn đề đau đầu. Giờ đây căn bản không thể liên hệ với bọn khốn nạn này được. Đến mình còn bị bắn cho xém chết thì lũ này còn kiêu ngạo ai vào đây nữa.

Lạc Thiên cố gắng đứng lên, nhưng chân tay dờn nhưng không còn nghe theo lời chỉ huy của hắn nữa. Hắn biết lần này mình bị thương cực nặng rồi đấy. Nhưng đúng lúc này đây bỗng có âm thanh lạ xạ truyền đến tai Lạc Thiên.

- Em nghe được mùi vị A Ba ở quanh đây thôi. Trốn gì mà kĩ thế nhỉ.

- Tao cũng nghe thấy mùi của Ba nhưng sao không thấy người đâu nhỉ. Lạ lùng...

- Con mẹ tụi bây, tao ở đây... Lạc Thiên quả thật muốn hét to lên nhưng hắn chỉ có thể truyền âm mà thôi. Thương tích của hắn quá là nặng nề rồi.

- Ồ A Ba trốn trong khi đóng đồ nát kia kìa. Sao người không đi ra mà trốn trong ấy làm gì nữa nhỉ? Thiên Ưng gãi đầu gãi tai thắc mắc.

- Tao bị thương ra không có được, mấy cái con chó kia mau lôi ta ra.... Cố gắng một tia cuối cùng sức lực Lạc Thiên truyền âm cho hai thằng đỡ người bên ngoài, sau đó lại một lần nữa ngắt đi. Nhưng trước đó hắn đã thề độc rằng lần này sau khi tỉnh dậy thì phải đập cho mấy đứa này một trận nên thân. Đến khi Lạc Thiên tỉnh dậy, được lũ con cái khốn kiếp báo cáo tình hình thì hắn mới hiểu được vấn đề gì đang xảy ra . Do Ziza bật lên pháp trận quang tráo phòng hộ nhất tất cả môn nhân Thiên Hạ thương hội tại đây thì lũ Kim Đan khốn nạn này đã chống cự quyết liệt gây nên những va chạm thảm khốc với Long Hạm. Điều này khiến cho cả một vùng đất bị

phá hủy rất lớn. Tất nhiên những Kim Đan thì không phải là đối thủ của Long Hạm thế nhưng chúng lại dùng Bảo Hạm để chiến đấu. Vậy nên hai phe đã gây nên thiệt hại cực kì to lớn cho Thiên Không Chi Trấn.

Tuy có mấy bảo hạm của Thiên Hạ Thương Hội có được công kích ngang ngửa với Long Hạm nhưng nếu bàn về lực phòng thủ thì Long Hạm lại là tổ tông của lũ này. Cuối cùng với tình hình mình đánh người ta không xi nê mà người ta đánh thì mình chịu không thấu, vậy nên các Kim Đan của Thiên Hạ Thương Hội vội vàng chạy trốn xuống các công trình dưới lòng đất. Họ dựa vào pháp trận phòng ngự ở đây mà cố chống lại sự tấn công của Long Hạm.

Quả thực nhóm người Kim đan này đã thành công trong việc phòng ngự trước lực tấn công bá đạo không ngừng nghỉ của Vật thể lạ đến từ ngoài vũ trụ. Nhưng sự việc đã không có đơn giản như vậy mà kết thúc. Ngay khi những người này trốn vào trong pháp trận dưới lòng đất thì họ lại rơi vào sự vây khốn của Ziza. Nên nhớ rằng lòng đất giờ đây mới là địa bàn của tên trí tuệ nhân tạo không rõ giới tính này. Bên dưới này hệ thống pháp trận của Thiên Không Trấn vẫn còn được bảo tồn tốt hơn rất nhiều so với trên bề mặt. Vì vậy nhóm người này bị nhốt chặt chẽ dưới các công trình dưới lòng đất, xong Lạc Thiên cũng chẳng thể nào công xuống lòng đất được. Năm tên Kim đan sơ giai nhưng bọn họ không đủ nhét kẽ răng cho mấy chục tên Kim đan và một tên Nguyên Anh đang bị thương dưới kia, ra khỏi Long Hạm thì mấy con yêu thú này cũng chỉ là mạnh mẽ hơn cùng cấp mà thôi, còn lâu mới đủ trình độ lấy một địch mấy chục.

Tình hình hiện rơi vào thế dằng co vi diệu, Yêu thú không dám đánh xuống mà nhân tộc không dám công lên. Mặt đất là do Long Hạm chiếm lãnh, một số bộ phận lòng đất lại do nhân tộc chiếm đóng.

- Ziza có cách nào để di động Thiên Không Trấn khỏi khu vực này không?

Lạc Thiên thông qua chiếc mũ giáp mà liên hệ cùng trí tuệ nhân tạo Ziza. Việc quan trọng giờ đây không phải là đánh xuống dưới lòng đất mà là di động cái Thiên Không Trấn này đến vị trí khác, tránh cho Thiên hạ thương hội có thể tìm thấy được.

- Thừa thống lĩnh đại nhân, sau ba mươi vạn năm phát triển mà không có tiêu hao năng lượng cho việc sử dụng, giờ đây Bốn nguyên luyện chế của Thiên không Trấn đã tấn cấp đến Thiên Không Thành rồi, do đó nó hoàn toàn có khả năng cung cấp cho toàn bộ hoạt động của Trấn, từ hệ thống phòng thủ, tấn công đến cả di chuyển. Quan trọng là hệ thống di động của Thiên Không Trấn đang bị ngắt ra khỏi hệ thống điều khiển chung của Ziza. Cần ngắt kết nối của nó với hệ thống lò phản ứng mà địch nhân đang khống chế, sau đó tạo kết nối mới với hệ thống thống Quang năng thì chúng ta sẽ nắm lại được quyền chỉ huy hệ thống di động.

Liếc mắt nhìn quanh, mấy con yêu thú này chỉ có Lạc Tiểu Hồng có thể đảm nhận vai trò luyện chế mà thôi. Ngoài ra việc tấn công vào khu lò năng lượng cũng phải tính toán hết sức cẩn thận. Nếu làm quá lên chỉ sợ mấy tên canh gác khu lò phản ứng bí quá hóa rồ rồ cho nổ banh lò thì đúng là chết cả lũ.

- Ziza tình hình của lò phản ứng như thế nào?

- Thừa thống lĩnh đại nhân, khu lò phản ứng đã bị ta cách ly hoàn toàn với các khu vực khác, bên trong có 12 Kim Đan tu sĩ nhân loại, 36 Trúc cơ kỳ.

- Có cách nào thâm nhập và khống chế lò phản ứng hay không. Ta lo lắng nếu tấn công sẽ làm địch nhân kích nổ lò phản ứng?

Lời tác giả: Ta vẫn viết chuyện này, thế nhưng không thể viết nhiều nhưng trước đây được, sợ bị phát hiện. Giờ ta đang viết bộ truyện khác tên (Ngược Về Thời Lê Sơ tái bản). Cảm ơn các bạn đã ủng hộ và ưu ái.

LẠC THIÊN KÝ

St. John

www.dtv-ebook.com

Chương 192: Lạc Đường

Long Hạm không gian, phải nói lúc này đây Lạc Thiên cực kì thâm, bộ chiến giáp cấp thống lãnh đã tan nát lỗ chỗ khắp nơi. Cơ thể cũng vết thương chồong chất mà nằm bất động ở đó. Hãn muốn thiếp một giấc nhưng không được, vì còn rất nhiều chuyện hãn phải làm. Kẻ thù còn có cả một đồng đang chui dưới lòng đất kia kìa. Hãn nghiêng răng nghiêng lợi muốn đập cho mấy đũa nhi tử nhận của hãn một trận, xong giờ đây xương cốt toàn thân đau nhức, cử động không nổi thì đánh ai bây giờ. Mà cũng phải trách bản thân hãn kìa, trốn đi không được sao lại còn trương cái mặt ra để xem náo nhiệt kìa.

Nhưng đúng lúc này cả Thiên Không Trấn rung lên một cách mạnh mẽ. Vậy mà nó chuyển động rồi, Lạc Thiên choáng váng đầu óc vội vàng liên hệ cùng Ziza.

- Chuyện gì xảy ra vậy?

- Thừa thống lãnh, lũ địch nhân bên trong lò phản ứng đã khởi động hệ thống vận chuyển của Thiên Không Trấn. Chúng ta đang bay về phía Thiên Không Trấn số 812.

- Đó là Thiên Không Trấn đã bị địch nhân chiếm lĩnh hoàn toàn, nếu tiến về đó chúng ta sẽ bị tiêu diệt hoàn toàn. Ta có thể rời đi nhưng người sẽ bị địch nhân bắt giữ một lần nữa. Ziza người có cách nào giải quyết việc này.

- Thừa thống lãnh, cách duy nhất là cường công phá hủy lò phản ứng ngay lập tức.

- Không được, nếu như vậy toàn bộ tòa Thiên Không Thành này sẽ nổ tung.

Dcm đùa à, bao nhiêu công sức mới chiếm được tòa Thiên Không Trấn này, còn phải chịu tổn thương đến mức sắp hấp hối như vậy, giờ đây nói Lạc Thiên phải bỏ qua cho nó thì hẳn quả thật không thể can tâm.

- Thừa thống lĩnh, có một cách phá thủy lò phản ứng mà vẫn bảo toàn Thiên Không Trấn đó là ta sẽ hi sinh một nửa bốn nguyên để tạo ra kết giới bao bọc khu vực lò phản ứng... Nhưng nếu làm như vậy thì hệ thống Quang Năng lại hạ xuống cấp Trấn. Khi đó Quang năng chỉ đủ năng lượng cung cấp cho Phòng Ngự hệ thống và di chuyển hệ thống. Còn về Tấn Công hay truyền tin nếu muốn sử dụng thì phải đình chỉ một trong hai hệ thống đang hoạt động.

Ba mươi vạn năm mới hấp thu đủ quang năng từ thái dương mà tấn cấp bốn nguyên. Chỉ vì lũ chó dưới kia mà làm cho Lạc Thiên mất hẳn đi một món hời, hẳn đang uất ức không thôi, nhưng quả thật sự việc này không còn cách nào xử lý tốt hơn nữa.

- Làm như vậy đi...

- Vâng thưa thống lĩnh.

Long Hạm được điều chỉnh để khoét sâu vào khu lò phản ứng, khu lò phản ứng này nằm khá nông trên mặt đất. Mặc dù nó được thiết kế để cung cấp đến 65% năng lượng cho mọi hoạt động của Thiên Không Trấn, nhưng nếu so về mặt ý nghĩa thì nó chỉ là nguồn năng lượng phụ trợ, mà Quang Năng được luyện chế bằng bốn nguyên hành tinh mới mang ý nghĩa trọng đại với Dực Nhân Tộc. Vì lí do này hệ thống Quang Năng bốn nguyên nằm ở vùng trung tâm nhất của Thiên Không Trấn mà không phải là lò phản ứng năng lượng.

Rất nhanh khu lò phản ứng đã bại lộ trong mắt Long Hạm, song việc phá hủy nó không phải đơn giản. Vì nếu không cẩn thận thì lò phản ứng có thể nổ trước khi Ziza kịp bật lên kết giới bốn nguyên.

Lạc Thiên quyết định liều thôi, cùng lắm là hấn hi sinh cái tòa Thiên Không Trấn này, vì hấn tin tưởng Long Hạm hoàn toàn xó thể chịu đựng được vụ nổ này. Ngoài ra hấn còn tự cấp cho mình một phần bốn nguyên tạo thành kết giới bảo vệ Long Hạm. Với gai tầng bảo hộ này hấn yên tâm chơi với lục chuột Thiên Hạ Thương Hội đến cùng.

Ba mươi khẩu Linh Bảo pháo mạnh mẽ nhất khai hỏa. Một chùm tia sáng xuyên qua kết giới bình thường của Ziza tạo ra để nhốt đám người bên trong lò phản ứng. Tiếp theo đó trong tích tắc một phần tỉ giây thì một màng quang tráo màu vàng nhạt bao bọc lấy khu vực lò phản ứng. Tiếp theo là giao động kịch liệt của Thiên Không Trấn.

Màn kết giới được tạo ra bởi bốn nguyên năng lượng dao động kịch liệt, nó méo mó vặn vẹo như sắp không chịu nổi. Cả Thiên Không Trấn như chịu phải một cú đấm cực mạnh mà văng khỏi quỹ đạo đang bay rồi văng vào vũ trụ hư không.

Bên trong pháp trận bảo vệ của Ziza Lạc Thiên trợn mắt há mồm, mẹ nó số nhỏ như chó. Vậy mà cái Thiên Không Trấn sắp đến tay mà sảy ra nhiều chuyện như vậy, quả thật đạo này vận số Lạc Thiên hơi xui xẻo, nói chung là bị thương liên tục, làm việc gì cũng trắc trở. Những lúc thế này đây, Lạc Thiên thấy nhớ Âm Dương Long Thung vô cùng.

Đang ngớ ngẩn suy nghĩ lung tung về việc vận khí này nọ thì Lạc Thiên bị kéo trở lại thực tế bởi cái âm thanh kèn kẹt của Ziza.

- Thừa thống lĩnh chúng ta đã bị rơi vào không gian vũ trụ, bay xa Tử Sa giới. Yêu cầu mau chóng thực hiện kết nối với hệ thống chuyển động để có thể điều chỉnh lại hướng bay.

Vì tất cả hệ thống chế tạo của Ziza gần như bị phá hủy rồi vậy nên việc luyện chế các mối nối giữa hệ thống chuyển động và hệ thống Quang năng đều phải thực hiện thủ công.

Lạc Thiên bị thương đến chân tay không động đậy nổi nên không phải là người luyện chế rồi, công tác này được dành cho Lạc Tiểu Hồng. Ba đứa thần kinh thô như Tiểu Thanh, Thiên Ưng và Địa Ưng không thể nào đủ kiên nhẫn mà tiến hành học tập luyện chế.

Ước chừng khoảng thời gian 1 tháng thì Hồng Mãng cũng nắm chắc một số pháp môn luyện chế. Nàng cũng làm được một số khớp nối đơn giản cho hệ thống. Xong trình độ của con rắn xinh đẹp này quả thật không dám khen, nói chung yêu thú có một đặc điểm đó là rất không có thiên phú với mấy cái ngành nghề phụ trợ của tu chân. Đây cũng là lý do tại sao trên bức tranh ở cổng của Long Sào có mô tả hình ảnh nhân loại thì chế tạo vật dụng còn Yêu thú đảm nhiệm chiến đấu.

Những mối nối tạm bợ chất lượng thấp của Tiểu Hồng cuối cùng cũng giúp cho Ziza có được phần nào năng lực điều khiển hệ thống chuyển động của Thiên Không Trấn và khiến nó dừng lại. Nhưng một vấn đề lớn lại xảy ra... Đó là bọn họ lạc trong vũ trụ bao la rồi.

- Nói như thế là người không có địa đồ vũ trụ? Tại sao lúc bay đi người không gì nhớ lại đường đi, chúng ta hoàn toàn có thể theo đường cũng mà trở về.

- Bấm thống lĩnh, chúng ta không hề bay theo quỹ đạo xác định, trên đường đi đã va chạm thật nhiều thiên thạch và tiểu hành tinh, khiến cho hướng đi cực kì rắc rối... Ta tập trung phòng hộ quang tráo tránh cho Thiên Không Trấn vỡ tan, chính vì thế hệ thống thông tin định vị không hề đủ năng lượng để hoạt động.... Chúng ta đã lạc... Rất tiếc vì thông báo này...

Table of Contents

Mục lục

Chương 1: Lạc Thiên

Chương 2: Tà Môn

Chương 3: Nhân Xuyên Bi Thảm Nhất Thời Đại

Chương 4: Quái Xà

Chương 5: Đản Sinh

Chương 6: Linh Tuyền

Chương 7: Săn Bắn Vật Và

Chương 8: Nốt Âm Dương Long Thung

Chương 9: Khác Loại

Chương 10: Lục Ngạc (1)

Chương 11: Lục Ngạc (2)

Chương 12: Đá Y Hồ Long Phủ

Chương 13: Tiểu Lục Ngạc

Chương 14: Trang Bị

Chương 15: Săn Bắn Xa Nhà (1)

Chương 16: Săn Bắn Xa Nhà (2)

Chương 17: Quái Thú

Chương 18: Chiến Song Ưng

Chương 19: Hồ Ng Mộ Mộ

Chương 20: Con Đường Yêu Tu

Chương 21: Siêu Cấp Phế Vật

Chương 22: Đánh Cắp Công Pháp

Chương 23: Không Cam Lò Ng

Chương 24: Ngoài Sức Mong Đợi

Chương 25: Ba Năm

Chương 26: Hoàn Mỹ Tổ Đội

Chương 27: Lại Chuyển Di

[Chương 28: Đông Lộ Thả Ng Tiến](#)
[Chương 29: Con Đường Huyết Tinh](#)
[Chương 30: Truy Tung](#)
[Chương 31: Thiên Tài MạT Lộ \(1\)](#)
[Chương 32: Thiên Tài MạT Lộ \(2\)](#)
[Chương 33: Thiên Tài MạT Lộ \(3\)](#)
[Chương 34: Thiên Tài MạT Lộ \(4\)](#)
[Chương 35: Bồ Linh Đan](#)
[Chương 36: Lạc Thủy Thiên Quyết](#)
[Chương 37: Khế Ước Bình Đả Ng](#)
[Chương 38: VạCh Tỉ Mĩ Phương HướNg](#)
[Chương 39: Trên Biển](#)
[Chương 40: ChỚP MắT](#)
[Chương 41: Than Tài Vong MạNg](#)
[Chương 42: Huyết Đan Và Huyết Lệ](#)
[Chương 43: Cực Hạn](#)
[Chương 44: Càn Khí Môn](#)
[Chương 45: Tiến Hành](#)
[Chương 46: Giảng LướI](#)
[Chương 47: BắT Cá](#)
[Chương 48: LãNh Môn Chủ](#)
[Chương 49: TiếU Thư, Công Tử](#)
[Chương 50: Thuế BiếN](#)
[Chương 51: Hải Chiến](#)
[Chương 52: Thanh Vân Môn](#)
[Chương 53: DiệT Môn](#)
[Chương 54: Công Tử Phi HàNh](#)
[Chương 55: Thông Linh](#)
[Chương 56: LãO Phu LiềU MạNg](#)
[Chương 57: Tiên Xà Linh Khí Thông Linh Phế VậT NhấT ThờI ĐạI](#)
[Chương 58: Rung ĐỘNg](#)
[Chương 59: Lang BàY](#)

[Chương 60: Tiếu Tử Thú Vị](#)
[Chương 61: Gia Sự](#)
[Chương 62: Linh Thuyền Rời Bến](#)
[Chương 63: Chấp Pháp Đội Đến Rồi](#)
[Chương 64: Kim Đan Lạc Hồn](#)
[Chương 65: Mảnh Vụn Kí Ức](#)
[Chương 66: Sư ThúC ... Công Chúa Đại Nhân](#)
[Chương 67: Ta Có Điểm Thắc Mắt](#)
[Chương 68: Tiếu Sư ThúC Không Đáng Tin](#)
[Chương 69: Ta PhụC Rồi](#)
[Chương 70: Cự Giải](#)
[Chương 71: Chiến Cự Giải 1](#)
[Chương 72: Chiến Cự Giải 2](#)
[Chương 73: Chiến Lợi Phẩm](#)
[Chương 74: Phát Hiện Kinh Tâm](#)
[Chương 75: Phát Hiện Kinh Tâm 2](#)
[Chương 76: Thiên Vân Tử Chuyện Xưa](#)
[Chương 77: Công Bố 1](#)
[Chương 78: Công Bố 2](#)
[Chương 79: Yêu Hoàng Ấn DíCh Chức Năng](#)
[Chương 80: Kinh Thiên Nhất Kiếm](#)
[Chương 81: Lại Đen Rồi](#)
[Chương 82: Treo Lên ĐáNh](#)
[Chương 83: Thủy Hệ Kinh Mạch](#)
[Chương 84: Đông Cung Đan Các](#)
[Chương 85: Chiến ĐờNg Con Nợ Toàn Tông](#)
[Chương 86: Môn Nhân Nổi LòNg](#)
[Chương 87: Nhân Tộc Thế Mạnh](#)
[Chương 88: Ma Luyện](#)
[Chương 89: Mĩ Nhân Ngự](#)
[Chương 90: Càn Khôn Tông DíCh Quá Khứ](#)
[Chương 91: Uy Lực Trận Pháp](#)

[Chương 92: Nhất Kiếm Hóa Tam Thanh](#)
[Chương 93: Ảnh Đế Giải Đại Kềm](#)
[Chương 94: Hoàng Thạch Giải \(Cua Đá Màu Vàng\)](#)
[Chương 95: Tân Điều Hải Yêu](#)
[Chương 96: Thăm Dò Chiến](#)
[Chương 97: Kinh Thiên Kim Nhận - Sư ThúC Phát Uy](#)
[Chương 98: Lối Mòn Suy Nghĩ](#)
[Chương 99: BạNg Tộc](#)
[Chương 100: Ứng Long Xuất Thế](#)
[Chương 101: Lạc Thiên Trúc Cơ Rồi](#)
[Chương 102: Xây Ra Chuyển Rồi](#)
[Chương 103: Chuyển Linh Pháp Trận](#)
[Chương 104: Linh Hạm DíCh Cải Tiến](#)
[Chương 105: Càn Khôn Tông](#)
[Chương 106: Yên Tử Tinh Chép Tay](#)
[Chương 107: Tông Môn Phân Bố](#)
[Chương 108: Tam Bản Thiết Kế](#)
[Chương 109: Âm Dương Long Thung CũNg Bó Tay](#)
[Chương 110: Rắc Rồi Đến](#)
[Chương 111: Trường Bối Đến Thăm](#)
[Chương 112: Long Châu Hợp Khí](#)
[Chương 113: Động Thiên Phúc Địa](#)
[Chương 114: Cải Tạo](#)
[Chương 116: Diệt Môn HàNh Động](#)
[Chương 117: Luyện Khí Nan Đề](#)
[Chương 118: Công Nghiệp Hóa Tu Chân Giới](#)
[Chương 119: Kim Xà Nhất Tộc Mạnh Mẽ](#)
[Chương 120: Sức Mạnh Của HàNg Phế Thái](#)
[Chương 121: HồNg Giải Nhất Tộc](#)
[Chương 122: Tử Chiến?](#)
[Chương 123: Kim Xà Thành](#)
[Chương 124: Hùng Bạo Hải](#)

[Chương 125: Người Lừa Ta Gạt](#)
[Chương 126: Linh Khí Phong Bạo](#)
[Chương 127: Tinh Rời](#)
[Chương 128: Yêu Linh Hãm Bà Yêu Linh Chiến Xa](#)
[Chương 129: Tin Bóng Sợ Gió](#)
[Chương 130: Chiến Thuật Sai Lầm](#)
[Chương 131: KhảO Cổ HọC](#)
[Chương 132: Hình NụC](#)
[Chương 133: Thiên Không Chi Thành](#)
[Chương 134: Máy Tính BảNg? Ipad?](#)
[Chương 135: Vạn HổA Sơn Hải Vực](#)
[Chương 136: Có Phản Ứng](#)
[Chương 137: Quang NãO Khí Cụ](#)
[Chương 138: F22 Phiên Bản Tu Chân Giới](#)
[Chương 139: Cướp Đoạt](#)
[Chương 140: Diệt Kim Xà Thành \(1\)](#)
[Chương 141: Diệt Kim Xà Thành \(2\)](#)
[Chương 142: Bán Tháo](#)
[Chương 143: Thiết Kế Mới](#)
[Chương 144: Nhận Thân](#)
[Chương 145: Thân Gia](#)
[Chương 146: Viện Trợ Tài Chính](#)
[Chương 147: Kiểm LờI Nhờ Chiến Tranh](#)
[Chương 148: Đi Sứ](#)
[Chương 149: Tai Bay Vạn Gió](#)
[Chương 150: Nguyên Thất Tú](#)
[Chương 151: Truyền Tin Đại Hình Pháp Bảo](#)
[Chương 152: Mới Tới Thanh Giao HoàNg Triều](#)
[Chương 153: Kháo Thiên Thành](#)
[Chương 154: Thiên Hạ Thương Hội Phân ĐờNg](#)
[Chương 155: Tới HoàNg Thành](#)
[Chương 156: Khoa Môi Múa Mếp \(1\)](#)

[Chương 157: Khoa Môi Múa Mếp \(2\)](#)
[Chương 158: Lại Nhân Thân \(1\)](#)
[Chương 159: Lại Nhân Thân \(2\)](#)
[Chương 160: Nhược Thu Lan](#)
[Chương 161: Nhân Tộc Phục Kích](#)
[Chương 162: Nổ Tung](#)
[Chương 163: Truy Sát Vạn Dặm \(Dĩ Vạn Dặm\)](#)
[Chương 164: Cảm Tử](#)
[Chương 165: Thức Tình](#)
[Chương 166: Yêu Tộc "Ngu Ngốc"](#)
[Chương 167: Đại Hoang Mạc](#)
[Chương 168: Tiến Ng Gỏi](#)
[Chương 169: Chôn Sâu](#)
[Chương 170: Bức Tranh](#)
[Chương 171: Chuyện Xưa \(1\)](#)
[Chương 172: Chuyện Xưa \(2\)](#)
[Chương 173: Chuyện Xưa \(3\)](#)
[Chương 174: Huyết Mạch Hỏa Long Của Tộc Việt](#)
[Chương 175: Hỏa Long Tộc TrửơNg Quá "Thong Manh"](#)
[Chương 176: Vào Cung Điện Long Sào](#)
[Chương 177: Siêu Linh Bảo Hạm](#)
[Chương 178: Năm Năm](#)
[Chương 179: Hóa Hình](#)
[Chương 180: Rời Đi](#)
[Chương 181: Thoát Khốn - Tiêu Kết Cục](#)
[Chương 182: Liều Chết Để Viết](#)
[Chương 183: Trí Tuệ Nhân Tạo](#)
[Chương 184: A Ba Thâm Độc](#)
[Chương 185: Vũ Trụ](#)
[Chương 186: Dương Đông Kích Tây](#)
[Chương 187: Thâm Nhập](#)
[Chương 188: Thống Lĩnh Sùng Lạc Thiên](#)

[Chương 189: DựC Nhân Tộc Siêu Cấp Tham Vọng](#)

[Chương 190: Đánh Lén](#)

[Chương 191: A Ba Cũng Bị Bắn](#)

[Chương 192: Lạc Đường](#)